UTSAK

INTERNATIONAL VISION UNIVERSITY · MMXIV ·

UTSAK

5. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

5rd International Medicine and Health Sciences Researches Congress

12 - 13 Aralık 2020
A N K A R A

SEMPOZYUM ÖZET KİTAPÇIĞI
CONFERENCE ABSTRACTS

5. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

5th International
Medicine and Health Sciences Researches Congress

-12 – 13 Aralık 2020-

(UTSAK)

ONLİNE
A N K A R A

-Tıp ve Sağlık Bilimleri-

- Medicine and Health Sciences -

ÖZET KİTAPÇIĞI

(ABSTRACT BOOK)

ISBN: 978–625–7813–36-5

Yayın Editörü

Dr. Münire Babayiğit

asos YAYINLARI

Ankara - 2020

Kapak Tasarımı

Bülent Polat

Erişime Açıldığı Tarih

2020

Asos Yayınevi

1.baskı

Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

Telefon: 0532 643 75 23

Mail Adresi: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

KURULLAR

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Ergin KARİPTAŞ; Doç. Dr. Sibel AKYOL; Doç. Dr. Gülser AKTAN; Doç. Dr. Emel İSLAMOĞLU; Doç. Dr. Hayrettin ZENGİN;; Dr. Baki TARAKÇI; Dr. Münire BABAYİĞİT; Dr. Öğr. Üyesi Yasemin U. SAKARYA; Dr. Öğr. Üyesi Kemal ÇİFTILDIZ; Dr. Huriye EMEN; Dr. Burhanettin ÖZDEMİR

BİLİM KURULU

Dr. Öğretim Üyesi Süleyman AKOCAK, Adıyaman Üniversitesi
Doç. Dr. Ramiz Askeroğlu ALİYEV, Azerbaycan Sahipkarlar Teşkilatı
Dr. Perihan ERKAN ALKAN, Bursa Uludağ Üniversitesi
Dr. Rovida ALMOMANİ, Jordan University
Dr. Öğr. Üyesi Burcu ARKAN, Bursa Uludağ Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Sebahat ATEŞ, Maltepe Üniversitesi
Doç. Dr. Teslime AYAZ, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Dr. Münire BABAYİĞİT, Keçiören Eğitim Araştrma Hastanesi
Dr. Öğr. Üyesi Emine Zeynep BAL, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman BARUT, Kayramanmaraş Sütçüimam Üniversitesi
Doç. Dr. Khalid M. Al - BATAYNEH, Yarmouk University
Doç. Dr. Nihayet BAYRAKTAR, Harran Üniversitesi
Doç. Dr. Asuman BİÇER, Harran Üniversitesi
Prof. Dr. Leyla BLİLİ, Tunus Manube Üniversitesi
Doç. Dr. Khaldın BODOOR, Jordan University
Doç. Dr. Beyzagül BOLAT, Atatürk Ünivewrsitesi
Prof. Dr. Mehmet BOŞNAK, Kahramanmaraş Üniversitesi
Dr. Funda Çitil CANBAY, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim ÜyesiElif Tuğçe ÇİTİL, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç Dr. Bahat COMBA, Hitit Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Reşit COŞKUN, Erzincan Binai Yıldırım Üniversitesi
Prof. Dr. Elif ÇADIRCI, Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Taner ÇAMSARI, Dokuz Eylül Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi şenel ÇAVUŞOĞLU, İstanbul Gelişim Üniversitesi
Doç. Dr. Şenay ÇETİNKAYA, Çukurova Üniversitesi
Doç. Dr. Ayfer Bayındır ÇEVİK, Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Özge ÇEVİK,Marmara Üniversitesi
Öğr. Gör.Dr. Hava Gökdere ÇINAR, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Yavuz ÇOKAL, Bandırma Onyedi Üniversitesi
Doç. Dr. Orhan ÇORUM, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Emre DEMİR, Hitit Üniversitesi
Prof. Dr. Halil DEMİR, Van Yüzüncüyıl Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Tuba DEVRİM, Kırıkkale Üniversitesi
Doç. Dr. Elif DOĞAN, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Yasemin DURDU, İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Erhan EKİNGEN, Batman Üniversitesi
Dr. Zeynep Eylül ERCAN, Hitit Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Emre ERCİN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Serkan EROL, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Gülşen GONCAGÜL, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Tülin Güven GÖKMEN, Çukurova Üniversitesi
Dr. Zuhal GÖRÜŞ, Harran Üniversitesi
Doç. Dr. Elçin GÜNAYDIN, Hitit Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Betül GÜNEŞ, Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Uğur GÜNŞEN, Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Beliz GÜRAY, İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Savaş GÜRSOY, Gaziantep Üniversitesi
Prof. Dr. Khatira HASANOVA, Moscow State University
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa HİTİT, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Deniz Şahin İNAN, Cumhuriyet Üniversitesi
Doç. Dr. Selma KAHRAMAN, Harran Üniversitesi
Doç. Dr. Zeynep Hazar KANIK, Gazi Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gül öznur KARABIÇAK, Aydın Adnan menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Enis KARABULUT, Bingöl Üniversitesi
Doç. Dr. Hülya KARATAŞ, Harran Üniversitesi
Prof. Dr. Ergin KARİPTAŞ, Ahi Evran Üniversitesi
Prof. Dr. M. Ayfer KAYNAR, İstanbul Üniversitesi
Dr.Öğr. Üyesi Pınar KAYNAR, Hitit Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Tuba Özalp KOCA, Bahçeşehir Üniversitesi
Prof. Dr. Nimet Haşıl KORKMAZ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Doğan KÖSE, Harran Üniversitesi
Dr. Mevlüt Serdar KUYUMCU, Süleyman Demirel Üniversitesi
Prof. Dr. Ayhan LASH, Northern Illinois University
Dr. Öğretim Üyesi Nebih LOLAK, Adıyaman Üniversitesi
Prof. Dr. Marat MUKHAMEDYAROV, Kazan Devlet Tıp Enstitüsü
Doç. Dr. Emre MUMCU, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Prof. Dr. Nilsel OKUDAN, Selçuk Üniversitesi
Doç. Dr. Orhan ÖZATİK, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Ali Cenk ÖZAY, Yakındoğu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Özlen Emekçi ÖZAY, Yakındoğu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Samet ÖZDEMİR, Acıbadem Üniversitesi
Dr. Öğetim Üyesi Gülsev ÖZEN, İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Erdem Ali ÖZKISACIK, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Necati ÖZPINAR, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hilal Ekşi ÖZSOY, Beykent Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Murat POLAT, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Iryna SOKUR, Kherson Regional Oncologic Dispensary
Doç. Dr. Müşerref Hilal ŞEHİTOĞLU, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Doç. Dr. Hatice TAMBAĞ, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
Doç. Dr. Ela TARAKÇI, İstanbul Üniversitesi
Doç. Dr. Şehime G. TEMEL, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Dilber TUKSANOVA, Buhara Devlet Tıp Enstitüsü
Dr. Öğretim Üyesi Hasan Aykut TUNCER, Akdeniz Üniversitesi
Doç. Dr. Nurcan Bektaş TÜRKMEN, Anadolu Üniversitesi
Prof. Dr. Hugo VANKELECOM, University of Leuven
Prof. Dr. Suphi VEHİD, Demiroğlu Bilim Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Cem YAMALI, Çukurova Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Kübra Yeşildak YETER, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Erman YILDIZ, İnönü Üniversitesi
Prof. Dr. Osman YILMAZ, Dokuz Eylül Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Derya UZELLİ YILMAZ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Dilek YILMAZ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Neslihan Altuntaş YILMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr.Öğr. Üyesi Özgen YILMAZ, Hitit Üniversitesi
Dr. Elkar ZAGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Bakü
Prof. Dr. Airat ZİGANSHİN, Kazan Devlet Tıp Enstitüsü

SEKRETERYA

Kadir ERTEKİN
Zuhal KOÇ

Özetler

Abstracts

Makale id= 112

Sözlü Sunum

Beyaz ve Kaşar Peynirinde Lipit Peroksidasyon Riski

Dr. Öğretim Üyesi Alper Kürşat Demirkaya[1] , Nurşah Gülöksüz Şahin[1]

[1]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Özet

Lipid oksidasyonu, gıdaların has özelliklerini kaybederek kalite kaybına ve toksik bileşiklerin oluşumuna yol açarak birçok hastalığın gelişmesinden sorumludur. Süt ürünleri de çoklu doymamış yağ asitlerini fazla miktarda içermesinden dolayı oksidatif bozulmaya çok duyarlıdır. Bu araştırmada, Bilecik'te tüketime sunulan 50 adet kaşar peyniri ve 50 adet beyaz peynirin oksidatif bozulma düzeyleri Tiyobarbiturik Asit (TBA), Toplam antioksidan seviyesi (TAS) ve Toplam oksidan seviyesi (TOS) testi kullanılarak değerlendirildi. Kaşar peyniri örneklerinin TBA, TAS ve TOS değerleri sırasıyla 0.057-1.552 µgMA/g (0.526±0.299 µgMA/g), 0.020-1.522 µmol Trolox equiv/L (0.853±0.222 µmol Trolox equiv/L) ve 1.322-4.140 µmol H2O2 equiv/L (2.691±0.626 µmol H2O2 equiv/L) arasında tespit edilirken, beyaz peynir örneklerinin TBA, TAS ve TOS değerleri sırasıyla 0.047-1.427 µgMA/g (0.475±0.352 µgMA/g), 0.029-0.311 µmol Trolox equiv/L (0.094±0.062 µmol Trolox equiv/L) ve 2.028-3.937 µmol H2O2 equiv/L (3.180±0.503 µmol H2O2 equiv/L) arasında tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Beyaz Peynir, Kaşar Peyniri, Lipid Peroksidasyonu

Lipid Peroxidation Risk in White and Kashar Cheese

Abstract

Lipid oxidation is responsible for the development of many diseases with the loss of characteristics of foods and therefore by leading the loss of quality and formation of toxic compounds. Dairy products are also very susceptible to oxidative degradation because they contain too much polyunsaturated fatty acids. In this study, the oxidative deterioration levels of 50 kashar cheese and 50 white cheese marketed in Bilecik city were evaluated using thiobarbituric Acid (TBA), Total Antioxidant Status (TAS) and Total Oxidant Status (TOS) tests. While TBA, TAS and TOS values of the kashar cheese samples were found as 0.057-1.552 µgMAg-1 (0.526±0.299 µgMAg-1), 0.020-1.522 µmol Trolox equivL-1 (0.853±0.222 µmol Trolox equivL-1) and between 1.322-4.140 µmol H2O2 equivL-1 (2.691±0.626 µmol H2O2 equivL-1), respectively, TBA, TAS and TOS values of the white cheese samples were found as 0.047-1.427 µgMAg-1

(0.475±0.352 µgMAg-1), 0.029-0.311 µmol Trolox equivL-1 (0.094±0.062 µmol Trolox equivL-1) and between 2.028-3.937 µmol H2O2 equiL-1 (3.180±0.503 µmol H2O2 equivL-1), respectively.

Keywords: Kashar Cheese, Lipid Peroxidation, White Cheese

Makale id= 113

Sözlü Sunum

Bilecik İl Merkezinde Bulunan Çeşme Sularının Bazı Kimyasal ve Fizikokimyasal Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Alper Kürşat Demirkaya[1] , Nurşah Gülöksüz Şahin[1] , Gökçe Yıldırım[1]

[1]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada, Bilecik il merkezinde bulunan çeşme sularında 12 ay süresince bazı kimyasal ve fizikokimyasal özellikleri pH, amonyum (mg/L), nitrit (mg/L), iletkenlik (nS/cm) ve bulanıklık (NTU)) değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgularda, referans olarak Türk Standartları TS266 İnsani Tüketim Amaçlı Sular Standardı kullanılmıştır. Su örneklerinin pH, amonyum (mg/L), nitrit (mg/L), iletkenlik (nS/cm) ve bulanıklık (NTU) ortalama değerleri sırasıyla 6.701±0.016, 023±0.026 mg/L, 0.04±0.04 mg/L, 1411.39±14.224 nS/cm, 0.058±5.706 NTU olarak bulunmuştur. Elde edilen bulgulara göre ekim, kasım ve aralık aylarında bulanıklık değerleri TS266 İnsani Tüketim Amaçlı Sular Standardına uygun olmadığı belirlenmiştir. Sonuç olarak bu çalışma Bilecik ilinde çeşme sularında bulanıklık parametresinin aylara göre değişkenlik gösterdiğini ve belirlenen diğer parametrelerin istenen limitleri aşmadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilecik, Çeşme Suyu, Kimyasal Özellik, Su Kalitesi

Evaluation of Some Chemical and Physicochemical Properties of Fountain Waters in Bilecik City Center

Abstract

In this study, some chemical and physicochemical properties of pH, ammonium (mg / L), nitrite (mg / L), conductivity (nS / cm) and turbidity (NTU) were evaluated during 12 months in the fountain waters in the city center of Bilecik. In the findings obtained, Turkish Standards TS266 Water Intended for Human Consumption Standard was used as a reference. Average values of pH, ammonium (mg/L), nitrite (mg/L), conductivity (nS/cm) and turbidity (NTU) of water samples are 6.701±0.016, 023±0.026 mg/L, 0.04±0.04 mg/L, 1411.39±14.224 nS/cm,

0.058±5.706 NTU, respectively. According to the findings, it was determined that the turbidity values in October, November and December are not in accordance with TS266 Water Intended for Human Consumption Standard. As a result, this study has shown that the turbidity parameter of the fountain waters in Bilecik province varies according to months and other parameters determined do not exceed the desired limits.

Keywords: Bilecik, Fountain Water, Chemical Property, Water Quality

Makale id= 66

Sözlü Sunum

Restoratif Diş Hekimliği ve Ozon Uygulamaları

Öğr.Gör. Seda Nur Karakaş[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Ozon (O3) üç oksijen atomundan oluşan üç atomlu bir molekül olup, tıpta ve diş hekimliğinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Ozonun gazlı veya sulu fazda bakteri, mantar, protozoa ve virüslere karşı güçlü ve güvenilir bir antimikrobiyal ajandır. Ozon uygulaması diş hekimliğinin bütün alanlarında başarıyla kullanıldığı çeşitli çalışmalarla bildirilmiştir. Ozon tedavisi, diş tedavisinde minimal invaziv ve konservatif bir uygulamayla mevcut geleneksel terapötiklere göre daha etkilidir. Kavite hazırlığı sırasında ve bir restorasyonun yerleştirilmesinden önce bakterilerin ortadan kaldırılmasındaki başarı derecesi, restorasyonun ömrünü ve dolayısıyla restoratif prosedürün başarısını artırmaktadır. Restoratif diş hekimliğinde ozon çürüklerin tedavisinde, dentin hassasiyeti, çatlak diş sendromu, beyazlatma ve kavite dezenfeksiyonunda kullanılmaktadır. Bu bildirinin amacı ozonun temel özellikleri ve restoratif diş hekimliğinde kullanım alanları ile ilgili bir inceleme sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Ozon, Diş Hekimliği, Restoratif Diş Tedavisi

Restorative Dentistry and Ozone Applications

Abstract

Ozone (O3) is a three-atom molecule consisting of three oxygen atoms and is widely used in medicine and dentistry. Ozone is a powerful and reliable antimicrobial agent against bacteria, fungi, protozoa and viruses in gaseous or aqueous phase. It has been reported in various studies that ozone application has been used successfully in all areas of dentistry. Ozone therapy is more effective than existing traditional therapeutics with a minimally invasive and conservative application in dental treatment. The degree of success in eliminating bacteria during cavity preparation and before placing a restoration increases the life of the restoration and thus the success of the restorative procedure. In restorative dentistry, ozone is used in the treatment of caries, dentin sensitivity, cracked tooth syndrome, whitening and cavity disinfection. The purpose of this review is to

present a review of the basic properties of ozone and its uses in restorative dentistry.

Keywords: : Ozone,dentistry, Restorative Dental Treatmant

Makale id= 226

Sözlü Sunum

Çocuklarda Doğum Şekli, Maternal Faktörler ve Diş Çürüğü Arasındaki İlişki

Doç.Dr. Banu Öter[1] , Dr. Tuğba Kaya[2] , Prof.Dr. R.Ebru Tirali [2] , Prof.Dr. S.Burçak Çehreli[3]

[1]Başkent Üniversitesi İstanbul Hastanesi
[2]Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[3]Lefke Avrupa Üniversitesi
*Corresponding author: Banu Öter

Özet

Erken çocukluk çağı çürüklerinin risk faktörleri; doğum şekli, maternal faktörler, ailelerin tutumları ve farkındalıkları ve beslenme alışkanlıkları ile ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, küçük çocuklarda doğum şekli, maternal faktörler ve diş çürükleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Bu çalışmaya Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na diş tedavisi için başvuran toplam 150 aile ve 2-12 yaş arasındaki çocukları dahil edildi. Annelerden 13 soruluk bir anket doldurmaları istendi. Çocukların ve annelerinin çürük prevalansı dmft indeksi ve DMFT indeksi kullanılarak ölçüldü. Hipoplazi, Modifiye Gelişimsel Mine Defektleri İndeksine göre teşhis edildi. Tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerin yanı sıra Mann Whitney U testi, Fisher's Exact Ki-Kare testi kullanıldı. Anlamlılık $p < 0,05$ güven düzeyinde değerlendirildi. Çocukların ortalama yaş ortalaması 7,41 ± 2,27 yıldı. Ortalama df indeksi değeri 4,33 ± 4,13, ortalama DMFT indeksi değeri çocuklarda 0,45 ± 1,29, annelerinde 7,91 ± 5,17 idi. Sadece 10 dişte (% 11,3) hipoplazi görüldü. Annelerin DMFT indeks değeri ile çocukların dft indeks değeri arasında pozitif yönde anlamlı bir korelasyon vardı (r: 0,174, p: 0,033; $p < 0,05$). Çocukların dft ve DMFT indeks değerleri ile emzirme, kupa ile besleme ve biberonla besleme türü ve süresi arasında anlamlı bir fark yoktu ($p > 0.05$). Çocuğun dft ve DMFT indeks değerleri ile doğum zamanı, doğum şekli, doğum ağırlığı arasında ilişki yoktu ($p > 0,05$). Erken doğan çocuklarda hipoplazi insidansı (% 21,4) zamanında doğan çocuklarda hipoplazi insidansından (% 9,3) daha yüksekti ancak istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0,05$). Anneler çocukları için rol modellerdir ve çocuklarının tedavi edilmemiş çürükleri ve diş kayıpları ile ilişkili çürük deneyiminin farkında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Doğum Şekli, Diş Çürükleri, Hipoplazi

The Association Between Mode of Delivery and Maternal Factors and Dental Caries in Children

Abstract

The risk factors of early childhood caries has been associated with mode of delivery, maternal factors, parental attitudes and awareness and dietary habits. The aim of this study is to evaluate the relationship between mode of delivery, maternal factors and dental caries in young children. A total of 150 parents and their children aged between 2-12 years old who attended for dental treatment to Baskent University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics were included in this study. Mothers were asked to fill a 13 item questionnaire.The severity of caries experience of children and their mother's was measured using dmft index and DMFT index. Hypoplasia was diagnosed based on the Modified Index of Developmental Defects of Enamel. Besides the descriptive statistical methods the Mann Whitney U test, Fisher's Exact Chi-Square test was used. Significance was evaluated at confidence level $p < 0.05$. The mean age+sd of children was 7.41±2.27 year. The mean df index value was 4.33±4.13 and mean DMFT index value was 0.45±1.29 in children and 7.91±5.17 in their mothers. Hypoplasia was seen on only 10 teeth (11,3%). There was a significant correlation between mothers DMFT index value and children's dft index value in positive direction (r:0.174, p:0.033; $p<0.05$). There was no significant difference between children's dft and DMFT index value and breastfeeding, cupfeeding and bottlefeeding type and duration ($p>0.05$). There was no relationship between child's dft and DMFT index values and birth time, mode of delivery, birth weight ($p>0,05$). The incidence of hypoplasia in children born to preterm (21.4%) was higher than the incidence of hypoplasia in children born in time (9.3%) but difference was not statistically significant ($p> 0.05$). Mothers are role models for their children and should be aware of their child's caries experience which is associated with their untreated caries and tooth loss

Keywords: Mode of Delivery, Dental Caries, Hypoplasia

Makale id= 245

Sözlü Sunum

Dental Volumetrik Tomografilerde Saptanan Maksiller Sinüs Patolojilerin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Dilara Nil Günaçar[1] , Dr. Öğretim Üyesi Taha Emre Köse[1]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi

Özet

Dental volumetrik tomografi (DVT), diş hekimliğinde sadece dişlere, periodonsiyum ve kemiğe ait patolojileri saptamaya yardımcı olmakla kalmaz, ayrıca maksiller sinüs bulgu ve patolojilerinin de üç boyutlu görüntülenebilmesine olanak sağlar. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliği fakültesine başvuran ve çeşitli nedenlerle DVT görüntüleri alınan hastalarda teşhis edilen maksiller sinüs patolojilerinin görülme sıklığının değerlendirilmesidir. 151 hastaya ait (86 kadın, 65 erkek) 294 tane maksiller sinüse ait DVT görüntüler retrospektif olarak taranmıştır. Maksiller sinüse ait patolojiler şu şekilde sınıflandırılmıştır; iç kaynaklı: inflamatuar (mukozitis, akut sinüzitis, kronik sinüzitis, mukus retansiyon pseudokisti, polip, antrolit,mukosel) ve neoplazm (papilloma, osteoma, skuamoz hücreli karsinoma ve pseudotumor), dış kaynaklı: inflamatuar (periostitis), odontojenik kist ve neoplazmlar, kemik displazileri, dental yapıların sinüs içerisinde yer değiştirmesi. Sonuçlar yüzdelik dağılımlara göre değerlendirilmiştir. Çalışmada 104 maksiller sinüste patoloji bulunmuştur ve görülme sıklığı 35%'dir. En sık görülen maksiller sinüs patolojisi 16,32% ile mukozitistir. Sırasıyla diğer en yaygın patolojiler mukus retansiyon pseudokisti, polip ve akut sinüzittir. Diş hekimliğinde diş ve çevre dokuları detaylı incelemek amacıyla alınan DVT, tıbbi bilgisayarlı tomografilere göre daha az hasta radyasyon dozu sayesinde sık kullanılan bir görüntüleme yöntemidir. DVT incelemesi sırasında görüntüleme alanına giren maksiller sinüs bölgesindeki patolojileri saptamak, hastayı tespit edilen problemin tedavisi için ilgili uzman doktora yönlendirmek adına son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Sinüs, Radyoloji, Sinüzit, Tomografi

Evaluation of Maxillary Sinus Pathologies Determined in Dental Volumetric Tomographies

Abstract

Dental volumetric tomography (DVT) not only helps to detect pathologies of teeth, periodontium and bone in dentistry, but also enables three-dimensional imaging in maxillary sinus and pathologies at related area. The aim of this study is to evaluate the frequency of maxillary sinus pathologies diagnosed in patients who applied to the dentistry faculty and had DVT images for various reasons. DVT images of 294 maxillary sinus of 151 patients (86 female, 65 male) were scanned retrospectively. Pathologies belonging to the maxillary sinus are classified as follows; intrinsic: inflammatory (mucositis, acute sinusitis, chronic sinusitis, mucus retention pseudocyst, polyp, antrolith, mucocele) and neoplasm (papilloma, osteoma, squamous cell carcinoma and pseudotumor), extrinsic: inflammatory (periostitis), odontogenic cysts and neoplasms bone dysplasias, displacement of dental structures in the sinus. Results were evaluated according to percentage distributions. In the study 104 pathology was found in the maxillary sinus and its incidence is 35%. The most common maxillary sinus pathology is mucositis with the 16,32%. The other most common pathologies, respectively, are mucus retention pseudocyst, polyp and acute sinusitis. DVT, which is taken to examine teeth and surrounding tissues in detail in dentistry, is a frequently used imaging method due to less patient radiation dose compared to medical computed tomography. It is extremely important to detect pathologies in the maxillary sinus area that enters the imaging field during DVT examination, in order to direct the patient to the relevant specialist for the treatment of the detected problem.

Keywords: Maxillary Sinüs, Radiology, Sinusitis, Tomography

Makale id= 82

Sözlü Sunum

Endodontik Şekillendirme Öncesi Motorla Çalışan Kayma Yolu Eğelerinin Resiprokal ve Rotasyonel Hareket Yapan Kök Kanal Genişletme Sistemleri Üzerine Etkisinin Kök Kanal Merkezinde Kalma Yeteneği Açısından Değerlendirilmesi

Öğr.Gör. Cihan Küden[1] , Prof. Dr. Oğuz Yoldaş[2]

[1]Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı
[2]Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, bir karşılıklı şekillendirme sistemi ile iki rotasyonel şekillendirme sistemini, kayma yolu oluşturarak veya oluşturmadan merkezleme yeteneği açısından karşılaştırmaktır. Yöntem: 120 adet kök kanal kurvatürü yüksek eğime sahip alt çene birinci büyük azı dişin meziyal kök kanalları 6 gruba ayrılmıştır. Şekillendirme öncesi ve sonrası tüm örneklerin CBCT taraması yapılmıştır. Kök kanalları Reciproc, ProTaper Next, OneShape, Proglider+Reciproc, OneG+OneShape ve ProGlider+ProTaper Next ile şekillendirilmiştir. Elde edilen görüntüler üzerinde ve merkezde kalma oranı üç boyutlu modelleme ile değerlendirilmiştir. Elde edilen verilerin gruplar arası karşılaştırmasında tek yönlü varyans analizi ve çoklu karşılaştırmalar için Tukey testi kullanılmıştır. İstatistiksel analizde $p<0,05$ değeri anlamlılık düzeyi olarak kullanılmıştır. Bulgular: Elde edilen sonuçlara göre, tüm sistemler ve tüm düzeylerin ortalaması karşılaştırıldığında kayma yolu oluşturulmuş gruplar istatistiksel olarak anlamlı derecede daha iyi merkezde konumlanmıştır ($p<0,05$). Farklı düzeylerdeki merkezde kalma oranın istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Sonuç: Çalışmamızda kullandığımız sistemlerin hepsi kabul edilebilir düzeyde kök kanal anatomisine sadık kalabilmektedir. Özellikle eğri ve dar kök kanallarında kayma yolu oluşturulması kök kanal anatomisini daha iyi korunmasını sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kayma Yolu, Merkezde Kalma Yeteneği, Cbct, Resiprokasyon, Tek Eğe

Evaluation of the Effect of the Engine-Driven Glide Path Files On Reciprocal and Rotational Moving Root Canal Preparing Systems Before Endodontic Shaping in Terms of the Centering Ability

Abstract

Purpose: The aim of this in-vitro study is to compare one reciprocal shaping system and two rotational shaping systems with or without a creating glide path in terms of centering ability. Method: One hundred twenty severe curved mesial root canals of mandibular I. molars were randomly divided into six groups and scanned before and after preparation with CBCT. The root canals were instrumented with; Reciproc, ProTaper Next, OneShape, Proglider+Reciproc, OneG+oneShape and ProGlider+ProTaper Next. The ratio of centering ability was evaluated on the obtained images by three-dimensional modeling. One-way analysis of variance and Tukey test for multiple comparisons were used for intergroup comparison of the obtained data. In statistical analysis, the value of $p < 0.05$ was used as the level of significance. Results: According to the data obtained, when all systems and the average of all levels were compared, the glide path groups were positioned significantly better in the center ($p < 0.05$). There is no statistically significant difference in the rate of centering ability at different levels ($p > 0.05$). Conclusion: All of the systems we used in our study can remain faithful to the root canal anatomy at an acceptable level. Especially creating a glide path in curved and narrow root canals provides better preservation of root canal anatomy.

Keywords: Glide Path, Centering Ability, Cbct, Reciprocation, Single File

Makale id= 120

Sözlü Sunum

Maksiller Sinüs Schneider Membran Değişiklikleri ve Odontojenik Bulgular İle İlişkisi. Retrospektif Kesitsel Konik Işın Bilgisayarlı Tomografi Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Akkemik[1]

[1]İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Konik Işın Bilgisayarlı Tomografi görüntülerde (KIBT) odontojen faktörlerle maksiller sinüs (MS) Schneider membran değişiklikleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmek Materyal ve Metot: Çalışmada 126 KIBT görüntü retrospektif olarak değerlendirildi. Vaka ve kontrol grupları oluşturuldu. MS lezyonları enfeksiyoz değişiklikler (mukozal hiperplazi, psödokist), retansiyon kisti, polip ve inferior MS pnömatizasyonu olarak ayrıldı. Odontojen faktörler apikal paradontitis, kanal tedavisi, periodontal kemik kaybı, diş köklerinin MS içine protrüzyonu ve oro-antral fistül (OAF) olarak kaydedildi. Patolojik bulgular ile yaş ve cinsiyet faktörleri arasındaki korelasyonlar hesaplandı. Veriler SPSS programı ile incelendi. Grup karşılaştırmalarında ise ki-kare testi ve Mann whitney U test kullanıldı. Bulgular: MS patoloji prevalansı %49,3'idi. En sık karşılaşılan lezyon mukozal enfeksiyöz değişikliklerdi (%39.7) ve en sık periodontal kemik kaybı ile ilişkiliydi (%34,9). Diş köklerinin protrüzyonu en çok birinci ve ikinci maksiller molar dişlerde izlendi. Apikal paradontitis, kanal tedavisi gruplar arası farklılık göstermedi. OAF, AP ile ilişkiliydi. Sonuç: Cinsiyet, asemptomatik hastalarda mukozal hiperplaziyi etkileyen önemli bir parametredir. Periodontal durum maksiller sinüs mukozasında hiperplazi gelişiminde tetikleyici risk faktörüdür.

Anahtar Kelimeler: Kıbt, Schneider Membran Değişiklikleri, Odontojenik Faktörler

Schneiderian Membrane Changes and Its Relationship to Odontogenic Factors. a Retrospective Cross Sectional Study Using Cone Beam Computed Tomography

Abstract

Aim: The aim of this study was to associate the odontogenic factors with alterations of maxillary sinus (MS) Schneiderian membrane using cone beam computed

tomography (CBCT) Material and Method: In this study, 126 CBCT views were examined retrospectively. Case and control groups were designed. MS findings were identified as infectious changes (mucosal hyperplasia, pseudocyst), retention cyst, polyp and inferior MS pneumatisation. Odontogenic parameters were recorded as apical lesion, periodontal bone loss, root canal treatment, root-protrusion into the sinus and oro-antral fistula (OAF). Correlations for pathologic findings and the factors of age and gender were calculated. The variables were analysed using SPSS programm. In group comparisons, chi-square test and Mann whitney U test were used. Results: The prevalence of MS lesions was 49,3%. The most common lesion was infectious changes (39,7%) and most often associated with periodontal bone loss (34,9%). The protrusion of tooth roots was seen most often in first and second maxillary molars. Apical lesion and endodontic treatment did not differ between groups. OAF was associated with AP. Conclusion: Gender is an important parameter affecting mucosal hyperplasia in asymptomatic patients. Periodontal status is a trigger risk factor for the development of hyperplasia in the maxillary sinus mucosa

Keywords: Cbct, Schneiderian Membrane Alterarions, Odontogenic Factors

Makale id= 322

Sözlü Sunum

Mandibular 3. Molar (M3m) Dişlerin Erüpsiyon Seviyelerinin Mandibular 2. Molar (M2m) Dişlere Etkisinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (Kibt) ile Değerlendirilmesi.

Dr. Öğretim Üyesi Kağan Deniz[1]

[1]Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Giriş: Yarı gömülü M3M dişler komşu M2M dişlerde başta distal çürük olmak üzere birçok komplikasyona neden olmaktadır. M2M dişlerin distal çürüğü çoğu zaman teşhis edilememekte ve bu dişlerde pulpitis sonucu kök kanal tedavileri hatta çekimleri gerekebilmektedir. Birçok komplikasyona neden olabilen M3M dişlerin proflaktik çekimi için halen standart endikasyonlar bulunmamaktadır. Yapılan önceki birçok çalışmada M3M dişlerin erüpsiyon durumunun, M2M dişlerdeki distal çürük oluşumuna etkisi panoramik ya da periapikal filmlerle incelenmiş olup bu oran %13-30 arasında değişmektedir. Konvansiyonel radyografilerle kıyaslandığında KIBT çürük teşhisi koymada daha etkilidir. Bu çalışmanın amacı M3M dişlerin erüpsiyonu ve açısının M2M dişlerdeki distal çürük oluşumuna etkisinin KIBT ile incelenmesidir. Gereç ve Yöntemler: Çalışma grubu diagnostik amaçlı çekilen 200 hastanın KIBT görüntülerinden oluşturuldu. 308 gömülü/yarı gömülü M3M dişin pozisyonu ve M2M dişlere etkisi değerlendirildi. M3M dişlerin gömülü kalma seviyesi Pell ve Gregory sınıflandırması kullanılarak belirlendi. Sınıf A: M3M dişin en yüksek noktası oklüzal düzlemle aynı veya daha yüksek seviyede Sınıf B: M3M dişin en yüksek noktası oklüzal düzlemle M2M dişin servikal çizgisi arasında Sınıf C: M3M dişin en yüksek noktası, M2M dişin servikal çizgisinin altındadır. M3M dişlerin angulasyonları, M2M dişin oklüzal düzlemi ile M3M dişin oklüzal yüzeyine çizilen teğet arasındaki açı hesaplanarak belirlendi. Distoangular, vertikal, mesioangular ve horizontal olarak gruplandırıldı. Elde edilen veriler yaş grupları, cinsiyet ve gömülü mandibular üçüncü molar dişlerin pozisyonuna göre analiz edildi. Bulgular: Değerlendirilen 308 dişin 113'ünde çürük saptandı. Univariate ve multivariate analizde cinsiyet ve yaş çürük diş varlığına etki eden bağısız risk faktörü olarak tespit edilmemiştir ($p>0,050$) A seviyesindeki gömülü dişlerde çürük insidansı 2,5 kat daha fazla bulunmuş olup istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0,009$). Gömülü dişin açısı arttıkça da çürük insidansı artmaktadır ($p<0,001$). Sonuç: Bu çalışma, gömülü M3M dişlerle ilişkili M2M dişlerde distal çürük oluşumu prevalansının yüksek olduğunu ve gömülü dişin açısının arttıkça çürük riskinin artacağını göstermektedir. Bununla birlikte sınıf A pozisyonu çürük oluşumu için daha yüksek risk taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gömülü Dişler, 3. Molar Diş, Çürük, Kıbt

Makale id= 187

Sözlü Sunum

Pediatrik Diş Hekimliğinde Dental Travmalar ve Tedavi Yaklaşımı:Olgu Sunumu

Prof.Dr. Behiye Bolgül[1] , Arş.Gör. Fatma Çiftçi[1] , Arş. Gör Demet Ünal[1]

[1]Mustafa Kemal Üniversitesi Pedodonti AD
*Corresponding author: fatma çiftçi

Özet

Konu ve Amaç: Daimi dişlerin travmatik yaralanmaları çocuk ve genç erişkinlerde sıklıkla gerçekleşmektedir. Travmatik dişsel yaralanmalar dişlerde kırık ve yer değiştirme veya destek diş eti, periodontal ligaman ve kemiğin zedelenmesi ile sonuçlanabilmektedir. Bu olgu sunumunda komplike kron kırıkları ve tedavi yaklaşımları anlatılmaktadır. Dental yaralanmalarda multidisipliner bir tedavi yaklaşımı gerekmektedir. Yöntem ve Bulgu: İki çocuk hasta Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine dişlerinde hafif sallanma ve kırık gibi farklı travma şikayetleriyle başvurmuştur. Bu olgularda travma sonucu meydana gelen fonksiyon ve estetik kaybın geri kazandırılabileceği bir tedavi yaklaşımı izlenmiştir. Sonuç: Doğru bir teşhis, tedavi planlaması ve takip; olumlu bir tedavi sonucu elde edilmesi açısından önemlidir. Zamanında yapılan koruyucu tedaviler pulpal ve periapikal hastalıkların gelişimini önler.

Anahtar Kelimeler: Dental Yaralanmalar, Pediatrik Diş Hekimliği, Dişeti,tedavi Planlaması

Dental Trauma and Treatment Approach in Pediatric Dentistry:A Case Report

Abstract

Subject and Purpose: Traumatic injuries of permanent teeth occur frequently in children and young adults. Traumatic dental injuries can result in fractures and displacement of the teeth or damage to the supporting gum, periodontal ligament and bone. This case report describes complicated crown fractures and treatment approaches. A multidisciplinary treatment approach is required in dental injuries. Method and Findings: Two pediatric patients applied to Mustafa Kemal University

Faculty of Dentistry, Pedodontics clinic with different trauma complaints such as slight shaking and fractures in their teeth. Conclusion: A correct diagnosis, treatment planning and follow-up are important for obtaining a positive treatment result. Timely preventive treatments prevent the development of pulpal and periapical diseases.

Keywords: Dental İnjuries, Pediatric Dentistry, Gum, Treatment Planning

Makale id= 312

Sözlü Sunum

Riboflavin'in Dentin Yüzey Mikrosertliğine Etkisi

Dt Beril Muratoğlu[1] , Prof.Dr. Betül Kargül[1] , Prof.Dr. Afife Binnaz Hazar Yoruç[2] , Öğr.Gör. Aysu Aydınoğlu[2]

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.
[2]Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya ve Metalurji Fakültesi, Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümü, İstanbul, Türkiye.
*Corresponding author: beril muratoğlu

Özet

AMAÇ: Bu in vitro çalışmanın amacı, Riboflavin'in dentin remineralizasyonuna etkisinin yüzey mikrosertlik ölçümleri ile değerlendirilmesidir. GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışmada 30 adet çekilmiş daimi azı dişi kullanıldı. Dişlerden 5x4x5mm boyutlarında dentin örnekleri hazırlanarak mikrosertlik ölçümleri için epoksirezine gömüldü (EpoFix Kit). Mikrosertlik ölçümleri Vicker's test cihazı ile (Shimadzu Micro HardnessTester HMV-2, Shimadzu Corporation, Kyoto, Japan) yapıldı. Başlangıç ölçümleri tamamlanan örnekler rastgele3 gruba ayrıldı; Grup A: remineralizasyon solüsyonu (pozitif kontrol); Grup B:distile su (negatif kontrol); Grup C:UVA ile aktive edilen %0,1 luk Riboflavin. Dentin kesitleri üçe bölündü. Örnekler demineralizasyon solüsyonunda 72 saat bekletildi. Demineralizasyon ve reminerlizasyon sonrasında tekrar mikrosertlik ölçümleri yapılarak değerlendirildi. Normalitenin değerlendirilmesinde Shapiro-Wilk kullanılmıştır. Grupların normal dağılıma sahip olduğu belirlenmiştir ($p>0,05$). Gruplar arasındaki mikrosertlik değerleri, bağımsız T-Testi ile analiz edildi. BULGULAR: Ortalama SMHR% değeri Riboflavin için 6.12 ± 5.81 olarak hesaplandı; Pozitif kontrol için 19.19 ± 9.77 ve negatif kontrol için 0.70 ± 0.90. Riboflavin için SMHR değeri, negatif kontrolden daha büyük bulundu ve pozitif kontrolden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur. (her iki karşılaştırma için $p <0.05$). SONUÇ: Bu in vitro çalışmanın sonucunda; Riboflavin'in, demineralize dentin üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğu gösterilmiştir. Riboflavin in demineralize dentin üzerindeki remineralizasyon etkinliğinin daha fazla çalışma ile değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dentin ,mikrosertlik, Demineralizasyon, Remineralizasyon

The Effect of Riboflavin On Dentin Microhardness

Abstract

AIM: The aim of this in vitro study is to evaluate the effect of Riboflavin on remineralization by surface microhardness measurements. METHODS: In this study, thirty extracted permanent molar were used for sample preparation. Dentin samples of 5x4x5 mm were prepared and embedded in epoxy resin for microhardness measurements. (Shimadzu Micro HardnessTester HMV-2, Shimadzu Corporation, Kyoto, Japan). Samples whose initial measurements were completed were randomly divided into 3 groups; Group A: remineralization solution (positive control); Group B: distilled water (negative control); Group C: 0.1% Riboflavine activated by UVA. Dentin sections were divided into three. The samples were kept in demineralization solution for 72 hours. After demineralization and remineralization, surface microhardness measured. Shapiro-Wilk was used to evaluate normality. It was determined that the groups had a normal distribution ($p > 0.05$). Microhardness values between groups were analyzed by independent sample T-Test. RESULTS: The mean SMHR% was calculated 6.12±5.81 for Riboflavin; 19.19±9.77 for positive control group and 0.70±0.90 for negative control group. SMHR value for Riboflavin was greater than that for negative control group and was statistically significantly lower than that for positive control group($p<0.05$ for both comparisons). CONCLUSION: According to the findings of this study; Riboflavin have a significant effect on demineralizated dentine. The remineralization effect of riboflavin on demineralized dentin needs to be relevant to further studies.

Keywords: Dentin, Microhardness, Demineralization, Remineralization

Makale id= 148

Sözlü Sunum

Son Sınıf Diş Hekimliği Öğrencilerinin Covid-19 Salgınında Depresyon, Anksiyete ve Stres Düzeyleri

Uzman Cansu Özşin Özler[1] , Dr. Öğretim Üyesi Cansu Atalay[2] , Uzman Ece Meral[2] , Prof.Dr. Meryem Uzamış Tekçiçek[1] , Prof.Dr. Bahar Güçiz Doğan[3] , Prof.Dr. Esra Ergin[2]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı
[2]Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı
[3]Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı
*Corresponding author: Cansu Özşin Özler

Özet

Giriş&Amaç: COVID-19 salgını, öğrencilerin psikolojik sağlığı üzerinde olumsuz etkileri olabilecek önemli bir halk sağlığı sorunu haline gelmiştir. Bu analizin amacı, COVID-19 salgını sırasında son sınıf diş hekimliği öğrencilerinin depresyon, kaygı ve stres düzeylerini değerlendirmektir. Materyal&Metod: Üniversite Etik Kurul onayı ve Sağlık Bakanlığı'ndan zorunlu resmi izinler alınmıştır. Bu çalışma, COVID-19 salgını sırasında son sınıf diş hekimliği öğrencilerinin mesleki yaşamla ilgili algı ve motivasyonunu ve sıkıntı düzeylerini değerlendirmeyi amaçlayan geniş bir çalışmanın bir bölümünün analizinden oluşmaktadır. Bu bölümde depresyon, anksiyete ve stres düzeyleri değerlendirilmiştir. Bu tanımlayıcı çalışmanın evrenini Diş Hekimliği Fakültesi son sınıf öğrencilerinin tamamı (N=150) oluşturmaktadır ve 114(%76,0) kişi katılmıştır. Veriler Haziran-2020'de bir e-anket ve Depresyon-Anksiyete-Stres-Ölçeği-(DASS)-21'in Türkçe versiyonu aracılığıyla toplanmıştır. Farklılıkların anlamlılığını kontrol etmek için Ki kare ve Kesin testler kullanılmıştır. Bulgular: Kadın öğrencilerin oranı %72,8 ve katılımcıların yaş ortalaması(±ss) 23,7(±1,03)'tür. Öğrencilerin sadece %37,7'si depresyon, %48,2'si kaygı ve %54,4'ü stress için "normal" kategoride bulunmuştur. Katılımcıların %21,1'i depresyon, % 12,3'ü anksiyete ve %17,6'sı stres için şiddetli ve aşırı şiddetli kategorilerdedir. Kadınlarda anksiyete ($p \leq 0,001$), depresyon ($p=0.021$) ve stres ($p=0.030$) erkeklerden anlamlı düzeyde yüksektir. Son günlerde kendini rahatsız eden bir sorun yaşayan ve mesleki uygulamalarıyla ilgili bazı kısıtlamalar olabileceğini düşünen öğrencilerin depresyon, anksiyete ve stres düzeyleri daha yüksek bulunmuştur. Sonuç&Öneriler: Bulgular son sınıf dişhekimliği öğrencilerinin salgın döneminde sıkıntı yaşadığını göstermiştir. Pandemi sırasında ve sonrasında öğrencilere yönelik bir psikolojik destek programının uygulanmasının idari bir sorumluluk olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Diş Hekimliği Öğrencileri, Depresyon, Anksiyete, Stres.

Depression, Anxiety and Stress Levels of Senior Dental Students in Covid-19 Outbreak

Abstract

Introduction&Aim: The COVID-19 outbreak has become an important public health problem that might have negative effects on psychological health of the students. The aim of this analysis was to evaluate the depression, anxiety and stress levels of senior dental students during the COVID-19 pandemic. Materials&Methods: The University Ethics Committee's approval and the mandatory formal permission from Ministry of Health were obtained. This study consists of the analysis of one part of a broad study, which aimed to evaluate the perception and motivation related to professional life, and distress levels of senior dental students during the COVID-19 pandemic. In this part, depression, anxiety and stress levels were evaluated. All senior students of a Dental Faculty (N=150) were the universe of this descriptive study and 114 were participated (%76.0). The data were collected online in June-2020 via an e-questionnaire and the Turkish version of Depression-Anxiety-Stress-Scale-(DASS)-21. Chi Square and Fisher's Exact tests were used to check the significance of the differences. Results: The proportion of female students was 72.8% and the mean(±sd) age of the participants was 23.7(±1.03). Of the students, only 37.7% was evaluated as "normal" in relative to depression, 48.2% anxiety and 54.4% stress. Of them, severe and extremely severe categories were detected in 21.1% for depression, 12.3% for anxiety and 17.6% for stress. Anxiety($p \leq 0.001$), depression($p=0.021$) and stress($p=0.030$) among females were significantly higher than males. The depression, anxiety and stress levels of the students were higher among who experienced a problem that bothers themselves within the last days and who thought there might be some limitations related to their professional practice. Conclusion&Recommendations: The results indicated that senior dental students had distress during the outbreak period. It is concluded that the implementation of a psychological support program for the students during and after the pandemic is an administrative responsibility.

Keywords: Covid-19, Dental Students, Depression, Anxiety, Stress.

Makale id= 256

Sözlü Sunum

Sürmekte Olan Daimi Dişlerin Dişeti Oluğu Sıvısının Proteomik Analizi İçin Bir Ön Çalışma

Dt. Selin Yıldırım Albat[1] , Prof.Dr. Serap Akyüz[1] , Prof.Dr. Ayşen Yarat[2] , Prof.Dr. Fikrettin Şahin[3] , Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Çimen[3]

[1]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı
[2]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı
[3]Yeditepe Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Genetik ve Biyomühendislik Anabilim Dalı
*Corresponding author: Selin Yıldırım Albat

Özet

Amaç: Diş sürmesinin supraosseoz fazı hakkındaki mevcut bilgiler sınırlıdır. Dişeti oluğu sıvısının (DOS) içeriğinin incelenmesi, diş sürmesi ile ilişkili proteinlerin tanımlanmasına olanak sağlayacaktır. Bu çalışmada, diş sürme sürecinin iki farklı döneminde olan daimi birinci büyük azı dişlerinden alınan DOS örneklerinin iki boyutlu jel elektroforezi (2D-PAGE) ile analiz edilecek proteinlerin ekstraksiyonu optimize edilmiştir. Yöntem: Bu çalışmada alt birinci büyük azı dişleri ağız içerisinde henüz görülmeye başlayan (5-8 yaş) ve sürmesini tamamlayarak oklüzyona gelen (8-13 yaş) sağlıklı çocuklara ait toplam 86 dişin DOS örnekleri Periopaper şeritlerle toplandı. Deneylerde DOS örnek alımı öncesi çocukların ağız içinin iki farklı solüsyonla yıkanması (distile su ve %0,9 NaCl izotonik solüsyon); üç farklı örnek havuzlamanın potansiyel etkisi (2, 5 ve 15 adet Periopaper şerit); rehidrasyon için iki farklı tampon çözeltisinin kullanılması (Bio-Rad ReadyPrep Rehidrasyon tamponu ve kendi hazırladığımız üre tamponu) gibi protokol farklılıkları kıyaslandı. Tüm örnekler PROTEAN i12 IEF sistemi kullanılarak Bio-Rad 2D-PAGE iş akışı doğrultusunda analiz edildi. Çalışma Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu tarafından desteklendi (Proje No: SAG-C-DRP-080519-0181). Bulgular: DOS proteomunun analizi için en etkili iş akışının: 1- Örnek alımı öncesi ilgili diş çevresinin %0,9 NaCl izotonik solüsyon ile yıkanması; 2- Beş Periopaper şeridin havuzlanması; 3- Örneklerin Bio-Rad ReadyPrep Rehidrasyon tamponu ile rehidre edilmesi ve ardından 4- Hazırlanan protein çözeltisinin IPG şeritlere yüklenmeden önce Zeba™ Spin desalting columns ile filtre edilmesi olduğu sonucuna varıldı. Genel olarak, 50 kDa'dan küçük ve izoelektrik noktaları 4-7 arasında değişen proteinler içeren DOS örnekleri için yüksek çözünürlüklü 2D jeller elde edildi. Sonuçlar: DOS proteomunun iki boyutlu analizi için optimizasyon yaklaşımımız, jel görüntülerindeki protein görüntüsünü engelleyen arka plan kirliliğini en aza indirmiş, PDQuest 2-D analiz yazılımı ile protein noktalarının yüksek çözünürlüklü tanımlanmasını

sağlamıştır. Çalışmamız DOS proteomiksi konusunda gelecek çalışmalar için bir rehber olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Oluğu Sıvısı, Diş Sürmesi, İki Boyutlu Jel Elektroforez, Proteomiks

A Preliminary Study for the Proteomics Analysis of Gingival Crevicular Fluid Obtained During Permanent Tooth Eruption

Abstract

Objectives: The information about supraosseous phase of the dental eruption is limited. The examination of gingival crevicular fluid (GCF) content will allow the identification of proteins associated with tooth eruption. In this study, we have optimized the extraction of the proteins to be analyzed with two-dimensional gel electrophoresis (2D-PAGE) for GCF samples from permanent molars during two different stages of the eruption process. Methods: Healthy children were selected to collect GCF samples(86 total) with Periopaper Strips from lower first molar teeth which are just appearing in the mouth(5-8 years old) or completed eruption(8-13 years old). We compared the effects of two different wash-buffers containing 0.9% NaCl isotonic solution or distilled water applied during GCF sampling. Also, we investigated the potential effects of sample pooling (2, 5, or 15 Periopapers) and different rehydration buffers (Bio-Rad Rehydration Buffer and custom-made urea buffer) on protein samples to be loaded on immobilized pH gradient (IPG) strips. All samples were analyzed by using Bio-Rad 2D-PAGE workflow including the PROTEAN i12 IEF system. This study was funded by Marmara University Scientific Research Projects Commission(Project-No: SAG-C-DRP-080519-0181). Results: We have concluded that the most efficient workflow for the analysis of GCF proteome; 1.Application of tooth wash-buffer with 0.9% NaCl isotonic solution, 2.The pooling of 5 Periopaper strips samples, 3.Rehydration of samples with Bio-Rad ReadyPrep Rehydration Buffer, and then 4.Filtration of protein samples with Zeba™ Spin desalting column before IPG strip loading. Overall, we obtained high-resolution 2D-gels for GCF samples containing proteins mostly smaller than 50 kDa with pIs ranging from 4 to 7. Conclusions: Our optimization approach for two-dimensional analysis of GCF proteome minimized the background interfering with the protein display on the gel images and provided high-resolution identification of protein spots with PDQuest 2-D analysis software. Our study will be a guide for further research studies on GCF proteomics.

Keywords: Gingival Crevicular Fluid, Tooth Eruption, Two Dimensional Gel Electrophoresis, Proteomics

Makale id= 194

Poster Sunum

Komplike Kron Kırığı Görülen Genç Daimi Dişlerde Vital Tedavi Yaklaşımları:Olgu Serisi

Prof.Dr. Behiye Bolgül[1] , Arş.Gör. Öykü Peker[1] , Arş.Gör. Rukiye Arıkan[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği
*Corresponding author: Öykü Peker

Özet

AMAÇ-KONU: Mine, dentin ve pulpa dokusunu içeren kron kırıkları, komplike kron kırığı olarak adlandırılır. Özellikle ön bölge yaralanmalarında estetik ve fonksiyon kaybını önlemek için kırık parçanın yapıştırılması veya ideal bir restorasyon yapılması son derece önemlidir. Bu tür yaralanmalarda, özellikle kök gelişimi tamamlanmamış dişlerde tedavi seçeneği belirlenirken dişin vitalitesinin korunması öncelikli olarak amaçlanmaktadır. YÖNTEM:İki çocuk hasta kliniğimize diş kırığı sebebi ile başvurdu. Bu olgularda travma sonucu meydana gelen fonksiyon ve estetik kaybın geri kazandırılabilmesi ve dişlerin vitalitelerinin korunması adına parsiyel pulpatomi tedavi yaklaşımı izlenmiştir. BULGULAR: Düzenli kontrolleri devam eden hastaların travma geçiren dişlerinde canlılığın korunduğu ve kök gelişimlerinin devam ettiği izlendi. SONUÇ: Komplike kron kırıklarında erken dönem tedavi seçeneği olarak parsiyel amputasyon önerilmektedir.Zamanında yapılan doğru tedavi yöntemi ile hem dişlerin canlılığı devam etmiş hem de estetik ve fonksiyon geri kazandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Genç Daimi Dişler, Komplike Kron Kırığı

Vital Treatment Approaches in Young Permanent Teeth With Complicated Crown Fractured: Case Series

Abstract

PURPOSE-SUBJECT: Crown fractures involving enamel, dentin and pulp tissue are called complicated crown fractures. Especially in anterior region injuries, it is extremely important to bond the broken part or to make an ideal restoration to prevent loss of aesthetics and function. In such injuries, it is primarily aimed to

protect the vitality of the tooth while determining the treatment option, especially for teeth with incomplete root development. METHOD: Two children were admitted to our clinic with a tooth fracture.In these cases, partial pulpatomy treatment approach was followed in order to restore the functional and aesthetic loss caused by trauma and to protect the vitality of the teeth. RESULTS: It was observed that vitality was preserved and root development continued in the teeth of the patients whose regular check-ups were continuing. CONCLUSION: Partial amputation is recommended as an early treatment option in complicated crown fractures. With the correct treatment method performed on time, both the vitality of the teeth has been maintained and aesthetics and function have been restored.

Keywords: Young Permanent Teeth, Complicated Crown Fracture

Makale id= 195

Poster Sunum

Komplike Kron Kök Kırığı Görülen Genç Daimi Dişlerde Tedavi Yaklaşımları: İki Olgu Sunumu

Prof.Dr. Behiye Bolgül[1] , Arş.Gör. Rukiye Arıkan[2] , Arş.Gör. Öykü Peker[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi,Çocuk Diş Hekimliği
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi,Çocuk Diş Hekimliği

Özet

AMAÇ-KONU: Dental travmatik yaralanmalar gençlerde ve çocuklarda sık karşılaşılan bir durumdur. Dental yaralanmalar dişlerde kırık, çatlak, yer değiştirme ve çene kemiğinden ayrılma gibi durumlara neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı; komplike kron-kök kırıklarında dişin estetik ve fonksiyon kaybını geri kazandırmak ve hasta takibini sunmaktır. YÖNTEM: İki çocuk hasta komplike kuron-kök kırığı şikayetiyle pedodonti kliniğimize başvurmuştur. Bu olgularda dental travma sonucunda, dişlerde meydana gelen fonksiyon ve estetik kaybının geri kazandırılabileceği multidisipliner bir tedavi yaklaşımı izlenmiştir. BULGULAR-SONUÇ: Komplike kuron-kök kırıklarında ileri dönemlerde dişlerde vitalite kaybı meydana gelebilir. Bu tür durumlarda dişin kök kanal tedavisi ile rehabilitasyonu gerekmektedir. Teşhisi doğru olan ve düzenli kontrolleri devam eden hastalarda herhangi semptom veya patolojiye rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Komplike Kron-Kök Kırığı, Çocuk Diş Hekimliği

Treatment Approaches in Young Permanent Teeth With Complicated Crown-Root Fractures: Two Case Reports

Abstract

PURPOSE-SUBJECT: Dental traumatic injuries are common in adolescents and children. Dental injuries can lead to situations such as broken teeth, cracks, displacement and separation from the jawbone. The purpose of this case report is; To restore the loss of aesthetics and function of the teeth in complicated crown-root fractures and to provide patient follow-up.METHOD: Two pediatric patients applied to the pedodontics clinic with the complaint of complicated crown-root

fractures. In these cases, a multi disciplinary treatment approach was followed, in which the loss of function and aesthetics in the teeth caused by dental trauma can be restored. RESULTS-CONCLUSION: In complicated crown-root fractures, vitality loss may occur in the teeth in the future. In such cases, the tooth should be rehabilitated with root canal treatment. No symptoms and pathology have been found in patients with a correct diagnosis and regular controls.

Keywords: Complicated Crown-Root Fracture, Pediatric Dentistry

Makale id= 188

Poster Sunum

Komplike Olmayan Kron Kırığı Bulunan Daimi Üst Keserlerin Estetik Rehabilitasyonu:Bir Olgu Sunumu

Prof.Dr. Behiye Bolgül[1] , Arş.Gör. Demet Ünal[1] , Arş.Gör. Fatma Çiftçi[1]

[1]Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç ve konu : Kron kırıkları; mine veya mine-dentini içeren komplike olmayan kırıklar ile pulpayı da içine alan komplike kırıklar şeklinde ayrılmaktadır. Kron kırıklarında kalan diş dokularının korunarak kompozit rezinlerle restore edilmesi , özellikle genç bireylerde tercih edilen bir tedavi seçeneğidir. Bu vaka raporunda komplike olmayan kron kırığı gözlenen maksiller keser dişlerin, kompozit rezin ile estetik restorasyonu sunulmaktadır. Yöntem ve bulgu: 7 yaşındaki kız hasta kliniğimize düşme sonucu ön dişlerinde meydana gelen kırık sebebiyle başvurmuştur. Yapılan muayenelerde hastanın 11 ve 21 numaralı dişlerinde komplike olmayan kron kırıkları gözlenmiştir. Hastanın radyolojik ve klinik muayenesi sonucu dişlerin vitalitesini koruduğu tespit edilmiştir. Kırık dişlerin kompozit rezin ile estetik restorasyonları gerçekleştirilmiştir. Sonuç: Ön grup dişlerde sıklıkla karşılaşılan kron kırıklarının tedavisinde, dişin canlılığının korunmasının yanında dental materyallerle minimal invaziv restorasyonlar kullanılarak estetik ve fonksiyonel başarı sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kron Kırığı, Kompozit Rezin, Travma

Aesthetic Rehabilitation of Permanent Upper İncisors With Uncomplicated Crown Fractures: A Case Report

Abstract

Purpose and subject: Crown fractures; It is divided into uncomplicated fractures involving enamel or enamel-dentin and complicated fractures including pulp. Preserving the remaining tooth tissues in crown fractures and restoring them with composite resins is a preferred treatment option, especially in young individuals. In this case report, aesthetic restoration of maxillary incisors with uncomplicated crown fractures with composite resin is presented. Method and findings: A 7-year-

old girl presented to our clinic with a fracture in her anterior teeth caused by a fall. During the examinations, uncomplicated crown fractures were observed in teeth 11 and 21 of the patient. As a result of the radiological and clinical examination of the patient, it was determined that the teeth preserved their vitality. Aesthetic restorations of the broken teeth with composite resin were performed.Conclusion: Aesthetic and functional success can be achieved by using minimally invasive restorations with dental materials as well as preserving the vitality of the tooth in the treatment of crown fractures, which are frequently encountered in the anterior group teeth.

Keywords: Crown Fracture, Composite Resin, Trauma

Makale id= 221

Poster Sunum

Pediatrik Diş Hekimliğinde Dental Travmalar ve Tedavi Yaklaşımı:Olgu Sunumu

Prof.Dr. Behiye Bolgül[1] , Arş.Gör. Fatma Çiftçi[1] , Arş.Gör. Demet Ünal[1]

[1]Mustafa Kemal Üniversitesi Pedodonti AD
*Corresponding author: fatma çiftçi

Özet

Konu ve Amaç: Daimi dişlerin travmatik yaralanmaları çocuk ve genç erişkinlerde sıklıkla gerçekleşmektedir. Travmatik dişsel yaralanmalar dişlerde kırık ve yer değiştirme veya destek diş eti, periodontal ligaman ve kemiğin zedelenmesi ile sonuçlanabilmektedir. Bu olgu sunumunda komplike kron kırıkları ve tedavi yaklaşımları anlatılmaktadır. Dental yaralanmalarda multidisipliner bir tedavi yaklaşımı gerekmektedir. Yöntem ve Bulgu: İki çocuk hasta Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine dişlerinde hafif sallanma ve kırık gibi farklı travma şikayetleriyle başvurmuştur. Bu olgularda travma sonucu meydana gelen fonksiyon ve estetik kaybın geri kazandırılabileceği bir tedavi yaklaşımı izlenmiştir. Sonuç: Doğru bir teşhis, tedavi planlaması ve takip; olumlu bir tedavi sonucu elde edilmesi açısından önemlidir. Zamanında yapılan koruyucu tedaviler pulpal ve periapikal hastalıkların gelişimini önler.

Anahtar Kelimeler: Dental Yaralanmalar, Pediatrik Diş Hekimliği, Dişeti,tedavi Planlaması

Dental Trauma and Treatment Approach in Pediatric Dentistry:A Case Report

Abstract

Subject and Purpose: Traumatic injuries of permanent teeth occur frequently in children and young adults. Traumatic dental injuries can result in fractures and displacement of the teeth or damage to the supporting gum, periodontal ligament and bone. This case report describes complicated crown fractures and treatment approaches. A multidisciplinary treatment approach is required in dental injuries. Method and Findings: Two pediatric patients applied to Mustafa Kemal University

Faculty of Dentistry, Pedodontics clinic with different trauma complaints such as slight shaking and fractures in their teeth. Conclusion: A correct diagnosis, treatment planning and follow-up are important for obtaining a positive treatment result. Timely preventive treatments prevent the development of pulpal and periapical diseases.

Keywords: Dental İnjuries, Pediatric Dentistry, Gum, Treatment Planning

Makale id= 234

Sözlü Sunum

1,2,4-Triazol Türevi Bazı Bileşiklerin Antidepresan-Benzeri Etkileri

Araştırmacı Ümmühan Kandemir[1] , Arş.Gör.Dr. Nazlı Turan Yücel[2] , Prof.Dr. Nesrin Gökhan Kelekçi[3] , Prof.Dr. Birsen Tozkoparan[3] , Prof.Dr. Özgür Devrim Can[2]

[1]Anadolu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmakoloji Ana Bilim Dalı, Eskişehir, Türkiye
[2]Anadolu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Ana Bilim Dalı, Eskişehir, Türkiye
[3]Hacettepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Kimya Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

Özet

Depresyon tüm dünyada ruhsal ve nörolojik bozukluklar arasında ilk sırada yer alan ve küresel çapta büyük ekonomik yüke neden olan yaygın bir psikiyatrik bozukluktur. Günümüzde depresif bozuklukların tedavisi için endike olan, farklı etki mekanizmalarına sahip çok sayıda antidepresan ilaç bulunmaktadır. Ancak, mevcut antidepresanların etkilerinin geç başlaması, klinik yanıtların kısıtlı olması ve hastaların önemli bir bölümünün söz konusu ilaçların yan etkilerini tolere etmekte yaşadıkları problemler nedeniyle yeni antidepresan ajanlara ihtiyaç duyulmaktadır. 1,2,4-triazol türevi bileşikler çok çeşitli farmakolojik etkilere sahiptirler. Bu farmakoforu taşıyan bileşikler santral sinir sistemini etkileyerek antiiskemik/nöroprotektif, antikonvülzan ve analjezik aktiviteler gösterirler. 1,2,4-triazol türevi bileşiklerin santral sinir sistemi üzerine söz konusu etki potansiyellerinden hareketle, bu çalışmada 15 adet 1,2,4-triazol türevi bileşiğinin antidepresan-benzeri etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır. Deneyler için yetişkin Balb/c fareler kullanılmıştır. Bileşiklerin (30 mg/kg) antidepresan-benzeri aktiviteleri kuyruktan asma ve modifiye zorlu yüzme testleri ile araştırılmıştır. Pozitif kontrol olarak fluoksetin (30 mg/kg) kullanılmıştır. Hayvanların spontan lokomotor aktiviteleri ise aktivite kafesi testleri ile değerlendirilmiştir. Test edilen bileşiklerden hiçbiri farelerin yatay ve dikey yönlerdeki lokomotor aktivite sayılarını değiştirmemiştir. Ancak serideki 1g, 1h, 1j, 1k, 1l ve 1n kodlu maddeler kuyruktan asma testlerinde farelerin immobilite sürelerini anlamlı ölçüde düşürmüştür. Aynı maddeler modifiye zorlu yüzme testlerinde farelerin immobilite sürelerini kısaltmış, yüzme sürelerini artırmış ancak tırmanma sürelerini değiştirmemiştir. Elde edilen bu bulgular sözü edilen bileşiklerin antidepresan-benzeri etkilerini olduğunu ortaya koymakta ve bu etkilere serotonerjik mekanizmaların aracılık ediyor olabileceğine işaret etmektedir. Söz konusu maddelerin klinik etkinliklerinin doğrulanması ve etki mekanizmalarının aydınlatılması için daha detaylı çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Antidepresan, Triazol, Kuyruktan Asma Testi, Modifiye Zorlu Yüzme Testi

Antidepressant-Like Activities of Some 1,2,4-Triazole Derivative Compounds

Abstract

Depression is a common psychiatric disorder that ranks first among mental and neurological disorders worldwide and causes a large economic burden on a global scale. Today, there are many antidepressant drugs with different mechanisms of action that are indicated for the treatment of depressive disorders. However, new antidepressant agents are needed due to the delayed onset of the effects of current antidepressants, the limited clinical responses, and the problems that a significant proportion of patients have in tolerating the side effects of these drugs. 1,2,4-triazole derivative compounds have a wide variety of pharmacological effects. Compounds carrying this pharmacophore affect the central nervous system (CNS) and exhibit antiischemic/neuroprotective, anticonvulsant and analgesic activities. Based on the efficacy potential of triazole derivatives on the CNS, it was aimed to investigate the antidepressant-like effects of fifteen 1,2,4-triazole derivative compounds in this study. Adult Balb/c mice were used for the experiments. The antidepressant-like activities of the compounds (30 mg/kg) were investigated by tail suspension and modified forced swimming tests. Fluoxetine (30 mg/kg) was used as a positive control. Spontaneous locomotor activities of the animals were evaluated by activity cage tests. None of the compounds tested changed the horizontal and vertical locomotor activity numbers of the mice. However, compounds 1g, 1h, 1j, 1k, 1l and 1n significantly decreased the immobility times of the animals in the tail suspension tests. The same compounds shortened the immobility times of mice in the modified forced swimming tests, increased the swimming times and did not change their climbing durations. These findings showed that mentioned compounds have antidepressant-like effects and pointed out that serotonergic mechanisms may mediate this activity. Further detailed studies are needed to confirm the clinical efficacy of these compounds and to clarify their mechanism of action.

Keywords: Antidepressant, Triazole, Tail Suspension Test, Modified Forced Swimming Test

Makale id= 43

Sözlü Sunum

Daptomisin Kullanan Hastalarda Sık Karşılaşılan İlaç Etkileşimlerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi; Hastane Servislerinde Pilot Bir Çalışma

Uzman Murat Caliskan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Caglar Macit[2]

[1]Haydarpaşa Numune Research & Training Hospital
[2]Istanbul Medipol University, School of Pharmacy

Özet

Siklik lipopeptid sınıfı antibiyotiklerin tek üyesi olan daptomisin son yıllarda keşfedilen, deri ve yumuşak doku enfeksiyonları ve bakteriyel endokardit gibi enfeksiyonlarda oldukça etkili olan yeni bir ajandır. Retrospektif çalışmamızda amaç, Haydapaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi servislerinde yatan ve daptomisin kullanan 150 hastada eş zamanlı kullanılan diğer ilaçlar arasındaki ilaç etkileşimlerinin incelenmesidir. İlaç etkileşimleri Rx Media Pharma, Up to Date ve druginteraction.com kaynakları aracılığıyla incelenmiş ve SPSS programı ile analiz edilmiştir. Çoklu değerlendirmelerde tek yönlü varyans analizini takiben Tukey test uygulanmıştır. İkili karşılaştırmalarda ise student t-test uygulanmıştır. $P<0,05$ anlamlı kabul edilmiştir. Görülen etkileşimlerde kadın ve erkek arasında fark bulunmamıştır. İlaç etkileşimlerinin en sık görüldüğü yaş grupları ise 40-59 ve 60-79 yaşları arasıdır ($p<0,05$). Toplamda 181 ilaç etkileşiminin 139'u orta derecelidir. Daptomisin en fazla NSAİİ grubu ilaçlar, statinler, fibratlar, varfarin ve tobramisin ile etkileşim göstermiştir. En çok daptomisin kullanan hasta sayısı sırasıyla Yoğun bakım (n= 36), Genel cerrahi (n= 25), Dahiliye (n= 23), ve Enfeksiyon (n= 17) servisindedir. Hastaların sayısı bu servislerdeki toplam etkileşimlerle pozitif korelasyon göstermektedir [Yoğun bakım (36/45), Genel cerrahi (25/35), Dahiliye (23/30), ve Enfeksiyon (17/20)]. Hasta ilaç dosyaları incelendiğinde tedavinin sonlandırılmasına ya da ara verilmesine neden olacak düzeyde bir etkileşim oluşmadığı gözlenmiştir. Bu etkileşimlerin önlenmesi için akılcı ilaç kullanımı özendirilmelidir. İlaç etkileşimlerinin minimize edilmesinde eczacılar büyük rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik; Daptomisin; İlaç Etkileşimi; Eczacı

Retrospective Analysis of Frequently Encountered Drug İnteractions in Patients Using Daptomycin; a Pilot Study in Hospital Wards

Abstract

Daptomycin discovered at last years, is the only member of the cyclic lipopeptide class antibiotics. It is a new antibiotic that used in the treatment of skin and soft tissue infections and bacterial endocarditis, effectively. The aim of our retrospective study is to investigate the drug interactions between daptomycin and other drugs used concurrently in 150 patients hospitalized in Haydapaşa Numune Training and Research Hospital wards. Drug interactions were examined through Rx Media Pharma, Up to Date and druginteraction.com resources and analyzed with the SPSS program. Tukey test was applied following one-way analysis of variance in multiple evaluations. In pairwise comparisons, student t-test was used. $P < 0.05$ was considered significant. 139 of the 181 drug interactions in total are moderate. Daptomycin interacted mostly with NSAIDs, statins, fibrates, warfarin and tobramycin. Highest number of patients using daptomisin was in the Intensive Care (n = 36), General Surgery (n = 25), Internal Medicine (n = 23), and Infection (n = 17) ward, respectively. Number of patients using daptomycine correlated positively with total interactions in these wards [Intensive care (36/45), General surgery (25/35), Internal Medicine (23/30), and Infection (17/20)]. When the patient drug files were examined, it was observed that there was no significant interaction that would cause the termination or interruption of the treatment. Rational drug use should be encouraged to prevent these interactions. Pharmacists play a major role in minimizing drug interactions.

Keywords: Antibiotic; Daptomycin; Drug İnteraction; Pharmacist

Makale id= 19

Sözlü Sunum

Schiff Baz Kombinasyonunun Meme ve Kolon Kanseri Üzerine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Neşe Başak Türkmen[1] , Prof.Dr. Ayşegül Doğan[2] , Prof.Dr. Fikrettin Şahin[2] , Prof.Dr. Bülent Dede[3]

[1]İnönü Üniversitesi
[2]Yeditepe Üniversitesi
[3]Süleyman Demirel Üniversitesi

Özet

Giriş Schiff bazları, belirli koşullar altında bir aldehit veya bir keton ile reaksiyona giren herhangi bir birincil amin ile oluşur. Schiff bazı, karbonil grubunun (C = O) yapısal olarak bir imin veya azometin grubu ile değiştirildiği bir aldehit veya ketonun bir nitrojen analoğuna sahiptir. Antikanser, antifungal, antibakteriyel, antiinflamatuar ve antiviral gibi geniş bir biyolojik aktivite yelpazesi sergilediklerini göstermişlerdir. Materyal ve Metot Bu çalışmada, sağlıklı kontrol hücre hatları olarak MCF-7 (meme kanseri hücre hattı) ve HCT116 (kolon kanseri hücre hattı) ve fibroblast üzerinde bazı yeni nesil schiff baz türevi ve pluronik kombinasyonun kemoterapötik potansiyelini test ettik. Hücreler, dört konsantrasyonda Schiff bazı türevi ve pluronik kombinasyona maruz bırakıldı ve 3 gün süreyle inkübe edildi. Hücre canlılığı, 24 saat aralıklarla 3 gün boyunca bir ELISA okuyucu kullanılarak MTS deneyi ile ölçüldü. Sonuçlar ve Tartışma Sonuçlarımız, test edilen yeni Schiff bazı türevi ve pluronik kombinasyonun, hücre canlılığını azaltan her iki kanser hücresi hattı üzerinde etkili olduğunu gösterdi. Öte yandan, kombinasyon normal fibroblastlar için daha az toksikti. Kombinasyonumuzun MCF-7 ve HCT116 hücrelerinin hücre canlılığını azaltmada çok daha etkili olduğu ortaya çıktı. Bu veriler, bizi bu kimyasalların anti-kanser etkilerinin altında yatan moleküler mekanizmayı incelemeye yönlendirecektir. Göğüs ve kolon kanserleri, bugün piyasada bulunan kemoterapötik ajanlar kullanılarak neredeyse hiç tedavi edilmemektedir. Bu nedenle çalışmamız gelecekte kanser ilacı olarak kullanılacak yeni bir molekülün geliştirilmesine öncülük edebilir.

Anahtar Kelimeler: Schiff Bazı, Pluronik, Kanser

The Effects of Schiff Base Combination On Breast and Colon Cancers

Abstract

Introduction Schiff bases are consist of with any primary amine reacts with an aldehyde or a ketone under specific conditions. Schiff base has a nitrogen analogue of an aldehyde or ketone in which the carbonyl group (C=O) has been replaced by an imine or azomethine group as structurally. They have shown exhibit a broad range of biological activities such as anticancer, antifungal, antibacterial, anti-inflammatory and antiviral. Material and methods In this study, we have tested chemotherapeutic potential of some new generation schiff base derivative and pluronic combination on MCF-7 (breast cancer cell line) and HCT116 (colon cancer cell line) and fibroblast as healty control cell lines. The cells were exposed to Schiff base derivative and pluronic combination in four concentrations and incubated for 3 days. Cell viability was measured with MTS assay using an ELISA reader for 3 days with 24 hour interval. Results and Discussion Our results demonstrated that novel Schiff base derivative and pluronic combination tested were effective on both cancer cell lines reducing cell viability. On the other hand the combination were less toxic to normal fibroblasts. It was revealed that our combination was much more effective in reducing cell viability of MCF-7 and HCT116 cells. These data will lead us to study molecular mechanism underlying the anti-cancer effects of these chemical. The breast and colon cancers are hardly treated using chemotherapeutic agents available in the market today. Therefore our study might lead development of a new molecule to be used as an anti-cancer drug in the future.

Keywords: Schiff Base, Pluronic, Cancer

Makale id= 21

Sözlü Sunum

Significance of Biomarkers in Dermatological Disease

Dr. Öğretim Üyesi Neşe Başak Türkmen [1] , Dr. Öğretim Üyesi Dursun Türkmen [2] , Arş.Gör. Hande Yüce[1] , Arş.Gör. Mücahit Marsak [2] , Dr. Zübeyde Tanrıverdi[1] , Doç.Dr. Songül Ünüvar [1]

[1]inönü Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]inönü Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Hande Yüce

Özet

Background and Objective: IDO, neopterin, periostin, tenascin-C YKL-40 have been previously described as a diagnostic and prognostic markers for a number of pathologies. In present study, we examined serum levels as prognostic markers in pruritic dermatologic diseases. Methods: The present study included 55 patients diagnosed with neurodermatitis, generalised pruritus, seborrheic dermatitis, allergic contact dermatitis, lichen planus. The control group was composed of 30 healthy adult volunteers with no history of allergic skin conditions. The serum samples were centrifuged and stored at -80˚C. Biomarker levels were determined by an enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA). Results: IDO, neopterin, periostin, tenascin-C YKL-40 levels were higher in patients than in controls ($P < 0.05$). Conclusions: The Th1/Th2-mediated immune response activation has been observed in allergic skin diseases. In present study, non-invasive current biomarkers that can be used in the diagnosis and prognosis of dermatological pathologies yielded significant results. These biomarkers may have an important place in terms of early diagnosis and disease prognosis.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Ido; Neopterin; Tenascin-C; Periostin; Pruritic Dermatologic Diseases

Significance of Biomarkers in Dermatological Disease

Abstract

Abstract Background and Objective: IDO, neopterin, periostin, tenascin-C YKL-40 have been previously described as a diagnostic and prognostic markers for a number of pathologies. In present study, we examined serum levels as prognostic markers in pruritic dermatologic diseases. Methods: The present study included 55 patients diagnosed with neurodermatitis, generalised pruritus, seborrheic dermatitis, allergic contact dermatitis, lichen planus. The control group was composed of 30 healthy adult volunteers with no history of allergic skin conditions. The serum samples were centrifuged and stored at -80˚C. Biomarker levels were determined by an enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA). Results: IDO, neopterin, periostin, tenascin-C YKL-40 levels were higher in patients than in controls ($P < 0.05$). Conclusions: The Th1/Th2-mediated immune response activation has been observed in allergic skin diseases. In present study, non-invasive current biomarkers that can be used in the diagnosis and prognosis of dermatological pathologies yielded significant results. These biomarkers may have an important place in terms of early diagnosis and disease prognosis.

Keywords: Keywords: Ido; Neopterin; Tenascin-C; Periostin; Pruritic Dermatologic Diseases

Makale id= 246

Sözlü Sunum

Thyrozınase Enzyme Inhıbıtor Actıvıty of Rosa Pımpınelıfolıa Petals

Dr. Öğretim Üyesi Leyla Güven[1] , Prof.Dr. Ufuk Özgen[2] , Dr. Öğretim Üyesi Esen Sezen Karaoğlan[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi

Özet

Rosa pimpinellifolia 1200-2750 m arasında yetişen, halk arasında karakuşburnu adıyla bilinen, Rosaceae familyasından bir bitkidir. Halk arasında basur tedavisinde ve anemide kullanılmakla beraber çayı da sıklıkla tüketilmektedir. Yapılan çalışmalarda, Rosa türlerinin antioksidan, anti-HIV, antibakteriyel, antitüssif, hipnotik, antidiabetik, hepatoprotektif, hipolipidemik, antikanser, antihipertansif, antimikotik, purgatif, antienflamatuvar, analjezik, antimutajenik, genoprotektif, antinosiseptif, antimikrobiyal, antiülserojenik, antihiperglisemik ve antihemoroidal etkileri ortaya konmuştur. R. pimpinellifolia üzerinde yapılmış literatür çalışmaları ışığında, bu tür üzerinde yapılmış antitirozinaz aktivite çalışmasının bulunmadığı saptanmış ve üzerinde çalışma yapılmasına karar verilmiştir. Bu çalışma, aşağıdaki deneysel kısımlardan oluşmaktadır: 1. Bitkinin toplanması, kurutulması, ekstrelerin hazırlanması 2. Ekstrelerin antitirozinaz aktivitelerinin belirlenmesi R. pimpinellifolia petallerinin n-hegzan, diklorometan, etilasetat ve su ekstrelerinin Likhitwitayawuid ve Sritularak tarafından modifiye edilen yöntem ile antitirozinaz biyoaktivitesi incelenmiştir. Deneyimizin sonucunda en yüksek aktivitenin etilasetat ekstresinde (500, 100, 50, 25 µg/mL'de sırasıyla inhibisyon değerleri %95, 80, 40, 16) olduğu görülmüştür. İlerleyen çalışmalarda yeni aktif bileşenler keşfetmek için Rosa pimpinellifolia petalleri bir kaynak olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Rosa Pimpinellifolia , Tirozinaz , Kozmetik

Thyrozinase Enzyme Inhibitor Activity of Rosa Pimpinelifolia Petals

Abstract

Rosa pimpinellifolia, belonging to Rosaceae family, grows between 1200-2750 m. The fruits and roots of R. pimpinellifolia have been used for the treatment of

hemorrhoids and anemia as herbal tea. It has been shown that Rosa species have antioxidant, anti-HIV, antibacterial, antitussive, hypnotic, antidiabetic, hepatoprotective, hypolipidemic, anticancer, antihypertensive, antimycotic, purgative, antienflamatuar, analgesic, antimutagenic, genoprotective, antinociceptive, antimicrobial, antiulcerogenic, antihyperglycemic, and anti-hemorrhoidal effects. In light of literature studies on R. pimpinellifolia, we detected that there is not any antityrosinase activity study on R. pimpinellifolia, so we decided to study this plant in this project. This study consists of some experimental parts based: 1. The collection and the drying of the plant. The preparation of the extracts 2. Determination of antityrosinase activity Antityrosinase bioactivity of n-hexane, dichloromethane, ethyl acetate, and water extracts of Rosa pimpinellifolia petals were investigated by the method modified by Likhitwitayawuid and Sritularak. As a result of our experiment, the highest activity was observed in the ethyl acetate extract (500, 100, 50, 25 µg / mL, respectively, inhibition values 95, 80, 40, 16%). In further studies, R. pimpinellifolia of petals can be a source to discover new active ingredients.

Keywords: Rosa Pimpinellifolia, Tyrosinase, Cosmetics

Makale id= 235

Poster Sunum

Hypericum Hircinum L. Ekstresinin Farelerdeki Anksiyolitik-Benzeri Etkisine Gaba-A / Benzodiazepin Reseptörleri Aracılık Eder

Araştırmacı Betül Beste Topkara[1] , Öğr.Gör. Nagehan Saltan[2] , Araştırmacı Ümmühan Kandemir[1] , Arş.Gör.Dr. Nazlı Turan Yücel[3] , Prof.Dr. Yavuz Bülent Köse[2] , Prof.Dr. Özgür Devrim Can[3]

[1]Anadolu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmakoloji Ana Bilim Dalı, Eskişehir, Türkiye
[2]Anadolu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Botanik Ana Bilim Dalı, Eskişehir, Türkiye
[3]Anadolu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Ana Bilim Dalı, Eskişehir, Türkiye

Özet

Hypericum (Hypericaceae) türlerinin, özellikle santral sinir sistemi ile ilgili olmak üzere çok çeşitli farmakolojik aktivitelere sahip olduğu bilinmektedir. Bunlardan bazıları antidepresan, anksiyolitik, antikonvülzan, antinosiseptif ve yatıştırıcı etkiler olarak sıralanabilir. Yakın zamanda, araştırma grubumuz tarafından Hypericum hircinum L. subsp. majus (Aiton) N. Robson bitkisinden hazırlanan ekstrenin anksiyolitik-benzeri etkisi bildirilmiştir. Bu çalışmada ise; ekstrenin anksiyolitik-benzeri aktivitesinde GABA-A/benzodiazepin reseptörlerinin olası rolünün incelenmesi amaçlanmıştır. Deneylerde erişkin erkek Balb-c fareler (30-35 g) kullanılmıştır. Ekstrenin anksiyolitik-benzeri aktivitesini değerlendirmek için artı labirent ve delikli tahta testleri gerçekleştirilmiştir. Mekanistik çalışmalar için ise; GABA-A reseptörü üzerindeki benzodiazepin bağlanma bölgesinin yarışmalı bir antagonisti olan flumazenil (6 mg/kg, i.p.) kullanılmıştır. Bu çalışmanın deneysel protokolü Anadolu Üniversitesi Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır. Yükseltilmiş artı labirent testinde; 2,5 mg/kg dozunda uygulanan ekstre, farelerin hem açık kola giriş sayılarının hem de açık kolda geçirilen sürelerin yüzdelerinde artışa neden olmuştur. Ayrıca delikli tahta testinde, ekstre uygulamasını takiben toplam baş daldırma sayıları ve keşfedilen toplam delik sayıları artarken; ilk baş daldırmaya kadar geçen süre kısalmıştır. Diğer yandan; flumazenil ön-uygulaması, ekstrenin anksiyolitik-benzeri etkisine işaret eden tüm bu parametreleri tersine çevirmiştir. Elde edilen bu bulgular Hypericum hircinum L. ekstresinin farelerdeki anksiyolitik-benzeri etkisini ortaya koyan önceki sonuçlarımızı doğrulamakta ve söz konusu farmakolojik aktiviteye GABA-A/benzodiazepin reseptörlerinin katılımına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Benzodiazepin Reseptörleri, Flumazenil, Gaba-A Reseptörleri, Hypericum Hircinum

Gaba-A / Benzodiazepine Receptors Mediates the Anxiolytic-Like Effect of Hypericum Hircinum L. Extract in Mice

Abstract

Hypericum (Hypericaceae) species are known to have a wide variety of pharmacological activities, especially related to the central nervous system. Some of these can be listed as antidepressant, anxiolytic, anticonvulsant, antinociceptive, and sedative effects. Recently, anxiolytic-like effect of the extract prepared from Hypericum hircinum L. subsp. majus (Aiton) N. Robson herba has been reported by our research group. In the present study, we aimed to examine possible involvement of GABA-A/benzodiazepine receptors in the anxiolytic-like activity of this extract. Adult male Balb-c mice (30-35 g) were used for the experiments. Plus-maze and hole-board tests were conducted to evaluate anxiolytic-like activity of the extract. Flumazenil (6 mg/kg, i.p.), a competitive antagonist at the benzodiazepine-binding site on the GABA-A receptor, was used for the mechanistic studies. The experimental protocol of this study was approved by the Anadolu University Animal Experiments Local Ethics Committee. In In the elevated plus-maze tests, extract administered at a dose of 2,5 mg/kg, increased the percentage of open entries of mice as well as the percentage of time spent in the open arms. Moreover, in the hole-board tests, total numbers of head-dipping behavior and the total numbers of holes explored were also increased while latency to first head dipping shortened, following the extract treatment. On the other hand, pre-treatment with flumazenil reversed all of these parameters indicating the anxiolytic-like effect of the extract. Obtained findings confirmed our previous results suggesting the anxiolytic-like effect of Hypericum hircinum L. extract in mice and suggested the involvement of GABA-A / benzodiazepine receptors in this pharmacological activity.

Keywords: Benzodiazepine Receptors, Flumazenil, Gaba-A Receptors, Hypericum Hircinum

Makale id= 277

Poster Sunum

Türk Popülasyonunda Il-13 Genetik Polimorfizm Sıklığı ve Astım Hastalığı İle İlişkisi - Ön Değerlendirme

Tuğba Tuncel[1] , Prof.Dr. Ela Kadıoğlu[1]

[1]Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı

Özet

Astım hastalığına duyarlılıkta hem genetik hem de çevresel faktörler rol oynamaktadır. Bazı genler hastalığın terapötik izlenmesinde, sorumlu yolaklar için yol gösterici olabilir. Diğer taraftan genetik risk faktörleri, astım etiyolojisinin belirlenmesinde de kullanılabilir. Interlökin (IL) genindeki Tek Nokta Polimorfizmlerinin (TNP) astım duyarlılığını etkilediği gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı öncelikle Türk popülasyonunda daha önce araştırılmamış bir TNP olan IL-13 C1923T polimorfizminin sıklığının belirlenmesidir. Bu amaçla 58 sağlıklı bireyin DNA örnekleri çalışmaya dahil edilerek, PCR- RFLP yöntemiyle IL-13 C1923T genotipleri belirlenmiştir. İncelediğimiz Türk popülasyonunda IL-13 TT, TC ve CC genotip sıklıkları sırasıyla 0,55, 0,43 ve 0,02 olarak bulunmuştur. Bu bulgular çalışmamızın ön değerlendirme bulguları olup, çalışmamızın örneklem sayısı tamamlandığında elde edeceğimiz sonuçların hem astım hastalığının etiyolojisinin anlaşılmasında hem de hastalığın tedavi stratejisinin iyileştirilmesinde faydası olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Interlökin-13, Polimorfizm, Astım

Il-13 Genetıc Polymorphısm Frequency and Its Assocıatıon Wıth Asthma in a Turkısh Populatıon-Prelımınary Results

Abstract

Susceptibility to asthma is influenced by genes and environment; implicated genes may indicate pathways for therapeutic intervention. Genetic risk factors may be useful in identifying asthma ethiology. Single Nucleotide Polymorphisms (SNPs) in interleukin (IL) gene are shown to be affect asthma susceptibility. The aim of this study is to determine the frequency of IL-13 C1923T polymorphism, which has not been investigated before in the Turkish population. For this purpose, DNA

samples of 58 healthy individuals were included in the study and IL-13 C1923T genotypes were determined by PCR-RFLP method. In the Turkish population we studied, IL-13 TT, TC and CC genotype frequencies were found 0.55, 0.43 and 0.02 respectively. These findings are the pre-evaluation findings of our study, and we think that the results we will obtain when the sample size of our study is completed will help to understand th ethiology of asthma from genetic perspective and help to improve the treatment strategy.

Keywords: Interleukin-13, Polymorphism, Asthma

Makale id= 32

Sözlü Sunum

Kupa Tedavisinde Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi

Dr. Mustafa Alparslan Babayiğit[1]

[1]Serbest Hekim

Özet

YouTube, her gün 1 milyardan fazla içeriğin izlendiği bir video paylaşım sitesidir. Özellikle gençler tarafından bilgiye ulaşma aracı olarak sıklıkla kullanılmaktadır. Sağlıkla ilgili konularda etkin ve güvenilir bir bilgi aktarım aracı olup olmadığı konusu tartışmalıdır. Bu çalışmada kupa tedavisinde bilgi kaynağı olarak YouTube videolarının genel ve tıbbi kalite açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır. YouTube web sitesinde "kupa; hacamat tedavisi" anahtar sözcükleri doğrultusunda "bütün zamanlar, Türkiye ve Türkçe dilinde" arama yapıldı. İlk 120 sonuç içerisinden 1-20 dakika süreye sahip, tekrar etmeyen ve tamamen reklam içermeyen 52 video inceleme için çalışmaya dahil edildi. Her bir video için bilgiyi veren kişi, video uzunluğu, görüntülenme sayısı, beğenilme ve beğenilmeme sayıları kaydedildi. Videoların genel olarak kalitesini belirlemek için Global Kalite Ölçeği (GQS) kullanıldı. Kupa ve hacamat tedavisi ile ilgili videoların %71,2'si (n=37) eğitim amaçlı kişisel paylaşım videoları iken, %17,3'ü (n=9) TV sağlık programı, %11,5'i (n=6) ise TV haber programı videosu idi. Videolarda bilgi verenlerin %71,2'si tıp doktoru iken, %26,9'u sağlık dışı kişilerdi. Videoların %38,5'inin (n=20) genel olarak kötü kalitede olduğu, %26,9'unun (n=14) kesinlikle kötü kalitede olduğu, bilgilerin çoğunun yanlış ve hastalar için faydalı olmadığı görüldü. Videoların %78,8'inde kupa tedavisiyle ilgili tamamen olumlu bir yönlendirme yapıldığı, sadece %21,2'sinde uygulamanın olumlu ve olumsuz yönlerini ortaya koyan nötr bir sunum yapıldığı belirlendi. Sağlık personeli videolarının %42,1'inde pratik uygulama içeriği bulunmazken, sağlık dışı kişilerin videolarında ise %91,9 oranında pratik uygulama içeriği bulunduğu saptandı ($p<0.05$). Günlük görüntülenme ve beğeni sayılarının sağlık dışı kişilerce hazırlanan videolarda anlamlı şekilde yüksek olduğu tespit edildi. Çalışmamız sonucunda tıbbi bir uygulama olan kupa tedavisi konusunda hekim olmayan kişilerce de paylaşım yapıldığı, uygulama gösterildiği tespit edilmiştir. Tıbbi uygulamalar konusundaki videolar için belirli standartlar bulunmalı ve ilgili uzmanlık dernekleri ve meslek örgütleriyle koordineli çalışacak RTÜK benzeri bir bilimsel kurul oluşturularak bu paylaşımların denetlenmesi sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kupa, Hacamat, Youtube

Evaluation of Youtube Videos As a Source of İnformation in Cupping Therapy

Abstract

YouTube is a video sharing website where more than 1 billion content is watched every day. It is frequently used by young people as a means of accessing information. It is a controversial issue whether it is an effective and reliable information transfer tool in health-related issues or not. In this study, it was aimed to evaluate YouTube videos in terms of general and medical quality as a source of information in cupping therapy. “Cupping ; hijama therapy "keyword in line" all the time, Turkey and the Turkish language "call was made. Of all the first 120 results, 52 non-repetitive and completely ad-free videos with a duration of 1-20 minutes were included in the study. For each video, the person who provided the information, the video length, the number of views, the number of likes and dislikes were recorded. The Global Quality Scale (GQS) was used to determine the overall quality of the videos. While 71.2% (n = 37) of the videos about cupping and wet cupping (hijama) therapy were personal sharing videos for educational purposes, 17.3% (n = 9) were TV health programs, 11.5% (n = 6)) was a TV news program video. While 71.2% of those who gave information in the videos were medical doctors, 26.9% were out of health. It was observed that 38.5% (n = 20) of the videos were generally of poor quality, 26.9% (n = 14) were of absolutely bad quality, most of the information was wrong and not useful for patients. It was determined that 78.8% of the videos gave a completely positive guidance about the cupping treatment, and only 21.2% made a neutral presentation showing the positive and negative aspects of the application. While there was no practical application content in 42.1% of the health personnel videos, it was determined that there was a practical application content in the videos of non-health personnel at a rate of 91.9% ($p < 0.05$). It was determined that the number of views and likes per day was significantly higher in the videos prepared by non-physicians. As a result of our study, it was determined that the cupping treatment, which is a medical practice, was shared and applied by non-physicians. There should be certain standards for videos on medical applications, and a scientific board similar to RTÜK, which will work in coordination with relevant professional associations and professional organizations, should be established and these posts should be supervised.

Keywords: Cupping Therapy, Wet Cupping (Hijama) Therapy , Youtube

Makale id= 329

Sözlü Sunum

Ankilozan Spondilitli Hastalarda Spatio-Temporal Parametrelerinin Sağlıklı Bireyler ve Gonartrozlu Hastalarla Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Zübeyde Ercan[1] , Dr.Araştırmacı Gülnihal Deniz[1] , Öğr.Gör. Furkan Bilek[1] , Dr. Öğretim Üyesi Songül Bağlan Yentür[1]

[1]Fırat Üniversitesi
*Corresponding author: Songul Baglan Yentur

Özet

Amaç: Ankilozan Spondilit (AS), postüral bozukluklara neden olabilen romatizmal bir hastalıktır. Ayak taban basınç dağılımının bilinmesi vücut ağırlık dağılımının, postural kontrolün ve ayakkabı seçiminin belirlenmesi açısından önemlidir. Çalışmanın amacı, AS'li hastalarda ayak taban basınç dağılımının ve yürüme parametrelerinin belirlenmesi ve sağlıklı bireyler ve gonartrozlu hastalarla karşılaştırılmasıdır. Yöntem: 23 AS'li hasta, 24 sağlıklı birey ve 24 evre 3-4 gonartrozlu hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastaların ve sağlıklı kontrol grubunun demografik bilgileri belirlendikten sonra plantar basınç dağılımı (dominant ve nondominant ekstremitede maksimal basınç dağılımı) ve yürüme parametreleri (kadans, adım durasyonu, çift duruş durasyonu, adım uzunluğu ve sallanma fazı) Wintrack® kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre AS'li hastalar ile sağlıklı bireyler arasında plantar basınç dağılımı ve adım uzunluğu parametreleri açısından anlamlı fark bulunmaktadır ($p<0.05$). AS'li hastalar ile gonartozlu hastalar arasında ise plantar basınç dağılımı, kadans, adım durasyonu, adım uzunluğu ve sallanma fazı açısından anlamlı fark bulunmaktadır ($p<0.05$). Sonuç: Gonartrozlu hastalarda spatio-temporal parametrelerin etkilendiği bilinmektedir. Bununla birlikte AS'li hastaların plantar basınç dağılımının sağlıklı bireylere göre daha fazla etkilendiği; ancak bu etkilenimin gonartozlu bireylerden farklı olduğu sonucu elde edilmiştir. Bu nedenle AS'li hastalarda spatio-temporal parametrelerin değerlendirilmesi ve tedavisi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Yürüme Analizi, Osteoartrit

Spatio-Temporal Parameters in Ankylosing Spondylitis Patients: A Comparison Study With Patients With Gonarthrosis and Healthy Subjects

Abstract

Aim: Ankylosing Spondylitis (AS) is a rheumatic disease that can cause postural improvements. It is important to ascertain foot plantar pressure distribution in terms of determination of choosing shoes, postural control and body weight distribution. The aim of the study was to investigate spatio-temporal parameters and to compare them with patients with gonarthrosis and healthy subjects. Methods: Twenty-three AS patients, 24 healthy subjects and 24 gonarthrosis patients (Grade 3-4) were included the study. Demographics of the sunjects were recorded. Plantar pressure distribution (maximal pressure distribution in dominant and nondominant extremity) and gait parameters (cadence, stride length, swing phase, step duration and double stand duration) were evaluated with Wintrack®. Results: Plantar pressure distribution and stride length showed significant difference between AS patients and healthy subjects ($p<0.05$). Plantar pressure distribution, cadence, stride length, swing phase duration and step duration showed significant difference between patients with AS and gonarthosis ($p<0.05$). Conclusion: It is known that spatio-temporal parameters are improved in gonartrosis patients. according to our study, plantar pressure distribution was found to be impaired in patients with AS and gonarthrosis when compared to healthy subjects. Therefore, evaluation and treatment of spatio-temporal parameters is substantial in AS patients.

Keywords: Ankylosing Spondylitis, Gait Analyses, Osteoarthritis

Makale id= 224

Sözlü Sunum

Fibromiyalji Sendromlu Kadınlarda Enstrüman Yardımlı Yumuşak Doku Mobilizasyonu ve İskemik Kompresyon Tekniğinin Etkinliğinin Karşılaştırılması

Mehmet Çakıroğlu [1]

[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi

Özet

Comparing The Effectives of Instrument Aid Soft Tissue Mobilization and Ischemic Compression Technique in Women With Fibromialgy Syndrome Mehmet ÇAKIROĞLU mehmetcakiroglu1995@gmaill.com ÖZET Yapmış olduğumuz bu çalışmada fibromiyalji sendromu olan kadınların iskemik kompresyon grubunda olanlar ve enstrüman yardımlı yumuşak doku mobilizasyonunun karşılaştırması yapılarak inceleme yapılmıştır. Bu nedenle çalışmaya 46 birey katılmıştır. Bu 46 birey arasında KDM grubu, EYYDM grubu ve KONTROL grubu seçilerek çalışma gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan bireylere 8 haftalık KDM ve EYYDM tedavisi yapılmıştır. Fibromiyalji tanısı olan kadın katılımcıların KDM ve EYYDM ile tedavilerinin karşılaştırılması olarak yapılan araştırmada; KDM ve EYYDM tedavileri ile ağrı şiddeti ve ağrının duyusal ve toplam skorları üzerinde olumlu etkileri olduğu, depresyon düzeylerinde tedavi sonrasında azalma yönünde anlamlı farklar olduğu; KDM grubu içerisindeki bireylerin depresyon düzeylerindeki olumlu olan değişikliklerin diğer gruplardan daha anlamlı olduğu; KDM grubu içerisindeki bireylerde sağlıkla ilgili olarak görülen yaşam kalitesi ve uyku kalitesinde meydana gelen iyileşmenin EYYDM'ye oranla daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle iki tedavi yöntemininde rahatlıkla kullanılabileceği araştırmaya göre belirlenmiştir. Fibromiyalji tanısı konulmuş olan bireylere bu tedavilerin uzun dönem etkilerinin araştırılabilmesi için daha büyük örneklem kullanılarak, değişik zaman aralıklarında takip ve değerlendirme yapılması gerekmektedir. Yapılan tedavinin fizyoterapist gözetiminde gerçekleştirilmesi ve ileri randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç bulunduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fibromiyalji Sendromu, Enstrüman Yardımlı Yumuşak Doku Mobilizasyonu, İskemik Kompresyon Tekniği

Comparing the Effectives of Instrument Aid Soft Tissue Mobilization and Ischemic Compression Technique in Women With Fibromialgy Syndrome

Abstract

In this study we have done, women with fibromyalgia syndrome were compared with those in the ischemic compression group and instrument-assisted soft tissue mobilization. Therefore, 46 individuals participated in the study. The study was carried out by selecting the CTM group, IASTM group, and CONTROL group among these 46 individuals. 8-week treatment of CTM and IASTM was performed on the individuals participating in the study. In the study conducted as a comparison of the treatment of women with a diagnosis of fibromyalgia with CTM and IASTM; It was found that with CTM and IASTM treatments, pain intensity and pain had positive effects on sensory and total scores, there were significant differences in depression levels after treatment; The positive changes in the depression levels of the individuals in the CTM group were more significant than the other groups; It has been determined that the improvement in health-related quality of life and sleep quality in individuals in the KDM group is more positive than in IASTM.

Keywords: Fibromyalgia Syndrome, İnstrument-Assisted Soft Tissue Mobilization, the İschemic Compression Technique

UTSAK

Makale id= 137

Sözlü Sunum

Geriatrik Bireylerde Reaksiyon Zamanı Egzersizlerinin Fonksiyonel Bağımsızlık Seviyesi, Bilişsel Beceri, Düşme Riski ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi: Bir Pilot Çalışma

Araştırmacı Birgül Elmas Bodur[1], Dr. Öğretim Üyesi Yıldız Erdoğanoğlu[1]

[1] Üsküdar Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu araştırma, geriatrik bireylerde reaksiyon zamanı egzersizlerinin bu bireylerde fonksiyonel bağımsızlık, bilişsel fonksiyon, düşme riski ve yaşam kalitesi üzerine etkilerini araştırmak amacıyla yapıldı. Yöntem: Çalışmaya 65-80 yaş aralığında 17 geriatrik birey dahil. Bireyler, yaş, cinsiyet, eğitim durumu, alerji durumu, kronik hastalık durumu ve düzenli ilaç kullanımı bakımından sorgulandı. Ardından Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (FBÖ), Mini Mental Durum Testi (MMDT), Tek Ayak Üzerinde Durma Testi (TAÜDT), Yaşam Kalitesi (KF-36), Morse Düşme Ölçeği (MDÖ) parametreleri ve üst, alt ekstremite karmaşık reaksiyon zamanı bakımından değerlendirildi. Geriatrik bireylere 6 hafta boyunca haftada 3 gün Light Trainer cihazıyla, 5 dakika üst ekstremite, 5 dakika alt ekstremite, 5 dakika da hem üst hem alt ekstremiteye reaksiyon zamanı egzersizleri yaptırıldı ardından test parametreleri tekrar ölçülerek kaydedildi. Bulgular: Sonuçlar değerlendirildiğinde tüm parametrelerin tedavi sonrası değerlerinde gelişme gözlemlendi ve tedavi öncesi ve sonrası sonuçları arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark olduğu ($p<0,05$) tespit edildi. Sonuç: Çalışma sonuçları, 6 haftalık reaksiyon zamanı egzersiz programının geriatrik bireylerde fonksiyonel bağımsızlık seviyesini, yaşam kalitesini ve bilişsel fonksiyon seviyesini arttırdığını ve düşme riskini azalttığını gösterdi. Bu sonuçlar, reaksiyon zamanı egzersizlerinin geriatrik bireylerin rehabilitasyon protokollerine eklenerek klinik olarak kullanılabileceğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Geriatri, Fonksiyonel Bağımsızlık, Reaksiyon Zamanı Egzersizleri

Effects of Reaction Time Exercises On Physical Competency, Cognitive Ability and Fall Risk On Geriatric Individuals

Abstract

This study was conducted to investigate the effect of reaction time exercises on functional independence, cognitive function, quality of life and fall risk in geriatric individuals.The study included 17 geriatric individuals aged 65-80 years.Individuals; They were questioned in terms of age, gender, educational status, allergy status, chronic disease and regular medication use. Seventeen geriatric individuals were included in the pivotal part of the study, and before the treatment protocol was applied, the age, gender, educational status, allergy status, chronic disease status and regular medication use of the geriatric individuals were questioned. Then Functional Independence Scale (FIM), Mini Mental State Test (MMST), One-Foot Standing Test (OFST), Quality of Life (SF-36), Morse Fall Scale (MFS) parameters were applied and the complex reaction time of upper and lower extremities was measured. was recorded. Afterwards, with the Light Trainer device 3 days a week for 6 weeks; Reaction time exercises were performed on the upper extremity for 5 minutes, the lower extremity for 5 minutes, and both the upper and lower extremities in 5 minutes, and then the test parameters were measured and recorded again. When the results were evaluated, improvement was observed in the post-treatment values of all parameters, and a statistically significant relationship ($p < 0.05$) was found between pre-treatment and post-treatment results. The results are supported by the literature and in line with the results, it is concluded that the 6-week reaction time exercise program increases the level of functional independence, quality of life and cognitive function in geriatric individuals, and reduces the risk of falling. Thus, it has been shown that reaction time exercises can be used clinically by adding them to the rehabilitation protocols of geriatric individuals.

Keywords: Geriatrics, Functional İndependence, Reaction Time Exercises

Makale id= 125

Sözlü Sunum

İnmeli Bireylerde Üst Ekstremiteye Yönelik Teknoloji Destekli Performans Değerlendirme Yöntemi İle Klinik Değerlendirme Yöntemlerinin İlişkilerinin İncelenmesi

Gizem Murat[1] , Uzman Mert Doğan[1] , Doç.Dr. Muhammed Kılınç[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi
*Corresponding author: GİZEM

Özet

AMAÇ: İnme sonrası hastaların yaklaşık %77'sinde üst ekstremite fonksiyonlarında kayıp görülmektedir. Bu nedenle inme sonrası üst ekstremite rehabilitasyonu önem arz etmektedir ve başarılı bir rehabilitasyonun anahtarı problemlerin doğru bir şekilde değerlendirilmesidir. Bu çalışmanın amacı; inmeli bireylerde üst ekstremiteye yönelik teknoloji destekli performans değerlendirme yöntemi ile klinik değerlendirme yöntemlerinin ilişkilerinin incelenmesidir. YÖNTEM: Çalışmaya 17 inmeli birey (9 Erkek, 8 Kadın) dahil edildi. Bu bireylere Fugl Meyer Üst Ekstremite Motor Değerlendirme Ölçeği (FM-ÜE), Wolf Motor Fonksiyon Testi (WMFT) ve USE-IT Akıllı Fizyoterapi Oyun Sistemi değerlendirmeleri uygulanmıştır. USE-IT değerlendirmesi, 55 inç dokunmatik ekran üzerinde bireyin en kolay erişebildiği alanı seçmesi ve ekranda rastgele beliren 40 balonu mümkün olduğunca hızlı patlatması temeline dayanır. Balonların hıza bağımlı patlatılması ile bireyin ekran üzerindeki erişimi 5 farklı seviyeye ayrılmaktadır. Çok kolay/kolay/orta/zor/çok zor olan bu alanlar kısıtlılık haritası olarak tanımlanmaktadır. SONUÇLAR: Katılımcıların yaş ortalamaları 56,82±8,75 yıl olarak bulundu. Sonuçlar incelendiğinde; USE-IT değerlendirmesi global puanı ile FM-ÜE total puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir ilişki ($r=0.77$, $p<0.01$), WMFT etkilenen taraf hareket kalitesi toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir ilişki ($r=0.65$, $p<0.01$); AFOS değerlendirmesi global puanı ile WMFT etkilenen taraf toplam performans süresi arasında ise istatistiksel olarak anlamlı negatif ilişki bulundu ($r= 0.63$, $p<0.01$). TARTIŞMA: Son yıllarda inme rehabilitasyonunda teknoloji destekli değerlendirme yöntemlerinin (robotik değerlendirme sistemleri, dokunmatik ekran üzerinden oyunlu değerlendirme programları) yaygınlaştığı gözlenmektedir. USE-IT, ülkemizde bu alanda geliştirilen patentli bir sistem olarak dikkat çekmektedir. Bu araştırmayla; objektif, kolay uygulanabilen, teknolojik ve hassas bir değerlendirme yöntemi olan kısıtlılık haritasının, literatürde üst ekstremite değerlendirmesinde sıkça kullanılan yöntemlerle benzer ölçüm sonuçlarına sahip olduğu bulundu. Bu sonuçlar üst ekstremite değerlendirmesine teknoloji destekli yeni bir yöntem kazandırması açısından değerlidir.

Anahtar Kelimeler: İnme, Üst Ekstremite, Teknolojik Değerlendirme, Klinik Değerlendirme

Investigation of the Relationship Between Technology Assisted Performance Assessment Method for Upper Extremity and Clinical Assessment Methods in Stroke Individuals

Abstract

PURPOSE: Loss of upper extremity functions is observed in approximately 77% of patients after stroke. Therefore, upper extremity rehabilitation is important and the key to successful rehabilitation is the correct assessment of the problems. The aim of this study is to examine the relationship between technology-assisted performance assessment method and clinical assessment methods for upper extremity individuals with stroke. METHODS: Seventeen stroke patients (9 males, 8 females) were included in the study. Fugl-Meyer Assessment Upper Extremity (FMA-UE), Wolf Motor Function Test (WMFT) and USE-IT Intelligent Physiotherapy Game System were applied to these patients. USE-IT assessment is based on the patient choosing the most accessible area on the 55 inch touch screen and popping 40 random balloons on the screen as quickly as possible. With the speed-dependent explosion of balloons, the access of the patient on the screen is divided into 5 different levels. These areas, which are very easy/easy/medium/difficult /very difficult, are defined as the 'limitation map'. RESULTS: The mean age of the participants was 56.82 ± 8.75 years. A statistically significant positive correlation between USE-IT assessment global score and FMA-UE total score ($r = 0.77$, $p < 0.01$), a statistically significant positive correlation between WMFT affected side movement quality total score ($r = 0.65$, $p < 0.01$); A statistically significant negative correlation was found between the global score of AFOS evaluation and the total performance duration of the WMFT affected side ($r = 0.63$, $p < 0.01$). DISCUSSION: In recent years, it has been observed that technology-supported assessment methods have become widespread in stroke rehabilitation. USE-IT draws attention as a patented system developed in this field in our country. With this research, it was found that the limitation map, which is an objective, easy-to-apply, technological and sensitive evaluation method, has similar measurement results with the methods commonly used in upper extremity evaluation in the literature.

Keywords: Stroke, Upper Extremity, Technology Assessment, Clinical Assessment

Makale id= 293

Sözlü Sunum

Komplet Dekonjestif Tedavi Sırasında Gelişen Kompleks Bölgesel Ağrı Sendromu: Olgu Sunumu

Dr. Elem Yorulmaz[1]

[1]SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Meme kanseri olan kadınlarda %33 oranında görülebilen lenfödem tedavisinde komplet dekonjestif tedavi (KDT) ile iyi sonuçlar alınabilmekte, hastaların yaşam kalitesinde artış sağlanabilmektedir. Burada KDT sırasında kompleks bölgesel ağrı sendromu (KBAS) gelişen 48 yaşında yabancı uyruklu kadın hasta sunulmuştur. Bir yıl önce meme kanseri nedeni ile geçirdiği mastektomi sonrası sağ üst ekstremitesinde lenfödem gelişen hastaya KDT tedavisi başlandı. Ancak devam eden seanslar sırasında hastanın sağ elinde şiddetli ağrı, şişlikte artış gelişti. KDT'ye ara verilen hastada yapılan tetkikler ile olası vasküler patolojiler, enfeksiyon ve periferik sinir hasarı ekarte edildi. Fizik tedavi programı yeniden düzenlendi. KBAS ön tanısı ile istenen 3 fazlı kemik sintigrafisi bulguları KBAS lehinde yorumlandı. Hastaya steroid tedavisi başlanarak KDT'ye devam etme kararı alındı. 3 gün sonunda hastanın elindeki şişlik geriledi, ağrısı belirgin olarak azaldı. Üst ekstremite çevre ölçümleri gerileyen, günlük yaşam aktiviteleri sırasında elini kullanma becerisi artan hastada lenfödem bası giysisi ölçüleri alındı; kontrollerde steroid dozunun azaltılarak kesildi ve tedavide faz 2'ye (idame fazı) geçildi. Hasta uyumunun ve tedaviye katılımının çok önemli olduğu KDT sırasında hastanın yakın takibi de gereklidir. Bu olguda hastanın Türkçe bilmemesinin tedavi uyumunu azaltmış olabileceği ve immobilizasyonun KBAS gelişiminde tetikleyici faktör rolü oynamış olabileceği düşünülmüştür. İngilizce literatür taraması sırasında üst ekstremite lenfödemli hastada ya da tedavi sırasında gelişen KBAS olgusuna rastlanmamıştır. Bu olgu aracılığıyla KDT tedavisi sırasında yakın takip ve hastayla iletişimin önemini vurgulamak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Postmastektomi Lenfödem, Kompleks Bölgesel Ağrı Sendromu, Komplet Dekonjestif Terapi

Complex Regional Pain Syndrome Developing During Complete Decongestive Treatment: A Case Report

Abstract

In the treatment of lymphedema, which can be seen in 33% of women with breast cancer, good results may be obtained with complete decongestive therapy (CDT), and patients' quality of life may be increased. Here, a 48-year-old female patient with foreign nationality who developed complex regional pain syndrome (CRPS) during CDT is presented. CDT was initiated for the patient who developed lymphedema in the right upper extremity after mastectomy. However, severe pain and increased swelling developed in the patient's right hand during the ongoing sessions. Possible vascular pathologies, infection, and peripheral nerve damage were ruled out with the examinations performed on the patient. CDT was interrupted and the physical therapy program was reorganized. The 3-phase bone scintigraphy findings requested with the pre-diagnosis of CRPS were interpreted in favor of CRPS. Steroid treatment was initiated and it was decided to continue CDT. At the end of 3 days, the swelling on the patient's hand regressed and the pain was significantly decreased. Her upper extremity circumference measurements regressed and her ability to use her hand increased during activities of daily living. Measurement for lymphedema compression garment was performed and the steroid dose was reduced and discontinued on follow-ups. So phase 2 (maintenance phase) was initiated in treatment. Close follow-up of the patient is very important during CDT as well as patient compliance and participation. In this case, it is thought that the patient's not speaking Turkish may have reduced treatment compliance and that immobilization may have played a triggering factor in the development of CRPS. During the English literature review, no cases of CRPS developed in patients with upper extremity lymphedema or during the treatment procedure were found. Through this case, it is aimed to emphasize the importance of close follow-up and communication with the patient during CDT treatment.

Keywords: Postmastectomy Lymphedema, Complex Regional Pain Syndrome, Complete Decongestive Therapy

Makale id= 330

Sözlü Sunum

Rotator Manşet Yırtığı Olan Bireylerde Pedografik Parametreler ile Omuz Fonksiyonu Arasındaki İlişki

Öğr.Gör. Furkan Bilek[1] , Dr. Ömer Esmez[1] , Dr.Araştırmacı Gülnihal Deniz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Songül Bağlan Yentür[1]

[1]Fırat Üniversitesi

Özet

Giriş: Rotatör manşet (RM) yırtığı olan bireylerde asimetrik üst ekstremite kullanımı klinik olarak önemli bir faktördür. Çünkü tek taraflı ekstremite kullanımı, bu hastalarda vücut asimetrisini bozmaktadır. Bu çalışmanın amacı, RM yırtığı olan bireylerde omuz fonksiyonu ile pedografik parametreler arasındaki ilişkiyi araştırmaktı. Materyal ve Metod: Klinik ve radyolojik olarak kısmi RM yırtığı tanısı bulunan 15 hasta cerrahiden 1 hafta önce değerlendirmeler yapıldı. Omuz fonksiyonu Constant ölçeğiyle ve pedografik değerlendirme ise Win-Track platform (MEDICAPTEURS Technology, France) ile yapıldı. Pedografik veriler her ayaktaki total ağırlık, ayağın ön ve arkasına aktarılan ağırlık miktarı ve maksimum basınç noktasındaki basınç miktarı olarak alındı. Sonuçlar: Doğrusal çok değişkenli regresyon analizinde, pedografik verilerin değişikliklerindeki varyansın % 27'sini açıklamaya Constant skorları ($P > 0.05$) katkıda bulunmuştur. Ayrıca RC yırtığı tarafında bulunan ayakta toplam ağırlık ($p<0.01$) ve ön ayaktaki ağırlık ($p>0.05$) ile Constant ölçeği arasında anlamlı korelasyon bulundu. Tartışma: Bu kesitsel çalışma, RM yırtığı olan kişilerde omuz fonksiyonu ile pedografik veriler arasındaki ilişki hakkında ön kanıt sağlar. Bununla birlikte, bulgularımız pedografik değerlerdeki varyansın sadece % 27'sini açıklamaya katkıda bulunmuştur. Bulgularımız doğrultusunda, RM yırtığı olan bireylerde alt ekstremitelerin asimetrik kullanımına neden olabileceği gözlenmiştir. Bu nedenle, klinisyenlerin klinik uygulamalarında bu faktöre dikkat etmeleri teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Rotatör Manşet, Pedografi, Omuz Fonksiyonu

The Relationship Between Pedographic Parameters and Shoulder Function in İndividuals With Rotator Cuff Tears

Abstract

Background: Using asymmetrical upper extremities in individuals with rotator cuff (RC) tears is a clinically important factor. Using unilateral extremities disrupts the body asymmetry in these patients. The aim of this study was to investigate the relationship between shoulder function and pedographic parameters in individuals with RC tears. Materials and Methods: Fifteen patients with a clinical and radiological diagnosis of partial RC tear were evaluated 1 week before surgery. Shoulder function was done with the Constant scale and pedographic evaluation was done with the Win-Track platform (MEDICAPTEURS Technology, France). Pedographic data were taken as the total weight on each foot, the amount of weight transferred to the front and back of the foot, and the amount of pressure at the maximum pressure point. Results: In linear multivariate regression analysis, Constant scores contributed to explain 27% of the variance in the changes of pedographic data ($p > 0.05$). In addition, a significant correlation was found between the total standing weight ($p < 0.01$) and weight in the forefoot ($p > 0.05$) on the side of the RC tear and the Constant scale. Discussion: This cross-sectional study provides preliminary evidence about the relationship between shoulder function and pedographic data in individuals with RC tears. However, our findings contributed to explaining only 27% of the variance in pedographic values. In line with our findings, it has been observed that individuals with RC tears may cause asymmetric use of the lower extremities. Therefore, clinicians should be encouraged to pay attention to this factor in their clinical practice

Keywords: Rotator Cuff, Pedography, Shoulder Function

Makale id= 257

Sözlü Sunum

Serebral Palsili Çocuklarda İletişim Fonksiyonları Seviyesinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mahsum Eren[1] , Dr. Öğretim Üyesi Halil Alkan[2] , Öğr.Gör. Hasan Bingöl[3]

[1]Beykent Üniversitesi
[2]Muş Alparslan Üniversitesi
[3]Muş Alparslan Üniversitesi
*Corresponding author: mahsum EREN

Özet

ÖZET Amaç: Serebral Palsi (SP)'de iletişim fonksiyonları çocukların ev, okul ve toplum düzeyinde meydana gelen günlük iletişim becerileri için önemlidir. Bu çalışmanın amacı Hemiparetik SP'li çocuklarda iletişim fonksiyonlarının yaşam kalitesi üzerine etkisinin olup olmadığını araştırmaktır. Yöntem: Çalışmamız Muş İl merkezine bağlı özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde bulunan, Hemiplejik SP'li tanısıyla takip edilen, 7-14 yaş arası 39 çocukta gerçekleştirildi. Çocukların demografik özelliklerinin yanı sıra, İletişim fonksiyonları için İletişim fonksiyonları sınıflandırma skalası (İFSS) kullanılırken (seviye I,II ve III); yaşam kalitelerini değerlendirmek için Avrupa Grubu Yaşam Kalitesi Anketi (AGYKA) ölçeği kullanıldı. Bulgular: Hemiparetik SP'li çocuklarda İFSS'ye göre AGYKA'nın " genel duygulanım" alt parametresi için istatistiksel olarak fark bulunurken (p=0,036), diğer alt paremetrelerde herhangi bir fark bulunmadı (p>0.05). Başka bir deyişle İFSS'ye göre seviye I'deki SP'li çocukların seviye II'den daha yüksek bir "genel duygulanım"a sahip olduğu gözlendi. Dolayısıyla İFSS seviyesi azaldıkça SP'li çocukların yaşam kaliteleri etkilendiği bulundu. Sonuç: Hemiparetik SP'li çocuklarda İFSS'ye göre çocukların iletişim fonksiyonlarının azalmasıyla yaşam kalitelerinin kötüleştiği gözlendi. Hemiparetik SP'li çocukların iletişim fonksiyonlarını artırmaya yönelik planlanan tedavilerde iletişim fonksiyon seviyelerinin de dikkate alınması önerilir.

Anahtar Kelimeler: İletişim Seviyesi, Serebral Palsi, Yaşam Kalitesi

The Effect of the Level of Cumminication Functions On the Quality of Life in Children With Serebral Palsy

Abstract

ABSTRACT Objective: Communication functions in Cerebral Palsy (CP) are important for daily communication skills of children at home, school and community level. The aim of this study is to investigate whether communication functions have an effect on quality of life in children with Hemiparetic CP. Method: Our study was carried out on 39 children aged 7-14 years, who were followed up with a diagnosis of hemiplegic CP, in special education and rehabilitation centers in Muş city center. In addition to the demographic characteristics of the children, when using the Communication functions classification scale (CFCS) for communication functions (level I,II ve III); The Kidscreen-27 scale was used to evaluate the quality of life. Results: In children with hemiparetic CP, there was a statistically significant difference ($p = 0.036$) for the " moods and emotions " subparameter of the Kidscreen according to CFCS, but no difference was found in the other sub-parameters ($p > 0.05$). In other words, it was observed that children with CP at level I had a higher " moods and emotions " than level II according to CFCS. Therefore, it was found that as the CFCS level decreases, the quality of life of children with CP is affected. Conclusion: It was observed that the quality of life of children with hemiparetic CP deteriorated as the communication functions of children decreased according to CFCS. It is recommended to consider the communication function levels in the treatments planned to increase the communication functions of children with hemiparetic CP.

Keywords: Communication Level, Cerebral Palsy, Quality of Life

Makale id= 227

Sözlü Sunum

Tekerlekli Sandalye Kullanan Mültecilere Uygulanan Üst Ekstremite ve Skapular Egzersizlerin Etkilerinin Değerlendirilmesi

Ali Hassan[1] , Öğr.Gör. Ramazan Cihad Yılmaz[2] , Dr. Öğretim Üyesi Ayşenur Tuncer[1]

[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi
[2]Iğdır Üniversitesi
*Corresponding author: Ali Hassan

Özet

Giriş ve Amaç: Spinal kord yaralanması (SKY) sonrası tekerlekli sandalye kullanan mültecilerde, üst ekstremite ve skapular kaslara uygulanan kuvvetlendirme egzersizlerinin çeşitli değişkenler üzerindeki etkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Etik kurul izni ve kurum izinleri alındı. Yaş aralığı 20 ile 35 arasında, spinal kord yaralanmaları T6-T12 seviyelerinde olan, gönüllü 24 mülteci erkek bireyler çalışmaya dahil edildi. Bireyler basit rastgele yöntem ile randomize olarak sadece üst ekstremite kuvvetlendirme egzersizleri alan bireyler kontrol grubuna (n=12) ve bu egzersizlere ilave skapular kuvvetlendirme egzersizleri alan bireyler olarak çalışma grubuna (n=12) ayrıldı. Bireyler 4 hafta boyunca haftada 3 kez tedaviye alındı. Postür, el kavrama kuvveti, üst ekstremite ve gövde kas kuvvetleri ölçümleri ile tekerlekli sandalye kullananlarda Omuz Ağrı İndeksi (OAİ), Boyun Özürlülük Indeksi (BÖİ), Yorgunluk Şiddet Ölçeği (YŞÖ), Fonksiyonel Bağımsızlık Düzeyi (FBD), Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi (PUKİ), Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) ve Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği (DSÖ-YK) kullanıldı. Verilerin analizi SPSS 21 programı ile yapıldı. Veri analizinde ortalama, standart sapma, yüzde, Mann-Whitney U, Wilcoxon Signed Ranks, Ki Kare testleri kullanılmıştır. Anlamlılık $p<0.05$ alınmıştır. Bulgular: Tedavi öncesinde gruplar homojendi ($p>0.05$). Tedavi sonrası yapılan değerlendirmelerde, çalışma grubunda boyun ve omuz posturünde düzelme, kassal kuvvet değerlerinde artış, omuz ağrı, boyun özürlülük ve yorgunluk şiddet düzeylerinde anlamlı düşüş olduğu görüldü ($p<0.05$). Ayrıca fonksiyonel bağımsızlık ve yaşam kalitesi skorlarının eğitim sonrası çalışma grubunda gelişme gösterdiği bulundu ($p<0.05$). Uyku kalitesi ve depresyonda ise her iki grupta anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç ve Öneriler: SKY sonrası tekerlekli sandalye kullanan mültecilerde üst ekstremite kuvvetlendirme egzersizlerine ek olarak uygulanan skapular kaslara kuvvetlendirme egzersizlerinin, boyun ve omuz posturünde, kassal kuvvet değerlerinde, omuz ağrısında, boyun özürlülüğünde, yorgunluk şiddet düzeylerinde, fonksiyonel bağımsızlık ve yaşam kalitesi skorlarında sadece üst ekstremite egzersizlerinin uygulanmasına göre daha etkili olduğu bulundu. SKY sonrası tekerlekli sandalye kullanan mültecilere verilen egzersiz programlarının çeşitlendirilmesi, onların daha iyi sağlık sonuçları elde etmesine katkı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Mülteci, Spinal Kord, Tekerlekli Sandalye, Egzersiz

Makale id= 1

Poster Sunum

Kadın Ofis Çalışanlarında Menstrual Siklusun Çalışma Performansı ve Yaşam Kalitesine Etkisi

Fzt. Nurcan Yadigar[1] , Prof.Dr. Tülin Düger[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, kadın ofis çalışanlarında menstrual siklusun çalışma performansı ve yaşam kalitesine etkisini araştırmaktır. Çalışmaya 25-40 yaş aralığında 110 kadın birey dahil edildi. Yapılan Menstrual Distress Şikayet Listesi ile kadın bireyler mentrual şikayetleri fazla olan grup ve premenstrual şikayetleri fazla olan grup olarak 2'ye ayrıldı. Her gruptaki kadın birey sayısı 55'dir. Sosyo-demografik verilerin değerlendirilmesi için değerlendirme formu tarafımızca hazırlandı. Menstrual şikayetlerin belirlenmesinde Menstrual Distress Şikayet Listesi kullanıldı. İki grubun çalışma performanslarının değerlendirmesinde Çalışma Rolü İşlevselliği Anketi (ÇRİA), yaşam kalitelerinin karşılaştırılmasında Nottingham Sağlık Profili (NSP) kullanıldı. Menstrual şikayetleri veya premenstrual şikayetleri fazla olan bir kadın bireyin çalışma performansı ve yaşam kalitesi değerlendirilirken son adet dönemi veya son adet döneminden 1 hafta öncesini düşünerek soruları yanıtlamaları istendi. Çalışmanın sonucunda menstrual dönemdeki kadın bireylerin yakınmalarının premenstrual dönemdeki kadın bireylerle karşılaştırıldığında fark olduğu bulundu ($p<0,05$). Menstrual dönemdeki kadın bireylerin yakınmaları premenstrual dönemdeki kadın bireylerin yakınmalarından daha fazladır. Her iki grup arasında çalışma performansı arasında fark olmadığı bulundu ($p>0,05$). Her iki grubun bulunduğu dönemde yaşam kaliteleri karşılaştırıldığında iki grup arasında fark bulundu ($p<0,05$). Menstrual gruptaki kadın bireylerin yaşam kalitesi premenstrual gruptaki kadın bireylere göre daha düşüktür. Çalışmanın sonucunda elde ettiğimiz bilgiler kadın ofis çalışanlarının menstrual dönemde belirgin şikayetler yaşadığı ve bu şikayetlerin yaşam kalitelerini etkilediğini göstermektedir. Çalışmamızda elde ettiğimiz bulguların, bu alanda çalışacak fizyoterapistlere yol gösterici olacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Menstrual Siklus, Premenstrual Dönem, Menstrul Dönem, Çalışma Performansı, Yaşam Kalitesi

The Effect of Menstrual Cycle On Working Performance and Quality of Life

Abstract

The aim of this study is to investigate the effect of the menstrual cycle on work performance and quality of life in female office workers. 110 female individuals between 25 and 40 years of age were included in the study. With the Menstrual Disstress Complaint List, female individuals were divided into two groups. There are 55 female members in each group. We have prepared an evaluation form for the evaluation of socio-demographic data. Work Role Functioning Questionnaire (MSRIA) was used to assess the efficiency of the two groups and the Nottingham Health Profile (NSP) was used to compare the quality of life of the two groups. When assessing the work performance and quality of life of a female person with excessive menstrual or premenstrual complaints, they were asked to answer questions that were considered for the last cycle or one week prior to the last menstrual period. As a result of the research , it was observed that women's menstrual symptoms were contrasted with females in the premenstrual cycle ($p < 0.05$). Complaints of female individuals during menstrual cycles are more than complaints of female individuals during premenstrual phases. It was found that there was no difference in working efficiency between the two groups ($p > 0,05$). When the quality of life of both groups was contrasted, there was a difference between the two groups ($p < 0.05$). The quality of life of menstrual women is poorer than that of premenstrual women. The information we collected as a result of the study indicates that female office staff have encountered substantial complaints during the menstrual cycle and that these complaints impact their quality of life. We assume that the results we have obtained in our study will direct physiotherapists who will work in this area.

Keywords: Menstrual Cycle, Menstruasyon, Work Role Function

Makale id= 95

Sözlü Sunum

Aynı Çevrede Faklı Kültürde Yaşayan Kadınların Başa Çıkma Tazrları ve Psikolojik Sağlamlıkları

Arş.Gör.Dr. Saliha Bozdogan Yesilot[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
*Corresponding author: Saliha Bozdogan Yesilot

Özet

Giriş: Başa çıkma, strese maruz kalınan durumlarda kendi kendini düzenleme sürecidir ve sosyokültürel bağlamda şekillenir. Psikolojik sağlamlık, çevresel risk deneyimlerine göreceli bir direnci, stres ya da zorlukların üstesinden gelme ya da risk deneyimlerine rağmen nispeten iyi bir sonuç almak olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca, bireylerin sağlıklı olma algısı kültürden etkilenmektedir. Amaç: Bu çalışma aynı mahallede fakat farklı kültürlerde yaşayan Roman ve Roman olmayan kadınlarda başa çıkma ve psikolojik sağlamlıklarını değerlendirmek amacı ile yapılmıştır. Roman ve Roman olmayan gruplarda kültürün psikolojik dayanıklılık üzerindeki etkisini ortaya koyan ilk karşılaştırmalı çalışmadır. Yöntem: Bu araştırma karşılaştırmalı ve tanımlayıcı bir çalışmadır. Çalışma, 150'si Roman ve 150'si Türk 300 kadın ile tamamlandı. Veriler, kişisel bilgi formu, yetişkinler için dayanıklılık ölçeği ve stresle başa çıkma stili ölçeği ile toplanmıştır. Veriler 1 Şubat 2019-31 Temmuz 2019 tarihleri arasında araştırmacı tarafından toplanmıştır. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Yetişkin için Dayanıklılık Ölçeği ve Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın yürütülmesi için etik kurul izni alınmıştır. İstatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi 0,05 olarak alınmıştır. Verilerin analizinde IBM SPSS Statistics V21.0 paket programı kullanılmıştır. Bulgular: Roman kadınların Roman olmayan kadınlara göre Duygu odaklı başa çıkmayı daha fazla kullandıkları, psikolojik dayanıklılık düzeylerinin Roman olmayan kadınlarla benzer olduğu belirlenmiştir. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları, ruh sağlığı uzmanları tarafından kadınların ruh sağlığını iyileştirmek için kullanılabilir. Aynı zamanda, sağlık hizmeti sunumunun egemen kültüre göre planlandığı toplumlarda egemen kültür ile azınlık kültürü arasındaki boşluğun doldurulmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Çeşitlilik, Stres ve Başa Çıkma, Kadın Sağlığı, Psikolojik Sağlamlık

Coping Styles and Resilıence of Women: Living in the Same Neighborhood with Distinct Cultures

Abstract

Background: Coping is a self-regulation process in situations exposed to stress and is shaped in a sociocultural context. Psychological resilience is defined as a relative resistance of environmental risk experiences, the overcoming stress or adversity, or a relatively good outcome despite risk experiences. Individuals' perception of being healthy is influenced by culture. Aim: This study aimed to evaluate coping and resilience in Roma and non-Roma women who are living in the same neighborhood but in distinct cultures. It is the first comparative study to present the effect of culture on psychological resilience in the Roma and non-Roma communities. Method: This research is a comparative and descriptive study. The study was completed with 300 women, 150 of them Roma, and 150 non-Rome women. Data were collected with personal information form, resilience scale for adults, and stress coping style scale. The data were collected between February 1, 2019, and July 31, 2019, by the researcher. Data were collected using by Personal Information Form, The Resilience Scale for Adult, and Stress Coping Strategies Scale. Ethical permission was obtained to conduct the research. Statistical significance level was taken as 0.05 in the analysis and the data were analyzed in IBM SPSS Statistics V21.0 package program. Results: It was determined that Roma women use Emotion-focused coping more than non-Roma women, their psychological resilience levels were similar to non-Roma women. Conclusion: This study results can be used by mental health care professionals to improve women's mental health. This study results can be used to fill the gap between the dominant culture and minority culture in societies where the provision of health services is planned according to the dominant culture.

Keywords: Cultural Diversity, Stress and Coping, Women's Health, Resiliency

Makale id= 191

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinde Acil Cerrahi ve Travmalı Hasta Bakımında Sağlık Çalışanlarının Güvenliğinin Sağlanması

Dr. Serap Korkmaz[1]

[1]GEAH

Özet

Öz: Enfeksiyon yayılmasını en aza indirmek için, acil cerrahi müdahale planlanan hastalar, aksi kanıtlanana kadar Covid-19 hastası gibi düşünülerek tedavi edilmelidir. Oran hala bilinmese de, cerrahi müdahalelerin COVID-19'un ilerlemesini hızlandırabileceğini ve hatta şiddetlendirebileceğini gösteren bulgular vardır. Tüm çoklu travma hastalarının potansiyel olarak enfekte olduğu düşünülmelidir ve ameliyathaneye, yoğun bakım ünitesine, bilgisayarlı tomografi gibi tetkik işlemleri için transferi esnasında sağlık çalışanları sıvı geçirmez önlükler, gözlükler, yüksek korumalı maskeler, eldivenler gibi bireysel koruma önlemleri almalıdır. İlk bakımı sağlayan travma ekibinin bir parçası olan personel en aza indirilmeli ve hava yolu yönetiminde ve özellikle aerosol oluşturma potansiyeli nedeniyle göğüs tüplerinin yerleştirilmesinde azami dikkat gösterilmelidir. Pnömotoraks veya hemotoraks için göğüs drenlerinin yerleştirilmesi veya torakotomi yapılması gerektiğinde, tüm koruyucu önlemler alınmalıdır. COVID-19 durumu belirsiz olan travma hastası için bir ameliyathane gerektiğinde, bu durum için ayrılmış olanı kullanılmalıdır. Pandemi döneminde bulaş riski gözönünde bulundurulan çalışmada sağlık çalışanlarının güvenliğinin sağlanmasına yönelik literatür doğrultusunda öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Acil Cerrahi, Sağlık Çalışanı Güvenliği

Makale id= 54

Sözlü Sunum

Gebelerin Vajinal ve Sezaryen Doğuma Yönelik Görüşleri: Nitel Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Keziban Amanak[1]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Özet

Doğum eylemi normal bir olaydır ve kadın yaşamında özel bir yere sahiptir. Kadın vücudu vajinal doğum için uygun olmasına rağmen bazı özel durumlarda sezaryen doğum tercih edilebilir. Bu noktada doğum şeklinin tercihinde gebelerin görüşleri önem kazanmaktadır. Dolayısıyla bu çalışma, gebelerin vajinal ve sezaryen doğuma yönelik görüşlerinin belirlenmesi amacıyla, niteliksel olarak olgu bilimsel deseninde 12 gebe ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Yapılandırılmış Görüşme Formu" ile toplanmıştır. Araştırmada verilerin çözümlenmesinde içerik analiz yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada gebeler başlıca; anne ve bebek sağlığı için en iyi doğum şeklinin vajinal doğum olduğunu ve doğumlarını vajinal yolla yapmak istediklerini bildirmişlerdir. Ayrıca araştırmada gebeler, vajinal doğumun en büyük avantajını doğum sonu iyileşme sürecinin hızlı olması, dezavantajını çok ağrı hissedilmesi olarak belirtirken diğer taraftan sezaryen doğumun en büyük avantajını doğum sırasında ağrı hissedilmemesi, dezavantajını ise doğum sonu iyileşmenin uzun sürmesi olarak belirtmişlerdir. Sonuç olarak bu çalışmada, gebelerin vajinal doğumu daha avantajlı buldukları, doğumlarını vajinal doğumla yapmak istedikleri ve sezaryen doğumu zorunlu durumlarda tercih etme eğiliminde oldukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Vajinal Doğum, Sezaryen Doğum

About Pregnant Women Views of Cessation and Vaginal Delivery: A Qualitative Study

Abstract

Delivery is a normal event and has a special place in women's life. Female body vaginal although it is suitable for birth, cesarean delivery may be preferred in some special cases. At this point, the opinions of pregnant women gain importance in the choice of delivery method. Hence this study, ın order to determine the opinions of pregnant women about vaginal and cesarean delivery, qualitatively the case was

carried out with 12 pregnant women in a scientific design. Research data collected by “introductory Information Form " and "Structured Interview form". Content analysis method was used to analyze the data in the study. In the study, pregnant women mainly; they reported that the best delivery method for mother and baby health is vaginal delivery and they want to vaginal delivery. In addition, in the study, pregnant women stated the biggest advantage of vaginal delivery as the rapid postpartum healing process, the disadvantage as feeling a lot of pain, while on the other hand, the biggest advantage of cesarean delivery is not feeling pain during childbirth, and the disadvantage is that the postpartum recovery takes a long time. In conclusion, in this study, it was seen that pregnant women find vaginal delivery more advantageous, they want to give birth by vaginal delivery, and they tend to prefer cesarean delivery in obligatory situations.

Keywords: Pregnant, Vaginal Delivery, Cessation Delivery

Makale id= 203

Sözlü Sunum

Pandemi Sürecinde Cerrahi Planlama

Dr. Serap Korkmaz[1]

[1]GEAH

Özet

Cerrahi bakım sağlık hizmetlerinin yadsınamaz bir parçasıdır. Şüpheli veya doğrulanmış COVID-19 enfeksiyonu olan bir hasta, poliklinik veya acil servis aracılığı ile operasyon için hastaneye gelebilir. Her iki durumda da, bu tür hastaların ilk değerlendirmesi önceden belirlenmiş korumalı bir alanda yapılmalıdır. Öncelikle elektif cerrahi ve endoskopik işlemler ertelenmelidir. Bu, hem hasta hem de tıbbi ekip için riski en aza indirirken yatakların, ventilatörlerin, kişisel koruyucu ekipmanların (KKE), sağlık hizmeti sağlayıcılarının ve diğer hastaların maruziyetini en aza indirir. COVID-19 enfeksiyonu şüphesi olan veya COVID-19 olan hastalarda, hastaların hastaneye girişinden taburcu olana kadar özel bir işlem yapılması gerektiği aşikardır. Örneğin ameliyathaneden sonra hastalar izole yoğun bakım ünitelerinde veya izole odalarda hastane protokollerine uygun olarak takip edilmelidir. Öte yandan, hastalığa özgü tedavilerin yanı sıra, COVID-19 tedavisinin verilip verilmeyeceği tartışmalıdır. Bu hastalarda ameliyat sonrası solunum problemleri normalden daha sık olduğu için anestezi uzmanı ve göğüs hastalıkları uzmanı ile multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir. Tedavi konusunda fikir birliği yoktur ve tedavi günlük olarak güncellenir. Pandemi sürecinde cerrahi planlama literatür doğrultusunda anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Cerrahi, Cerrahi Planlama

Makale id= 205

Sözlü Sunum

Sağlık Bakımı Profesyoneli Öğrencilerinin Covid-19 Pandemisi İle İlgili Bilgi Düzeyi ve Farkındalıklarının İncelenmesi

Arş.Gör.Dr. Handan Özdemir[1] , Dr. Öğretim Üyesi Elif Günay İsmailoğlu[2] , Arş.Gör. Seda Şahan[2]

[1]Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
[2]İzmir Bakırçay Üniversitesi
*Corresponding author: seda şahan

Özet

Konu, Amaç: Sağlık bakım profesyoneli olarak yetişecek öğrencilerin hastalıkla ilgili doğru bilgi sahibi olmaları çevresindeki toplumun doğru bilgilenmesi açısından önemlidir. Bu nedenle bu araştırma, sağlık bakım profesyoneli öğrencilerinin COVID-19 hastalığı ile ilgili bilgi düzeylerini ve hastalığın önlenmesine yönelik farkındalıklarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırma, anket çalışması olup tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, 2019-2020 eğitim öğretim yılında Türkiye'deki iki devlet üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur (N=500). Araştırmanın örneklemini ise, evreni oluşturan öğrenciler arasından araştırmaya katılmayı kabul eden ve ulaşılabilen 239 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma verileri Haziran-Ekim 2020 tarihleri arasında Google formlar aracılığı ile toplanmıştır. Araştırmanın verilerinin toplanmasında sağlık profesyoneli öğrencilerinin sosyo-demografik özelliklerini belirlemek için geliştirilen "Öğrenci Tanıtım Formu", araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan "Covid-19 Pandemisine İlişkin Bilgi ve Tutum Formu" kullanılmıştır. Araştırma için etik kuruldan, araştırmanın yapıldığı kurumlardan yazılı ve araştırmaya katılan öğrencilerden yazılı/sözel izin alınmıştır. Veriler sayı yüzdelik dağılımlar ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.37±.94 olup, %75.5'i kadın ve %47.7'si 2. Sınıfta öğrenim görmektedir. Öğrencilerin %93,7'sinin pandemi sürecinde ailesi ile birlikte yaşadığı, %94,1'inin kronik hastalığı olmadığı, %47,3'ünün ailesinde kronik hastalığın olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin Covid-19 pandemisine ilişkin bilgi puan ortalaması 91,92± 9,11(min-max 30-100) dir. Öğrenciler en yüksek oranda, Covid-19 salgınından korunmak için koruyucu ekipman (eldiven, maske) kullandıklarını (%100), ellerini sık sık sabunla yıkadıklarını (%97,9), toplu taşıma aracı kullanımını azalttıklarını (%95) belirtmiştir. Öğrencilerin en az oranda %76.2'si ihtiyaçları dışında evden dışarı çıkmadığını bildirmiştir. Sonuç: Öğrencilerin COVID-19 pandemisine ilişkin bilgi düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Farkındalık, Bilgi Düzeyi

Makale id= 321

Sözlü Sunum

Akut İnmeli Hastalarda Etkilenen Tarafa Göre Postüral Kontrolün İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Cevher Demirci[1] , Dr. Öğretim Üyesi Saniye Aydoğan Arslan[2]

[1]Balıkesir Üniversitesi
[2]Kırıkkale Üniversitesi
*Corresponding author: Cevher Demirci

Özet

Amaç: Postüral kontrol problemleri ile inme sonrası sık karşılaşılır. Literatürde postüral kontrolü etkilenen tarafa göre karşılaştıran çalışmalar yetersizdir. Postüral kontrol yetersizliğinin dominant olmayan (çoğunlukla sağ hemisfer) hemisferin hasarıyla daha yaygın olduğunu öne süren çalışmalarla beraber her iki hemisfer hasarı olan hastaların da denge problemlerine eşit derecede eğilimli olduğunu öne süren çalışmalar da vardır. Bu nedenle, etkilenen taraf ile postüral kontrol problemlerinin ilişkisi net değildir. Bu bilgiler ışığında çalışmamızın amacı inme sonrası akut dönemdeki hastalarda etkilenen tarafa göre postural kontrolü karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 57.56±17.22 olan ve dominant tarafı sağ olan inme sonrası akut dönemdeki 57 hasta dahil edildi. Hastalar etkilenen tarafa göre 2 gruba ayrıldı. Her iki gruptaki hastalar Berg Denge Ölçeği ve Gövde Bozukluk Ölçeği ile değerlendirildi. Sonuçlar: Gruplar arasında gövde kontrolü açısından anlamlı fark bulunamazken (p=0.102) etkilenen tarafı sol olan hastalarda denge sonuçlarının daha kötü olduğu görüldü (p=0.045) Tartışma: Çalışmamızda sol taraf etkilenimi olan inme sonrası akut dönemde ki hastalarda, sağ taraf etkilenimine göre denge problemlerinin daha fazla olduğu bulundu. Sonraki çalışmalarda inme sonrası kronik dönemde ki hastalar da değerlendirilerek daha kapsamlı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: İnme, Postural Kontrol, Etkilenen Taraf

Investigation of Postural Control According to the Affected Side in Acute Stroke Patients

Abstract

Aim: Postural control problems are common after stroke. Studies comparing postural control to the affected side are insufficient in the literature. There are studies suggesting that postural imbalance is more common with damage to the non-dominant (mostly right hemisphere) hemisphere, as well as studies suggesting that patients with both hemisphere injuries are equally prone to balance problems. Therefore, the relationship between the affected side and postural control problems is not clear. In the light of this information, the aim of our study is to compare postural control in patients in the acute period after stroke according to the affected side. Method: Fifty-seven patients in the acute phase after stroke with a mean age of 57.56 ± 17.22 years and whose dominant side was right were included in the study. The patients were divided into 2 groups according to the affected side. Patients in both groups were evaluated with the Berg Balance Scale and Trunk Impairment Scale. Results: While there was no significant difference between the groups in terms of trunk control ($p = 0.102$), it was observed that balance results were worse in patients whose affected side is left ($p = 0.045$). Conclusion: In our study, it was found that balance problems were more common in patients with left side involvement in the acute period after stroke, compared to right side involvement. In future studies, more comprehensive results can be obtained by evaluating patients in the chronic period after stroke.

Keywords: Stroke, Postural Control, Affected Side

Makale id= 311

Sözlü Sunum

Fazla Kilolu ve Obez Bireylerin Antropometrik Ölçümleri İle Kafeinli Besin Tüketimleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Biriz Çakır[1] , Dr. Öğretim Üyesi Çiler Özenir[1] , Arş.Gör. Sevinç Eşer Durmaz[1] , Prof.Dr. Fatma Nişancı Kılınç[1]

[1]Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

Amaç:Obezite tedavisinde kafein alımının vücut ağırlığını etkilediği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, fazla kilolu ve obez bireylerin antropometrik ölçümleri ile kafeinli besin tüketimleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Yöntem:Çalışmaya Temmuz-Ağustos 2019 tarihlerinde 20-64 yaş, beden kütle indeksine (BKİ) göre normal, hafif kilolu ve obez 3046 yetişkin gönüllü birey katılmıştır. Bireylere demografik özelliklerini, kafeinli besin tüketimlerini içeren anket uygulanmış, antropometrik ölçümleri alınmıştır. İstatistiksel analizler IBM SPSS 24.0 ile yapılmıştır. Bulgular:Bireylerin %47.1'i (n=1435) erkek, %52.9'u (n=1611) kadın, yaş ortalaması 35.8±12.5 yıl, %48.2'si üniversite mezunudur. BKİ ortalamaları 27.8±5.5 kg/m2, bel çevresi (BÇ) 93.7±15.6 cm, kalça çevresi (KÇ) 106.7±10.6 cm, boyun çevresi (BoÇ) 36.7±4.0 cm, bel/kalça oranı (BÇ/KÇ) 0.87±0.10, bel/boy oranı (BÇ/BU) 0.55±0.09'dur. Günlük kafeinli besin tüketim miktarı (GKBTM) ortancası normal ağırlıktakilerde 27.08 g/gün, fazla kilolularda 28.75 g/gün, obezlerde 28.7 g/gün olup, gruplar arası istatistiksel fark yoktur (p:0.08). Fazla kilolu bireylerin GKBTM ile BoÇ (rho:-0.072;p:0.021), BÇ (rho:-0.061;p:0.05) ve BÇ/BU (rho:-0.095;p:0.002) arasında negatif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişki, obez bireylerin ise GKBTM ile BKİ (rho:-0.041;p:0.202), BÇ/KÇ (rho:-0.003;p:0.931) ve BÇ/BU (rho:-0.029;p:0.356) arasında negatif yönde ilişki belirlenmiştir. Sonuç: Fazla kilolu ve obez bireylerin günlük kafeinli besin tüketimleriyle bazı antropometrik ölçümleri arasında negatif yönde zayıf ilişki vardır.

Anahtar Kelimeler: Antropometrik Ölçümler, Kafein, Kafeinli Besin, Obezite

Determining the Relationship Between Anthropometric Measurements and Caffeinated Food Consumptions of Overweight and Obese Individuals

Abstract

Aim:In the treatment of obesity, caffeine intake is thought to affect body weight. The aim of this study was to determine the relationship between anthropometric measurements of overweight and obese individuals and their consumption of caffeinated food. Methods:Normal, overweight and obese according to body mass index (BMI), 3046 adult volunteers the ages of 20-64 participated in the study between July-August 2019. A questionnaire questioning the demographic characteristics of the individuals and their consumption of caffeinated foods was applied and anthropometric measurements were taken. IBM SPSS 24.0 was used for statistical analysis. Results:Of the individuals, 47.1% (n=1435) were male, 52.9% (n=1611) were female, their mean age was 35.8±12.5 years and 48.2% were university graduates. BMI of the individuals is 27.8±5.5 kg/m2, waist circumference (WC) 93.7±15.6 cm, hip circumference (HC) 106.7±10.6 cm, neck circumference (NC) 36.7±4.0 cm, waist hip ratio (WHR) 0.87±0.10, waist-to-height ratio (WHtR) 0.55±0.09. The median of daily caffeinated food consumption (DCFC) was 27.08 g/day in normal weight, 28.75 g/day in overweight and 28.7 g/day in obese individuals, and no statistically significant difference was found between the groups (p:0.08). There was a statistically significant negative correlation between the DCFC of overweight individuals and their NC (rho:-0.072;p:0.021), WC (rho:-0.061;p:0.05) and WHtR (rho:-0.095;p:0.002) while a negative correlation was found between DCFC of obese individuals and their BMI, WHR and WHtR. Conclusion:It was determined that there is a weak negative correlation between the daily caffeinated food consumption of overweight and obese individuals and some anthropometric measurements.

Keywords: Anthropometric Measurements, Caffeine, Caffeinated Food, Obesity

Makale id= 41

Sözlü Sunum

Maksimal Egzersizin Matriks Metalloproteinaz Enzim ve İnhibitörü (Mmp9 ve Tımp1) Üzerine Etkisi ve Mmp9 -1562 C/t ve Tımp1 372 T/c Polimorfizmlerinin Rolü

Arş.Gör.Dr. Merve Koca Kosova[1] , Doç.Dr. Faruk Turgay[2] , Arş.Gör. Semih Aşıkovalı[3] , Dr. Oya Yiğittürk, Arş.Gör.Dr. Sercin Kosova[1] , Dr. Aykut Eren Canüzmez[4] , Doç.Dr. Mehmet Burak Durmaz[3]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ABD
[2]Ege Ünıversitesı Spor Bilimleri Fakültesi, Spor ve Sağlık Bilimleri ABD
[3]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi,Tıbbi Genetik ABD
[4]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Hareket ve Antrenman Bilimleri ABD

Özet

Matriks metalloproteinazlar (MMP), ekstrasellüler matriks (ECM) döngüsünün düzenlenmesinde kritik rollere sahiptir. Matriks metalloproteinaz doku inhibitörleri (TIMP), MMP'lerin endojen baskılayıcılarıdır. MMP9'un inflamasyona yanıt olarak salgılandığı ve ECM yeniden biçimlenmesi ile iskelet kası yenilenmesinde rolü olduğu düşünülmektedir. MMP9 ve TIMP1'in birbiriyle dengeli ancak kendilerini kodlayan genlerin kontrolünde salgılandığı bilinmektedir. Belirtilen genlerdeki polimorfizm düzeyinde bir mutasyon egzersiz esnasında bu proteinlerin salınımını değiştirebilir. Fakat egzersizin bu muhtemel etkilerinde belirtilen polimorfizmlerin rolü henüz belirsizdir. Çalışmanın amacı sporcu ve sedanterlerde akut maksimal bir egzersizin MMP9 ve TIMP1 üzerine etkisi ve MMP9 -1562 C/T ve TIMP1 372 T/C polimorfizmlerinin rolünün araştırılmasıdır. Çalışmaya sporcu olarak 43 sağlıklı erkek basketbol, voleybol ve hentbol oyuncusu (yaş: 20,65±2,46) katılırken sedanter olarak da 43 sağlıklı erkek (yaş: 22,49±3,51) katıldı. Katılımcıların dayanıklılık seviyelerini belirlemek amacıyla akut maksimal bir egzersiz olarak YOYO IR-1 testi uygulandı. Test öncesi ve sonrası alınan tokluk venöz kanlarından serum MMP9 ve TIMP1 düzeyleri ve MMP9/TIMP1 oranı belirlendi. Belirtilen polimorfizmler periferik kandan elde edilen DNA örneklerinden bakıldı. Sedanter ve sporcu grubun egzersiz sonrası MMP9 ve TIMP1 değerleri egzersiz öncesine göre yüksek bulunmuştur (sedanter: p=0,000, p=0,005; sporcu: p=0,000, p=0,005). Egzersiz öncesi ve sonrası MMP9/TIMP1 oranı değerleri için her iki grupta da anlamlı fark saptanmamıştır (p>0,05). Egzersiz öncesi durum karşılaştırıldığında sedanterlerin serum MMP9 değerleri sporculara göre daha yüksek bulunurken (p=0,046), TIMP1 ve MMP9/TIMP1 oranı için sedanter ve sporcular arasında istatistiki olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). Sedanter ve sporcuların MMP9 -1562 C/T ve TIMP1 372 T/C polimorfizmi-genotip ve allelik frekansları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır (p>0,05). Egzersizin serum MMP9 ve TIMP1 seviyeleri üzerine etkisinde MMP9 -1562 C/T ve TIMP1 372 T/C polimorfizmlerinin anlamlı bir etkisi gözlenmemiştir (p>0,05). Bu sonuçlar erkek sporcu ve sedanterlerde akut egzersizin serum MMP9 ve TIMP1

değerlerini artırdığını ancak bu etkilerde MMP9 -1562 C/T ve TIMP1 372 T/C polimorfizmlerinin rolü olmadığını gösterir.

Anahtar Kelimeler: Mmp9, Tımp1, Polimorfizm, Akut Egzersiz

The Effect of Maximal Exercise On Matrix Metalloproteinase Enzyme and Its Inhibitor (Mmp9 and Tımp1) and the Role of Mmp9 -1562 C/t and Tımp1 372 T/c Polymorphisms

Abstract

MMPs have critical roles in the regulation of ECM. TIMPs are endogenous inhibitors of MMPs. MMP9 and TIMP1 are balanced with each other but secreted under the control of genes encoding them. A mutation at the level of polymorphism in these genes can change the release of these proteins during exercise. However, the role of the polymorphisms in these possible effects of exercise is unclear. The aim of the study was investigate the effect of the acute maximal exercise in the levels of MMP9 and TIMP1 and the role of MMP9 -1562 C/T and TIMP1 372 T/C polymorphisms in athletes and sedenteries. Athletes includes 43 basketball, volleyball, handball players, sedanteries includes 43 healthy men. YOYO IR-1 test was applied as an exercise to determine the endurance levels. Serum MMP9 and TIMP1 levels and MMP9/TIMP1 ratio were determined from a blood test conducted before and after the test. Polymorphisms were analyzed from DNA samples obtained from peripheral blood. MMP9 and TIMP1 levels were found higher in both groups after the exercise ($p<0.05$). There was no difference in both groups for MMP9/TIMP1 ratio levels before and after exercise ($p>0.05$). When the pre-exercise situation was compared, MMP9 levels of sedenteries were found higher than athletes ($p=0.046$), while there was no difference for TIMP1 and MMP9/TIMP1 ratio levels ($p>0.05$). No significant difference was found between MMP9 -1562 C/T and TIMP1 372 T/C polymorphisms-genotype and allelic frequencies of sedenteries and athletes ($p>0.05$). Further, no significant effect of MMP9 -1562 C/T and TIMP1 372 T/C polymorphisms was observed on the effect of exercise on MMP9 and TIMP1 levels. These results show that acute exercise increase serum MMP9 and TIMP1 levels in male atheletes and sedanteries but MMP9 -1562 C/T and TIMP1 372 T/C polymorphisms do not play a role in these effects.

Keywords: Mmp9,tımp1, Polymorphism,acute Exercise

Makale id= 147

Sözlü Sunum

Bulaşıcı Hastalıklarının Görülme Sıklığının Sağlık Harcamaları ile İlişkisi: Ekolojik Bir Çalışma

Öğr.Gör. Seda Behlül[1] , Dr. Macide Artaç Özdal[2]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü
[2]Lefke Avrupa Üniversitesi SAğlık Bilimleri FAkültesi Sağlık Yönetimi Bölümü

Özet

Bir toplumda görülen bulaşıcı hastalıkların türleri ve sayısı, o ülkenin sağlık düzeyini açıklayan göstergeler arasında yer almaktadır. Bulaşıcı hastalıkları önleme ve tanı metodlarında ilerleme kaydedilmesine rağmen, küresel halk sağlığı problemi olarak insanların yaşamını tehdit etmektedir. Bu çalışma, Kuzey Kıbrıs' ta 2007 ile 2016 yılları arasında İnsan İmmün Yetmezlik Virüsü / Edinilmiş İmmün Yetmezlik Sendromu (AIDS / HIV), sifiliz, tüberküloz (TB) ve Hepatit B' nin görülme sıklığı ile sağlık harcamaları arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçlamaktadır. İstatistiksel olarak anlamlılık düzeyi p değerinin 0.05'ten (< 0.05) küçük olması durumu kabul edilmiştir. Ayrıca 2007-2016 zaman periyodu içerisinde görülen hastalığın sıklığı seri ölçüm yöntemi kullanılarak incelenmiştir. Eğri altında kalan alan (AUC) değeri hesaplanmıştır. Toplum içerisinde 2007-2016 yılları arasında AUC değeri en yüksek Hepatit B için saptanmıştır. (Hepatit B AUC = 2482.50, sifiliz AUC = 149.07, TB AUC = 99.66 ve AIDS için AUC = 72.82). TB ve sifilizin görülme sıklıklarının karşılaştırıldığı analizlerde (R: -0.702; F: 7.792; p: 0.024 tüberküloz) ve (R: -0.663; F: 6.263; p: 0.037 sifiliz) TB ve sifiliz için yıllara göre istatistiksel anlamlılık saptanmıştır. Enfeksiyon hastalıkları görülme sıklığı ile sağlık harcamaları arasındaki ilişki regresyon ve korelasyon analizi ile incelenmiştir. Sağlık harcamaları ile tüberküloz (R: -0.829; F: 11.404; p: 0.010; r2= 0.588)) ve sifiliz (R: -0.755; F: 10,583; p:0.012; r2 = 0.467) arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif bir korelasyon saptanmıştır. Sonuçlar Kuzey Kıbrıs' ta Hepatit B' nin önemli bir enfeksiyon hastalığı olduğunu bir kez daha göstermiştir. Artan sağlık harcamasına karşılık gelen TB ve sifiliz görülme sıklığındaki azalma göstermesi, bulaşıcı hastalıklara, özellikle Hepatit B'ye karşı daha fazla önleyici tedbirler alınmasını ve bu tedbirleri finanse edebilmek için sağlık politikalarına duyulan ihtiyacı ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Auc, Sağlık Harcamaları, Hıv/aıds, Hepatit B, Sifiliz, Tüberküloz, Seri Ölçüm Yöntemi

Correlation of Trends in Incidence of Selected Infectious Diseases With Healthcare Expenditures: An Ecological Study

Abstract

Although progress has been made in the prevention and treatment of infectious diseases, they continue to represent global public health problems, leading to the deaths of millions of people. This study aimed to evaluate the correlation between the trends in the incidence of Human Immunodeficiency Virus/ Acquired Immunodeficiency Syndrome (AIDS/HIV), syphilis, tuberculosis (TB) and Hepatitis B and the changes in health expenditure between 2007 and 2016 in Northern Cyprus. P value less than 0.05 (< 0.05) was accepted as significant. The incidences of particular infectious diseases over time were examined using the serial measure method. The Area Under Curve (AUC) line was calculated for determination of the frequency of infectious disease occurrence. The AUC value for Hepatitis B was the highest, followed by syphilis, tuberculosis and AIDS (AUC=2482.50 for Hepatitis B, AUC=149.07 for syphilis, AUC=99.66 for tuberculosis and AUC= 72.82 for AIDS). There was a significant reduction in the incidence of tuberculosis and syphilis during the study period (R: -0.702; F: 7.792; p: 0.024 for tuberculosis) and (R: -0.663; F: 6.263; p: 0.037 for syphilis). The correlation between incidence of infectious diseases and health expenditures was investigated by regression and correlation analysis. There was a statistically significant negative correlation between the trends in health expenditure and tuberculosis (R: -0.829; F: 11.404; p: 0.010; r2= 0.588) and syphilis (R: -0.755; F: 10,583; p:0.012; r2 = 0.467). The reducing trend in the incidence of tuberculosis and syphilis corresponding to increasing health expenditure suggests the need for health policies to sufficiently fund preventive measures against infectious disease, particularly Hepatitis B.

Keywords: Area Under Curve, Health Expenditures, Hıv/aıds, Hepatitis B, İnfectious Diseases Epidemiology, Serial Measurement Method, Syphilis, Tuberculosis

Makale id= 204

Sözlü Sunum

Footdrop After Bariatric Surgery As a Neurologic Complication

Dr. Öğretim Üyesi Emrullah Cem Kesilmez[1]

[1]kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin Cerrahisi Anabilim Dalı
*Corresponding author: Emrullah Cem Kesilmez

Abstract

Abstract: Footdrop is a rare neurologic complication which may be encountered in patients following rapid weight loss after bariatric surgery. It is thought to occur due to peroneal nerve entrapment because of sitting in cross-legged position that patients are usually able to do after weigth-loss. Here, we aimed to present 3 cases and discuss in means of etiology and treatment options. Key words: foot drop, peroneal nerve entrapment, bariatric surgery, obesity Introduction: Current statistical data indicate that obesity will continue to be encountered as an epidemic disease in the future. It is estimated that 57.8% of the world's population will be over-weight or obese by the year 2030 (1). It is evident that surgery will remain as the only curative treatment method for a long time (2). Bariatric surgery is performed in thousands of patients worldwide and because of this increasing number, it will not be a surprise to encounter much more postoperative complications in the future. Bariatric surgery has early and long-term complications changing according to the surgical procedure. While bleeding, anastomotic leaks, embolism and infection are

Keywords: Foot Drop, Peroneal Nerve Entrapment, Bariatric Surgery, Obesity

Makale id= 7

Sözlü Sunum

Çocukluk Çağı Akut Kanlı İshallerinde Etyolojilerin ve Klinik Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Yılmaz Seçilmiş[1] , Doç.Dr. Soner Sertan Kara[2]

[1]Erciyes Üniversitesi
[2]Adnan Menderes Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada amaç; çocuk poliklinikleri ve acillere oldukça sık bir başvuru nedeni olan akut kanlı ishallerde etyolojileri uygun şekilde belirleyebilmektir. Aynı zamanda oldukça farklı tedavi yaklaşımları olan bu hastalıklardata gereksiz antibiyotik kullanımı başta olmak üzere uygun olmayan tedavilerin de azaltılması açısından yol gösterici olması amaçlanmaktadır. Giriş: Kanlı ishaller diğer ishallere göre nadir görülmekle birlikte hem aile hem de hekim açısından genellikle tedirgin edici bir durum olarak algılanmaktadır. Kanlı ishal vakalarında çok farklı spektrumda etyoloji saptanabilmektedir. Ancak uygulanan tedaviler benzer ilaçlar ile uygulanmaktadır. Geçerli yöntemler ile saptanabilen mikroorganizmalar tedaviyi de uygun şekilde yönlendirecek ve gereksiz ilaç kullanımı ve hastane yatışlarını da azaltacaktır. Materyal ve Method: Çalışma 2018 Temmuz ve 2019 Temmuz tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Çalışma öncesi lokal etik komiteden onay alınmıştır. 0-18 yaş grubunda çocuk acile başvuran ve kanlı ishali olan 83 hasta dahil edildi. Araştırma prospektif yönde gerçekleştirildi. Fizik muayane sonucuna göre CDS (Klinik dehitratasyon ölçeği) ve Modifiye Vesikare skor olmak üzere iki farklı dehitratasyon skorlaması kullanıldı. Tüm hastalardan rutin biyokimya, kan sayımı ve akut faz reaktanı tetkikleri dışında gaytada bakteri ve parazit PCR, rota ve adenovirus antijen tetkikleri, gayta mikroskobisi ve kültür tetkikleri alındı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 4,7 yıldı (4 ay-15 yıl). Erkek/kız oranı (46/37) 1,2 idi. Hastaların %54,2'sinin son iki ay içinde antibiyotik (en sık %22 metronidazol), %33,7'sinin probiyotik (en sık %32,1 Saccharomyces boulardii) kullanım öyküsü mevcuttu. Bu etkenlerin türü ile daha ağır bir klinik tabloya sebep olup olmadığı konusunda istatistiksel açıdan anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0,05$). Son 2 ay içerisinde metranidazol alan grupta saptanabilen bakteriyel, viral ve paraziter etkenler, farklı ilaç kullanımı öyküsü olanlara ve ilaç kullanımı öyküsü olmayanlara göre istatistiksel açıdan anlamlı oranda daha yüksek saptandı ($p=0,02$). Klinik dehitratasyon ölçeklerine göre hastaların hastaneye yatış sıklıkları ve elektrolit bozuklukları açısından değerlendirildiğinde istatistiksel açıdan anlamlı fark bulunamadı ($p> 0,05$).

Anahtar Kelimeler: Kanlı İshal, Metranidazol, Campylobacter, Rotavirus

Makale id= 255

Sözlü Sunum

Covid 19 Pandemisi "normalleşme" Sürecinde Hastaların Sağlık Kurumlarını Kullanımı ve Sağlık Okur Yazarlığı İle İlişkisi

Prof.Dr. Ersin Uskun[1] , Prof.Dr. Füsun Zeynep Akçam[1] , Arş.Gör.Dr. Fatma Yağmur Evcil[1] , Prof.Dr. Ahmet Nesimi Kişioğlu[1] , Dr. Öğretim Üyesi Özgür Önal[1] , Arş.Gör.Dr. Edanur Doğan[1] , Arş.Gör.Dr. Ömer Kalaycı[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Fatma Yağmur Evcil

Özet

Giriş: Sağlığın sürdürülmesi ile ilgili önemli bir kavram olan sağlık okuryazarlığı, kişilerin sağlıkla ilgili seçimlerinin ve olası sağlık sonuçlarının önemli bir belirleyicisidir. Bu çalışmanın amacı 20 Temmuz - 15 Kasım 2020 tarihleri arasında Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ) Araştırma ve Uygulama Hastanesi poliklinik triyajına başvuran hastaların sınırlamalar dönemi ve normalleşme sürecinde sağlık hizmetlerinden yararlanma ve sağlık kurumlarını kullanma davranışlarının değerlendirilmesi ve bu davranışların sağlık okuryazarlığı ile ilişkisinin incelenmesidir. Yöntem: Kesitsel- analitik tipteki çalışmanın evrenini 20 Temmuz 2020- 15 Kasım 2020 tarihleri arasında SDÜ Araştırma ve Uygulama Hastanesi poliklinik triyajına başvuran hastalar oluşturmuştur. Belirtilen dönemde 137 kişiye ulaşılmış, eksik ve tutarsız bilgiler içeren 21 anket değerlendirme dışı bırakılmıştır. Veri toplama aracı olarak, 25 sorudan oluşan, araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu ve 2016 yılında geliştirilen "Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (TSOY-32)" kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların % 33.3'ü erkek, %66.6'sı kadındı, katılımcıların yaş ortalaması 44.66± 2.30'du. Tek değişkenli analizlerde ortaokul mezunu ve üzeri eğitim durumunda olanların, kültürel seviyesini ortanın üzeri ve daha üzeri olarak tanımlayanların, hiç sigara içmemiş olanların, son bir yılda en sık başvurduğu sağlık kurumu üniversite hastanesi olanların, sağlığı ile ilgili en sık başvurmayı tercih ettiği sağlık kurumu üniversite hastanesi olanların yeterli-mükemmel sağlık okuryazarlığına sahip olma yüzdesi anlamlı olarak artmaktaydı (p=0.022, p=0.001, p=0,037, p=0.002, p=0.002). Lojistik regresyon analizi sonuçlarına göre yeterli-mükemmel sağlık okuryazarlığını; ortaokul ve üzeri eğitim düzeyine sahip olmak 6.091 kat, hiç sigara içmemiş olmak 4.776 kat, salgın kısıtlamaları sürecinde sağlık kurumuna 2 ve daha az sayıda başvurmuş olmak 4.73 kat, en sık başvurulan sağlık kurumu olarak üniversite hastanesini tercih ediyor olmak 5.670 kat, başvuru şikayetlerinin salgın kısıtlamaları sürecinde ertelenen bir şikayet olması 6.775 kat arttırmaktaydı. Sonuç: Sağlık okuryazarlığı kişisel ve sosyal birçok faktörle ilişkili bir durumdur. Sağlığın sürdürülmesi ve geliştirilmesi için bu faktörlerin belirlenmesi ve ilgili çalışmaların yapılması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Sağlık Kuruluşu, Sağlık Okuryazarlığı

Makale id= 162

Sözlü Sunum

Covid-19 Reenfeksiyonu

Uzman Filiz Koç[1] , Uzman Emine Fırat Göktaş[1]

[1]SBÜ Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hst ve Klinik mikrobiyoloji kliniği

Özet

Koronavirüsler; insanlarda ve çeşitli hayvan türlerinde genellikle hafif ve orta seyirli solunum yolu enfeksiyonlarına neden olan RNA virüsleridir. Daha patojen olanlar; Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus (SARS CoV) ve Middle East Respiratory Syndrome Coronavirus (MERS-CoV) olarak adlandırılan zoonotik türlerdir, bunlar ağır akut solunum yetmezliği, koagülopati, çoklu organ yetmezliği ve ölüm gibi ciddi tablolara neden olabilirler. Aralık 2019'da Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Çin Ülke Ofisi, Çin'in Hubei eyaletinin Wuhan şehrinde etiyolojisi bilinmeyen pnömoni vakalarını bildirmiştir. Ocak 2020'de pnömoni vakalarının etkeni, daha önce insanlarda saptanmamış yeni bir koronavirüs olan ''novel'' Coronavirus (2019- nCoV) ismiyle tespit edilmiştir. Daha sonra bu yeni koronavirüsün neden olduğu hastalığın adı "Coronavirus hastalığı 2019"un kısaltması olan "COVID-19" olarak kabul edilmiş, virüs SARS CoV'e yakın benzerliğinden dolayı SARS-CoV-2 olarak isimlendirilmiştir. Bu yazıda dört ay ara ile iki kez semptomatik klinik ile beraber SARS-CoV-2 RT-PCR pozitifliği saptanan bir olgu sunulmuştur

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Reenfeksiyon

Makale id= 67

Sözlü Sunum

Covid-19'da Sitokin Fırtınası

Dr. Esma Meltem Şimşek[1]

[1]Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Bu çalışmada COVİD-19 enfeksiyonunun ağırlaşmasında başlıca neden olarak gösterilen sitokin fırtınası oluş mekanizması ve güncel tedavilerinden bahsedilecektir. COVİD-19 enfeksiyonunun patogenezi immün anormallikle sonuçlanır.Özellikle sitokin fırtınasında enfeksiyona yanıtta aşırı kontrol edilemez sitokin üretimi vardır. Hastalığın ilerlemesinde bu sitokinler önemli rol oynar. İL-6 sitokin fırtınasının çekirdeğidir. Diğer sitokinlerin salınımını uyararak sitokin fırtınasını artırır ve damardan doku aralığına, sıvı sızıntısını artırarak interstisyel ödeme yol açabilir. Bu sendrom genellikle ateş, güçsüzlük, hipoksemi ve hipotansiyonla şiddetlenir ve ciddi vakalarda öldürücü olabilir. Bu gibi durumlarda kortikosteroidler, IV immungulobulinler, Tocilizumab, anakinra) ve Janus kinases (JAK) inhibisyonu kullanılabilir. Sitokin fırtınasının hastalığın ağır seyretmesi ile ilişkili olabileceği çeşitli araştırmalarla desteklenmiştir. Bu bağlamda ; Chen ve arkadaşları orta ve ciddi COVİD-19 arasındaki klinik ve immünolojik özellikleri karşılaştırmışlardır. Yazarlar hastaneye kabulde respiratuar distresin istenmeyen sonuçlarını bulmuşlardır. Artan sitokin düzeyleri (IL-6, IL-10 ve TNF-α) lenfopeni (CD4+ ve CD8+ T hücrelerinde) ve CD4+ T hücrelerinde etkileşimle IFN-γ azalması ciddi COVİD-19 enfeksiyonu ile ilişkilidir. Bununla ilgili yapılan çalışmalar ve immun ilaçlara ve aşıya ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sitokin , Ağır Hastalık, Sitokin Fırtınası Tedavisi

Cytokine Storm in Covid-19

Abstract

The mechanism and current treatment of cytokine storm formation, which is shown as the main cause of the deterioration of COVID-19 infection, will be discussed in this part. The pathogenesis of COVID-19 infection results in immune abnormality. There is excessive and uncontrollable cytokine production especially in response to the infection in cytokine storm. These cytokines play important roles in the progression of the disease. Il-6 is the nucleus of cytokine storm. By stimulating the

release of other cytokines, it increases cytokine storm, leading to interstitial edema by increasing fluid leakage to the intravenous tissue range. This syndrome exacerbates usually with fever, weakness, hypoxemia, and hypotension, and can be fatal in severe cases. Corticosteroids, IV immunoglobulins, tocilizumab , anakinra) and Janus Kinases (JAK) inhibition can be used in such cases. It was supported by various studies that cytokine storm may be associated with severe progression of the disease. In this context, Chen et al. compared clinical and immunological features between moderate and severe COVID-19. The authors found unwanted consequences of respiratory distress in hospital admission. Increased cytokine levels (IL-6, IL-10, and TNF-α) Lymphopenia (CD4+ and CD8+ T cells), interaction in CD4+ T cells, and decrease in IFN-γ are associated with severe COVID-19 infection. Studies that will be conducted on this will shed light on immune drugs and vaccine.

Keywords: Cytokine, Severe Disease, Cytokine Storm Treatment

Makale id= 75

Sözlü Sunum

Dirsekte Medial Collateral Bağ Yırtıkları Tedavisi; 13 Vakanın Retrospektif Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Murat Aydın[1]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji ABD.

Özet

Dirsekte medial kollateral bağ fleksiyon aksı boyunca anatomik olarak ilerler. Anterior oblik, posterior oblik ve transvers olmak üzere üç farklı yapısı vardır. Dirsek bölgesinin primer fonksiyenel stabilizatörüdür. Bir diğer stabilizatör ise radius başıdır. Tanı fizik muayne ve MRG görüntüleme ile konulur. Tedavi sıklıkla medikal tedavi ile yapılmakla beraber sporcularda cerrahi yapılmalıdır. Proksimal bölge yırtıklarıda cerrahi endikasyona sahiptir. Bizim vakalarımızda 18 vakanın hepsinde proksimal bölge yırtığı var idi. Ortalama yaş 31.3±8.75 idi. Hiçbir hastada proksimal humerus avüzliyon kırığı veya ek bir kırık yok idi. Medial yaklaşım ile anatomik katlar bulundu. MCL 2 adet anchor sütüre ile proksimal humerusa tespit edildi. Postoperatif 3. haftada aktif ve pasif hareket başlandı. Hiçbir vakada komplikasyona rastlanmadı. Ortalama 58.45±6.75 günde dirsek tam ROM açıklığına kavuşulmuştu. Sonuç olarak sporcularda dirsek bölgesinde primer içyan bağ cerrahi tamiri oldukça etkin bir tedavi olup sonuçları yüz güldürücüdür.

Anahtar Kelimeler: Dirsek, Medial Kollateral Bağ, Cerrahi

Makale id= 239

Sözlü Sunum

Gözden Kaçan Perilunat Karpal Dislokasyonda Açık Redüksiyon ve K Teli Uygulaması Sonuçlarımız

Dr. Öğretim Üyesi Abdulkadir Sarı[1]

[1]namık Kemal Unıversıtesı Tıp Fakultesı
*Corresponding author: Abdulkadir SARI

Özet

Skafolunat karpal yaralanmalar, sıklıkla gözden kaçması ve geç dönem komplikasyonları nedeniyle hala ortopedistlerin zorlu konularından biridir. El bileği proksimal sıra stabilizasyonundan skafolunat ve lunotriquetral ligamanlar sorumludur. Patoloji yüksek enerjili travma yada açık el üzerine düşme sonrası gelişir, olguların % 15-50 si erken dönemde farkedilmez. Erken dönemde yapılan anatomik redüksiyon, avasküler nekroz, instabilite ve geç dönemde kronik skafolunat kollaps gelişimini önler. Çalışmadaki amacımız, skafolunat dislokasyonlu olgularda açık redüksiyon ve K teli uygulaması sonrası erken dönem sonuçlarımızı sunmaktır. Çalışmaya 10 erkek hasta dahil edildi, trafik kazası sonrası başvuran olguların ortalama yaşı 39 (26-59), ortalama başvuru zamanı 13(10-19) gün, takip süresi 14 (12-24) ay, olguların hepsine dorsal insizyonla açık redüksiyon sonrası skafolunat ve triquetrolunat K telleriyle fiksasyon ve dorsal skafolunat bağ tamiri uygulandı. Radyolojik kontrollerinde Gilula arkının olguların tamamında düzeldiği, skafolunat açının ortalama 50 (42-65 derece, skafolunat intervalin ortalama 1.8 (1.4-2.7) mm olduğu saptandı. 1 olguda preoperatif median sinir kompresyon bulgularının postoperatif gerilediği gözlendi. 1. yıl kontrollerinde olguların ortalama VAS değeri 1.9 (1-2), ortalama Quick DASH skoru 6.75 (11-14). Perilunat dislokasyonlar bütün karpal yaralanmaların % 10 unu oluşturmasına karşın, kompleks ve artrozla sonuçlanabilen yaralanmalardır. Erken dönemde gözden kaçan vakalarda, kompleks cerrahilere karşın ciddi fonksiyonel kayıplar kaçınılmazdır. Olgunun geliş zamanına bağlı değismekle birlikte, akut dönemde kapalı redüksiyon ve alçılama, kapalı redüksiyon sonrası K teli ile fiksasyon ve açık redüksiyon ile bağ-kemik fiksasyonu bilinen tedaviler arasındadır. Literatürde akut olgularda erken dönem dorsal açık redüksiyon sonrası K teli ile fiksasyon ve dorsal bağ tamiri sonuçları umut vericidir. Çalışmamızda ortalama başvuru zamanı 13 gün olan gecikmiş olgulardada bu yöntem sonrası erken dönem sonuçlarının başarılı olduğu gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Perilunat Dislokasyon, Karpal İnstabilite, Artroz

Makale id= 269

Sözlü Sunum

Pankreasın Solid Psödopapiller Neoplazmı Nadir Bir Pediatrik Pankreas Tümörü; Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Binali Fırıncı[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Solid psödopapiller neoplazm(SPN), Pankreasın non-endokrin tümörleri içinde yaklaşık %0,2-2,7 sıklıkla görülen nadir bir neoplazmdır. Bu tümörler genç kadınlarda daha sık gözlenir ve düşük malignite potansiyeline sahiptirler. Bununla birlikte vakaların %10 undan azını erkek hastalar oluşturmaktadır. Hasta karın ağrısı, bulantı, kusma, ateş, kilo kaybı gibi nonspesifik bulgularla tarafımıza başvurabilir. Vakaların %10-15 inde uzak metastaz görülmüştür. Tüm vakalarda mortalite oranı %2 olarak raporlanmıştır. Etyopatolojisi kesin olarak bilinmiyor. Genç kadınlarda reprodüktif dönemde progesteron reseptörlerinin varlığında sex hormonlarının etkisi ile tümör gelişir. Bununla birlikte kromozomal mutasyonlar da etyoloji de rol oynayabilir. Bazı çalışmalarda B-katenin gen mutasyonunun tümörün gelişmesinde majör role sahip olduğu öne sürülmüştür. Olgu: 16 yaş erkek hasta acil servise karın ağrısı şikâyeti ile başvurmuş. Batın BT de pankreas kuyruğunda kistik görünümlü lezyon(Psödokist? Müsinöz adenom?) raporlanması üzerine hasta tarafımıza sevk edilmiştir. Yapılan fizik muayenede herhangi bir özellik saptamadı. Hastaya kontrastlı toraks ve batın BT çekildi. Pankreas kuyruk ve gövde bileşkesinde; düzgün sınırlı, aksiyel planda boyutları yaklaşık 39x38 mm ebatlarında, büyük oranda kistik natürde olduğu gözlenen, arteriyel, venöz ve portal faz görüntülerde gross kontrastlanma göstermeyen büyük oranda kistik lezyon alanı raporlandı. Hastaya distal pankreatektomi yapıldı. Hastanın takibinde psödokist gelişti. Perkütan drenaj yapıldı. Histopatolojik inceleme sonucu; lenfovasküler, perinöral, kapsül ve peritümöral doku invazyonu olan solid papiller neoplazm olarak raporlandı. Sonuç: Karın ağrısı, çocuklarda polikliniğe sık başvuru sebeplerindendir. Bu nonspesifik semptomun ciddi hastalıkların habercisi olabileceği unutulmamalıdır. Hastalar batında kitle gibi diğer nedenler açısından da dikkatle incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Solid Psödopapiller Neoplazm(Spn)

Solid Pseudopapillary Neoplasm of Pancreas Rare a Pedıatrıc Pancreas Tumor; Case Report

Abstract

Abstract: Solid pseudopapillary neoplasm(SPN) is a rare neoplasm of about %0,2-2,7 in non-endocrine tumors of the pancreas. These tumors are more common in young women and have a low potential for malignancy. However, less than %10 of cases are male patients. The patient may apply to us with nonspecific findings such as abdominal pain, nausea, vomiting, fever, and weight loss. Distant metastasis was observed in %10-15 of cases. The mortality rate was reported as %2 in all cases. Its etiopathology is unknown. In young women, in the presence of progesterone receptors in the reproductive period, a tumor develops under the influence of sex hormones. However, chromosomal mutations can also play a role in etiology. In some studies, it has been suggested that B-catenin gene mutation plays a major role in the development of the tumor. Case: A 16-year-old male patient applied to the emergency service with complaint of abdominal pain. Cystic looking lesion (pseudocyst?, mucinous cyst?) in pancreatic tail was reported in abdomen BT. He was referred to us. Physical examination was normal. He was received thorax and abdomen BT with contrast. Pancreas is reported that greatly cystic lesion area which is intersection between tail and the body bounded clear-cut with the dimensions of roughly 39x38 mm axially, observed greatly in cystic natüre, in arterial, venuous and portal phase images not showing gross contrasting. , was reported. Distal pancreatectomy was performed to patient. Pseudocyst developed in the follow up of the patient. Percutaneous drainage was performed. Histopathological examination result was reported as solid pseudopapillary neoplasm with lymphovascular, perineural, capsule and peritumoral tissue invasion. Conclusion: Stomach pain is one of the frequent application reasons to polyclinic in children. Shouldn’t be forgotten that İt can be a messenger of serious illness. Patients must be carefully examined in terms of the other causes such as mass in the abdomen.

Keywords: Solid Pseudopapillary Neoplasm(Spn)

Makale id= 64

Sözlü Sunum

Umut Verici Alternatif Bir Minimal İnvaziv Tedavi: Epiduroskopi

Dr. Nuri Serdar Baş[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bağcılar EAH, Nöroşirürji
*Corresponding author: Nuri Serdar BAŞ

Özet

Giriş ve Amaç: Epiduroskopi minimal invaziv perkütanöz bir teknikdir. İlk kez, Oi tarafından tanımlanmıştır. Çalışmamızda daha önce ameliyat edilmeyen ve epiduroskopi yapılan 28 hastanın retrospektif analizini yaparak bu hasta grubunda epiduroskopinin etkinliğini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Konservatif tedavi ile ağrıları düzelmeyen ve lomber disk hernisi tanısı konan 18K/10E, toplam 28 hasta değerlendirmeye alındı. Hastaların ağrı değerlendirmesi VAS ve Oswestry Ölçeği kullanılarak yapıldı. Hastaların preop dönemde hepsinin VAS skorları 5< ve Oswestry indeksi (OSWİ) %40' dan fazlaydı. Prone pozisyonda yatan ve uygun pozisyon verilmiş hastada sakral hiatusa girmek için 18g iğne kullanıldı. Hiatusa girilen noktada küçük bir insizyon yapılarak, epiduroskopi epidural boşluğa yerleştirilerek işlem yapıldı. Bulgular: Hastaların kısa ve uzun dönem sonuçları karşılaştırıldığında; ilk kontrollerde erken dönemde belirgin rahatlama gözlendi. Hastaların VAS ve Oswerstry ölçeği skorlarında önemli düşüşler vardı. Özellikle VAS skorlarındaki düşüş oldukça dramatikti. VAS puan ortalamaları sırasıyla preop: 8,03; postop erken: 2,25 (p<0,0001) ve postop geç dönem 2,64 (P<0,0001) olarak bulundu. OSWİ ortalamaları preop: 74,42; postop erken: 37,35 (P<0,0001); postop geç dönem: 39,14 (P<0,0001) şeklinde hesaplandı. Hastaların uzun süreli takibinde düşük VAS ve Oswestry ölçeği skorlarının devam ettiği gözlendi. Postop erken ve geç dönem sonuçların preop değerlere göre istatistiki olarak belirgin şekilde anlamlı olduğu saptandı. Sonuç: Epiduroskopi, açık diskektomi operasyonuna gereksinim duyulmayan ve konservatif tedavilerden fayda görmeyen hastalarda kısa ve uzun vadede daha iyi sonuçlar verebilir. Bu bağlamda, konservatif ve açık cerrahiye alternatif olarak umut vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Epiduroskopi, Bel Ağrısı, Minimal İnvaziv Tedavi

Makale id= 130

Sözlü Sunum

% 0.2 Olopatadin ile Tedavi Edilen Allerjik Konjonktivitin Akut Fazı Sonrası Astigmatizmadaki Değişiminin Değerlendirilmesi

Dr. Muhammed Mustafa Kurt[1]

[1]Samsun Gazi Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Allerjik konjonktivitli hastaların refraktif ölçümlerinin anti-allerjik tedavi öncesi ve sonrasında otorefraktometri ve IOL MASTER kullanılarak değerlendirilmesi. Gereç ve Yöntem: Allerjik konjonktivitli 48 hastanın 96 gözü bu çalışmaya dahil edildi. En iyi düzeltilmiş görme seviyesi, göz içi basıncı, yarıklı lamba ile ön segment ve fundus muayenesi yapıldı ve bir ay boyunca günde bir kez %0.2 Olopatadin ile tedavi edildi.İlk ve ikinci muayenede, sferik ve silindirik değerler, keratometri, korneal astigmatizma ve aks ölçümleri, aksiyal uzunluk ölçümü ve ön kamara derinliği otorefraktometri ve IOL MASTER kullanılarak ölçüldü. Bulgular: Allerjik konjonktivitli 48 hastanın (31kadın, 17 erkek) ortalama yaşı 26,3 yıldı. Başvuru anında hastaların %79,8'i otorefraktometri ölçümlerinde silindirik aberasyon gösterdi ve bu oran ikinci muayenede %65,6'idi. Maximum astigmat ve korneal astigmat çeşitlerinin iki vizit arasındaki karşılaştırması istatiksel anlamlıydı (sırasıyla p=0,000, p=0,003). Bununla birlikte IOL MASTER ile elde edilen korneal astigmat tipinin vizitler arası karşılaştırması istatiksel anlamlı değildi(p=0,10). İkinci kontrolde otorefraktometri ile kayıtlanan maximum astigmatizma ve keratometri değerleri istatiksel anlamlı iyileşme gösterdi. Ayrıca tedavi öncesi ve sonrası karşılaştırıldığında ön kamara derinliği anlamlı olarak sonuçlandı. Sonuç: Allerjik konjonktivitin akut fazından sonra silindirik aberasyon, astigmat tipi, keratometri ve ön kamara derinliği değerlerinin düzeldiğini saptadık. Bu yüzden gözlük reçete ederken tüm bu faktörleri gözden geçirmek gerekir.

Anahtar Kelimeler: Allerjik Konjonktivit; Astigmat; Kornea; Olopatadin

Makale id= 233

Sözlü Sunum

25 Çocuk Hastada Burunda Yabancı Cisim Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Kübra Topal[1]

[1]kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Burunda yabancı cisim Kulak Burun Boğaz pratiğinde diğer lokalizasyonlarla karşılaştırıldığında %19-49 arasında görülmektedir. Genellikle 2-5 yaş arası çocuklarda görülür. Çoğunlukla 24 saat içerisinde müdahale edilir. Teşhis edilmezse aspirasyon, enfeksiyon, perforasyona neden olabilir. Özellikle tek taraflı kötü kokulu burun akıntısı, tekrarlayan burun kanamalarında düşünülmelidir. En sık görülen yabancı cisimler plastik boncuk, sünger, kağıt parçası, oyuncak parçaları, küçük yiyecek parçalarıdır. Genellikle poliklinik şartlarında çıkarılır nadiren ameliyathanede sedasyon altında müdahale etmek gerekebilir. Çalışmamıza kasım 2019 ve eylül 2020 tarihleri arasında Kulak Burun Boğaz kliniğine başvuran burunda yabancı cisim tespit edilen 25 çocuk hasta dahil edildi. Hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaşı ,cinsiyeti, yabancı cisim türü, hangi tarafta olduğu ve tedavi şekli değerlendirilerek analiz edildi.

Anahtar Kelimeler: Burun, Yabancı Cisim,çocuk, Aspirasyon,

Makale id= 278

Sözlü Sunum

Acil Cerrahilerde Stoma: Neden İhtiyaç Duyduk '

Dr. Hüseyin Kılavuz[1] , Dr. Murat Demir[1]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Stoma oluşturma gastro-intestinal bütünlüğün sağlanmasının uygun olmadığı veya sakıncalı olduğu durumlarda başvurulan önemli bir prosedürdür. Stomaların yaklaşık yarısı acil durumlarda açılmaktadır. Bu çalışmada acil cerrahilerde neden stomaya başvurduğumuzu hasta verileri üzerinden sunmayı amaçladık. Yöntem: 01.06.2020-01.12.2020 tarihleri arasında Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi genel cerrahi kliniğinde acil cerrahi girişimlerde stomaya (ileostomi/kolostomi) başvurulan hastalar retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya dahil edilen hastaların cinsiyet, yaş, ek hastalıkları, laboratuvar tetkiklerinden white blood cell (WBC) ve C-Reaktif Protein (CRP) değerleri , başvuru bulgusu, ameliyat bulgusu, uygulanan stoma çeşidi, hastane ve yoğun bakım yatış günü, komplikasyon ve mortalite verileri kaydedildi. Veriler SPSS(IBM Spss Statistics 25) programı kullanılarak analiz edildi. Tanımlayıcı veriler frekans ve yüzde olarak, sayısal veriler), ortalama±standart sapma (min-maks) olarak ifade edildi. Bulgular: Çalışmaya 24 hasta dahil edildi. Hastaların 14'ü kadın (%58,3), 10'u erkekti (%41,7). Ortalama yaş 63,6 (31-86) olarak saptandı. Acil serviste yapılan muayenelerine göre 14 hastada ileus (%58,3), 7 hastada intestinal perforasyon (%29,2) ve 3 hastada da sepsis (%12,5) bulgusu ön plandaydı. Laboratuvar değerleri incelendiğinde WBC (3,9-10,9 10^9/L) ortalaması 11,3 ± 6,45 (1,62-26,94), CRP (0-5 mg/L) ortalaması 123,2 ± 144,1 (3,5-476) olarak saptandı. Ameliyat bulgularında 7 hastada peritoneal karsinomatozis (%29,2), 6 hastada rektum-sigmoid kolon tıkayıcı kitlesi (%25), 3 hastada mezenter iskemiye bağlı ince bağırsak nekrozu (%12,5) saptanırken diğer sebepler sıklık sırasına göre strangüle hernilere bağlı bağırsak nekrozu, sigmoid divertikülit perforasyonu,fournier gangreni ve iskemik kolit perforasyonuydu. Ameliyat bulgusuna göre tercih edilen stoma çeşitleri değişkenlik göstermekteydi. Double-Barrel (çifte namlusu) şeklinde stomanın 8 hasta (%33,3) ile en sık tercih edilen prosedür olduğu izlendi. Hartman prosedürü ile uç ostomiler 5 hastada (%20,8) ve izole sigmoid loop kolostomi 5 hastada (%20,8) tercih edilmiştir. 3 hastada (%12,5) loop ileostomiye, 2 hastada (%8,3) loop transvers kolostomiye ve 1 hastada (%4,1) ise hem loop kolostomi hem de loop ileostomiye başvurulmuştur. Hastaların %75'inde komorbit bir hastalık mevcuttu. Ortalama hastanede yatış süresi14,1±11,06 (2-46) gün ve ortalama yoğun bakım yatış süresi 3,8 ± 6 (0-27) gün olarak saptandı. Postoperatif süreçte 16 hastada (%66,7) çeşitli komplikasyoların varlığı izlendi. En sık görülenleri sırasıyla kardiyak komplikasyonlar, pulmoner komplikasyonlar ve yara yeri enfeksiyonuydu. 15 hasta (%62,5) şifa ile taburcu olurken 9 hastanın (%37,5) exitus olduğu görüldü. Mortalite izlenen hastaların tamamında en az bir komorbit hastalık mevcuttu. Sonuç: Çeşitli maligniteler nedenli primer veya metastatik kitleye bağlı intestinal pasajın tıkanması, bağırsak iskemisi veya perforasyonu, komplike perianal enfeksiyonlar veya travma

gibi birçok nedenden dolayı stomalara acil cerrahilerde ihtiyaç duyulmaktadır. Gecikmiş başvuru, yandaş hastalık ve sepsis nedeniyle bu tür hastalarda yüksek morbidite ve mortalite oranları mevcuttur. Acil cerrahilerde stoma endikasyonlarının iyi belirlenip uygun stoma seçimi özellikle septik hastalarda olası morbidite-mortaliteyi azaltmada etkin olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Acil Cerrahi, İleostomi, Kolostomi, Stoma

Stoma in Emergency Surgery: Why Did We Need It'

Abstract

Objective: Stoma creation is an important procedure that is used when it is inappropriate or undesirable to maintain gastro-intestinal integrity. About half of the stomas are opened in an emergency. In this study, we aimed to present why we use stoma in emergency surgeries through patient data. Method: Patients who were admitted to a stoma (ileostomy / colostomy) during emergency surgery in Başakşehir Çam and Sakura City Hospital general surgery clinic between 01.06.2020-01.12.2020 were retrospectively analyzed. The patients included in the study ; gender, age, comorbidities, white blood cell (WBC) and C-Reactive Protein (CRP) values from laboratory tests, examination findings, surgical findings, type of stoma, hospital and intensive care hospitalization day, complications and mortality data of was recorded. Data were analyzed using the SPSS program. Results: 24 patients were included in the study. 14 of the patients were female (58.3%), 10 were male (41.7%). Average age was 63.6 (31-86). Examinations in the emergency department: In 14 patients had ileus (58.3%), 7 patients had intestinal perforation (29.2%) and 3 patients had sepsis (12.5%). In the findings of the surgery: Peritoneal carcinomatosis in 7 patients (29.2%), rectum-sigmoid colon obstructing mass in 6 patients (25%), small intestine necrosis due to mesenteric ischemia in 3 patients (12.5%). Other causes were intestinal necrosis due to strangulated hernias, sigmoid diverticulitis perforation, fournier gangrene and ischemic colitis perforation, in order of frequency. Stoma in the form of a double-barrel was observed to be the most common procedure with 8 patients (33.3%). End ostomies with the Hartman procedure were preferred in 5 patients (20.8%) and isolated sigmoid loop colostomy in 5 patients (20.8%). Loop ileostomy in 3 patients (12.5%), loop transverse colostomy in 2 patients (8.3%), and both loop colostomy and loop ileostomy in 1 patient (4.1%). 75% of the patients had a comorbid disease. The average length of hospital stay was 14.1 ± 11.06 (2-46) days, and the mean intensive care stay was 3.8 ± 6 (0-27) days. During the postoperative period, 16 patients (66.7%) were observed to have various complications. The most common were cardiac complications, pulmonary complications and wound infection, respectively. While 15 patients (62.5%) were discharged with full recovery, 9 patients (37.5%) died. All patients with mortality had at least one comorbid disease. Conclusion: Stomas are needed in emergency surgeries for many reasons such as

obstruction of the intestinal passage due to primary or metastatic mass due to various malignancies, intestinal ischemia or perforation, complicated perianal infections or trauma. These patients have high morbidity and mortality rates due to delayed admission, comorbidities and sepsis. In emergency surgeries, determining the stoma indications well and choosing the appropriate stoma can be effective in decreasing the possible morbidity-mortality especially in septic patients.

Keywords: Emergency Surgery, İleostomy, Colostomy, Stoma

Makale id= 217

Sözlü Sunum

Acil Serviste Kan Transfüzyonu Yapılan Hastaların Demografik Özelliklerinin İncelenmesi

Öğr.Gör. Fatih Cakmak[1]

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerahpaşa Tıp Fakültesi

Özet

Giriş ve Amaç: Kan transfüzyonun acil servisteki amacı hastanın unstabil durumunu düzeltmek ya da kaybedilen kanın yerine konulmasını sağlamaktır. Kanın acil serviste kullanımında en önemli nokta doğru endikasyonla birlikte uygun kan bileşenlerinin kullanılmasıdır. Çalışmamızın amacı hastanemiz acil servisinde çeşitli nedenlerle kan transfüzyonu yapılan hastaların demografik özelliklerini, ek hastalıklarını, yapılan transfüzyon türünü, geliş ve transfüzyon sonrası laboratuvar değerlerini retrospektif olarak inceleyip bu hasta grubunu acil servis işleyişi üzerindeki rolünü ortaya koymak ve çözüm önerileri sunmaktır. Materyal ve metod: Çalışmamıza hastanemiz acil servisine 01.09.2020-30.09.2020 arasında başvuran ve kan ürünleri transfüzyonu yapılan hastalar dahil edildi. Hastaların yaşları, cinsiyetleri, geliş şikayetleri, ek hastalıkları, geliş laboratuvar değerleri, aldıkları tanılar, transfüzyon sonrası laboratuvar değerleri ve kan grupları kayıt altına alındı. Hastaların transfüzyon işlemi sonrası acil servisten taburcu edilip edilmedikleri incelendi. Bulgular: Kan ürünü transfüzyonu yapılan 39 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortancası 66 yıl ve %53.8'i kadındı. Hastaların en sık başvuru şikayeti halsizlik (%41) ve nefes darlığı (%20.5) idi. Hastalarda en sık görülen ek hastalık %61.5 ile malignite idi. Kronik hastalık anemisi %35.9 ile en sık konan tanı idi. Hastaların %48.7'si transfüzyon uygulandıktan sonra acil servisten taburcu edilmişti. En sık kullanılan transfüzyon ürünü %89.7 ile eritrosit süspansiyonu iken transfüzyon ürünlerinin %38.5'i A rh(+) idi Tartışma ve Sonuç: Beyer A ve ark. yaptıkları çalışmada ortalama yaş 62.0 olarak bulunmuştur. Bizim çalışmamızda yaş ortalamamız bu çalışmayla benzer şekildeydi. Yine aynı çalışmada cinsiyet dağılımı olarak kadınlar %52.9 olarak saptanmıştır. Bu sonuçlar da bizim çalışmamızla benzerlik göstermektedir. Çalışmamızda hastalar acil servise en sık halsizlik ve ikici sıklıkta nefes darlığı şikayeti ile başvurdu. Hastaların ek hastalıkları incelendiğinde en çok karşılaşılan hastalık maligniteydi ve bunların içinde hematolojik maligniteler %41 ile ilk sırayı almaktaydı. Hematoloji ve onkoloji gibi birimlerde özellikle mesai saatleri saat 18.00'e kadar uzatılan transfüzyon birimlerinin açılmasının acil servisteki transfüzyon sayılarını azaltacağı ve acil servis kalabalığını azaltacağı düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Transfüzyon; Acil Servis; Malignite

Demographic Characteristics of Patients Receiving Blood Transfusion in Emergency Department

Abstract

Introduction and Aim: The purpose of blood transfusion in the emergency room is to correct the unstable condition of the patient or to replace the lost blood. The most important point in the use of blood in the emergency room is to use appropriate blood components together with the correct indication. The aim of our study is to retrospectively examine the demographic characteristics, comorbidities, type of transfusion, and laboratory values after arrival and after transfusion of patients who underwent blood transfusion for various reasons in the emergency department of our hospital, and to reveal the role of this patient group in the functioning of the emergency service and offer solutions. Materials and methods: Patients who were admitted to the emergency department of our hospital between 01.09.2020-30.09.2020 and who received blood products transfusion were included in our study. Patients' ages, gender, admission complaints, additional diseases, admission laboratory values, diagnoses, post-transfusion laboratory values and blood groups were recorded. It was examined whether the patients were discharged from the emergency service after the transfusion procedure. Results: 39 patients who received blood product transfusion were included in the study. The median age of the patients was 66 years and 53.8% were women. The most common complaints of the patients were weakness (41%) and shortness of breath (20.5%). The most common additional disease in patients was malignancy with 61.5%. Chronic disease anemia was the most common diagnosis with 35.9%. 48.7% of the patients were discharged from the emergency department after transfusion. While the most commonly used transfusion product was erythrocyte suspension with 89.7%, 38.5% of the transfusion products were A rh (+). Discussion and Conclusion: Beyer A et al. In their study, the average age was found to be 62.0. Our average age in our study was similar to this study. In the same study, the gender distribution of women was found to be 52.9%. These results are also similar to our study. In our study, patients presented to the emergency department with the most frequent complaints of weakness and the second frequency of shortness of breath. When the comorbidities of the patients were examined, the most common disease was malignancy, and among them, hematological malignancies were in the first place with 41%. We think that opening transfusion units, especially in units such as hematology and oncology, whose working hours are extended until 18:00 will reduce the number of transfusions in the emergency room and reduce the emergency room crowd.

Keywords: Transfusion; Emergency Room; Malignancy

Makale id= 152

Sözlü Sunum

Ağır Astımda Serum Periostin ve Il-13 Düzeylerinin Kan Eozinofilisini Belirlemedeki Etkinlikleri

Dr. Murat Türk[1]

[1]Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Eozinofili ile giden ağır astım fenotiplerinin belirlenmesinde kullanılabilecek iki potansiyel biyobelirteçin eozinofili varlığı ve düzeyini belirlemedeki etkinlikleri araştırılmıştır. Yöntem: Bu çalışma NCT03563521 clinical trial kayıt numaralı çalışma bulgularının alt veri analizi yapılarak gerçekleştirilmiştir. Hepsi ağır astım tanılı hasta kohortundan bu çalışma için hastaların demografik bilgileri, stabil dönem ve atak dönemlerine ait kan eozinofil, IL-13 ve periostin düzeylerine ait bilgiler elde edilmiştir. Stabil dönem ve atak dönemlerine ait kan eozinofil düzeyleri ile serum IL-13 ve periostin düzeyleri ortalama (IQR) olarak gösterilmiş ve aralarındaki korelasyon araştırılmıştır. Bulgular: Ortalama yaşı 45.9 ± 11.05 ve 67'si (%87) kadın olan toplam 76 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 36'sında (%47) en az bir parenneal allerji duyarlığı mevcuttu ve 19'u (%25) uzun süreli sistemik steroid (USSS) tedavisi altındaydı. Stabil döneme ait kan eozinofil, serum IL-13 ve periostin düzeyleri sırası ile 316 (130-420) hücre/mL, 13.1 (0-26.1) pg/mL ve 7194 (5520-9385) pg/mL olarak bulundu. Hem stabil dönem hem de atak dönemlerinde kan eozinofil sayı ve yüzdesi ile periostin değerleri arasında anlamlı bir korelasyon izlendi (sırası ile p=0.003, r=0.364; p=0.002, r=0.368;). Atopisi olmayan veya USSS tedavisi almayan hastalarda bu korelasyonun daha güçlü olduğu, atopi varlığı veya USSS varlığında ise korelasyonun kaybolduğu izlendi. IL-13 ile stabil ve atak dönemleri kan eozinofil düzeyleri arasında herhangi bir ilişki tespit edilmedi. Sonuç: Ağır astım tanılı hastalarda serum periostin düzeyi kan eozinofili düzeyini göstermede kullanılabilecek bir biyobelirteçtir. Atopisi olan ve/veya uzun süreli sistemik steroid tedavisi alan hastalarda bu amaçla kullanımında dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ağır Astım, Eozinofili, Periostin, İnterlökin-13.

Effectiveness of Serum Periosin and Il-13 Levels in Determining Blood Eosinophilia in Severe Asthma

Abstract

Aim: Two potential biomarkers that can be used to determine severe asthma phenotypes with eosinophilia, were investigated. Methods: This study was carried out by data analysis of the study findings with clinical trial registration number NCT03563521. For this study, the demographic information of the patients, the blood eosinophil, IL-13, and periostin levels were obtained from the cohort of patients with severe asthma. The blood eosinophil levels of the stable and attack periods and serum IL-13 and periostin levels were shown as the mean (IQR) and the correlation between them was investigated. Results: A total of 76 patients with a mean age of 45.9 ± 11.05 and of which 67 (87%) were women, included in the study. Thirty six (47%) of the patients had at least one parenneal allergen sensitivity and 19 (25%) were under long-term systemic steroid (LTSS) treatment. Stable period blood eosinophil, serum IL-13 and periostin levels were found as 316 (130-420) cells/mL, 13.1 (0-26.1) pg/mL and 7194 (5520-9385) pg/mL, respectively. A significant correlation was observed between the blood eosinophil number and percentage and periostin levels in both stable and attack periods (p=0.003, r=0.364; p=0.002, r=0.368, respectively). It was observed that this correlation was stronger in patients without atopy or who did not receive LTSS, and the correlation was lost in the presence of atopy or LTSS. No relationship was found between IL-13 and stable and attack periods blood eosinophil levels. Conclusions: Serum periostin is a biomarker that can be used to show the blood eosinophilia level in patients with severe asthma. Care should be taken for this purpose in patients with atopy and/or under long-term systemic steroid therapy.

Keywords: Severe Asthma, Eosinophilia, Periostin, İnterleukin-13.

Makale id= 241

Sözlü Sunum

Ailevi Adenomatöz Polipozis ve Pankreas Adenokarsinomunun Yönetimi

Dr. Cemil Yuksel[1] , Dr. Serdar Culcu[1]

[1]SBU Dr Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji EAH

Özet

Ailesel adenomatöz polipoz (FAP), kolonda yüzlerce veya binlerce bağırsak polipinin erken yaşta ortaya çıkması ve kolon kanserine dönüşmesi ile karakterize otozomal dominant bir sendromdur. Bu sendromda; Adrenal adenomlar, osteomlar, desmoid tümörler, tiroid ve pankreas kanserleri, hepatoblastomlar, merkezi sinir sistemi tümörleri ve diş anomalileri gibi benign tümörler sık görülür. Burada 38 yaşında rektumda FAP'a bağlı gelişen rektal kanser ve ayrıca pankreas adenokarsinomu olan bir olgu sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Familial Adenomatoz Polipozis, Rektum Kanseri, Pankreas Kanseri

Combination and Management of Familial Adenomatous Polyposis and Pancreatic Adenocarcinoma

Abstract

Familial adenomatous polyposis (FAP) is an autosomal dominant syndrome characterized by the occurrence of hundreds or thousands of intestinal polyps in the colon at an early age and turning into colon cancer. In this syndrome; Benign tumors such as adrenal adenomas, osteomas, desmoid tumors, thyroid and pancreatic cancers, hepatoblastomas, central nervous system tumors and dental anomalies are more likely to be seen. Here, a 38-year-old case with rectal cancer developing on the basis of FAP in the rectum and also pancreatic adenocarcinoma is presented.

Keywords: Familial Adenomatous Polyposis, Rectal Cancer, Pancreatic Cancer

Makale id= 193

Sözlü Sunum

Akciğer Kanserinde Erken Tanı

Prof.Dr. Atadan Tunacı[1] , Arş.Gör.Dr. Hakan Ayyıldız[1]

[1] İstanbul Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

ÖZET: Akciğer kanseri erken dönemde tanısını koyabilmek, hastalığın operabilitesi, prognozu açısından önem taşır. Farklı araştırmalar tarama çalışmasında erken tanı ve aşırı tanı arasında fayda-zarar ilişkisini ortaya çıkarmak için yapılmıştır. Bu bağlamda farklı araştırmalar farklı sonuçlar verse de bizim deneyimimiz bir tarama testinin oluşturulmasının kayıp olmadığı yönündedir.

Not: Stanbul Üniversitesi Tarafından Bap Projesi İle Desteklenmiştir

Anahtar Kelimeler: Radyoloji, Tarama, Akciğer Kanseri, Bt, Röntgen

Early Diagnosis of Lung Cancer

Abstract

Early diagnosis of lung cancer is important for operability and prognosis of the patient. Various studies have been conducted to reveal the benefit-harm relationship between early diagnosis and overdiagnosis in a screening study. In this context, although various studies give different results, our experience is that it is not a loss to create a screening test.

Note: Supported by Istanbul University with BAP project.

Keywords: Radiology, Screening, Lung Cancer, Ct, X-Ray

Makale id= 154

Sözlü Sunum

Aksesuar Sütür: Bilgisayarlı Tomografide Travmatik Beyin Hasarının Yanıltıcı Bir Görünümü

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Cihat Demir[1]

[1]Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Tıp Anabilim Dalı
*Corresponding author: Mehmet Cihat Demir

Özet

ÖZ: Kemik yapının değerlendirilmesi, çocukluk çağı travmatik beyin hasarı tespiti için yapılan beyin-bilgisayarlı tomografi taramasında ciddi zorluklara neden olabilmektedir. Kraniyal kemik kırıkları ve anatomik yapılar doktorları şaşırtabilir. Sütür hatları gibi anatomik varyasyonlar yanlışlıkla kırık olarak değerlendirilebilir. Klinisyen veya radyolog, travmatik beyin hasarı olan pediatrik hasta grubunda beyin bilgisayarlı tomografi görüntülemedeki tuzak bulgulara düşmemek için, kırıklar ile sütür hatlarının ayrımını yapabilmelidir. Dokuz aylık bir kız çocuğu, 80 cm yükseklikten düşme şikayeti ile acil servise getirildi. Fizik muayenede sol frontal bölgedeki yumuşak dokuda şişme saptandı. Beyin bilgisayarlı tomografi taramasında, sağ oksipital bölgede doğrusal bir kırığı düşündüren görünüm izlendi. Bilgisayarlı tomografi üç boyutlu görüntülemeyle (3D) incelendiğinde, lambdoid sütürle aşağıya doğru zikzakla devam eden ve okipitomastoid sütür ile birleşen tek taraflı bir varyant sütür hattı olduğu görüldü. Sütür ve sütür varyantları, travmatik beyin hasarı ile başvuran pediyatrik hastalarda kırıklarla karıştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi; Acil Servis; Sütür Varyantları; Travmatik Beyin Hasarı

Accessory Suture: A Misleading View On Ct Imaging of Traumatic Brain Injury

Abstract

Evaluation of the bone structure can cause severe difficulties in brain-computed tomography scanning to detect childhood traumatic brain injury. Cranial bone fractures and anatomical structures may surprise doctors. Anatomical variations such as suture lines may be mistaken for fractures. The clinician or radiologist

should distinguish between fractures and suture lines in pediatric patients with traumatic brain injury to not fall into the pitfalls of brain computed tomography imaging. A nine-month-old girl was brought to the emergency department with the complaint of falling from a height of 80 cm. Physical examination revealed swelling on the soft tissue on the left frontal region. The brain computed tomography scan showed an appearance suggestive of a linear fracture in the right occipital region. When examined by computed tomography three-dimensional imaging (3D), it was observed that there was a unilateral variant suture line continuing with a downward zigzag with lambdoid suture and joining with the occipitomastoid suture. Suture and suture variants can be confused with fractures in pediatric patients presenting with traumatic brain injury.

Keywords: Computed Tomography; Emergency Department; Suture Variants; Traumatic Brain İnjury

Makale id= 218

Sözlü Sunum

Aksiyel Spondiloartritte Fibromyaljinin Hastalık Aktivitesi Değerlendirmesine ve Tedavi Yanıtına Etkisi

Uzman Orhan Zengin[1]

[1]Uzm Dr, Dr Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Romatoloji Bölümü
*Corresponding author: Orhan Zengin

Özet

Amaç: Spondiloartritler, ortak klinik özellikleri olan bir grup hastalığı temsil eder. Aksiyal semptomların baskın olduğu aksiyal SpA (axSpA) olarak tanımlanır. Fibromiyalji sıklıkla romatolojik hastalıklara eşlik eder ve hastalık aktivitesi ölçümleri ve tedavi yanıtlarının değerlendirilmesini etkiler. Bu çalışmada, axSpA'da eşlik eden fibromiyalji sendromu olan hastaları, axSpA hastaları ile karşılaştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Aksiyel spondiloartritli hastalar, Assessment of Spondylo Artritis International Society sınıflandırma kriterlerine göre geriye dönük olarak incelendi. Bath AS Hastalık Aktivite Endeksi (BASDAI), eritrosit sedimantasyon hızı ve c-reaktif protein verileri hastalık aktivitesine erişmek için kullanıldı. Hastaların fonksiyonel durumlarını değerlendirmek için Bath AS Fonksiyonel İndeks (BASFI) kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya 162 (% 54) erkek ve 138 (% 46) kadın olmak üzere toplam 300 hasta dahil edildi. Hastaların ortanca yaşı (25-75 IQR) 35 (30-46) idi. İki grubun karşılaştırılmasında: axSpA ve FM + axSpA; yaş, BASFI, ESR ve CRP seviyeleri ve biyolojik tedavi alan hastaların oranı benzerdi. AxSPA + FM grubunda kadın cinsiyet dominant 46 (% 92) ($p = 0.000$) ve BASDAI anlamlı olarak yüksekti ($p = 0.024$, $p = 0.004$). Sonuç: AxSpA'ya özellikle kadınlarda sıklıkla FM eşlik eder. FM semptomları hastalık aktivite skorlarında artışa neden olur. Bu nedenle düşük tedavi yanıtı olarak değerlendirilir. FM ve axSpA'nın hastalık aktiviteleri, daha düşük tedavi maliyetleri ve daha doğru tedavi için dikkatlice değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Aksiyel Spondiloartrit, Fibromiyalji, Hastalık Aktivitesi, Tedavi Yanıtı

Makale id= 51

Sözlü Sunum

Akut Apandisit Tanısında Nötrofil Lenfosit Oranının Rolü

Dr. Hakan Bölükbaşı[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul
*Corresponding author: Hakan Bölükbaşı

Özet

Giriş ve Amaç Akut apandisit acil ameliyat gerektiren en sık görülen cerrahi hastalıktır . Yaşam boyu ortaya çıkma olasılığı yaklaşık %7, perforasyon oranı %17-20 olarak bildirilmiştir. Lökosit sayısının akut apandisit için hassas bir test olduğu belirtilse de düşük hassasiyeti nedeniyle tanısal değildir. Nötrofil-lenfosit oranı (NLR), subklinik inflamasyonun basit ve ucuz bir belirtecidir. Son yıllarda nötrofil-lenfosit oranının akut apandisit tanısında faydalı olabileceği yönünde fikirler bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, Nötrofil-lenfosit oranı' nın, akut apandisit tanısında yardımcı olabileceğini kanıtlamaktır. Yöntem Eylül 2019-eylül 2020 tarihleri arasında akut apandisit tanısıyla apandektomi yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Nötrofil lenfosit oranı (NLR), nötrofil sayısının lenfosit sayısına bölünmesiyle belirlendi. Hastaların patoloji sonuçların incelenerek apandiksin inflame veya normal olduğu kaydedildi. Patolojiye göre hastalar pozitif apendektomi (Grup1) ve negatif apendektomi (Grup2) olarak ikiye ayrıldı Bulgular Çalışmaya 487 hasta dahil edildi. Ortalama yaş 34.73 ± 11.94 ve %71(346) hastalar erkek, %29 (141) hasta kadındı. Grup 1'de 450 (%92.4), Grup 2 'de 37(%7.6) hasta vardı. Grup1 ve Grup 2 arasındaki yaş ortalamasında (34.69 ± 12.10'a karşı 35.13 ± 9.89, p=0,421) anlamlı fark yoktu. Grup 1 ve Grup 2 arasında cinsiyet açısından anlamlı fark yoktu. (p=0,215). Grup 1 ve 2 'de ortalama NLR değerleri sırasıyla 7.63 ± 5.57 ve 4.92 ± 3.45 idi ve gruplar arasında NLR değerlerinde anlamlı bir fark vardı (p <0,001). NLR'nin kesme değeri %68 sensitivite ve %56.8 spesivite ile 4.52 idi. Negatif prediktif değeri %13.1 ve pozitif prediktif değer % 94.8 idi. Sonuç Çalışmamızın sonuçlarına göre, akut apandisit tanısında NLR 4.52, daha kesin bir sonuç elde etmek için güvenilir bir parametre gibi görünmektedir

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Apendektomi, Nötrofil Lenfosit Oranı

Makale id= 313

Sözlü Sunum

Akut İskemik İnmede Monosit/hdl Oranı ile Prognoz Arasındaki İlişki

Dr. Dilek Yılmaz Okuyan[1]

[1]Konya Numune Hastanesi

Özet

Giriş: İskemik inme dünya çapında mortalite ve morbiditenin en sık nedenlerinden biridir. Kan dolaşımında bulunan monosit sayısının yeni aterosklerotik plak oluşumunda rol aldığı bilinmektedir. Bununla birlikte yüksek dansiteli lipoprotein kolesterol (HDL) düzeyleri ile ateroskleroz arasında güçlü bir negatif ilişki vardır. Daha önce birçok çalışmada monosit/HDL oranının kardiyovasküler olaylarda ve iskemik inmede anlamlı olarak arttığı gösterilmiştir. Bu çalışmada akut iskemik inmede monosit/HDL oranıyla prognoz ve morbidite arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Akut iskemik inme tanılı 100 hasta retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Başvuru anı ve 1. Ayda NIHSS Modifiye Rankin Skoru (MRS) verileri kaydedildi. Hastalar MRS'ye göre iyi prognoz ve kötü prognoz grubu olarak ikiye ayrıldı. MRS 3-6 kötü prognoz kabul edildi. Tüm hastaların başvuru anı laboratuar parametreleri ve monosit/HDL oranı (MHO) kaydedildi. Akut iskemik inme hastalarında MHO'nun morbidite ve prognoz arasındaki ilişki değerlendirildi. Bulgular: Semptomların başlamasından sonraki 24 saat içinde başvuran 56 erkek, 44 kadın toplam 100 akut iskemik inme (ortalama yaş: 65,46 ± 9,85 yıl) hastası alındı. Demografik veriler açısından gruplar arasında fark saptanmadı. MHO kötü prognoz grubunda, iyi prognoz grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek saptandı ($P < 0.05$). Sonuçlar: Akut iskemik hastalarında MHO prognozu ve morbiditeyi öngörmede kolay ulaşılabilir bir belirteç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Monosit Sayısı; Yüksek Dansiteli Lipoprotein Kolesterol; Ateroskleroz, Akut İskemik İnme, Prognoz, Mortalite

Makale id= 93

Sözlü Sunum

Akut Karın İle Gelen Nadir Bir Olgu Sunumu: Bartonella Enfeksiyonu

Dr. Öğretim Üyesi Hatice Sonay Yalcin Comert[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı
*Corresponding author: Hatice Sonay Yalçın Cömert

Özet

Amaç: Kedi rezervuarlarında asemptomatik intraeritrositik bakteriyemiye neden olan Bartonella henselae, insanlarda kedi tırmığı hastalığına neden olmaktadır. Burada akut karın şikayeti ile başvuran ve laparotomi yapılıp Bartonella enfeksiyonu çıkan pediatrik hastaya yaklaşımımız sunulmuştur. Olgu: 16y kız hasta karın ağrısı şikayeti ve akut apandisit ön tanısı ile merkezimize sevk edildi. Gönderildiği merkezde 2 kere COVID-19 testi yapılmış (negatif gelmiş). Fizik muayenesinde, sağ alt kadranda hassasiyet ve defansı vardı. Akut faz reaktanları yüksek olan hastanın abdominal ultrasonografisinde apandisit çapı 9mm, çevre mezenterde inflamasyon, sağ alt kadranda en büyüğü 14mm reaktif lenfadenopati saptandı. Laparotomi yapılan hastaya appandektomi ve nekrotik görünümdeki mezenter lenf nodlarından eksizyonel biyopsi yapıldı. Patoloji sonucu; reaktif lenfoid hiperplazi ve iskemik infarkt izlenen lenf nodu şeklinde raporlandı. Post-operatif dönemde kusmaları olan hasta pediatrik enfeksiyon hastalıklarına konsulte edildi. "Multisystem Infalammatory Syndrome in Children" (MIS C) ön tanısı altında kan ve idrar kültürleri, ekokardiyografi, PPD testi ve 3 günlük açlık mide suyu örneği, Covid antikor testi, toraks tomografisi, Hs Troponin T, CK-MB, Toxoplazma, Brucella ve Bartonella PCR gönderildi. Kültürlerinde üreme olmayan ve diğer tetkikleri normal çıkan hastanın Bartonella PCR testi pozitif geldi. Tedavi sonrası genel durumu düzelen hasta şifa ile taburcu edildi. Tartışma: Bartonella henselae gram-negatif kokobasil, olup, kedi tırmığı hastalığının etkenidir. Genellikle bölgesel lenfadenopatiye neden olur. Nadir olarak ensefalit, nedeni bilinmeyen ateş, nöroretinit, granülomatöz konjunktivit, hepatosplenik tutulum, atipik pnömoni ve trombositopenik purpuraya da neden olabilir. Hastamızda atipik yerleşimli Bartonella enfeksiyonunun yol açtığı akut karın tablosunu ve tecrübemizi paylaştık.

Anahtar Kelimeler: Bartonella Henselae, Akut Karın, Lenfadenopati

A Rare Case Report With Acute Abdomen: Bartonella Infection

Abstract

Aim: Bartonella henselae, which causes asymptomatic intraerythrocytic bacteremia in cat reservoirs, causes cat scratch disease in humans. Here, our approach to a pediatric patient who presented with acute abdominal complaints and had Bartonella infection after laparotomy was presented. Case: A 16y girl patient was referred to our center with a complaint of abdominal pain and a pre-diagnosis of acute appendicitis. Two times COVID-19 tests were conducted in the center where it was sent (it was negative). Physical examination revealed tenderness and defense in the right lower quadrant. Abdominal ultrasonography of the patient with high acute phase reactants revealed an appendicitis diameter of 9mm, inflammation in the surrounding mesentery, and reactive lymphadenopathy, the largest of which was 14mm in the right lower quadrant. Appendectomy and excisional biopsy from necrotic mesentery lymph nodes was performed in the patient who underwent laparotomy. Pathology result; reactive lymphoid hyperplasia and ischemic infarction were reported as followed lymph nodes. The patient, who had vomiting in the post-operative period, was consulted with pediatric infectious diseases. Under the pre-diagnosis of "Multisystem Infalammatory Syndrome in Children" (MIS C), blood and urine cultures, echocardiography, PPD test and 3-day fasting gastric juice sample, Covid antibody test, thorax tomography, Hs Troponin T, CK-MB, Toxoplasma, Brucella and Bartonella PCR sent. Bartonella PCR test of the patient, whose cultures were not reproduced and other tests were normal, was positive. The patient whose general condition improved after treatment was discharged with full recovery. Discussion: Bartonella henselae is gram-negative coccobacillus and is the causative agent of cat scratch disease. It usually causes regional lymphadenopathy. Rarely, encephalitis may also cause fever of unknown cause, neuroretinitis, granulomatous conjunctivitis, hepatosplenic involvement, atypical pneumonia, and thrombocytopenic purpura. We shared our experience and the acute abdomen picture caused by the atypical Bartonella infection in our patient.

Keywords: Bartonella Henselae, Acute Abdomen, Lymphadenopathy

Makale id= 145

Sözlü Sunum

Akut Koroner Sendrom Sonrası Statin Tedavisine Uyumu Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Murat Gül[1]

[1]Aksaray üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Murat GÜL

Özet

Amaç: Kardiyovasküler hastalıklardan sekonder koruma ve uzun dönem adverse olayları önlemek için hastaların medikal tedavi uyumu oldukça önemlidir. Son dönemlerde görsel ve yazılı medyada statin grubu ilaçların gereksiz ya da yan etkilerinin olduğuna yönelik tartışmalar yaşanmaktadır. Bu durum hastalarda statin tedavisine karşı önyargıya ve tedavi uyumunda bozulmaya yol açmaktadır. Çalışmamızda, akut koroner sendrom sebebi ile statin tedavisi başlanan hastalarda, tedavi uyumuna etkisi olan faktörlerin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Hastanemizde 2017-2019 yılları arasında akut koroner sendrom sebebi ile medikal veya girişimsel yöntemler ile tedavi edilen hastalar rutin poliklinik kontrollerinde değerlendirildi. Çalışma grubunu en az son bir senedir statin tedavisini düzenli kullanan hastalar ile daha önce tedaviye başlanmış ancak son üç yıl içinde statin kullanmayı bırakmış hastalar oluşturdu. Çalışmaya toplamda 572 hasta dahil edildi. Hastaların demografik ve klinik özellikleri, kardiyovasküler hastalık risk faktörleri, başvuru esnasındaki kan lipid seviyeleri belirlendi. Çalışma Avrupa Kardiyoloji Derneği 2011 Dislipidemi Tedavi Kılavuzu ve 2016 Kardiyovasküler Hastalıklarda Koruma kılavuzu önerileri doğrultusunda yürütüldü. Bulgular: Hastaların %76,2'sine (n:436/572) statin tedavisinin akut koroner sendromu takiben başlandığı saptandı. Hastaların %23.7'si (n:136/572) ise akut kardiyak olaydan önce başka bir endikasyon ile statin tedavisi almaktaydı. Akut koroner sendrom sonrası statin başlanan hastaların %54,1'i (n:236/436) son üç yıl içerisinde ilaç kullanmayı bırakmıştı. Lipid düşürücü tedaviye devam eden hastaların sadece %36,6'sının hedef LDL değerlerine ulaştığı tespit edildi. Akut koroner sendrom sonrası statin tedavisini bırakan hastaların %52,9'u tedaviyi, statinler ile ilgili olarak medyada yer alan olumsuz haberlerden etkilendikleri için bırakmıştı. Güncel kılavuzlar doğrultusunda statin endikasyonu olan ve ilaç tedavisini reddeden hastaların %93,8'inin yine medyada çıkan haberleri gerekçe gösterdiği gözlendi. Sonuç: Tedaviyi bırakmada birçok faktör etken olmasına rağmen, mevcut tedaviyi bırakan veya yeni tedavi başlanmasını kabul etmeyen hastaların çok önemli bir kısmında yazılı ya da görsel medyanın olumsuz etkilerinin bulunduğunu saptanmıştır. Bu hastalarda tedavinin başlanması kadar, hastaların tedaviye devam etmeleri konusunda doğru bilgilendirilmeleri de büyük önem taşımaktadır

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Hiperlipidemi, Kitle İletişim Araçları, Statinler

Makale id= 197

Sözlü Sunum

Alerjik Rinit Tanısı Alanlarda Deri Prick Testi Yapılma Sıklığı ve Etkileyen Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Ali Güvey[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Alerjik rinit toplumda sık görülen ve poliklinik muayenesi ile sık tanı konulan hastalıklardan biridir. Bu araştırmada hastaneye başvurup alerjik rinit tanısı alanlarda deri prick testi yapılma sıklığı ve buna etki eden faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır Gereç-Yöntem: Araştırma Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesine 2018 ve 2019 yıllarında başvurup J30 (Vazomotor ve Alerjik Rinit) ve alt tanı kodlarını (J30.0, J30.1, J30.2, J30.3, J30.4) alan kişilerin muayene kayıtlarının geçmişe yönelik taranmasıyla yapılmıştır. Toplam 8496 muayene kaydı incelenmiştir. Bulgular: Alerjik rinit tanısı alanların %55,5'i kadın, %44,5'i erkektir. Yaş ortalaması 32,1±18,7 olup yaş ortancası 29 dur. İncelenenlerin %25,8'i 18 yaş altı çocuk grubu, %67,8'i 18-64 yaş arası, %6,4'ü 65 yaş üstüdür. İncelenenlerin %77,6'sının alerjik rinit tanısıyla bu 2 yıl içerisinde tek başvurusu olmuştur. En fazla başvurusu sayısı 4'tür. Başvuranların %11,5'ine deri prick testi yapılmıştır. Prick testi yapılanların %64,4'ünde en az bir alerjene karşı pozitif sonuç saptanmıştır. Yapılan Ki-kare analizlerine göre 18 yaş altında olanlara, kadın cinsiyete, başvuru sayısı birden fazla olanlara deri prick testi yapılma sıklığı artmaktadır. Fark istatistiksel olarak da anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Birden fazla başvuru en sık 18-65 yaş arası grupta gözlenmiştir ve fark istatistiksel olarak da anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Cinsiyete göre bakıldığında kadınlarda birden fazla başvuru sıklığı daha çok olsa da fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Sonuç: Alerjik rinit tanısı alanların çoğunda semptomatik tedavi uygulanmakta ve etiyolojiyi aydınlatmaya yönelik işlemlere zaman ayırılmamaktadır. Özellikle son 2 yılda tek başvurusu olanlarda deri prick testi istenme sıklığının anlamlı derecede daha az olması bu savı destekler niteliktedir. Daha çok çocuk yaş grubunda ebeveynlerin kaygılarıyla etiyolojinin aydınlatılmasına yönelik işlemlerin yapıldığı düşünülmektedir. Semptomatik tedavi hastalığın çaresi olmayıp kişinin alerji geliştirdiği maddenin mümkünse ortaya konması ve o maddeden mümkünse uzak tutulması adına tanı sonrası etiyolojiyi aydınlatıcı işlemlere daha çok önem verilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Rinit, Deri Testi, Alerjenler

Makale id= 316

Sözlü Sunum

Anormal Uterin Kanamada Endometrial Örneklemenin Önemi

Arş.Gör.Dr. Aziz Hakkı Civriz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Büşra Yaprak Bayrak[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, İzmit, Kocaeli, Türkiye

Özet

Giriş:Anormal uterin kanama (AUK), adet döngülerinin sıklığında, adet döngülerinin uzunluğunda düzensizlikler veya normal dışı zamanda, normalden fazla hacimde/sürede anormal kanamaların olduğu durumdur.Endometrial küretaj yapılmasındaki en önemli amaç malignite ekartasyonudur. Biz çalışmamızda AUK nedeniyle kliniğe başvurup örnekleme yapılan hastaların histopatolojik verilerini retrospektif olarak değerlendirmeyi, benign/malign oranını saptamayı, verilen tanıları klinik bulgularla analiz edip ilişkilendirmeyi amaçladık.Yöntem:2019-2020 arasında Patoloji Kliniği'mize gönderilen küretaj materyallerinin histopatolojik raporları retrospektif olarak incelendi,klinik verilerle tekrar değerlendirildi.730 olgu çalışmaya dahil edildi.Bulgular:Ortalama yaşı 47,8'di.AUK şikayetiyle gelen pre/perimenapozal 417 olgunun 202'sinde, endometrial siklus evreleri gözlemlendi. 120'sinde endometrial polip ile uyumlu bulgular izledik.75'inde gönderilen materyal tanısal nitelik ve yeterlilikte değildi.14 olgu benign hiperplazi,2'si endometrial intraepitelyal neoplazi,4'ü ise malign tümör tanısı aldı. Postmenapozal kanama semptomuyla başvuran 267 olgunun 90'ında tanısal anlamda yetersizdi.83 olguda benign tanılar verilirken; 63'ü endometrial polip,4'ü ise benign hiperplazi tanısı aldı. 2 olgu endometrial intraepitelyal neoplazi,25 olgu malign tümör olarak raporlandı.10'u malign epitelyal tümör tanısı aldı.Daha önceki küretaj sonucu benign endometrial hiperplazi olan ve kontrol amaçlı tekrar endometrial örnekleme yapılan 8 olguda normal endometrial bulgular,3'ünde tanısal açıdan yetersiz materyal,1'inde endometrial polip,1'inde ise benign endometrial hiperplazi izlendi.Daha önce endometrial intraepitelyal lezyon tanısı bulunan, tedavi sonrası kontrol küretaj materyalleri tarafımıza gönderilen 2 olguda endometrial polip saptandı.Meme karsinomu nedeniyle tamoksifen kullanan 31 olgumuzun hiçbirinde malignite saptanmadı.Tartışma:Klinisyenlerin sık karşılaştıkları AUK semptomu için yeni bir sınıflama sistemi oluşturulmaya çalışılmıştır.AUK nedenleri için kullanılan isimlendirmelerin standardizasyonunu sağlamak amacıyla üreme çağındaki kadınlarda, kısaltma niteliğindeki PALM-COEIN sınıflaması kabul edilmiştir.Endometriyal materyallerin tümünün örneklenmesi, malignite tanısı verirken,tümör tiplendirmesi ve grade belirtirken önemlidir.Endometrial maligniteler, kadın genital sisteminin en sık rastlanan malign tümörleridir.Genellikle postmenapozal dönemde görülmekle birlikte;mikrosatellit instabilitesi bulunanlarda daha erken görülebilmektedir.Literatürde postmenapozal malignite oranı %5,8 - %8,2'dir.Çalışmamızdaki malignite oranımız %10,1'di.Sonuç:AUK, jinekoloji kliniğinin önemli bir semptomudur.Endometrial küretaj yapılan materyallerde histopatolojik inceleme,

özellikle malign ve premalign sebeplerin dışlanabilmesi altın standart yöntemdir.AUK ile gelen hastada altta yatan neden bulunmalı, hasta tedavi yönetimi buna göre belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anormal Uterin Kanama; Endometrial Örnekleme; Histopatoloji; Malignite

Makale id= 288

Sözlü Sunum

Anti-Tnf Ajanlar ve Sars-Cov-2

Dr. Serdar Kaymaz[1] , Dr. Sanem Aslıhan Aykan[2]

[1]Pamukkale üniversitesi
[2]Sultan Abdulhamid Han EAH

Özet

Yirmibirinci yüzyılın ilk çeyreğinde acute respiratory syndrome coronavirus (SARS-CoV-2) tüm dünyada hızla yayılarak pandemiye yol açmıştır. Çin verilerine göre virüs ile enfekte olan hastaların yüzde 80'i hafif geçirirken, yüzde 20'si hospitalizasyona ihtiyaç duyduğu görülmüştür. Aynı verilere göre mortalite oranının yüzde 1-4 arasında olduğu belirlenmiştir. Romatoloji kliniklerinde son yıllarda kullanımı artan biyolojik ve non-biyolojik immünsüpresanların mortalite üzerindeki etkisi tartışmalıdır. Feldman ve ark. yaptıkları çalışmada biyolojik ajanların SARS-CoV-2 progresyonunu durdurduğunu ifade etmişlerdir. Vaka bazlı bir derlemede, virüs ile enfeksiyon durumunda steroid ve DMARD tedavilerinin kesilmemesini önermişlerdir. Bununla birlikte bir vaka sunumunda, Romatoid artritli hastada immünsüpresssif tedavinin klinik gidişatı etkilenmemesi için kesilmesini daha uygun bulmuşlardır. Ancak literatürde SARS-CoV-2 klinik gidişatı ile Anti-Tümör Nekroz Faktör (TNF) arasındaki ilişki vaka düzeyinde de olsa kısıtlıdır. Bu derlemede ise amacımız bu ajanların SARS-CoV-2 gidişatı üzerindeki etkisini belirmektir.

Anahtar Kelimeler: Biyolojik Ajan, Anti-Tif, Covid-19

Makale id= 238

Sözlü Sunum

Apelin-13, Sisplatin Kaynaklı Bilişsel Yetmezlik Oluşturulan Erişkin Erkek Sıçanlarda Hipokampal Nörokimyayı Etkileyerek Kognitif Davranışı Düzeltir.

Dr. Sinan Saral[1] , Dr. Atilla Topçu[1] , Dr. Mehmet Alkanat[2] , Dr. Tolga Mercantepe[1] , Dr. Kerimali Akyıldız[1] , Dr. Lamiye Yıldız[1] , Dr. Levent Tümkaya[1] , Dr. Zihni Açar Yazıcı[1] , Dr. Adnan Yılmaz[1]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Konu: Kemoterapinin beyinde oluşturduğu bilişsel fonksiyon kayıpları ‘’kemobeyin’’ olarak ifade edilir ve yaşam kalitesini olumsuz etkiler. Sisplatinin kan-beyin bariyerini geçerek beyin dokusunda nörogenezi baskıladığı ve nöronal hasara neden olduğu gösterilmiştir. Amaç: Mevcut çalışmanın amacı, sisplatin kaynaklı hipokampal hasar ve kognitif yetmezlik oluşturulan sıçanlarda apelin-13’ün potansiyel önleyici etkilerinin araştırılmasıdır. Yöntem: Apelin-13, 300-350 gr ağırlığında erişkin spraque dawley ırkı erkek sıçanlara 4 hafta süreyle her gün aynı saatte olmak üzere 20nmol/kg dozda intraperitoneal (ip) olarak uygulandı. Sisplatin 4 hafta süreyle haftada bir kez 5 mg/kg dozda ip uygulandı. Mekânsal hafıza ve kısa süreli belleklerinin değerlendirilmesi amacıyla sıçanlara sırasıyla Morris su labirenti (MSL) ve Yeni obje tanıma (YOT) testi gibi kognitif davranış testleri uygulandı. Davranış testleri enjeksiyonların bitimini takiben 5. haftada gerçekleştirildi. Çalışmanın sonunda, sıçanlar yüksek anestezi altında ötenazi edildi. Daha sonra, her iki hemisferdeki hipokampus hızlı bir şekilde çıkarılarak -80 C de saklandı. Hipokampal homojenatlarda Brain Deriveted Nörotrofik faktör (BDNF) ve inflamasyon belirteçleri tümör nekroz faktörü- α (TNF-α) ve interlökin-1b (IL-1β) düzeyleri ELISA yöntemi ile analiz edildi. Bulgular: Kronik sisplatin tedavisi mekânsal hafıza ve tanıma belleği gibi kognitif fonksiyonları belirgin olarak azalttı. Benzer şekilde, sisplatin hipokampal homojenatlarda BDNF seviyesini baskılarken IL-1β ve TNF-α düzeylerini arttırdı. Apelin-13 tedavisinin MSL testinde mekânsal hafızayı iyileştirdiği gözlemlendi. Diğer yandan, apelin-13 tedavisi yeni nesne tanıma belleğini etkilemedi. Sonuç: Sisplatinin neden olduğu bilişsel yetmezlikte apelin-13 hipokampusta inflamasyonu baskılayıp, nörotrofik faktörlerin sentez ve aktivasyonunu uyararak kognitif davranışlar üzerine yararlı etkiler gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Apelin-13, Cisplatin, Kognitif Yetmezlik, Bdnf, Hipokampus

Apelin-13 İmproves Cognitive Behavior by Affecting Hippocampal Neurochemistry in Adult Male Rats With Cisplatin-Induced Cognitive İmpairment

Abstract

Subject: Cognitive dysfunction caused by chemotherapy in the brain is known as "chemobrain" and negatively affects the quality of life. Cisplatin has been shown to cross the blood-brain barrier, suppressing neurogenesis in brain tissue and causing neuronal damage. Objective: The aim of the present study is to investigate the potential inhibitory effects of apelin-13 in rats with cisplatin-induced hippocampal damage and cognitive impairment. Methods: Apelin-13 was administered intraperitoneally (ip) at a dose of 20nmol / kg to adult male spraque dawley rats weighing 300-350 g at the same time every day for 4 weeks. Cisplatin was administered ip at a dose of 5 mg / kg once a week for 4 weeks. Cognitive behavioral tests such as the Morris water maze (MWM) and New Object Recognition (NOR) test were applied to the rats to evaluate their spatial memory and short-term memory, respectively. Behavior tests were carried out on the 5th week following the end of the injections. At the end of the study, rats were euthanized under high anesthesia. Later, the hippocampus in both hemispheres was rapidly removed and stored at -80 ° C. Brain Derived Neurotrophic factor (BDNF) and inflammation markers, tumor necrosis factor-α (TNF-α) and interleukin-1b (IL-1β) levels in hippocampal homogenates were analyzed by ELISA method. Results: Chronic cisplatin treatment significantly reduced cognitive functions such as spatial memory and recognition memory. Similarly, cisplatin suppressed BDNF levels in hippocampal homogenates while increasing IL-1β and TNF-α levels. Apelin-13 treatment was observed to improve spatial memory in the MSL test. On the other hand, apelin-13 treatment did not affect new object recognition memory. Conclusion: In cognitive impairment caused by cisplatin, apelin-13 showed beneficial effects on cognitive behaviors by suppressing inflammation in the hippocampus and stimulating the synthesis and activation of neurotrophic factors. Keywords: Apelin-13, Cisplatin, cognitive insufficiency, BDNF, Hippocampus

Keywords: Apelin-13, Cisplatin, Cognitive İnsufficiency, Bdnf, Hippocampus

Makale id= 222

Sözlü Sunum

Apendiks Rotasyonuna Bağlı İnce Bağırsak İskemisi: Nadir Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Salih Kara[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Genel Cerrahi AD

Özet

Giriş: İnce bağırsak tıkanıklığı acil cerrahi hastalıkların önemli bir bölümünü oluşturmakta ve acil cerrahi işlem uygulanan hastalıkların yaklaşık% 20'sini oluşturmaktadır. Komplike akut apandisite bağlı ince bağırsak tıkanıklığı yaygın olmakla birlikte, iltihaplı apendiksin ince bağırsak çevresinde dönmesi nedeniyle kapalı bir halka oluşturarak ince bağırsak tıkanıklığına neden olan vakalar nadiren bildirilmiştir Olgu Sunumu 80 yaşında erkek hasta acil servise yaygın karın ağrısı, bulantı, kusma ve karında şişlik şikayetleriyle başvurmuş. Hasta değerlendirildiğinde fizik muayenesinde batın yaygın distandü olup yaygın hassasiyet rebound ve defans mevcuttu. Hastaya çekilen batın bilgisayarlı tomografide ileal anslarda hava sıvı seviyesi, ans duvarında kontrastlanmama ve pnömotis istestinalis hali mevcuttu. Bu haliyle hastaya ince barsak iskemisi tanısıyla acil operasyon kararı verildi. Operasyonda apendiksin enflame ve ödemli olduğu terminal ileumun etrafında tam tur dönerek ince barsak obstrüksiyonuna sebep olduğu görüldü. İleoçekal valvin 5 cm distalinden itibaren yaklaşık 100 cm ince barsak segmentinde kapalı loop oluştuğu ve nekroza gittiği görüldü. Öncelikle apendektomi yapılarak ince barsak segmenti serbestlendi. Nekroze ince barsak segmentinin rezeke edilmesine karar verildi. Nekroze ince barsak segment rezeke edilerek 3/0 PDS sütür ile elle uç uca anastomoz yapıldı. Hasta postop 1 gün yoğun bakımda takip edildikten sonra kliniğe alındı. Postop 4. gün gaz gayta çıkışı olması üzerine oral alımı açıldı. Postop 7. Gün sorunsuz olarak taburcu edildi.

Anahtar Kelimeler: Ince Barsak İskemisi, Akut Apandisit

Small Bowel İschemia Due to Appendix Rotation: A Rare Case Report

Abstract

Background: Small bowel obstruction constitutes a significant part of emergency surgical diseases and it constitutes approximately 20% of the diseases undergoing emergency surgical procedures. However small bowel obstruction due to complicated acute appendicitis is common, cases that cause small bowel

obstruction by creating a closed loop due to the rotation of the inflamed appendix around the small intestine have been reported rarely. Case presentation We reported an 80-year-old male patient was admitted to the emergency department with complaints of widespread abdominal pain, nausea, vomiting and abdominal swelling. When the patient was evaluated, on physical examination, the abdomen was widely distended, there was widespread tenderness, rebound, and defense. He had an acute abdomen. In the abdominal computed tomography, the patient had air-fluid level in the ileal loops, non-enhancement in the loop wall, and pneumatic istestinalis state. In this state, an emergency operation decision was made with the diagnosis of small bowel ischemia. During the operation, it was observed that the appendix was inflamed and edematous and caused small bowel obstruction by rotating a full circle around the terminal ileum. Small bowel segment, approximately 100 cm long starting from 5 cm distal to the ileocecal valve, has become closed loop and went into necrosis . First, the small intestine segment was released by appendectomy. It was decided to resect the necrotic small bowel segment The necrotic small bowel segment was resected and an end to end anastomosis was performed manually with 3/0 PDS suture. After the operation the patient was discharged postoperative 7. day without any complications.

Keywords: Small Bowel İschemia, Acute Appendicitis

Makale id= 123

Sözlü Sunum

Apoe, Vdr ve Vdbp Varyasyonlarının Multipl Skleroz Oluşumu Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Araştırmacı Hazal Gezmiş[1] , Prof.Dr. Saime Füsun Domaç Mayda[2] , Doç.Dr. Burcu Örmeci[3] , Doç.Dr. Deniz Kıraç[1]

[1]Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, İstanbul, Türkiye
[2]Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Bölümü, İstanbul, Türkiye
[3]Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Özet

Multipl skleroz (MS), merkezi sinir sisteminin (MSS) otoimmün demiyelinasyonu ile karakterize olan dejeneratif bir hastalıktır. MS genetik ve çevresel faktörler ile ilişkilidir. D vitamini bağlayıcı protein (VDBP), vitamin D reseptörü (VDR) ve apolipoprotein E (ApoE) polimorfizmlerinin nörodejeneratif hastalıklarla ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle, bu çalışmada MS ile VDBP, VDR ve ApoE gen varyasyonları arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır. Ek olarak diğer risk faktörleri ile MS arasındaki ilişkinin araştırılması hedeflenmiştir. Elli bir MS hastası ve 50 sağlıklı gönüllü çalışmaya dahil edilmiştir. Periferik kan örneklerinden DNA izole edildikten sonra VDBP genindeki rs4588 ve rs7041 varyasyonları, VDR genindeki rs2228570 varyasyonu ve ApoE genindeki e1, e2, e3, e4 varyantları gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) ile araştırılmıştır. Ek olarak çalışmaya katılan bireylerin D vitamini, kolesterol, HDL, LDL, trigliserit seviyesi vb. gibi hastalıkla ilişkili olabilecek değerleri ölçülmüştür. Sonuçlar istatistiksel yöntemler kullanılarak değerlendirilmiştir. Çalışma sonunda; rs2228570 varyasyonunu homozigot taşıyan ve rs4588 vayasyonunu heterozigot taşıyan bireylerin sayısı hasta grubunda anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ek olarak hasta grubunda rs2228570 için G alleli varlığı istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Hasta grubunda total kolesterol, trigliserit ve LDL düzeyi anlamlı düzeyde yüksek, HDL ve serum 25(OH) D düzeyleri ise anlamlı düzeyde düşük bulunmuştur. Çalışmaya katılan bireylerde, rs4588 varyasyonu ile yüksek trigliserit düzeyi arasında anlamlı ilişki saptanmıştır. e2 genotipinin olması ile LDL düzeyinin düşük olması arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur. Ek olarak, e3 varyantını taşıyan bireylerde, LDL düzeyinin yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Sonuç olarak VDR genindeki rs2228570 ve VDBP genindeki rs4588 varyasyonunun, D vitamini eksikliğinin ve kolesterol metabolizması ile ilgili bazı parametrelerin MS riski ile ilişkili olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Vdr, Vdbp, Apoe, Ms

Investigation of the Effects of Apoe, Vdr and Vdbp Variations to Multiple Sclerosis

Abstract

Multiple sclerosis (MS) is a degenerative disease characterized by autoimmune demyelination of central nervous system, It is related with both genetic and environmental factors. Vitamin D binding protein (VDBP), vitamin D receptor (VDR) and apolipoprotein E (ApoE) polymorphisms are also found to be related with such neurodegenerative diseases. Therefore, in this study, it was aimed to understand the associations between VDBP, VDR and ApoE gene variations with MS risk. In addition, it was also aimed to investigate the relationship between other risk factors with MS. Fifty-one MS patients and 50 healthy volunteers were enrolled into the study. After DNA was isolated from peripheral blood samples; rs4588 and rs7041 variations of VDBP, rs2228570 varation of VDR and e1, e2, e3, e4 variants of ApoE were investigated by using real-time polymerase chain reaction (RT-PCR). Additionally, other factors which may be related with MS such as vitamin D, cholesterol, HDL, LDL, triglyceride levels etc. were also measured. Results were evaluated statistically.At the end of the study; individuals carrying homozygous rs2228570 and heterozygous rs4588 variations were found significantly high in patient group. In addition, in patient group the presence of the G allele for rs2228570 was found to be statistically high. Total cholesterol, triglyceride and LDL levels were found significantly high, while HDL and serum 25 (OH) D levels were found significantly low in patient group. A significant relationship was found between the rs4588 variation and high triglyceride levels A statistically significant relationship was found between presence of e2 genotype and low LDL level. In addition, high LDL levels were found to be statistically significant in individuals carrying the e3 variant. In conclusion, rs2228570 variation in the VDR and the rs4588 variation in the VDBP , vitamin D deficiency and some parameters related to cholesterol metabolism may be associated with the MS risk.

Keywords: Vdr, Vdbp, Apoe, Ms

Makale id= 94

Sözlü Sunum

Arı Sütü ve Propolisin Yara İyileşmesi Üzerine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Arzu Sayın Şakul[1]

[1]istanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Ad.
*Corresponding author: Ayşe Arzu Sayın Şakul

Özet

Genel olarak, yaralar ve yara iyileşmesi, çeşitli sağlık ve diğer meslekler için ekonomik, mali ve sosyal strese neden olan önemli bir küresel sağlık sorunu gibi görünmektedir [1]. İstenmeyen etkilerden kaçınmak ve herhangi bir ölümcül tehlikeyi ortadan kaldırmak için yaralar en kısa sürede tedavi edilmelidir. Yara iyileşmesi, yaralanmanın ilk anlarından başlayan aktif ve dinamik bir süreçtir; Yaralanmaya ilk yanıtta herhangi bir gecikme iyileşme sürecini uzatabilir [3,4]. Deri yaralanmasından sonra doğal vücut tepkisi olarak yara iyileşmesinin dört aşaması tanımlanmıştır: i. Hemostaz, ii. İltihap, iii. Nükleer silahların yayılması ve iv. Yeniden modelleme [5,6]. Normal yaralar 2 ila 4 hafta içinde iyileşme eğilimindedir. Geçtiğimiz zamanlarda bal ve arı ürünü bileşenlerin kullanımı, gelişmiş yara iyileşmesi ve en aza indirgenmiş yan etkiler için umut verici bir potansiyel göstermiştir. Arı sütü insan sağlığı üzerine pozitif etkileri olan bir arı ürünüdür ve sağlık geliştirici besin, medikal ve kozmetik ürün üretiminde kullanılmaktadır. Pek çok çalışmada, arı sütünün antibakteriyel, antiinflamatuar, vazodilatatör, hipotansif, antioksidan, antidiyabetik, antihiperkolesterolemik ve antitümoral aktiviteye sahip olduğu gösterilmiştir. Arı sütünün biyolojik aktivitesini yağ asitleri, proteinler, peptidler ve fenolikler gibi bileşiklere borçlu olduğu ileri sürülmektedir. Propolis, bal arıları tarafından bitkilerden özellikle de çiçek ve tomurcuklardan toplanan çeşitli miktarlarda balmumu ve reçine karışımı içeren ve kovan içerisinde birçok amaca uygun olarak kullanılan doğal bir arı ürünüdür. Propolisin çok eski yıllardan beri geleneksel tıpta çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanıldığı ve antimikrobiyal, antioksidan, antitümör, antienflamatuar, antiülser gibi biyolojik aktivitelere sahip olduğu birçok bilimsel çalışma ile gösterilmiştir. Çalışmamızda arı sütü ve propolisin yara iyileşmeleri üzerine etkileri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Propolis, Arı Sütü, Apiterapi, Yara İyileşmesi

Effects of Royal Jelly and Propolis On Wound Healing

Abstract

In general, wounds and wound healing seem to be a major global health challenge resulting to economic, financial, and social stress for a variety of health and other professions[1]. Wounds should be managed as soon as possible in order to avoid undesirable effects and eliminate any fatal danger[2]. Wound healing is an active and dynamic process starting from the first moments of injury; any delay in the initial response to injury might prolong the healing process[3,4]. Four phases of wound healing as natural body response after skin injury have been identified: i. Hemostasis, ii. Inflammation, iii. Proliferation, and iv. Remodelling [5,6]. Normal wounds tend to heal within 2 to 4 weeks. Various plants and herbs have been used for wound healing[7,8]; last years the use of honey and bee based components have shown a promising potential for improved wound healing and minimized side effects [9,10]. Royal jelly is a bee product that has positive effects on human health and is used in the production of health-enhancing food, medical and cosmetic products. Many studies have shown that royal jelly has antibacterial, anti-inflammatory, vasodilator, hypotensive, antioxidant, antidiabetic, antihypercholesterolemic and antitumoral activity. It is suggested that royal jelly owes its biological activity to compounds such as fatty acids, proteins, peptides and phenolics. [10,11]. Propolis is a natural bee product that contains a mixture of various amounts of wax and resin collected by honey bees from plants, especially flowers and buds, and used in the hive for many purposes. It has been shown by many scientific studies that propolis has been used in traditional medicine for the treatment of various diseases and has biological activities such as antimicrobial, antioxidant, antitumor, anti-inflammatory, anti-ulcer.[11,12]. In our study, we examined the effects of royal jelly and propolis on wound healing

Keywords: Propolis, Royal Jelly, Apitherapy, Wound Healing

Makale id= 44

Sözlü Sunum

The Relationship Between Redislocation After Arthroscopic Bankart Repair and the Number of Preoperative Dislocations

Dr. Cem Albay[1] , Dr. Kadir İlker Yıldız[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Baltalimanı Kemik Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği, İstanbul
*Corresponding author: Cem Albay

Abstract

INTRODUCTION: Shoulder instability describes the shoulder joint being too loose and excessive and uncontrolled movement of the humeral head within the joint capsule. Dislocation is a common problem in patients with shoulder instability. The glenohumeral joint is an unstable joint due to the fact that the depth and size of the glenoid fossa are not proportional to the humerus and the range of motion is greater than the other joints. Static factors such as joint surface alignment, articular version, glenoid labrum, capsule and ligaments and dynamic factors such as rotator cuff, biceps tendon, intra-articular negative pressure and the muscles that create scapulothoracic movement (trapezius, serratus anterior, rhomboid muscles, latissimus dorsi) play a role in ensuring stability. Failure of one or more of these formations may cause instability. The rotator cuff muscles keep the humeral head within the glenoid. The glenoid forms the socket of the shoulder joint. Because glenoid has a fairly flat and shallow structure, it is not sufficient alone in the stability of the shoulder. To deepen the glenoid and increase stability, there is a cartilaginous soft tissue called labrum around the glenoid, which deepens the flat and shallow glenoid and stabilizes the humeral head. Anterior subluxation of the shoulder for traumatic causes is a common injury affecting young and active patients, and avulsion of the inferior glenohumeral ligaments from the anteroinferior labrum (Bankart lesion) often occurs through this mechanism. Instability can be classified according to etiological factors (traumatic, nontraumatic), severity of instability (subluxation and dislocation), direction (unidirectional, multi-directional) and clinical manifestation of the process (acute, recurrent). Anterior instabilities can be traumatic and non-traumatic. Large tubercle fractures and rotator cuff ruptures may be the cause of anterior instability. Unidirectional (anterior) traumatic dislocation is responsible for 95% of shoulder instabilities and is called Traumatic Unidirectional Instability Treated with Bankart Surgery (TUBS). The most common cause of anterior instability is labral pathology, anterior-inferior labrum lesions. Bankart lesion is characterized by complete separation of the anterior-inferior labroligamentous complex from the glenoid bone and rupture of the anterior scapular periosteum. Since the ruptured labrum has no relation with the periosteum, it is unlikely to heal spontaneously and requires surgery (arthroscopic or open). Arthroscopic Bankart repair is currently the most common treatment for shoulder instability. Recurrent instability is usually seen in cases with the first shoulder dislocation before the age of 20. Recurrent dislocations often occur within two years of the first event.

Aim: Previous studies have demonstrated that Arthroscopic Bankart Repair (ABT) provides effective clinical results in the treatment of shoulder instability, however, various risk factors for postoperative redislocation have been demonstrated. Our aim in this study is to evaluate the effect of the number of preoperative dislocations on postoperative redislocation, which has been reported in the literature with contradictory results.
METHOD: 137 patients who underwent ABT due to anterior shoulder instability in our clinic were included in the study. The mean age of the patients was 23.8 (15-44) and the mean follow-up time was 42.9 (16-92) months. Patients were contacted and the number of preoperative dislocations and postoperative re-dislocations history were questioned. Then, the group with postoperative re-dislocation and the group without redislocation were compared in terms of the number of preoperative dislocations.
RESULTS: It was found that 15 (10.94%) of 137 patients who underwent ABT had redislocation. It was learned that 10 (66.6%) of these dislocations developed in the first year. The average number of preoperative dislocations of 15 patients who developed redislocation was 7.46 ± 2.66 (2-15), and in the other group it was 4.82 ± 1.89 (3-13). There was a significant difference between the two groups. ($p < 0.001$)
DISCUSSION: Based on the findings we have obtained, we think that the higher number of preoperative dislocations increases the risk of redislocation after surgery, as a result of the evaluation we made independent of other risk factors such as age of first dislocation, glenoid bone defect, presence of Hill Sachs lesion, and its size.

Keyworda: bankart lesion, arthroscopic bankart repair, redislocation, shoulder instability

Makale id= 180

Sözlü Sunum

Aynı Virüs Farklı Seyir; Monosit Kemoatraktan Protein-1 ve Sürfaktan Protein-A Düzeyinin Covid-19 Klinik Seyir ve Prognozla İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Buğra Kerget[1]

[1]Atatürk Üniversitesi

Özet

Giriş: Aralık 2019 tarihinde Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan SARS-CoV-2 (Covid-19) kısa süre içinde beş milyonu aşkın insanı enfekte etti. Covid-19'da birçok laboratuvar parametresinin morbidite ve mortaliteyle ilişkisi tanımlanmıştır. Çalışmamızda serum monosit kemoatraktan protein-1 (MCP-1) ve sürfaktan protein-A (SP-A) düzeyinin klinik seyir ve prognozla ilişkisini tespit etmeyi amaçladık. Materyal ve metot: 24 Mart 2020- 15 Nisan 2020 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Göğüs Hastalıkları Yoğun Bakım Kliniği ve Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları kliniğinde yatmış nazofaringeal sürüntüsünden real-time PCR yöntemiyle covid-19 tespit edilmiş 88 hasta ve hastanemizde rutin kontrol sonrasında real-time PCR'ı negatif çıkan asemptomatik 20 gönüllü sağlık personeli kontrol grubu olmak üzere 108 kişi çalışmamıza dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen kişilerin serum MCP-1 ve SP-A düzeyleri enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) yöntemiyle ölçüldü. Sonuçlar: Hastaların hastaneye yatış anında bakılan MCP-1 ve SP-A düzeyleri kontrol grubuna nazaran istatisksel olarak anlamlı düzeyde yüksekti (p=0,001, p=0,001). Makrofaj aktivasyon sendromu gelişen hastaların hastaneye yatış sırasında ve tedavinin 5. gününde bakılan MCP-1 ve SP-A düzeyleri gelişmeyen hastalara nazaran istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olarak gözlendi (p=0,001, p=0,001, p= 0,05, p= 0,04). ARDS gelişen hastaların MCP-1 ve SP-A düzeyleri hastaneye yatış ve tedavinin 5. gününde gelişmeyen hastalara nazaran istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek idi (p=0,001 hepsi için). Exitus gözlenen ve sağ kalan hastaların her iki parametre düzeyleri arasında da istatistiksel olarak exitus gözlenenlerde yüksek olmak üzere anlamlı fark gözlendi (p=0,001, p=0,001). Tartışma: Covid-19 tedavi seyrinde ve prognozda enflamatuar – antienflamatuar denge önemli bir yer tutmaktadır. Bu dengenin bir ucunda önemli rol oynayan MCP-1'e karşı savunma kısmında yer alan SP-A klinik, seyir, prognoz ve ilerleyen dönemlerde ise belki tedavide önemli bir yer tutacak pnömoprotein olabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Surfaktan Protein-A, Monosit Kemoatraktan Protein-1

Same Virus, Different Course: the Relationship Between Monocyte Chemoattractant Protein-1 and Surfactant Protein-A Levels and Clinical Course and Prognosis of Covid-19

Abstract

Background and aim: To date, over 7 million people have been infected in the COVID-19 pandemic caused by the novel coronavirus SARS-CoV-2 which emerged in Wuhan, China in December 2019. This study examined the relationships between serum monocyte chemoattractant protein-1 (MCP-1) and surfactant protein-A (SP-A) levels and the clinical course and prognosis of COVID-19. Materials and Methods: The study included a total of 108 subjects. Those in the patient group (n=88) were diagnosed with COVID-19 using real-time PCR analysis of nasopharyngeal swab samples and treated in the Atatürk University Pulmonary Diseases and the City Hospital Infectious Diseases department between March 24 and April 15. The control group (n=20) included asymptomatic healthcare workers whose real-time PCR results during routine COVID-19 screening in our hospital were negative. Results: The COVID-19 patient group had significantly higher MCP-1 and SP-A levels compared to the control group (p=0.001, p=0.001). Patients who developed macrophage activation syndrome had significantly higher MCP-1 and SP-A levels than those who did not both at admission (p=0.001, p=0.001) and on day 5 of treatment (p=0.05, p=0.04). Similarly, MCP-1 and SP-A levels were significantly higher in patients who developed acute respiratory distress syndrome compared to those who did not at both time points (p=0.001 for all). Both parameters were significantly higher in nonsurviving COVID-19 patients compared to survivors (p=0.001 for both). Conclusion: MCP-1 and SP-A are on opposing sides of the inflammatory balance, and SP-A may be a pneumoprotein of importance in the presentation, course, prognosis, and possibly the treatment of COVID-19 in the future.

Keywords: Covid-19, Surfactant Protein-A, Monocyte Chemoattractant Protein-1

Makale id= 296

Sözlü Sunum

Bel veya Boyun Ağrısı Olan Hastaların Üçüncü Basamak Sağlık Kuruluşlarının Beyin ve Sinir Cerrahisi Polikliniğini Tercih Etme Nedenleri.

Dr. Öğretim Üyesi Burak Gezer[1] , Dr. Öğreyim Üyesi Derya Karaoğlu Gündoğdu[1] , Doç.Dr. Ender Köktekir[1] , Dr. Öğreyim Üyesi Mert Şahinoğlu[2]

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bel veya boyun ağrısı sık görülen bir rahatsızlık olup; prevalansı %70- 80 arasında değişmektedir. Bel ve boyun ağrısı olan hastalarının % 85'i analjezi ve anti-inflamatuar tedaviler ile ek tedavi protokollerine gerek kalmadan iyileşmektedir. Bu tedaviler 1. ya da 2. basamak sağlık kuruluşlarında verilebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, bel veya boyun ağrısı şikayeti olan hastaların, 3. basamak sağlık kuruluşlarının Beyin ve Sinir Cerrahisi polikliniklerini tercih etme nedenlerini incelemektir. Materyal ve Metot: Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesinde Beyin ve Sinir Cerrahisi polikliniğine başvuran 350 hasta rastgele seçilmiştir. Çalışmanın amacına uygun olarak hazırlanan anket, hastalar ile yüz yüze yapılmıştır. Bulgular: Çalışmaya 350 hasta dâhil edildi. Bu kişilerin % 40,3'ü erkek, %59,7'si kadındı. Çalışmaya katılan hastaların 0-20 yaş oranı %2,9, 20-40 yaş oranı %20,6, 40-60 yaş oranı %56,3, 65+ yaş oranı ise %20,3 olarak bulundu ve bu kişilerin yaş ortalaması 52.46 olarak hesaplandı. Çalışmaya katılanların %45,7'si ev hanımı, %20,3'ü hafif iş çalışan, %13,1'i ağır işte çalışan durumundaydı. Hastaların % 17,4'ü daha önce 1 veya 2. basamak sağlık kurulusuna başvurmuş, %82,6 ise ilk tercih olarak 3. basamak sağlık kuruluşlarının Beyin ve Sinir Cerrahisi polikliniklerini seçmişti. 3. basamak sağlık kuruluşlarının Beyin ve Sinir Cerrahisi polikliniklerini seçilmesinin sebepleri sorulduğunda, hastaların %46,6 doktor tercihi, %17,4 kuruma olan güvenden dolayı, %11,1 önceki sağlık hizmetinden memnun kalmadığından dolayı, %23,1 diğer tıbbi bölümlerin yönlendirmesi ile olduğunu gördük. Araştırmaya katılanların %29,7' sinin basamaklı sağlık hizmeti hakkında bilgisi yoktu, %33,7'sinin de bilgisi yeterli değildi. Sonuç: Basamaklı tedavi sistemi, sağlık sisteminde yığılmaların, iş ve güç kaybının önüne geçecek bir sistemdir. Hastaların öncelikle 3. basamak sağlık kuruluşlarına başvurmaları, 3. basamak sağlık kuruluşlarında, poliklinik başvurusu sayısını artırarak bu kayıpları daha da artırmaktadır. Bu çalışma basamaklı tedavi sistemi ile ilgili hastaların yeterli bilgi sahibi olmadığını gösterdi. Ayrıca bu çalışma hastaların %46,6'sının 3. basamak sağlık kuruluşlarının polikliniklerini tercih etmelerinin sebebi olarak hastane kurumu değil, doktor tercihi olduğunu gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Boyun Ağrısı, Beyin ve Sinir Cerrahisi, Basamaklı Tedavi Sistemi

The Reasons of Why Patients With Low Back Or Neck Pain Prefer the Neurosurgery Outpatient Clinics of Tertiary Health Care İnstitutions.

Abstract

AİM: Low back or neck pain is a common disease; it's prevalence varies between 70- 80%. 85% of patients with low back or neck pain recover with analgesia anti-inflammatory treatments without the need for additional treatment protocols. These treatments can be given in primary or secondary health care institutions. The aim of this study is to examine the reasons of why patients with low back or neck pain prefer the Neurosurgery outpatient clinics of tertiary health care institutions. Materials and Methods: 350 patients who applied to the Neurosurgery outpatient clinic of Selcuk University Faculty of Medicine were randomly selected. The questionnaire prepared in accordance with the purpose of the study was conducted face-to-face with the patients. Results: 350 patients were included in the study. The average age of patients was 52,46. 17,4% of the patients applied to the primary or secondary health care institutions before, and 82,6% chose the Neurosurgery outpatient clinics of the tertiary health care institution. When asked the reasons for choosing tertiary health care institutions, 46,6% of the patients preferred a doctor, 17.4% because of the trust in the institution, 11.1% due to dissatisfaction with previous health service. 29.7% of the participants in the study did't have any information about the staged health service, and 33,7% of them didn't have enough knowledge. Conclusion: The cascading treatment system is a system that will prevent backlogs, loss of work and power in the healthcare system. The fact that patients who primarily apply to tertiary healthcare institutions increases the number of outpatient clinic admissions at tertiary healthcare institutions, further increasing these losses. This study showed that patients did not have enough information about the step therapy system. In addition, this study showed that 46.6% of the patients preferred the outpatient clinics of the tertiary healthcare institutions, not the hospital institution but the doctor.

Keywords: Low Back Pain, Neck Pain, Cascading Treatment System

Makale id= 231

Sözlü Sunum

Bilateral Osgood Schlatter Eşlik Eden Bilateral Proksimal Metafizer Tibia Stres Kırığı

Arş.Gör.Dr. Ahmet Yurteri[1] , Dr. Öğretim Üyesi Sadettin Çiftci[1]

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Ana Bilimdalı
*Corresponding author: Ahmet Yurteri

Özet

Amaç: Adölesan çağdaki çocuklarda, genç erişkinlerde veya aktif olarak spor yapan insanlarda diz ağrısı şikayetiyle sık karşılaşılmaktadır. Yoğun egzersiz yapan sporcular ise kronik diz ağrıları yaşamaktadır. Diz ağrılarının altında yatan sebepler genel olarak; meniskopatiler, ön ve arka çapraz bağ yırtıkları ve diz çevresi kemiklerde stres kırıklarıdır. Stres kırıkları kendi içinde yetmezlik ve yorgunluk kırıkları olarak iki bölüme ayrılır. Konumuz olan yorgunluk kırıkları normal elastisiteye sahip kemiklerde ani stres artmasına bağlı oluşur. Bu çalışmamızda nadir gözlenen bilateral osgood schlatter ile bilateral stres kırığının bir arada karşılaşılabileceğine dikkat çekilmek amaçlanmıştır. Vaka: 14 yaşında tekvando sporu ile ilgilenen hasta Temmuz 2020 de polikliniğimize başvurdu. 3 yıl gibi uzun süredir tekvando yapan hastanın travma hikayesi yoktu. Son bir yıl içinde antrenmanların yoğunlaşmasından sonra artan her iki diz bölgesindeki ağrı nedeniyle bir çok kez hastaneye başvurmuş. Ağrı; günlük aktiviteler ve efor ile artmaktaymış. Son altı aydır verilen medikal tedaviler hastanın yakınmalarını tam olarak geriletmemiş. Laboratuvar testleri normal olan hastanın x ray grafisinde tuberositas tibiada osgood schlatter ile uyumlu fragmantasyon ve bilateral proksimal tibia metafizer bölgede skleroz görüldü. Hastaya MR görüntülemesi yapıldı ve her tibia proksimal metafizer bölgesinde nondeplese stres kırığı tespit edildi. Aktivite kısıtlaması, üzerine koltuk değneği kullanarak üç hafta tam yük verilmemesi ve nsai önerildi. Bulgular: Hasta verilen önerilere uyum gösterdiği spor faaliyetlerine ara verdiği ve üç hafta tam yük vermediği görüldü. 5 ay sonra poliklinik kontrolüne geldiğinde stres kırığının iyileştiği ve ağrısının hafiflediği ancak osgood schlattere bağlı tek taraflı ağrısının devam ettiği görüldü Sonuç: Stres kırıklarında klinik tanı hastanın öyküsü, klinik muayene ve görüntüleme tetkiklerine dayanmaktadır. X-ray grafi stres kırıklarını belirlemede yetersiz kalabilir. Stres kırığı tanısında altın standart MR görüntülemedir. Vakamızda da x ray grafisinin tanıda yetersiz kalması üzerine MR görüntülemesi yapıldı. Stres kırığı farklı klinik bulgular verdiği ve farklı patolojik durumların birlikteliğinde gizlenebildiği için ortopedi hekimlerinin dikkatli olması gereken kırıklardır.

Anahtar Kelimeler: Stres Kırığı, Yorgunluk Kırığı, Osgood Schlatter, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Rare Case: Bilateral Proximal Metaphyseal Tibia Stress Fracture With Bilateral Osgood Schlatter

Abstract

Objective:Complaints of knee pain are common in adolescent children,young adults or people who actively exercise.One of the pains around the knee is stress fractures.Stress fractures are divided into two parts as insufficiency and fatigue fractures.Our subject,fatigue fractures,occurs due to sudden stress increase in bones with normal elasticity.In this study,it was aimed to draw attention to the fact that bilateral osgood schlatter and bilateral stress fracture may be encountered together. Case:A 14-year-old patient,interested in taekwondo,applied to our clinic in July 2020.The patient,who has been doing taekwondo for 3 years,has no history of trauma.He has been admitted to the hospital many times due to the pain in both knee areas,which increased after the intensification of the training in the last year.Medical treatments given for the last six months did not completely regress the patient's complaints.There were no abnormal findings in laboratory tests.X-ray of the patient revealed fragmentation compatible with osgood schlatter in tuberositas tibia and sclerosis in the bilateral proximal tibia metaphyseal region.MRI was performed on the patient,and nondeplated stress fracture was detected in each tibia proximal metaphyseal region. Results:It was observed that the patient complied with the recommendations,paused sports activities and did not give full weight for three weeks.When he came to his clinical check 5 months later,it was observed that the stress fracture healed and his pain was relieved,but his unilateral pain due to osgood schlatter continued. Conclusion:Clinical diagnosis of stress fractures is based on the patient's history,clinical examination and imaging studies.X-ray radiography may be insufficient to identify stress fractures.The gold standard in the diagnosis of stress fractures is MRI.In our case,as the x ray radiography was insufficient for diagnosis,MRI was performed.Stress fractures are the fractures that orthopedic physicians should be careful about,as they give different clinical findings and can be hidden in the coexistence of different pathological conditions.

Keywords: Stress Fracture, Fatigue Fracture, Osgood Schlatter, Magnetic Resonance Imaging

Makale id= 230

Sözlü Sunum

Bir Devlet Hastanesinde Sünnet Başvuruları ile Sünnet Edilme Oranlarının Retrospektif Olarak İncelenmesi

Dr. Ender Siyez[1]

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Üroloji Kliniği

Özet

Bu çalışmanın amacı bir Devlet Hastanesinde yıllara bağlı olarak sünnet için başvuru taleplerindeki artış ile sünnet talebi ve sünnet edilme oranı arasındaki ilişkiyi ortaya koyarak sürecin sağlıklı bir şekilde sürdürülebilmesi için öneriler sunmaktır. 2004-2016 yılları arasında İzmir Buca Seyfi Demirsoy Devlet Hastanesi Üroloji kliniğine sünnet için başvuran ve sünnet edilen olgular retrospektif olarak incelenmiştir. Bu incelemenin yapılabilmesi için hastanenin istatistik ve bilgi işlem birimine başvurularak 2004-2016 yılları arasında PROBEL'e Z41.2 ve N47 olarak kodlanan sünnet işlemlerin dökümü çıkartılmıştır. İlk başvuru sırasında beraberinde hipospadias ve epispadias gibi daha sonra yapılacak cerrahide prepisyumuna ihtiyaç olabilecek durumlar bu çalışmanın dışında tutulmuştur. Ardından elde edilen sayısal verilerin grafik dağılımları yapılmıştır. Yapılan inceleme sonucunda elde edilen ilk bulgu 2008-2016 yılları arasında sünnet için başvuran hasta sayısında yıllar içerisinde artış olduğunu göstermektedir. Bu artışa paralel olarak hastanede yapılan sünnetinde artmasına rağmen 2016 yılında sünnet için başvuran vakaların sadece %26.49'u sünnet edilebilmiştir. Mevcut çalışma düzeninde daha fazla sayıda sünnet yapılamadığı ve taleplerin her geçen yıl artmasına rağmen istenilen ölçüde karşılanamadığı görülmektedir. Bu nedenle de özellikle yaz aylarında yeni düzenlemelere ihtiyaç olduğunu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Retrospektif, Sıklık, Sünnet

Retrospective Examination of Circumcision Appeals and the Ratio of Performing Circumcision in a Public Hospital

Abstract

The purpose of this study is to reveal the connection between the rise of appeal request for circumcision and circumcision appeal and the ratio of performing circumcision in a public hospital. Also, making proposals to continue this process healthy is aimed. Between 2004 and 2016, İzmir Buca Seyfi Demirsoy Public Hospital Urology Clinic's cases about circumcision appeals and performed circumcisions were examined retrospectively. To make this examination, hospital's statistic and information processing were consulted. The operations between 2004 and 2016, coded as Z41.2 and N47 in PROBEL, were documented. Patients who had hypospadias and epispadias were excluded from the examination because in the surgeries for these diseases prepicium is needed. After that, graphical distributions for acquired digital data were made. The first finding after the examination is the number of patients that are applying for circumcision has increased between 2008 and 2016 year by year. As the increase happened, performed circumcisions were increased but the percentage in 2016 is 26.49%. A greater number of circumcisions could not be made in the current working order and the requests did not meet as they were expected. That's why making changes in current working order, especially in summer, are suggested.

Keywords: Circumcision, Frequency, Retrospective

Makale id= 176

Sözlü Sunum

Candida Özofajiti İle Prezente Olan Eozinofilik Özofajitli Bir Çocuk Hasta: Olgu Sunumu

Dr. Melike Arslan[1] , Doç.Dr. Necati Balamtekin[1] , Doç.Dr. Armağan Günal[1]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ ve AMAÇ: Eozinofilik özofajit, özofagus disfonksiyonu ve özofageal biyopsi örneklerinde eozinofilik inflamasyon ile karakterize klinikopatolojik bir tanıdır. Klinik bulgular yaş gruplarına göre değişmekle birlikte irritabilite, gıda reddi, büyüme geriliği, kusma, regürjitasyon, göğüs-karın ağrısı, katı gıda disfajisi ve mide yanmasını içerir. Eozinoflik özofajitli hem çocuk hem yetişkin hastalarda sıklıkla eşlik eden alerjik hastalıklar (örneğin astım, egzama, besin alerjisi, alerjik rinit) bulunur. Kandida özofajijti, özofagusun kandidiyal enfeksiyonu olup çocukluk çağında çoğunlukla immün yetmezliği olan hastalarda bildirilmektedir. İmmün yetmezliği olmayan çocuklarda çok nadir görülen bir klinik durum olup tedavi edilmeyen kronik gastroözofageal reflü hastalığı ile ilişkili olabileceği bildirilmektedir. OLGU SUNUMU: Yedi yaşında, inek sütü protein alerjisi ile takipli, dispeptik yakınmalar ve reflü semptomları başlaması nedeniyle özofagogastroduodenoskopi yapılan ve candida özofajiti ile eozinofilik özofajit tanısı alan erkek bir hasta sunulmuştur. TARTIŞMA ve SONUÇ: Özofagus mukozasının kronik hasarlanmasıyla giden hastalıklarından eozinofilik özofajit ve immün yetmezliği olmayan kişilerde genellikle sağlıksız özofagus mukozası zemininde fırsatçı enfeksiyon olarak ortaya çıkan kandida özofajiti literatürde ilk kez birlikte bildirilmişlerdir. Klinisyenlerin eozinofilik özofajitli hastalarda kandida özofajitinin de olabileceğini akılda tutmaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eosinofilik Özofajit, Candida Özofajiti, Çocuk

A Pediatric Patient With Eosinophilic Esophagitis Presenting With Candida Esophagitis: Case Report

Abstract

INTRODUCTION: Eosinophilic esophagitis is a clinicopathological diagnosis characterized by eosinophilic inflammation in esophageal biopsy specimens and esophageal dysfunction. Clinical findings vary according to age groups, but includes irritability, food rejection, failure to thrive, vomiting, regurgitation, chest-abdominal pain, solid food dysphagia and heartburn. Both children and adult patients with eosinophilic esophagitis frequently present with concomitant allergic diseases (eg, asthma, eczema, allergic rhinitis). Candida esophagitis is a candidial infection of the esophagus and is often reported in patients with immunodeficiency in childhood. It is a very rare clinical condition in children without immune deficiency and is reported may to be associated with untreated chronic gastroesophageal reflux disease. CASE REPORT: A 7-year-old male patient, who was followed up with cow's milk protein allergy, underwent esophagogastroduodenoscopy for dyspeptic complaints and reflux symptoms, was diagnosed as candida esophagitis and eosinophilic esophagitis and in this article is presented. CONCLUSIONS: Eosinophilic esophagitis, one of the diseases associated with chronic damage of the esophageal mucosa and candida esophagitis, which usually occurs as an opportunistic infection on the ground of unhealthy esophageal mucosa in people without immunodeficiency, has been reported together for the first time in the literature. Clinicians should keep in mind that patients with eosinophilic esophagitis may also have candida esophagitis.

Keywords: Eosinophilic Esophagitis, Candida Esophagitis, Child

Makale id= 286

Sözlü Sunum

Canlı Doğum ile Sonuçlanan Spontan Heterotopik Gebelik

Dr. Simten Genç[1]

[1]Prof.Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Özet

Heterotopik gebelik , genellikle biri intrauterin ve diğeri ekstrauterin olmak üzere farklı yerlerde iki veya daha fazla implantasyonun varlığında görülen nadir ve ölümcül bir durumdur.Spontan sikluslarla gebelik varlığında 1/30000 oranında görülür.Biz ani başlayan alt kadran ağrısı şikayetiyle acil servisimize başvuran 24 yaşında olan olgumuzu sunmak istedik. Fetal kardiak aktiviteleri mevcut olan hem intrauterin, hem ekstrauterin gebeliği izlendi. Akut batın tablosuyla acil olarak laparoskopik salpenjektomi yapıldı. İntrauterin gebeliği devam eden hasta, 38.gebelik haftasında preeklampsi ve fetal distress tanılarıyla sezeryan ile doğum yaptı. Heterotopik gebeliğin spontan sikluslarda son derece nadir görülmesi, ameliyat sonrası intrauterin gebeliğin devamı ,canlı doğum ile sonuçlanması ve heterotopik gebeliğin devamında preeklampsi izlenmesi ,literatür incelendiğinde son derece nadir rastlanılan bir durumdur.Abdominal ağrı ve periton iritasyonuyla başvuran hastalarda yüksek maternal mortalite ve morbiditeyle seyredebilen heterotopik gebelik akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler:Heterotopik Gebelik,laparoskopi,preeklampsi

Makale id= 258

Sözlü Sunum

Challenges With Personal Protective Equipment Among Iranian Nurses During Covid-19 Pandemic

Prof.Dr. Alireza Nikbakht Nasrabadi[1] , Araştırmacı Mahboobeh Shali[1] , Araştırmacı Azam Ghorbani[1] , Araştırmacı Peghah Matourypour[1] , Araştırmacı Touraj Harati Khalilabad[1]

[1]Tehran University of Medical Sciences, Tehran
*Corresponding author: Touraj Harati khalilabad

Özet

Abstract Introduction: During covid-19 pandemic crisis, Nurses stand in frontline fight against the disease. Personal protective equipment provision and use to fight against the disease is our priority. With respect to necessity of using personal protective equipment for long hours, Nurses experience challenges that are the subject of this work. Objective: This study aims to assess challenges nurses during personal protective equipment use of Iranian covid-19 pandemic disease in Tehran. Method: In this cross-sectional study from April to May 2020, 1100 nurses were taken part using individual questionnaires in which demographic data, personal protective equipment use status, reasons for personal protective disuse and skin damage due to the equipment use. Data were analyzed with SPSS software version 22 and descriptive statistics together with frequency distribution table were reported. Results: The face mask use was top among nurses, while the face shield obtained the least in order. Personal protection disuse causes were equipment shortages, time constraints, low supervision and lack of information respectively. Most prevalent skin damages were hand xeroderma and stiffness. Conclusion: Although healthcare workers have accepted covid-19 exposure as a fact of their professional life, irrespective of their support and health, high quality patient care cannot be achieved. National and global organization provisions are necessary for the personnel protection.

Anahtar Kelimeler: Nurse, Coronavirus, Covid-19, Iran

Makale id= 294

Sözlü Sunum

Cinnamomum Zeylanicum Böbrekleri Doksorubisine Bağlı Nefrotoksisiteye Karşı Korumaktadır

Doç.Dr. Ali Gürel[1] , Dr. Öğretim Üyesi Alper Yalçın (Sunumu Yapacak Yazar)[2]

[1]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri, İç Hastalıkları Ab. Dalı, Nefroloji
[2]Kahramanmaraş Sütcü İmam Üniversitesi Temel Tıp Bilimleri, Histoloji-Embriyoloji Ab. Dalı

Özet

Doksorubisin (DOX), kanser tedavisinde yaygın olarak kullanılan bir ilaçtır. Nefrotoksisite, DOX tedavisinin ana yan etkilerinden biridir. Geçici reseptör potansiyeli melastatin 2 (TRPM2), oksidatif strese duyarlı olan bir iyon kanalıdır. Cinnamomum zeylanicum (CZ), serbest radikal süpürücü ve oksidatif strese karşı güçlü bir antioksidandır. Bu çalışma, Cinnamomum zeylanicum kabuğu yağının (CZY), DOX kaynaklı böbrek hasarına karşı iyileştirme potansiyelini belirlemek için tasarlandı. 30 adet erkek Wistar sıçan 5 eşit gruba (n = 6) ayrıldı; kontrol grubu; hiçbir işlem uygulanmadı, sham grubu; 1 ml / kg zeytinyağı (ZY) 14 gün boyunca oral gavajla (o.g.) verildi, CZY grubu; 100 mg / kg CZY, 1ml / kg ZY içerisinde çözdürüldü ve 14 gün boyunca o.g. yoluyla verildi, DOX grubu; 8. günde tek doz 10 mg / kg DOX intraperitoneal (i.p.) olarak verildi, DOX + CZY grubu; 100 mg / kg CZY, 1ml / kg ZY içerisinde çözdürüldü ve 14 gün boyunca o.g. yoluyla verildi, 8. günde tek doz 10 mg / kg DOX i.p. olarak verildi. Çalışma sonunda dekapite edilen ratlardan alınan böbrek dokularında, histopatolojik ve immünohistokimyasal analizler yapıldı. Kontrol, sham ve CZY grupları normal histolojik görünüme sahipti. DOX grubunda kontrol grubuna kıyasla, önemli derecede interstisyel fibrozis ve interstiyel nefritis, vasküler konjesyon, tübüler dejenerasyon ve glomerüler atrofi gözlendi. İmmünohistokimyasal incelemede, kontrol, sham ve CZY grupları benzer TRPM2 ekspresyonu sergilerken, DOX grubunda TRPM2 expresyonunun kontrol grubuna kıyasla önemli oranda artmış olduğu belirlendi. Diğer taraftan, DOX + CZY grubunda böbrek hasarının ve TRPM2 ekspresyonunun, DOX grubuna göre azaldığı belirlendi. CZY'nın, DOX'un neden olduğu nefrotoksisiteye karşı terapötik faydası olduğu görülmektedir. Ayrıca, DOX grubunda artan TRPM2 ekspresyonunun, nefrotoksisitenin patofizyolojisinde rol oynayabileceğini ve DOX'a bağlı böbrek hasarında, biyobelirteç olarak kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Cinnamomum Zeylanicum, Böbrek, Trpm2, Oksidatif Stres, Rat

Cinnamomum Zeylanicum Protects Kidneys Against Doxorubicin Induced Nephrotoxicity

Abstract

Doxorubicin (DOX) is a commonly used drug in cancer treatment. Nephrotoxicity is one of the main side effects of DOX treatment. Transient receptor potential melastatin 2 (TRPM2) is an ion channel that has sensitivity to oxidative stress. Cinnamomum zeylanicum (CZ), is a free radical scavenger and a strong antioxidant against oxidative stress. This study was designed to determine the ameliorative potential of Cinnamomum zeylanicum bark oil (CZO) against DOX-induced kidney damage. 30 male Wistar rats were divided into five equal groups (n = 6); control group; no treatment was performed, sham group; 1ml/kg olive oil (OO) was given by oral gavage (o.g.) for 14 days, CZO group; 100 mg/kg CZO was dissolved in 1ml/kg OO and given by o.g. for 14 days, DOX group; a single dose of 10mg/kg DOX was given intraperitoneally (i.p.) on day 8, DOX+CZO group; 100 mg/kg CZO was dissolved in 1ml/kg OO and given by o.g. for 14 days, a single dose of 10mg/kg DOX was given i.p. on day 8. At the end of the study, histopathological and immunohistochemical analyzes were performed on the kidney tissues taken from the decapitated rats. Control, sham and CZO groups had normal histological appearance. In the DOX group, interstitial fibrosis and interstitial nephritis, vascular congestion, tubular degeneration along with glomerular atrophy were observed compared to control group in a significant manner. On immunohistochemical observation, the control, sham and CZO groups showed similar TRPM2 expression, while TRPM2 expression was significantly increased in the DOX group compared to the control group. On the other hand, kidney damage and TRPM2 expression were found to be decreased in the DOX + CZO group compared to DOX group. CZO seems to have therapeutic utility against nephrotoxicity caused by DOX. In addition, we think that increased TRPM2 expression in the DOX group may play a role in the pathophysiology of nephrotoxicity and can be used as a biomarker in DOX-induced kidney damage.

Keywords: Cinnamomum Zeylanicum, Kidney, Trpm2, Oxidative Stress, Rat

Makale id= 144

Sözlü Sunum

Çocuk ve Ergenlerde Yeterlik ve Psikopatoloji İle İlişkili Risk Faktörleri

Doç.Dr. Caner Mutlu[1] , Prof.Dr. Şahbal Aras[2] , Doç.Dr. Aylin Özbek[2] , Prof.Dr. Belgin Ünal[3]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı çocuk ve ergen psikiyatrisi polikliniğine ilk kez başvuran çocuk ve ergenlerde sosyodemografik özellikler ile yeterlik ve psikopatoloji ilişkisinin incelenmesidir. Yöntem: Sekiz aylık dönemde ilk kez psikiyatrik yardım amaçlı bir çocuk ve ergen psikiyatrisi polikliniğine başvuran 5-18 yaş arası 531 olguda sosyodemografik özellikler, başvuru yakınmaları, tanılar ve sosyodemografik özellikler ile ebeveynlerin doldurduğu çocuk davranış değerlendirme ölçeği (ÇDDÖ) yeterlik ve semptom skorları ilişkisi değerlendirilmiştir. Bulgular: Olguların yaş ortalaması 9.60±3,26 yıl olup %65,7'si (n=349) 5-10 yaş aralığında ve %58,9'i (n=313) erkek idi. En sık başvuru yakınmaları, dikkat dağınıklığı (n=219, %41,2) ve ders başarısızlığı (n=194, %36,5) idi. Psikiyatrik değerlendirme sonucunda en sık düşünülen tanılar, mental kısıtlılık (n=148, %27,9) ve yıkıcı davranış bozuklukları (n=117, %22) idi. Toplam yeterlik puanı, okula devam etmeyenlerde, yoksulluk sınırı altında gelire sahip olanlarda ve ebeveyn eğitimi 8 yıl ve altında olanlarda anlamlı olarak daha düşük bulundu (her biri için $p<0,05$). Toplam problem ve toplam dışa yönelim skorları, okula devam etmeyenlerde, ilk çocuk olanlarda, parçalanmış ailede yaşayanlarda, doğumda baba yaşı 30 ve altı olanlarda, doğumda anne yaşı 25 ve altı olanlarda, ve ebeveyn eğitimi 8 yıl ve altında olanlarda anlamlı olarak daha yüksek bulundu (her biri için $p<0,05$). Toplam içe yönelim skorları, ergenlerde, doğumda anne yaşı 25 ve altı olanlarda, ve ebeveyn eğitimi 8 yıl ve altında olanlarda anlamlı olarak daha yüksek bulundu (her biri için $p<0,05$). Yoksulluk sınırı altında gelire sahip olanlarda, üstünde geliri olanlara göre toplam problem skoru daha yüksek bulundu ($p<0,05$). Ailede ruhsal hastalık öyküsü olanlar ile olmayanlar arasında tüm ÇDDÖ skorlarında anlamlı bir farklılık saptanmadı (her biri için $p<0,05$). Sonuç: Bulgular, birçok sosyodemografik risk faktörü arasından ebeveynlerin eğitim süresinin 8 yıl ve altında olmasının, ebeveyn bildirimlerine göre çocuklarının hem daha düşük yeterlikte olması ve hem de daha yüksek psikopatoloji skorlarına sahip olmasında önemli bir risk faktörü olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Ergen, Psikopatoloji, Risk Faktörü, Yeterlik

Risk Factors Associated With Competence and Psychopathology in Children and Adolescents

Abstract

Objective: The aim of this study was to examine the sociodemographic risk factors associated with competence and psychopathology in patients who presented to the child and adolescent psychiatry outpatient clinic for the first time. Method: Sociodemographic characteristics, presentation complaints, distribution of psychiatric diagnoses, and the relationship between sociodemographic characteristics and the child behavior assessment scale (CBCL) symptom scores completed by the parents in 531 patients aged 5-18 who presented to a child and adolescent psychiatry outpatient clinic for the first time in the 8-month period for psychiatric help were evaluated. Results: The mean age of the cases was 9.60 ± 3.26 years, 65.7% (n = 349) of them were in the 5-10 age range and 58.9% (n = 313) were male. The most common complaints were attention deficit (n = 219, 41.2%) and academic failure (n = 194, 36.5%). The most frequently considered diagnoses as a result of psychiatric evaluation were mental disability (n = 148, 27.9%) and disruptive behavioral disorders (n = 117, 22%). The total competence score was found to be significantly lower in those not attending school, those with an income below the poverty line, and those with 8 years or less of parental education ($p < 0.05$ for each). Total problem and total externalizing scores were found to be significantly higher in those who did not attend school, was first child, lived in a broken family, those whose father's age was 30 and below at birth, those whose maternal age was 25 and below at birth, and those whose parental education was 8 years and below ($p < 0.05$ for each). Total internalizing scores were found to be significantly higher in adolescents, and in those with maternal age of 25 and below at birth, and those with parental education 8 years or less ($p < 0.05$ for each). The total problem score was found to be higher in those with an income below the poverty line than those with a higher income ($p < 0.05$). There was no significant difference in all CBCL scores between those with and without a family history of mental illness ($p < 0.05$ for each). Conclusion: The findings suggest that, among many sociodemographic risk factors, parents' education period of 8 years or less may be an important risk factor for their children to have lower competence and higher psychopathology scores according to parental reports.

Keywords: Child, Adolescent, Psychopathology, Risk Factor, Competence

Makale id= 212

Sözlü Sunum

Çocuklarda Genel Anestezi Altında Venöz Port Kateterizasyonu Deneyimlerimiz

Dr. Dilek Destegül[1]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma HAstanesi

Özet

Amaç: Venöz port kateter kateterizasyonu, hematolojik ve onkolojik hastalıklar gibi, kalıcı ve uzun süreli damar yolu ihtiyacı olan hastalıklarda sıklıkla tercih edilen bir işlemdir. İşlemin tromboz, enfeksiyon, katater tıkanması veya kataterden kan geri dönüşünün olmaması gibi komplikasyonları mevcuttur. Bu çalışmada venöz port kateterizasyonu uyguladığımız çocuk hastaların özelliklerini, uygulama yöntemlerimizi ve işlem komplikasyonlarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: 2014-2020 yılları arasında tarafımızdan genel anestezi altında intravenöz port katateri yerleştirilen hastaların kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, klinik tanıları, katater takma yöntemleri ve komplikasyonları kaydedildi. Bulgular: Toplam 38 hastaya (22 E, 16 K) intravenöz port yerleştirildi. Hastaların yaş aralığı 3-18 yaş idi. 29 hasta akut lenfoblastik lösemi, 4 hasta akut myeloid lösemi, 2 hasta Non-Hodgkin lenfoma, 1 hasta kronik myeloid lösemi, 1 hasta Hodgkin lenfoma, 1 hasta hemofili tanısıyla tedavi alıyor idi. Tüm İşlemler genel anestezi altında yapıldı. 32 Hasta laringeal maske ile 6 hasta entübe edilerek takip edildi. 5 Hastada sağ eksternal juguler vene cut-down yöntemiyle, 24 hastada sağ subklavien vene, 1 hemofili hastasında sol subklavien vene (sağ juguler ve subklavien daha önce kullanıldığından) klasik yöntemle port yerleştirildi. Teknik imkanların uygun olması sonrasında 8 hastaya ise ultrasonografi eşliğinde sağ internal juguler vene port yerleştirildi. Tüm vakalarda skopi ile portun yeri doğrulandı. 2 Hastada uygulanan kemoterapi sonrası ciltte oluşan açılma nedeniyle debritman ve cilt revizyonu yapıldı. Hiçbir hastada port çıkarılmasına gidecek komplikasyon görülmedi. Enfeksiyon ve hematom görülmedi. Sonuç Hematolojik ve onkolojik hastalığı nedeniyle, kalıcı ve uzun süreli damar yolu ihtiyacı olan çocuk hastalarda intravenöz port kateterizasyonu güvenli ve etkin bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Venöz Port, Pediatrik Anestezi, Kateterizasyon

Our Experiences of Venous Port Catheterization Under General Anesthesia in Children

Abstract

Aim: Venous port catheterization is a frequently preferred procedure in hematologic and oncological diseases which require permanent and long-term vascular access. The procedure has complications such as thrombosis, infection, catheter occlusion, or lack of blood return from the catheter. In this study, we aimed to evaluate the characteristics, application methods and procedural complications in catheterized pediatric patients. Method: The records of patients who were placed intravenous port catheter under general anesthesia between 2014 and 2020 were retrospectively reviewed. Demographic data, clinical diagnoses, catheter insertion methods and complications of the patients were recorded. Results: Intravenous ports were placed in 38 patients (22 Male, 16 Female) in total. The age range of the patients was 3-18 years. 29 patients were receiving treatment with the diagnosis of acute lymphoblastic leukemia, 4 patients with acute myeloid leukemia, 2 patients with Non-Hodgkin lymphoma, 1 patient with chronic myeloid leukemia, 1 patient with Hodgkin lymphoma, 1 patient with hemophilia. All procedures were performed under general anesthesia.32 patients were followed by intubation, 6 patients with laryngeal mask. In 5 patients, the right external jugular vein cut-down method, the right subclavian vein in 24 patients, and the left subclavian vein in 1 hemophilia patient (since the right jugular and subclavian were used before), a port was inserted using the classical method. After the technical facilities were suitable, a right internal jugular vein port was placed in 8 patients under ultrasonography. The location of the port was confirmed with fluoroscopy in all cases. In 2 patients, debridement and skin revision were performed due to the skin opening after chemotherapy. No patient had complications leading to port removal. There wasn't infection or hematoma. Conclusion: Intravenous port catheterization is a safe and effective method in pediatric patients who need permanent and long-term vascular access due to hematological and oncological diseases.

Keywords: Venous Port, Pediatric Anesthesia, Catheterization

Makale id= 236

Sözlü Sunum

Çocuklarda Köpek ve Kedi Isırığı Yaralanmalarının Değerlendirilmesi

Uzman Gülşen Yalçın[1]

[1]Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi

Özet

Özet Amaç: Hayvan ısırıkları açısından çocuklar büyük risk altındadır. Bu çalışmada köpek ve kedi ısırığı nedeniyle çocuk acil polikliniğine başvuran hastaların klinik, epidemiyolojik özellikleri ve tedavi yöntemlerini değerlendirmek amaçlandı. Yöntemler: Bu çalışmada 31 Aralık 2019-30 Kasım 2020 tarihleri arasında Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi Çocuk Acil servisinde köpek ve kedi ısırığı yaralanmaları nedeniyle tedavi edilen hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Toplanan veriler arasında hastaların yaş, cinsiyet, olay anında ebeveyn varlığı, köpek ve kedi sahiplik durumu, yaralanma yeri ve özellikleri, aşı, immünglobulin ve ameliyat müdahalesi ihtiyacı kaydedildi. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS 22.0 programı kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya 84 hasta dahil edildi. Ortalama yaş 8 (1-17) yıl idi. Erkek hasta sayısı 64 (%76,19) ve kız hasta sayısı 20 (%23,80) idi. Vakaların 18'inde (%21,42) olay anında ebeveyn varlığı bildirildi. Yaralanmaların 34'ünde (%40,47) evcil köpekler, 23'ünde (%27,38) sahipsiz köpekler, 21'inde (%25) sahipsiz kediler ve 6'sında (%7,14) evcil kediler sorumluydu. Yaralanmaların tamamı ev dışında kedi ya da köpek ile oynarken olmuştu. Yaralanmaların %61,90'nı üst ekstremite bölgesinde meydana gelmişti. Baş boyun bölgesinde %19,04 oranında yaralanma mevcuttu. Hastaların 75'inde (%89,28) deri altına geçmeyen tekli lezyonlar, 9'unda (%10,71) ise çok sayıda ısırma yaraları vardı. Tüm hastalara kuduz aşısı ve ayrıca 9 (%10,71) hastaya da ek olarak insan kuduz immünglobulini yapıldı. Tetanoz proflaksisi hastaların 14'üne (%16,6) yapıldı. Hastaların %1,19'unda ise ameliyathanede müdahale yapıldı. Sonuçlar: Pediatrik köpek ve kedi ısırıkları önlenebilir yaralanmalardır. İnsan ve köpek eğitimi, hayvanların aşılanması hastalığın kontrolü için önem teşkil etmektedir. Pediatrik sağlık kurumlarında multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir. Böylelikle ciddi seyirli komplikasyonlar önlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Köpek Isırığı, Kedi Isırığı, Kuduz Profilaksi

Makale id= 96

Sözlü Sunum

Çocuklarda Nadir Bir Karın Ağrısı ve Kusma Nedeni; Digoxin İntoksikasyonu

Uzman Özgür Çağlar[1]

[1]Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Özgür Çağlar

Özet

Giriş: Kardiyak glikozitler, plasental transport, otonomik dengesizlik ve çoklu organ yetmezliğine bağlı akut ve kronik komplikasyonlarına rağmen kalp hastalıklarında yaygın olarak kullanılmaktadır. Toksikolojik dozlarda aşırı vagal stimülasyona bağlı gastrointestinal semptomlar ve ölümcül bradikardiler gelişebilir. Burada kusma yakınması ile başvuran ve USG'de apandisit şüphesi olması nedeniyle çocuk cerrahi servisinde takip edilirken ani bradikardi gelişmesi sonucu exitus olan ve yapılan otopside digoxin intoksikasyonu tespit edilen bir çocuk olgu sunulmuştur. Olgu Kusma nedeniyle acil polikliniğe başvuran 4 yaşında kız hasta. Yapılan muayene ve tetkikler sonucunda usg'de appendiks çapının 8 mm ve kompresyona yanıt vermemesi nedeniyle akut apandisit öntanısı ile çocuk cerrahi konsültasyonu istenmiştir. Karın muayene bulguları apandisit ile uyumlu olmadığından gözlem amaçlı olarak yatırıldı. Oral beslenmesi kesilerek IV hidrasyon yapıldı. Rektal lavman ve antiemetik haricinde ilaç kullanılmadı. 20 saatlik gözleminde akut karın bulgusu olmayan hasta ani bradikardi gelişmesi nedeniyle resüsite edilmesine rağmen resüsitasyona cevap vermeyip exitus oldu. İlaç kullanım öyküsü vermeyen hastanın klinik ve laboratuvar bulgularının ölümü açıklamaması nedeniyle yapılan otopside toksik dozda digoxin tespit edildi. Sonuç: Çocuklarda kaza sonucu zehirlenme veya aşırı dozda ilaç kullanımı sıklıkla görülür. Spesifik semptomların gözden kaçması nedeniyle tanı konulması oldukça güçtür. Bu nedenle şüpheli olgularda ve nonspesifik gastrointestinal semptomu olan olgularda bunların sebebinin digoxin intoksikasyonuna bağlı kan-beyin bariyeri bozulması ve aşırı vagal uyarı olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Digoxin İntoksikasyonu, Çocuk

A Rare Cause of Abdominal Pain and Vomiting in Children; Digoxin Intoxication

Abstract

Background Cardiac glycosides are widely used in heart diseases despite acute and chronic complications due to placental transport, autonomic imbalance and multi-organ failure. Gastrointestinal symptoms and fatal bradycardias may develop due to excessive vagal stimulation at toxicological doses. Here, a pediatric case was presented with vomiting and died as a result of sudden bradycardia. She was while following up in the pediatric surgery service due to the suspicion of appendicitis on USG and who was found to have digoxin intoxication at autopsy. Case A 4-year-old girl admitted to the emergency clinic due to vomiting. As a result of the examinations performed, a pediatric surgical consultation was requested with a pre-diagnosis of acute appendicitis due to the appendix diameter of 8 mm and not responding to compression. Since the abdominal examination findings were not compatible with appendicitis, she was hospitalized for observation. Oral feeding was discontinued and IV hydration was performed. No drug was used, except rectal enema and antiemetic. The patient, who had no signs of acute abdomen during the 20-hour observation, was resuscitated due to the development of sudden bradycardia, but did not respond to resuscitation and died. Since the clinical and laboratory findings of the patient who did not give a history of drug use did not explain the death, a toxic dose of digoxin was detected in the autopsy. Conclusion Accidental poisoning or drug overdose are common in children. It is very difficult to diagnose because specific symptoms are overlooked. Therefore, it should be kept in mind that in suspicious cases and cases with nonspecific gastrointestinal symptoms, the reason for these may be blood-brain barrier disruption due to digoxin intoxication and excessive vagal stimulation.

Keywords: Digoxin İntoxication, Children

Makale id= 220

Sözlü Sunum

Çocuklarda Travmatik Rekürren Kalça Çıkığı: Vaka Sunumu ve Literatür İncelemesi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ümit Çetin[1] , Dr. Öğretim Üyesi Yaşar Mahsut Dinçel[1]

[1]tekirdağ namık kemal üniversitesi
*Corresponding author: mehmet ümit çetin

Özet

Giriş Travmatik kalça çıkıkları çocukluk çağında oldukca nadirdir, Prevelansı 14 yaş altında yılda 0.8/1.000.000 dir. Erkekler kızlardan 4 kat daha sık etkilenmektedir. Kalça sıklıkla posteriora doğru çıkmakta ve erişkinlerin aksine kırık eşlik etme sıklığı düşüktür. 10 yaş altında sıklıkla düşük enerjili küçük travmalar sebebiken, 10 yaş üzerinde yüksek enerjili yaralanmalar sebep olarak karşımıza çıkar. Avasküler nekroz, osteoartroz, koksa magna, siyatik sinir yaralanması, premature epifizyal füzyon ve rekürrens gibi komplikasyonlara yol açabilir. Amaç Bu vaka takdimi, Down sendomlu travmatik tekrarlayan kalçaçıkıklı bir olgu uzerinden çocukluk çağı travmatik kalça çıkıklarını güncel literature eşliğinde sunmayı amaçlamaktadır. Vaka sunumu Olgu 8 yaşında erkek çocuğuydu, acil servise basvurdugunda düşme sonrası baslayan sol kalça ağrısı ve eklem hareketlerinde kısıtlılık mevcuttu. Fizik muayene, sol alt ekstremite kısalığı ve kalça ekleminde fleksiyon, adduksiyon ve iç rotasyon deformitesini mevcuttu. Nörovasküler muayene doğaldı. Yaygin eklem laksitesi ve kaslarda hipotoni saptandı. Radyolojik değerlendirmede sol travmatik posterior kalça çıkığı saptandı. Olguya basvurusundan sonraki 2. saatte sedasyon altında Allis manevrasiyla kapalı redüksiyon ve pelvipedal alçı uygulaması yapıldı. 6 hafta sonra alçı çıkartıldı, eklem hareket açıklığı egzersizlerine başlanıldı ve kısmi yük ile mobilizasyona izin verildi. Hastanın 1 yıllık takibinde herhangi bir sorunla karşılaşılmadı. Tartışma Travmatik tekrarlayan kalça çıkıklarına güncel literatürde oldukça nadir rastlanılmaktadır. Gözden kaçırıldığında ya da 24 saati aşan müdahelelerde avasküler nekroz oranı % 58'lere ulaşabilmektedir. Down sendromunda, ligamentöz laksite, kas hipotonisi ve femoroasetabuler anatomik varyasyonlar travmatik kalça çıkığı gelişimini kolaylaştırmaktadır. Sıklıkla basit travma Down sendromlu olgularda ilk çıkık gelişimini tetikler. Klinik ve radyolojik bulgular tekrarlayan kalça çıkıklı olguların % 36' sında gelecekte dejeneratif koksartroz geliştiğini göstermektedir. Ihmal edildiğinde bu olgularda erken yaşlarda total kalça artroplasti ile yüzleşmek gerekebilmektedir. Bu nedenle bu olguların erken dönemde tanınması, redüksiyon sonrası yeterli immobilizasyonun sağlanması ve ailenin doğru bilgilendirilmesi gelecekte gelişebilecek komplikasyonların önlenmesinde son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Down Sendromu, Travmatik Kalça Çıkığı

Makale id= 111

Sözlü Sunum

Çoğalma ve Farklılaşma Aşamasındaki Karaciğer Kanser Hücrelerinin Hücre İskeleti Organizasyonu Üzerine Tip I Kollajenin Etkileri

Ph.D. Zeynep Akbulut[1] , Lisans Öğrencisi Faruk Köser[2] , Msc. Damla Gökçeoğlu Kayalı[1] , Msc. Hatice Maraş[1] , Prof.Dr. Ranan Gülhan Aktaş[3]

[1]Maltepe Üniversitesi Kanser ve Kök Hücre Araştırma Merkezi
[2]Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Maltepe Üniversitesi Kasner ve Hücre Arasştırma Merkezi, Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Hepatositler, karaciğer içerisinde basal membranlar üzerine oturan epitelyal hücrelerdir. Bazal membranın en önemli bileşenlerinden biri olan tip I kollajen, hepatositlerin farklılaşmalarını uyarmaktadır. Böylece hücre iskeletinin en önemli komponentlerinden birisi olan aktin, yeniden organize olarak, hücreleri yönlendirmektedir. Amaç: Bu çalışmada, tip I kollajenin hücre iskeleti üzerindeki etkisini araştırma amacı ile, HepG2 hücrelerinde beta-aktin proteininin ekspresyonunun immunofloresan yöntemler kullanılarak araştırılması hedeflenmiştir. . Yöntem: Klasik kültür ve iki boyutlu tip I kollajen kaplı kültür kaplarında HepG2 hücreler, 37C° ve %5CO2 varlığında kültüre edildi. Hücreler, kültür ortamını %60-80 oranında kapladıkları çoğalma, tam konfluent ve 1.hafta sonrası farklılaşma fazlarında fiske edildi. Anti-beta aktin antikoru ile immunofloresan yöntemle boyanarak konfokal mikroskop altında incelendi. Bulgular: Tip I kollajen bulunan kültür ortamda yer alan HepG2 hücrelerinin morfolojisinde iğsi bir yapıya doğru dönüşüm olduğu gözlemlendi. Çoğalma fazında beta-aktin ekspresyonunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmezken ($p>0.05$), hücrelerin farlılaşmaya başladıkları fazlarda test grubunda kontrol grubuna göre anlamlı bir artış görüldü ($p<0.05$). Sonuç: Elde edilen sonuçlar, tip I kollajenin, hücrenin morfolojik ve fizyolojik fonksiyonları için hayati önem taşıyan hücre iskeleti üzerinde etkili olduğunu göstermektedir

Anahtar Kelimeler: Hücre İskeleti, Beta-Aktin, Hepg2, Tip I Kollajen

The Effects of Type I Collagen On the Cell Skeletal Organization of Liver Cancer Cells Which Are Either in Proliferation Or in Differentiation Phase

Abstract

Introduction: Hepatocytes, the main type of epithelial cells in the liver, are located on the basement membranes. Type I collagen, one of the most important components of the basement membrane, stimulates the differentiation of hepatocytes. Thus, actin which is the most important component of the cytoskeleton is important for the reorganization of the cells. Aim: The aim of this study is to show the effect of type I collagen on the cytoskeleton and to investigate the expression of the beta-actin protein in HepG2 cells by using immunofluorescence labeling methods. Method: HepG2 cells were cultured at 37 ° C and 5% CO2 under normal culture conditions and in culture dishes coated with type I collagen. After fixation of the cells both in the proliferation and differentiation phases. HepG2 cells were labeled with an antibody that is specific for beta-actin. And then examined under a confocal microscope. Results: Morphological transformation of the cells to spindle-like structures was clear for the HepG2 cells in the culture medium containing type I collagen. The beta-actin expression did not meaningfully change between the control group and the cells on Type I collagen coated surfaces in the HepG2 cells that are in the proliferation phase ($p > 0.05$). However, there was a significant increase in the treated group in the cells that have started to differentiate ($p < 0.05$). Conclusion: The results show that type I collagen is effective on cell shape and formation of the cytoskeleton, which is vital for the cells` morphological and physiological functions.

Keywords: Cytoskeleton, Beta-Actin, Hepg2, Collagen Type I

Makale id= 38

Sözlü Sunum

Çölyak Hastalarında Vitamin-Mineral Düzeyleri ve Tam Kan Sayımı Parametrelerinin Sağlıklı Kontrol Grubu Verileriyle Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Şükrü Güngör[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji Bilim Dalı

Özet

Giriş-Amaç Pediatrik çöliyak hastalığında tanı anında bakılan mean platelet volüm (MPV) ve platelet crit (PCT) ve vitamin-mineral düzeylerini sağlıklı kontrol grubu ile kıyaslamayı ve elde ettiğimiz sonuçları literatürle paylaşmayı amaçladık. Materyal-Metod Bu çalışma Temmuz 2017- Aralık 2018 tarihleri arasında çöliyak hastalığı (CD) tanısı alan 80 pediatrik CD ile aynı yaş grubundan 42 sağlıklı çocuk hastanın klinik, laboratuvar verileri retrospektif olarak incelendi. Bulgular Yaş ve cinsiyet açısından gruplar arasında anlamlı bir fark yoktu (sırasıyla (p=0.383, p=0.462). Çöliyak hastalarında anemi, folat, demir ve vitamin D eksikliği sıklığı kontrol grubuna göre daha yüksek oranda görüldü (sırasıyla p=0.001, p=0.027, p<0.001, p<0.001). Hastalar tam kan sayımı ve vitamin-mineral düzeylerine göre değerlendirildiğinde; Hemoglobin (Hb), mean corpuscular volüme (MCV), ferritin ve vitamin D düzeyleri CD grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşük tespit edildi (sırasıyla p<0.001, p=0.026, p<0.00, p=0.001). Platelet (PLT), PCT, MPV düzeyleri ise CD grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek tespit edildi (sırasıyla p=0.010, p<0.001, p<0.001). Vitamin D düzeyi ile March sınıflamasının derecesi arasında zayıfta olsa anlamlı negatif korelasyon tespit ettik (r:-0.273, p=0.023). Sonuç Çalışmamız CD hastalarında MPV, PCT değerlerinin sağlıklı kontrollere göre daha yüksek, Hb, folat, demir ve vitamin D düzeylerinin ise daha düşük olduğunu göstermektedir. Özellikle tedaviye dirençli anemilerde demir eksikliğinin yanında diğer nutrientlerin de araştırılmasını önermekteyiz. Bulmuş olduğumuz Vitamin D düzeyi ile histolojik hasar derecesi arasındaki korelasyonun ise daha geniş ve kapsamlı çalışmalarla aydınlatılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Anemi, Çöliyak Hastalığı, Mean Platelet Volüm, Platelet Crit, Vitamin D Eksikliği

Comparison of Vitamin-Mineral Levels and Complete Blood Count Parameters in Celiac Patients With Healthy Control Group Data

Abstract

Background We aimed to compare the mean platelet volume (MPV) and platelet crit (PCT) and vitamin-mineral levels in pediatric celiac disease with the healthy control group and to share the results with the literature. Methods In this study, clinical and laboratory data of 80 pediatric CD patients diagnosed with celiac disease (CD) between July 2017 and December 2018 and 42 healthy children in the same age group were retrospectively analyzed. Results There was no significant difference between the groups in terms of age and gender ($p = 0.383$, $p = 0.462$, respectively). The frequency of anemia, folate, iron and vitamin D deficiency was higher in celiac patients compared to the control group ($p = 0.001$, $p = 0.027$, $p <0.001$, $p <0.001$, respectively). When the patients are evaluated according to their complete blood count and vitamin-mineral levels; Hemoglobin (Hb), mean corpuscular volume (MCV), ferritin and vitamin D levels were found to be significantly lower in the CD group compared to the control group ($p <0.001$, $p = 0.026$, $p <0.00$, $p = 0.001$, respectively). Platelet (PLT), PCT, MPV levels were found to be significantly higher in the CD group compared to the control group ($p = 0.010$, $p <0.001$, $p <0.001$, respectively). We found a weakly negative correlation between the vitamin D level and the degree of the March classification (r: -0.273, $p = 0.023$). Conclusion Our study shows that MPV, PCT values are higher and Hb, folate, iron and vitamin D levels are lower in patients with CD compared to healthy controls. We recommend investigating other nutrients besides iron deficiency, especially in treatment-resistant anemias. We think that the correlation between Vitamin D level and the degree of histological damage should be elucidated with larger and more comprehensive studies.

Keywords: Anemia, Celiac Disease, Mean Platelet Volume, Plateletcrit, Vitamin D Deficiency,

Makale id= 307

Sözlü Sunum

Covid 19 Pandemi Sürecinde Sitoredüktif Cerrahi ve Hipertermik İntraperitoneal Kemoterapi Deneyimlerimiz

Uzman Göktürk Gürsoy[1] , Uzman Gözde Ertunç[1] , Uzman Gökhan Akkurt[1] , Uzman Barış Candan[1] , Uzman Şevket Barış Morkavuk[1] , Prof.Dr. Yusuf B Özoğul[1] , Prof.Dr. Musa Akoğlu[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi Cerrahi Onkoloji Kliniği

Özet

Peritoneal karsinomatoziste tanımlanan sitoredüktif cerrahi (SRC) ve intraoperatif hipertermik kemoterapi (HİPEK) komplike bir cerrahi işlemdir. Bu ameliyat ile makroskobik tümör yükü, rezidüel veya mikroskobiktümör hücrelerinin ortamdan uzaklaştırılması hedeflenmektedir. Ankara Şehir Hastanesi (AŞH) Cerrahi Onkoloji Kliniği Haziran 2020 yılında ilk yan dal asistanlarının katılımı ile eğitim faaliyetlerine başlamıştır. Covid 19 enfeksiyonu Mart 2020 tarihinde pandemi ilan edilip etkisini arttırarak sürdürmüştür. Bu süreçte Sağlık Bakanlığımızın tavsiyesi ile ağırlıklı olarak malign ve acil vakalar yapılmıştır. Covid 19 pandemisinin etkisinin artmasına rağmen Haziran 2020'de kliniğimizde komplike bir prosedür olan 4 adet SRC ve HİPEK ameliyatı yapılmıştır. Bu çalışmada tüm hastalar tıbbi onkoloji bölümü ile konsülte edildi. Hastalar demografik özellikleri, klinikopatolojik özellikler, uygulanan ilaç tipi/dozu, ilaç toksisitesi, mortalite ve komplikasyon (Clavien Dindo) açısından değerlendirildi. Hastaların 3'ü (%75) kadın, 1'i (%25) erkek idi. 2 hastada geçirilmiş Covid 19 enfeksiyonu öyküsü mevcuttu. 2 hasta kolorektal orjinli tümöre, 1 hasta psödomiksomaperitonei'e ve son hastada ampulla vateri tümörüne sahipti. Son olgu literatürde ilk olması nedeniyle ayrıca önem arz etmektedir. Hastaların ortanca yatış süresi 13 gün, ortancaPKİ skoru 9, ortancaASA skoru 2 ve ortalama ameliyat süresi 5,25 saat idi. Hastaların %75'inde patoloji raporu adenokarsinom olarak raporlandı. Hiçbir hastada ilaç toksisitesi ve mortalite gözlenmedi. 3 hasta rekürren iken (%75), bir hasta primer (%25) idi. Biz çalışmamızda Covid 19 sürecinde eğitim faaliyetlerine yeni başlayan AŞH Cerrahi Onkoloji Kliniğinde kısa süre içinde yapılan 4 adet SRC ve HİPEK olgularını sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Sitoredüktif Cerrahi, İntraoperatif Hipertermik Kemoterapi

Our Experiences in Citoreductive Surgery and Hyperthermic Intraperitoneal Chemotherapy During Covid 19 Pandemia

Abstract

Cytoreductive surgery (CRS) and intraoperative hyperthermic chemotherapy (HIPEC) defined in peritoneal carcinomatosis is a complicated surgical procedure. With this surgery, it is aimed to remove the macroscopic tumor, residual or microscopic tumor cells from the abdomen. Ankara City Hospital (ACH) Surgical Oncology Clinic started its training activities in June 2020 with the participation of the first fellows. Covid 19 infection was declared a pandemic in March 2020 and continued to increase its effect. Within this period, mainly malignant and emergency cases were operated with the recommendation of our Ministry of Health. Despite the increased impact of the Covid 19 pandemic, 4 CRS, and HIPEC surgeries, which are complicated procedures, were performed in our clinic since June 2020. In this study, all patients were consulted with the medical oncology department. The patients were evaluated in terms of demographic characteristics, clinicopathological features, type/dose of drug administered, drug toxicity, mortality, and complications (Clavien Dindo). Three (75%) of the patients were female and 1 (25%) was male. 2 patients had a history of Covid 19 infection. 2 patients had colorectal tumor, 1 patient had pseudomyxomaperitonei, and the last patient had ampulla vateri tumor. The last case is also important as it is the first in the literature. The median hospital stay of the patients was 13 days, the median PCI score was 9, the median ASA score was 2, and the mean operative time was 5.25 hours. Pathology results was reported as adenocarcinoma in 75% of the patients. Drug toxicity and mortality were not observed in any of the patients. In our study, we aimed to present 4 cases of CRS and HIPEC performed in a short time in the ACH Surgical Oncology Clinic, which has just started training activities during Covid 19 pandemic.

Keywords: Covid 19, Cytoreductive Surgery, Intraoperative Hyperthermic Chemotherapy

Makale id= 276

Sözlü Sunum

Covid 19 Pandemisinde Hipokrat Andının Yansıması

Doç.Dr. Oya Ögenler[1] , Dr. Öğretim Üyesi Selda Okuyaz[1]

[1]mersin Üniversitesi Tıp Fakülyesi Tıp Taraihi Ve Etik Anabilimdalı
*Corresponding author: Oya Ögenler

Özet

Türkiye'de Covid 19 Pandemisi sırasında ilk vaka bildirimi yapıldıktan sonra, 16 Mart'ta üniversiteler de dahil olmak üzere tüm eğitim-öğretime ara verildi. Bu durum tıp eğitimini kendine has yapısından dolayı birçok disiplinlerden farklı bir şekilde etkiledi. Covid 19 pandemi koşulları gereği 2019-2020 döneminde mezuniyet töreninin yapılmaması ve tıp fakültesinden mezun olan öğrencilerin Hipokrat andı okunmasının her zamankinden farklı bir şekilde yapılması gündeme geldi. Bu çalışmada Covid 19 pandemi sürecinde yeni mezun hekimlerin Hippokrat andını okumasıyla ilgili yaşananlar, tıp etiği bakış açısıyla değerlendirilecektir. Bir tıp fakültesinden 2019-2020 dönemi mezun öğrencilerinin 220 mezunundan 145'i gruplar halinde pandemi koşullarına ile uyum içinde yüz yüze veya online Hippokrat andına katılmışlardır. Katılım oranı geçmiş senelerdeki yüz yüze mezuniyet törenlerindeki oranlara benzer şekildedir. Geçmişten günümüze Hipokrat andı hekimlik meslek hayatına adım atılırken, hekim hasta ilişkilerinde uyulması gereken etik ilkelerin önemine dikkat çeken, toplumsal bir sözleşme olarak kabul edilmektedir. Hipokrat andının, pandemi kısıtlamalarından dolayı öğretim üyesi eşliğinde mekânın önemi olmadan gerçekleşmesi, genç hekimler tarafından anda verilen değere dikkat çekmektedir. Sonuç olarak yüzyıllardır tekrarlanan görkemli törenlerden ziyade Hipokrat andının mezuniyet töreninden ve toplumsal sözleşmeden bağımsız olarak hekim üzerindeki yansımasının yeniden ele alınması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipokrat Andı, Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi, Tıp Etiği

Makale id= 13

Sözlü Sunum

Covid 19 Şüphesiyle Takip Edilen Bir Salmonellozis Olgu Sunumu

Uzman Selim Görgün[1]

[1]S.B.Ü. Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji Bölümü

Özet

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Bölümü, Samsun selimgorgun55@gmail.com ÖZ: Salmonellozis, halk sağlığını tehit eden, salgınlara sebep olabilen bir enfeksiyon hastalığıdır. Salmonella suşları, Enterobactericea familyasında yer alan fakültatif anaerob, gram negatif boyanma özelliğinde ve çubuk görünümünde bakterilerdir. Salmonella typhi (Tifo), Salmonella paratyphi A,B,C (Paratifo) tipleriyle enterik ateşe sebep olurlar. Bu olguda, Corona virüs hastalığı-2019 (COVİD 19) enfeksiyonu şüphesiyle hastaneye yatırılan ve tedavi alan bir hastanın Salmonellozis tanısı ile taburcu edilmesi irdelenmiştir. Konjestif kalp yetmezliği, hipertansiyon ve astım tanılarıyla takip edilen 90 yaşında bayan hasta acil servise ani başlayan bulantı, kusma , karın ağrısı ve beraberinde ateş ve dispne şikayeti ile başvurdu. Gelişinde tansiyon arteryel: 136/79 mmHg, nabız 87/dk, oksijen saturasyonu: % 58, ateş: 39 0C olarak saptandı. Çekilen thorax tomografisinde ve akciğer grafisinde kardiyotorasik oranın arttığı, sol ventrikül hakimiyeti, kardiyomegali, torasik aort duvarında kalsifiye atherom plakları ,toraks ön-arka çapı ve akciğer havalanmalarında amfizematöz tarzda artış olduğu ve pulmoner vascüler dağılımın artarak kabalaştığı izlendi. Rutin kullandığı ilaçlara ek olarak Corona virüs tedavisi amacıyla hidroksi klorakin (2x1) oral başlandı. Sürüntü örneğinde Corona virüs tespit edilemeyince hastanın ilk günden itibaren ishali olması nedeniyle gönderilen gaita kültür testinde Salmonella enteritidis üremesi tespit edildi. Corona virüs enfeksiyonu düşünülen ve riskli grupta kabul edilen yaşlı, kronik hastalık öyküsü bulunan hastalar ivedilikle hospitalize edilerek takip edilmektedir. COVİD 19 ön tanılı hastalarda ateş, öksürük, solunum sıkıntısı, halsizlik, yanısıra bulantı, kusma, karın ağrısı ve ishal gibi şikayetlerinde sık görülmesi ayırıcı tanıda anamnez ve fizik muayenenin önemini arttırmaktadır. Özellikle PCR testi negatif gelen hastalarda olası bakteriyel ve viral enfeksiyonlar açısından hastanın detaylı klinik değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Salmonellozis, Enterik Ateş

A Report of Salmonellosıs Case Followed Up Wıth Suspected Covid 19

Abstract

Salmonellosis is an infectious disease that threatens public health and can cause epidemic. Salmonella strains are facultative anaerobes, gram-negative staining and rodlike bacteria that are included in the Enterobacteriaceae family. Salmonella typhi (Typhoid), Salmonella paratyphi A, B, C (Paratypho) types of this bacteria cause enteric fever. In this case, the discharge of a patient with the diagnosis of Salmonellosis, who was hospitalized due to suspected COVID-19 infection and received treatment, was discussed. A 90-year-old female patient who was followed up with the diagnosis of congestive heart failure, hypertension and asthma was admitted to the emergency service with sudden nausea, vomiting, abdominal pain, accompanied by fever and dyspnea. On arrival, the patient's blood pressure was 136/79 mmHg, pulse was 87 / min, oxygen saturation was 58%, and body temperature was 39°C. In thorax tomography and chest radiography, increased cardiothoracic ratio, enlargement in left ventricular, cardiomegaly, calcified atheroma plaques on the thoracic aortic wall, an emphysematous increase in thoracic anteroposterior diameter and lung aeration were observed, and also pulmonary vascular distribution found to be increased and coarsened. In addition to the drugs used routinely, the patient also started using hydroxychloroquine oral tablet (2x1) as a part of COVID-19 treatment. Coronavirus was not detected in the swab sample, however, Salmonella enteritidis growth was detected in the stool culture test performed as the patient had diarrhea since the first day of hospitalization. Elderly patients with a history of chronic disease who are suspected of having Corona virus infection and who are accepted in the risky group are immediately hospitalized and followed up. The frequent occurrence of symptoms such as fever, cough, respiratory distress, fatigue as well as nausea, vomiting, abdominal pain and diarrhea in patients pre-diagnosed with COVID-19 increases the importance of anamnesis and physical examination in differential diagnosis. A detailed clinical evaluation of the patient is required in terms of possible bacterial and viral infections, especially in patients with negative PCR tests.

Keywords: Covid-19, Salmonellosis, Enteric Fever

Makale id= 317

Sözlü Sunum

Covid 19 ve D-Dimer

Dr. Öğretim Üyesi Sedat Özdemir[1]

[1]karabük üniversitesi
*Corresponding author: Sedat Özdemir

Özet

SARS-Cov-2 yani Coronavirüs 2019 (COVİD-19) hastalığı Çinin Vuhan knetinde tanımlanmış tüm dünyada pandemi olarak kabul edilen bir hastalıktır. Bu yazıyı yazdığım anda Dünya sağlık örgütü verilerine göre 65.257.767 vakaya ulaşmış ve bu vakalardan 1.513.519'unda ölüm gerçekleşmiştir. SARS-CoV-2, solunum damlacıkları yoluyla bulaşır ve hedef hücrelere anjiyotensin dönüştürücü enzim reseptörü 2 (ACE2) sayesinde girer. Hastalık yaklaşık 2-14 günlük bir inkübasyondan sonra,semptomatik evresi olan ve kendini ateş, nefes darlığı, öksürük ile ortaya çıkabilir. Daha ağır olgularda pnömoni, şiddetli solunum disfonksiyonu ve organ yetmezlikleri ile kendini gösterir. Serolojik olarak hastanın boğaz ve burun PCR testi ile Covid19 PCR pozitifliği görülerek tanı konulur. Ayrıca hastalık değerlendirmesi ve izleme thoraks bilgisayarlı tomografi (BT) taramaları kullanılarak vakaların ⩾% 75'inde iki taraflı anormallikler (buzlu cam, interstisyel tutulum) gözlenerek tanı konur. D-dimer, fibrin pıhtılarına özgü bir yıkım ürünüdür. Fibrin birikimi ve kararlılığının duyarlı ve güvenilir bir belirtecidir. D-dimer oluşlumu üç enzimin aktivasyonu sonucu oluşan bir seri reaksiyon sonucunda gelişir Plazma fibrinojeninin %2-3'lük kısmı fizyolojik olarak çapraz bağlı fibrin ve Fibrin yıkın ürünlerine dönüşüp, daha sonra yıkıldığı için, sağlıklı bireylerde plazmada az miktarda D-dimer bulunmaktadır. Pıhtılaşma ve fibrinolitik sistem aktifleştiğinde, plazmada D-dimer seviyesinde dramatik şekilde artış görülür. Antikoagülan tedavi ve belirtilerin gerilemesiyle de plazma D-dimer konsantrasyonunda azalma gözlenir. D-dimerin ortalama 8 saatlik yarılanma ömrü vardır ve vücuttan atılımı böbrekler ve retiküloendotelyal sistem tarafından gerçekleşir. Covid 19 da ortaya çıkan endotelial hasar nedeniyle covid 19un kötü prognoz kriterlerinde d-dimer düzeyinin normalden yüksek olması kötü prognoz kriteri olarak değerlendirilmektedir. D-dimerin 2x3 kat yüksek olması Uluslararası Tromboz ve Hemostaz Derneği kriterlerine göre hastanede yatış gerektiren değerlerden biridir. Ancak diğer pıhtılaşma faktörlerinde net değerler olmasına rağmen (Trombosit<10000/µl, pT>3sn, aPTT>5sn, Fibrinojen<200mg/dL) D-Dimer düzeyi için net bir değer verilmemiştir. Bu derlemede D-Dimer ve Covid-19 arasındaki ilişki üzerine yapılmış yayınların derlemesi yapılarak bulunmuş cut-off değerlerinin neler olduğu araştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sars Cov-2, Covid-19, D-Dimer

Makale id= 168

Sözlü Sunum

Covid 19'da Akupunktur Uygulamaları

Prof.Dr. Mehtap Honca[1]

[1]Yozgat Bozok Üniv. Tıp Fak. Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD.
*Corresponding author: Mehtap Honca

Özet

Şiddetli akut solunum yolu sendromu koronavirus 2 (SARS -Cov-2), Dünya Sağlı Örgütü tarafından 2019 Coronavirus hastalığı (COVID 19) olarak yeniden adlandırılmıştır. Coronavirus hastalığı ilk olarak Çin, Wuhan 'da 2019 Aralık ayında görülmüş ve o günden beri milyonlarca vakaya ve binlerce ölüme yol açarak tüm dünyaya yayılmaktadır. COVID 19 oldukça bulaşıcıdır ve tam olarak solunumsal damlacıklar, temas, sindirim yolu ve aerosol transmisyonu ile taşınmaktadır. Genel olarak en sık görülen semptomlar; hastalığın başlangıcında ateş, öksürük, yorgunluk ve diğer semptomlar ise başağrısı, diare, dispne, hemoptizi, balgam üretimi ve lenfopenidir. Akupunktur bulantı, kusma, uykusuzluk, dispne, yorgunluk, abdominal ağrı ve anksiyeteye bağlı hastalıklarda kullanılmaktadır. Yapılan bir çalışmada akupunkturun COVID 19'lu hastalarda göğüs ağrısı, yorgunluk, uykusuzluk, anksiyete, bulantı, kusmayı giderdiği görülmüştür. Çin'de COVID 19 hastalarında hem geleneksel Çin hem de batı tedavilerini birlikte kullanılmaktadırlar. Çin Akupunktur ve Moksibüsyon Derneği COVID 19'da akupunktur ve moksibüsyon uygulamaları için bir klavuz geliştirmiş ve yayınlamışlardır. Bu klavuz, COVID 19 hastalarının değişik dönemlerdeki tedavilerini içerdiği (medikal gözlemleme evresi, medikal tedavi evresi ve iyileşme evresi) için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Akupunktur

Acupuncture Interventions in Covid-19

Abstract

Severe acute respiratory syndrome coronavirus 2(SARS -Cov-2) was renamed by World Health Organization(WHO) to be as '2019 coronavirus disease(COVID 19) recently. The coronavirus disease 2019 was recognized in Wuhan, China in December 2019 and has been spreading worldwide with causing millions of cases and thousands of death ever since. COVID 19 is highly contagious and it's mainly transmitted by respiratory droplets, contact, digestive tract and aerosol

transmission. In general the most common symptoms of COVİD 19 are fever, cough, fatique at onset of the illness and other symptoms are headache, diarrhea, dyspnea, hemoptysis , sputum production and lymphopenia. Also the general population and healthcare workers experience anxiety and imsomnia. Acupuncture is often used in the treatment of symptoms such as vomiting, nausea, imsomnia, dyspnea, fatique, abdominal pain and anxiety disorders. In a recent study, it was shown that acupuncture relieved chest pain, fatique, imsomnia, anxiety, nausea, vomiting in the patients with COVID 19. COVID 19 patients in China received both integrated Chinese and western medicine together. China Association of Acupuncture-Moxibustion developed and ıssued a Quidance for acupuncture and moxibustion intervention on COVID 19. This quide is important for the treatment of COVID 19 patients with different stages (medical observation stage, medical treatment stage and recovery stage).

Keywords: Covid-19, Acupuncture

Makale id= 78

Sözlü Sunum

Covid-19 Acil Çocuk Ameliyathanesine Alınan Vakaların Değerlendirilmesi

Uzman Müge Çakırca[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Covid-19 pandemisiyle birlikte acil olarak opere olması gereken hastalar için de ameliyathane stratejileri belirlenmiştir. Bunların başında hastaların PCR testinin kontrolü gelir. Test sonucu pozitif çıkmış yada sonucun çıkması beklenemeyecek acil vakalar için covid için ayrılmış bir operasyon odası kullanılır. Bu yazıda çocuk yaş grubu için ayrılmış covid acil ameliyathanesinde opere edilmiş vakaların PCR pozitiflikleri gözden geçirildi. Yöntem: Nisan-Kasım 2020 tarihleri arasında covid çocuk acil ameliyathanesinde covid tanılı yada şüphesi olan çocukların postoperatif dönemdeki covid pozitiflikleri incelendi. Demografik özellikleri, ASA ve operasyon isimleri not edildi. Bulgular: Toplam hasta sayısı 63'dü. Hastaların yaş ortalaması 8,8 (min-max 0,58-18) olarak bulundu. Ağırlıklarının ortalaması 38,1± 21,3 kg olan hastaların ASA skorları ortalama 2E bulunurken, 3 hasta 4E ve 7 hastanın 3E anestezi riskiyle opere edildiği saptandı. Apendektomi nedeniyle 35 hasta opere olurken, yabancı cisim aspirasyonu, torsiyon, invajinasyon, kateter takılması gibi işlemler için de covid acil ameliyathanesi kullanıldı. Pcr pozitifliği bilinen 3 hasta alınmışken, sonucu ameliyat öncesinde çıkmamış hastalardan 10 tanesinin sonuç çıktığında pozitif olduğu tespit edildi. Bir hastanın yatışından 10 gün sonra pozitifleştiği görüldü. Endoskopi ve LP için alınmış iki vakanın da test baktırılmadan şüpheli olarak değerlendirilerek alındığı tespit edildi. Sonuç: Covid-19 olan hastaların ameliyatlarında ameliyat ekibi, anestezi ve personelin kişisel koruyucu ekipman giymeleri başta olmak üzere çeşitli tedbirler alınmaktadır. Alınan 63 vakanın 13 tanesinde Covid-19 pozitifliği tespit edilen bu araştırmaya göre kişisel koruyucu ekipman kullanımı ve önlemlerin 50 vaka için gerekmediği halde şüphe nedeniyle alındığı göze çarpmaktadır. Bu araştırma ile daha kısa sürede sonuç verebilecek ve gerekirse sadece acil vakalar için kullanılması planlanacak yeni testlerin geliştirilmesi gerektiği kanaati gündeme gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Ameliyathane, Pediatrik Hastalar.

Evaluation of Operated Cases İn Emergency Child Covid-19 Operating Room

Abstract

Objective: In pandemic process, operating room strategies have been determined for patients undergoing emergency surgery. PCR test results are important for these patients. One operation room selected for covid suspected or confirmed emergency cases that have a positive or waiting result. In this article, PCR positivity was reviewed of the pediatric age group who undergoing emergency operation in selected covid emergency operating room. Method: Between April and November 2020, operated cases in the covid emergency operating room for children were examined. The postoperative covid-19 PCR test results confirmed to positive or negative. Demographic characteristics, ASA and operation names were noted. Results: The all patients was 63 cases . The mean age of the patients was found to be 8.8 (min-max 0.58-18). Mean weight of cases were 38.1 ± 21.3 kg. ASA scores of the patients mean were 2E, 3 patients were operated with 4E and 7 patients with 3E risk of anesthesia. Operations included mostly appendectomy cases were 35, other various operations detected such as foreign body aspiration, torsion, invagination, and catheter insertion in the covid emergency operating room. PCR positivity confirmed for 3 patients founded in preoperatively, but 10 of the patients positive results were founded on postoperative period. It was observed that one patient became positive 10 days after hospitalization. Two cases were founded without testing for undergoing endoscopy and LP prodedures. Conclusion: Various precautions are taken in the operationg room of the patients with Covid-19, especially personal protective equipments used to the operation team, anesthesia and personel. According to this study, in which 13 of 63 cases were positive for Covid-19, the use of personal protective equipment and they are completed other operating room precautions. But 50 cases were founded PCR negative in postoperatively and these were not required for these precautions. However, for the safety of healthcare workers, precautions were followed in that cases who did not confirmed PCR result. As a result, new tests should be developed that can results in a shorter time and may be used only for emergency cases.

Keywords: Covid-19, Operating Room, Pediatric Patiens.

Makale id= 179

Sözlü Sunum

Covid-19 Döneminde Cerrahi Planlama ve Preoperatif Değerlendirme

Dr. Onur Okur[1]

[1]İstanbul Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Özet

COVID-19 pandemisi sağlık kurumlarını cerrahi işlemleri sınırlandırmaya zorlayarak işgücü, ekipman ve hastane yataklarının artan hasta yükünün yönetimi için kullanılmasını gerektirmiştir. Hastalığı geçirmiş/enfekte kişilerdeki cerrahi uygulamaların gidişatı kötüleştireceği ve pulmoner komplikasyonları arttıracağına ilişkin kanıtlar ertelemelerin diğer sebebidir. COVIDSurg İşbirliği tarafından yapılan araştırmada COVID-19 ile enfekte hastalarda genel mortalite %23.8 (n=268) gibi yüksek düzeylerde bulunmuştur. Sayısının 28 milyona yaklaştığı bildirilen bu ertelemelerin toplumsal ve bireysel sağlık ve iyilik haline ciddi etkileri olması kaçınılmazdır. Acil dışı operasyon ve girişimlerin çoğunluğu -gerektiğinde- belirsiz süreler boyunca ertelenebilir olsa da acil cerrahiler ve kanser cerrahisi gibi hastaların sağkalımını derhal olmasa da yakın zamanda etkileyebilecek cerrahilerin bekletilmeden yapılması mecburidir. Cerrahi gerektiren rahatsızlıklar için hastaneye başvuran hastalar dikkatle sorgulanarak şüpheli veya pozitif olanlar için ayrı yol haritaları hazırlanmalıdır. COVID şüphesi olmayan elektif cerrahi vakaların triajının/önceliğinin belirlenmesi için ise ESAS ve MeNTs gibi skorlama sistemleri kullanılabilir. Kane ve ark. çalışmasında oluşturdukları COVID negatif yolaklar sayesinde hastaların yalnızca %1.4 (n=7)'ünde postoperatif dönemde enfeksiyon görüldüğünü bildirmiştir. Salgın sürecinde bir kurumda gerekli elektif cerrahinin sürdürülmesi için öncelik belirleme komiteleri kurulmalıdır. Bu komiteler salgının durumunun değerlendirilmek için günlük vaka sayıları kılavuz olarak kullanılmalı, hastanedeki mevcut COVID-19 vaka sayısı, cerrahi vakaların aciliyeti ve hastanede halihazırdaki imkanları (personel, ventilatör, yatak, test kapasitesi) hastanede cerrahinin devam etmesi/durdurulması kararını almalıdır. Bulaşın azaltılması, postoperatif komplikasyonların önüne geçilmesi ve salgın yasaklarına uyum sağlanabilmesi için gerektiğinde teletıp gibi teknolojik imkanların kullanılabilir. Sonuç olarak pandemi döneminde cerrahi bakım hizmetlerinin nasıl yürütüleceğinin belirlenmesi her kurum için multidisipliner bir yaklaşım ile yerel ve merkezi otoritelerin işbirliğinin sağlayan bir model oluşturmak mecburiyetindedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Cerrahi Planlama, Preoperatif Değerlendirme

Makale id= 171

Sözlü Sunum

Covid-19 Epidemiyoloji, Viroloji ve Korunma

Uzman Filiz Koç[1]

[1]SBÜ Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hst ve Klinik mikrobiyoloji kliniği

Özet

Korona virüsler insanda sıklıkla üst solunum yolu enfeksiyon etkeni olarak uzun zamandır tanınan patojenlerdir. 2019'un sonunda, Çin'in Hubei Eyaletine bağlı Wuhan kentinde pnömoni vakasının etkeni olarak yeni bir korona virüs tanımlandı. Ardından vakalar hızla yayıldı ve Çin genelinde salgına neden oldu ve salgının ilerlemesi ile küresel boyuta geldi ve Pandemi olarak ilan edildi. Şubat 2020'de Dünya Sağlık Örgütü, hastalığın ismini COVID-19 olarak belirledi. COVID-19'a neden olan virüsün, 2002 de tespit edilen SARS-CoV benzer olduğu tespit edildi ve şiddetli akut solunum sendromu korona virüs 2 (SARS-CoV-2) olarak adlandırıldı. Korona virüs segmentsiz, tek zincirli, pozitif polariteli bir RNA virüsüdür. Korona virüsler genel olarak kuş, deve, yarasa, misk kedisi, fare, kedi ve köpek gibi hayvanları da enfekte edebilirler. Türler arası geçiş korona virüs ailesinin önemli bir özelliğidir. Hayvanlardan insanlara geçen iki tür insanda görülen korona virüslerin aksine ağır tablolar oluşturmaktadır. 2002 yılında Çin de ortaya çıkan SARS ve 2012 de Ortadoğu'da çıkan MERS bunun örnekleridir. Virüsü alan kişilerin solunum sekresyonlarının damlacık veya temas yoluyla bulaştırdığı tespit edildi. Hastalığın akciğerlerin yanı sıra çoklu organ tutulumları ile yaşamı tehdit eden kliniklerden sorumlu olduğu belirlendi. Ekim 2020 sonu itibariyle Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre hasta sayısı 45 milyonun, ölüm sayısı bir milyonun üstüne çıkmıştır. Wuhan'dan 2019'un sonunda ilk vaka raporlarından bu yana, Antarktika hariç tüm kıtalarda vakalar bildirildi. Bildirilen vaka sayıları, akut enfeksiyonların sadece bir kısmının teşhis edilip raporlanabilmesi nedeniyle COVID-19'un genel yükünü olduğundan az gösterildiği kabul edilmektedir. Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'daki seroprevalans araştırmaları, potansiyel yanlış pozitif veya negatifleri hesaba kattıktan sonra, SARS-CoV-2'ye maruz kalma oranının, bildirilen vakaların insidansının yaklaşık 10 kat veya daha fazlası olduğunu ileri sürmektedir. Bilinen etkin tedavisi olmayan virüsün, aşı çalışmaları devam etmektedir. Toplumda SARS-CoV-2 bulaşması mevcutsa, korunma için bireylerin kalabalıklardan kaçınmaları, insanlarla aralarına 1.5-2 metre mesafe koyarak fiziksel mesafe uygulamaları ve el hijyenlerini sağlamaları ve halka açık yerlerde maske takmaları teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Epidemiyoloji, Viroloji ve Korunma

Makale id= 26

Sözlü Sunum

Covid-19 Geçiren Hastalarda Retinal Vasküler Değişiklikler

Dr. Alper Halil Bayat[1] , Dr. Emre Aydemir[2]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Esenler SUAM
[2]Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Alper Halil Bayat

Özet

Covid-19 Geçiren Hastalarda Retinal Vasküler Değişiklikler Amaç: Covid-19 geçiren hastaların retinal damar çaplarının sağlıklı bireylerle kıyaslanması. Araç ve Gereçler: Covid-19 hastalığı geçiren 23 hastanın gözü ve 20 sağlıklı hastanın gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların fundus renkli görüntüleri alındı(FA; Visucam500; Carl Zeiss Meditec, Jena, Germany). IVAN (Nicole J. Ferrier, College of Engineering, Fundus Photography Reading Center, University of Wisconsin, Madison, WI, USA) yarı otomatik retinal damar analizatörü ile damar çapları ölçüldü (resim-1). Santral retinal arter çapı (SRAÇ), santral retinal ven çapı (SRVÇ) ve arter-ven oranı (AVO) karşılaştırıldı. Bulgular: Covid-19 hasta grubunda ortalama yaş 37.8±9.5, kontrol grubunda 40±8 idi (p=0.45). cinsiyet bakımından gruplar arsasında fark yoktu (p=0.343). SRAÇ covid-19 grubunda 171±41, kontrol grubunda 204±25 idi(p=0.005). SRVÇ coivd-19 grubunda 226±23 iken kontrol grubunda 228±22 bulundu (p=0.738). AVO covid-19 grubunda 0.75±0.15 iken kontrol grubunda 0.85±0.09 saptandı(p=0.001). Sonuçlar: Covid-19 geçiren hastaların retinal arterlerinde vazokonstriksiyona rastlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Retina, Vazokonstriksiyon

Makale id= 62

Sözlü Sunum

Covid-19 Hastalarında Karaciğer Aminotransferaz Aktivitelerindeki Dinamik Değişikliklerin Değerlendirilmesi

Uzman Abdulkadir Çat[1] , Uzman Celal Satıcı[2] , Uzman Kamil Taha Uçar[3]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Biyokimya, İstanbul
[2]T.C. Sağlık Bakanlığı Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları, İstanbul
[3]Bilecik Halk Sağlığı Laboratuvarı, Tıbbi Biyokimya Laboratuvarı, Bilecik
*Corresponding author: Abdulkadir Çat

Özet

AMAÇ: Çalışmamızda, hastaneye yatışı sırasında alanin aminotransferaz (ALT) ve aspartat aminotransferaz (AST) düzeyleri normal olan COVID-19 hastalarının, hastanede yattıkları süre boyunca aminotransferaz düzeylerindeki dinamik değişiklikler ile klinik seyirleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçladık. MATERYAL VE METOD: Bu retrospektif çalışma, 16 Mart –1 Haziran 2020 tarihleri arasında COVID-19 hastalığı nedeniyle yatışı gerçekleşen ve tanısı RT-PCR testiyle doğrulanmış olan yetişkin hastaların kayıtları incelenerek yapılmıştır. Başvuru sırasında ALT ve AST enzim düzeyleri ≤40 U/L olan hastalar çalışmaya dâhil edildi. Hastalar, yatışları süresince tekrarlanan ALT veya AST ölçümlerine göre iki ayrı grupta incelendi. ALT veya AST ölçümlerinden tepe değerleri normal üst sınırdan (40 U/L) yüksek olan COVID-19 vakaları (ALT için n=103, AST için n=118) ile hastalık seyri boyunca normal aminotransferazlara sahip vakaların (ALT için n=240, AST için n=225) klinik özellikleri karşılaştırıldı. Hastaların demografik özellikleri, yandaş hastalıkları, semptomları, klinik seyirleri ve laboratuvar değerleri hastane bilgi yönetim sisteminden elde edildi. Sürekli değişkenler, veriler normal dağılıma uyuyorsa Bağımsız gruplar t testi, uymuyorsa Mann-Whitney U testi kullanılarak karşılaştırıldı. Kategorik değişkenler χ^2 testi kullanılarak karşılaştırıldı. Veriler sınırlı olduğunda Fisher exact test kullanıldı. Tüm testler için anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi. İstatistiksel analizler SPSS 22.0 kullanılarak yapıldı. BULGULAR: Çalışmaya alınan hastaların 168'i (%49) erkek, 175'i (%51) kadındı. Yaş ortalaması 59.9 ± 14.2 idi. Erkek cinsiyet, C-reaktif protein, kreatinin ve ferritin düzeyleri, solunum hızı>30/dk, yoğun bakıma yatış, ölüm durumu ve hastanede kalış süresi bulguları ALT ve AST tepe değerleri >40 U/L olan gruplarda anlamlı olarak daha yüksekti ($p<0.05$). SONUÇ: Başvuru sırasında normal aminotransferaz düzeylerine sahip COVID-19 hastalarında, aminotransferazlardaki dinamik değişikliklerin kötü klinik sonuçlarla ilişki olabileceğini ve bu nedenle hastalık boyunca karaciğer enzimlerindeki dinamik değişikliklerin dikkatli bir şekilde incelenmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Sars-Cov-2, Aminotransferazlar, Anormal Karaciğer Fonksiyon Testleri

Evaluation of Dynamic Changes in Liver Aminotransferase Activities in Covid-19 Patients

Abstract

OBJECTİVES: We aimed to evaluate the relationship between the clinical pattern and dynamic changes in aminotransferases during their hospital stay in COVID-19 patients who had normal alanine aminotransferase (ALT) and aspartate aminotransferase (AST) levels at admission. MATERIALS AND METHODS: This retrospective study was conducted by examining the records of adult patients hospitalized due to COVID-19 between March 16-June 1, 2020, and whose diagnosis was confirmed by the RT-PCR test. Patients with ALT and AST enzyme levels ≤40 U/L at admission were included in the study. The patients were investigated in two groups according to the measured results of ALT or AST over hospitalization. Clinical characteristics were compared among COVID-19 cases with abnormal aminotransferases>40 U/L (n=103 for ALT, n=118 for AST) and cases with normal aminotransferases (n=240 for ALT, n=225 for AST). The demographic characteristics, comorbidities, symptoms, clinical patterns, and laboratory results of the patients were obtained from the hospital information management system. The continuous variables were compared using the Independent groups' t-test if the data fit the normal distribution and the Mann-Whitney U test if they did not. Categorical variables were compared using the χ^2 test. Fisher's exact test was used when data were limited. The significance level for all tests was accepted as $p<0.05$. Statistical analysis was performed via SPSS 22.0. RESULTS: 168 (49%) of the patients included in the study were male, and 175 (51%) were female. The average age was 59.9±14.2. Male gender, C-reactive protein, creatinine and ferritin levels, respiratory rate>30/min, ICU admission, mortality, and length of the hospital stay were significantly higher in groups with ALT and AST peak values>40 U/L ($p<0.05$). CONCLUSION: We think that dynamic changes in aminotransferases may be associated with poor clinical outcomes. Therefore, dynamic changes in liver enzymes during the disease should be carefully followed up in COVID-19 patients.

Keywords: Covid-19, Sars-Cov-2, Aminotransferases, Abnormal Liver Function Tests

Makale id= 105

Sözlü Sunum

Covid-19 Hastalarında Nörolojik Hastalık ve Semptomların Değerlendirilmesi

Uzman Fettah Eren[1] , Uzman Ayşegül Demir[1] , Uzman Bengü Bakdik Ozkan[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Konya, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Kliniği, Konya, Türkiye

Özet

Amaç: COVID-19 hastalarında öncelikle respiratuar ve sistemik semptomlar görülmektedir. Ayrıca bazı olgularda nörolojik hastalıklar da eşlik edebilmektedir. Bu çalışmada COVID-19 hastalarında nörolojik semptom/bulgu ve ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Toraks tomografi ve polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) ile COVID-19 doğrulanmış olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Kronik hastalıklar sorgulandı. Sistemik (ateş, öksürük, dispne, vb.) ve nörolojik semptomlar (baş ağrısı, koku ve tat bozukluğu vb.) değerlendirildi. Baş ağrısı olanlarda ağrı özellikleri sorgulandı. Nörolojik hastalık sıklığı hesaplandı. Klinik, demografik özellikler ile nörolojik semptomlar arasındaki ilişki incelendi. Bulgular: Çalışmada 120 hasta (45 (%37,5) kadın, 75 (%62,5) erkek) vardı ve yaş ortalaması 58,41±16,33 idi. En sık kronik hastalık olarak hipertansiyon 35 (%29,2) mevcuttu. Hastalar en sık öksürük (n=53, %44,2) ve ateş (n=47, %39,2) ile başvurdu. En sık nörolojik semptom yorgunluk (n=79, %65,8), güçsüzlük (n=77, %64,2) ve kas ağrısı (n=57, %47,5) idi. Baş ağrısı 35 (%29,2) hastada saptandı ve şiddeti değişkendi. En nadir nörolojik hastalıklar fasiyal paralizi (n=2, %1,7) ve inme (n=3, %2,5) idi. Tüm inme hastaları 65 yaş üstündeydi (yaş ortalaması 85,66±3,51). Yorgunluk semptomu en sık öksürük ve dispnesi olan hastalarda vardı (p <0,001). Baş ağrısı en sık ateş olan hastalarda vardı (p=0,035). Kafa karışıklığı, öksürük ve ateşi olan hastalarda daha fazlaydı (p=0,021). Uyuşma ise ateş, öksürük ve dispne olan hastalarda daha fazlaydı (p=0,019; 0,029; 0,028). Diğer semptom ve nörolojik bulgular arasında ilişki yoktu (p >0,05). Sonuç: Nörolojik defisitler COVID-19 hastalarında tek başına veya respiratuar semptomları ile ortaya çıkabilir. Bu nedenle hastalar nörolojik semptomlar açısından dikkatle takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Nöroloji, Semptom, İnme, Baş Ağrısı

The Evaluation of Neurological Diseases and Symptoms in Patients With Covid-19

Abstract

Aim: Respiratory and systemic symptoms are primarily seen in patients with COVID-19. In addition, neurological diseases may accompany in some cases. In this study, it was aimed to evaluate the neurological symptoms/signs and associated factors in patients with COVID-19. Method: Patients were included in the study with confirmed for COVID-19 by thoracic tomography and polymerase chain reaction (PCR). Chronic diseases were questioned. Systemic (fever, cough, dyspnea, etc.) and neurological symptoms (headache, smell and taste defect, etc.) were evaluated. Pain characteristics were questioned in patients with headache. Neurological disease frequency was calculated. The relationship between clinical, demographic characteristics and neurological symptoms was examined. Results: There were 120 patients (45 (%37,5) kadın, 75 (%62,5) erkek) in the study and the mean age was 58.41±16.33. Hypertension 35 (29.2%) was the most common chronic disease. Patients most frequently presented with cough (n=53, 44.2%) and fever (n=47, 39.2%). The most common neurological symptoms were fatigue (n=79, 65.8%), weakness (n=77, 64.2%) and myalgia (n=57, 47.5%). Headache was present in 35 (29.2%) patients and its severity varied. The rarest neurological diseases were facial paralysis (n=2, 1.7%) and stroke (n=3, 2.5%). All stroke patients were over 65 years old (mean age 85.66±3.51 years). Fatigue symptoms were most common in patients with cough and dyspnea ($p < 0.001$). Headache was most common in patients with fever ($p=0.035$). Confusion was higher in patients with cough and fever ($p=0.021$). Numbness was more common in patients with fever, cough, and dyspnea ($p=0.019$; 0.029; 0.028). There was no relationship between other symptoms and neurological findings ($p > 0.05$). Conclusion: Neurological deficits can detect alone or with respiratory symptoms in patients with COVID-19. Therefore, these patients should be followed carefully for neurological symptoms.

Keywords: Covid-19, Neurology, Symptom, Stroke, Headache

Makale id= 167

Sözlü Sunum

Covid-19 İçin Seroloji Testleri

Dr. Tevfik Honca[1]

[1]Özel Ankara Mim Hastanesi

Özet

Doğal enfeksiyon yoluyla bir patojene karşı antikorların geliştirilmesi, tipik olarak 1-2 hafta içinde gerçekleşen çok aşamalı bir süreçtir. Antikorlar; bulaşıcılığın yüksek olasılıkla büyük ölçüde azaldığını ve enfeksiyondan bir dereceye kadar bağışıklığın geliştiğini göstermektedir. Serolojik testler virüse karşı oluşan antikorları tespit ederek kişinin COVID-19 virüsüyle enfekte olup olmadığını ortaya çıkarmaya olanak sağlamaktadır. En büyük belirsizlik ise, bu serolojik testlerin performansı, duyarlılığı ve özgüllüğü olmaktadır. Mevcut serolojik testlerin yüksek performanslarından bahsedebilmemiz için, diğer insan korona virüsleri olan SARS-CoV ve MERS-CoV gibi koronavirüslerle çapraz reaktivitelerinin de değerlendirilmesi gerekmektedir. Aktif SARS-CoV-2 enfeksiyonunu doğrudan tespit etmek için birincil araç olarak önerilemez, ancak COVID-19 pandemisini izleme sürecinde edinilen tecrübelerden yararlanılabilir. Daha önce SARS-CoV-2 ile enfekte olmuş bireylerin oranını belirlemeye yardımcı olabilir. Bağışık olabilecek ve potansiyel olarak korunan popülasyonlar hakkında da bilgi sağlayabilir. Serolojik test sonuçları; demografik ve coğrafi modellerde, hangi toplulukların daha yüksek bir enfeksiyon oranına sahip olabileceğini, geçici olarak bağışıklanan kişi sayısının genel popülasyonda ki oranını belirlemeye de yardımcı olabilir. SARS-CoV-2 ile enfekte olma potansiyeline sahip kişilerin tanımlanmasına ve COVID-19'dan ciddi şekilde hasta olanlar için kimin olası bir tedavi olabileceğinin belirlenmesini de sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Serolojik Test, Antikor, İnsan Koronavirüsleri, Covıd-19

Serology Testing for Covid-19

Abstract

The development of antibodies against a pathogen by natural infection is a multi-step process that typically takes place within 1-2 weeks.Antibodies; shows that contagiousness is highly likely to be greatly reduced and some degree of immunity from infection has improved. Serological tests detect antibodies against the virus

and allow to determine whether a person is infected with the COVID-19 virus.The biggest uncertainty is the performance, sensitivity and specificity of these serological tests.In order to talk about the high performance of existing serological tests, cross-reactivity with other human corona viruses such as SARS-CoV and MERS-CoV should also be evaluated.It cannot be recommended as a primary tool to directly detect active SARS-CoV-2 infection, but experience gained in the course of monitoring the COVID-19 pandemic can be used, however, the experience gained in the course of monitoring the COVID-19 pandemic can be used.It can help to determine the proportion of individuals previously infected with SARS-CoV-2.It can also provide information about populations that may be immune and potentially protected. Serological test results; In demographic and geographic models, it can also help to determine which populations may have a higher rate of infection and the proportion of people who are temporarily immunized in the general population. It can also be enable for the identification of people potentially infected with SARS-CoV-2 and identify who may have a possible treatment for those who are seriously ill from COVID-19.

Keywords: Serologic Test, Antibody, Human Corona Virus, Covid-19

Makale id= 263

Sözlü Sunum

Covid-19 Nörodejenerasyona Sebep Olur Mu'

Dr. Mustafa Nusret Çiçekli[1] , Arş.Gör. Caner Günaydın[1] , Araştırmacı Çiğdem Çiçekli[2]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakaloji
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Temel Onkoloji
*Corresponding author: Mustafa Nusret Çiçekli

Özet

2019 yılının aralık ayında ilk resmi vakanın Çin'in Wuhan kentinde bildirilmesinden sonra tüm dünyaya hızlı bir şekilde yayılan SARS-CoV-2 (COVID-19) 2020 aralık ayı itibariyle yaklaşık 1.5 milyon insanın ölümüne neden olmuştur. Günümüzde birçok aşı ve ilaç araştırması COVID-19 tedavisi için araştırılıyor olsa da henüz kesin bir tedavi bulunamamıştır. COVID-19 geçiren hastalarda santral bulgulara rastlanması virüsün birincil etki yeri olarak kabul edilen akciğerler haricinde santral sinir sisteminede geçebildiğini göstermektedir. COVID-19 pandemisinin dünyada gösterdiği ekonomik ve sosyal sorunların yanı sıra, son bir senede pandemi dolayısıyla yapılan araştırmalar viral enfeksiyonlar sonucu nörodejenerasyonun varlığının araştırılması için uygun bir zemin hazırlamıştır.Nörodejeneratif hastalıklar arasında Parkinson hastalığı, viral veya patojen etkenler sonucunda oluştuğu düşünülen ve bu konuda en çok araştırılan hastalıktır. Bu nedenle var olan bilgilerin güncellenerek değerlendirilmesi ve olası mekanizmaların ortaya çıkartılması hem hipotezin araştırılmasına hem güncel COVID-19 hastalarında görülen santral semptomların tedavisine büyük bir bilgi aktarımı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Viral Tropizm, Nörodejenerasyon, Parkinson Hastalığı.

Does Covid-19 Cause Neurodegeneration'

Abstract

SARS-CoV-2 (COVID-19), which spread rapidly worldwide after the first official case was reported in Wuhan, China, in December 2019, caused the death of approximately 1.5 million people as of December 2020. Although many vaccines and drug candidates are currently being investigated for the treatment of COVID-

19, no definitive cure has been found yet. The presence of central findings in patients with COVID-19 indicates that the virus can pass in the central nervous system, except the lungs, which are considered the primary site of impact. In addition to the economic and social problems seen COVID-19 pandemic in the World, the researchers conducted due to the pandemic in the last year have prepared a suitable ground for investigating the presence of neurodegeneration of viral infections. Among the neurodegenerative diseases, Parkinson's disease is the disease that is thought to occur as a result of viral or pathogenic factors and is the most researched disease on this subject. For this reason, updating and evaluating the existing information and revealing possible mechanisms will provide a significant transfer of information to both the investigation of the hypothesis and the treatment of main symptoms seen in current COVID-19 patients.

Keywords: Covid-19, Viral Tropism, Neurodegeneration, Parkinson Disease.

Makale id= 182

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemi Sürecinde Beslenme ve Vitamin Takviyeleri

Uzman Öztürk Taşkın[1]

[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Covid-19 için geliştirilmiş ve kesinleşmiş bir tedavi yöntemi henüz olmadığından bilinen en etkili yöntemin "hastalıktan korunmanın" olduğu düşünülmektedir. Covid 19'un mortalite oranı ve yoğun bakım ünitelerinde tedaviyi gerektiren organ disfonksiyonları göz önüne alındığında, gerekli tüm koruyucu önlemlerin dikkate alınması zorunlu hale gelmektedir. Tüm hastalıklarda olduğu gibi enfeksiyon hastalıkları varlığında veya öncesinde sağlıklı olabilmek için yeterli ve dengeli beslenmek enfeksiyondan korunmanın en önemli yollarından biridir. Özellikle yüksek ateşin eşlik ettiği enfeksiyonlar, vücudun enerji ve besin ögesi gereksinimi arttırmaktadır. İmmun sistem, vücudun doğal savunma mekanizmasıdır. Doğru çalıştığında pek çok hastalığı önler, hastalıkların semptomlarını iyileştirir, süresini kısaltır. Beslenme ise yaşamın her evresinde bağışıklık homeostazını koruyan ve geliştiren temel unsurdur. Deneysel araştırmalarda, makro ve mikro besin ögesi eksiklikleri olan insanlarla yapılan çalışmalar sayesinde bir dizi vitamin (A, C, D ve E) ve eser elementlerin (çinko, selenyum) insan bağışıklık sistemini desteklemede ve enfeksiyon riskini azaltmada kilit rolleri olduğu gösterilmiştir. Kesinleşmiş bir tedavi yöntemi ortaya konulamayan Covid 19 hastalığı için korunma ve bağışıklık sistemi büyük önem arz etmektedir. Güçlü ve aktif bir immün sistem için sağlıklı ve dengeli beslenme, her besin grubundan önerilen kadar tüketmek insan vücudu için gerekli makro ve mikro besin ögelerinin alınmasını gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Covid -19, Beslenme, Pandemi, Vitamin, Mineraller

Makale id= 84

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemi Yoğun Bakım ve Servis Hastalarının İdrar Örneklerinden İzole Edilen Mikroorganizmalar ve Antibiyotik Duyarlılıklarının İncelenmesi

Uzman Özlem Koca[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Özlem Koca

Özet

Amaç: Pandemi sürecinde Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi Mikrobiyoloji Laboratuvarına Covid-19 Pandemi Yoğun Bakım (YB) ve Servislerinden gönderilen idrar örneklerinden izole edilen mikroorganizmalar ve antibiyotik duyarlılıklarının incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Mart 2019 ve Kasım 2020 tarihleri arasında Covid-19 Pandemi YB ve Servislerinden gelen 491 idrar örneği değerlendirilmiştir. İdentifikasyon işlemleri konvansiyonel yöntemler ve VITEC 2 (Biomerieux-France) tam otomatize sistemi ile belirlenmiştir. Bulgular: Çalışmamızda 491 idrar kültürünün 106'sında saf (68 gram negatif, 29 maya, 9 gram pozitif), 3'ünde ikili ve 12'sinde polimikrobiyal üreme olarak, toplamda 121 üreme saptanmıştır. Üreyen mikroorganizmalar izolasyon sıklığına göre 39'u (% 36.7) Escherichia coli, 29'u (%27.3) Candida sp., 16'sı (%15) Klebsiella sp., 6'sı (%5.6) Enterococcus sp., 4'ü (%3.7) Pseudomonas aeuroginosa, 3'ü (%2.8) Acinetobacter baumanii, 2'si(%1.8) Enterobakter sp., ve 2'si (%1.8) Staphylococus haemolyticus ve % 3.6 diğer bakteriler olarak tanımlanmıştır. Enterik bakteri izolatlarında imipenem, ertapenem ve gentamisin en etkili antibiyotikler olarak saptanmıştır. Sonuç: Covid 19 Pandemi YB ve servislerinden gelen idrar örneklerinde en sık izole edilen E. coli suşlarında karbapenemlerin yanısıra gentamisin duyarlılığının yüksek oluşu klinisyenler için yol gösterici olabilir. Gentamisin duyarlılığının yüksek oluşu ve ampirik tedavinin başlanmasının zorunlu olduğu durumlarda Trimetoprim-sulfometaksazol, siprofloksasin ve nitrofrontoin duyarlılık oranları tedavi planlamalarında yol gösterici olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pandemisi; İdrar Örnekleri; Kültür-Antibiogram

Investigation of the Microorganisms and Antibiotic Sensitivity Isolated From Urine Samples of Covid-19 Pandemic Intensive Care Unit and Service Patients

Abstract

Objective: It was aimed to examine the microorganisms and antibiotic susceptibility isolated from the urine samples of the Covid-19 Pandemic Intensive Care Unit (ICU) and Service patients sent to the Microbiology Laboratory of the Health Sciences University Antalya Training and Research Hospital during the pandemic process. Method: Between March 2019 and November 2020, 491 urine samples from Covid-19 Pandemic ICU and Services were evaluated. Identification processes were determined by conventional methods and VITEC 2 (Biomerieux-France) fully automated system. Results: A total of 121 growths were detected in 106 of 491 urine cultures. 106 were pure (68 gram negative, 29 yeast, 9 gram positive), three with double and 12 were polymicrobial growth. According to the isolation frequency of growing microorganisms, 39 (36.7%) Escherichia coli, 29 (27.3%) Candida sp., 16 (15%) Klebsiella sp., 6 (5.6%) Enterococcus sp., 4 (3.7%) Pseudomonas aeuroginosa, 3 (2.8%) Acinetobacter baumanii, 2 (1.8%) Enterobacter sp., 2 (1.8%) Staphylococus haemolyticus and 3.6% were other bacteria. Imipenem, ertapenem and gentamicin were found to be the most effective antibiotics among enteric bacteria isolates. Comment: The high sensitivity of gentamicin as well as carbapenems in the E. coli strains most frequently isolated in urine samples from Covid 19 Pandemic ICU and services may guide clinicians.

Keywords: Covid-19 Pandemic; Urine Samples; Culture-Antibiogram

Makale id= 9

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisi Sürecinde Zorunlu Olarak Tıp Fakültesi Öğrencilerine Uzaktan Eğitim Yöntemi İle Anlatılan Anatomi Derslerinin Verimliliğinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ayla Tekin Orha[1] , Araştırmacı Hüma Kaçar[1] , Araştırmacı Gamza Gaye Öz[1] , Prof.Dr. Tuncay Çolak[1] , Prof.Dr. Belgin Bamaç[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi

Özet

Giriş-Amaç: 2020 yılının başında ortaya çıkan Covid-19 pandemisi bütün dünyada ciddi sayıda insanı etkilemiş ve maalesef ki birçok insanın ölümüne neden olmuştur. Eğitimin devam etmesi adına dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi ülkemizde online sistem üzerinden gerçekleştirilmiştir. Özellikle insan vücudunu ve organları tanımaya yönelik anatomi dersindeki pratik eğitimi büyük ölçüde etkilenmiştir. Bu çalışmanın amacı; UZEM üzerinden verilen anatomi eğitiminin öğrenciler üzerindeki öğrenmeye etkisini ölçmektir. Yöntem: Fakültemizde pandemi sürecinde UZEM'den sürdürülen anatomi eğitimi hakkında, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem I öğrencilerinden 23 sorudan oluşan bir anket yolu ile geri bildirimler alınmıştır. Anket teorik derslerin işlenişi, uzaktan eğitim sisteminin değerlendirilmesi, anatomi dersinin pratik olarak yapılamayışından dolayı oluşan sorunlar ve genel olarak sistemden memnuniyet düzeylerini ölçmüştür. Bulgular ve Sonuç : Öğrencilerin büyük bir kısmı anatomi ders sayısını, süresini yetersiz bulmakta ve takip etmede zorluk yaşadığını belirtmiştir. Pratik derslerin yapılamadığından dolayı öğrenciler konuların pekişmediğini ve mesleki anlamda eksik kaldıklarını düşünmektedirler. Sonuç olarak geri bildirimler göstermiştir ki yüz yüze eğitim alan öğrenciler, bu iki yöntemi kıyaslamışlardır. Bu kıyaslamada pandemi nedeniyle uzaktan eğitime geçilmek zorunda kalınmasından dolayı gerekli hazırlıkların ve planlamaların yapılamaması öğrencilerin bu geri bildirimleri vermelerine sebep olmuş olabilir. Bu nedenle özellikle Tıp Fakülteleri Anatomi eğitiminde ilerleyen dönemlerde tekrar uzaktan eğitim ile karşı karşıya gelinmesi durumunda bu çalışmadan hareketle; Anatomi eğitimi ile ilgili dikkat etmemiz gereken noktalar ve önlem almamız gereken durumlar planlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Anatomi Eğitimi, Uzaktan Eğitim, Öğrenci Memnuniyeti, Covid-19

Evaluation of the Efficiency of Anatomy Courses Taught by Forced Distance Learning Method to Students of Medical Faculty During the Covid-19 Pandemic Process

Abstract

The Covid-19 pandemic which occurred at the beginning of 2020, affected a serious number of people around the world and unfortunately caused many deaths. As in many countries of the world, in our country, in order to continue education we carried out courses via the online system. Anatomy practice lesson which it recognizing the human body and organs has been greatly affected. Anatomy practice lesson which it recognizing the human body and organs has been greatly affected. The aim of this study was to measure the effect of anatomy education given through the online system on students' learning. Method: Feedback was received from Kocaeli University Faculty of Medicine Term I students via a questionnaire consisting of 23 questions. The survey measured the processing of theoretical lessons, the evaluation of the online education system, the problems caused by the practical inability of the anatomy lessons, and the level of satisfaction with the system in general. Results: A large number of students found the number and duration of anatomy lessons insufficient and stated that they had difficulty to follow. Because there were no practical courses, students believe that the subjects are not reinforced and that they are insufficient in the professional subject. Based on this study, if medical schools will be faced with distance education again in later periods, we should pay attention to necessary points like practices and situations that we need to take measures can be planned.

Keywords: Anatomy Education, Distance Learning, Student Satisfaction, Covid-19

Makale id= 303

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisi ve Göz

Dr. Çağlar Öktem[1] , Dr. Öğretim Üyesi Fatih Aslan [1]

[1]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Koronavirüs hastalığı 2019 (Covid-19), başta solunum sistemi olmak üzere pek çok sistemi etkileyen SARS-CoV-2 virüsünün yol açtığı yeni tanımlanmış bir hastalıktır. Hastalık son 1 yıl içinde hızla yayılarak pandemiye sebep olmuştur ve halen tüm dünyayı tehdit eden ciddi mortalite ve morbidite sebebidir. Covid 19 enfeksiyonunda göz tutulumu nadir olmakla beraber yol açacağı sonuçlar açısından akılda tutulması gereken bir durumdur. Aynı şekilde covid 19 tedavisine bağlı gelişebilecek oftalmolojik komplikasyonlar da tedavi sırasında göz önünde bulundurulmalıdır. Hiperemi, kemozis, epifora, sekresyon artışı, yabancı cisim hissi, yaşarma göz tutulumunun habercisi olabilir. Konjonktivada konjesyon covid 19 tedavisinde kullanılan mekanik ventilasyona bağlı karşımıza çıkabilmektedir. Covid 19 enfeksiyonu sırasında keratit, konjonktivit, retinal hemorajiler, druzen, anterior üveit bildirilen göz patolojileri arasındadır. Bunlara ek olarak optik sinir disfonksiyonu, kranial nöropatilere bağlı göz hareket bozuklukları, görme alan defektlerini içeren nörooftalmolojik tutulum yapabileceği bildirilmiştir. Giderek artan vaka serilerine rağmen oftalmolojik tutulumun mekanizması henüz halen tam olarak aydınlatılamamıştır. Konjonktiva ve retinada yer alan ACE-2 reseptörlerinin varlığının patogenezde rol oynayabileceği düşünülmektedir. Hem oküler belirtilere sahip kişilerde hem de herhangi bir oküler semptomu olmayanlarda konjunktival sürüntülerde SARS-CoV-2 virüsünün varlığı bildirilmiştir. Bu sunumda covid-19'un gözde yol açabileceği patolojiler, bulaş mekanizması ve oftalmolojik tutulumun patofizyolojisi gözden geçirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Pandemi, Göz, Oküler Bulgular

Covid-19 Pandemic and the Eye

Abstract

Coronavirus disease 2019 (Covid-19) is a newly defined disease caused by the SARS-CoV-2 virus where multiple systems and especially the respiratory system are involved. The disease has spread rapidly in the last year, resulting in a pandemic, and continues to be a significant cause of mortality and morbidity that threatens the entire world. Ocular involvement is rare in Covid-19 infection but needs to be considered due to its potential effects. Similarly, the potential ophthalmological complications of Covid-19 treatment also need to be considered during the treatment. The presence of hyperemia, chemosis, epiphora, increased secretion, foreign body sensation, and tearing could indicate ocular involvement. Conjunctival congestion can develop as a result of the mechanical ventilation used in Covid-19 treatment. Other ocular pathologies reported during Covid-19 infection include keratitis, conjunctivitis, retinal hemorrhage, drusen, and anterior uveitis. In addition, there have been reports of neuroophthalmological involvement including optic nerve dysfunction, eye motility disorders due to cranial neuropathies, and visual field defects. Despite the gradually increasing number of case series, the mechanism of ophthalmological involvement has still not been fully elucidated. It is postulated that the ACE-2 receptors present in the conjunctiva and retina could play a role in the pathogenesis. The SARS-CoV-2 virus has been reported to be present in the conjunctival swabs of patients with and without ocular signs and symptoms. The possible pathologies that may develop in the eye due to Covid-19, the spread mechanism, and the pathophysiology of ocular involvement will be reviewed in this presentation.

Keywords: Covid 19, Pandemic, Eye, Ocular Manifestation

Makale id= 77

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinde Çocuklardaki Gastrointestinal Sistem Semptomlarının Oranları

Dr. Necla Gürbüz Sarıkaş[1]

[1]S.B.Ü.Kocaeli Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Çocuklarda, COVID-19 ile ilgili ana semptomlar olarak saptanmış ateş ve öksürük dışında, gastrointestinal sistem semptomları ile ilgili bir araştırma sunmayı amaçladık. Yöntem : Mart 2020 –Haziran 2020 arasında covid 19 servisinde yatan 404 çocuk hastalar ; koku/tad duyusu kaybı , bulantı, kusma,ishal ve karın ağrısı açısndan değerlendirildi. Bulgular : Takip edilen tüm vakaların 176'sının (% 43,6) PCR testi pozitifti. Hastaneye yatırılan 235 (% 21.9) olgunun karın ağrısı mevcuttu. Bu hastaların 42'sinin (% 24.1) PCR testi pozitif saptandı. Karın ağrısı olan 13 (%7.5) hasta apandisit nedeniyle opere edildi. Koku/tad duyusu kaybı şikayeti sorgusu yapılan 214 (%) hastadan 17 sinde (% 7.9) saptandı. Koku/ tad duyusu kaybı olan hastaların 15'inde (% 12.7) PCR testi pozitifti. PCR testi negatif hastalara göre PCR testi pozitif olan hastalarda koku ve tat alma duyu kaybının 5 kat daha fazla olduğu tespit edildi. Bulantı/ kusma şikayeti PCR pozitif 165 vakanın 11'inde (% 6.3) saptanırken; PCR negatif 198 hastanın 30 'unda (%13.2) saptandı. Toplam 38 (% 9.4) hastada ishal şikayeti mevcuttu. İshal şikayeti olan 25 (%11) hastanın PCR testi negatifken, 13 (%7.4)' ünün PCR testi pozitifti. Sonuç: Bu araştırmada kliniğimizde; COVID-19'u doğrulanmış hastalarda gastrointestinal semptomların oranları bildirildi. Sonuç olarak bu verilerin yeterli tibbi değerlendirmeye yardımcı olacağını ve yanlış tanıların etkilerini hafifleteceğini ya da önleyeceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Sistem Semptomları, Covid-19, Çocuklar

Distribution of Gastrointestinal System Symptoms Among Children During Covid-19 Pandemic

Abstract

Aim: We aimed to present the findings of a study on gastrointestinal COVID-19 symptoms among children, other than the main symptoms of fever and cough. Methods: A total of 404 patients hospitalized at COVID-19 unit between March – June 2020 were evaluated for taste/smell loss, nausea, vomiting, diarrhea, and

abdominal pain. Results: Among all followed cases, 176 (43.6%) had positive polymerase chain reaction (PCR) test. Two-hundred thirty-five (21.9%) hospitalized cases had abdominal pain, among which 42 (24.2%) tested positive by PCR. Thirteen patients (7.5%) with abdominal pain was operated with a diagnosis of acute appendicitis. Smell/taste loss was found in 17 (7.9%) patients out of 214 patients in whom this symptom was questioned. PCR test was positive in 15 (12.7%) patients with smell/taste loss. Smell/taste loss was five times more common among patients with positive PCR test, when compared to the patients with negative test results. Nausea/vomiting was present in 11 (6.3%) of 165 PCR positive cases, whereas it was present in 30 (13.2%) of 198 PCR negative cases. Diarrhea was present in a total of 38 (9.4%) cases; and 25 (11%) and 13 (7.4%) of them had negative and positive PCR test results, respectively. Conclusion: This study reports the rates of gastrointestinal symptoms in patients with confirmed COVID-19 diagnosis in our clinic. In conclusion, we suggest that such data will assist in adequate medical evaluation, and either prevent misdiagnosis or alleviate its consequences.

Keywords: Gastrointestinal System Symptoms, Covıd-19, Children.

Makale id= 163

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinin Acil Bt Kullanımına Etkileri

Dr. Pınar Kılıç[1] , Öğretim Görevlisi Dr. Halit Nahit Şendur[2]

[1]Pursaklar Devlet Hastanesi
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada amacımız Covid-19 pandemisinde acil BT kullanımını, bir önceki yılın aynı dönemi ile karşılaştırarak araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, acil serviste 2019 ve 2020 yıllarında Nisan-Haziran ayları arasında, BT inceleme verilerini retrospektif olarak değerlendirdik. Acil servise kabul edilen hasta sayıları, BT inceleme sayıları, acil BT incelemesi yapılan hastaların yaş ve cinsiyetleri not edildi ve 2019 ile 2020 verileri karşılaştırıldı. 2020 yılında BT incelemesi yapılan hastalar arasında, COVID-19 enfeksiyonu açısından şüpheli semptomları olan ve polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) testi pozitif olan hastalar kaydedildi. Her iki gruptaki değişkenlerin karşılaştırılmasında Student t testi kullanıldı. Bulgular: 2020 yılında, acil servise başvuran toplam hasta sayısının azalmasına rağmen BT kullanımı 2019 ile karşılaştırıldığında 12 kattan fazla artmıştır. BT incelemesi yapılan hastaların ortalama yaşı, 2020 yılında, 2019'a göre istatistiksel olarak anlamlı daha düşüktü ($P < 0.001$). BT incelemesi yapılan hastalar arasında beyin (% 68,5) ve toraks (% 88,6) her iki yıl için en çok taranan anatomik alanlardı. Tüm anatomik alanların ikili karşılaştırmasında, 2020 yılında toraks BT kullanımında istatistiksel açıdan anlamlı artış saptandı ($P <0.001$). Sonuç: COVID-19 pandemisi sırasında, acil BT kullanımı 2019'a göre artmıştır, geçen yıla göre daha yüksek oranda toraks BT uygulanmıştır ve daha genç hastalar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19; Bt Kullanımı; Toraks Bt.

Impacts of Covid-19 Pandemic On Ct Usages in Emergency Department

Abstract

Purpose: To investigate the the numbers of performed CT scans in emergency department at our institution during the COVID-19 pandemic in comparison to same period of the previous year. Methods: In this retrospective study, we evaluated CT imaging data in the emergency department in April to June timespan

in the years of 2019 and 2020. Monthly admitted patient numbers, CT imaging case volumes, age and gender of the patients underwent CT scans at emergency department were noted and compared for each year. For the year 2020, among the CT performed patients who had suspicious and non-suspicious symptoms for COVID-19 and who had positive reverse transcryptase polymerase chain reaction (RT-PCR) test were noted for each month. The Student t-test was used for comparison of variables in two groups. Results: In 2020, despite the decrease in total number of patients admitted to emergency department, CT utilization was increased more than 12 times compared to 2019. In comparison to 2019, the mean age of CT performed patients was significantly younger in 2020 (P <0.001). Among the CT performed patients, brain (68.5%) and chest (88.6%) were the most scanned anatomical sites in 2019 and 2020, respectively. Based on couple comparisons for all anatomical sites there was a significant increase in chest CT utilization in 2020 (P <0.001). Conclusions: During the COVID-19 pandemic CT usages increased, a higher rate of chest CT was performed and younger patients were scanned in emergency department compared with 2019.

Keywords: Covid-19; Ct Usage; Chest Ct.

Makale id= 208

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinin Oftalmoloji Klinik Pratiğine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Umut Karaca[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi
*Corresponding author: Umut Karaca

Özet

Amaç: 2019 yılı sonlarında Wuhan'da başlayarak tüm Dünya'ya yayılan yeni tip bir coronavirüsün neden olduğu COVID - 19 salgını küresel bir pandemi ilanına neden oldu. Birçok ülkede olduğu gibi ülkemizde de önleyici tedbir olarak insanların hareketini sınırlamak amacıyla Mart – Haziran döneminde karantina ilan edildi. Bu çalışmada, pandemi ve sonucu ilan edilen karantinanın bir göz hastalıkları uzmanının klinik ve poliklinik uygulamaları üzerindeki etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır. Yöntemler: Çalışma 3. Basamak bir Göz Hastalıkları Kliniği'nde çalışan, aktif olarak poliklinikte hasta muayenesi yapan ve endikasyon koyduğu hastaları opere eden bir uzman hekimin klinik ve poliklinik kayıtlarının geriye dönük taranması ile yapıldı. Tarama için hastane bilgi sisteminde mevcut tıbbi kayıtlardan faydalanıldı. Tüm geçerli yanıtlar tablo haline getirildi ve analiz edildi. Bulgular: Hastane bilgi sistemi taranarak hasta kayıtları iki grup olarak incelendi. Mart 2019 – Şubat 2020 dönemi (Pandemi öncesi dönem) kayıtları ülkemizde pandemi sonrası karantinanın ilan edildiği Mart 2020 – Ekim 2020 dönemi (Pandemi-Karantina dönemi) ile karşılaştırıldı. Pandemi öncesi dönemde ameliyat ve poliklinik hasta sayıları pandemi/karantina dönemine göre istatistiksel olarak çok yüksek düzeyde anlamlı ölçüde yüksek bulundu. Özellikle elektif cerrahiler olan katarakt, şaşılık ve okküloplastik cerrahi sayılarında pandemi/karantina döneminde istatistiksel olarak anlamlı oranda düşme izlendi. Başta optik kohorens tomografi ve biyometri olmak üzere poliklinikte yapılan tetkik sayıları da hasta sayısındaki düşüş ile korele şekilde pandemi/karantina döneminde istatistiksel olarak anlamlı oranda düşük bulundu. Vitreoretinal cerrahi ve travma cerrahisindeki azalma ise pandemi öncesi döneme göre istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sonuç: Çalışmamız, pandemi/karantina döneminde rutin poliklinik muayenelerinin ve elektif cerrahi olarak kabul edilen okuloplastik, şaşılık ve kısmen ötelenebilecek katarakt ameliyatlarının neredeyse durma noktasına geldiğini ancak oftalmolojik acil cerrahileri olarak kabul edilen travma cerrahisi ve vitreoretinal cerrahi sayılarının ise azalmadığını göstermektedir. Bu durum pandemi kılavuzlarına uygun olmakla birlikte rutin takip ve tedavinin aksaması göz sağlığı açısından farklı sorunlara yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Oftalmoloji, Katarakt, Okküloplasti, Poliklinik

Effects of Covid-19 Pandemic On Ophthalmology Clinical Practice

Abstract

Objective: The COVID - 19 outbreak, caused by a new type of coronavirus that has spread all over the world, starting in Wuhan in late 2019, has led to the announcement of a global pandemic. At March 2020, a lockdown was declared in order to limit the movement of people as a preventive measure in our country, as in many countries. In this study, it was aimed to evaluate the effect of the pandemic and lockdown on the clinical and outpatient practices of an ophthalmologist. Methods: The study was conducted by retrospective screening of the clinical and outpatient records of an ophthalmologist who has been working actively in a university hospital. Results: The patient records entered on behalf of the single ophthalmologist were examined in two groups. March 2019 – February 2020 period (pre – pandemic period) records were compared with March 2020-October 2020 period (pandemic/lockdown period). In the pre-pandemic period, the number of surgery and outpatient patients was significantly higher than in the pandemic/lockdown period. A statistically significant decrease in the number of elective surgeries; such as cataract, strabismus and oculoplastic surgery was observed during the pandemic/lockdown period. The number of outpatient examinations, especially optical cohorency tomography and biometry, was also found to be statistically significantly lower during the pandemic/lockdown period, correlating with the decrease in the number of patients. The decrease in vitreoretinal surgery and trauma surgery was not statistically significant compared to the pre-pandemic period. Conclusion: Although the number of outpatient clinic examinations and the number of elective surgeries almost came to a halt during the pandemic/lockdown process; vitreoretinal surgery and trauma surgery, which are considered ophthalmologic emergency, have not decreased. This situation is in accordance with pandemic guidelines, but routine follow-up and treatment failure can lead to extraordinary problems in terms of eye health.

Keywords: Covid-19, Oftalmology, Cataract, Oculoplasty,

Makale id= 292

Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisi'nin Glokom Birimi'ne Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Berna Yuce[1]

[1]T.C. Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Göz Hastalıkları Kliniği
*Corresponding author: Berna Yüce

Özet

Amaç: COVID-19 pandemisinin ve bunun gerektirdiği kısıtlamaların Glokom Birimi'miz üzerindeki etkilerini incelemek. Yöntem: Glokom Birimi'mizde 2019 ve 2020 yıllarında yapılan muayene ve girişimsel işlemler hastanemizin otomasyon sistemi üzerinden geriye dönük olarak tarandı. Kısıtlama sürecinde görme kaybı gelişen hastaların klinik özellikleri incelendi. Bulgular: Glokom Birimi'mizde 2019 yılının Mart-Mayıs döneminde yapılan toplam muayene sayımız 1698 iken, 2020 Mart-Mayıs dönemi için 305'tir. Toplam glokom cerrahisi sayımız 2019 yılı için 13 iken 2020 Ocak-Ekim dönemi için 6'dır. Kısıtlama ile geçen sürede 3 hastamızda göz içi basıncında yükselme ve kalıcı görme kaybı geliştiği görülmüştür. Sonuç: COVID-19 pandemisi, hastaların COVID-19 dışındaki hastalıklar açısından hastaneye başvurmaktan kaçınmasına ve dolayısıyla tedavide gecikmeler yaşamasına yol açmıştır. Kronik hastalıkların takibi için teletıp ve hastaların kendilerini takip edebilecekleri yöntemlerin geliştirilip yaygınlaştırılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Glokom, Görme Kaybı

Evaluation of the Effect of Covid-19 Pandemic On Glaucoma Unit

Abstract

Aim: To evaluate the effects of COVID-19 pandemic on our Glaucoma Unit. Methods: Visits and interventions in years 2019 and 2020 in our Glaucoma Unit have been searched from the automation system of the hospital, retrospectively. Clinical characteristics have been noted of whom experienced visual loss during the restriction period. Results: Total visit number of patients in 2020 March-May period was 305 while it was 1698 in 2019 March-May period in our Glaucoma Unit. Total number of glaucoma surgeries was 13 in the year 2019 and 6 between

2020 January-October. It was seen that 3 glaucoma patients experienced increase in intraocular pressure and visual loss during the restriction period. Conclusion: COVID-19 pandemic caused patients avoid from referring to hospital and delay to treatment. It is necessary to develop and universalize tele-medicine applications and self-monitoring methods for patients with chronic diseases.

Keywords: Covid-19, Glaucoma, Visual Loss

Makale id= 107

Sözlü Sunum

Covid-19 Salgınında Radyoterapi Katı Kurallarla Devam Etmelidir: Türkiye'den Tek Merkez Denyimi

mesanen

Özet

AMAÇ: Coronavirus-19 tüm dünyada çok sayıda insanı enfekte eden yeni bir virüs türüdür. Bu tüm branşlarda olmakla beraber özellikle onkoloji bölümleri için zorlu bir durumdur. Radyasyon tedavisi önceliğe sahiptir ve tedavi süresinin uzaması lokal kontrolü ve genel sağkalımı azaltacaktır.Radyoterapi tedavisine radyoterapi klinikleri korunma kurallarını başarı ile uyguladıkları takdirde pandemi durumunda dahi devam edilmelidir.Kliniğimizde radyoterapi tedavisi başlamış ve devam eden hastaları tanılarına ve demografik özelliklerine göre değerlendirdik ve pandemi kurallarını uygulayarak coronavirüs ile enfekte olmadan tedavilerini başarı ile tamamlamalarını sağladık. METOD: Pandemi periyodu sırasında kliniğimizde radyoterapi tedavisi devam eden 125 hastanın tanı ve demografik özellikleri hasta dosyalarından incelendi. SONUÇLAR: Kliniğimizde ortalama günde 150-200 hastaya radyoterapi tedavisi uygulanmaktadır.COVID-19 pandemi periyodunda ise günlük ortalama 125 hastaya radyoterapi tedavisi uygulanmış olup hastaların ortalama yaşı 55,5 (24-79) tir.Hastaların 64 tanesi kadın,61'i erkektir.Kırkiki hastaya meme kanseri,30 hastaya baş-boyun kanseri,17 hastaya akciğer kanseri,14 hastaya gastrointestinal kanser,7 hastaya jinekolojik kanser,5 hastaya genitoüriner kanser,4 hastaya yumuşak doku kanseri,3 hastaya cilt kanseri ve 3 hastaya da diğer kanser tanıları ile radyoterapi tedavisi uygulanmıştır.Bu hastaların 19'una ise hipofraksiyone radyoterapi şeması uygulandı. Bu çalışmada, radyasyon tedavisinin sürekliliğinin sağlanması ve hastaların ve sağlık çalışanlarının sosyal mesafeyi koruma, hijyen kurallarına uyma, hipofraksiyona ayrılmış rejimleri uygulama ve diğer bölümlerle birlikte çalışma gibi bazı öneriler bulunmaktadır. SONUÇ: Kliniğimizde pandemi döneminde de farklı tanı ve demografik özelliklere sahip hastalarda radyoterapi tedavisi devam etmiştir.Pandemi periodu sırasında da radyoterapi tedavisi hastalar ve sağlık çalışanları pandemi korunma kurallarına uygun şekilde davrandıkları takdirde kesilmemesi gereken onkolojik tedavidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Radyoterapi, Korunma Kuralları

Radiotherapy Should Continue Under Strict Rules in Covid-19 Outbreak-A Single Center Experience From Turkey

Abstract

BACKGROUND: Coronavirus-19 is a novel type of virus that infected huge amount of people all over the world. This is a challenging situation for all branches especially in oncology departments. Radiation therapy has priority and prolongation or duration of the treatment will decrease the overall survival . Radiation therapy should be continued even in the pandemic episode if the radiotherapy department adopted itself for the protection rules succesfully. METHODS: One hundred and twenty-five patients who have been continued radiotherapy during pandemic period in our department had different diagnosis and the median age of them was 55,54. RESULTS:In the current study there are some suggestions about provide continuity of radiation therapy and protection of the patients and the health-care workers such as keeping social distancing,following hygiene rules,applying hypofractionated regimens and working with the other departments colloboratively .In our department radiotherapy has continued properly during pandemic period for the patients whom have different diagnosis. CONCLUSION:Radiation therapy is an oncologic treatment that need not to be interrupted if the patients and the health-care workers abide by the strict rules during pandemic episode .

Keywords: Covıd-19, Pandemic, Radiotherapy, Protection Rules

Makale id= 259

Sözlü Sunum

Covid-19 Stress in the Iranian General Population

Prof.Dr. Alireza Nikbakht Nasrabadi[1] , Araştırmacı Mahboobeh Shali[1] , Araştırmacı Touraj Harati Khalilabad[1]

[1]Tehran University of Medical Sciences,
*Corresponding author: Touraj Harati khalilabad

Özet

Abstract Introduction: Stress about COVID-19 and what could happen can be overwhelming and cause strong emotions in people. Objective: This study aims to assess the stress during of COVID-19 pandemic in Tehran, Iran. Method: This cross-sectional study was carried out from April to May 2020 in Tehran. Data collected through COVID Stress Scales, which was sent to individuals via online platforms, social networks, and emails to different associations. Questionnaires were sent to a total of approximately 3000 individuals, of whom 2,300 replied. Statistical analysis was performed using SPSS ver. 16.0. Results: A total of 2,300 people, with the mean age of 29.23±9.32 years, participated in this study. The highest score was obtained in Danger and contamination fears and the lowest score was related to reassurance seeking. There is a significancy between stress and age, sex and Occupational status (p<./05). Conclusion: This study showed high levels of stress in Iranian society. It is highly important to deal with the psychological factors. Understanding these reactions and their interrelations can inform the development of targeted interventions to reduce COVID 19 related stress. This is essential for society to move forward and emerge from the crisis strengthened. Adhering to all the rules mentioned, along with cohesion and relying on social capital, seems to be the only possible way to overcome the existing situation.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Stress, Public Health, Fear

Makale id= 117

Sözlü Sunum

Covid-19 Tanılı Çocuklarda Elektrokardiyografi Bulgularının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Türe[1] , Dr. Öğretim Üyesi Kamil Yılmaz[2]

[1]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı
[2]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Bilim Dalı

Özet

Giriş ve Amaç: COVID-19'un kardiyovasküler bulguları sıklıkla miyokardiyal hasar, tromboembolik olaylar ve aritmileri içerir. Virüsün kardiyak elektrofizyoloji üzerindeki etkileri henüz tam olarak aydınlatılamadığı gibi, bu konuda çocuklarda yapılmış bir çalışma da yoktur. Bu çalışmada COVID-19 tanılı çocuklarda 12 lead yüzey elektrokardiyografisinde (EKG) aritmi markerlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereçler ve Yöntem: Çalışmaya, yaşları 0-18 yıl arasında olan 55 hasta alınmıştır. Tüm hastalarda COVID-19 tanısı nasal ve nasopharyngeal swab örneğinde SARS-CoV-2 için reverse transcriptase–polymerase chain reaction assay ile konulmuştur. Kontrol grubu, benzer yaş ve cinsiyete sahip 55 sağlıklı çocuktan oluşturulmuştur. Hasta ve kontrol grubunun 12 lead yüzey elektrokardiyografilerinde QT, QTc, QTcd, Tp-e, Tp-d ve Tp-e/QT değerleri ölçülerek karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların yaşları 104.5 (±64.98) ay olup 32 hasta erkekti. Hasta ve kontrol grubu arasında yaş, cinsiyet, vücut ağırlığı, boy, body mass index (BMI) ve kalp hızı açısından anlamlı farklılık yoktu. Hasta grubunda QTd, QTcd, Tp-ed ve Tp-e/QT ratio kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek; QTmin ve QTcmin daha düşük saptandı (p değerleri sırasıyla <0.001, 0.014, <0.001, 0,045, 0.003, 0,012). Hastaların C-reaktif protein düzeyleri 0.17 (±0.24) gr/dl (normal değerler: 0-0.5 gr/dl) idi. Tpe/QT ile C-reaktif protein değerleri arasında anlamlı pozitif korelasyon (r: +0.355, p: 0.008) saptandı. Tartışma ve Sonuç: COVID-19 tanılı çocuklarda hayatı tehdit eden ritim sorunlarının daha az olduğu bildirilmekle beraber çocuklarda enfeksiyonun elektrokardiyografik parametreler üzerindeki etkileri henüz tam olarak bilinmemektedir. Çalışmamızda COVID-19 tanılı çocuklarda 12 lead yüzey elektrokardiyografisinde QTd, QTcd, Tp-ed ve Tp-e/QT ratio daha yüksek olup bunların hayatı tehdit eden kardiyak aritimiler ile ilişkisini değerlendirmek için daha çok sayıda çalışma ve uzun süreli izlem gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Elektrokardiyografi, Çocuk, Qt, Tp-E

Electrocardiographic Findings in Children Diagnosed With Covid-19

Abstract

Aim: Cardiovascular symptoms of COVID-19 frequently include myocardial injury, thromboembolic events, and arrhythmia. While the effects of the virus on cardiac electrophysiology are not yet fully clarified, there is no study on this subject in children. This study aims to investigate 12-lead surface electrocardiography (ECG) markers of arrhythmia in children diagnosed with COVID-19. Materials and Metods: This study included 55 patients between the ages of 0-18 who were diagnosed with COVID-19 as well as 55 age- and gender-matched healthy children as the control group. QT distance, corrected QT (QTc), QTc dispersion, Tp-e interval, Tp-e dispersion and Tp-e/QT ratio values were measured and compared in 12-lead surface ECG of the patient and control groups. Results: Mean age of the patients was 104.5 (±64.98) months and 32 patients were male. The patient group had significantly higher QTd, QTcd, Tp-ed, and Tp-e/QT ratio values and significantly lower QTmin and QTcmin values compared to the control group ($p<0.001$, $p=0.014$, $p<0.001$, $p=0.045$, $p=0.003$, $p=0.012$, respectively). Mean C-reactive protein (CRP) level of the patients was 0.17 (±0.24) gr/dl (normal range: 0-0.5 gr/dl). There was a significant positive correlation between Tpe/QT and CRP ($r=0.355$, $p=0.008$). Conclusion: Although it is reported that life-threatening heart rhythm disorders are less common among children diagnosed with COVID-19, the effects of the infection upon electrocardiographic parameters are not yet fully known. Although children with COVID-19 demonstrated higher QTd, QTcd, Tp-ed, and Tp-e/QT ratio in 12-lead surface ECG, further studies and long-term follow-up are required to evaluate their association with life-threatening cardiac arrhythmias.

Keywords: Covid-19, Electrocardiography, Child, Qt, Tp-E

Makale id= 60

Sözlü Sunum

Covid-19 Tanılı Hastalarda Favipravir Tedavisinin Etkinlik ve Yan Etkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Zeynep Türe[1]

[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada COVİD-19 tanısı ile pandemi servisine yatırılarak takip edilen ve favipravir tedavisi başlanılan hastalarda tedavinin klinik yanıtlarının değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Retrospektif olarak yürütülmesi planlanan bu çalışmaya, 11 Mart-11 Mayıs 2020 tarihleri arasında COVID-19 ön tanısı ile Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon hastalıkları pandemi kliniğinde yatırılıp bu açıdan başlanılan diğer tedavilere (hidroksiklorakin, azitromisin,vs…) yanıt vermeyip klinik olarak ateş ,nefes darlığı , öksürük gibi şikayetleri devam eden ve akciğer tomografisindede progresyon gösterip tedavisi favipiravir tedavisi verilen hastalar dahil edildi. Hastaların demografik verileri, başvuru semptomalrı, ko-morbidite, antibakteriyel ve antiviral tedaviler, laboratuvar bulguları ve mortalite oranları belirlendi. Hastalar PCR pozitif ve negatif olmak üzere iki gruba ayrıldı ve bu gruplar arasındaki tedavi yanıtları da karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya Favipravir tedavisi alan 42 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortancası 62 idi ve % 71' I erkekti. Semptom başlangıcından başvuruya kadar geçen süre ortancası 3 gündü. Ensık görülen başvuru semptomu öksürüktü (%60). En sık görülen ko-morbidite hipertansiyondu. Hastaların tamamında Favipravir önecsinde Hidroksiklorokin kullanılmıştı. Favipravir tedavi öncesi CRP median değeri 94 mg/L'ten tedavi sonrasıda 66 mg/L' ya geriledi. D-dimer düzeyleri 1015 µg/L'ten 925 µg/L' e geriledi. Tedavi öncesi ve sonrası diğer laboratuvar değerlerinde değişiklik görülmedi. Hastaların hastanede takip süresi ortancası 12 gündü ve %15'inde yoğun bakım ihtiyacı oldu. Hastaların %7 'sinde Favipravir sonrası hepatotoksisite görüldü. Mortalite oranı %33 olarak hesaplandı. Favipravir tedavisi alan hastaların 27 tanesinde PCR pozitifliği saptanırken 15 hastada PCR negatif ancak tipik BT bulgusu vardı.PCR poztif ve negative hastalarda Favipravir tedavi yanıtı , yan etki ve mortalite açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık izlenmedi. Sonuçlar: COVİD- 19 tanısı PCR pozitifliği ile doğrulanan ya da tipik bilgisayarlı tomografi bulgusu olan hastalarda Favipravir teadvisi etkili ve güvenli bir tedavi seçeneği olabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Sars Cov-2, Favipravir

Evaluation of the Effectiveness and Side Effects of Favipravir Treatment in Patients Diagnosed With Covid-19

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to evaluate the clinical responses of the Favipravir treatment in patients with the diagnosis of COVID-19. Method: This study was carried out retrospectively, in patients did not respond to other treatments with ongoing complaints and progression in lung tomography and treated with favipiravir treatment were included. Demographic data of the patients, symptoms at presentation, co-morbidity, antibacterial and antiviral treatments, laboratory findings and mortality rates were determined. The patients were divided into two groups as PCR positive and negative, and treatment responses between these groups were compared. Results: 42 patients who received Favipravir treatment were included in the study. The median age of the patients was 62 and 71% of them were male. The median time from the onset of symptoms to presentation was 3 days. The most common admission symptom was cough (60%). The most common co-morbidity was hypertension. Hydroxychloroquine was used in all patients with Favipravir. The median value of CRP decreased from 94 mg/L before Favipravir treatment to 66 mg/L after the treatment. D-dimer levels decreased from 1015 µg/L to 925 µg/L. There was no change in other laboratory values before and after treatment. The median follow-up period of the patients was 12 days and 15% of them needed intensive care. Hepatotoxicity was observed in 7% of the patients. Mortality rate was calculated as 33%. While 27 of the patients who received Favipravir treatment had PCR positive, 15 patients had PCR negativity but had typical CT findings. No statistically significant difference was observed in terms of Favipravir treatment response, side effects and mortality in PCR positive and negative patients. Conclusions: Favipravir treatment may be an effective and safe treatment option in patients with a diagnosis of COVID-19 confirmed by PCR positivity or typical computed tomography findings.

Keywords: Covid-19, Sars Cov-2, Favipravir

Makale id= 65

Sözlü Sunum

Covid-19 Tanılı Hastalarda Rt-Pcr ve Hızlı Antikor Tanı Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gamze Kalın Ünüvar[1]

[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Coronavirus Hastalığı 2019 (COVID-19), bir salgın gibi başlayarak tüm dünyayı etkisine aldı. Ana semptomlar ateş, öksürük, yorgunluk, dispne, boğaz ağrısı, baş ağrısı ve gastrointestinal problemlerdir. Tanıda solunum yolu örneklerinden real-time PCR (RT-PCR) altın standart yöntemdir. Ayrıca asemptomatik vakaları ayırt etmek için hızlı tanı testleri de geliştirilmiştir. Çalışmamızda, COVİD-19 RT-PCR testi pozitif hastalar ile toraks tomografisi (CT) tipik COVİD 19 ile uyumlu olmasına rağmen RT-PCR negatif Hotgen COVİD 19 IgM/IgG antikor hızlı tanı testi pozitif hastaların klinik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Retrospektif yapılan çalışmaya COVİD-19 tanısı ile takip edilip RT-PCR testi pozitif çıkan hastalar ve testi negatif olmasına rağmen toraks CT bulguları COVİD 19 ile uyumlu 18 yaş ve üzeri olan hastalar dahil edilmiştir. Toraks CT bulguları COVİD-19 uyumlu olmasına rağmen 24 saat arayla gönderilen RT-PCR testi negatif gelmesi durumunda tanı açısından hızlı tanı testi yapılmıştır. Hasta bilgilerine hastane veri sisteminden ulaşılmıştır. Çalışmaya dahil edilen 89 hastadan 65'inde PCR ve hızlı tanı testi sonucu pozitif, 24'ünde ise RT-PCR negatif hızlı tanı testleri pozitif olarak geldi. Hastaların yaş ortalaması 47'idi. RT-PCR pozitif hastaların %57'si erkek cinsiyetti. Enfekte sağlık personeli oranı RT-PCR pozitif grupta %17 iken, diğer grupta ise %8'idi. En sık görülen semptomlar ateş ve öksürükdü. Hipertansiyon ve Diyabetes Mellitus ise en sık alt hastalıklardı. Şikayetlerin başlama süreleri PCR pozitif grupta (2 gün), hızlı test pozitif olan gruba (5 gün) göre daha kısa idi. Aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Toraks CT bulguları, PCR pozitif grupta %66, hızlı test pozitif grupta %96 oranında tipik COVİD-19 ile uyumlu ve fark da istatistiksel olarak anlamlı idi. Mortalite açısından fark bulunmadı. Sonuç olarak, şikayetlerin başlamasından hastaneye başvuruya kadar geçen süre uzar ise RT-PCR testi duyarlılığı da azalacağı için yanlış negatiflikler görülebilmektedir. Bu nedenle test sonucuna bakılmaksızın CT bulguları tipik COVİD-19 ile uyumlu hastalarda erken tanı tedavi ve mortalite açısından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Real-Time Pcr, Hızlı Antikor Tanı Test

Evaluation of Rt-Pcr and Rapid Antıbody Diagnosis Tests Results in Patients With Covid-19

Abstract

Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) started like an epidemia and affected the whole world. The main symptoms are fever, cough, tiredness, dyspnoea, sore throat, headache, and gastrointestinal problems. Real-time PCR (RT-PCR) from respiratory tract samples is the gold standard method for diagnosis. Rapid diagnostic tests have also been developed to differentiate asymptomatic cases. In our study, we aimed to evaluate the results and clinical characteristics of patients whose COVID-19 RT-PCR test was positive and thorax tomography (CT) was compatible with typical COVID 19 but RT-PCR negative, Hotgen COVID 19 IgM / IgG antibody rapid diagnosis test was positive. The retrospective study included patients with a diagnosis of COVID-19 who were 18 years of age and older with positive RT-PCR test and patients whose chest CT findings were consistent with COVID 19, although the test was negative. Although thorax CT findings were compatible with COVID-19, if the second RT-PCR test sent 24 hours later was negative, a rapid antibody test was performed for diagnosis. Patient information was obtained from the hospital data system. In 65 of 89 patients included in the study, PCR and rapid diagnosis test results were positive, and 24 of them had RT-PCR negative rapid diagnostic tests. The mean age of the patients was 47 years, 57% of RT-PCR positive patients were male. The rate of infected healthcare personnel was 17% in the RT-PCR positive group, while it was 8% in the other group. The most common symptoms were fever and cough. Hypertension and Diabetes Mellitus were the most common comorbidities. The onset of complaints was shorter in the PCR positive group (2 days) compared to the rapid test positive group (5 days). The difference was statistically significant. Thorax CT findings were consistent with typical COVID-19 in 66% of the PCR positive group and 96% in the rapid test positive group, and the difference was statistically significant. There was no difference in mortality. As a result, if the time from the onset of complaints to hospitalization prolongs, the sensitivity of the RT-PCR test will decrease and false negativities may occur. Therefore, regardless of the test result, in patients whose CT findings are compatible with typical COVID-19, early diagnosis is very important for the treatment and mortality.

Keywords: Covid-19, Real-Time Pcr, Rapid Antibody Diagnostic Test

Makale id= 190

Sözlü Sunum

Covid-19 ve Akut Böbrek Yetmezliği

Uzman Merve Bayraktaroğlu[1] , Uzman Cihan Şahin[1]

[1]TOBB Etu Hastanesi

Özet

COVID-19 ile enfekte olanlar hastalığı büyük oranda asemptomatik geçirmekle birlikte; %10-15 hasta hipoksemi, dispne, takipne nedeniyle oksijen desteği ihtiyacı duymaktadır. Olguların pek çoğunda başta akut böbrek hasarı (ABH) olmak üzere renal komplikasyonlar da sıklıkla gelişmektedir ve bu durum artmış mortalite ile ilişkilidir. ABH gelişmeden, sadece hematüri ve proteinüri ile seyreden, böbrek fonksiyon bozukluğu görülebildiği ve bu durumun sağkalımı negatif yönde etkilediği gösterilmiştir. Yapılan çalışmalarda % 3 – 43 arasında değişen insidanslar ortaya çıkmıştır. COVID-19 enfeksiyonunda böbrek hasarının etiyolojisinde bir çok faktör rol oynamaktadır. Renal dokuya direkt sitotoksik etki, anjiotensin-konverting enzim 2 (ACE2) reseptörlerine bağlanma, hemodinamik instabilite, aşırı sıvı yüklenmesi, nefrotoksik ilaçlar, hipoksi, sepsise bağlı sitokin salınım sendromu ve rabdomyoliz hasar gelişiminde etkili olabilmektedir. Yeni biyobelirteçler ile tübüler stresli hastaların erken dönemde, böbrek fonksiyon bozukluğu ortaya çıkmadan, tespit edilebilmesi erken ve doğru tanı koyulabilmesini sağlanabilir. ABH'nın kötü prognoza sebep olduğu artık bilindiğinden böbrek fonskiyonlarını korumak için tüm tedavi stratejileri dikkatle değerlendirilmelidir. COVID-19 tanısı alan hastalar ABH açısından riskli grup olarak kabul edilip en kısa sürede destekleyici tedavi başlanmalıdır. Metabolik tablonun hızla kötüleşebileceği akılda tutulmalıdır. Nefrotoksik ajanlardan ve hipotansiyondan kaçınılması, hastanın sıvı yüküne dikkat edilmesi, ihtiyaca göre renal replasman tedavilerine (RRT) zamanında başlanması, uygun beslenme, oksijen desteği, immobilizayon, sekonder enfeksiyonların kontrolü gibi destekleyici tedavilerin etkin uygulanması temel yaklaşımdır. Sitokin fırtınasının erken evrelerinde böbrek hasarını önlemek ve sitokin atılımını artırmak için sitokin filtreleri kullanımının etkinliği için literatürde yeterli çalışma ve kanıt bulunmamaktadır. COVID-19 nedeniyle tedavi edilen hastalarda ABH gelişimi açısından yakın takip için farkındalık oluşturulması ve erken tanı - tedavi stratejilerinin belirlenmesi, mortalite ve morbiditenin azaltılması açısından faydalı olacaktır. Böbrek fonksiyon testlerini, proteinüri ve hematüriyi hastaneye başvuru anında değerlendirmek önemlidir. Uygun ve yeterli hemodinamik destek sağlanması ve nefrotoksik ajanlardan kaçınılması prognozun olumlu yönde seyretmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Yetmezliği, Covid-19

Makale id= 119

Sözlü Sunum

Covid-19 ve Diabetes Mellitus

Dr. Erbil Türksal[1]

[1]S.B.Ü. Ankara Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

DSÖ tarafından 2007 yılında diyabet, Mart 2020 de ise COVID-19 pandemi ilan edilmiştir. Hasta sayıları ve hastalıkların ciddiyeti göz önüne alındığında DSÖ tarafından pandemi ilan edilen bu iki hastalığın birlikte görülebilme ihtimali kaygı verici boyutlara ulaşabilmektedir. Diyabetli hastaların COVID-19' a karşı daha yüksek bir duyarlılığa sahip olup olmadığı hala bilinmemektedir, ancak riskin hem enfeksiyon hem de hastalık şiddeti açısından daha yüksek olduğuna dair bir gözlem vardır. DM hastalarındaki patofizyolojik değişiklikler enfeksiyon hastalıklarına yatkınlık yaratırken, DM hastalarında oluşan herhangi bir enfeksiyon da hiperglisemiye neden olmaktadır. Hiperglisemi, nötrofil kemotaksisinin inhibisyonu, değişen sitokin üretimi, fagositik hücre disfonksiyonu, bozulmuş T hücre aracılı immün yanıt ve etkisiz mikrobiyal klirens gibi çok sayıda faktör diyabetli bireylerde immün disfonksiyona katkıda bulunur. DM hastalarının pnömokok ve influenza aşılarını yaptırmaları tavsiye edilmektedir. DM hastalarında ölüm, yoğun bakım ünitesine yatış ve mekanik ventilasyon ihtiyacını artırdığı gösterilmiştir. Optimal glisemik kontrol COVID-19 nedeniyle takip edilen diyabetik olan veya olmayan her hastada morbidite ve mortaliteyi azaltmaktadır. Bu nedenle hastanede yatan hastalarda kan şekeri düzeylerini kontrol etmek için protokollerin uygulanması ve hipoglisemiden kaçınma bu olumsuz sonuçları azaltabilir. Kritik olmayan hastada KŞ 100-180 mg/dL arasında tutmak için uzun etkili ve kısa/hızlı etkili insülin preparatlarından oluşan protokol önerilirken kritik hastalarda KŞ 140-180 mg/dL hedefinde tutmak için intravenöz insülin infüzyonları önerilir.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, Covid-19

Makale id= 184

Sözlü Sunum

Covid-19 ve Göz

Dr. Nejla Tükenmez Dikmen[1]

[1]istanbul Sultan 2.Abdülhamid Han Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu derlemenin amacı güncel veriler ve literatür ışığında, Covid-19 pandemisini göz sağlığı açısından değerlendirmektir. Oküler bulaş yolları ve oküler belirtilerle ilgili güncel kanıtlar gözden geçirilmiştir. Metod: ‘’COVID-19, coronavirüs , SARS-CoV-2, ophthalmology, eye" anahtar kelimelerini kullanarak PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında literatür taraması gerçekleştirildi. Bildirilen oküler semptom ve bulgular not edildi. Bulgular: Göz ve üst solunum yolu mukozası nazolakrimal kanal sistemi ile bağlantılı olmasında rağmen COVID-19 hastalarından alınan gözyaşı ve konjonktival sekresyonlarda RT-PCR testi ile RNA pozitif oranı son derece düşüktür. Yinede oküler bulaş için en muhtemel yolak nazolakrimal kanaldır. Konjonktivit gibi oküler yüzey bulguları daha yaygın olarak rapor edilmektedir. Sonuç: Oküler sekresyonlarda SARS-CoV-2 tespit edildiğine dair ön kanıtlar olmasına rağmen virüsün oküler geçişinin kesin patofizyolojisi tam olarak anlaşılamamıştır. Virüsün oküler tropizmi ve lokalize oküler hastalığa neden olma potansiyeli dikkate alınmaya değerdir. COVID-19'da oküler semptomların varlığı ve olası bulaşma mekanizmaları hakkında göz hekimleri açısından mesleki bulaş riskini en aza indirmek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Göz, Covıd-19, Sars-Cov-2, Konjonktivit

Covid-19 and Eye

Abstract

Purpose: The purpose of this review is to evaluate the Covid-19 pandemic in terms of eye health in the light of current data and literature. Current evidence for ocular transmission and ocular symptoms is reviewed. Method: Literature search was performed in PubMed and Google Scholar databases using the keywords " COVID-19, coronavirus, SARS-CoV-2, ophthalmology, eye ". Reported ocular symptoms and signs were evaluated. Results: Although the eye and upper respiratory tract mucosa are connected with the nasolacrimal duct system, the rate of RNA

positivity in the tears and conjunctival secretions taken from COVID-19 patients is extremely low with the RT-PCR test. However, the most likely pathway for ocular transmission is the nasolacrimal duct. Ocular surface findings such as conjunctivitis are more commonly reported. Conclusion: Although there is preliminary evidence that SARS-CoV-2 is detected in ocular secretions, the precise pathophysiology of the ocular transmission of the virus is not fully understood. The ocular tropism of the virus and its potential to cause localized ocular disease is worthy of consideration. More research is needed on the presence of ocular symptoms in COVID-19 and possible transmission mechanisms to minimize the risk of occupational transmission for ophthalmologists.

Keywords: Eye, Covid-19, Sars-Cov-2, Conjunctivitis

Makale id= 160

Sözlü Sunum

Covid-19 ve Kardiyak Hasar

Arş.Gör.Dr. Esra Doğan[1]

[1]Keçiören Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet

COVID-19 Aralık 2019'da ilk vakanın görüldüğü Wuhan, Çin orijinli, kısa sürede birçok dünya ülkesine yayılan ve bu sebeple Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından Mart 2020'de pandemi olarak bildirilen, coronavirus 2 (SARS-CoV-2) patogen etkenli viral bir enfeksiyon olarak hayatımıza girmiştir. Başlıca pnömoni semptomlarıyla kendini gösterirken aynı zamanda multiorgan hasarına sebep olduğu birçok çalışmayla kanıtlanmıştır. Akut solunum sıkıntısı sendromu (ARDS), kalp hasarı ve sekonder enfeksiyonların gelişmesi hayatı tehdit eden komplikasyonlarındandır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından güncel olarak mortalite oranı %2,5 civarı olarak bildirilmiş olup hastane yatışı yapılan COVID-19 tanılı hastaların % 20-%30 'unda miyokardiyal tutulum vardır. Akut koroner sendrom, miyokardit, akut başlangıçlı kalp yetmezliği, aritmiler ve kardiyak arrest dahil geniş bir kardiyovasküler komplikasyon yelpazesine sahiptir. Bulaştırıcılığı yüksek olan bir mikroorganizmanın işlem kısıtlılığı nedeniyle komplikasyonlarının tanısını koymak da bir hayli zordur. Kardiyak hasarın patogenezi net bilinmemektedir. Bu bilinmezlik hem hastalığın seyrini öngörmeyi hem de tedavi yönetimini zorlaştırmaktadır. COVID-19 enfeksiyonuna yönelik antiviral, antiinflamatuar, immünsupresif ve hücre bazlı tedaviler gelişmeye devam ediyor. SARS-CoV-2 yeni bir patojen olduğundan, iyileşme aşaması ve sonrasında meydana gelebilecek kardiyovasküler anormallikler hakkında uzun vadeli veri bulunmamaktadır. Bu bağlamda iyileşen hastalar için takip ve tarama düzeni oluşturulmalı, uzun vadeli komplikasyonları önlemek için kardiyoprotektif tedavinin profilaktik olarak uygulanmasından fayda görebilecekleri dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Kardiyak Hasarlanma, Miyokardit

Covid-19 and Cardiac Injury

Abstract

COVID-19, the first case was seen on December 2019, originated in Wuhan, China, spread to many countries of the world in a short time and therefore reported as a pandemic by the World Health Organization (WHO) in March 2020, coronavirus 2 (SARS-CoV-2) pathogenic it has entered our lives as a viral infection. While it manifests itself with the main symptoms of pneumonia, it has been proven by many studies that it also causes multiorgan damage. Acute respiratory distress syndrome (ARDS), heart damage and development of secondary infections are among the life-threatening complications. The mortality rate has been reported by the World Health Organization as around 2.5%, and 20-30% of patients diagnosed with COVID-19 hospitalized have myocardial involvement. It has a wide range of cardiovascular complications, including acute coronary syndrome, myocarditis, acute heart failure, arrhythmias, and cardiac arrest. It is also very difficult to diagnose the complications of a highly contagious microorganism due to the limitation of the procedure. The pathogenesis of cardiac injury is not clear. This uncertainty makes it difficult both to predict the course of the disease and to manage the treatment. Antiviral, anti-inflammatory, immunosuppressive and cell-based treatments for COVID-19 infection continue to evolve. Since SARS-CoV-2 is a new pathogen, there are no long-term data on the recovery phase and cardiovascular abnormalities that may occur. In this context, a follow-up and screening order should be established for patients who recover, and it should be taken into account that they can benefit from prophylactic application of cardioprotective treatment to prevent long-term complications.

Keywords: Covid-19, Cardiac İnjury, Myocarditis

Makale id= 196

Sözlü Sunum

Covid-19 ve Koku Kaybı

Uzman Burak Dikmen[1]

[1]Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Bu derlemede Covid-19 ile ilişkili koku kaybının güncel literatür eşliğinde ele alınması amaçlandı. Metod: Google scholar ve pub-med veri tabanlarında "Covid-19", "anosmia", "olfactory dysfunction", "otolaryngology", "SARS-CoV-2", "ageusea" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taraması yapıldı. Ortaya çıkan makalelerde Covid-19 ile ilişkili koku kaybının fizyopatolojisi, epidemiyolojisi, klinik özellikleri ve tedavisi hakkında güncel bilgiler derlendi. Bulgular: Kovid ilişkili koku kaybı hastalar arasında yaygın olarak gözlenmekte, genellikle ani başlangıçlı olarak rapor edilmekte ve tek başına veya diğer semptomlarla birlikte ortaya çıkabilmektedir. Patofizyolojisi henüz netlik kazanmasa da bazı varsayımlar öne sürülmüştür. Anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 (ACE2) ve transmembran serin proteaz 2 (TMPRSS2) adlı iki proteinin virüsün hücreye girmesinden sorumlu olduğu ve bu proteinlerin nazal olfaktör epitel hücrelerinde bolca bulunması başlıca varsayımlardan biridir. Hastalığa bağlı koku kaybının belirli bir tedavisi bulunmamaktadır. Tedavide her ne kadar oral ve nazal kortikosteroidler söz konusu olsa da immünsüppresif etkilerinden dolayı önerilmemektedir. Sonuç: Covid-19 ile ilişkili koku kaybı genellikle beraberinde tat bozukluğu ile birlikte gözükmekte ve diğer üst solunum yolu enfeksiyonlarının aksine burun tıkanıklığı ve burun akıntısı olmadan ortaya çıkmaktadır. Ayrıca ani koku kaybı Covid-19'un erken dönem ve bir başka semptomu olmayan taşıyıcılarını tespit etmek için bir uyarıcı semptom niteliğini taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Anozmi, Otolarengoloji,koku Bozukluğu

Anosmia in Covid-19

Abstract

Objective: In this review, it was aimed to discuss the anosmia associated with Covid-19 in the light of the current literature. Method: Literature search was performed using the keywords "Covid-19", "anosmia", "olfactory dysfunction", "otolaryngology", "SARS-CoV-2", "ageusea" in Google scholar and pub-med

databases. In the resulting articles, up-to-date information on the physiopathology, epidemiology, clinical features, and treatment of anosmia associated with Covid-19 were compiled. Findings: Covid-related anosmia is common among patients. It is usually reported as a sudden onset, and may occur alone or with other symptoms. Although its pathophysiology is not yet clear, some hypothesis have been made. It is one of the main hypothesis that two proteins, called angiotensin converting enzyme 2 (ACE2) and transmembrane serine protease 2 (TMPRSS2), are responsible for the entry of the virus into the cell, and that these proteins are abundant in nasal olfactory epithelium. There is no specific treatment for anosmia due to the disease. Although oral and nasal corticosteroids are questioned in the treatment, they are not recommended due to their immunosuppressive effects. Conclusion: Anosmia associated with Covid-19 usually appears with taste disturbance and unlike other upper respiratory tract infections, it occurs without nasal congestion and runny nose. In addition, the sudden loss of smell is a warning symptom to detect early carriers of Covid-19 without any other symptoms.

Keywords: Covıd-19, Anosmıa, Otolaryngology, Olfactory Dysfunctıon

Makale id= 156

Sözlü Sunum

Covid-19 ve Sindirim Sistemi

Dr. Veysel Garani Soylu[1]

[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: veysel garani soylu

Özet

SARS-CoV-2 salgını, yüksek ölüm oranlarına ve küresel bir sağlık krizine yol açmaktadır. Temel etki solunumdur; ancak virüs gastrointestinal sistem ve karaciğer gibi diğer organları da etkileyebilir. SARS-CoV-2, viral reseptörü anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 (ACE2) yoluyla gastrointestinal sistemi enfekte edebilir ve olası bir fekal-oral geçiş yoluna ilişkin artan kanıtlar vardır. Aralık 2019'da yeni COVID-19 hastalığının ortaya çıkmasından bu yana, virüs bulaşmış hastalarda sıklıkla çeşitli sindirim semptomları bildirilmiştir. Hastalar tipik olarak ateş ve solunum yolu hastalığı ile başvururken, bazı hastalar ishal, kusma ve karın ağrısı gibi sindirim semptomlarını da bildirmektedir. Karaciğer fonksiyon testleri olarak aspartat transferaz, alanin transferaz ve toplam bilirubin yükseklikleri görülebilir. Hastalığın şiddeti arttıkça, sindirim semptomları da belirgin hale gelmektedir. Sindirim semptomları olan hastaların ortalama karaciğer enzim düzeyleri, düşük monosit sayısı ile daha uzun protrombin zamanının olduğu ve sindirim semptomları olmayanlara göre daha fazla antimikrobiyal tedavi gördükleri çeşitli çalışmalarda gösterilmiştir. Klinisyenler, ishal gibi sindirim semptomlarının yaygın olarak yeni COVID-19 hastalığının özellikleri arasında olduğunu ve sindirim semptomları ile başvuran risk altındaki hastalarda COVID-19 hastalığı şüphe endeksinin yükseltilmesi gerektiğini fark etmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Sindirim Sistemi, Pandemi

Makale id= 185

Sözlü Sunum

Covid-19 ve Yenidoğan

Dr. Seda Aydoğan[1]

[1]SBÜ,Dr. Sami Ulus Kadın Doğum ,Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Seda Aydoğan

Özet

Yeni tip korona virüs (corona virüs disease 2019-COVID -19) tek RNA sarmalı olan zarflı bir virüstür. COVID-19 ilk olarak Çin'in Wuhan kentinde Aralık 2019'da görülmüş olup ardından tüm dünyada büyük çapta bir pandemi başlattı. Ülkemizde ise ilk vaka 9 Mart 2020 tarihinde gözlendi. COVID-19 enfeksiyonu öncelikle ileri yaşları ve ko-morbid hastalığı olan bireyleri etkilese de tüm yaş grupları salgından etkilenmektedir. Yenidoğanlar bağışıklık sistemlerinin immatür olması, vertikal geçiş ihtimali, amniyon sıvısı,vajinal sekresyonlar ile bulaş ihtimali ve asemptomatik anne ile doğum sonrası yakın temas nedeniyle yüksek riskli gruptadırlar. COVID-19 enfeksiyonunun gelişmesi için virüsün anjiotensin converting enzim 2 reseptörlerine (ACE-2) tutunması gerekir. Yenidoğan yaş grubunda hastalığın daha hafif semptomlarla seyretmesinin ACE-2 ekspresyonun daha az olması, immatür bağışıklık sistemi nedeniyle yeterli sitokin fırtınası oluşturamaması, ko-morbiditenin daha az olmasına bağlı olduğu ileri sürülmektedir. Vertikal geçiş henüz net olarak ortaya konulamamıştır. Amniyon sıvısında, kord kanında, bebeğin boğaz sürüntüsünde ve anne sütünde virüs izole edilmemiştir. COVID-19' un plasentada inflamasyona ve mikro trombüslere yol açması sonucu plasental yetmezlik gelişebilmektedir.Bunun sonucuda fetüste düşük doğum ağırlığı ,perinatal asfiksi ve perinatal ölüm gibi komplikasyonlar görülebilir.COVID-19 enfeksiyonu olan gebe izolasyon önlemlerine uyularak, negatif basınçlı odalarda doğumları gerçekleştirilmelidir. Doğum esnasında tüm ekibin kişisel koruyucu ekipman giymiş olması sağlanmalıdır. COVID-19 enfeksiyonu olan bir anneden doğan yenidoğan bebeğin izolasyon prosedürüne dikkat edilerek izlenmesi gerekir. Uygun şartlarda yenidoğan bebek izole odada izlenmeli , anne ile aynı odada izlenmesi gerekiyorsa annenin hijyen ve mesafe kurallarına uyması ve maskesini takması gerekmektedir. Anne sütünde virüs izole edilmediğinden COVID-19 pozitif bir gebeden doğan yenidoğan bebeğin anne sütünü almasında sakınca yoktur. Anne sütünü sağıp verebileceği gibi maske ve hijyen kurallarına uyarak kendisi de emzirebilir. Yenidoğan bebeklerde COVID enfeksiyonuna yönelik kabul görmüş spesifik bir tedavi olmamakla beraber asıl yaklaşım destek tedavisidir. Sıvı elektrolit dengesinin sağlanması ve oksijen-solunum desteği tedavinin ana unsurlarıdır.Taburculuk için solunum destek ihtiyacının kalmaması ve 3-5 gün ateşsiz izlem sonrası 2 negatif nazo-farengeal PCR sonucu yeterlidir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19,yenidoğan

Makale id= 146

Sözlü Sunum

Dekompresif Kraniektomi Yapılan Hastalarda Prognostik Faktörlerin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Ersin Özeren[1] , Dr. Öğretim Üyesi Muzaffer Güneş[1]

[1]Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Özet Amaç: Malign orta serebral arter (OSA) enfarktüsleri ve ciddi travmatik beyin hasarları, kafa içi basınçta (KİB) artışa neden olabilirler. Artmış KİB, kalıcı sakatlığa ve hatta ölüme neden olabilir. Dekompresif kraniektomi, KİB artışının cerrahi tedavisinde kullanılan en etkili yöntemlerden birisidir. Bu çalışmada, dekompressif kraniektomi yapılmış olan malign OSA enfarktüsü ve ciddi travmatik beyin hasarı olan hastalarda prognostik faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2015 ile ocak 2020 yılları arasında ciddi travmatik beyin hasarı ve malign OSA tenfarktüsü nedeniyle dekompressif kraniektomi yapılmış olan hastaların klinik ve görüntüleme bulguları, demografik özellikleri ve laboratuvar sonuçları retrospektif olarak incelenerek istatistiksel analiz için kaydedildi. 0,05'in altındaki P değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya, 12'si travmatik beyin hasarı (%40) ve 18'i de malign OSA enfarktüsü (%60) olmak üzere 30 dekompresif kraniektomi yapılmış hasta dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen toplam 30 hastanın 21'i öldü (%70). 12 travmatik beyin hasarı hastasından 6'sı (%50), 18 malign OSA enfarktüs hastasının 15'i öldü (%83,3). Dekompresif kraniektomi yapılan gruplar (hastanede ölenler ve yaşayanlar) arasında yaş ve cinsiyet açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p=0,602 ve p=0,631). Ölen hastaların Glasgow Koma Skalası (GKS) skoru ölmeyenlere göre anlamlı olarak daha düşüktü (p=0,001). Ayrıca, ölen hastalarda şift, C-reaktif protein (CRP), C-reaktif protein/albumin oranı (CAO) ve RDW-SD düzeyleri ölmeyenlere göre anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla, p=0,017; p=0,003, p=0,003 ve p=0,011). Sonuç: Malign OSA enfarktüslerinde ve ciddi travmatik beyin hasarlarında artmış KİB'nın tedavisinde dekompresif cerrahi hayat kurtarıcı olabilir. Ancak, düşük GKS'ye ve artmış şifte sahip hastalar dekompresif kraniektomiden daha az fayda görürler. Ek olarak yüksek CAO, CRP ve RDW-SD varlığında da hastalar dekompresif kraniektomiden daha az fayda görebilirler. Malign OSA enfarktüslerinde ve ciddi kafa travmalarında dekompresif cerrahinin etkinliği ile sistemik inflamasyon arasındaki ilişki için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Dekompressif Kraniektomi, Malign Orta Serebral Arter Enfarktüsü, Travmatik Beyin Hasarı, C-Reaktif Protein/albumin Oranı, Glasgow Koma Skalası, Kafa İçi Basıncı

Makale id= 16

Sözlü Sunum

Deneysel Karın Duvarı Defektlerinde Polipropilen ve Politetrafloroetilen 'in Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Muzaffer Al[1]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı Lefkoşe KKTC

Özet

Biyomateryallerin bir çok uygulama alanlarından biride karın duvarı defektleridir. Karın duvarı defektleri tamirinde karın içi organlarla temasta implante edilen biyomateryallerin reseptör organizma içine bütünleşme süresince oluşan iç organ adezyonlar ve fistül oluşumu ortadan kaldırılamayan problemler olarak devam etmektedir. Adezyon oluşumunun azaltılması ve doku bütünleşmesinin daha iyi hale getirilmesi için biyomateryallerin pek çok modifikasyonu geliştirilmiştir. Bu amaçla son zamanlarda iki farklı yüzeye sahip politetrafloroetilen mesh (Dual Mesh) geliştirilmiştir. Deneysel çalışmamızda ratların karın ön duvarında tam kalınlıkta (deri hariç) meydana getirilen defektlere PTFE mesh (Dual Mesh) ve polipropilen mesh (Marlex) implante edildi. İmplantasyondan sonra 14 ve 30. günde adezyon oluşumu, oluşan tamirin kuvveti ve histolojisi araştırıldı. DM implantlarda 14 ve 30. günde PL implantlardan daha az adezyon oluştu (Mann Wlıitney-U test, P<Ü.05). DM implantlarda adezyon oluşumunda zamanla artma olmamasına karşı, PL implantlarda anlamlı artış meydana geldi. DM implantlarda gerilme kuvveti 14 ve 30. günde PL implantlardan daha azdı . DM implantlarda gerilme kuvvetinde zamanla anlamlı artış meydana geldi (Wilcoxon test, P<Ü.05). DM implantlarda minimal inflamatuvar ve yabancı cisim hücre reaksiyonu meydana geldi. Biyornateryalin her iki yüzü minimal iltihabı granülasyon dokusu ile çevrelendi. Subkütan tarafta yeni oluşan dokularla biyomateryalin parsiyel ve düzenli bütünleşmesine karşı, visseral peritonla temasta olan düz tarafında hücre yada dokuların biyomateryale birleşmesi meydana gelmedi. PL implantlarda çok yoğun inflamatuvar ve yabancı cisim hücre reaksiyonu oluştu. Zamanla PL implantlarda vaskülarize konnektiv dokularla düzensiz ve tümüyle bütünleşme meydana geldi. Deney sonucunda elde ettiğimiz sonuçlara baktığımızda, karın ön duvarı tam kalınlıkta defektleri tamirinde Politetrafloroetilen mesh (Dual Mesh) karın içi organlarla temasta kullanılabilir ideal biyomateryaldir.

Anahtar Kelimeler: Karın Duvarı Defektleri, karın Duvarı Defektleri Tamiri, politetrafloroetilen ve Polipropilen Meshler ,deneysel Çalışma, Adezyon ve Gerilme Kuvveti, Biyomateryaller

Makale id= 108

Sözlü Sunum

Desmoid Fibromatosis: Nadir Bir Akut Batın Nedeni

Dr. Öğretim Üyesi Gül Şalcı[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Çocuk Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Desmoid tip fibromatosis tüm tümöral lezyonların yaklaşık %0,03'üni oluşturur. 15-40 yaş arasında kadın hastalarda daha sık görülür. Familyal Adenomatosis Poliposis, Gardner Sendromu ve Crohn hastalığına eşlik edebilir, sporadik formu oldukça nadirdir. Benign ancak lokal invazif ve yüksek rekürrens potansiyeli bulunan bir tümördür. Preoperatif tanısı oldukça güçtür. Bu yazıda karın ağrısı ile başvuran çocuk hastada sporadik desmoid fibromatosis vakasını sunmayı amaçladık. Olgu: Karın ağrısı şikayeti ile başvuran 9 yaşında erkek hasta apendektomi planı ile ameliyata alındığında batında kitle görülmesi üzerine merkezimize sevk ediliyor. Yapılan usg'de sağ böbrek parankimi ileri derecede ince ve pelvikalisiyel yapılarda grade 4 genişleme, mesane sağ lateral duvarında 39x24mm destrukte kitle görüldü. DMSA'da sağ böbreğin fonksiyon göstermediği görüldü. Çekilen mrg ürografi tetkikinde mesane sağ lateral duvarında perivezikal yağ dokusuna uzanım gösteren, sağ hidroüreteronefroza neden olan duvar kalınlaşması görülüp mesane tümörü ile uyumlu olduğu düşünüldü. Hasta bu bulgularla ameliyata alındı. Tümörün mesane posteriorundan başlayıp vertebraya, barsaklara ve iliak damarlara fikse olduğu, mesane iç kesiminden prostata uzandığı görüldü. Sağ nefroüreterektomi yapıldı ve kitleden biyopsi alındı. Patoloji sonucu desmoid fibromatosis ile uyumlu geldi. Hasta takibe alındı ancak pandemi nedeni ile takibine gelmeyen hastanın izleminde yaklaşık 1 yıl sonra sol hidroüreterenefroz gelişmesi üzerine hasta tekrar opere edildi ve hastaya sol üreterokutaneostomi açıldı. Tümör konseyinde değerlendirilen hastaya kemoterapi başlandı. Sonuç: Sporadik desmoid fibromatosis nadir görülen bir antitedir. Komşu organları invaze edip ileus, iskemi, hidroüreteronefroza yol açabilir. Cerrahi sırasında organ rezeksiyonlarına ihtiyaç duyulabilir. Yüksek nüks oranına sahip olduğundan hastaların yakın izlemi ve multidisipliner yaklaşım oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Desmoid, Fibromatosis, Sporadik, Hidronefroz

Desmoid Fibromatosis: A Rare Cause of Acute Abdomen

Abstract

Aim: Desmoid type fibromatosis constitutes approximately 0.03% of all tumoral lesions. It is more common in female patients between the ages of 15-40. It may accompany Familial Adenomatosis Polyposis, Gardner Syndrome and Crohn's Disease. Sporadic form is extremely rare. It is a benign but locally invasive tumor with high recurrence potential. Preoperative diagnosis is very difficult. In this article, we aimed to present a case of sporadic desmoid fibromatosis in a child who presented with abdominal pain. Case: A 9-year-old male patient who applied with the complaint of abdominal pain was referred to our center when a mass was seen in the abdomen during appendectomy. In the USG, an extremely thin right kidney parenchyma, pelvicalyceal dilation and destructed mass in the right lateral wall of the bladder were observed. It was observed that the right kidney did not function in DMSA. In the MRG urography examination, wall thickening was observed in the right lateral wall of the bladder, which extended to perivesical fat tissue and caused right hydroureteronephrosis. It was thought to be consistent with bladder tumor. The patient was operated with these findings. Right nephroureterectomy was performed and biopsy was taken from the mass. Desmoid fibromatosis pathology was consistent with the result. The patient was followed-up, but left hydroureterenephrosis developed about 1 year later in the follow-up of the patient who did not come to follow-up due to pandemic and the patient was re-operated and left ureterocutaneostomy was performed. Chemotherapy was initiated for the patient evaluated in the tumor council. Conclusion: Sporadic desmoid fibromatosis is a rare entity. It may invade neighboring organs and cause ileus, ischemia, and hydroureteronephrosis. Organ resections may be needed during surgery. Since it has a high recurrence rate, close follow-up of patients and a multidisciplinary approach are very important.

Keywords: Desmoid, Fibromatosis, Sporadic, Hydronephrosis

Makale id= 36

Sözlü Sunum

Desmoid Tümöre Bağlı İnce Bağırsak Perforasyonu Vakası Eşliğinde Familyal Adenomatöz Polipozis Hastalığının İrdelenmesi

Uzman Dr. Emine Yıldırım[1]

[1]Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
*Corresponding author: Emine yıldırım

Özet

Familyal Adenomatöz Polipozis (FAP) otozomal dominant geçiş gösteren ve kolonda 100'den fazla polip varlığı ile karekterize bir hastalıktır. Toplumda görülme sıklığı 1/8300 olarak belirtilmiştir. olorektal kanser riski genel popülasyondan çok daha yüksek. Hastalara genellikle erken yaşta total kolektomi yapılarak bu risk ortadan kaldırılmaya çalışılır. FAP'a santral sisnir sistemi tümörleri eşlik ederse TURCOT'S SENDROMU, desmoid tümör, epidermoid kist, mandibuler osteom ve retina pigmentinde epitel hipertrofisi eşlik ederse GARDNER'S SENDOMU adını alır. Desmoid tümörlerin popülasyonda görülme sıklığı 2-4/1.000.0000 iken bu hastların %2'si FAP ile ilişkilendirilmiştir ve FAP olan hastalarda desmoid tumor sıklığı genel popülasyondan 1000 kat fazladır. FAP'lı hastalarda %15 desmoid tümör görülür. Bu sunumda ailede FAP hikayesi olan ve genetik taşıyıcı olması nedeni ile 14 yaşında total kolektomi yapılan bir hastanın hastalığının seyri üzerinden polipozis koli sendromlarını tartışmayı planladık. Hastamız total kolektomiden 3 yıl sonra 17 yaşında iken şiddetli karın ağrısı nedeni ile acil servise başvurmuştu. Yapılan tetkiklerinde batın içi serbest sıvı, mezenter kökünde kitle ve bağırsak duvarında perforasyon? saptandı ve akut batın-ileus tanısı ile operasyona alındı. Ameliyat esnasında superior mezenter arter kökünde başlayıp çevre damarları oblitere eden sert yaklaşık 10 cm çaplı kitlesel oluşum izlendi. Kitlenin etkisine bağlı olarak damar oklüzyonu ve ince bağırsakta nekroz+perforasyonlar gelişmişti. Nekrotik bağırsaklar rezeke edilip (yaklaşık 100 cm proksimal ince bağırsak korunabildi) kitleye mümkün olan R2 rezeksiyon yapıldı. Ardından jejunostomi açıldı. Postoperatif uzun süreli beslenme desteği sağlanıp 2 ay sonra jejunostomisi kapatıldı. Patoloji sonucu desmoid tümör olarak gelen hastaya takibinde siklooksijenaz inhibitörü başlandı. 1,5 yıl süre ile kullandı. Bu süre içerisinde bakiye tümör progresyonu olmadı. Postoperatif 1. Yıldan sonra rezidü tömür alanında nekroz ve apse gelişimi nedeni ile 3 kez ultrason eşliğinde perkutan drenaj yapıldı. Ardından onkoloji ile görüşülüp 400 mg/gün imatinib tedavisi başlandı. Hasta6 ay imatinib kullandı. Rezidü tümörde büyüme yok.

Anahtar Kelimeler: Familyal Adenomatöz Polipozis, Desmoid Tümör, Gardner's Sendromu, İnce Bağırsak Perforasyonu

Makale id= 274

Sözlü Sunum

Dev Fibroadenoma Bağlı Meme Asimetrisinde Onkoplastik Teknik: Hemi-Batwing Mammoplasti

Dr. Saliha Karagöz Eren[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Meme asimetrisi genel cerrahi polikliniklerine başvuru nedenlerinden biridir hastalar genellikle geç adölesan dönemdeki kadınlardır ve sıklıkla küçük olan taraftaki memeden şikayetçidirler. Hastalarda meme hipolazisi, aplazisi, asimetrik meme gelişimi ya da tuberoz meme anomalisi olabilir. Ancak asimetrinin gerçek etyolojisinin belirlenmesi önemlidir ve hastalar altta yatan patoloji ile ilişkili olarak büyüyen memeden değil karşı taraftaki küçük memeden yakınıyor olabilir. Dev fibroadenomlar, tanımlanabilir sınırlar veya doku farklılıkları olmaksızın tek taraflı makromasti olarak ortaya çıkabilir. Onkoplastik cerrahi, plastik cerrahi tekniklerinin onkolojik meme cerrahisi ile birleştirilerek kullanılması olarak tanımlanmaktadır. Bu yazıda meme asimetrisi ile başvuran ve dev fibroadenom saptanan Hemi-Batwing tekniği ile onkoplastik cerrahi yapılan bir hasta sunulmuştur. Meme asimetrsi yakınması ile başvuran 18 yaşında kadın hastanın fizik muayenede sağ meme grade 2 pitotik, sola göre meme volumu fazla ve üst dış kadran ve santral meme dokusunu kaplayan, normal meme dokusunu itmiş sınırları net seçilemeyen kitle saptandı. Yapılan ultrasonografik değerlendirmede retroareolar bölgede 66x44 mm boyutlarında belirgin internal vaskülarizasyonu bulunan solid kitlesel lezyon saptandı ve filloides tümör düşünülerek histopatolojik değerlendirme önerildi. Kitleden alınan trucut biyopsi sonucu benin olarak raporlandı. Hastaya hemibatwing tekniği ile nipple seviyesi sol meme hizasında olacak şekilde onkoplastik cerrahi yapıldı. Patoloji raporu fibroadenom olarak sonuçlandı. Hastanın 14. Ay kontrolünde her iki meme simetrik ve yapılan muayene ve kontrol ultrasonografisinde patoloji saptanmadı. Dev fibroadenomlar nadir görülmekle birlikte meme asimetrisine neden olarak kozmetik problemlere neden olmaktadır. Batwing mammoplasti daha büyük boyutlu benin meme tümörlerinde de iyi kozmetik sonuçlar ile uygulanabilir bir yöntemdir. Teknik olarak kolay uygulanabilir olması ve düşük komplikasyon oranları ile güvenilir olması avantajlarıdır.

Anahtar Kelimeler: Dev Fiboradenoma, Meme, Oncoplastik, Meme Asimetrisi, Mammoplasti

Abstract

Breast asymmetry is one of the reasons for admission to general surgery outpatient clinics. Patients are usually women in late adolescence and often complain of the breast on the smaller side. Patients may have breast hypoplasia, aplasia, asymmetric breast development, or tuberous breast anomalies. However, it is important to determine the true etiology of asymmetry, and patients may complain of the small breast, not the growing breast due to the underlying pathology. Giant fibroadenomas can present as unilateral macromastia without identifiable borders or texture differences. Oncoplastic surgery is defined as the combination of plastic surgery techniques with oncological breast surgery. In this article, a patient who complained breast asymmetry had a giant fibroadenoma and underwent oncoplastic surgery with the Hemi-Batwing technique is presented. On clinical examination of an 18-year-old female patient who complained of breast asymmetry, her right breast was grade 2 ptotic, breast volume was higher than the left, a mass with unclear borders was found that pushes normal breast tissue, covering the upper outer quadrant and central breast tissue. In the ultrasonographic evaluation, a solid mass lesion of 66x44 mm in size with significant internal vascularization was detected in the retro areolar region, and histopathological evaluation was recommended considering a phyllodes tumor. Trucut biopsy result was benign. It was performed oncoplastic surgery with batwing technic that new nipple position aligned with left breast. Pathological examination revealed to be fibroadenoma. At the 14th month follow-up of the patient, both breasts were symmetrical (Figure 2), physical examination and control ultrasonography were normal. Giant fibroadenomas are uncommon lesions but they cause cosmetic problems with breast asymmetry. Batwing mammoplasty can be also used to larger sized benign breast tumors with good cosmetic results. Its advantages are that it is technically easy to perform and is reliable with low complication rates.

Keywords: Giant Fibroadenoma, Breast, Oncoplastic, Breast Assymmetry, Mammoplasty

Makale id= 27

Sözlü Sunum

Dijital Yorgunluk Sendromu; Sürekli Ekran Maruziyeti ve Göz Yüzeyine Etkileri

Dr. Burcu Kazancı[1]

[1]SBÜ Ulucanlar Göz Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Dijital cihazların her yaş grubunda yaygın kullanımına bağlı ortaya çıkan ve bir halk sağlığı sorunu olan dijital göz yorgunluğu, görsel şikâyetler ve göz yüzeyinde oluşan rahatsızlıklar ile karakterize bir tablodur. Düzeltilmemiş kırılma kusuru, uyum ve verjans anomalileri, özellikle akıllı telefonlar, tabletler ve kişisel dizüstü bilgisayar kullanımına bağlı olarak azalmış göz kırpma paterni, yoğun mavi ışığa aşırı maruz kalma, daha yakın çalışma mesafesi ve daha küçük yazı boyutu gibi nedenle ortaya çıktığı düşünülmektedir. Dijital yorgunluk gözlerde sulanma, yorgunluk, bulanık görme, yanma hissi, kızarıklık ve çift görme gibi oküler semptomlarla beraber; boyun tutulması, genel yorgunluk, baş ağrısı ve sırt ağrısı gibi göz dışı şikâyetlerin de ortaya çıktığı bir durumdur. Ekran kullanıcılarında, göz kırpma sayısındaki azalma nedeniyle kuruyan kornea alt yarısında epiteldeki bozulmayı gösteren floresein ile tipik boyanma paterni ile uyumlu olarak batma, yanma ve kuruluk şikayeti belirgindir. Ayrıca mavi ışığın toksik etkileri de tartışma konusudur. Bu durumun yönetimi için, astigmat ve presbiyopi gibi kırma kusurunun düzeltilmesi, normal göz kırpma modelini sürdürmek için göz kırpma egzersiz eğitimi, kuru göz ile ilgili semptomları hafifletmeye yardımcı olmak için yapay gözyaşları kullanılması ve mavi ışık için filtreli gözlüklerin reçete edilmesi gibi stratejiler önerilmektedir. Bilgisayar monitörü, monitörün merkezinden ölçüldüğünde göz seviyesinin 15 ila 20 derece altında (yaklaşık 4-5 inç) ve gözlerden 20 ila 28 inç uzaklıkta olmalıdır. Malzemeler klavyenin üstüne ve monitörün altına yerleştirilmelidir; monitörün yanında bir belge tutucu da kullanılabilir. Uygun aydınlatma ekran parlamasını azaltacaktır. Her 2 saat kesintisiz bilgisayar kullanımından sonra, bireyler gözlerini 15 dakika dinlendirmelidir. Bilgisayar kullanan çalışanların görsel durumunun iyileştirilmesi, işyerinde daha fazla üretkenlik ve gelişmiş görsel konfor sağlar. Modern toplum hem iş hem de boş zaman etkinlikleri için elektronik cihazların daha da fazla kullanımına doğru ilerledikçe görsel gereksinimleri karşılayamama ve hastalar için önemli yaşam tarzı zorlukları ortaya çıkaracaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Yorgunluk, Kornea, Kuru Göz

Digital Straın Syndrome; Continuous Screen Exposure and Effects On Eye Surface

Abstract

It is a picture characterized by digital eye strain, which is a public health problem due to the widespread use of digital devices in all age groups, visual complaints and eye surface disturbances. The uncorrected refractive error, accomodative and vergance anomalies, reduced blink pattern, overexposure to intense blue light, closer working distance and smaller font size, especially due to the use of smartphones, tablets and laptops. Digital strain is accompanied by ocular symptoms such as tearing, tiredness, blurred vision, burning sensation, redness and double vision and extraocular complaints such as neck stiffness, general fatigue, headache and back pain occur. Screen users complain of stinging, burning, and dryness, consistent with the typical staining pattern with fluorescein, which shows the deterioration of the epithelium in the lower half of the cornea that dries due to the decrease in the number of blinking. In addition, the toxic effects of blue light are also under discussion. For the management of this condition, strategies such as correcting the refractive error as astigmatism and presbyopia, blink exercise training to maintain a normal blink pattern, using artificial tears to help relieve symptoms related to dry eye, and prescribing glasses with filters for blue light are recommended. The computer should be 15 to 20 degrees below eye level and 20 to 28 inches from the eyes when measured from the center of the monitor. Supplies should be placed above the keyboard and under the monitor; A document holder can be used next to the monitor. Proper lighting will reduce screen glare. After every 2 hours of continuous computer use, individuals should rest their eyes for 15 minutes. Improving the visual condition of employees using computers provides greater productivity and improved visual comfort in the workplace. Visual requirements and needs will increase due to the increase in usage today.

Keywords: Digital Strain, Cornea, Dry Eye

Makale id= 10

Sözlü Sunum

Dilin Nadir Bir Tümörü: Schwannom ve Literatür İncelemesi

Dr. Çiğdem Fırat Koca[1]

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Çiğdem Fırat Koca

Özet

Schwannomlar schwan hücrelerinden köken alan, nadir görülen benign tümörlerdir. Ekstrakranial yerleşimli schwannomların yaklaşık % 25-45 'i baş-boyun bölgesinde, %1'i ağız boşluğunda görülmektedir. Ağız içi, schwannomların nadir bir lokalizasyonudur. Ağız içinde ise en sık yerleşim yeri dildir. Kliniğimize dilde şişlik şikayeti ile başvuran 14 yaşında kız hastanın muayenesinde dil sol lateralde 2x1x1 cm boyutlarında düzgün yüzeyli kitle tespit ettik. Boyunda ele gelen lenf nodu yoktu. Kitlenin tanı ve tedavi için eksizyonu planlandı. Kitle çevre dokulardan ayrı idi. Tanı ve tedavi amaçlı kitle total olarak eksize edildi. Spesmen patolojiye gönderildi. Patolojik inceleme sonucu immünohistokimyasal olarak spesmenin S100 (+) olduğu, SMA (-), CD34 (-) olarak boyandığı ve sonucun Schwannom olduğu bildirildi. Hastamızda takiplerde sorun yaşamadık, nüks izlemedik. Sonuç olarak dil schwannomları nadir görülür. Benign tümörlerdir. Cerrahi olarak total eksizyonu kesin tedaviyi oluşturur.

Anahtar Kelimeler: Schwannom, Dil, Nörilemma

A Rare Tumor of Tongue : Schwannoma and Review of the Literature

Abstract

Schwannomas are rare benign tumors originating from schwan cells. Approximately 25-45% of extracranial schwannomas are seen in the head-neck region and 1% in the oral cavity. Oral cavity is a rare location of schwannomas. Tongue is the most common location in the oral cavity. During the examination of a 14-year-old female patient who applied to our clinic with the complaint of swelling in the tongue, a smooth-surfaced mass of 2x1x1 cm in size was detected in the left lateral tongue. There were no palpable lymph nodes in the neck. The excision of the mass was planned for diagnosis and treatment. The mass was

seperate from surrounding tissues. The mass was totally excised for diagnosis and treatment. The specimen sent to pathology .As a result of the pathological examination, immunohistochemically, it was reported that the specimen was S100 (+), stained as SMA (-), CD34 (-) and the result was Schwannoma. We did not experience any problems during follow-up in our patient, and we did not observe recurrence. As a result, tongue schwannomas are rare. They are benign tumors. Surgical total excision constitutes the definitive treatment.

Keywords: Schwannoma, Neurilemma, Tongue

Makale id= 252

Sözlü Sunum

Diyabetik Ayak Hastalarının Acil Kalabalığı Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Afsin Ipekci[1]

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerahpaşa Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Non-travmatik amputasyonların %50-70i diyabetik hastalarda gerçekleşmektedir. Alt ekstremite amputasyon riski diyabetiklerde, diyabetik olmayanlardan 15 kat daha fazladır. Çalışmamızda acil servise başvuran diyabetik ayak olgularının acil serviste kalış sürelerini, acil servis kalabalığına etkilerini, ek hastalıklarını ve sonlanımlarını inceledik. Materyal ve metod: 01 Ocak 2019 ile 31 Aralık 2019 tarihleri arasında acil servise başvuran ve plastik cerrahi, ortopedi, enfeksiyon hastalıkları, kalp damar cerrahisi veya dahiliye bölümlerinden herhangi birinden konsültasyon istenen hastaların dosyaları geriye dönük tarandı.Hastaların servislere yatış süreleri, yer olmadığı için servislere yatırılamayıp yer açılana kadar acil serviste bekleyen veya acil servis takibi sırasında tedavisi tamamlanıp acil servisten taburcu edilen hastaların süreleri ve acil servise başvurduktan sonraki ilk 24 saat içinde taburcu kararı verilen hastaları süreleri kayıt ve analiz edildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 132 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortancası 64.50 (27-92) yıl ve %62.1' erkekti. Hastaların %64.4'ünde 2 ve daha fazla ek hastalık mevcuttu. Hastalardan konsültasyon istenen bölüm sayısının ortanca değeri 3 (1-8) iken, hastaların acil serviste kaldığı sürece istenen konsültasyon sayısının ortanca değeri 4 (1-40) idi. Hastaların acil serviste kalış süreleri 3.16±2.70 (1-15) gün olarak tespit edildi. Hastaların %64.4'ü servislere ve acil gözlem servisine yatırılmıştır. Tartışma ve sonuç: Çalışmamızda diyabetik ayak hastalarının acil serviste ortalama kalış süreleri ortalama 3.16±2.71 gün olarak bulundu. Aydın ve arkadaşlarının yaptıkları acil servise başvuran tüm hastaları içeren çalışmada hastaların acil serviste kalış süresi 143,07 dakika, Kılıçaslan ve arkadaşlarının yaptığı çalışmada ortalama kalış süresi 120 dakika, Oktay ve arkadaşlarının çalışmasında ise ortalama kalış süresi 210 dakika olarak bulunmuştur. Multidisipliner bir yaklaşım gerektiren diyabetik ayak olgularının takip ve tedavisi için hastanelerde özel diyabetik ayak servisleri ve poliklinikleri oluşturulmalıdır. Bu klinikler yara bakım servisi adı altında hizmet verebilir. Acil servis gibi iş yükünün çok fazla olduğu ve enfeksiyona yatkın bir ortamda diyabetik ayak hastaları en kısa sürede acil servisten uzaklaştırılarak ilgili bölüme yatış yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Ayak; Acil Servis; Bekleme Süresi

Effect of Diabetic Foot Patients On Emergency Room Overcrowding

Abstract

Introduction 50-70% of non-traumatic amputations occur in diabetic patients. The risk of lower limb amputation is 15 times higher in diabetics than non-diabetics. In our study, we investigated the duration of stay in the emergency room, its effects on the emergency room crowd, comorbidities and outcomes of diabetic foot cases admitted to the emergency department. Material and method: The files of the patients who applied to the emergency department between January 1, 2019 and December 31, 2019 and requested consultation from any of the departments of plastic surgery, orthopedics, infectious diseases, cardiovascular surgery or internal medicine were retrospectively scanned. The durations of the patients waiting in the emergency service or who were discharged from the emergency service after their treatment was completed and the patients who were discharged within the first 24 hours after their application to the emergency service were recorded and analyzed. Results: A total of 132 patients were included in the study. The median age of the patients was 64.50 (27-92) years and 62.1% were male. 64.4% of the patients had 2 or more additional diseases. The median value of the number of departments for which consultation was requested from patients was 3 (1-8), while the median value of the number of consultations requested was 4 (1-40) while the patients were in the emergency department. The duration of the patients' stay in the emergency service was determined as 3.16 ± 2.70 (1-15) days. 64.4% of the patients were admitted to services and emergency observation services. Discussion and conclusion: In our study, the average length of stay of diabetic foot patients in the emergency service was found to be 3.16 ± 2.71 days. In the study by Aydın et al., Which included all patients admitted to the emergency service, the duration of the patients' stay in the emergency room was 143.07 minutes, in the study of Kılıçaslan et al., The average length of stay was 120 minutes, and in the study of Oktay et al., The average length of stay was 210 minutes. Special diabetic foot services and polyclinics should be established in hospitals for the follow-up and treatment of diabetic foot cases that require a multidisciplinary approach. These clinics can serve under the name of wound care services. In an environment that is prone to infection and where the workload is too high, such as the emergency service, diabetic foot patients should be removed from the emergency room as soon as possible and hospitalized in the relevant department.

Keywords: Diabetic Foot; Emergency Room; Waiting Time

Makale id= 143

Sözlü Sunum

Diyastolik Disfonksiyon ve Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Olan Hastalarda Pozitif Hava Yolu Basıncı Tedavisinin Etkisi

Uzman Aslıhan Banu Er[1] , Dr. Öğretim Üyesi Okan Er[2] , Prof.Dr. Duygu Özol[3]

[1]Uşak Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Uşak Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Medikal Park Ankara Hastanesi

Özet

Obstrüktif uyku apne sendromu (OSAS), toplumda sık görülen, uyku sırasında tekrarlayan nefes durmaları sonucu intermitant hipoksemi, artmış sempatik aktivite ve inflamasyona yol açarak kardiyak mortaliteyi arttırdığı gösterilmiş önemli bir hastalıktır. OSAS tedavisinin yapılmaması da birçok vasküler ve sistemik hastalığın ortaya çıkışına ve ilerlemesine yol açabilmektedir. Diyastolik disfonksiyon (DD), korunmuş ejeksiyon fraksiyonlu kalp yetmezliği (KEF-KY)'nin öncülüdür. OSAS için artmış risk oluşturan hipertansiyon (HT), diyabetes mellitus (DM), obezite ve yaş gibi riskli hasta gruplarında DD, sık izlenen bir ekokardiyografik (EKO) bulgudur. Bu çalışmada DD ve OSAS'ı olan hastalarda pozitif basınçlı hava yolu (PAP) tedavisinin EKO parametreleri ve diyastolik disfonksiyon üzerindeki etkilerini araştırdık.Kardiyoloji polikliniğine başvuran hastalardan EKO değerlendirmesi sonucunda DD saptananları uyku laboratuvarına yatırdık. Hafif, orta ve ağır OSAS saptadığımız hastalara devamlı pozitif hava yolu basıncı (CPAP) tedavisi önerdik. Tedaviyi kabul eden 21 kişiyi cihaz kullanan hasta grubu, kabul etmeyen 21 kişiyi ise cihaz kullanmayan hasta grubu olarak iki gruba ayırdık. Tüm çalışma hastalarına (n=42) çalışmanın başında ve 12 ay sonra EKO ve serum tetkikleri tekrarlandı. Sonuçta; aylık 80 saat (haftada 5 gün, günde 4 saat) ve üzeri PAP tedavisi alan grupta DD evrelerinde, New York Heart Association (NYHA)'a göre bakılan dispne skalasında istatistiksel olarak anlamlı şekilde iyileşmeler gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Obstruktif Uyku Apne Sendromu, Sol Ventrikül Diyastolik Disfonksiyonu, Pozitif Havayolu Basıncı Tedavisi

The Effect of Positive Airway Pressure Therapy On Patients With Diastolic Dysfunction and Obstructive Sleep Apne Syndrome

Abstract

Obstructive sleep apnea syndrome (OSAS) is a frequently encountered important sleep related breathing disease in public health and associated with increased cardiac mortality due to intermit ant hypoxemia, increased sympathetic activity and inflammation as a result of sleep related apnea. Untreated OSAS can give rise to development or progression of many vascular and systemic illnesses. The diastolic dysfunction (DD) is the initiating pathological mechanism of "preserved ejection fraction heart failure" (PEF-HF). It is a common echocardiyographic finding in patients with increased risk factor for OSAS among hypertension (HT), diabetes mellitus (DM), aging and obesity. The study aims to evaluate the effect of positive airway pressure (PAP) treatment on echocardiographic parameters in patients with OSAS.In this study, we enrolled patients admitted to our hospital's outpatient cardiology clinic who all had DD, DD detected by ECHO. They were hospitalized overnight in our sleep study disorders laboratory. The patients with mild, moderate, and heavy OSAS were offered PAP therapy. The 21 of them who accepted PAP therapy were defined as a device (+) patient group, while the other 21 people who did not accept PAP therapy were defined as a device (-) patient group. At the beginning of the study and twelve months later, all of the patients (n=42) were evaluated by ECHO measurements and blood samples. In conclusion, in the treatment group, we found statistically significant recovery for the stages of DD, the stages of classification based on the dyspnea scale of New York Heart Association (NYHA), especially in the patient group that was treated with PAP for over 80 hours per month (at least 4 hours per day and at least 5 days for per week).

Keywords: Obstructive Sleep Apnea Syndrome, Left Ventricular Diastolic Dysfunction, Continuous Positive Airway Pressure

Makale id= 102

Sözlü Sunum

Ecbalium Elaterium'a Bağlı Uvula Ödemi

Dr. Gülsüm Kavalcı[1] , Prof.Dr. Cemil Kavalcı[2]

[1]SB Yenimahalle EAH
[2]SB Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH
*Corresponding author: gülsüm kavalcı

Özet

Ecbalium Elaterium Akdenizde yetişen bir bitkidir (Resim 1). Deniz seviyesinden 600m yüksekliğe kadar olan yerlerde, yol kenarlarında bolca bulunur. Halk arasında eşek hıyarı, acı kavun, gibi isimlerle bilinir. Sinüzit tedavisinde kocakarı ilacı olarak kullanılmaktadır. Bu olgu sunumunda eşek hıyarı kullanımına bağlı uvula ödemi gelişen bir hastanın sunulması amaçlandı. Vaka 38 yaşında bayan hasta acil servisimize nefes darlığı, yutkunma zorluğu şikayeti ile başvurdu. Öyküsünden eşek hıyarı suyundan burnuna birkaç damla damlattıktan sonra yutkunma zorluğu ve nefes darlığı şikayeti geliştiği öğrenildi. Hastanın genel durumu iyi, vitalleri stabildi. Uvulasında ödem ve yumuşak damakta kızarıklık olduğu görüldü (Resim 2). Hastaya 03 mg intramusculer adrenalin yapıldı. Sonrasında 60 mg Prednol, 1amp Avil yapıldı. Oksijen 6L/dk verildi. Hasta takibe alındı. Şikayetleri gerileyen hasta antihistaminik reçete edilerek taburcu edildi. Sonuç: Kocakarı ilaçları kullanılırken ölümcül sonuçlara neden olabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Uvula Ödemi, Sinüzit,

Makale id= 24

Sözlü Sunum

Ek Hastalık Varlığının Aksiller Blok Oluşma Süresine Etkisi

Dr. Ayşe Yılmaz[1]

[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş Ameliyat süresi kısa olan el ve el bilek cerrahisinde aksiller blok tekniği gerek ameliyat anestezisi için gerek postoperative analjezi için tercih edilebilir bir yöntemdir Bu çalışmamızda amacımız anatomik özellikleri benzer kullanılan aksiller blok tekniği benzer olan hastaların blok başarısını ek hastalık varlığının etkileyip etkilemediğini incelemek istedik. Materyal Metod El ve el bilek cerrahisi olacak olan 60 gönüllü hasta iki gruba ayrıldı. Birinci grup (Grup 1) Ek hastalığı olan hastalar ve İkinci grup (Grup 2) :Ek hastalığı olmayan hastalar . Bütün hastalar standart monitörize edildi Hastalara 30 mlt standart lokal anestezik karışım ile ultrason eşliğinde periferik sinirstülatörü ile çoklu enjeksiyon tekniği kullanılarak aksiller blok oluşturuldu. Blok sonrası hastalar kör bir anestezi uzmanı tarafından motor ve duysal blok açısından değerlendirildi Sonuçlar Araştırmamızda ek hastalık varlığında blok oluşma sürelerinde değişiklik olup olmadığını inceledik. İstatistiksel olarak anlamlı bir uzama veya anlamlı bir kısalma olmadığını gördük.Ancak daha geniş hasta serilerinde bu sonuçların farklı olabileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Aksiler Blok , Ek Hastalık, Ultrasonografi, Perferik Sinir Stimülatörü

The Effect of Additional Disease On the Duration of Axillary

Abstract

İntroduction Axillary block is a preferred method for both surgical and postoperative analgesia in hand and hand surgery, which has a short operation time. Our aim is to examine whether the block performance, whose anatomical features are similar to the axillary block used similarly, affects the presence of additional disease. Material method Sixty volunteer patients who will undergo hand and wrist surgery were divided into two groups. First group (Group 1) P-patients with comorbid diseases and second group (Group 2): patients without comorbidities. Multiple injection axillary block was created in all patients with standard monitored patients with 30 ml of standard local anesthetic mixture with ultrasound-guided

peripheral nerve stimulaor. After block, motor and sensory block were evaluated by a blind anesthesiologist. Result In our study, we examined whether there is a change in the duration of block in patients with comorbidities. We saw a statistically significant lengthening or a significant shortening, but we believe these results may differ in larger patient series.

Keywords: Axillary Block, Additional Disease ,ultrasonography, Perpheric Nerve Stimulator

Makale id= 151

Sözlü Sunum

Elde Görülen Tümörlerin Histopatolojisine Göre Anatomik Dağılımları

Dr. Rana Kapukaya[1]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç. El tümörleri, klinik uygulamada sık görülen tümörler arasındadır. Anatomik lokalizasyonlarına göre tümörlerin ayırıcı tanısının yapılması klinisyenler açısından önemlidir. Bu nedenle Adana Şehir Hastanesi ve Adana Numune Eğitim Araştırma Hastanesi'ne elde şişlik nedeni ile başvuran, opere edilen hastalarda histopatoloji sonuçları ve anatomik dağılımlarını belirlemeyi amaçladık. Yöntem: 2015 -2019 tarihleri arasında elde tümör nedeni ile opere edilen hastalar retrospektif incelendi. Yaş ortalaması 36,7 (min 5 - max 67) olan hastaların 27'si erkek, 32' si bayan idi. Bu çalışmada tümörlerin histolojik tanıları ve anatomik lokalizasyonları incelendi. Lokalizasyonlara göre göre üç anatomik bölgeye ayrıldı. Birinci bölge falanks, ikinci bölge metakarpal, üçüncü bölge ise karpal kemiklerde görülen tümörler olarak tasnif edildi. Bulgular: Genel olarak, elde görülen en yaygın tümörler benign tümörlerdi (50/59, %84). Benign tümörler arasında en sık olanı yumuşak doku tümörleri idi. (38/50, %76). İyi huylu yumuşak doku tümörleri arasında en sık olanı ise ganglionlar (15/38, %39). İyi huylu kemik tümörleri arasında (12/50, %24) en yaygın olanı enkondromdu(6/12, %50). Malign yumuşak doku tümörleri(5/9, %55) arasında en yaygın olanı sinovyal sarkomdu (3/5, %60). Malign kemik tümörleri arasında ise en sık olanı kondrosarkomdu (2/4, %50). Yumuşak doku tümörleri en sık olarak falanksta lokalize olmakta idi. Kemik tümörleri ise daha çok karpal kemiklerde lokalize idi. Sonuç: Elde en sık yumuşak doku tümörleri görülmekte ve falankslarda lokalize olmaktadır. Elde iyi huylu tümörleri taklit eden tümör ve tanıda en fazla hataya neden olan sinovyal sarkomlardır.

Anahtar Kelimeler: El, Tümör, Histopatoloji, Anatomik Bölge

Anatomical Distribution of Tumors Seen On the Hand According to Histopathology

Abstract

Aim: Hand tumors are among the common tumors in clinical practice. Differential diagnosis of tumors according to their anatomical localization is important for clinicians. For this reason, we aimed to determine the histopathology results and anatomical distributions in patients who applied to Adana City Hospital and Adana Numune Training and Research Hospital due to swelling in the hand and were operated. Method: Patients operated for tumors in the hand between 2015 and 2019 were retrospectively analyzed. 27 of the patients were male and 32 were female, with a mean age of 36.7 (min 5 - max 67). In this study, histological diagnoses and anatomical localizations of the tumors were examined. It was divided into three anatomical regions according to localization. The first region was classified as phalanx, second region as metacarpal, and third region as carpal bones. Results: Overall, the most common tumors seen on the hand were benign tumors (50/59, 84%). Soft tissue tumors were the most common benign tumors. (38/50, 76%). Ganglia are the most common benign soft tissue tumors (15/38, 39%). Among benign bone tumors (12/50, 24%), the most common was enchondroma (6/12, 50%). Among malignant soft tissue tumors (5/9, 55%), the most common was synovial sarcoma (3/5, 60%). Among malignant bone tumors, chondrosarcoma was the most common (2/4, 50%). Soft tissue tumors were most frequently localized in the phalanx. Bone tumors were mostly localized in the carpal bones. Result: Soft tissue tumors are the most common in the hand and are localized in the phalanges. Tumors that mimic benign tumors of the hand and synovial sarcomas cause the most errors in diagnosis.

Keywords: Hand, Tumor, Histopathology, Anatomical Area

Makale id= 6

Sözlü Sunum

Elektif Üst Gastrosintestinal Sistem Endoskopisinde Gastrik İntestinal Metaplazi ve Helikobakter Pylori Prevelansı: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Aziz Ocakoğlu[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul
*Corresponding author: Aziz Ocakoğlu

Özet

Amaç: Gastrik intestinal metaplazi mide kanserine giden yolda önemli bir premalign lezyondur. Helikobacter pylori enfeksiyonu öyküsü hem gastrik intestinal metaplazi gelişme riski hem de gastrik kansere ilerleme riski için predispozandır. Helikobacter pylori' nin ortadan kaldırılmasının sonraki kanser gelişimi riskini azalttığını göstermiştir. Bu çalışmanın amacı, kliniğimizde elektif gastroskopi için başvuran hastalarda Helikobacter pylori ve gastrik intestinal metaplazi prevalansını belirlemektedir. Gereç ve Yöntem: Eylül 2019-Eylül 2020 tarihleri arasında kliniğimizde elektif şartlarda üst gastrointestinal sistem endoskopisi yapılan yetişkin hastalar retrospektif incelendi. Demografik özellikler kayıt altına alındı. Helikobakter pylori ve gastrik instestinal metaplazi için tanı histopatolojik olarak konuldu. Bulgular: Çalışmaya 2839 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması 48.05±15.23, kadın erkek oranı 1632/1207 (%57.5/%42.5) idi. Helikobakter pylori 1202 hastada (%42.3) negatif iken; 1637 (%57.7) hastada pozitifti. Helikobakter pylori pozitif grupta ortalama yaş anlamlı geri, aksine gastrik intestinal metaplazi pozitif grupta ortalama yaş anlamlı ileri idi ($p<0.001$, $p<0.001$). Helikobakter pylori kadınlarda (%55.2-%44.8) anlamlı oranda fazla iken ($p=0.004$), gastrik intestinal metaplazi erkeklerde (%51.1-%48.9) daha sıktı ($p<0.001$). Gastrik intestinal metaplazi 372 hastada (%13.1) tespit edildi. Gastrik intestinal metaplazi tespit edilen hastaların %64,8 (241) 'inde Helikobakter pylori pozitif; %35.2 (131)' sinde negatif idi. Sonuç: Gastrik intestinal metaplazi prevelansı dünyanın farklı bölgelerinde oldukça değişkenlik gösterir ve hem Helikobakter pylori'nin endemikliği hem de gastrik kanser insidansı ile güçlü bir şekilde ilişkilidir. Bu nedenle, Helikobakter pylorinin tespit ve tedavisi ayrıca gastrik intestinal metaplazinin endoskopik sürveyansı, gastrik kanserin erken tespiti ve müdahalesi için mükemmel bir fırsattır.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Gastik Kanser, Helikobakter Pylori, Gastrik İntestinal Metaplazi

Gastric Intestinal Metaplasy and Helicobacter Pylori Prevelance in Elective Upper Gastrosintestinal System Endoscopy: One Center Experience

Abstract

Purpose: Gastric intestinal metaplasia is an important premalignant lesion on the road to gastric cancer. A history of Helicobacter pylori infection is predisposing to both the risk of developing gastric intestinal metaplasia and the risk of progression to gastric cancer. It has been shown that the elimination of Helicobacter pylori reduces the risk of subsequent cancer development. The aim of this study is to determine the prevalence of Helicobacter pylori and gastric intestinal metaplasia in patients admitted for elective gastroscopy in our clinic. Materials and Methods: Adult patients who underwent upper gastrointestinal endoscopy under elective conditions in our clinic between September 2019 and September 2020 were retrospectively analyzed. Demographic characteristics were recorded. The diagnosis for Helicobacter pylori and gastric intestinal metaplasia was made histopathologically. Results: 2839 patients included in the study. The mean age 48.05 ± 15.23, and the female-to-male ratio 1632/1207 (57.5% / 42.5%). While Helicobacter pylori negative in 1202 patients (42.3%); positive in 1637 (57.7%) patients. The mean age was significantly lower in the Helicobacter pylori positive group, on the contrary, significantly higher in the gastric intestinal metaplasia positive group ($p < 0.001$, $p < 0.001$). While helicobacter pylori was significantly higher in female (55.2% -44.8%) ($p = 0.004$), gastric intestinal metaplasia was significantly higher in men (51.1% -48.9%) ($p < 0.001$). Gastric intestinal metaplasia detected in 372 patients (13.1%). Helicobacter pylori was positive in 64.8% (241) of the patients with gastric intestinal metaplasia and negative in 35.2% (131). Conclusion: The prevalence of gastric intestinal metaplasia varies widely in different parts of the world and is strongly associated with both the endemicity of Helicobacter pylori and the incidence of gastric cancer. Therefore, detection and treatment of Helicobacter pylori is also an excellent opportunity for endoscopic surveillance of gastric intestinal metaplasia, early detection and intervention of gastric cancer.

Keywords: Endoscopy, Gastric Cancer, Helicobacter Pylori, Gastric İntestinal Metaplasia

Makale id= 121

Sözlü Sunum

Enfeksiyöz Mononükleoza Bağlı İnterstsiyel Nefrit: Bir Olgu Nedeniyle Sistematik Analiz

Dr. Recep Demirci[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nefroloji Kliniği, İstanbul, Türkiye

Özet

Akut interstisyel nefrit (AIN) en yaygın olarak ani başlayan böbrek yetmezliği, orta düzeyde proteinüri ve idrar yolunda bakteriyel enfeksiyon kanıtı olmaksızın piyüri ile kendini gösterir. Çoğunlukla çocukluk döneminde ortaya çıkar ancak her yaşta görülebilir. Enfeksiyon insidansı 15 ila 24 yaş aralığında pik yapar. Çocukluk yıllarında geçirilen EBV enfeksiyonu genellikle subkliniktir. Semptomatik enfeksiyon insidansı adölesanlarda daha sıktır ve erişkin yaşlara ilerledikçe semptomlar da artmaya başlar. Akut semptomatik Epstein-Barr virüsü enfeksiyöz mononükleozlu bireylerde böbrek hasarı nadir olup sonuçta ölümcül olabilir. Bununla birlikte ortaya çıktığında renal replasman tedavisi gerekebilir. Çalışmamızda kliniğimizde akut böbrek yetmezliği ile takip edilirken sonuçta enfeksiyöz mononükleoz tanısı alan hastanın klinik ve laboratuvar irdelemesi ayırıcı tanı ve literatür analizi eşliğinde sunduk. Enfeksiyöz mononükleoz tüm organ sistemlerini etkilemesi ve mortaliteyle sonuçlanması nedeniyle mutlaka ayırıcı tanıda akılda tutulması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Hasası, Epstein-Barr Virüs, İnterstisyel Nefrit

Makale id= 301

Sözlü Sunum

Erişkinde Nadir Bir İleus Nedeni İdiopatik İleoçekal İnvajinasyon:Olgu Sunumu

Dr. Yasin Kara[1] , Dr. Erkan Somuncu[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul, Türkiye
*Corresponding author: Yasin Kara

Özet

GİRİŞ İnvajinasyon, proksimaldeki barsak segmentinin distaldeki barsak segmenti içine girmesi ile karakterize klinik bir tablodur(2).Çocuklarda invajinasyon sık görülür.Bunların %90'ı primerdir yani altta yatan bir patoloji yoktur ve tedavisi cerrahi olmayan radyolojik redüksiyon yöntemleridir.Yetişkinlerde ise invajinasyon nadir olup, tüm barsak obstrüksiyonlarının %1'inden sorumludur.Yetişkin invajinasyonlarının %70-90'ı iyi tanımlanmış (polip, adenokarsinom, lenfoma, enteral duplikasyon kisti veya meckel divertikülü) bir patolojiye sekonder olup (1) , literatürde idiopatik olgular son derece nadirdir. OLGU 41 yaşında erkek hasta.Bir aydır acillere ara ara olan kramp tarzı karın ağrısı ve kusma şikayetleri ile başvuruyor.Acile son başvurusunda yapılan değerlendirmesinde karın ağrısının ara ara devam ettiği kusmanında ara ara olduğu, spontan gaz-gayta deşarjı olduğunu ifade etti. Fizik muayenesinde batını hafif distandü, ele gelen kitle yoktu, epigastrik hassasiyet mevcuttu, defans yok, rebound yok.Rektal tuşede forme gayta alındı.Kan tetkikleri WBC:15300 dışında normaldi.Direk karın grafisinde, İnce barsak tipi hava-sıvı seviyeleri mevcuttu.Çekilen oral-i.v.kontrastlı abdominal bilgisayarlı tomografide, çıkan kolon distalinden başlayıp çekuma kadar uzanım gösteren invajine barsak segmenti ve transvers kesitte hedef- işareti belirtisi görünümü izlendi (Resim 1).İleoçekal invajinasyona bağlı ileus ön tanısı ile yapılan laparatomide çıkan kolon distaline kadar ileum segmentinin çekuma invajine olduğu ve çekum, çıkan kolon ve invajinasyon sınırının 20 cm proksimaline kadar ileum segmentinin ileri derecede iskemik olduğu gözlendi (Resim 2).Yapılan eksplorasyonda ek bir patolojiye rastlanmadı.Hastaya sağ hemikolektomi ve uç yan ileotransversostomi uygulandı. Postop.7. günü şifa ile taburcu edildi.Piyesin histopatolojik incelemesi sonucunda, kolon ve ileum segmenti duvarında hemorajik enfarkt alanları mevcut olup; herhangi bir intralüminal patoloji izlenmedi ve idiopatik İİ olarak rapor edildi. SONUÇ İntestinal invajinasyon çocuklarda genellilkle akut bir tablo ile ortaya çıkmasına rağmen, erişkinlerde subakut veya kronik bir tablo izleyebilir, sıklıkla aralıklı karın ağrısı şikayetlerine neden olur. Mükerrer kramp tarzı karın ağrısı olan olgularda mekanik barsak tıkanmasının nadir bir nedeni olan ileoçekal invajinasyon düşünülmelidir.Tanıda öncelikle şüphelenilmesi ve ileri görüntüleme yöntemlerinden faydalanılması(BT,ultrason) önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Batın, İdiopatik İleoçekal İnvajinasyon, Laparatomi, Abdominal Tomografi

İdiopathic İleocecal İnvagination a Rare Cause of İleus in An Adult:Case Report

Abstract

INTRODUCTION Invagination is a clinical picture characterized by the penetration of the proximal intestinal segment into the distal intestinal segment (2). Invagination is common in children. 90% of these are primary, and there is no underlying pathology and the treatment is non-surgical radiological reduction methods. In adults, invagination is rare. It accounts for 1% of all bowel obstructions. 70-90% of adult invaginations are secondary to a well-defined pathology (polyps, adenocarcinoma, lymphoma, enteral duplication cyst or meckel diverticulum) (1), and idiopathic cases are extremely rare in the literature. CASE: A 41-year-old male patient was admitted to emergency departments with intermittent crampy abdominal pain and vomiting. In his last application, he stated that there was intermittent abdominal pain and occasional vomiting and spontaneous gas-stool discharge. In physical examination, abdomen was distended, there was no palpable mass, there was epigastric tenderness, there was no defense or rebound. Stool was formed on the rectal examination. Blood tests were normal except WBC: 15300. The abdominal radiography showed small bowel type air-fluid levels. In oral-iv contrasted abdominal computed tomography, an invaginated bowel segment starting from the distal of the ascending colon and extending to the cecum and the appearance of target-sign in the transverse section were observed (Figure 1). In the laparotomy performed with the pre-diagnosis of ileus due to ileocecal invagination, it was observed that the ileum segment up to the distal of the ascending colon was invaginated into the cecum, and the cecum, ascending colon, and the ileum segment up to 20 cm proximal to the invagination border were extremely ischemic (Figure 2). No additional pathology was found in the exploration. Right hemicolectomy and end-lateral ileotransversostomy were performed. He was discharged uneventfully on the day of postoperative 7. As a result of the histopathological examination of the specimen, there were hemorrhagic infarction areas on the wall of the colon and ileum segment; No intraluminal pathology was observed and it was reported as idiopathic ileocaecal invagination. CONCLUSİON Although intestinal invagination usually occurs with an acute clinical picture in children, it may follow a subacute or chronic picture in adults and often causes intermittent abdominal pain complaints. Ileocecal invagination, which is a rare cause of mechanical bowel obstruction, should be considered in cases with recurrent cramping abdominal pain. It is important to suspect and use advanced imaging methods (CT, ultrasound) for the diagnosis.

Keywords: Acute Abdomen, Idiopathic İleocaecal İnvagination, Laparatomy, Computerized Tomography

Makale id= 68

Sözlü Sunum

Erken Evre Meme Kanseri Hastalarında Prognostik Faktörler ve Aksiller Lenf Nodu Metastazı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Dr. Hakan Ataş[1] , Dr. Buket Altun Özdemir[1]

[1]Sağlık Bakanlığı, Ankara Şehir Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Meme- Endokrin Cerrahisi Bölümü

Özet

Amaç: Meme kanseri kadınlarda en sık görülen kanserdir. Meme kanseri tedavisindeki başarı çoğu zaman tümör biyolojisinin iyi anlaşılması ve klinik yansımalarının doğru değerlendirilmesi ile mümkündür. Bu çalışmada meme kanserinin en önemli prognostik faktörlerinden biri olan Ki-67 proliferasyon indeksi ile aksiller lenf nodu (LN) metastazı, tümör çapı, cerb-B2 ekspresyonu, östrojen reseptörü (ER) ve progesteron reseptörü (PR) arasında bir ilişki olup olmadığını değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda, Mart-2019 ile Haziran-2020 tarihleri arasında erken evre meme kanseri nedeniyle opere edilen 204 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaşı, yapılan operasyon tipi ile, tümör çapı, aksiller LN metastazı, ER, PR, cerb-B2 ekspresyonu ve Ki-67 proliferasyon indeksi gibi histo-patolojik özellikler kaydedildi. Parametreler arasında bir ilişkinin olup olmadığı değerlendirildi. İstatistiksel analizler SPSS yazılımı versiyon 22 kullanılarak yapıldı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 55.40±12.66'dır. Hastaların 84'üne meme koruyucu cerrahi ile sentinel lenf nodu diseksiyonu veya aksiller diseksiyon yapıldı. 120 hastaya basit mastektomi veya modifiye radikal mastektomi yapıldı. Patolojik tümör boyutu 2.43±1.16 cm idi. Hastaların 109'unda (%53,4) aksiller LN metastazı mevcuttu. 137 (%67,2) hastada Ki-67 ekspresyonu, ≥%15 olarak pozitif saptandı. Aksiller LN metastazı ile ilişkili fatörler, tümör derecesi ($p<0.001$), ER ($p=0,021$) ve cerb-B2 ($p=0,029$) olarak saptandı. Ki-67 proliferasyon indeksi ile tümör derecesi, cerb-B2 ekspresyonu, ER ve PR pozitifliği ve tümör çapı arasında pozitif bir korelasyon saptandı (sırasıyla $p<0,001$, $p=0,005$, $p=0,008$, $p=0,006$ ve $p=0,001$). Ancak Ki-67 proliferasyon indeksi ile aksiller lenf nodu metastazı arasında anlamlı fark saptanmadı ($p=0.530$). Sonuç: Çalışmamızda, literatürde genellikle kötü prognostik faktör olarak değerlendirilen Ki-67 proliferasyon indeksi ile meme kanserinde kötü prognoz ve postoperatif nüksün en önemli sebebi olan aksiller LN metastazı arasında anlamlı bir ilişki gösterilememiştir. Ve literatürün aksine ER&PR pozitifliği ile Ki-67 arasında bir korelasyon olabileceği görülmüştür. Sonuç olarak; meme kanseri hastalarının tedavi planlaması yapılırken tüm prognostik faktörlerin birlikte değerlendirilmesinin, uygun cerrahi yöntemin seçimi ve postoperatif takip sürecinin başarısı konusunda olumlu katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Erken Evre Meme Kanseri, Ki-67, Aksiller Lenf Nodu Metastazı, Prognostik Faktörler

Assesment of the Relationship Between Prognostic Factors and Axillary Lymph Node Metastasis in Early Stage Breast Cancer Patients

Abstract

Objective: Breast cancer is the most common cancer in women. Success in breast cancer treatment is usually possible with a good apprehension of tumor biology and an accurate evaluation of its clinical implications. In this study, we aimed to evaluate whether there is a relationship between Ki-67 proliferation index, one of the most important prognostic factors of breast cancer, and axillary lymph node (LN) metastasis, tumor size, cerb-B2 expression, estrogen receptor (ER) and progesterone receptor (PR). Materials and Methods: In our study, 204 patients operated for early stage breast cancer between March-2019 and June-2020 were retrospectively analyzed. Histo-pathological features such as age, type of operation, tumor diameter, axillary LN metastasis, ER, PR, cerb-B2 expression and Ki-67 proliferation index were recorded. It was evaluated whether there was a relationship between the parameters. Statistical analyzes were performed using SPSS software version 22. Results: The mean age of the patients was 55.40 ± 12.66. Sentinel lymph node dissection or axillary dissection was performed in 84 patients with breast-conserving surgery. Simple mastectomy or modified radical mastectomy was performed in 120 patients. Pathological tumor size was 2.43±1.16 cm. Axillary LN metastasis was present in 109 (53.4%) of the patients. Ki-67 expression was found to be 15% in 137 (67.2%) patients. Factors associated with axillary LN metastasis were determined as tumor grade ($p<0.001$), ER ($p=0.021$), and cerb-B2 ($p=0.029$). A positive correlation was found between Ki-67 proliferation index and tumor grade, cerb-B2 expression, ER and PR positivity and tumor diameter ($p<0.001$, $p=0.005$, $p=0.008$, $p=0.006$ and $p=0.001$, respectively). However, there was no significant difference between Ki-67 proliferation index and axillary lymph node metastasis ($p=0.530$). Conclusion: In our study, no significant relationship was shown between Ki-67 proliferation index, which is generally considered as a poor prognostic factor in the literature, and axillary LN metastasis, which is the most important cause of postoperative recurrence and poor prognosis in breast cancer. And contrary to the literature, it was observed that there may be a correlation between ER&PR positivity and Ki-67. Consequently, when planning the treatment of breast cancer patients, evaluating all prognostic factors together will contribute positively to the selection of the appropriate surgical method and the success of the postoperative follow-up process.

Keywords: Early Stage Breast Cancer, Ki-67, Axillary Lymph Node Metastasis, Prognostic Factors

Makale id= 264

Sözlü Sunum

Erken Membran Rüptürü Risk Faktörü Olarak Maternal Yaş

Dr. Fehmi Ünal[1]

[1]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Fehmi Ünal

Özet

Giriş: Erken Membran rüptürü (EMR), amniyotik membranların doğumun başlamasından önce prematür olarak açılması olarak tanımlanır (1-2). 37. Gebelik haftasından önce gelişen EMR, prematür-EMR olarak adlandırılmaktadır (2). Neonatal morbidite ve mortalitenin önemli bir kısmının sebebi Prematür-EMR'dir ve preterm doğumların %30'u ile ilişkilidir (3). EMR yönetiminde gestasyonel hafta, enfeksiyon varlığı, abrupsiyo plasenta gibi komlikasyonların varlığı önem taşır (2). Membran rüptürü çeşitli sebeplerle ortaya çıkabilir. Termde fizyolojik olarak zayıflamış membranlar, uterin kontraksiyonlarla açılabilir. Preterm-EMR ise patolojik mekanizmaların katıldığı bir süreçtir. Çalışmamızın amacı maternal yaşın EMR için bir risk faktörü olup olmadığını araştırmaktır. Maternal Method: İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümüne Ocak 2020- Kasım 2020 tarihleri arasında başvuran ve servisimize yatırılan, EMR tanılı hastalar, retrospektif olarak taranmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel metodların (ortalama, standart sapma) yanı sıra grupların karşılaştırılmasında normal dağılım da göz önüne alınarak student t testi kullanılmıştır. $p<0,05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir. Sonuç: Toplam 61 gebe çalışmaya alındı. Bu hastaların 26 tanesi EMR, 35 tanesi ise kontrol grubundaydı. Kontrol grubunda ortalama yaş 30,6, EMR grubunda ortalama yaş 35,2 saptandı ($p=0,04$). Çalışmamızda iki grup arasında, maternal yaş ele alındığında istatistiksel anlamlı fark saptanmıştır ($p<0,05$). Tartışma: İntraamniyotik enfeksiyonlar sıklıkla preterm_EMR ile ilişkili olduğu gösterilmiştir (4). Önceki gebeliğinde preterm-EMR öyküsü, yeni gelişebilecek preterm-EMR için majör risk faktörüdür (1-2). Diğer preterm-EMR risk faktörleri, spontan preterm doğum risk faktörleri ile benzerlik gösterir. Bunlar arasında, kısa serviks uzunluğu, hidroamniyos, çoğul gebelik, ikinci ve üçüncü trimeter kanamaları, düşük vücut kitle indeksi, düşük sosyoekonomik durum, sigara ve ilaç alışkanlığı sayılabilir, ancak preterm-EMR sebebi sıklıkla belirlenemez (2). Maternal yaşın da risk faktörleri arasında olduğunu söyleyen yayınlar mevcuttur (5,6). Çalışmamızla paralel olarak Ahmet ve ark. (7) ileri maternal yaşı EMR için bir risk faktörü olarak bulmuşlardır. Bu durumun sebebinin artan yaşla beraber amnios membranında azalan kollojen miktarı olduğunu öngörmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Maternal Yaş, Erken Membran Rüptürü

Makale id= 178

Sözlü Sunum

Erken ve Geç Neonatal Sepsisin Çok Düşük Doğum Ağırlıklı Bebeklerde Patent Duktus Arteriosus Gelişimi Üzerine Etkisi

Dr. Esra Beşer[1] , Dr. Merve Küçükoğlu Keser[1] , Dr. Esin Okman[1] , Doç.Dr. Mehmet Büyüktiryaki [1] , Doç.Dr. Gülsüm Kadıoğlu Şimşek[1] , Doç.Dr. Gözde Kanmaz Kutman [1] , Doç.Dr. Fuat Emre Canpolat [1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Yenidoğan Kliniği, Ankara
*Corresponding author: ESRA BEŞER

Özet

Giriş ve Amaç: Duktus arteriosus fetal yaşam boyunca kritik öneme sahiptir. Ancak prematüre bebeklerde postnatal dönemde duktusun açık kalması morbidite ve mortaliteyi arttırmaktadır. Çok düşük doğum ağırlıklı (VLBW) yenidoğanlarda patent duktus arteriosus (PDA) insidansının artmasıyla birlikte ilişkili olabilecek risk faktörleri en çok tartışılan konular arasında yer almıştır. Biz de çalışmamızda erken ve geç neonatal sepsisin PDA ile ilişkisini araştırmayı amaçladık. Yöntem ve Gereçler: Mayıs 2015 - Haziran 2019 yılları arasında kliniğimizde doğan, gestasyon haftası <32 hafta, doğum ağırlığı <1500 g olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastane bilgi sisteminden dosya bilgilerine ulaşıldı. Postnatal takiplerinde hemodinamik anlamlı PDA saptanıp, erken neonatal sepsis (ENS) veya geç neonatal sepsis (GNS) tanısı alan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamızda toplam 820 hastanın verisi analiz edildi. Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama gestasyon haftası 28(25-30) hafta, doğum ağırlığı 980 (540-1460) g idi. Hastaların 354'ünde (%43) hemodinamik olarak anlamlı PDA saptandı. PDA saptanan 64 (%18) hasta ENS, 264'si (%74) ise GNS nedeniyle izlendi. PDA ile geç neonatal sepsis ilişkili bulundu. GNS saptanan hastalarda tekrarlayan duktal medikasyon ihtiyacı olduğu dikkati çekti. Gestasyon haftası ve doğum ağırlığı eklenerek düzeltilen veriler ile yapılan nominal regresyon analizinde ENS'nin 1.58 kat (%95 CI:1.05-2.37), GNS'nin ise 3.8 kat (%95 CI:2.77-5.21) PDA'yı arttırdığı saptandı. Tartışma ve sonuç: Sepsis ile PDA arasında güçlü bir ilişki olduğu, GNS'nin tekrarlayan duktal medikasyonlarda önemli rol oynadığı saptandı. PDA'lı VLBW bebeklerde eşlik eden sepsis durumlarında yakın izlem gerekir, PDA'nın kapanmadığı durumlarda sepsis ve ilişkili durumlar gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Prematüre Bebek, Patent Duktus Arteriosus, Erken Neonatal Sepsis, Geç Neonatal Sepsis

Makale id= 17

Sözlü Sunum

Eş Zamanlı Mide Adenokarsinomu ile Pulmoner Malt Lenfoması

Dr. Ozlem Zeliha Sert[1]

[1]SBÜ Haydarpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Özlem zeliha sert

Özet

64 yaşında kadın hasta epigastrik bölgede ağrı ve dispeptik yakınmalarla başvurdu. Gastroskopide antrumda 2x2cm çapında malign görünümde kitle saptandı. Biopsi adenokarsinom olarak raporlandı. Evreleme nedeni ile yapılan oral ve intravenöz kontrastlı torakoabdominopelvik tomografide sağ akciğer alt lobda 2x1 cm çapında şüpheli nodüler görünüm saptandı. Batın tomografisinde mide antrumdaki kitlesel lezyon dışında ek patoloji saptanmadı. Bunun üzerine multidisipliner toplantıda göğüs cerrahisi tarafından wedge biopsi yapılmasına karar verildi. Wedge biopsi akciğer malt lenfoma saptanması üzerine Hematoloji görüşü alındı ve cerrahi rezeksiyon sonrası malt lenfoma tedavisi için yönlendirilmesi önerildi. Subtotal gastrektomi+D2 lenf nodu diseksiyonu+gastrojejunostomi yapıldı ve histopatoloji sonucu tübüler tip mide adenokarsinom olarak sonuçlandı. Kargı ve ark. 49 yaşında erkek hastada iyi diferansiye adenokarsinom alanları içeren pulmoner MALT lenfoma ile eş zamanlı mide ve duodenum MALT lenfoması sundu. Bu durum MALT lenfomaların ancak %3'ünde görülmektedir. Bu vakada ise mide adenokarsinomu ile eş zamanlı pulmoner MALT lenfoması izlendi. Ichihara ve ark. 74 yaşında erkek hastada mide MALT lenfomasının ardından gastrik adenokarsinom saptandığını, eş zamanlı sol akciğer üst lobda iki adet lezyonun biopsisinde pulmoner MALT lenfoma saptandığını gösterdi. Ancak her iki lezyonun da helicobacter pylori ile ilişkisinin olmadığını raporladılar. Bu vakada da hem mide hem de pulmoner lezyonlarda helicobacter pylori negatif idi. MALT lenfoma helicobacter pylori ilişkili bir hastalık olup, otoimmun bir hastalıktır. Primer pulmoner lenfomalar çok nadir görülmekte olup akciğer neoplazmlarının %0.5'ini oluşturmaktadır. MALT lenfoma ile ilişkili en sık rastlanan solid tümörler mide karsinomlarıdır. Bronşiyal MALT'nin insan bronşunun normal bir bileşeni olduğu düşünülmemekte ve muhtemelen sigara ve otoimmün hastalık gibi çeşitli antijenik uyaranlara bir cevap olarak gelişmektedir. Olgunun sigara içiciliği bulunmamaktadır. Diğer taraftan Hepatit B virüs(HBV) veya Epstein-Barr virüs(EBV)enfeksiyonuna bağlı olarak da gelişebilmektedir. Hasta EBV açısından araştırılmamıştır. Sonuç olarak, benzersiz özellikleri olan bir vaka bildirdik. Bu tür olgularda preoperatif tam tanı koymak zordur, genellikle farklı tanı bileşenlerinin saptanması için rezeksiyon zorunludur.

Anahtar Kelimeler: Lenfoma, Maltoma, Mide Adenokarsinomu

Makale id= 90

Sözlü Sunum

Evaluation of Corneal Endothelium in Middle-Aged Keratoconus Cases

Uzman Emine Doğan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Nilgün Özkan Aksoy[1]

[1]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Keratokonus tanısı alan ve herhangi bir tedavi görmemiş orta dekad hastalarda kornea endotel hücre özelliklerini incelemek ve korneal topografik parametrelerle korelasyonunu araştırmak. Materyal-Metod: Orta dekadda (4.-5.) yer alan 21 keratokonus hastasının (11 kadın,10 erkek) 36 gözü ve 36 sağlıklı göz (17 kadın,19 erkek) çalışmaya alındı. Galillei G4 çift scheimpflug analizörü ile elde edilen keratometri değerleri (K1,K2 Sim K),pakimetri değerleri (santral, en ince), ön kamara derinliği (ÖKD) kaydedildi. Keratokonuslu gözler ortalama keratometrik değerlere göre evrelere ayrıldı (Evre 1 ≤48D, Evre 2 ≤53D, Evre 3 >53 D, Evre 4 >55D). Speküler mikroskopi cihazı ile elde edilen endotel hücre yoğunluğu (EHY), hücre alanlarının değişkenlik katsayısı (DK) ve altıgen hücre yüzdesi (AHY) kaydedildi. Kornea topografi parametreleri ve endotel hücre özellikleri keratokonuslu gözler ve sağlıklı gözler arasında karşılaştırıldı. Topografik parametreler ile endotel hücre özellikleri arasındaki korelasyon incelendi. Yoğun kornea skarı olan, kontakt lens kullanma, çapraz bağlama ve göz içi cerrahi öyküsü olan hastalar ve yeterli çekim kalitesi elde edilemeyen hastalar çalışmaya alınmadı. Bulgular: Olguların yaş ortalaması keratokonus grubunda 38.6±6.0; kontrol grubunda 37.8±4.2 yıl idi. İki grup arasında yaş ve cinsiyet benzerdi. EHY keratokonuslu grupta 2772±174, kontrol grubunda 2741±300 hücre/mm2 idi ve gruplar arasında istatistiksel fark yoktu(p:0.621). AHY keratokonuslu gözlerde ve sağlıklı gözlerde sırasıyla 63.5±7.2, 67.4±5.2 iken (p:0.014); DK sırasıyla 30.7±5.2, 28.6±3.4 idi (p:0.058). Keratokonuslu gözler hastalık şiddeti açısından gruplandığında; 22 göz Evre 1, 10 göz Evre 2, 4 göz Evre 3 düzeyindeydi ve gruplar arasında endotel hücre özellikleri açısından anlamlı fark yoktu (p:0.744). Keratokonus hastalarında K1, K2, SimK, CCT, ÖKD gibi kornea topografi parametreleri ile EHY korele değildi. Sonuç: Herhangi bir tedavi görmemiş orta dekad keratokonus hastalarında endotel hücre morfolojisi belirgin olarak etkilenmektedir. Bu sonuçların olgu sayısının arttırılacağı daha geniş serilerle desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kornea; Keratokonus; Korneal Topografi; Speküler Mikroskop

Orta Yaş Keratokonus Olgularında Kornea Endotelinin Değerlendirilmesi

Abstract

Purpose: To investigate the corneal endothelial cell properties and to evaluate the correlation with corneal topographic parameters in middle-aged non-treated keratoconus patients. Materials and Methods:Thirty-six eyes of 21 keratoconus patients(11 females,10 males)in the middle decade(4th-5th)and age-gender matched 36 healthy eyes(17 females,19 males)were included in the study.Keratometric(K1,K2,Sim K),pachymetric parameters(central, thinnest) and anterior chamber depth (ACD) were recorded using a Galillei G4 double scheimpflug analyzer. Eyes with keratoconus were divided into stages according to mean keratometric parameters (Stage 1≤48D,Stage 2 ≤53D, Stage 3> 53 D,Stage 4> 55D).Endothelial cell density (ECD) obtained by specular microscopy, coefficient of variation(CV) of cell areas and hexagonal cell percentage (AHY) were recorded. Corneal topography and specular microscopy parameters were compared between keratoconus and healthy eyes.The correlation between topographic parameters and specular microscopy features was analyzed.Patients with corneal scarring,a history of contact lenses,cross-linking,and intraocular surgery were excluded. Results:The mean age of the patients was 38.6± 6.0 and 37.8±4.2 years in the keratoconus and control group respectively.Age and gender were statistically similar between the groups.ECD was 2772 ± 174 in the keratoconus group and 2741±300 cells/mm2 in the control group,and there was no statistical difference between the groups(p:0.621).HCP was 63.5 ± 7.2, 67.4 ± 5.2 in keratoconus eyes and healthy eyes,respectively (p:0.014);CV was 30.7 ± 5.2, 28.6 ± 3.4, respectively (p: 0.058). When keratoconus eyes are classified according to Amsler-Krumeich classification in terms of disease severity;22 eyes were at Stage 1,10 eyes were at Stage 2,and 4 eyes were at Stage 3,and there was no significant difference between the groups in terms of ECD(p:0.744).Corneal topography parameters such as K1,K2,SimK,CCT,ACD did not correlate with ECD in patients.Conclusion:Endothelial cell morphology is significantly affected in middle-aged keratoconus patients who have not been treated.These results should be supported by larger series in which the number of cases will be increased.

Keywords: Cornea; Keratoconus; Corneal Topography; S Pecular Microscopy

Makale id= 42

Sözlü Sunum

Evre Iıı-B Meme Kanserli Hastalarda Cea ve Ca 15-3 Düzeylerinin Takipteki Önemi

Uzman Doğan Öztürk[1]

[1]Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Kadınlarda görülen kanserlerin %31 'ini oluşturan meme kanserinde ilk tanı anında %10-15'i lokal ileri meme kanseridir. Meme kanserinde tümör belirleyicileri grubunda karsinoembriyonik antijen (CEA) ve kanser antijeni 15-3 (CA 15-3) büyük önem taşır. Biz bu çalışmada evre IIIB meme kanserlerinde tümör belirleyicilerinin hastaların takibinde lokal nüks ve uzak organ metastaz ile ilişkisini ortaya koymaya çalıştık. Yöntem: Ankara Onkoloji Hastanesi'ne 4 yıllık süre içerisinde başvuran evre IIIB meme kanseri olup neoadjuvan kemoterapi sonrası operabl olan 140 hasta retrospektif olarak incelendi. Bu hastalar uygulanan tedavi prosedürü sonrası tümör belirleyicilerinin düzeyleri, lokorejyonel nüks, uzak organ metastazı açısından değerlendirildi. Bulgular: 140 hastanın tanı anındaki yaş ortalaması 53,4 idi. Çalışmaya 140 hasta dahil edildi. Başvuru anında; 54'ünde (%38,5) CEA düzeyi normal sınırlarda iken, CA 15-3 düzeyi 72'sinde (%51,4) normal sınırlarda idi.Kemoterapi sonrası ve bu hastaların 60'ında (%69,7) CEA düzeyleri normal, 46'sında (%67,6) CA 15-3 düzeyi normal sınırlarda idi. Kemoterapi sonrası CEA düzeyindeki düşüş oranı ile CA 15-3 düzeyindeki düşüş oranı p'ye göre <0,05 olup anlamlı bulunmuştur. Hastaların postoperatif dönemdeki CEA düzeylerine göre dağılımında belirgin bir değişiklik olmadı. Hastaların 116'sında (%82,8) CA 15-3 düzeyleri normalleşti. 3 yıllık takip süresinde lokal nüksü olan 48 hastanın 26'sında (%54,1) CEA düzeyi yüksek, 33'ünde (%68,7) CA 15-3 düzeyi yüksek, 37 'sinde (%77) ise CEA veya CA 15-3'den herhangi birisinde yüksek değer saptandı. Uzak organ metastazı olan 24 hastanın 14'ünde (%58,3) CEA düzeyi yüksek, 18'inde (% 75) CA 15-3 düzeyi yüksek 20'sinde (% 83,3) ise CEA veya CA 15-3'den herhangi birisinde yüksek değer saptandı. Sonuç: Postoperatif takip döneminde tümör belirleyici düzeylerinde artış oluşan hastalarda 4-6 ay sonrasında lokal nüksün ve/veya uzak organ metastazının ortaya çıkması ihtimalinin anlamlı olarak arttığını bulduk. Tümör belirleyicilerin sensitivite ve spesifitelerinin artması halinde kanser hastalarını daha erken evrelerde yakalayabilecek böylece daha fazla fayda getirebilecek tedavi yaklaşımları olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, İleri Evre, Cea, Ca 15-3, Lokal Nüks, Uzak Metastaz

The Importance of Monitoring of Cea and Ca 15-3 Levels in Patients With Stage Iıı-B Breast Cancer

Abstract

Aim: In breast cancer, 10-15% at the time of initial diagnosis is locally advanced breast cancer. In the group of tumor markers in breast cancer, carcinoembryonic antigen (CEA) and cancer antigen 15-3 (CA 15-3) are of great importance. In this study, we tried to reveal the relationship between tumor markers in stage IIIB breast cancer with local recurrence and distant organ metastasis in the follow-up of patients. Method: 140 patients with stage IIIB breast cancer who were admitted within 4 years and were operable after neoadjuvant chemotherapy were retrospectively analyzed. These patients were evaluated in terms of tumor marker levels, locoregional recurrence, and distant organ metastasis after the treatment procedure. Results: 140 patients were included in the study. At the time of application; While the CEA level was within the normal range in 54(38.5%), the CA 15-3 level was within the normal range in 72(51.4%). After chemotherapy and in 60(69.7%) of these patients, the CEA levels were normal. In 46 (67.6%) of them, CA 15-3 level was within normal limits. The rate of decrease in CEA level and the rate of decrease in CA 15-3 level after chemotherapy was <0.05, and it was significant. There was no significant change in the distribution of patients according to the postoperative CEA levels. CA 15-3 levels were normalized in 116(82.8%) of the patients. During the 3-year follow-up period of 48 patients with local recurrence, 26(54.1%) had high CEA levels, 33(68.7%) had high CA 15-3 levels, and 37(77%) had CEA or CA 15-3. Conclusion: The probability of occurrence of local recurrence and/or distant organ metastasis increased significantly after 4-6 months in patients whose tumor marker levels were increased during the postoperative follow-up period. If the sensitivity and specificity of tumor markers increase, it will be able to detect cancer patients at earlier stages.

Keywords: Breast Cancer, Advanced Stage, Cea, Ca 15-3, Local Recurrence, Distant Metastasis

Makale id= 198

Sözlü Sunum

Farklı Kültür Ortamlarında Boraksın İnsan Karaciğer Kanseri Hücre Hattı (Hepg2) Canlılığı Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Araştırmacı Hatice Maraş[1] , Enis Ahmet Alaca[2] , Dr. Zeynep Akbulut[1] , Araştırmacı Damla Kayalı[1] , Prof.Dr. Ranan Gülhan Aktaş[1]

[1]Maltepe Üniversitesi, Kanser ve Kök Hücre Araştırma Merkezi
[2]Maltepe Üniversitesi

Özet

Giriş: Hepatosellüler karsinom, insidansta beşinci ve dünya genelinde mortalitede üçüncü sırada yer almaktadır. Bir besin elementi olarak kabul edilen Bor, Dünya Sağlık Örgütü tarafından insanlar için "mutlak gerekli" olarak sınıflandırılmıştır. Son yıllarda yapılan çalışmalar Boraksın bir çok kanser türü ile ilişkili olduğunu rapor etmiştir. Amaç:Bu çalışmada; insan karaciğer kanseri hücre hattı olan HepG2 hücreleri üzerinde, Boraksın farklı kültür ortamlarında ve farklı dozlardaki etkisinin gösterilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada; karaciğer kanser hücre dizisi olan HepG2 hücreleri kullanıldı. Klasik kültür ortamında ve karaciğerde en fazla bulunan bağ dokusu komponenti olan Tip 1 kollajen kaplı kültür ortamlarında 96 kuyucuklu plakalara 100 µl'de 10^4 hücre/kuyucuk yoğunlukta ekildi. 1 mM, 2.5 mM, 5 mM ve 10 mM'lık konsantrasyonları ile 24., 48 ve 72. saat süreyle iki farklı ortamda inkübe edildi. Hücre metabolik aktivitesinde meydana gelen değişiklikler (3-(4,5-dimetiltiazol-2-yl)-2,5-Difeniltatrazilyum bromid (MTT) yöntemiyle incelendi. Örnekler, spektrofotometrik, mikroplate okuyucuda 570 nm dalga boyunda ölçülerek ortamlardaki canlı hücre sayısı tespit edildi. HepG2 hücrelerinin morfolojilerinde meydana gelen değişikliklerin karşılıklı değerlendirilebilmesi için hücrelerin canlı görüntüleri invert faz mikroskop altında 200'lük büyütmede kaydedildi. Çekirdek yapısı, hücrelerin stoplazmasının asidik ve bazik değişimleri Heatoksilen Eozin boyaması yapılarak değerlendirildi. Sonuç: 24, 48, 72. saat süreyle Boraks ile inkübe edilen HepG2 hücrelerin canlılıklarında önemli azalmalar olduğu görüldü. Farklı dozlarda uygulanan 1 mM, 2.5 mM, 5 mM ve 10 mM'lık Boraks'ın HepG2 hücrelerinin proliferasyonunu doza ve zamana bağlı olarak çoğalmasını inhibe ettiği görüldü. Bu sonuçlar boraksın etkili bir antitümör özelliğe sahip olduğunu destekler yöndedir. Tip 1 kollajenli ortamda kültüre edilen HepG2 hücrelerinin morfolojisinde değişiklik meydana geldiği ve iğsi bir yapıya doğru dönüşüm olduğu gözlemlenmiştir. Klasik kültür ortamında ise hücrelerin tipik morfolojik yapıları gözlemlenmiştir. Boraks uygulanan hücrelerde doza bağlı olarak hücre yapısında bozulmalar (hücre bütünlüğünün korunmadığı) görülmüşür. (Not: Çalışma TÜBİTAK tarafından desteklenmiştir. Proje Başvuru No: 1919B011901285)

Anahtar Kelimeler: Boraks, Tip 1 Kollajen, Antikanser Ajan, Hepg2

The Effect of Boraks On Human Liver Cancer Cell Line(Hepg2) Proliferation in Different Cultural Environments

Abstract

Introduction: Hepatocellular carcinoma is a type of cancer that ranks fifth in incidence worldwide and third in mortality. Boron, considered as a nutrient element, is classified as "absolutely essential" for humans by the World Health Organization. Recent studies have reported that Borax is associated with many types of cancer. Aim: In this study; the effect of borax on human liver cancer cell line HepG2 cells in different culture media and at different doses was studied. Method: HepG2 cells were cultured in 96-well plates at a density of 1x104 µl per well in 100 µl at 37 ° C and 5% CO2 under normal culture conditions and in culture dishes coated with type I collagen. Cells were incubated with concentrations of 1 mM, 2.5 mM, 5 mM and 10 mM for 24., 48 and 72. hours. Cell metabolic activity was analysis by (3- (4,5-dimethylthiazol-2-yl) -2,5-Diphenyltatrazyllium bromide (MTT) method. Viable cell ratio was determined by measuring at 570 nm wavelength in a spectrophotometric microplate reader. Morphological changes of HepG2 cells were recorded under inverted phase microscope at 200 magnification. The nuclear structure, acidic and basic changes of cytoplasm of cells were evaluated by using Heatoxylin Eosin staining. Results: It was determined that borax had an inhibitory effect on HepG2 cell proliferation depending on the increasing dose and time. It was observed that the morphology of HepG2 cells cultured in type 1 collagen changed independently from borax, and there was a transformation towards a spindle structure. Conclusion: The observation that cell integrity is not preserved due to the increasing dose of borax supports that borax has an effective antitumor property. Acknowledgement: This study was supported by the Scientific and Technological Research Council of Turkey (TUBITAK; Project number 1919B011901285)

Keywords: Borax, Type I Collagen, Antcancer Agent, Hepg2

Makale id= 56

Sözlü Sunum

Fırat Üniversitesi Hastanesine Başvuran Koronavirüs Hastalığı-2019 (Covıd-19) Ön Tanılı Hastaların İlk Bakı Toraks Bilgisayarlı Tomografi Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Ağlamış[1] , Dr. Öğretim Üyesi Yeşim Eroğlu[2]

[1]Fırat Üniversitesi Radyoloji AD
[2]Fırat üniversitesi Radyoloji AD

Özet

AMAÇ: COVID-19 ön tanısı ile toraks Bilgisayarlı tomografi(BT) incelemesi yapılan hastaların ilk bakıdaki radyolojik bulgularını değerlendirmektir. YÖNTEM: COVID-19 ön tanılı 90 hastanın ilk bakı toraks BT incelemesinin görüntüleme verileri retrospektif analiz için toplandı. Hastaların demografik özellikleri, semptomları ve ek hastalıkları kaydedildi. İlk bakı toraks BT incelemesinin görüntüleme özellikleri ve takip BT leri alınan hastaların takip BT bulguları analiz edildi. SONUÇLAR: COVİD-19 ön tanılı hastanın ilk bakı toraks BT görüntülemelerinde en sık izlenen bulgu buzlu cam dansiteleriydi(%59).Takip BT'lerde progresyon izlenen bulgular buzlucamın konsolidasyona dönüşümü, konsolidasyon yoğunluğunda artış, plevral effüzyon ve hiler LAP'tı. Regresyon izlenen hastalarda BT bulguları konsolidasyon alanlarının buzlucam dansitelerine dönüşümü, başta izlenen buzlucam ve konsolidasyon alanlarının tamamen kaybolmasıydı.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Toraks Bilgisayarlı Tomografi, Buzlu Cam Dansiteleri

Makale id= 110

Sözlü Sunum

Fournier Gangreni Hastalarında Hangi Ampirik Antibiyotikler Tercih Edilmelidir '

Dr. Öğretim Üyesi Çağrı Doğan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Hacı Murat Akgül[1]

[1]Namık Kemal Üniversitesi Üroloji Anabilim Dalı

Özet

ÖZET AMAÇ: Fournier gangreni (FG) perianal, genital yada perineal bölgenin ilerleyici nekrozitan fasiiti olarak tanımlanmaktadır. Fournier gangreninin ana tedavisini sıvı resüsitasyonu, cerrahi debritman ve geniş spektrumlu antibiyoterapi uygulaması oluşturmaktadır. Ancak mevcut bilgiler ışığında FG hastalarına hangi antibiyotiklerin ampirik olarak başlanacağı ile ilgili yeterli kanıt bulunamamıştır. Çalışmamızda FG hastalarının mikrobiyolojik özelliklerini değerlendirmeyi amaçladık. GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmamızda Eylül 2010– Kasım 2020 yılları arasında FG tanısıyla debritman uygulanan 25 erkek hasta dahil edildi. Bu veriler retrospektif olarak değerlendirildi. Operasyona alınan FG hastalarına uygulanan debritman sağlıklı dokular görünene kadar devam edildi. Geniş debritman alanına sahip hastalara "Vakum asiste Kapatma tekniği" (VAK) uygulandı. Geniş defekti olan hastalar plastik cerrahiyle rekonstruksiyon açısından beraber değerlendirildi. Hastaların klinik gidişatı, yara yeri kültüründe üreme varlığı ve antibiyogram duyarlılığı sonuçları değerlendirildi. BULGULAR: Çalışmaya 25 erkek hasta dahil edilmiş olup bu hastaların yaş ortalaması (69±17) idi. Hastanede ortalama yatış süresi 13 gün (minimum 6-maksimum 28) olarak belirlendi. Gerekli tüm müdahalelere rağmen 4 (%16) hasta çoklu organ yetmezliğinden dolayı kaybedildi. Hastalardan alınan yara yeri kültürlerinden 16(%64) hastada bakteriyel üreme gözlenmiştir. En sık saptanabilen mikroorganizma Escherichia coli olurken bunu sıklık sırasına gore Enterococcus sp. Acinetobacter baumannii, Streptococcus izledi. Antibiyogram duyarlılığında ise amikasin %62 ile en duyarlı antibiyotik olduğu tespit edildi. Amikasini sıklık sırasına gore seftriakson %60, ve karbopenemler (imipenem%59, meropenem%52) izledi. Anaerob antiboyotikler arasında metronizadolun (%51) en yüksek duyarlılığa sahip olduğu gözlenmiştir. TARTIŞMA: Fournier gangreni uygun tedaviye rağmen yüksek oranda morbidite ve mortalite ile sonuçlanan acil cerrahi girişim gerektiren bir hastalıktır. Yüksek duyarlılık oranlarından dolayı amikasin, seftriakson, metronidazol ve karbapenem grubu antibiyotikler FG tedavisinde antibiyoterapide öncelikli olarak kullanılabilirler. Yara yeri kültüründen elde edilen sonuçlara göre tedavide değişiklik uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Fournier Gangreni, Cerrahi Debritman, Geniş Spektrumlu Antibiyotikler

Which Empirical Antibiotic Therapy Is Suitable in Patients Diagnosed With Fournier's Gangrene'

Abstract

AİM: Fournier's gangrene (FG) is a devastating disease that is characterized by necrotizing fasciitis of the perineal, genital, or perianal region. Fluid resuscitation, surgical debridement with broad-spectrum antibiotics are the main component of FG treatment. Nevertheless, there is an insufficient data about empirical antibiotic therapy in patients diagnosed with FG. The current study aims to evaluate the microbiological properties of FG. MATERIEL and METHOD: This study included 25 patients with FG between on Sep 2010- Nov 2020. All necrotic areas were removed till healthy tissue would be appeared. Vacuum assisted closure (VAC) was used for large defects to bea rup the wound treatment. Patients with major defects were evaluated together with plastic surgery to reconstruct the wound areas. The demographic and clinical status of FG patients plus with bacterial cultures and antibiotic sensitivity for appropriate empirical antibiotic therapy were evaluated. RESULTS All of the patients were male and the average age was 69 ±17. The average length of hospital stay was 13 ± 1 days. Median duration of hospital stay was 13 days(min. 6-max. 28). Unfortunately despite the appropriate FG treatment, 4 (16%) patients died due to multiorgan failure. Bacterial growth was observed in the wound cultures of 16patients (64%). The most common bacterium was Escherichia coli, which was isolated in 6 cases (37.5%) followed by other bacteria such as Enterococcus sp. Acinetobacter baumannii, Streptococcus. When we analysed the antibiotic sensitivity, Amikacin was the highest frequency of bacterial sensitivity (62%) followed by ceftriaxone (60%),carbapenem antibiotics (imipenem 59%, meropenem 52%).Metranidazole is the highest bacterial sensitivity(51%) for anaerobmicrobials. CONCLUSION A high rate of susceptibility to amikacin + metronidazole and ceftriaxone / carbapenem antibiotics are remarkable for empirical treatment. According to the culture-antibiogram results, the antibiotic treatment would be revised.

Keywords: Surgical Debridement, Fournier's Gangrene, Broad Spectrum Antibiotherapy

Makale id= 254

Sözlü Sunum

Ftalat Maruziyetinin Tiroid Üzerine Etkileri: Bir Olgu İle Değerlendirilmesi

Uzman Seher Kurtul[1] , Prof.Dr. Meral Türk[2]

[1]Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İş ve Meslek Hastalıkları Kliniği
[2]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı

Özet

Giriş ve Amaç: Ftalatlar gıda ambalajları, tıbbi cihazlar ve oyuncaklar gibi polivinil klorür(PVC) bazlı plastik içeren ürünlerde esneklik ve dayanıklılık kazandırmak için yaygın olarak kullanılmaktadır. Endokrin bozucu kimyasallar grubunda yer almaktadır ve yapılan çalışmalarda tiroid fonksiyonlarını geçici veya kalıcı olarak değiştirebildikleri gösterilmiştir. Biz bu olgu ile mesleksel ftalat maruziyetinin, çalışanlarda tiroid üzerine olabilecek toksik etkilerine dikkat çekmeyi hedefledik. Olgu: 35 yaşında erkek olgu, 6 aydır halsizlik, yorgunluk şikayetleriyle başvurdu. Olgunun son 12 yıl boyunca plastik fabrikasında makine operatörü olarak çalıştığı ve son 1 aydır çalışmadığı öğrenildi. Bu iş sırasında extruder makinesinden çıkan streç filmi çevirip boş olan bobine sarma işlemini yaptığını ve iş yerinde yoğun PVC tozu ve dumanına maruz kaldığını bildirdi. Öz geçmişinde hastalık öyküsü bulunmayan olgunun soy geçmişinde baba karaciğer sirozu nedeniyle exitus öyküsü yer almaktaydı. Olgunun 20 paket yılı sigara kullanım öyküsü olup alkol kullanma öyküsü yoktu. Olgunun rutin bakılan hemogram, biyokimya tetkikleri normal sınırlarda izlendi. Tiroid fonksiyon testinde serum tiroid stimulan hormon=8.28 (0.27-4.2) µIU/mL, serum serbest T4=0.94(0.89-1.76) ng/dL olarak izlenmesi üzerine serum anti-tiroglobulin antikor düzeyi ve tiroid ultrasonografisi(USG) tetkiki planlandı. Tiroid Renkli Doppler USG 'de tiroid bezi parankim ekojenitesi düşük ve heterojen pseudonodüler, tiroid bezi kanlanması hafif artmış tiroidit lehinde görünümler izlendi. Serum anti-tiroglobulin antikor=299(0-4.11) IU/L artmış olarak saptandı. Son 1 aydır çalışmayan olguda idrarda ftalat metaboliti düzeyi bakılamadı. Yapılan klinik değerlendirmeler sonucu olguda Hashimoto tiroditi düşünüldü ve medikal tedavisi başlandı. Hastanın öz geçmiş ve soy geçmişinde tiroid hastalığı olmaması, genç yaşta olup erkek cinsiyette olması ve 12 yıl boyunca plastik sektöründe yoğun PVC tozu ve dumanına maruz kalması nedeniyle olguda mevcut olan Hashimoto tiroiditinin meslek ile ilişkili olabileceği düşünülmüştür. Tartışma: Bazı ftalat türevlerinin oyuncak yapımında kullanımı yasaklanmış olsa da, halen birçok ftalat türü kozmetik, boya, gıda paketleme, temizlik ürünleri ve medikal ürünlerin yapımında kullanılmaktadır. Ftalatlar karaciğerde tiroid bağlayıcı globülin ekspresyonunu arttırarak otoimmün tiroid rahatsızlıklarına neden olabilmektedirler. Özellikle ftalat maruziyeti olan plastik sektörü çalışanlarında işe girişte ve periyodik muayenelerde tüm sistem şikayetleri sorgulanmalı ve iş yerinde gerekli iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin uygulanması gerekmektedir. Olgu; önlenebilir mesleki maruziyet sonucu gelişen hashimoto tiroiditi olması nedeniyle önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ftalat, Meslek Hastalığı, Tiroid

Effects of Phthalate Exposure On the Thyroid: An Evaluation With a Case

Abstract

Introduction and Aim: Phthalates are widely used to impart flexibility and durability in products containing polyvinyl chloride(PVC) based plastics such as food packaging, medical devices and toys. It has been shown in studies on humans and animals that they can change thyroid functions temporarily or permanently, and they are included in the group of endocrine disrupting chemicals. With this case, we aimed to draw attention to the toxic effects of occupational phthalate exposure on the thyroid in employees. Case: A 35-year-old male patient presented with complaints of weakness and fatigue for 6 months. It was learned that the case had worked as a machine operator in the plastic factory for the last 12 years and had not worked for the last 1 month. He reported that during this work, he turned the stretch film get out from the extruder machine and wrapped it into the empty bobbin and was exposed to intense PVC dust and smoke at the workplace. In the family history of the case who did not have any history of illness, his father was dead due to liver cirrhosis. The case had a 20-pack-year history of smoking and no alcohol use. The routine hemogram and biochemistry examinations of the case were within normal limits. In thyroid function test, serum thyroid stimulating hormone (TSH) = 8.28(0.27-4.2) µIU / mL, serum free T4 (FT4) = 0.94(0.89-1.76) ng / dL were observed and serum anti-thyroglobulin antibody and thyroid ultrasonography (USG) were planned. Thyroid Color Doppler USG showed low and heterogeneous pseudonodular thyroid gland parenchymal echogenicity, and slightly increased thyroid gland blood supply, in favor of thyroiditis. Serum anti-thyroglobulin antibody = 299(0-4.11) IU / L was found to be increased. The phthalate metabolite level in the urine could not be measured in the patient who had not worked for the last month. As a result of clinical evaluations, Hashimoto's thyroiditis was considered in the case and medical treatment was started. It was thought that Hashimoto's thyroiditis, which was present in the case, could be related to his occupation, since the case had no thyroid disease in his personal history and family history, he was male at a young age and was exposed to intense PVC dust and smoke in the plastic industry for 12 years. Discussion: Although the use of some phthalate derivatives in making toys is prohibited, many phthalate types are still used in the production of cosmetics, paint, food packaging, cleaning products and medical products. Phthalates can cause autoimmune thyroid disorders by increasing the expression of thyroid binding globulin in the liver. All system complaints should be questioned during beginning of employment and periodic examinations of plastic sector employees who are exposed to phthalates, and necessary occupational health and safety measures should be implemented in the workplace.

This case is important because it is Hashimoto's thyroiditis that develops as a result of preventable occupational exposure.

Keywords: Phthalate, Occupational Disease, Thyroid

Makale id= 282

Sözlü Sunum

Gastrointestinal Stromal Tümörü(Gist) Taklit Eden Splenozis Olgusu

Dr. Mahmut Said Değerli[1]

[1]SBÜ Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Giriş: Splenozis, dalak dokusunun travma ya da cerrahi sonrası ektopik bir odakta yerleşimini ifade eder ve GİST gibi malign kitlelerle karışabilir. Olgu sunumu: 17 yıl önce posttravmatik splenektomi öyküsü olan ve midede dolgunluk hissi nedeniyle tetkik edilen 71 yaşında kadın hastanın gastroskopisinde mide fundusu posterior duvarında submukozal lezyon tespit edildi. BT ve EUS incelemesi neticesinde GİST tanısı konuldu. Operasyonda ise mide duvarına invazyon göstermeyen, kapsüle yapıda kitle tespit edildi ve frozen çalışıldı. Frozenda normal splenik doku görülmesi üzerine mide wedge rezeksiyon yapılmaksızın, kitle total olarak eksize edildi. Nihayi patolojik incelemede kitlenin normal dalak dokusu olduğu görüldü. Tartışma: Splenozis, girişimsel işlemler yapılmış olsa dahi preop tanısı oldukça güç bir kliniktir ve malignitelerle karışabilir. GİST'i taklit eden splenozis olguları literatürde oldukça nadir bildirilmiştir. Sonuç: Splenektomi öyküsü olan hastalarda rastlanan kitlelerin ayırıcı tanısında splenozis mutlaka akla getirilmeli, kitleye yönelik yapılacak gereksiz agresif cerrahilerden kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Splenozis, Gist, Splenektomi

Splenosis mimicking Gastrointestinal Stromal Tumour (Gıst) in a Patient Wıth Post-Traumatic Splenectomy

Abstract

Introduction: Splenosis is the heterotopic autotransplantation of the splenic tissue in an ectopic location after trauma or surgery and can be confused with malignant masses such as gastrointestinal stromal tumor (GIST). Presentation of case: A 71-year-old female patient, who had a history of post-traumatic splenectomy 17 years ago. An upper endoscopy carried out for abdominal fullness revealed a submucosal lesion at the posterior wall of the gastric fundus. A GIST was diagnosed by the computed tomography and endoscopic ultrasound. At operation, a capsular mass that did not invasion to the stomach wall was detected and a frozen section was

performed. The normal splenic tissue was diagnosed and there was no malignancy in the frozen section so the mass was totally excised without gastric wedge resection. In the final pathological examination, the mass was reported as normal splenic tissue. Discussion: The diagnosis of splenosis is very difficult in the preoperative examination even if interventional procedures have been performed such as EUS-guided biopsy. It could be confused with malignancy and there are very few cases of splenosis mimicking GIST in literature. Conclusion: Splenosis should be considered in the differential diagnosis of masses in patients with a history of splenectomy, and unnecessary aggressive surgeries should be avoided.

Keywords: Splenosis, Gıst, Splenectomy

Makale id= 326

Sözlü Sunum

Gebelik ve Covid-19

Uzman Canan Tapkan[1]

[1]Ankara Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Canan Tapkan

Özet

Gebelik; gelişmekte olan fetüsün gereksinimi karşılamak ve doğuma adaptasyon hazırlıklarının oluştuğu , vücudun bir çok sisteminde anatomik ve fizyolojik değişimin olduğu ortalama 280 gün süren bir dönemdir. Koronavirüs hastalığı 2019 yıllarının sonlarından itibaren ortaya çıkmış olup Dünya Sağlık Örgütü tarafından 11 Mart 2020 tarihinde pandemi ilan edilmiştir. Gebelikte meydana gelen anatomik ve fizyolojik değişikler enfeksiyona duyarlığı arttırıp, enfeksiyon tanısını geciktirebilir ve tanı gecikmesi ile birlikte klinik seyir farklılaşıp mortalite ve morbidite oranlarını yükseltebilir. Gebelik sürecinde geçirilen viral enfeksiyonlar anne ve fetüs açısından risk oluşturmakla birlikte erken doğum, ölü doğum, düşük, konjenital anomali gibi klinik tablolara yol açabileceği gibi annede ağır bir tabloya yol açıp mortal seyirli klinik tablolar geliştirebilir. Gebelikte COVID-19 ile ilişkili olan sistemler; solunum sistemi, renin-anjiotensin-aldosteron sistemi (RAAS) ve bağışıklık sistemi olup bu sistemlerdeki değişiklikleri bilmek tanı ve tedaviye yol göstericidir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Covid-19,solunum Sistemi, Raas, Bağışıklık

Makale id= 237

Sözlü Sunum

Genel Anestezi ve Cerrahi Girişim Uygulamadan Paratiroid Allotransplantasyonu

Dr. Öğretim Üyesi Mirkhalig Javadov[1] , Dr. Emrah Karatay[2] , Prof.Dr. Erhan Ayşan[1]

[1]Yeditepe Universitesi Tıp Fakültesi İhtisas Hastanesi
[2]Kartal Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet

Giriş/Amaç: Kalıcı hipoparatiroidinin tek kesin tedavi yöntemi allo tipte paratiroid transplantasyonudur. Bu çalışmada genel anestezi, cerrahi girişim ve kalıcı immunsupresyon uygulanmadan yapılan bir nakil olgusu sunulmuştur. Gereç ve Yöntemler: Beş yıl önce geçirdiği total tiroidektomi ameliyatı sonrası kalıcı hipoparatiroidi tanısı almış 47 yaşında kadın hasta günde 2000IU kalsiyum ve 1mg aktif vitamin D3 kullanımı mevcuttu. Kronik böbrek yetmezliği tanısıyla hemodiyaliz alan ve sekonder hiperparatiroidi tanısıyla cerrahi girişim planlanan 54 yaşındaki erkek hastadan eksize edilen 15mm çapındaki paratiroid dokusu 40µm çapındaki filtreden geçirilerek 10ml PBS içinde süspanse edildi. 2500rpm'de 5dk santrifüj edildikten sonra süpernatant atıldı ve pellet 10ml PBS içinde tekrar süspanse edildi. Bu hücre süspansiyonu alıcı hastanın rektus kası içine genel ve lokal anestezi uygulanmadan ve herhangi bir kesi yapılmadan enjeksiyon yoluyla nakledildi. Nakil sonrası kalıcı immunsupresyon uygulanmadı. Bulgular: Nakil öncesi serum PTH 9,79 pg/dl, kalsiyum 8.4 mg/ml olan hastada nakilden beş ay sonra serum PTH 22.92 pg/dl, kalsiyum 8.83 mg/ml oldu. Tüm ilaçlar kesildi. Herhangi bir komplikasyon görülmedi. Hastanın altı aylık periyotlarla takibi devam etmektedir. Sonuç: Daha önceki paratiorid nakillerimizden farklı olarak genel anestezi ve cerrahi girişim uygulanmadan yapılan paratiroid nakli kalıcı hipoparatiroidili hastaların tedavisinin yaygınlaştırılmasında etkin bir çözüm sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Paratiroid, Nakil, Allo, Kalıcı Hipoparatiroidi

Parathyroid Allotransplantation Without General Anesthesia and Surgical İntervention

Abstract

Introduction / Aim: The only definitive treatment method of permanent hypoparathyroidism is allo type parathyroid transplantation. In this study, a transplant case without general anesthesia, surgical intervention and permanent immunosuppression is presented. Material and Methods: A 47-year-old female patient who was diagnosed with permanent hypoparathyroidism after a total thyroidectomy five years ago was using 2000IU calcium and 1mg active vitamin D3 daily. Excised from a 54-year-old male patient, who underwent hemodialysis with the diagnosis of chronic renal failure and was scheduled for surgery with a diagnosis of secondary hyperparathyroidism. The excised parathyroid tissue of 15mm diameter was passed through a 40µm filter and suspended in 10ml PBS. After centrifuging at 2500rpm for 5 minutes, the supernatant was discarded and the pellet was resuspended in 10ml PBS. This cell suspension was transplanted into the rectus muscle of the recipient patient by injection without applying general and local anesthesia and without any incision. Post-transplant permanent immunosuppression was not applied. Results: The patient who had pre-transplant serum PTH 9.79 pg / dl and calcium 8.4 mg / ml had serum PTH 22.92 pg / dl and calcium 8.83 mg / ml five months after transplantation. All medications were stopped. There were no complications. The follow-up of the patient continues in six-month periods. Conclusion: Unlike our previous parathyroid transplants, parathyroid transplantation performed without general anesthesia and surgical intervention may provide an effective solution for the generalization of the treatment of patients with permanent hypoparathyroidism.

Keywords: Parathyroid, Transplant, Allo, Permanent Hypoparathyroidism

Makale id= 287

Sözlü Sunum

Geriatrik Deplase Femur Boyun Kırıklarının Hemiartroplasti İle Tedavisinde Femoral Baş Seçimi: Monopolar ve Bipolar Seçeneklerin Karşılaştırılması

Uzman Mustafa Yerli[1] , Uzman Ali Yüce[2] , Uzman Tahsin Olgun Bayraktar[1] , Uzman Niyazi İğde[3] , Uzman Bülent Karslıoğlu[1]

[1]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi
[2]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi
[3]Akçakale Devlet Hastanesi

Özet

Femur boyun kırıkları (FBK), hem yüksek görülme sıklığı; hem de 1 yıllık ölüm oranı % 17 ila 24 olan, hayatı tehdit eden ciddi bir sağlık problemidir. Geriatrik FBK'larda artroplasti seçenekleri olarak total kalça artroplastisi (TKA) veya hemiartroplasti (HA) yer almaktadır. HA protez eklemine yüksek kuvvetler yüklemeyen daha az aktif, yaşlı hastalarda femur boynu kırıkları için hala temel tedavi olarak kabul edilmekte olup; FBK'ların %75'inden fazlası hemiartroplasti ile tedavi edilmektedir. Ocak 2014 ve Aralık 2019 arasındaki femur boyun kırığı tanısıyla hemiartroplasti uygulanmış hasta dosyaları incelendi. Patolojik kırığı olanlar, total kalça artroplastisi uygulananlar, osteosentez yapılan hastalar, nörovasküler defisiti olan olgular, 65 yaşından genç hatalar, takipten çıkan olgular çalışmaya dahil edilmedi. Dışlama kriterleri sonrası hemiartroplasti uygulanmış femur boyun kırığı tanılı 65 aş üstü 342 hasta dosyası çalışmaya dahil edildi. Çalışmaya alınan hastaların tamamının yaş ortalaması 79.7±8.16 yıldı. Hastaların %62.3'ü (n:213) kadın %37.7'si (n:129) erkekti. Olguları uygulanan femoral baş tipine göre iki gruba ayırarak incelediğimizde çıkık, enfeksiyon, periprostetik kırık gibi komplikasyonlar açısından anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Geriatrik deplase femur boyun kırıklarının hemiartroplasti ile cerrahi tedavisinde bipolar baş kullanılması, fonksiyonel ya da komplikasyon açısından herhangi bir avantaj sağlamıyor olabilir. Belki de hemiartroplastide femoral baş seçimi sadece cerrahın teorik olarak bipolar başın avantajlarına inanışının bir sonucudur.

Anahtar Kelimeler: Femur Boyun Kırığı, Hemiartroplasti, Monopolar, Bipolar

Femoral Head Selection in the Treatment of Geriatric Deplaced Femur Neck Fractures With K-Hemiartroplasty: Comparison of Monopolar and Bipolar Head

Abstract

Femoral neck fractures (FNF), both with a high incidence; It is also a serious life-threatening health problem with a 1-year mortality rate of 17 to 24%. There are total hip arthroplasty or hemiarthroplasty as arthroplasty options in geriatric FNF. Hemiarthroplasty is still considered the main treatment for femoral neck fractures in less active, elderly patients who do not impose high forces on their joint with prosthetics; More than 75% of femoral neck fractures are treated with hemiarthroplasty. The files of patients who underwent hemiarthroplasty with the diagnosis of femoral neck fracture between January 2014 and December 2019 were reviewed. Patients with pathological fractures, patients who underwent total hip arthroplasty, osteosynthesis, patients with neurovascular deficit, patients younger than 65 years of age, patients who were not followed-up were not included in the study. The files of 342 patients over 65 and diagnosed with femoral neck fractures who underwent hemiarthroplasty after exclusion criteria were included in the study. The mean age of all patients included in the study was 79.7 ± 8.16 years. 62.3% (n: 213) of the patients were female and 37.7% (n: 129) were male. When we divided the cases into two groups according to the femoral head type applied, no significant difference was found in terms of complications such as dislocation, infection, and periprosthetic fracture. The use of a bipolar head in the surgical treatment of geriatric displaced femoral neck fractures with hemiarthroplasty may not provide any advantage in terms of functional or complications. Perhaps the femoral head selection in hemiarthroplasty is merely a result of the surgeon's theoretical belief in the advantages of the bipolar head.

Keywords: Femoral Neck Fracture, Hemiarthroplasty, Monopolar, Bipolar

Makale id= 61

Sözlü Sunum

Geriatrik Hastalarda Kronik Böbrek Hastalığı: Tek Merkez Deneyimi ve Literatür Gözden Geçirmesi

Dr. Okan Akyüz[1]

[1]istanbul Fatih Sultan Mehmet Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Nefroloji Kliniği
*Corresponding author: Okan Akyüz

Özet

Amaç: Tüm dünyada yaşlı nüfus artmaya devam ediyor. Böbrek fonksiyonundaki yaşa bağlı düşüşü bu yaş grubundaki intrinsik böbrek hastalığından ayırt etmek önemli hale geliyor. Böbrek hastalığının ilerlemesi öngörülebilir bir şekilde gerçekleşmeyebilir. Bu yaş grubundaki böbrek hastalığı sınıflandırması için ölçüm formüllerinin sınırlamaları vardır. Geriatrik popülasyonda kronik böbrek hastalığı(KBH) olan hastaların yönetiminde yeterli kılavuz bulunmamaktadır. Bunun için nefroloji polikliniğine başvuran 65 yaş ve üzerinde olan bilinen böbrek hastalığı olan geriatrik hastaları değerlendirmeyi ve literatürü gözden geçirmeyi amaçladık. Çalışmaya 65 ve yaş ve üzerinde olup nefroloji polikliniğine başvuran 85 hasta dahil edildi. Hastaların ortama yaşı 71.91± 5.27(yıl), ortalama kreatinin değeri 2.84±1.80 mg/dl, ortalama glomeruler filtrasyon hızı (GFR) 27.06±13.12 ml/dk olup tüm hastalar kronik böbrek hastalığı evreleme sistemine göre evre-3 ve üzerindeydi. Hastaların 50.58 %'i hipertansif olup istatistiksel olarak anlamlı yüksek idi. Hastaların 28.23 %'ü diyabetik olarak bulundu. Geriatrik hasta popülasyonu arttıkça kronik böbrek hastalığı insidansı artması beklenmelidir. Geriatrik nefroloji karmaşık bir alan olup, branşlar arası multidisipliner yaklaşım gerektirmektedir. 40 yaşın üzerindeki her on yılda GFR 10 ml / dk azalır, öyle ki 70 yaşında GFR yaklaşık 30 ml / dk azalır. Risk faktörleri ile birleşen yaşlanma süreci ve renin anjiyotensin sisteminin aktivasyonu ve hemodinamik olmayan sonuçları yaşlıları KBH'ye duyarlı hale getirir.

Anahtar Kelimeler: Nefroloji, Geriatri, Kronik Böbrek Hastalığı

Makale id= 158

Sözlü Sunum

Geriatrik Popülasyonda Boyun Kitlelerin Malignite Açısından Retrospektif Olarak İncelenmesi

Uzman Sedat Alagöz[1]

[1]adana Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Sedat Alagöz

Özet

Amaç: KBB polikliniğine boyunda kitle ile başvuran geriatrik yaş grubunun histopatolojik sonuçlarının literatür eşliğinde tartışmaktır. Materyal metod: Ocak 2018 ile ocak 2020 tarihleri arasında Adana şehir eğitim ve araştırma hastanesi KBB polikliniğine boyunda şişlik nedeniyle başvuran 20 erkek 26 kadın olmak üzere ve biyopsi uygulanan 65 yaş ve üstü toplam 46 hastanın dosyalarındaki veriler retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Hastaların yaşları 65 ile 86 arasında değişmekle birlikte ortalaması; 73,65 ± 6,04'idi. 65-75 yaş aralığında 30(%65.2), 75yaş ve üzeri olan 16(34.8) hasta bulunmaktadı. 65-75yaş aralığında(grup I)'de 16(%53,3) hastaya bening, 14(%46.7) hastaya ise malign tanı konulurken, 75 yaş ve üzeri(grup II)'de 8(%50) hastaya bening, 8(%50) hastaya ise malign tanı konulmuştu. Sonuç: Geriatrik yaş gerubunda ilerleyen yaşla birlikte malignite oranının arttığı tespit edilmiş olup artan yaşlı nüfusuna bağlı olarak bu yaş grubundaki farklılıkların ortaya koyulduğu çalışmaların yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Boyunda Kitle, Geriatrik Hasta, Kbb

A Retrospective Investigation of Neck Masses in Geriatric Population in Terms of Malignity

Abstract

Aim: To discuss the histopathological results of the geriatric age group who applied to the ENT clinic with a neck mass in the light of the literature. Material method: Between January 2018 and January 2020, the data in the files of 46 patients aged 65 and over who underwent biopsy and 20 males and 26 females who applied to the ENT outpatient clinic of Adana city training and research hospital with neck swelling were retrospectively analyzed. Results: Although the ages of the patients

ranged from 65 to 86, the average; It was 73.65 ± 6.04. There were 30 (65.2%) patients in the 65-75 age range, 16 (34.8) patients aged 75 and over. In the 65-75 age range (group I), 16 (53.3%) patients were diagnosed as benign, 14 (46.7%) patients were diagnosed as malignant. (50%) the patient was diagnosed as malignant. Conclusion: It has been determined that the rate of malignancy increases with advancing age in the geriatric gerub, and we think that studies should be conducted to reveal the differences in this age group due to the increasing elderly population.

Keywords: Neck Mass, Geriatric Patients, Ent

Makale id= 302

Sözlü Sunum

Glioma Who Derecesini Öngörmede Manyetik Rezonans Duyarlılık Ağırlıklı Görüntülemenin Yeri

Dr. Öğretim Üyesi Emetullah Cindil[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Emetullah Cindil

Özet

Amaç: Duyarlılık ağırlıklı görüntüleme (DAG) mikrovasküler yapı hakkında detaylı bilgi sağlayan bir manyetik rezonans görüntüleme (MR) yöntemidir. DAG'den elde olunan intratümöral duyarlılık sinyal intensitesi skorlaması (ITSS) glioma derecesinin belirlenmesinde yardımcı olabilir. Biz de çalışmamızda DAG'den elde olunan ITSS skorlamasının gliomaların WHO derecesini öngörmedeki performansını değerlendirmeyi amaçladık Yöntem: Tedavi öncesi multiparametrik MR görüntülemesi yapılmış, histopatolojik olarak derece 2 ve üstü glioma tanısı almış 91 hasta (yaş aralığı 18-76) retrospektif olarak değerlendirildi. MR görüntüleme 3 Tesla cihazda (Magnetom Verio, Siemens, Almanya) gerçekleştirildi. Preoperatif DAG'den her tümör için ITSS skoru hesaplandı. Histopatolojik olarak 43 olguda derece 4, 32 olguda derede 3 ve 16 olguda derece 2 tümör mevcuttu. Derece 2, 3 ve 4 glial tümörlerin ITSS skorları arasındaki farklılıklar Kruskal Wallis testi ile, Bonferronni düzeltmesi sonrası ikili gruplar arası karşılaştırma Mann Whitney-U testi ile yapıldı. Tanısal performans ise ROC analizi ile yapıldı. Bulgular: Derece 2 gliomalarda, ITSS skorlaması 6 hastada (% 37,5) skor 0, 9 hastada (% 56,3) skor 1, 1 hastada (%6,3) skor 2 idi. Derece 3 gliomalarda ise 1 hastada (% 3,1) skor 0, 20 hastada (% 62,5) skor 1, 10 hastada (% 31,3) skor 2, 1 hastada (% 3,1) skor 3 idi. Derece 4 tümörlerde ise, hiçbir hastada skor 0 bulunmazken, 3 hastada (%7) skor 1, 22 hastada (%51,2) skor 2, 18 hastada (% 41,9) ise skor 3 idi. İkili karşılaştırmalarda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p < 0,001$). ROC analizinde eğri altında kalan alan, derece 2 tümörleri derece 3 tümörlerden ayırt etmede 0,750, derece 3 tümörleri derece 4 tümörlerden ayırt etmede 0,852, derece 2 tümörleri derece 4 tümörlerden ayırt etmede ise 0,960 idi Sonuç: DAG'den elde olunan ITSS skorlama, glioma derecesini öngörmede fayda sağlayabilir. Daha geniş seride yapılan çalışmalar, ayrıca diğer sekanslarla beraber değerlendirmek tanısal performansı artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Duyarlılık Ağırlıklı Görüntüleme, Glioma

Makale id= 28

Sözlü Sunum

Günümüzde Artmakta Olan Yaşlı Popülasyonu ve Yaşlanmanın Göz Sağlığı Üzerine Etkileri

Dr. Fatma Çorak Eroğlu[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Yaşlanma, göz kapakları, kornea, konjonktiva, lens, vitreus, retina ve optik sinirde değişikliklere neden olmaktadır. Yaşlanmanın göz üzerindeki etkisi, yaşa bağlı fizyolojik değişiklikler ve artan yaşla birlikte ortaya çıkan ve/veya sıklığı artan göz hastalıkları olarak sınıflandırılabilir. Yaşa bağlı gözlenen fizyolojik göz değişiklikleri presbiyopi, pupillanın küçülmesi ve ışığa olan duyarlılığın azalmasıdır. Göz kapağının gevşemesi ve destek bağ dokusunun kaybolmasına bağlı ortaya çıkan kapak problemleri (pitozis, ektropiyon, entropiyon, trikiyazis) hem oküler irritasyona neden olarak hasta konforunu azaltmakta, hem de uygun şekilde tedavi edilmemeleri halinde görmeyi tehdit edebilen ön segment patolojilerine neden olabilmektedir. Toplumda yaygın olarak görülen ve yaşlanma ile birlikte sıklığı ve şiddeti artan kuru göz, yanma ve batma gibi şikâyetlere ek olarak görsel problemlere de yol açabilir ve uygun şekilde tedavi edilmelidir. Eşlik eden kapak problemleri, yaşla birlikte artan punktum stenozu/ lakrimal sistem tıkanıkları ve kuru göze bağlı olarak refleks gözyaşı üretiminin artması gibi nedenlerle ortaya çıkan epifora yaygın ve hayat kalitesini azaltan bir semptomdur. Yaşlanma ile birlikte lensin saydamlığını kaybetmesine bağlı gelişen katarakt oldukça yaygındır ve bu hasta grubunda görmedeki azalmanın başlıca sebebidir. Yaşa bağlı maküla dejenerasyonu, glokom, diyabetik retinopati, hipertansif retinopati ve ratinal damar tıkanıklıkları ise bu yaş grubunda sıklığı artan ve zamanında ve uygun şekilde tedavi edilmedikleri taktirde görmeyi ciddi şekilde tehdit eden hastalıklardır. Ülkemizde, dünyadaki değişiklikler ile paralel şekilde yaşlı nüfusu artmakta ve 65 yaşındaki nüfusun oranının 2030 yılına kadar ikiye katlanarak, toplam nüfusun% 20'sine çıkacağı tahmin edilmektedir. Yaşam beklentisinin ve yaşlı nüfus popülasyonun artmakta olduğu gerçeği göz önünde bulundurularak, yaşlanmanın oküler sağlık üzerine olan etkilerinin farkında olunması, hem bu yaş grubunun yaşam kalitesinin iyileştirilmesi, hem de görsel prognoz açısından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, Göz, Yaşlılıkta Göz Bulguları

The Increasing Elderly Population and Effects of Aging On Ocular Health

Abstract

Aging causes changes in the eyelids, cornea, conjunctiva, lens, vitreous, retina and optic nerve. The effects of aging on the eye can be classified as age-related physiological changes and diseases that occur and/or increase in frequency with aging. Age-related physiological changes include presbyopia, pupil contraction, and decline in the sensitivity to light. The eyelid problems (ptosis, ectropion, entropion, trichiasis) which are caused by the eyelid loosening and the loss of supporting connective tissue both reduce patient comfort by causing ocular irritation and may cause anterior segment pathologies that can threaten vision if they are not treated appropriately. Dry eye is common in the population and its frequency increases with age. In addition to complaints such as burning and stinging, it can also cause visual problems and should be treated appropriately. Epiphora is a common complaint that reduces the quality of life due to accompanying eyelid problems, punctal stenosis/lacrimal system obstructions, and reflex tears due to dry eye. Cataract that develops due to the loss of the transparency of the lens with aging is quite common and is the main reason for the decrease in vision in this patient group. Age-related macular degeneration, glaucoma, diabetic retinopathy, hypertensive retinopathy, and retinal vascular occlusion are diseases that increase in frequency in this age group and seriously threaten vision if not treated in a timely and appropriate manner. The elderly population in our country is increasing in parallel with the changes in the world and it is estimated that the proportion of the 65-year-old population will double by 2030 and reach 20% of the total population. Considering the increase in life expectancy and the elderly population, awareness of the effects of aging on eye health is very important in terms of both improving the quality of life of this age group and visual prognosis.

Keywords: Aging, Eye, Eye Disorders in the Elderly

Makale id= 309

Sözlü Sunum

Günümüzde Cerrahi-Teknolojinin Etkisi-Pandemideki Zorluklar

Dr. Mustafa Yavuz[1]

[1]Nevşehir Devlet Hastanesi

Özet

Teknolojideki olağanüstü gelişme, baş döndürücü bir hızla ilerlerken elbette etkilerini cerrahide de görmekteyiz. Bugün son derece komplike ameliyatlar bile laparoskopik ya da robotik olarak yapılabilmekte, kıtalar arası yapılan tele-operasyonlar bir hayal ya da gelecek projesi olmaktan çıkmaktadır. Ancak belirtmemiz gerekir ki, oranlar azalsa da halen hastalarımız yüzyıllardır bilinen temel kavramlar olan şok, enfeksiyon, solunum yetmezliği, kanama, kalp krizi, hipoglisemi gibi temel dahili ve temel cerrahi sebeplerden dolayı hayatını kaybetmektedir. Bu nedenle tıp teknolojisindeki gelişme ne kadar görkemli olursa olsun, temel konuların önemi hiçbir zaman unutulmamalıdır. Ancak ve maalesef pratiğimizde meslektaşlarımızın teknolojik gelişmelere önem verirken etik ve temel prensipleri dikkate almadığını görüyoruz. Pratiklerinde hasta ve kendileri açısından zaman kazanımı sağlarken, temel kavramların dikkate alınmaması komplikasyon oluşmasına ve komplikasyon yönetiminde başarısızlığa yol açmaktadır. Oysa ki kuşkusuz ki cerrahi tecrübe binlerce yıldan beri gelen nice cerrahın bilgi, gözlem ve deneyimlerini birbirlerine aktarmasıyla oluşmuştur ve bu böylece sürüp gidecektir. Antik Hindistan'ın ünlü hekimi Susruta daha o zamanlarda cerrahiyi 'Cerrahi bir kanadı bilim, bir kanadı sanat olan bir kuşa benzer, kanatlarından biri olmazsa uçamaz' diye tarif eder. Bu bağlamda cerrahideki etik anlayış ve temel prensipler asla unutulmamalı, sanatsal yönü teknoloji ile beraber yürütülmelidir. Öte yandan pandemi sürecinde laparaskopinin kullanımının birçok klinikte rölatif kontrendike sayılması, klasik usullerden uzaklaşmış ve ana cerrahi losyona hakim olmayan meslektaşlarımıza tüm cerrahlara getirdiği risk ve zorluktan daha fazla sıkıntı vermiştir. Cerrahideki teknolojik gelişmelerin ana cerrahi losyona ve prensiplere,sanatsal yönünü kaybetmeden nasıl entegre edeceğimizin tartışılması, pandemideki zorluklardan da ders çıkarılarak gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi, Teknoloji,pandemi

Makale id= 101

Sözlü Sunum

Hafif Astımda İnhale Steroid ve İnhale Steroide Eklenen B2-Agonist Tedavisinin Antiinflamatuar Etkileri

Uzman Öznur Güvenç Uzunay[1] , Uzman Şerife Torun[2] , Prof.Dr. Turgut Teke [3]

[1]Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları ABD, Konya
[2]Başkent Üniversitesi Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları ABD, Konya
[3]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları ABD, Konya
*Corresponding author: Şerife Torun

Özet

Amaç: Bu çalışmada, bir inhale steroid olan budesonide ve budesonide eklenen bir β2-agonist olan formeterolün astımda havayolu inflamasyonu üzerine olan antiinflamatuar sonuçlarının Türkiye'deki astım hastaları üzerinde ki sonuçlarla karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metodlar: Göğüs Hastalıkları Astım Polikliniği'ne başvuran hafif astım tanılı 20 hasta çalışmaya alındı. Hastaların 15'i kadın, 5'i erkek olup yaşları 23 – 57 arasındaydı (ortalama 43,8±9,9). Hastalar budesonide (BUD) ve budesonide / formeterol (BUD + F) alanlar olarak 10' ar kişilik iki grupda değerlendirildi. Her iki grupda tedavi öncesi ve sonrası antiinflamatuar parametreler değerlendirildi. Hastaların serum eozinofilik katyonik protein (ECP) ve eozinofil örnekleri alındı. Hastalardan % 4,5 hipertonik salin solusyon inhalasyonu ile indükte balgam elde edildi. Balgam elde edildikten sonra 10 hastaya budesonide 200 µg ve diğer 10 hastaya ise budesonide ve formeterol 12 µg / 200 µg sabah-akşam olmak üzere günde iki kez (salbutamol) verildi. 4 hafta sonra hastalara aynı prosedürler tekrar uygulandı. Tartışma: Her iki grupda FEV1 yüzdesi tedavi sonrasında artış göstermekle birlikte sadece Budesonide /formeterol (BUD+F) alan grupta bu artış istatiksel olarak anlamlı düzeyde bulunmuştur ($p<0,05$). Her iki grupda tedavi sonrası PEF yüzdesinde istatiksel olarak anlamlı artış gözlenirken ($p<0,05$) gruplar arasında yapılan değerlendirmede ise anlamlı farklılık saptanmadı ($p>0,05$). Tedavi öncesi ve sonrası ortalama FEF 25–75 yüzdesi karşılaştırıldığında BUD grubu istatiksel olarak anlamlı farklılık göstermezken, BUD+F grubu istatiksel olarak anlamlı artış gösterdi ($p<0,05$). Bazal FEV1 ile balgam eozinofil sayısı arasında negatif bir korelasyon saptandı ($p= 0,026$, $r=-0,496$). Sonuçlar: Hafif astımda inhale steroid kullanımının, PEF artışı ile saptanan solunum fonksiyonlarında düzelme sağladığı ve antiinflamatuar etki bağlamında serum ve balgam eozinofil sayısı ile serum ve balgam ECP düzeylerini azalttığı belirlenmiştir. İnhale steroide eklenen β2-agonist tedavisinin ise solunum fonksiyon parametrelerinde düzelme sağladığı ancak antiinflamatuar parametreler üzerinde ek bir katkısının olmadığı saptanmıştır. Bulgularımız bizim ülkemizde ki astım hastalarında da

β2-agonistlerin antiinflamatuar etkisinin olmadığını düşündüren dünyadaki diğer bazı araştırmaları destekleyici nitelikte görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Astım, İnhalasyon Tedavisi, Solunum Fonksiyon Testleri

Makale id= 98

Sözlü Sunum

Hastanede Yatan Covıd-19 Pnömoni Tanılı Hastalarda Aneminin Klinik Sonuçlar Üzerine Etkisi

Uzman Hilal Kurtoğlu Gümüşel[1] , Dr. Öğretim Üyesi Selçuk Görmez[2]

[1]Kadıköy Acıbadem Hastanesi
[2]Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Hilal Kurtoğlu Gümüşel

Özet

Arka plan: Coranovirüs 2019 enfeksiyonu (Covid-19), artmış enflamasyon, sitokin fırtınası ve tromboza neden olarak çoklu organ disfonksiyonu sendromuna yol açabilir. Anemi, dokulara oksijen taşınmasını azaltarak çoklu organ yetmezliği gelişiminde önemli bir rol oynayabilir. Çalışmamızın amacı, gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu ile doğrulanmış COVID-19 viral pnömoni hastalarında hastaneye yatış sırasındaki ilk hemoglobin değerleri ile hastanede kalış süresi, yoğun bakım ünitesi (YBÜ) ihtiyacı ve süresi, mekanik ventilasyon gereksinimi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya geriye dönük olarak hastanede yatan toplam 175 Covid-19 hastası dahil edildi. Temel klinik özellikler, laboratuvar test sonuçları kaydedilerek iki grup karşılaştırıldı. Hemoglobin düzeyi kadınlarda <12 g/dl, erkeklerde <13 g/dl olan hastalar anemik kabul edildi ve Grup 1'e dahil edildi. Grup 2, hemoglobin düzeyleri normal olan COVID-19 hastalarından oluşturuldu. Parametrik olmayan testler kullanıldı. P <0,05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Hastaların 48'inde (% 27.4, 27 kadın) anemi varken 127'sinde (% 72.6, 39 kadın) normal hemoglobin düzeyleri vardı. Grup 1 ve grup 2'de ortalama hemoglobin düzeyi sırasıyla 11.7 ± 0.9 ve 14.1 ± 1.1 idi (p <0.01). Gruplar arasında hastanede ve YBÜ'de kalış süreleri açısından anlamlı bir fark bulunmadı (sırasıyla 12 güne karşı 10 gün, p= 0.07 ve 3.8 güne karşı 1.9 gün p=0.079). YBÜ gereksinimi ve mekanik ventilasyon oranları grup 1'de grup 2'ye göre anlamlı olarak yüksekti (sırasıyla% 31.2'ye karşı% 15.3 p=0.03 ve % 27'ye karşı % 9.6 p= 0.007). Sonuç: YBÜ'de tedavi gereksinimi ve mekanik ventilasyon ihtiyaç oranları, anemili Covid-19 hastalarında daha fazla idi, ancak anemi ile hastanede veya YBÜ'de kalış süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Anemi, Hemoglobin, Mekanik Ventilasyon İhtiyacı, Yoğun Bakım

The Effect of Anaemia On Clinical Outcomes in Hospitalized Patients With Covıd-19 Pneumonia

Abstract

Background: Coronavirus disease 2019 (Covid-19) causes a cytokine storm, excessive inflammation and thrombosis that can lead multiple organ dysfunction. Anaemia can play an important role in the development of multiple organ failure by reducing oxygen transport to tissues. The aim of our study was to examine the relationship between initial haemoglobin levels at hospital admission and length and requirement of hospitalization, intensive care unit (ICU) admission and mechanical ventilation in real-time polymerase chain reaction confirmed COVID-19 viral pneumonia patients. Material and Method: A total of 175 hospitalized Covid-19 patients was retrospectively enrolled to the study. Baseline clinical characteristics, laboratory tests were recorded and compared between the groups. Patients with haemoglobin level < 12 g/dl in women and <13g/dl in men was considered anaemic and were included in Group 1. Group 2 was consisted of COVID-19 patients with normal haemoglobin levels. Non-parametric tests were used. A p value of <0.05 was considered statistically significant. Results: Of the patients 48 (27.4%, 27 women) had anaemia while 127 (72.6%, 39 women) had normal haemoglobin levels. In group 1 and group 2 mean haemoglobin level was 11.7 ±0.9 and 14.1± 1.1 respectively (p<0.01). We did not find a significant difference regarding the length of hospital and ICU stay between the groups (12 days vs 10 days, p = 0.07 and 3.8 days vs 1.9 days p =0.079) respectively. ICU requirement and mechanical ventilation rates were significantly higher in group 1 when compared to group 2 (31.2 % vs 15.3% p=0.03 and 27% vs 9.6% p =0.007) respectively. Conclusion: Requirement for therapy in ICU and mechanical ventilation was high among Covid-19 patients with anaemia however no statistically significant difference was present between anaemia and the length of stay in hospital or ICU.

Keywords: Covid-19, Anaemia, Haemoglobin, İntensive Care Unit (Icu) Admission, Mechanical Ventilation

Makale id= 243

Sözlü Sunum

Helıcobacter Pylorı İmmunopatogenezisinde İn Vitro Serum Duyarlılığı, Serum Igg Düzeyi ve İlişkili Antijenlerin Rolü*

Dr. Müzeyyen Aksu[1]

[1]Mersin Halk Sağlığı Laboratuvarı

Özet

Helicobacter pylori suşlarının homolog ve heterolog insan serumlarına duyarlılıkları mikrodilüsyon yöntemiyle incelendi. Serum bakterisidal testte 20 H.pylori IgG izolatı ve bunların homolog ve heterolog serumları kullanıldı. Serumların H.pylori IgG düzeyleri ELISA ile 1.2-1.7 optik dansite arasında bulundu. İncelenen 20 H.pylori suşunun tümü homolog serumlara duyarlı olup 90 dakika içinde 1.8-2.9 log10cfu/ml azalmaya neden oldu. Normal insan serumlarının da H.pylori için bakterisidal olduğu belirlendi. Üç normal serumun canlı bakteri sayılarında 1.9-2.4 log10 cfu/ml düşüşe neden oldu. Normal serum ile immun serum arasında önemli bir fark bulunamadı. İmmun serumlar 65 C°'de ısıyla inaktive edildiklerinde bakterisidal aktivitelerini kaybettiği saptandı. Sonuç olarak, H.pylori'nin immun ve normel serumlarının bakterisidal etkisine tamamen duyarlı olduğu sonucuna varıldı. Ayrıca immun serumun bakterisidal etkisinin spesifik IgG düzeyi ile ilişkili olmadığı, komplement aktivasyonuna bağlı olduğu düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Helicobacter Pylori, IgG, Patogenezis, Serum Duyarlığı

The Role of in Vitro Serum Sensitivity, Serum Igg Level and Related Antigens in Helicobacter Pylori İmmunopatogenesis

Abstract

The susceptibilities of Helicobacter pylori strains to homologous and heterologous human sera were examined by microdilution method. Twenty H. pylori IgG isolates and their homologous sera were used in the serum bactericidal test. H.pylori IgG levels of sera were found between 1.2-1.7 optical density by ELISA. All 20 H. pylori strains examined were susceptible to homologous sera, resulting in a reduction of 1.8-2.9 log10 cfu/ml within 90 minutes. Normal human sera were also determined to be bactericidal for H.pylori. Three normal sera caused a 1.9-2.4 log10 cfu/ml decrease in viable bacteria numbers. There was no significant

difference between normal serum and immune serum. When the immune sera were heat inactivated at 65°C, it was found that they lost their bactericidal activity. As a result, it was concluded that H.pylori is completely sensitive to the bactericidal effects of immune and normal sera. In addition, it was thought that the bactericidal effect of the immune serum was not related to the specific IgG level, but was due to complement activation.

Keywords: Helicobacter Pylori, Igg, Pathogenesis, Serum Sensitivity

- Bu çalışma, Ankara üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde haızrlanan " "*Helicobacter Pylorı İmmunopatogenezisinde İn Vitro Serum Duyarlılığı, Serum Igg Düzeyi Ve İlişkili Antijenlerin Rolü*" başlıklı Doktora tezinden özetlenmiştir.

Makale id= 211

Sözlü Sunum

Hematolojik Parametrelerin Prematüre Retinopati Gelişimi İçin Prognostik Değeri

Dr. Kenan Yigit[1]

[1]Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi Göz hastalıkları

Özet

Amaç: Prematüre retinopatisi gelişimi (ROP) ile serum lenfosit-monosit oranı (LMR), nötrofil-lenfosit oranı (NLR) ve trombosit-lenfosit oranı (PLR) arasındaki ilişkileri değerlendirmek. Yöntemler: Ocak 2019'dan Aralık 2020'e kadar ROP için taranan bebekleri içeren retrospektif bir kohort çalışması yapıldı. ROP ile ≤32 gebelik haftası olan preterm yenidoğanlar gözlem grubuna, ROP olmayan bebekler kontrol grubu olarak kaydedildi. Tüm gruplarda tam kan analizi ile yaşamın ilk 24 saati içinde NLR, LMR ve PLR seviyeleri belirlendi. Elde edilen veriler, tek değişkenli ve çok değişkenli regresyon analizi kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Bu çalışmada, 80 ROP vakası ve 80 ROP olmayan vaka kontrol olarak kaydedildi. LMR düzeyleri ROP grubunda (4,96 ± 1,06) ROP olmayan gruba (2,57 ± 1,39) göre anlamlı olarak yüksekti (P <0,001). NLR seviyeleri, ROP olmayan gruba kıyasla ROP grubunda önemli ölçüde daha düşüktü (P = 0,029) . Medyan PLR değerleri ROP grubunda 71.29 ve ROP olmayan grupta 69.38 idi (P = 0.06). Sonuç: Bulgular, daha yüksek LMR ve NLR'nin bağımsız ve önemli ölçüde ROP gelişimi ile ilişkili olduğunu ve LMR ve NLR'nin ROP riskini belirlemek için bir tahmin aracı olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Monosit-Lenfosit Oranı; Nötrofil-Lenfosit Oranı; Trombosit-Lenfosit Oranı; Prematüre Retinopatisi.

Prognostic Value of Hematological Parameters for the Development of Retinopathy of Prematurity

Abstract

Aim: To evaluate the associations between development of retinopathy of prematurity (ROP) and serum lymphocyte-to-monocyte ratio (LMR), neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR), and platelet-to-lymphocyte ratio (PLR). Methods: A retrospective cohort study was performed, involving infants who were screened for ROP from January 2015 to December 2015. Preterm newborns of ≤32 gestational weeks with ROP were enrolled as the observation group, and non-ROP infants

were enrolled as the control group, whose complete blood cell were measured within the first 24h of life. The levels of NLR, LMR and PLR were determined in all groups. The data obtained were analyzed using univariate and multivariate logistic regression analysis. Results: In this study, 80 cases of ROP were enrolled and 80 cases of non-ROP as controls. The LMR levels were significantly higher (P<0.001) in ROP group (4,96 ± 1,06)compared to non-ROP group (2.85±0.79). The NLR levels were significantly lower (P = 0,029) in ROP group compared to non-ROP group . The median PLR values were 71.29 in ROP group and 69.38 in non-ROP group (P=0.06). Logistic regression analysis suggested that LMR was an independent risk factor for ROP Conclusion: The findings demonstrate that higher LMR and NLR are independently and significantly associated with the development of ROP, and the LMR and NLR may be invoked as a predictive tool for identifying risk for ROP.

Keywords: Monocyte-To-Lymphocyte Ratio; Neutrophil-To-Lymphocyte Ratio; Platelet-To-Lymphocyte Ratio; Retinopathy of Prematurity.

Makale id= 300

Sözlü Sunum

Hiponatrami Tedavisinde Yeni Bir İlaç; Sglt2 İnhibitörleri

Dr. Öğretim Üyesi Elif Dizen Kazan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Jale Akgöl[2] , Dr. Öğretim Üyesi Alper Sarı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Erhan Bozkurt[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Dahili Bilimler Bölümü İç Hastalıkları Anabilim Dalı
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Dahili Bilimler Bölümü Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Jale Akgöl

Özet

GİRİŞ: Sodyum-glikoz-birlikte-taşıyıcı-2 (SGLT-2) inhibitörleri günümüzde hızlı bir şekilde kılavuzlarda yerini almış popüler hipoglisemik ilaçlardır. Bu ilaçlar, böbrek proksimal tübülüsünde SGLT-2 inhibisyonuna neden olarak böbrekten glukoz yeniden emilimini azaltır ve idrar yolu ile glukoz atılımını artırır. Kilo kaybı, proteinüriyi azaltması, kan basıncı kontrolü gibi bir takım pleotropik etkileri bilinmektedir. Bu olguda SGLT-2 inhibitörlerinden dapaglifozin ile hiponatremisi düzelen diyabetik bir hastayı sunuyoruz. OLGU: Acil servise 3-4 gün yorgunluk şikayeti ile başvuran 57 yaşında kadın hastanın serum sodyum düzeyinin 128 mEq / lt olarak belirlenmesi üzerine akut hiponatremi ön tanısıyla kliniğe yatırıldı. Hastanın geçmişinde tip 2 diabetes mellitus (3 yıl) dışında başka bir hastalık öyküsü yoktu. Başvuru anı plazma glukoz seviyesi 145 mg / dl idi. Hasta diabetes mellitus tanısı için metformin monoterapisi altındaydı. Plazma Osmolaritesi 271 mOsm / kg olan hasta, fizik muayene ile övolemik olarak değerlendirildi. İdrar sodyum düzeyi 51 mEq / lt olarak bulundu. Hasta, uygunsuz antidiüretik hormon (SIADH) sekresyon sendromu ön tanısıyla servise yatırıldı. Tiroid fonksiyon testleri, serum kortizol düzeyi, hipofiz hormonları, kontrastlı toraks ve abdominal bilgisayarlı tomografisi normal olan hastaya İdiyopatik SIADH sekresyonu tanısı konuldu. Hastanın HbA1c'si% 7,3 olduğundan metformin tedavisine dapagliflozin 10 mg 1x1 eklendi. Hastanın serum sodyum düzeyi dapagliflozin başlandıktan sonra kademeli olarak 138 mEq / L'ye yükseldi. TARTIŞMA: SIADH'nin altta yatan nedeni düzeltmekten başka spesifik bir tedavisi yoktur SIADH'de hiponatreminin tedavisi için son zamanlarda arginin vazopressin (AVP) reseptör antagonistleri kullanılmıştır,ancak bu ilaçlar son derece pahalı tedavi seçenekleridir. Bir SGLT-2 inhibitörü olan Dapagliflozinin neden olduğu glukozüri, ozmotik diüreze yol açar ve serbest su atılımını artırır. Literatürde dapagliflozin-hiponatremi etkisi üzerine yapılan klinik bir çalışma bulunamamıştır. SONUÇ: SGLT-2 inhibitörleri henüz hiponatremi tedavisinde kullanım için endike olmamakla birlikte, bu ilaç grubu öncelikle tip 2 diabetes mellitus ve hipervolemik veya övolemik hiponatremi hastalarında tercih edilebilir. Dapagliflozin, empagliflozin gibi övolemik hiponatreminin tedavisinde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Antidiyabetik İlaç, Sgplt-2 İnhibitörleri, Dapagliflozin, İdiyopatik Uygunsuz Adh Sendromu

a New Drug for Treatment of Hyponatremia: Sglt-2 İnhibitor

Abstract

INTRODUCTION: Sodium-glucose-co-transporter-2 (SGLT-2) inhibitors are popular hypoglycemic drugs that have quickly taken place in the guidelines today. These drugs inhibit SGLT-2 in the proximal tubule of the kidney, reducing glucose reabsorption from the kidney and increasing glucose excretion through the urinary tract. A number of pleotropic effects are known. In this case, we present a diabetic patient whose hyponatremia improved with dapaglifosine. CASE: A 57-year-old female patient who was admitted to the emergency department with the complaint of fatigue for 3-4 days was admitted to the clinic with a pre-diagnosis of acute hyponatremia, when her serum sodium level was determined as 128 mEq / lt. The patient had no history of any other disease other than type 2 diabetes mellitus (3 years). The patient was under metformin monotherapy. Plasma glucose : 145 mg / dl; Plasma osmolarity :271 mOsm / kg. Urine sodium level : 51 mEq / lt. The patient was evaluated as euvolemic by physical examination. The patient was hospitalized with a pre-diagnosis of Syndrome of inappropriate antidiuretic hormone (SIADH). Hormones and radiological scans were normal. Since the patient's HbA1c was 7.3%, dapagliflozin 10 mg 1x1 was added to the metformin treatment. The patient's serum sodium level gradually increased to 138 mEq / L after dapagliflozin was initiated. DISCUSSION: SIADH has no specific treatment other than correcting the underlying cause. Recently, arginine vasopressin (AVP) receptor antagonists have been used for the treatment of hyponatraemia in SIADH, but these drugs are extremely expensive treatment options. Glucosuria caused by Dapagliflozin, an SGLT-2 inhibitor, leads to osmotic diuresis and increases free water excretion. There is no clinical study on the effect of dapagliflozin-hyponatremia in the literature. CONCLUSION: Although SGLT-2 inhibitors are not indicated for use in the treatment of hyponatremia, Dapagliflozin can be used in the treatment of euvolemic hyponatraemia.

Keywords: Antidiabetic Drugs, Sgplt-2 Inhibitors, Dapagliflozin, Idiopathic Syndrome of İnappropriate Antidiuretic Hormone (Sıadh)

Makale id= 298

Sözlü Sunum

İdiyopatik Jeneralize Epilepsi Hastalarında D Vitamini Eksikliği ve İlişkili Faktörlerin Değerlendirilmesi

Dr. Fulya Eren[1]

[1]Bkırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: İdiyopatik jeneralize epilepsiler (İJE), selim seyreden ancak uzun süreli antiepileptik tedavi ile nöbetlerin kontrol altında tutulduğu bir epilepsi grubudur. Kronik antiepileptik ilaç kullanımının D vitamini eksikliğine neden olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada kronik ilaç maruziyeti olan idiyopatik jeneralize epilepsi hastalarında serum D vitamini düzeylerinin ve ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi nöroloji polikliniklerinden en az bir yıldır İJE tanısı ile takip edilen ve monoterapi tedavi altında olan hastaların dosyaları retrospektif olarak taranmıştır. Son 3 ay içinde serum 25 (OH)D düzeyi test edilmiş hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların sosyodemografik özellikleri, epilepsi sendromları, hastalık ve ilaç kullanım süreleri, nöbet sıklıkları, kullandıkları ilaçlar, serum D vitamini değerleri değerlendirilmiştir. Bulgular: On sekiz kadın, 9 erkek toplam 27 hasta çalışmaya alındı. Hastaların yaş ortalaması 32.44 (18-64), ortalama hastalık süresi 12.68 yıl (4-30) , ilaç kullanım süresi 7.64 yıl (1-25) olarak bulundu. Hastaların serum 25(OH)D vitamini düzeyleri ortalama 22.74 ±13 ng/ml bulundu. 20 ng/ml altında düşük kabul edildi ve 15 hastanın (%55.5) değerinin düşük, 12 (%44.4) hastanın ise normal sınırlarda olduğu görüldü. Düşük enzim indüksiyonu yapan(topiramat) ve enzim indüksiyonu yapmayan (lamotrijin ve levatirasetam) ilaçlar ile enzim inhibisyonu yaparak kemik ve vitamin metabolizmasını bozan valproat kullanan hastalar değerlendirildiğinde D vitamini değerleri arasında anlamlı fark bulunmadı (p= 0.609). Levatirasetam ve lamotrijin kullanan 15 hastanın 9'unda, valproik asit kullanan 8 hastanın 4'ünde, topiramat kullanan 3 hastanın 2'sinde D vitamini değerleri düşüktü. Hastaların ilaç kullanım süreleri, yaş ve cinsiyetleri değerlendirildiğinde yine istatistiksel anlamlı ilişki izlenmedi (sırasıyla; p=0.469, p=1.113, p=0.172) Sonuç ve Tartışma: Çalışmamızda, epilepsi hastalarında literatür ile uyumlu olarak İJE hastalarının çoğunluğunda D vitamini değerleri düşük bulunmuş ancak ilişkili faktörler değerlendirildiğinde istatistiksel anlamlı verilere ulaşılamamıştır. Bu durum örneklemin küçüklüğü ile ilişkilendirilmiştir. Bu sonuçlar, D vitamini değerlerinin monitorizasyonun önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini, Epilepsi,antiepileptik İlaçlar

Makale id= 22

Sözlü Sunum

İlaç Aşırı Kullanımı Olan Kronik Gerilim Tipi Baş Ağrılı Hastalarda Sinir Blokajının Etkiniliği

Uzman Meltem Karacan Gölen[1]

[1]Konya Numune Hastanesi

Özet

Amaç: Primer baş ağrılarından olan gerilim tipi baş ağrısı (GTBA), sık görülen ağrılı durumlardandır.. İlaç aşırı kullanım başağrısı (İAB), öncesinde primer başağrısı hastalığı olan bireylerde analjezik türevi ilaçların sık kullanımı sonucu başağrılarının kronikleşmesi, ayda 14 günden fazla olur hale gelmesidir. İlaç aşırı kullanım başağrısı kesin gerilim başağrısı" tanılı hastalarda ise %1,9 oranda bulunmuştur.Bu hastalarda aşırı analjezik kullanımı sıklıkla gözlenmekte olup ayrıca kişinin günlük yaşam kalitesini de olumsuz yönde etkilemektedir. Bu çalışmada, aşırı analjezik kullanımı olan kronik GTBA'lı hastalara sinir blokajı uygulanmasının etkinliği , ağrı sıklığı, VAS skoruna etkisi araştırıldı.Materyal metod: Çalışmamıza dahil olan 20 ilaç aşırı kullanımı olan kronik GTBA hastasına lokal lidokain enjeksiyonu uygulandı. Hastaların blokaj öncesi 0. ay, blokaj sonrası 1. ay ve 6. ayda elde edilen analjezik kullanımı,VAS skoru ,ağrı sıklığı değerlendirildi.İstatistiksel Yöntem: Vas ölçümleri ve aşırı analjezik kullanımı 1. ve 6. Aylar blokaj öncesi zamana göre anlamlı düşük bulundu. 1. ile 6. Aylar arasında anlamlı farklılık gözlenmedi . Bulgular: İlaç aşırı kullanımı olan kronik gerilim tipi başağrısı olup blokaj tedavisi uygulanan hastaların, bir ay içerisindeki ağrılı gün sayısı, Viziüel Analog Skala (VAS) ile değerlendirilen ağrı şiddetinin tedavi öncesiyle kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük olduğu saptanmıştır.Sonuç olarak ilaç aşırı kullanımı olan kronik gerilim tipi başağrısı hastalarında sinir blokajının baş ağrısı atak sayısında, ağrı sıklığı şiddetinde azalma sağlanması tedaviye dirençli hastalarda sinir blokajının etkili bir tedavi yöntemi olarak kullanılabileceğini düşündürtmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Gerilim Tipi Başağrısı,ilaç Aşırı Kullanım Başağrısı ,sinir Blokajı

Effectıveness of Nerve Blocks in Patıents Wıth Chronıc Tensıon-Type Headache and Drug Overuse

Abstract

Aim: A tension-type headache (TTH) is a primary headache disorder and is also a common painful condition. A medication-overuse headache (MOH) is a chronic headache lasting more than 14 days in a month and occurs as a result of the frequent use of analgesic derivatives in individuals with a primary headache disorder. Medication-overuse headaches occur at a rate of 1.9% in patients diagnosed with tension-type headaches. These patients also observe that their excessive use of analgesics negatively affects their quality of life. In this study, the efficacy of nerve blocks in chronic tension-type headache patients with excessive analgesic use was analyzed. The frequency of pain and its effect on their visual analogue scale (VAS) scores were investigated. Materials and Methods: Local lidocaine injections were administered to 20 chronic TTH patients diagnosed with drug overuse. Analgesic use, VAS score, and pain frequency were evaluated for all patients at the 0th month before the nerve block treatment and on the 1st month and 6th month after treatment. Statistical Analysis: VAS measurements and excessive use of analgesics were found to be significantly lower after the 1st and 6th months when compared with the time before the block treatment. There was no significant difference between the 1st and 6th months. Results: It was determined that the number of painful days within a month and the pain severity assessed (as by the VAS scores) were statistically significantly lower in patients with chronic tension headaches and drug overuse who underwent nerve block treatment when compared with their scores prior to treatment. Therefore, nerve blocks can be used as an effective treatment for patients with chronic tension-type headache and medication overuse to reduce the frequency and severity of headaches; this was also effective for patients who were resistant to other treatments.

Keywords: Chronic Tension-Type Headache,medication Overuse Headache,nerve Blockage

Makale id= 268

Sözlü Sunum

İlk Bulgular: İyi Huylu Meme Kanserı Hücrelerinin Davranışlarını İnhibe Etmek İçin Pıwı Interactıng Rna Uygulamasının Verimliliği

Dr. Öğretim Üyesi Çağrı Öner[1] , Prof.Dr. Ertuğrul Çolak[2]

[1]Maltepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji ve Genetik ABD., İstanbul/
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ABD., Eskişehir/
*Corresponding author: Çağrı ÖNER

Özet

Kısa kodlamayan RNA'lar, gen tedavisi için yararlı olabilecek yeni umut veren moleküllerdir. PIWI interacting RNA'lar, kanser hücrelerinin genetik karakteristiklerini düzenleyen ve transpozonların susturulmasını sağlayan kısa kodlamayan RNA ailesinin yeni üyesidir. Çalışmamızda piR-651 inhibisyonunun, MCF-7 hücrelerinin hücresel davranışları üzerindeki etkisini gözlemlemeyi amaçlandı. piR-651 transfeksiyonundan 24, 48 ve 72 sonra proliferasyon ve adezyon değişikliklerini belirlemek için XTT tabanlı yöntemleri kullanıldı. Ayrıca, piR-651 transfeksiyonundan sonra MCF-7 hücrelerinin 0., 24. 48. ve 72. saatlerindeki yara iyileşmesini gözlemlendi. 48. saatte anti-piR-651 transfeksiyonunun MCF-7 hücrelerinin proliferasyonunda düşüşe neden olduğu belirlendi ($p < 0.001$). Transfeksiyondan hem 24 hem de 48 saat sonra adezyonda gruplar arasında bir değişim istatistiksel olarak anlamlı azalma şeklinde belirlendi ($p<0.001$). Yaranın iyileşmesi anti-piR-651 ile transfekte edilmiş hücrelerde kontrol ve sham gruplarına göre daha yavaş olduğu gözlendi. Elde ettiğimiz sonuçlarımıza göre piR-651 inhibisyonunun MCF-7 hücrelerinin çoğalmasında, adezyonunda ve hareketliliğinde bir azalmaya neden olduğunu belirlenmektedir. Ayrıca, piR-651 inhibisyonu MCF-7 hücrelerin adezyon ve motilite özelliklerinin kısmi baskılanmasına neden olmuştur. Elde ettiğimiz bu sonuçlar, MCF-7 hücrelerinin karakteristik özelliklerini kontrol etmek için piR-651'in kullanışlı olabileceğine ışık tutan ilk sonuçlardır. * Bu çalışma Maltepe Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu (MUAR) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Adezyon, Mcf-7, Motilite, Pir-651, Proliferasyon

First Evidences: the Efficiency of Pıwı Interacting Rna Application for İnhibiting Behaviors of Benign Breast Cancer Cells

Abstract

Small non-coding RNAs are the new hope and molecules which may be useful for gene therapy. PIWI interacting RNAs are novel member of small non-coding RNAs which regulate transposon silencing and genetics of cancer cells. In this study, we aimed to observe the impact of piR-651 inhibition on cellular behaviors of MCF-7 cells. We used XTT based methods to determine the proliferation and adhesion changes at 24th, 48th and 72nd hour of piR-651 transfection. Furthermore, we observed the wound healing of MCF-7 cells at 0, 24th, 48th and 72nd hours after piR-651 transfection. A decrease of proliferation was determined both anti-piR-651 transfection to MCF-7 cells at 48th hour ($p<0.001$). Furthermore, a statistically significant decrease in adhesion between groups was determined at both 24 and 48 hours after transfection ($p <0.001$). The healing of wound was slower in anti-piR-651 transfected cells than both control and sham groups ($p<0.001$). Our obtained results indicate that the inhibition of piR-651 causes a decrease of proliferation, adhesion and motility of MCF-7 cells. Moreover, inhibition of piR-651 caused characteristics of MCF-7 cells to reduce partially. These obtained results are the first results of which will shed on light to the usage of these piR-651 against to control the characteristics of MCF-7 cells. *This study was supported by Maltepe University Scientific Research Projects Commission (MUAR).

Keywords: Adhesion, Mcf-7, Motility, Pir-651, Proliferation

Makale id= 310

Sözlü Sunum

İmplante Edilen Kardiyoverter Defibrilatör Batarya Değişimi ile İlişkili Akut Psikotik Atak: Vaka Sunumu

Dr. Abdullah Arif Yılmaz[1] , Dr. Mehmet Fatih Üstündağ[2] , Doç.Dr. Halil Özcan[3]

[1]sağlık bilimleri üniversitesi İstanbul Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Kalp ve Damar Cerrahisi
[2]sağlık bilimleri üniversitesi Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi
[3]Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı

Özet

İmplante edilebilir kardiyoverter defibrilatörler (ICD'ler), taşikardi, fibrilasyon ve kalp yetmezliğinin tedavisinde kullanılır. ICD implantasyonundan sonra hastalarda anksiyete, depresyon gibi psikiyatrik belirtiler sıklıkla saptanır. Bu, ICD bataryasını değiştirdikten sonra akut psikoz teşhisi konan bir hasta hakkında vaka sunumudur. Literatürde bu tarihe kadar böyle bir olay bildirilmemiştir. Bu nedenle ICD'li hastalarda psikiyatrik hastalıklara yol açabilecek olası patofizyolojik mekanizmaları tartışacağız.

Anahtar Kelimeler: Psikoz, İmplante Edilebilir Kardiyoverter Defibrilatör

Acute Psychotic Episode Related to the Replacement of Implantable Cardioverter Defibrillator Battery: Case Report

Abstract

Implantable cardioverter defibrillators (ICDs) are used for the treatment of tachycardia, fibrillation and heart failure. Psychiatric symptoms such as anxiety, depression are often detected in patients after ICD implantation. This is a case report about a patient diagnosed with acute psychosis after changing the battery of his ICD. No such incidence has been reported in the literature up to this date. Therefore, we will discuss the possible pathophysiologic mechanisms that might lead to the psychiatric illnesses in patients with ICD.

Keywords: Psychosis, İmplantable Cardioverter Defibrillator

Makale id= 99

Sözlü Sunum

İnme ile Prezente Olan Takayasu Arteriti Olgu Sunumu

Dr. Şaziye Melike Işık[1] , Doç.Dr. Gökhan Özdemir[2]

[1]Konya Numune Hastanesi
[2]Selçuk Üniversitesi Tıp fakültesi Hastanesi
*Corresponding author: Şaziye Melike Işık

Özet

Takayasu Arteriti, aort ve ana dallarını tutan idiopatik granülamatöz bir vaskülittir. Hastalık nadir görülse de hayatı tehdit eden komplikasyonlara yol açabilir. İskemik inme bu hastalığın ciddi komplikasyonlarından biridir. 19 yaşında kadın hasta ani gelişen afazi ve sağ hemiparezi yakınması ile başvurdu. Difüzyon ağırlıklı manyetik rezonans görüntülemede (MRG) sol bazal ganglion civarında akut enfarkt izlendi. Sistemik muayenesinde solda radial nabız palpe edilemedi. Beyin bilgisayarlı tomografi (BT) anjiografi'de sol internal karotis arterde şüpheli oklüzyon ve damar duvarında düzensizlik izlendi. Dijital substraksiyon anjiografi (DSA) incelemesinde; sol ana karotis arterde ve sol subklavian arterde dolum izlenmedi, sağ internal karotis arterde düzensizlikler izlendi. Torakal ve abdominal BT anjiografi'de torakal aort ve abdominal aort duvarında diffüz kalınlaşma, sol renal arter proksimalinde ciddi darlıkizlendi. Hastamızın genç yaşta olması, solda radial nabızın alınamaması ve tipik anjiyografi görüntüleri izlenmesi üzerine Takayasu Arteriti tanısı koyduk. Yüksek doz steroid tedavisi ile kas gücü defisiti azaldı ve afazisi düzeldi.Sonuç olarak; iskemik- hemorajik inme ya da geçici iskemik atak semptomları ile başvuran genç hastalarda etyoloji araştırılırken Takayasu Arteriti de ayırıcı tanılar arasında bulundurulmalıdır. Erken tanı ve etkin tedavi ile bu hastaların mortalite ve morbiditesini azaltmak mümkün olabilir.

Anahtar Kelimeler: Takayasu Arteriti, İskemik İnme, Geçici İskemik Atak

Takayasu Arteritis Presenting With Ischemic Stroke: A Case Report

Abstract

Takayasu arteritis is an idiopathic granulomatous vasculitis of the aorta and its main branches. Although the disease is rare, it may lead to life-threatening complications. Ischemic stroke is one of the serious complications of this disease. A 19-year-old female patient presented with acute-onset aphasia and hemiparesis on her right side. Diffusion-weighted magnetic resonance imaging (MRI) showed acute infarction around the left basal ganglion. In the systemic examination, the left radial pulse could not be palpated.Brain computed tomography (CT) angiography showed suspicious occlusion of the left internal carotid artery and irregular vascular wall.In digital subtraction angiography (DSA); left main carotid artery and left subclavian artery showed no filling, irregularities in the right internal carotid artery. Thoracic and abdominal CT angiography showed diffuse thickening of the thoracic aorta and abdominal aortic wall and severe stenosis in the proximal left renal artery. Since our patient was young, left radial pulse could not be obtained and typical angiography images were observed, we diagnosed Takayasu Arteritis.High-dose steroid therapy reduced hemiparesis and improved aphasia. As a result; Takayasu arteritis should be included in the differential diagnosis when investigating the etiology of young patients presenting with ischemic-hemorrhagic stroke or transient ischemic attack symptoms. Early diagnosis and effective treatment may reduce the mortality and morbidity of these patients.

Keywords: Takayasu Arteritis, İschemic Stroke, Transient İschemic Attack

Makale id= 87

Sözlü Sunum

İntravenöz İmmun Globin İnfüzyonu Sırasında Anaflaktik Şok Gelişen Bir Yenidoğan: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Şebnem Kader[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Neonatoloji Bilim Dalı
*Corresponding author: Şebnem kader

Özet

İntravenöz İmmun Globin (İVİG), sağlıklı insan plazmasından elde edilen havuzlanmış IgG moleküllerinden oluşan bir kan ürünüdür (1). Başlangıçta immün yetmezlik tanısı olan hastalara verilmek için üretilmiş olsa da, çeşitli otoimmün ve kronik inflamatuar hastalıkların tedavisinde kullanılmaktadır. Neonatoloji alanındaki en sık kullanım alanlarından birisi de, yenidoğanın izoimmun hemolitik hastalığıdır. İzoimmun hemolitik hastalıklar yenidoğanda sıklıkla patolojik hiperbilirubinemiye neden olurlar. İzoimmünizasyon en fazla Rhesus (Rh); A, B, AB ve O (ABO) kan grup uyuşmazlığı nedeniyle meydana gelmektedir. Minör kan grubu uyumsuzlukları (Kell, Duffy, MNS, P ve Diego) ve Rh subgrup uyuşmazlıkları da hemolizle seyrederek yenidoğanın izoimmun hemolitik hastalığına neden olabilmektedir. Ciddi neonatal hiperbilirubinemili olgularda yoğun fototerapi, İVİG uygulaması ve kan değişimi ile bilirubinin düşürülmesi ve kernikterus gelişiminin önlenmesi hedeflenmektedir. Yoğun fototerapiye yeterince yanıt vermeyen ve kan değişimi sınırına yakın hiperbilurubinemisi olan izoimmün hemolitik hastalığı olan yenidoğanlarda İVİG kullanımı önerilmektedir. İVİG' e karşı yan etki reaksiyonlarının tüm IVIG infüzyonlarının % 5- 15' inde meydana geldiği ve İVİG alan bireylerin % 20-50'sini etkilediği bildirilmektedir (2, 3). Yan etkilerin çoğu minör ve geçicidir. Bununla birlikte, % 2-6 oranında çeşitli ciddi sistemik reaksiyonlar meydana gelebilmektedir (4). Bu ciddi yan etkiler trombotik, renal, hematolojik ve nörolojik komplikasyonlar ve nadir olarak da anaflaktik reaksiyonlar şeklinde olabilir. Bu olgu sunumunda, izoimmun hemolitik hastalığa neden olan Rh uyuşmazlığı nedeniyle kan değişimi yapılan ve işlem sonrasında İVİG infüzyonu uygulanan bir yenidoğan olguda infüzyon sırasında yan etki olarak gelişen anaflaktik şok tablosu sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İntravenöz İmmun Globin, Anaflaktik Şok, Yenidoğan

A Newborn Developing Anaphylactic Shock During Intravenous Immune Globin Infusion: A Case Report

Abstract

Intravenous Immune Globin (IVIG) is a blood product consisting of pooled IgG molecules obtained from healthy human plasma (1). Although initially produced to be given to patients diagnosed with immunodeficiency, it is used in the treatment of various autoimmune and chronic inflammatory diseases. One of the most common areas of use in neonatology is the isoimmune hemolytic disease of the newborn. Isoimmune hemolytic diseases often cause pathological hyperbilirubinemia in the newborn. Isoimmunization mostly occurs due to Rhesus (Rh) and A, B, AB and O (ABO) blood group incompatibility. Minor blood group incompatibilities (Kell, Duffy, MNS, P, and Diego) and Rh subgroup incompatibilities may also progress with hemolysis and cause isoimmune hemolytic disease of the newborn. In cases with severe neonatal hyperbilirubinemia, intensive phototherapy, IVIG application and exchange transfusion are used to reduce bilirubin and it is aimed to prevent the development of kernicterus. IVIG use is recommended in newborns with isoimmune hemolytic disease who do not respond adequately to intensive phototherapy and have hyperbilurubinemia near the exchange border. It has been reported that adverse effects of IVIG therapy occur in 5-15% of all IVIG infusions and affect 20-50% of individuals treated with IVIG (2, 3). Most of the adverse effects are minor and temporary. However, 2-6% of various serious systemic reactions may occur (4). These serious adverse effects can be in the form of thrombotic, renal, hematological and neurological complications and rarely in the form of anaphylactic reactions. In this case report, a newborn who developed anaphylactic shock as an adverse effect during IVIG therapy after performing exchange transfusion due to affected Rh incompatibility is presented.

Keywords: Intravenous Immune Globin, Anaphylactic Shock, Newborn

Makale id= 150

Sözlü Sunum

Isparta Şehir Hastanesi, Tıbbi Biyokimya Laboratuvarında Numune Ret Nedenlerinin Sigmametrik Değerlendirilmesi

Dr. Cemal Polat[1]

[1]Isparta Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Numune ret nedenlerinin analizini yapmak ve altı sigma süreciyle değerlendirmektir. Elde edilecek sonuçlarla gerekli takip ve düzenlemelerin yapılması amaçlanmıştır. Yöntem: Veriler, laboratuvar bilgi sisteminden retrospektif olarak elde edilmiştir. Çalışma 1 Ocak 2019 - 31 Aralık 2019 tarihleri arasını kapsamaktadır. Çalışmaya biyokimya, hormon, koagülasyon, idrar, HbA1c, toksikoloji, OGTT ve tarama testleri dâhil edilmiştir. Ret nedenleri IFCC kalite göstergelerinin harmonizasyonu önem derecesi 1'e göre gruplandırılmıştır. Veriler, ret nedenlerine göre; acil bölümü, poliklinikler ve klinik servisler olarak ayrı ayrı değerlendirilmiştir. Kalite indikatörü uygunsuzluk oranları, milyon fırsattaki yanlış olasılığı ve altı sigma düzeyleri hesaplandı. Pareto analizi yapıldı. Bulgular: Biyokimya laboratuvarımızda 2019 yılında toplamda 727.973 numune kabul edilmiş ve 6.492 numune reddedilmiştir. Acil bölümünde 2114 (%1.79), polikliniklerde 1049 (%0.22) ve servislerde 3329 (%2.49) numune reddedilmiştir. En sık ret nedenleri sırasıyla; yanlış dolum seviyesi (%33.35), yanlış örnek tipi (%19.15), hemolizli örnek (%15.37) olduğu görülmüştür. Tüm hastanede, kalite indikatörü uygunsuzluk oranı %0.89, milyon fırsattaki yanlış olasılığı 8.918 ve altı sigma düzeyi 3.9 olarak tespit edildi. Sonuç: Hastanemizde numune ret sıklığımız kabul edilebilir düzeyde bulunmuştur. En sık numune ret oranı servislerde ve en az polikliniklerde görülmüştür. Tüm hastanede en sık numune ret nedeni yanlış dolum seviyesi olup en sık polikliniklerde tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlar, preanalitik evredeki hataları azalmak ve mevcut standart kalitenin arttırılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Preanalitik Evre, Numune Red Nedenleri, Altı Sigma, Kalite İndikatörü, Pareto Analizi

Sigmametric Evaluation of Reasons for Sample Rejection in the Medical Biochemistry Laboratory of Isparta City Hospital

Abstract

Purpose: Analyzing the reasons for sample rejection and evaluating with the six sigma process. It is aimed to do the necessary follow-ups and arrangements with the results obtained. Method: Data were obtained from the laboratory information system retrospectively. The study covers the time period between January 1st, 2019 and December 31st, 2019. Biochemistry, hormone, coagulation, urine, HbA1c, toxicology, OGTT and screening tests were included in the study. The reasons for rejection were grouped according to importance level 1 of the harmonization of IFCC quality indicators. According to the reasons for rejection; data were separately evaluated as emergency department, polyclinics and clinical wards. Quality indicator non-conformance rates, probability of error per million opportunity and six sigma levels were calculated. Pareto analysis was performed. Results: In our biochemistry laboratory, a total of 727,973 samples were accepted in 2019 and 6,492 samples were rejected. 2114 (1.79%) samples were rejected in the emergency department, 1049 (0.22%) in the polyclinics, and 3329 (2.49%) samples in the clinical wards. The most frequent reasons for rejection were incorrect filling levels (33.35%), incorrect sample type (19.15%) and hemolyzed samples (15.37%), respectively. For the hospital in total, the quality indicator non-compliance rate was detected as 0.89%, the probability of false million opportunities was 8918 and the six sigma level was detected as 3.9. Conclusion: In our hospital, our rate of sample rejection was found to be at an acceptable level. The highest sample rejection rate was seen in the clinical wards and the least in the polyclinics. The most common reason for sample rejection at the entire hospital was the incorrect filling level, and it was most frequently detected in the polyclinics. The results obtained will contribute to reduce the errors in the preanalytical phase and to increase the current standard quality.

Keywords: Keywords: Preanalytical Stage, Causes of Sample Rejection, Six Sigma, Quality İndicator, Pareto Analysis

Makale id= 207

Sözlü Sunum

İzole Vasküler Düz Kas Üzerinde Levodropropizinin Kalsiyum Kanalını Bloke Edici Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Nihan Cankara[1] , Dr. Öğretim Üyesi Ekrem Çiçek[1] , Prof.Dr. Mehmet Kaya Özer[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji ABD

Özet

Amaç: Çalışmamızda levodropropizinin olası kalsiyum kanal blokörü aktivitesini göstermeyi ve bu aktiviteyi tavşan aort dokusunda potent bir kalsiyum kanal bloker olan diltiazem ile karşılaştırmayı amaçladık. Yöntem: Torasik aort izole edildi ve 25 ml Krebs solüsyonuna daldırılarak gerilim değerleri hesaplandı. Doz gevşeme yanıtı, kalsiyumsuz Krebs çözeltisinde araştırıldı. Ön kontraksiyon için 10-5 mol/l fenilefrin kullanıldı ve levodropropizin uygulaması ve kümülatif konsantrasyonlarda kalsiyum (10-4-10-2 mol/l) ilavesiyle doz-cevap eğrileri oluşturuldu. Bulgular: Levodropropizin, %51.09 ± 5.56 oranında kalsiyumun neden olduğu kasılmaların maksimum yanıtını inhibe etmiştir. Levodropropizin ve diltiazemin inhibitör etkileri sırasıyla %95.96 ± 3.12 ve %78.28 ± 6.78 olarak hesaplanmıştır ($p < 0.05$). IC50 değerlerine göre levodropropizin ve diltiazem için -logIC50 değerleri sırasıyla 5.095 mol/l ve 4.494 mol/l olarak hesaplanmıştır. Sonuç: Sonuçlarımız levodropropizinin hücre dışı kalsiyum girişini diltiazemden daha güçlü bir şekilde inhibe ettiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Levodropropizin; Vazodilatasyon; Organ Banyosu; Kalsiyum Kanalları

Calcium Channel Blocking Effect of Levodropropizine On Isolated Vascular Smooth Muscle

Abstract

Objective: In the present study we aimed to demonstrate the possible calcium channel blocker activity of levodropropizine and compare that activity with diltiazem which is a potent calcium channel blocker on aorta tissue of rabbits. Methods: Thoracic aorta was isolated and immersed in 25 ml Krebs solution then tension levels were calculated. Dose-relaxation response was investigated in calcium-free Krebs solution. 10-5 mol/l phenylephrine was used for pre-contraction

and dose-response curves were created by levodropropizine administration and addition of calcium (10-4-10-2 mol/l) with cumulative concentrations. Results: Levodropropizine inhibited the maximum response of calcium-induced contractions (51.09±5.56%). After inhibitory effects of levodropropizine and diltiazem were calculated 95.96±3.12% and 78.28±6.78% respectively ($p<0.05$). According to the IC50 values -logIC50 was calculated for levodropropizine and diltiazem (5.095 mol/l and 4.494 mol/l respectively). Conclusion: Our results demonstrated that levodropropizine inhibited extracellular calcium entry which was more potent than diltiazem.

Keywords: Levodropropizine; Vasodilatation; Organ Bath; Calcium Channels

Makale id= 74

Sözlü Sunum

Jinekomastide Atipi İnsidansı ve Erkek Meme Kanseri Riski İle İlişkisi

Uzman Ramazan Uçak[1]

[1]SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Suam Patoloji Bölümü

Özet

Konu: Jinekomastide atipik histopatolojik değişiklikler ve erkek meme kanseri riski ile ilişkisi Amaç: EMK insidansı tüm meme kanserlerinin %1'inden daha az olduğu için etyolojisi ve risk faktörleri, kadın meme kanserlerinden daha az anlaşılabilmiştir. Atipik değişiklikler, kadın meme kanseri için bilinen bir risk faktörüdür, erkeklerdeki etkileri hakkında ise çok az şey bilinmektedir ve jinekomastili hastalarda nadir görülen bir olaydır. Jinekomastinin, Erkek Meme Kanseri (EMK) riski oluşturmadığı genel kabul görmekle birlikte son zamanlarda, jinekomastide gözlenen atipik değişikliklerin insidansı ile bunun, EMK riskine etkisi tartışılmakta ve yeni çalışmalarda araştırılmaktadır. Çalışma, takipli jinekomasti olgularında, atipi insidansı ve meme kanserine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı. Yöntem: 12-90 yaş arasında 108 erkek olgudan operasyonla çıkarılan 151 adet meme dokusu incelendi. Bu dokulardan örneklenerek hazırlanan rutin preperatlarda, jinekomasti zemininde gelişen atipik histopatolojik değişikliklerin varlığı araştırıldı. Çelişkili olgularda, ek olarak immünohistokimyasal inceleme yapıldı.Veriler gruplandı ve istatistiksel analiz uygulandı. Bulgular:151 adet meme dokusunda, 22 adet basit hiperplazi, 8 adet atipik duktal hiperplazi (ADH), 1 adet duktal karsinoma in situ (DKIS) bulundu. Takip süreleri boyunca hiçbir hastada meme kanseri görülmedi. ADH, basit hiperplaziye göre daha genç hastalarda görüldü (p=0.021). Lezyon boyutu ile ADH insidansı arasında ilişki bulunmadı (p=0.538). Sonuç:Araştırmada, jinekomastili olgularda belirlenen ADH'nin, literatürdeki güncel veriler paralelinde, meme kanseri riski oluşturmadığı görülmektedir. Ancak, olgu sayısı çok büyük serilerde, jinekomasti zemininde atipi varlığının, araştırılmaya ihtiyaç olduğu kabul gören bir gerçekliktir.

Anahtar Kelimeler: Jinekomasti, Atipik Duktal Hiperplazi, Erkek Meme Kanseri

Incidence of Atypia in Gynecomastia and İts Relationship With Male Breast Cancer Risk

Abstract

Subject: Atypical histopathologic changes in gynecomastia, its relationship with male breast cancer risk. Aim: Since the incidence of Male Breast Cancer (MBC) is less than 1% of all breast cancers, its etiology and risk factors are less understood than female breast cancers. Atypical changes are a known risk factor for female breast cancer, little is known about their effects in men and is a rare event in patients with gynecomastia. Although it is generally accepted that gynecomastia does not pose a risk of (MBC), the incidence of atypical changes observed in gynecomastia and its effect on MBC risk have been discussed and investigated in new studies. The study was conducted to determine the incidence of atypia and its effect on breast cancer in cases of gynecomastia with follow-up. Method: 151 breast tissues surgically removed from 108 male patients aged 12-90 years were examined. The presence of atypical histopathological changes on the basis of gynecomastia was investigated in routine preparations prepared by sampling these tissues. In contradictory cases, an additional immunohistochemical examination was performed. The data were grouped, statistical analysis was performed. Results: 22 simple hyperplasia, 8 ADH, 1 Ductal carcinoma in situ (DCIS) were found in 151 breast tissues. Breast cancer was not observed in any of the patients during the follow-up period. ADH was seen in younger patients compared to simple hyperplasia ($p = 0.021$). There was no relationship between lesion size and the incidence of atypia ($p = 0.538$). Conclusion: In the study, it is seen that ADH determined in cases with gynecomastia does not pose a risk of breast cancer in parallel with the current data in the literature. However, it is an accepted reality that the presence of atypia on the basis of gynecomastia needs to be investigated in series with a large number of cases.

Keywords: Gynecomastia, Atypical Ductal Hyperplasia, Male Breast Cancer

Makale id= 59

Sözlü Sunum

Kalça Kırığı Nedeniyle Opere Edilen 65 Yaş Üstü Hastalarda Nötrofil Lenfosit Oranı ve Albumin Seviyesinin Postoperatif Mortaliteye Etkisi

Dr. Metin Çelik[1]

[1]Malatya Merkez

Özet

AMAÇ: Çalışmamızda 65 yaş üstü kalça kırığı nedeniyle opere edilen hastalarda nötrofil lenfosit oranı ve albümin değerlerinin cerrahi sonrası ilk 1 yılda gözlenen mortalite ile arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık. YÖNTEM: Çalışmaya Mayıs 2018 - Mayıs 2019 arasında Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesinde kalça kırığı nedeniyle opere edilen 65 yaş üstü 125 hasta dahil edildi. Arşiv sistemi üzerinden retrospektif tarananan hastalara ait yaş , cinsiyet , postoperatif 1. gün nötrofil lenfosit sayıları ve oranları , albümin değeri gibi bilgilere ulaşıldı. Ayrıca çalışma grubunun postoperatif mortalite durumu telefonla aranarak tespit edildi. Hastalar iki gruba ayrıldı. Grup 1; ameliyattan 1 yıl sonra ölen hastaları tanımlarken, grup 2 ; ameliyattan 1 yıl sonra yaşayan hasta grubu olarak tanımlandı. Grup 1 ve grup 2 deki hastaların postoperatif 1. gün NLO ve albümin değerleri karşılartırıldı. BULGULAR: Çalışmaya dahil edilme ve dışlanma kriterlerine uygun 125 hasta dahil edildi. Grup 1'de 95 hasta vardı.Hastalardan 65 i (%66) kadın, 30 u (%34) erkekti.Yaş ortalaması 75.35± 6.8 idi. Grup 2'de 30 hasta vardı. Hastalardan 15 i (%50) kadın,15 i (%50) erkekti. Yaş ortalaması 77.3±7.6 idi. Grup 1 deki hastaların albümin değeri 2.7±0.3, grup 2 deki hastaların albümin değeri 2.9±0.4 idi. İki grup arasında albümin değerleri açısından anlamlı fark yoktu .($p>0.005$) Grup 1 deki hastaların NLO 4.32±1.59 , grup 2 deki hastaların NLO 6.59±2.93 idi.İki grup arasında NLO açısından anlamlı fark olduğu görüldü. ($p<0.005$) SONUÇ: Bu çalışmada 65 yaş üstü kalça kırığı nedeniyle opere edilen hastalarda albümin değeri her iki grupta da düşük bulundu ama değerlerin mortalite ile ilişkisi anlamlı değildi. Her iki grup arasında NLO açısından anlamlı fark olduğu görüldü. NLO'nun cerrahi sonrası ilk 1 yılda gözlenen mortaliteyle ilişkili olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kalça Kırığı,albümin,nötrofil Lenfosit Oranı ,mortalite Oranı

Makale id= 219

Sözlü Sunum

Kandaki Düşük Dnmt3a ve Dnmt3b Eksepresyon Düzeyleri: Akut Miyeloid Lösemi (Aml) Hastalarının Bir Örneğinde Kötü Prognostik Belirteçler.

Araştırmacı Rana Al Husaini[1] , Dr. Ahmad Al Esau [2] , Dr. Naser Almizel[2] , Prof.Dr. Ghassan Aziz [3] , Prof.Dr. Majd Aljamali[4]

[1]Onkoloji Enstitüsü - Istanbul üniversitesi - Istanbul Turkeye
[2]Dept. Hematology, School of Medicine, Univ. Damascus, Damascus, Syria
[3]Dept. Internal Medicine, School of Medicine, Univ. Damascus, Damascus, Syria
[4]Dept. Biochemistry and Microbiology, School of Pharmacy, University of Damascus\

Özet

De novo DNA metiltransferazların (DNMT'ler) ekspresyonunun deregülasyonu, AML ve diğer tümörlerde zayıf prognoz ile ilişkilendirilmiştir. De novo DNMT'lerin lökemogenez ve AML gelişimindeki olası rolünü inceleme girişimi olarak, 58 yeni tanı konmuş, tedavi edilmemiş AML hastasında Dnmt3a / Dnmt3b ekspresyon seviyelerini analiz ettik ve hastaların klinik parametreleri ile korelasyonlarını test ettik. Cinsiyet, yaş, WBC'ler ve kan blast yüzdesine göre Dnmt3a ve Dnmt3b seviyelerinde önemli bir fark yoktu. En yüksek Dnmt3a ve Dnmt3b ekspresyon seviyeleri sırasıyla M1 ve M4 alt tiplerinde bulunurken, M3 hastaları en düşük seviyeleri ifade ederken, iki DNMT arasında güçlü korelasyon da bulundu ($r = 0.83$, $p = 0.001$). Tam remisyon üzerinde iki DNMT'nin önemli bir etkisi bulunmadı. Bununla birlikte, düşük Dnmt3a ifade edicileri, yüksek Dnmt3a ifade edicilerinden (5 ay) daha kısa medyan genel sağkalım (OS)'ye (2.5 ay) sahipti ($p = 0.2$). Benzer şekilde, düşük Dnmt3b ifade edicileri, yüksek Dnmt3b ifade edicilerinden (14 ay) daha kısa medyan genel sağkalım (OS'ye (3 ay) sahipti ($p = 0.7$). DNMT medyan düzeylerine bağlı olarak AML hastalarını üç gruba ayırdık; her iki genin düzeylerinin yükseldiği (grup 1), her ikisinde de azaldığı (grup 2) ve yalnızca bir DNMT geninin düzeylerinin yükseldiği (grup 3). Ortanca medyan genel sağkalım (OS), grup 2'de 5 aya kıyasla 1.5 ay ve grup 1'de 15 aydan fazlayidi ($p = 0.6$). Sonuç olarak, düşük DNMT ekspresyon seviyeleri kötü prognoz ile ilişkilidir, bu nedenle hipometilasyon ajanları, özellikle düşük seviyelerde metiltranferazları olan hastalarda önlemlerle endike edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dnmt3a, Dnmt3b, Aml, Prognoz

Low Dnmt3a and Dnmt3b Expression Levels in Blood: Poor Prognostic Markers in a Sample of Acute Myeloid Leukemia (Aml) Patients

Abstract

Deregulation of de novoDNA methyltransferases (DNMTs) expression has been associated with poor prognosisin AML and other tumors. As an attempt to examine the possible role of de novo DNMTs inleukemogenesis and AML development, we analyzed Dnmt3a/Dnmt3b expression levels in 58 newly diagnosed, untreatedAML patients, and tested their correlations withpatient clinical parameters. There were no significant differences in Dnmt3a and Dnmt3b levels according to gender, age, WBCs, and percentage of blood blasts.The highest Dnmt3a and Dnmt3b expression levels were found in M1 and M4 subtypes, respectively, while M3 patients expressedthe lowest levels, where strong correlation between the two DNMTs was also found (r=0.83, p=0.001). No significant effects of the two DNMTs were found on complete remission. Nonetheless, lowDnmt3a expressers had shorter median OS (2.5 months) than high Dnmt3a expressers (5 months) (p=0.2). Similarly, low Dnmt3b expressers had shorter median OS (3 months) than high Dnmt3b expressers (14 months) (p=0.7). We further divided AML patients depending on DNMTs median levels into three groups; those where levels of both genes were elevated (group 1), decreased in both (group 2), and those where levels of only one DNMT gene were elevated (group 3). Median OS was 1.5 months in group 2 compared to 5 months in group 3, and more than 15 months in group 1 (p=0.6). In conclusion, low DNMTs expression levels are associated with poor prognosis so hypomethylation agents must be indicated with precautions, especially in patients with low levels of methyltranferases.

Keywords: Dnmt3a, Dnmt3b, Aml, Prognosis

Makale id= 157

Sözlü Sunum

Kardiyovasküler Sistem ve Covıd-19

Uzman Şahbender Koç[1]

[1]SBÜ.Ankara Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Kardiyovasküler sistem ve COVID-19 Özet: COVID-19'un etkeni akut solunum sendromu koronavirüs 2 (SARS-CoV-2) virüsüdür. Hastalığın birinci aşaması, üst solunum yolu enfeksiyonuna özgü semptomlarla ilk 7 günde ortaya çıkar. Vakaların yaklaşık% 80'i iyileşir. İkinci aşama hastaların yaklaşık %15'inde ortaya çıkar ve onuncu günden itibaren semptomlar dispne, öksürük ve oksijen satürasyonu azalmasıyla kötüleşmeye başlar.Yaklaşık% 5'i, hipoksemi ve ateşin kötüleşmesi ile üçüncü faza veya şiddetli pnömoniye evrilir. COVID-19 ile ilişkili kardiyovasküler hasarın gelişiminin altında yatan mekanizmalar tam bilinmemektedir. Anjiotensin konverting enzim(ACE2) ekspresyonunun, ana faktörlerden biri olduğu düşünülmektedir. ACE2'nin hem kardiyovasküler sistemde hem de immün sistemde önemli rolleri vardır. SARS-CoV-2, kardiyomiyositler, endotelyal hücreler ve perisitler dahil olmak üzere birden fazla kardiyovasküler hücre tipini doğrudan enfekte edebilir.Şiddetli pulmoner hasar nedeniyle, hipokseminin kardiyomiyositin enerji beslemesinin azalmasına neden olduğuna, hücre içi asidoza ve reaktiv oksijen radikalleri'nin hücre zarını yok etmesine neden olduğuna inanılmaktadır. Sitokinler ve enflamatuar aracılar da kapiller endotelyal hücreleri aktive edebilir, böylece hücresel göç için kapiller geçirgenliği artırabilir.Bu pıhtılaşma kademesinin aktivasyonu ile birlikte endotel hasarına ve doku faktörüne maruz kalmaya neden olur, hiper pıhtılaşma durumu, tromboembolik olaylar ve yaygın intravasküler pıhtılaşma ile artan kanama riski oluşturur.Sistemik inflamasyonun da etkisi , beyin natriüretik peptid ,troponin ve N-terminal prohormonunun artması ile miyokardiyal hasar artar ve sonuç olarak CV komplikasyonlar ile sonuçlanan olaylar dikkat çekicidir. Akciğerler, böbrek,ince bağırsak ve kalp dahil olmak üzere çok sayıda organda enflamatuar hücrelerin toplandığı belirgin endotelit tanımlanmıştır.Endotel hücrelerinin her organın önemli bir bileşeni olduğu ve yüksek düzeyde ACE2 ekspresyonuna sahip olduğu düşünüldüğünde, endoteldeki iltihap, COVID-19'un çeşitli klinik belirtilerinin altında yatabilir. SARS-CoV-2, diğer solunum yolu virüsleri gibi tercihli olarak akciğerleri ve solunum yolunu enfekte etmesine rağmen, kardiovasküler hastalık, felç, nöbetler, karaciğer hasarı, böbrek disfonksiyonu ve gastrointestinal semptomlar dahil çok çeşitli ekstrapulmoner belirtilere neden olabilir,dokularda histolojik kanıtlar ve SARS-CoV-2 RNA gösterilmiştir. COVID-19, miyokardiyal hasar, aritmiler, akut koroner sendrom, kalp yetmezliği semptomlarında artma ve tromboembolizm gibi kardiyovasküler bozukluklara neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyovasküler Sistem ,covıd-19,aritmiler, Akut Koroner Sendrom, Tromboembolizm,sitokin Fırtınası

Makale id= 280

Sözlü Sunum

Karotid Bifurkasyonun Normal ve Ekstrakraniyal İnternal Karotid Arter Darlığı Vakalarında Morfometrik Değerlendirmesi

Dr. Pınar Çeltikçi[1] , Dr. Önder Eraslan[2] , Doç.Dr. Onur Ergun[3] , Prof.Dr. Işık Conkbayır[3] , Dr. Hasan Ali Durmaz[3]

[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi
[2]Erbaa Devlet Hastanesi
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Normal ve internal karotid arter (İKA) darlığı olan gruplarda dijital subtraksiyon anjiyografi (DSA) incelemeleri üzerinden karotid bifurkasyonun morfometrik ölçümlerinin elde edilmesi ve darlığa bağlı değişikliklerin araştırılmasıdır. Yöntem: Toplam 290 karotid bifurkasyonunun DSA incelemeleri çalışmaya dahil edilmiştir. Normal grupta distal ortak karotid arter (OKA) (bulbus), İKA ve eksternal karotid arter (EKA) çapları ölçüldü. Darlık varsa, darlık seviyesinde İKA çapı (İKA-S), post-stenotik dilatasyon (İKA-P) ve darlık distalinde normal İKA çapı (İKA-N) çapları alındı. Darlık yüzdesi The North American Symptomatic Carotid Endarterectomy Trial kriterlerine göre İKA-S ve İKA-N çapları kullanılarak hesaplandı. Darlık grubu <%50, %50-6% ve ≥%70 olarak kategorize edildi. EKA/OKA, EKA/İKA-N ve EKA/İKA-P oranları hesaplandı. Tek yönlü varyans analizi (ANOVA) normal ve darlık grupları arasındaki farklılıkları araştırmak için uygulandı. Bulgular: Normal bifurkasyonlarda bulbus, İKA ve EKA ortalama çapları sırasıyla 8,31 mm, 4,29 mm ve 3,88 mm olarak ölçüldü. Toplam ve klinik olarak anlamlı (≥%50) İKA darlığı insidansı sırasıyla %56,5 ve %25,2 idi. İki İKA tıkalıydı (%0,7). Normal ve darlık grupları arasında bulbus (p=0,79) ve EKA (p=0,774) çapları yönünden istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı. Öte yandan, tek yönlü varyans analizinde (ANOVA), İKA-N çapının anlamlı farklılık gösterdiğini saptanmış olup (p<0,00001), post hoc analiz ile İKA-N çapının ≥%70 darlık grubunda diğer gruplara göre anlamlı olarak daha küçük olduğu gösterildi (F=10,76879, p<0,05). P değeri <0,05 ise istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Sonuç: Bu çalışmada normal karotid bifurkasyonunun morfometrik ölçümlerini ve çalışma grubumuzda İKA darlığı insidansını sunuyoruz. İKA-N çapı ≥%70 darlık grubunda anlamlı olarak küçük bulunmuş olup bu durum hemodinamik parametrelerdeki telâfi edici (kompansatuar) değişikliklere bağlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Subtraksiyon Anjiyografisi; Karotid Arter Darlığı; Karotid Bifurkasyon; Morfometri

Morphometric Assessment of the Carotid Bifurcation in Extracranial Internal Carotid Artery Stenosis and Normal Subjects

Abstract

Aim: To acquire morphometric measurements of the carotid bifurcation structures on digital subtraction angiography (DSA) images in normal and internal carotid artery (ICA) stenosis groups and investigate if any significant alterations between these groups exist. Methods: DSA studies of 290 carotid bifurcations were enrolled following exclusion. In normal group, diameters of distal common carotid artery (CCA) (bulbus), ICA and external carotid artery (ECA) were measured. If ICA stenosis was present, ICA diameter at the stenosis level (ICA-S), post-stenotic dilatation (ICA-P) and normal ICA diameter distal to stenosis and post-stenotic dilatation (ICA-N) were also measured. Stenosis percentage was calculated using ICA-S and ICA-N measurements according to The North American Symptomatic Carotid Endarterectomy Trial criteria. Stenosis group was categorized as <50%, 50-69% and ≥70%. Also, ECA/CCA, ECA/ICA-N and ECA/ICA-P ratios were calculated. One-way ANOVA with repeated measures was performed to determine any significant difference between normal and stenosis groups. A p value <0.05 was considered statistically significant. Results: In normal subjects, mean diameters of bulbus, ICA and ECA were 8.31 mm, 4.29 mm and 3.88 mm respectively. Incidence of total and clinically significant (≥50%) ICA stenosis were 56.5% and 25.2%. Two ICAs were occluded (0.7%). There was no statistically significant difference between bulbus (p=0.79) and ECA (p=0.774) diameters in normal and different stenosis groups. On the other hand, one-way ANOVA test revealed a significant difference between ICA-N values of normal and different stenosis groups (p<0.00001). Post hoc analysis demonstrated a significant decrease in ICA-N values in the ≥70% stenosis group compared to other groups (F=10.76879, p<0.05). Conclusion: We report normal carotid bifurcation morphometric measurements accompanied by ICA stenosis incidence in our study cohort. ICA-N diameter was significantly lower in ≥%70 stenosis group which could be due to compensatory alterations in the hemodynamic parameters.

Keywords: Carotid Artery Stenosis; Carotid Bifurcation; Digital Subtraction Angiography; Morphometry

Makale id= 141

Sözlü Sunum

Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Yenidoğan İşitme Taraması Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Ayhan Kars[1]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: İşitme kaybı her 1000 canlı doğumda 1-3 insidansla görülen en sık doğumsal anomalidir. İşitme tarama programlarının amacı 3 ay içerisinde işitme kaybının tespit edilerek 6 aydan önce cihazlandırma ve rehabilitasyon çalışmalarına başlanmasıdır. İşitme kaybı bireylerin konuşma ve dil gelişimini engellediğinden **AUDITORY** programı ile işitme kaybının erken dönemde tespit edilerek tedaviye başlanması oldukça önemlidir. Bu çalışmada 2017-2020 yılları arasında Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yapılan yenidoğan işitme taraması sonuçlarının bildirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Retrospektif olarak planlanan bu çalışmaya 2017 Ocak-2019 Aralık ayları arasında Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde işitme taraması yapılan 6790 yenidoğan dahil edildi. Tüm bebeklere Sağlık Bakanlığı Ulusal İşitme Tarama Programı kapsamında tarama ABR (işitsel beyin sapı cevabı) testi yapıldı. İlk testten geçemeyen bebeklere 1 hafta sonra 2. test, 2. testten de geçemeyen bebeklere 2 hafta sonra 3. test yapıldı. 3. testten de geçemeyen bebekler referans merkeze sevk edildi. Bulgular: Çalışma için belirlenen tarih aralığında toplam 6790 yenidoğana tarama ABR testi yapıldı. 4701 bebek 1. testten, 1920 bebek 2. testten, 139 bebek 3. testten geçti. Bu 3 tarama ABR testinden geçemeyen ve referans merkeze sevk edilen 30 bebekten 19'u testi geçti. Kalan 11 bebekten (%0,162) 7'sinde (%0,103) tek taraflı, 4'ünde (%0,058) ise iki taraflı işitme kaybı tespit edildi. Bu işitme kaybı oranı literatürle uyumludur. Sonuç: Hayatın ilk yılı konuşma ve dil gelişimi açısından en kritik dönemdir. Önemli bir halk sağlığı sorunu olan işitme kaybının erken dönemde tarama testi ile tespit edilerek tedavi ve rehabilitasyona başlanması çok önemlidir. Bu tarama programı sayesinde işitme kaybı olan bebekler 6 ay içerisinde cihazlandırılmakta, bilateral işitme kaybı olanlarda 1-4 yaş arası koklear implant (biyonik kulak) cerrahisi yapılmaktadır. Böylece bu bebekler normal işitmeye sahip olmakta ve dil, sosyal ve kognitif yeteneklerin gelişmesi yönüyle yaşıtlarından geri kalmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İşitme Kaybı, İşitsel Beyin Sapı Cevabı (Abr), Yenidoğan İşime Tarama

Makale id= 247

Sözlü Sunum

Kauda Equina Sendromu Nedeniyle Cerrahi Tedavisi Yapılan Hastalarda Prolo Skorlaması ve Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Mert Şahinoğlu[1] , Prof.Dr. Hakan Karabağlı[1]

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı
*Corresponding author: Mert Şahinoğlu

Özet

Amaç: Kauda Equina Sendromu (KES) gelişen hastalarda genellikle kalıcı veya geçici nörodefisit ve ağrılar ortaya çıkar. Bunlara bağlı olarak da hastaların hayat kalitesi düşer. Biz de bu çalışma ile opere ettiğimiz KES' lu hastaların prolo ekonomik ve fonksiyonel skorlarını değerlendirerek cerrahi sonuçlarımızı ortaya koyduk. Yöntem: Kliniğimizde opere edilen 18 KES' lu hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların cerrahi öncesi ağrı ve nörodefisit durumları, hangi tanı ile opere edildikleri, operasyon sonrası nörodefisit ve ağrı durumları saptandı. Hastaların operasyon sonrası poliklinik takipleri sırasında prolo ekonomik ve fonksiyonel skorları tespit edildi. Bulgular: KES tanısı ile opere edilen 18 hastanın 12' si erkek, 6' sı kadındı. Bu hastaların yaş ortalaması 48 idi. 15 hastanın lomber disk hernisi, 3 hastanın lomber epidural metastaz nedeniyle opere edildiği tespite edildi. 16 hastanın ağrı şikayeti mevcutken, 7 hastada da medikal tedaviden fayda görmeyen ağrı şikayeti vardı. Hastaların 13' ünde motor kuvvet kaybı, 13' ünde hipoestezi, 6' sında idrar inkontinansı, 4' ünde eyer tarzı duyu kaybı mevcuttu. Cerrahi sonrası ortalama poliklinik takip süresi 3 yıldı. 12 (%66.6) hastanın nörodefisitinde ve 15 (%93.75) hastanın da ağrısında iyileşme olduğu gözlemlendi. Prolo ekonomik skorları incelendiğinde ise; 5 (%27.7) hastanın E5, prolo fonksiyonel skorlarına bakıldığında ise 7 (%38.8) hastanın F5 olduğu saptandı. Sonuç: KES nedeniyle opere edilen hastalarda ağrı en erken düzelir. Motor defisitlerin de daha erken düzelmeye başlaması beklense de hipoestezi ve üriner fonksiyonlarındaki düzelme oldukça geç olabilmektedir. Bu nedenle hastalar eski hayat kalitelerine ulaşamamaktadır. Sosyal ve mesleki yaşamlarında değişikliklere gitmeleri gerekmektedir. Cerrahi sonuçlarımızda da, hastaların kuvvet kayıplarında ve ağrılarında ileri derecede iyileşme gözlense de özellikle kuvvet kayıplarında tam iyileşme olmaması, üriner disfonksiyon ve hipoestezide iyileşme sağlanan hasta sayısının az olması prolo skorlarımıza da yansıdı.

Anahtar Kelimeler: Disk Hernisi, Kauda Equina, Prolo

Prolo Scoring and Results in Patients Who Have Surgical Treatment Due to the Cauda Equina Syndrome

Abstract

Aim: Patients with Cauda Equina Syndrome (CES) usually develop permanent or temporary neurodeficits and pain.Consequently, the quality of life of patients decreases.With this study,we have revealed our surgical results by evaluating the prolo economic and functional scores of the patients with CES that we operated on. Method: The files of 18 patients with CES who were operated in our clinic were retrospectively analyzed.Patients ' pain and neurodeficit conditions before surgery,with which diagnosis they were operated,postoperative neurodeficit and pain conditions were determined.Prolo economic and functional scores were determined during the postoperative outpatient clinic follow-up of the patients. Results: Of the 18 patients operated with the diagnosis of CES,12 were male and 6 were female.The average age of these patients was 48 years.It was determined that 15 patients were operated for lumbar disc herniation and 3 patients for lumbar epidural metastasis.7 patients had pain that did not benefit from medical treatment, while 16 patients had pain complaints.Of the patients,13 had loss of motor strength,13 had hypoesthesia,6 had urinary incontinence,4 had saddle like sensory loss.The average outpatient clinic follow-up time after surgery was 3 years.It was observed that 12 (66.6%) patients had recovery in their neurodeficiencies and 15 (93.75%) patients had recovery in their pain.When Prolo economic scores are examined;5 (27.7%) patients were E5,and 7 (38.8%) patients were F5 when their prolo functional scores were examined. Conclusion:In patients operated on for CES, the pain recovers at the earliest.Although it is expected that motor deficits will start to recover earlier,hypoesthesia and improvement in urinary functions may be quite late.Therefore,they need to make changes in their social and professional life.Although advanced recovery in strength losses and pain of patients is observed in our surgical results,the lack of complete improvement in strength losses,especially the lack of recovery in urinary dysfunction and hypoesthesia,is also reflected in our prolo scores.

Keywords: Cauda Equina, Disc Herniation, Prolo

Makale id= 189

Sözlü Sunum

Koah ve Covıd-19

Uzman Cihan Şahin[1] , Uzman Merve Bayraktaroğlu[1]

[1]TOBB Etu Hastanesi
*Corresponding author: cihan şahin

Özet

KOAH VE COVID 19 KOAH COVID-19 hastalarında en sık görülen komorbidite olamasa da dİğer komorbidite oranları ile kıyaslandığında özellikle beraberinde sigara içimi de varsa en kötü klinik sonuçlara sahiptir. Attaway ve arkadaşlarının 15586 semptomatik COVID-19 hasta ile yaptıkları çalışmada KOAH(+) insidansını (%9.2) olarak belirlemişler.Bu çalışmada gruplar arasında yoğun bakım ve invaziv ventilasyon gereksinimi,ayrıca hastanede kalış sürelerinde KOAH hasta grubunda anlamlı artış tespit edildi. KOAH hastalarında COVID -19 enfeksiyonunun neden daha ağır geçirildiği tam olarak aydınlatılamamış olsa da KOAH hastalarındaki ACE -2 expresyonunda artış görülmesi COVID -19 un artan şiddeti ile ilişkilendirilir. KOAH alevlenmeleri KOAH a bağlı mortalitenin en sık nedenidir. Bu dönemde COVID-19 mu yoksa KOAH alevlemesi mi olduğunun belirlenmesi çok önemlidir. Bunun için hastalara uygulanan görüntüleme yöntemleri ,özellikle akciğer tomografisi yol gösterici olabilir. Tedavi Mevcut rehber bilgileri tüm COVID-19 (+) KOAH alevlenmelerinde rutin antibiyotik kullanımını önermemektedir.DSÖ tedavi rehberinde sadece ağır COVID-19 olgularında geniş spekturumlu antibiyotiklerin tedaviye eklenmesi önerilmiştir. KOAH hastalarında ilk tercih olarak kullanılmakta olan bronkodilatörler beraberinde COVID-19 enfeksiyonu barındıran hastalar içinde gerek semptomların hafifletilmesi gerek KOAH alevlenmelerinin önlenmesi için kullanımı önerilmektedir.Özellikle nebülizörlerin kullanımına bağlı viral yayılımın artacağı düşüncesiyle inhalatör cihazlarla uygulanan bronkodilatörler,solunum semptomları olan hastalarda nebülizör tedavisine tercih edilir. Sistemik steroidler Oxford Üniversitesinin yürüttüğü RECOVERY çalışmasının sonuçları ışığında DSÖ tarafından özellikle akut alevlenmeleri olan KOAH hastalarında ve ventilatör desteğine ihtiyaç duyan COVID-19 hastalarında tedavi şemasına eklenmiştir. Hipoksik hasta gruplarında ilk basamak olarak ilave O2 desteği verilmelidir. Maximum O2 desteğine rağmen yeterli oksijenizasyon sağlanamayan hastalarda ise yüksek akımlı nazal kanül(HFNC) veya non invaziv CPAP ile yüksek O2 akımı uygulanmalıdır. Non invaziv ventilasyonun(NIV) başarısız olduğu durumlarda solunum desteğinin seçimi ile ilgili olarak, özellikle KOAH lı olgularda akut alevlenme sırasında invaziv mekanik ventilasyonun(IMV) mortalitesinin yüksek olduğu bildirilmiştir. Hastalar non-invaziv desteğe yeterince yanıt vermiyorsa, hızlı entübasyon ve invaziv mekanik ventilasyon sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Koah, Covıd-19

Makale id= 202

Sözlü Sunum

Kolorektal Biyopsi Materyallerinin Retrospektif İncelenmesi ve Kanser Sıklığının Belirlenmesi, Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Onur Ceylan[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş Kolorektal karsinom dünya genelinde en yaygın görülen kanserlerden biridir ve kanser nedenli ölümler içerisinde 4. sırada yer almaktadır. Son yıllarda sıklığının giderek arttığı bildirilmiştir. GLOBOCAN 2012 verilerinde dünya genelinde her 100.000 insanda 1360 yeni kolorektal karsinom vakası görüldüğü tüm kanserlerin %9,7' sini oluşturduğu bildirilmiştir. 2018 verilerine göre ise kolorektal karsinom oranında artış görülmüş olup 1800 yeni vaka (%10,6) bildirilmiştir. Çalışmamızın amacı, merkezimizde son 6 yılda kolorektal karsinom tanısı almış vakaların yıllara göre dağılımını, kolonoskopik biyopsi materyallerinin patolojik tanıları içindeki kolorektal karsinom sıklığını incelemektir. Yöntem Çalışmamıza 2014-2020 yılları arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalına kolon ve rektum biyopsi materyali olarak gönderilmiş 2921 olgu dahil edildi. Olgular patolojik tanılarına göre ayrılıp malignite tanısı almış vakaların sıklığı, yıllara göre dağılımı incelendi. Bulgular Çalışmamıza dahil edilen 2921 vakadan 485'i (%17) malign neoplazi, 736'sı (%25) malignite öncüsü olan adenomatöz polip olarak raporlanmıştı. Malign neoplazi olarak raporlanan 485 vakanın 435'i adenokarsinom, 24'ü lenfoma, 8'i metastatik tümör, 7'si Skuamöz Hücreli Karsinom, 7'si Nöroendokrin Karsinom, 2'si Malign Melanom, 1'i Gastrointestinal Stromal Tümör, 1 'si Malign Mezenkimal Neoplazi idi. En sık görülen malignite olan adenokarsinom sıklığı yıllara göre incelendiğinde 2018 ve 2019 yıllarında adenokarsinom sıklığında artış olduğu görüldü. Sonuç: Alt gastrointestinal sistem şikâyetleri üzerine yapılan biyopsi incelemesinde olguların yaklaşık 1/6 sında malignite, 1/4'ünde ise malignite öncüsü lezyon tespit edildi. Tüm maligniteler içinde mortalite oranı oldukça yüksek olan ve son yıllarda görülme sıklığı artan kolorektal karsinomların erken tanısının önemli olduğunu, koruyucu önlemlerin, tarama programlarının daha organize ve etkili yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri, Kolonoskopik Biyopsi, Kanser Oranı

Makale id= 50

Sözlü Sunum

Konizasyon Operasyonunun Cinsel Fonksiyonlar Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Gürbüz[1]

[1]Özel Medistate Hastanesi , Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet

Konizasyon operasyonu, servikal kanser taraması sırasında saptanan servikal displazilerin tedavisinde uygulanan cerrahi bir prosedürdür. Bu çalışmada konizasyonun kadın cinsel fonksiyonları üzerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Kadın cinsel işlev bozukluğunu saptamak amaçlı ülkemizde de kullanımının güvenirliği kanıtlanmış ve geçirli bir ölçek olan Kadın Cinsel İşlev Ölçeği (Female Sexual Functioining Index-FSFI) kullanılmıştır. Konizasyon operasyonu planlanan hastalar, cinsel istek, uyarılma, lubrikasyon , orgazm, doyum ve ağrı alt gruplarını içeren FSFI ile sorgulanmış, takiplerindeki 3. ayda yine aynı ölçek doldurularak cinsel işlev bozukluğu araştırılması yapılmıştır. Bu çalışmamıza Ekim 2018- Mayıs 2020 yılları arasında konizasyon yapılan 29 hasta alınmıştır. Hastaların yaş ortalamaları 32,74±4,76 (aralık 24-42) ve vücut kitle indeksleri (VKİ) ortalama değerleri 25,12 olarak saptanmıştır. Hastaların % 43,6'sının sigara kullandığı saptanmıştır. Konizasyon öncesi cinsel istek ve uyarılma skorlarının, işlem sonrası skorlarından daha yüksek olduğu saptanmuştır ($p<0,05$). Ağrı skoru incelendiğinde konizasyon sonrası elde edilen bulguların, konizasyon öncesi bulgulardan yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Hastaların orgazm ve doyum skorları konizasyon öncesi ve sonrasındaki bulgularının benzerlik gösterdiği belirlenmiştir ($p>0,05$). Konizasyon öncesi lubrikasyon skorunun, sonrasında elde edilen skordan daha yüksek olduğu, buna karşın aralarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı saptanmıştır ($p>0,05$). Sonuç olarak konizasyon yapılan hastalarda özellikle cinsek istek azlığı başta olmak üzere cinsel fonksiyon bozukluğu önem göstermektedir. Hastaların konizasyon öncesi ve sonrası değerlendirilen cinsel fonksiyonlarında cinsel istek ve uyarılma azlığı saptanmıştır. Konizasyon sonrası cinsel ilişkide ağrı daha yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Kadın Cinsel Fonksiyon Bozukluğu , Konizasyon

Effect of Conization Operation On Sexual Functions

Abstract

Conization is a surgical procedure for the treatment of cervical dysplasia detected during cervical cancer screening. The aim of this study was to investigate the effect of conization on female sexual functions. Female Sexual Function Index (FSFI) which has been reported as a reliable and valid measure also in our country was used to examine the female sexual functions in this study. The patients who were planned to undergo conization surgery were questioned with FSFI including sexual desire, arousal, lubrication, orgasm, satisfaction and pain subgroups and at 3. months of their follow-up, the same form was completed , and sexual function investigated. In this study between October 2018- May 2020, 29 patients treated with conization were investigated. The median age was 32,74±4,76 (range 24-42), and median body mass index was 25,12 while 41,3% of the patients were smokers (Table 1). Sexual desire and arousal scores before conization were found to be higher than post-procedure scores ($p < 0.05$). When the pain score was examined, it was found that the findings obtained after conization were higher than those before conization ($p < 0.05$). The orgasm and satisfaction scores of the patients were found to be similar before and after conization ($p > 0.05$). Lubrication score before conization was found to be higher than the score obtained, but there was no statistically significant difference between them ($p > 0.05$) (Table 2). Sexual dysfunction, especially deficient sexual desire, plays an important role in patients treated with conization. Sexual desire and arousal were found to be decreased after conization. Pain in sexual intercourse was higher after conization operation.

Keywords: Female Sexual Function Index , Female Sexual Dysfunction , Conization

Makale id= 63

Sözlü Sunum

Konjenital Kalp Hastalığı Olan Yenidoğan ve İnfantlarda Anestezisiz Kardiyak Bt Bulguları: 5 Hastalık Deneyim

Dr. Öğretim Üyesi Serap Baş[1]

[1]İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Gaziosmanpaşa Hastanesi
*Corresponding author: Serap BAŞ

Özet

Amaç: Bu çalışmada, yenidoğan ve infantlarda anestezi verilmeden tek kalp atımında gerçekleştirilen kardiyak BT sonuçları ile invaziv angiografi (İA) veya cerrahi bulguların karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod: Yenidoğan ve infantil dönemdeki 5 hastada yapılan incelemeler; tek kaynaklı, dedektör genişliği 16 cm olan, 512 kesitli Revolution BT (GE Healthcare) cihazı ile iterativ rekonstriksiyon algoritması uygulanarak, 70 kVp radyasyon dozuyla, prospektif EKG gated olarak tek kalp atımında gerçekleştirilmiştir. IV kontrast madde 2 ml/kg dozda, 1-1,5 ml/sn hızla gerçekleştirilmiştir (Omnipaque 350mg/mL). Kardiyak BT işlem parametreleri, imaj kalitesi, radyasyon dozu hesaplanarak, tanılar cerrahi ve invaziv anjiografi işlemleri ile karşılaştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Mart-Mayıs 2020 tarihleri arasında kliniğimizde kardiyak BT işlemi gerçekleştirilen 5 hastanın 3'ü, kadın 2'si erkekti. 4 yenidoğan 1 tanesi ise infantil (4 ay) dönemdeydi. Bütün incelemeler diagnostik olarak değerlendirildi. Bir hastada ventriküler septal defekt (VSD), pulmoner atrezi, sol pulmoner arter çıkımında darlık, bir hastada sol ventrikül hipoplazisi, koronakameral fistül, aorta hipoplazisi, bir hastada atriyoventriküler septal defekt (AVSD), hipoplastik sağ ventrikül, sağ ventrikül çıkış yolu (RVOT) darlık, aberran sağ subklavian arter, isthmus hipoplazisi, bir hastada sol ventrikül hipoplazisi, neoaorta, atriyal septal defekt (ASD), bir hastada ise interrupted aorta, aortapulmoner pencere, aberran sağ subklavian arter izlenmekteydi. Tartışma: KKH tanısında ilk planda noninvaziv bir işlem olan ekokardiyografi kullanılmakta olup, teşhis için altın standart İA incelemedir. Yenidoğan ve infantlarda kompleks anatomi, nefes tutamama, kontrolsüz hareketler, yüksek kalp ritmi sebebiyle rutin kardiyak BT incelemesi oldukça zordur. Tek kalp atımında tüm kalbi görüntüleyebilen yeni nesil BT cihazları ile anesteziye gerek kalmadan, düşük radyasyon dozuyla 3D tanı değeri yüksek görüntüler elde edilebilmektedir. Sonuç: Kompleks KKH olan bebeklerde tanısal amaçlı tek kalp atımında, tüm kalbi görüntüleyebilen yeni nesil BT cihazları ile gerçekleştirilen kardiyak BT incelemesini ekokardiyografik incelemenin tamamlayıcısı olarak kullanmayı önermekteyiz. Bu teknolojinin kullanımı sayesinde KKH olan yenidoğan ve infantlarda tanısal amaçlı, anestezili invaziv işlemlerin sayısının ve komplikasyon oranlarının azalacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Bt, Yenidoğan, İnfant, Konjenital Kalp Hastalığı, Anestezi

Makale id= 232

Sözlü Sunum

Kordoma Olgularında Histolojik Varyant, Rekürrens ve Sağ Kalımın Braküri Ekspresyonu İle İlişkisinin Değerlendirilmesi

Uzman Büşra Erşan Erdem[1] , Arş.Gör.Dr. Umay Kiraz[2] , Uzman Seda Duman Öztürk[3] , Doç.Dr. Çiğdem Vural[2] , Prof.Dr. Demir Kürşat Yıldız[4]

[1]Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi
[3]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[4]Nişantaşı Sağlık Grubu
*Corresponding author: Büşra Erşan Erdem

Özet

Kordoma, aksiyel iskelet sistemindeki embriyolojik notokord artıklarından köken alan, nadir görülen düşük dereceli malign kemik tümörüdür.En sık lokalizasyonları; kafa tabanı, sakrum ve vertebra korpusudur.3 histopatolojik varyantı mevcuttur:klasik, kondroid, dediferansiye.Klasik ve kondroid tip kordomalar, dediferansiye kordomalara göre daha sık görülürler ve daha iyi prognozludurlar.Literatürde, kordomaların prognozuyla ilgili araştırmalar yapılmış olup, çalışmalar T geninin 6q27 lokusunda yerleşmiş bir protein olan Braküri üzerine yoğunlaşmıştır.Kordomalarda, %75-100 oranında Braküri ekspresyonu görüldüğü ve prognostik önemi olmadığı bildirilmiştir. Biz de çalışmamızda 19 klasik kordoma ile 6 kondroid kordoma vakasında Braküri ekspresyonunun morfolojik alt tip, cerrahi rezeksiyon tipi, rekürrens, metastaz ve sağ kalım ile ilişkisini değerlendirdik.Braküri nükleer ekspresyonunu 4 grupta değerlendirdik: 0-boyanma yok; 1-tümör hücrelerinin ≤%30'unda; 2-tümör hücrelerinin %31-60'ında; 3-tümör hücrelerinin %61-100'ünde boyanma. Ayrıca; 1+ ekspresyonu Grup 1(zayıf ekspresyon); 2 ve 3+ ekspresyonu ise Grup 2(kuvvetli ekspresyon) olarak sınıflandırdık. Buna göre; toplam 25 vakanın hepsinde boyanma izlenmiş olup bunun 18'inde (%72) kuvvetli (13 vakada 3+, 5 vakada 2+); 7'sinde (%28) zayıf ekspresyon izlenmiştir.Grup 1 olgularında 2 vakada total, 5 vakada subtotal rezeksiyon , grup 2 olgularındaysa 6'sında total, 12'sinde subtotal cerrahi rezeksiyon yapılmıştır. Grup 1 olgularının 4'ünde klasik morfoloji izlenmişken 3 tanesi kondroid morfolojiye sahiptir. Grup 2 olgularının 15'inde klasik, 3 tanesinde kondroid morfoloji izlenmiştir. Grup 1 olgularının 4'ünde rekürrens izlenmişken, 3 vakada rekürrens yoktur. Grup 2 olgularının 6'sında rekürrens mevcut olup 12 vakada rekürrens olmamıştır. Grup 1 olgularının hiçbirinde metastaz saptanmamıştır.Grup 2 olgularının 1'inde metastaz izlenmiş olup 17 vakada metastaz yoktur.Olgular ortalama 4 yıl(1-15 yıl) takip edilmiş olup,Grup 1 olgularının 5/7'si, Grup 2 olgularınınsa 9/18'i ex olmuştur.Braküri ekspresyonu ile rekürrens(p=0,261), metastaz(p=0,72), sağ kalım(p=0,3) ve morfolojik alt tip(p=0,194) arasında istatiksel olarak anlamlı fark izlenmemiştir. Sonuç olarak; vaka sayımız sınırlı olmakla birlikte morfolojik 2

alt tip(klasik,kondroid) arasında fark bulunmadığı ve literatür bulgularını destekler şekilde, Braküri ekspresyonun kordomalarda prognostik bir belirteç olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kordoma,braküri,klaik,kondroid,prognoz

Makale id= 122

Sözlü Sunum

Koroner Arter Hastalarında Sigara Kullanımının Lipit Parametreleri Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Halil Aktaş[1]

[1]Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji

Özet

Konu: Koroner arter hastalarında lipit parametrelerinin sigara kullanımı ile ilişkisini değerlendirmek. Amaç: Bilinen koroner arter hastalığı olan kişilerde, sigara kullanım durumunun total kolesterol, LDL kolesterol, HDL kolesterol ve trigliserit değerleri üzerine etkisini incelemek. Gereç ve yöntem: Çalışmaya 100 hasta alındı. Bilinen koroner arter hastalığı olan kişiler sigara kullanım durumuna göre; sigara kullanmayan (grup 1), sigara kullanan (grup 2) ve sigarayı bırakmış (grup 3) olarak 3 gruba ayrıldı. Çalışmaya alınan kişilerin demografik verileri ve lipit değerleri kaydedildi. Gruplar arası istastistiki karşılaştırmalar yapıldı. Bulgular: Grup 1, 2 ve 3'te sırasıyla 48, 27 ve 25 kişi vardı. Gruplar arasında demografik verilerden sadece yaş anlamlı olarak farklıydı (grupların median yaşları sırasıyla 60, 51 ve 56; p<0,001). Lipit düzeylerinden HDL kolesterol grup 1 ve 3'de grup 2'ye göre anlamlı olarak daha yüksekti (37,65 mg/dl, 34,65 mg/dl ve 30,44 mg/dl; p<0,001). Grup 1 ve 3 arasında anlamlı fark yoktu. Ayrıca trigliserit düzeyleri grup 2 ve 3 arasında istatistiksel olarak anlamlı bulundu (191,44 mg/dl'ye 126,40 mg/dl; p=0,024). Grup 1 ile diğer gruplar arasında trigliserit düzeyleri açısından fark yoktu (163 mg/dl). Total kolesterol ve LDL kolesterol düzeyleri açısından da gruplar arasında anlamlı fark yoktu. Sonuç: Sigara kullanımının koroner arter hastalarında HDL kolesterol üzerine olumsuz etkilerinin olduğu; ayrıca sigarayı bırakmanın HDL kolesterol ve trigliserit düzeyleri üzerine olumlu etki yaptığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmayla koroner arter hastalarında risk azaltımı için sigara kullanmamanın önemi ve sigarayı bırakmanın lipit parametreleri üzerine olumlu etkisi bir kez daha vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sigara, Kolesterol, Trigliserit, Koroner Arter Hastalığı

The Effect of Smoking On Lipid Parameters in Patients With Coronary Artery Disease

Abstract

Subject: To evaluate the relationship between lipid parameters and smoking in patients with coronary artery disease. Aim: To examine the effect of smoking on total cholesterol, LDL cholesterol, HDL cholesterol and triglyceride values in people with known coronary artery disease. Materials and Methods: 100 patients enrolled in the study. People with known coronary artery disease according to smoking status; they were divided into 3 groups as non-smoker (group 1), smoker (group 2) and quit smoking (group 3). Demographic data and lipid values of the people included in the study were recorded. Statistical comparisons between groups were made. Results: Groups 1, 2 and 3 had 48, 27 and 25 people, respectively. Only age was significantly different from demographic data between the groups (the median ages of the groups were 60, 51 and 56, respectively; $p < 0.001$). Of the lipid levels, HDL cholesterol was significantly higher in group 1 and 3 compared to group 2 (37.65 mg / dl, 34.65 mg / dl and 30.44 mg / dl; $p < 0.001$). There was no significant difference between group 1 and 3. In addition, triglyceride levels were found to be statistically significant between groups 2 and 3 (191.44 mg / dl versus 126.40 mg / dl; $p = 0.024$). There was no difference in triglyceride levels between group 1 and the other groups (163 mg / dl). There was also no significant difference between the groups in terms of total cholesterol and LDL cholesterol levels. Conclusion: Smoking has negative effects on HDL cholesterol in coronary artery patients; It was also concluded that quitting smoking had a positive effect on HDL cholesterol and triglyceride levels. With this study, the importance of not smoking for risk reduction in coronary artery disease patients and the positive effect of smoking cessation on lipid parameters were once again emphasized.

Keywords: Smoking, Cholesterol, Triglycerides, Coronary Artery Disease

Makale id= 314

Sözlü Sunum

Koroner Arter Hastalığının Ciddiyetinin Değerlendirilmesinde Non-Hdl Kolesterol

Dr. Ertuğrul Emre Güntürk[1]

[1]Türkmenbaşı Tıp Merkezi

Özet

Konu/Amaç: Koroner arter hastalığı (KAH), küresel olarak tüm insanları etkileyebilen, mortalite ve morbiditeye yol açan başlıca hastalıklardan biridir. KAH'ın etyolojisinde en önemli ve değiştirilebilir nedenlerden bir tanesi dislipidemidir. Ateroskleroz yaygınlığının belirlenmesi bu hastalarda prognozun tahmin edilmesinde oldukça önemlidir. Koroner anjiografi gibi invaziv girişimlerle bu yapılabilmektedir ancak rutin taramalarda kullanmak için bu testler riskli ve zor işlemlerdir. Bu nedenle invaziv işlem gerektirmeyen rutin parametrelerle kardiyovasküler riskin tahmin edilmesi hastanın konforu ve klinisyenin karar vermesi açısından kolaylık sağlayacaktır. Son yıllarda kardiyovasküler hastalık mortalitesinin belirlenmesinde non-HDL-Kolesterol (non-HDL-K) LDL-Kolesterol (LDL-K)'den daha iyi bir belirteç olduğu yapılan çalışmalarla ortaya konulmuştur. Bu çalışmada SYNTAX skorları ile non-HDL-K arasındaki ilişkinin araştırılması ve non-HDL-K'nin KAH olanlarda prognozun tahmin edilmesindeki yeri araştırılmıştır. Yöntem: Retrospektif olarak planlanan bu çalışmaya koroner anjiyografi yapılmış 200 hasta dahil edilmiştir. Anjiyografi görüntüleri incelenerek, her hasta için SYNTAX skoru, SYNTAX web sitesinde bulunan SYNTAX skor algoritması kullanılarak ≥ 1.5 mm damarlarda ≥% 50 çapta darlık oluşturan tüm koroner lezyonlar puanlanarak hesaplanmıştır. Hastaların lipit paneli değerleri ve total kolesterolden HDL kolesterolün çıkarılması ile hesaplanan Non-HDL-K düzeyleri ile SYNTAX skoru arasındaki ilişki araştırılmıştır. Bulgular: SYNTAX skoru ile total kolesterol, LDL-K, trigliserid ile anlamlı pozitif korelasyon; HDL-K ile negatif korelasyon saptanmıştır. Non-HDL-K düzeyleri ile SYNTAX skoru arasında ise pozitif bir korelasyon saptanmıştır. Sonuç: Non-HDL-K ve SYNTAX skoru ile anlamlı bir korelasyon gösterilmesi, atheroskleroz ciddiyetinin tahmin edilmesinde kullanılabileceğinin ortaya koymuştur. Ancak non-HDL-K kolesterol ve LDL-K, SYNTAX skoru ile korelasyon katsayılarının yakın olması atheroskleroz derecelendirmesinde benzer değerde olduğunu düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Atheroskleroz, Syntax Skoru, Non-Hdl Kolesterol, Dislipidemi

Makale id= 39

Sözlü Sunum

Kronik Nöropatik Ağrılı Olgularda Nöralterapi (Periferik Lidokain Enjeksiyonu) Uygulaması

Dr. Münire Babayiğit [1]

[1]S. B. Ü. , Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, Ankara, Türkiye

Özet

Kronik bel ağrısı ve nöropatik ağrı, hastaların ağrı polikliniklerine en sık başvuru nedenlerindendir. Bu makalede nöralterapi ile başarılı bir şekilde tedavi edilen iki hastamızı sunmayı amaçladık Olgu 1: 67 yaşında kadın hasta ayaklarda yanma ve bel ağrısı şikayetiyle başvurdu. Astım, hipertansiyon, lomber disk hernisi (10 yıl) tanıları mevcut olan hasta telmisartan + hidroklortiyazid, pregabalin 2*150 mg, zaldiar 2*1 kullanmaktaydı. Operasyon öyküsü bulunmuyor. Fizik muayene ile önemli bir bulgu saptanmadı. Hastanın MRG' de L4/5, L5/S1 seviyesinde herniasyon tespit edildi. Hastaya 6 seans servikal, lomber segmental enjeksiyon, umblikal enjeksiyon ile nöralterapi uygulandı. Her seans sonrası pregabalin dozu düşülerek pregabalin tedavisi sonlandırıldı. Tedavi sonrası hastanın tramadol ihtiyacı kalmadı. Olgu 2 : 53 yaşında erkek hasta HT, aritmi, kronik pankreatit tanıları mevcut olan hasta bisoprolol , ramipril ve hidroklorotiazid, asetil salisilik asit kullanmaktadır. Yaklaşık 3 ay önce sağ dirsekte bursit nedeniyle cerrahi operasyon geçirmiş. Sonrasında operasyon bölgesinde allodini gelişmiş. Fizik muayenesinde cerrahi alan soluk görünümlü olup enfeksiyon bulgusu saptanmadı. Hastaya % 1 lidokain ile tek seans servikal segmental enjeksiyon ve cerrahi alanı çevreleyen intradermal enjeksiyon uygulandı. Bir hafta sonraki kontrolünde şikayetlerinin tamamen geçtiği görüldü. Fizik muayenede cerrahi alanın kanlanmasının normalleştiği gözlendi. Girişimsel tedavi algoritması içinde nöralterapi uygulaması da yer almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Ağrı, Nöropatik Ağrı, Nöralterapi

Application of Neuraltherapy (Peripheral Lidocain Injection) in Cases With Chronic Neuropathic Pain

Abstract

Chronic low back pain and neuropathic pain are among the most common reasons of patients presenting to pain outpatient clinics. In this article, we aimed to present our two patients who were successfully treated with neural therapy Case 1: A 67-year-old female patient presented with burning feet and back pain. The patient with the diagnosis of asthma, hypertension, lumbar disc herniation (10 years) is using telmisartan + hydrochlorthiazide, pregabalin 2 * 150, zaldiar 2 * 1. There is no operation history. Herniation was detected at the L4 / 5, L5 / S1 level in the MRI. Six sessions of cervical, lumbar segmental injection, umbilical injection and neural therapy were applied. Pregabalin treatment was discontinued by reducing the pregabalin dose after each session. After the treatment, the patient no longer needed tramadol. Case 2: 53-year-old male patient with diagnoses of HT, arrhythmia and chronic pancreatitis was using 5 mg bisoprolol , ramipril and hydrochlorothiazide, acetyl salicylic acid. He has allodynia after surgical operation for bursitis in his right elbow. On physical examination, the surgical area looked pale and no signs of infection were detected. A single session of cervical segmental injection and intradermal injection surrounding the surgical area with 1% lidocaine was applied. In the control one week later, it was seen that his complaints completely disappeared. On physical examination, it was observed that the blood supply of the surgical area was normalized. Neural therapy should also be included in the interventional treatment algorithm.

Keywords: Chronic Pain, Neuropathic Pain, Neural Therapy

Makale id= 149

Sözlü Sunum

Kurkuminin Mda-Mb-231 Hücre Hattında Dna Hasarına Etkisi

Arş.Gör.Dr. Dilek Aşcı Çelik[1] , Arş.Gör. Vehbi Atahan Toğay[2]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Dilek Aşcı Çelik

Özet

Son yıllarda ilaç kaynağı olarak araştırılan bitkisel kökenli tedavilerden biri ve belki de en önde geleni olan kurkumin, Curcuma longa bitkisinin rizomu olan zerdeçaldan elde edilen doğal bir bileşiktir (1). Potansiyel antiviral, antibakteriyel, antikanser, antioksidan, antiinflamatuar etkinlikler gösteren kurkuminin bazı kanser hücrelerinde DNA hasarı ve apoptozu arttırdığı ifade edilmektedir (2, 3). Çalışmamızda, kadınlarda en sık tanı konulan ve kansere bağlı ölümlerin önde gelen nedenlerinden biri olan meme kanseri (4) hücre hattındaki DNA hasarına kurkuminin etkisi alkalin comet metodu ile değerlendirilmiştir. MDA-MB-231 hücre hattında etkili curcumin dozu 24, 48, 72 saatler için 50 µM olarak belirlenmiş (IC 50:50) ve kontrol grubu olarak herhangi bir uygulama yapılmayan hücreler kullanılmıştır. Comet metodunun uygulanmasının ardından floresan mikroskop altında fotoğraf çekilmiş ve sonuçlar Open Comet görsel değerlendirme programı ile analiz edilmiştir (5). DNA hasarını değerlendirmek için Kuyruk DNA Yüzdesi parametresi seçilmiş ve $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Kurkumin ile muamele edilmiş gruplar herhangi bir uygulama yapılmayan kontrol grubuyla karşılaştırıldığında; 24 saatlik uygulama sonucunda DNA hasarında değişim gözlenmezken, 48 ve 72 saatlik uygulama sonucunda anlamlı artış tespit edilmiştir. Bu sonuç, kurkuminin DNA hasarına bağlı farklı mekanizmalar aracılığı ile kanser hücrelerini ölüme götürebileceğini ve MDA-MB-231 hücre hattında daha ileri araştırmalar yapılması gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Comet Metodu, Dna Hasarı, Kurkumin, Mda-Mb-231, Meme Kanseri

Effect of Curcumin On Dna Damage in Mda-Mb-231 Cell Line

Abstract

Curcumin is one of the, perhaps the most prominent, herbal-based treatments that has been researched as a source of drugs in recent years and is a natural compound obtained from turmeric, the rhizome of the Curcuma longa plant (1). Curcumin, which shows potential antiviral, antibacterial, anticancer, antioxidant and anti-inflammatory activities, increases DNA damage and apoptosis in some cancer cells (2, 3). In our study, the effect of curcumin on DNA damage in breast cancer cell line, which is the most frequently diagnosed and one of the leading causes of cancer-related deaths in women (4), was evaluated with the alkaline comet assay. The effective curcumin dose for MDA-MB-231 cells was determined as 50 µM concentrations (IC 50:50) and were studied with 3 different groups as 24, 48 and 72 hours. Cells without any application considered as control group. After performing Comet assay, DNA of cells were photographed under fluorescence microscope and were analyzed with Open Comet visual evaluation program (5). Tail DNA Percentage parameter was used to assess DNA damage and $p < 0.05$ was considered statistically significant. When curcumin treated groups compared with the control group; no change in DNA damage was observed at 24h, while 48 and 72h application groups showed statistically significant increase. This result suggests that curcumin can cause cell death through different mechanisms related to DNA damage and further studies should be conducted in the MDA-MB-231 cell line.

Keywords: Breast Cancer, Comet Assay, Curcumin, Dna Damage, Mda-Mb-231

Makale id= 290

Sözlü Sunum

Laparoskopik Kolesistektomi Planlanan Hastalarda Ortak Safra Kanalı Taşlarının Eşzamanlı Tespiti İçin Yeni Bir Modifiye Skorlama Sisteminin Gerekliliği ve Geliştirilmesi

Uzman Selcuk Gülmez[1]

[1]SBÜ, Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas EAH, Gastroenteroloji Cerrahi Derneği

Özet

Giriş: Koledokolitiazis, safra kesesi taşlarının istenmeyen sonuçlarından biridir. Bu tür hastaların kolesistektomiden önce belirlenmesi, ortak safra kanalındaki (CBD) taşlara ikincil olarak gelişen safra sızıntısını önleyebilecektir. Puanlama sistemleri, komplikasyonların önlenmesi için faydalı olabilir. Gereç ve yöntemler: Semptomatik kolesistolitiazisi olan toplam 201 hasta, CBD'de taş varlığı açısından ileriye dönük olarak değerlendirildi. Bu değerlendirmeler, CBD taşlarından şüphelenilen hastaları belirledi. Klinik olarak obstrüktif sarılık veya akut kolanjit atağı, biyokimyasal olarak anormal karaciğer fonksiyon testleri (LFT), radyolojik olarak ise CBD taşının tanımlanması veya koledok dilatasyonu (> 8 mm) gibi parametreler ultrasonografi (USG) ile ortaya kondu. Kalıntı taş kontrolleri postoperatif 3. ve 6. aylarda abdominal USG ve LFT ile yapıldı. Hastaların fiziksel muayeneleri her takipte rutin olarak yapıldı. Ortak safra kanalı taşları olan ve olmayan hastalar aşağıdaki verilere göre istatistiksel olarak karşılaştırıldı: yaş, cinsiyet, kolanjit, g-glutamil transpeptidaz (GGT), alkalin fosfataz (ALP), Aspartat aminotransferaz (AST), alanin aminotransferaz (ALT), kolesterol, trigliserid, toplam bilirubin, direkt bilirubin, CBD taşı varlığı ve USG ile koledok çapı. Bulgular: Skorlama sistemimizin parametreleri: USG'de koledocholithiasis ve koledochal dilatasyon, toplam ve direkt bilirubin yükselmesi, son bir ayda kolanjit epizodu, AST, ALT, ALP, GGT yükselmesi, >= 55 yaş ve TG seviyesi idi. Yirmi yedi hastada koledokolitiazis vardı. Oluşturulan bu skorlama sistemi ile preoperatif ERCP için gereken minimum skor 9 idi. Eş zamanlı CBD taşı oranı %13.4 idi. Sonuçlar: Bu skorlama sistemini kullanan seçici kolanjiyografi, rutin performansından daha fazla maliyet faydası sağlar.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Koledokolitiazis, Endoskopik Retrograd Kolanjiyopankreatografi, Kolesistektomi, Kolanjit

The Necessity and Development of a New Modified Scoring System for Simultaneous Detection of Common Bile Duct Stones in Patients With Planned Laparoscopic Cholecystectomy

Abstract

Introduction: Choledocholithiasis is one of the undesirable consequences of gallbladder stones. Identifying such patients before cholecystectomy will prevent biliary leakage which develops secondarily to stones in the common bile duct (CBD). Scoring systems can be useful for the prevention of complications. Material and methods: A total of 201 patients with symptomatic cholecystolithiasis were prospectively evaluated with regards to the stone presence in the CBD. These evaluations identified those patients suspected of having CBD stones. Parameters were established as clinically obstructive jaundice or acute cholangitis attack, biochemically abnormal liver functions tests (LFT), radiological identification of CBD stone, or choledochal dilatation (> 8 mm) as revealed by ultrasonography (USG). Residual stone controls were conducted through abdominal USG and LFT in the 3rd and 6th postoperative months. The patients' physical examinations were routinely conducted at each follow-up. Patients with common bile duct stones and those without were statistically compared as per the following data: age, sex, cholangitis, g-glutamyl transpeptidase (GGT), alkaline phosphatase (ALP), Aspartate aminotransferase (AST), alanine aminotransferase (ALT), cholesterol, triglyceride, total bilirubin, direct bilirubin, CBD stone presence and choledochal size as revealed by USG. Results: The parameters of our scoring system were: choledocholithiasis and choledochal dilatation in USG, total and direct bilirubin elevation, cholangitis episode in the last month, elevated AST, ALT, ALP, GGT, age ≥ 55 and TG level. Twenty-seven patients had choledocholithiasis. With this scoring system, the minimum score required for preoperative ERCP was 9. The rate of simultaneous CBD stones was 13.4%. Conclusions: Selective cholangiography that uses this scoring system brings about more cost-utility than that of its routine performance.

Keywords: Laparoscopic Cholecystectomy, Choledocholithiasis, Endoscopic Retrograde Cholangiopancreatography, Cholecystectomy, Cholangitis

Makale id= 118

Sözlü Sunum

Laparoskopik Kolesistektomi Planlanan Hastalardaki Umblikal Herni Birlikteliği: Tek Merkez Deneyimimiz

Uzman Melih Can Gül[1]

[1]Emirdağ Devlet Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği Afyonkarahisar

Özet

AMAÇ: Laparoskopik kolesistektomi günümüzde en sık uygulanan laparoskopik solid organ ameliyatlarından biridir. Laparoskopik kolesistektomi planlanan hastalarda ameliyat öncesi muayenede umblikal herni birlikteliğinin saptanarak sekron şekilde yapılan cerrahi işlemlerin sonuçları sunmayı amaçladık. YÖNTEM: Bu çalışmada Süleyman Demirel Üniversitesi Genel Cerrahi kliniğimizde 2011-2019 yılları arasında yapılan 532 kolelitiazisli vakanın 82 sinde umblikal herni birlikteliği saptanmış ve eş zamanlı yapılan cerrahinin sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Operasyon öncesi umblikal defekt saptanan hastalarda ana kamera portu umblikal herni defektinden yerleştirilerek daha sonrasında defekt seçilen uygun yöntemle onarılıp hastalar nüks açısından 1 yıl süre ile takip edildi. BULGULAR: Operasyon öncesi muayene edilen 532 olgunun 82' sinde (%15,4) eş zamanlı umblikal herni tespit edildi. Herni defekti olan 82 hastada defekti 1cm den küçük olan 64(%78) hasta ile 1-2 cm boyutları arasındaki 13 (%15,85) hastanın hernisi primer olarak onarıldı. 2 cm ve üzeri defekti olan 5 (%6,09) hastanın herni alanlarına ise primer onarım sonrası mesh herniorafi uygulandı. Postop 1.yıl takiplerinde defekti 2 cm den küçük olan grupta 2 (%2,42) hastada , 2cm den büyük olan grupta ise 1(%1,21) hastada nüks görüldü. SONUÇ: Laporoskopik Cerrahi planlanan ve operasyon öncesi yapılan muayenesinde umblikal herni saptanan hastalarda eş zamanlı fıtık onarımın güvenle yapılabileceğini düşünmekteyiz. Mevcut cerrahinin bir diğer avantajının ise hernilerin bir çoğunun boyutunun trokar insizyonunun boyutuyla eş değer ya da daha küçük olması sebebiyle operasyon sonrası oluşabilecek port hernisi ile karışmasının önüne geçilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Port Hernisi, Umblikal Herni

Coexistence of Umbilical Hernia in Patients Undergoing Laparoscopic Cholecystectomy: Our Single Center Experience

Abstract

Aim: Laparoscopic cholecystectomy is one of the most common laparoscopic solid organ surgeries today. We aimed to present the results of surgical procedures performed in a synchronous manner by determining the association of umbilical hernia at preoperative examination in patients scheduled for laparoscopic cholecystectomy. Method: In this study, association of umbilical hernia was found in 82 of 532 cases with cholelithiasis between 2011-2019 at our Süleyman Demirel University General Surgery Clinic, and the results of the simultaneous surgery were retrospectively analyzed.In patients with umbilical defects before the operation, the main camera port was placed through the umbilical hernia defect, and the defect was repaired with the appropriate method selected and the patients were followed up for 1 year in terms of recurrence. Results: Concurrent umbilical hernia was detected in 82 (15.4%) of 532 cases examined before the operation. In 82 patients with herniated defects, 64 (78%) patients with defects smaller than 1 cm and 13 (15.85%) patients with a size of 1-2 cm were primarily repaired. Mesh hernioraphy was applied to the hernia areas of 5 (6.09%) patients with defects of 2 cm or more after primary repair. Recurrence was observed in 2 (2.42%) patients in the group with a defect less than 2 cm and in 1 (1.21%) patient in the group with a defect greater than 2 cm in the postop first year follow-up. Conclusion: We think that concurrent hernia repair can be performed safely in patients who are scheduled for laparoscopic surgery and who have an umbilical hernia during preoperative examination. Another advantage of the current surgery is that the size of most of the hernias is equal to or smaller than the size of the trocar incision, so the confusion with the port hernia that may occur after the operation is avoided.

Keywords: Laparoscopic Cholecystectomy, Port Hernia, Umbilical Hernia

Makale id= 34

Sözlü Sunum

Laparoskopik Kolesistektomi Sonrası Gelişen Nadir Komplikasyon: Pnömomediastinum

Uzman Adil Koyuncu[1]

[1]SBÜ. Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Giriş: Laparoskopik kolesistektomi, semptomatik kolelityazis hastalığının tedavisinde altın standart olarak kabul edilmektedir. Pnömomediastinum, mediastende hava varlığı ile karakterize klinik bir durumdur. Genellikle fiziksel travmanın bir sonucu olarak, solunum yolundan kaçan ve mediastinal boşluğa doğru hareket eden havadan kaynaklanır. Laparoskopik abdominal cerrahiyi takiben izole pnömomediastinum nadir bir komplikasyondur. Semptomatik kolelityazisli bir hastada laparoskopik kolesistektomi sonrası pnömomediastinum olgusu sunuldu. Olgu Sunumu: 36 yaşında kadın hasta yemeklerden sonra sırta vuran ve sağ üst kadranda olan karın ağrısı şikayeti ile polikliniğe başvurdu. Özgeçmişinde ek özellik yoktu. Yapılan batın ultrosonografisinde safra kesesinde multiple taşlar mevcut. Semptomatik kolelityazis nedeni ile laparaskopik kolesistektomi yapıldı. Postoperatif 4. saatte solunum sıkıntısı ve satürasyon düşüklüğü gözlendi. (PaO2:90-92). Pulmoner emboli dışlamak için D-dimer ve BT(Bilgisayrlı Tomografi) çekildi. D-dimer negatif geldi. Ancak tomografisinde pnömomediastinum olduğu görüldü. Nazal oksijen tedavisi, antibiyotik tedavisi başlandı. Postoperatif 5. gün satürasyonu oda havasında normale gelen ve kliniği düzelen hasta sorunsuz taburcu edildi. Sonuç: Laparoskopik kolesistektomi sonrası izole pnömomediastinumun çok nadir olduğu düşünülmektedir. Olası klinik şüphe radyolojik görüntüleme ile doğrulanmalıdır. Yakın takip ve profilaktik antibiyotik tedavisi, mediastinit ve kardiyak tamponat gibi yaşamı tehdit eden ciddi komplikasyonların önlenmesi için hayati öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Pnömomediastinum, Safra Taşı

Makale id= 3

Sözlü Sunum

Malign Melanomda Vemurafenib Etkinlik ve Toksisitesi, Vaka Serisi

Dr. Öğretim Üyesi Ferit Aslan[1]

[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi Medikalpark Ankara Hastanesi, Tıbbi Onkoloji Kliniği

Özet

Amaç Malign melanomların %2-15 i tanı anında metastatiktir. Metastatik hastalıkta 5 yıllık yaşam oranları %10 un altındadır. Evre 4 malign melanomun tedavisi son yıllarda immunoterapileri ve hedef tedavileri içerecek şekilde yön değiştirmiştir. Malign melanomda kombinasyon tedavisi rutine girmeden önce monoterapi olarak kullandığımız hastalarımızdaki vemurafenibin etkinlik ve yan etkileri konusundaki deneyimimizi paylaşmayı amaçladık. Materyal ve Metod Biz 2013-2015 yılları arasında başvuran tek ilaç olarak vemurafenib kullandığımız ,12 metastatik malign melanomlu hasta retrospektif olarak incelendi. İstatistik için SPSS 18 programı kullanıldı. Bulgular Hastaların 7 si (%58.3) erkek, 5 (%41.7)i kadındı. Ortanca yaş 56 idi (Aralık 24-84Tedavi süresince derece 2 ve 3 yan etkilerden dolayı 5 (%41.7) hastada doz reduksiyonuna gidildi..Yan etkilere tüm gradlarda bakıldığında; artralji 6 (%50) , nöropati 1(% 8.3), kutanöz papillom 7 (%58.3) , keratoakantom 3 (%25) , Cilt Skuamöz hücreli karsinom(SCC) 1 (%8.3) ,bulantı 5 (%41.7) , fotosensitivite 5 (%41.7) hastada görüldü. Kutanöz döküntüsü 7 (%58.3) hastada birinci derece, 3 (%25) hastada ikinci derece , 2 (% 16.3) hastada üçüncü derece yan etki vardı. Halsizlik 9 (%75) hastada birinci derece, 2 hastada (%16.3) ikinci derece, 1 (%8.3) hastada üçüncü dereceydi. Hepatotoksisiteye bakıldığında 1 (%8.3) hastada birinci derece ,1 (%8.3) hastada ikinci derece olarak mevcuttu.Yanıta bakıldığında 8 (%66.7) hastada parsiyel yanıt mevcuttu. Hastaların verileri derlendiğinde 8 (%66.7) hasta ölmüştü. 1 yıllık sağ kalım 4 (%33.3) hastada mevcuttu. Vemurafenib için ortanca progresyonsuz sağkalım (PSK) 6.5 (Aralık: 2-13) aydı. Vemurafenib için ortanca toplam sağkalım(TSK) 8 (aralık:3-23) aydı. Tanıdan itibaren kullanılan ilaçtan bağımsız olarak TSK 33 (Aralık:5-113) aydı. Sonuç Sonuç olarak biz az sayıdaki hastada bile vemurafenibin hızlı tümör regresyonu , hastalığa bağlı semptom kontrolü ve etkinliğini gözlemledik. Ancak bu etkinliğin daha uzun olması ve daha az toksik olması kombinasyon tedavilerine ,immunoterapilere ihtiyacı kaçınılmaz hale getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Vemurafenib, Sağkalım, Toksisite

Makale id= 229

Sözlü Sunum

Maternal Yaşın Gebelik Parametrelerine Etkisinin İncelenmesi

Dr. Özgül Özgan Çelikel[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi
*Corresponding author: Özgül Özgan çelikel

Özet

Amaç: Son 30 yılda 35 yaşından sonra gebe kalan bir nüfus bulunması dikkate alınarak; farklı gebelik yaşlarının bazı gebelik parametreleri üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır. Materyal Metod: 312 gebe retrospektif olarak incelenmiştir. Araştırmanın sonuçlarını etkileyebilecek faktörleri azaltabilmek amacıyla sistemik hastalığı ve çoğul gebeliği olan hastalar dahil edilmemiştir. 35 yaş altı ve 35 yaş ve üzeri olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Gravida, doğum şekilleri, doğum ağırlıkları ve doğum haftaları kaydedilmiştir. İstatistiksel analizler SPSS 22 istatistik programında yapılarak; tanımlayıcı istatistikleri belirlenmiş, incelenen parametreler için yaş gruplarına göre gruplar arası çoklu karşılaştırma testleri yapılmış ve %95 güven aralığında anlamlılık düzeyleri Multivariety Analyisis of Variance (MANOVA) ile test edilerek farklı gruplar belirlenmiştir. Gruplardaki parametreler arasındaki ilişki korelasyon analizi ile test edilmiştir. Sonuçlar: Gebelik yaşı gruplarına göre doğum haftasının p=0.013 anlamlılık düzeyi ile, gravidanın p=0.000 ile, doğum şeklinin p=0.003 ile ve doğum kilosunun da p=0.032 anlamlılık düzeyi ile gruplara göre %95 güven aralığında birbirinden farklı olduğu görülmüştür. Sonuç: 35 yaş ve üzerinde abortusun fazla olduğu, normal doğumun 35 yaşın altında daha fazla oranda görüldüğü tespit edilmiştir. Prematür doğum oranının maternal yaşla arttığı saptanmıştır. Maternal yaşın farklı olduğu iki grupta da; doğum haftası arttıkça doğum şeklinin sezaryene doğru kaydığı anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Gebelik Yaşı, Doğum Haftası, Gravida, Doğum Şekli, Doğum Kilosu

Effect of Maternal Age On Pregnancy Parameters Review

Abstract

Objective: Considering the existence of a population that became pregnant after the age of 35 in the last 30 years; It was aimed to examine the effects of different gestational ages on some gestational parameters. Material Method: 312 pregnant women were analyzed retrospectively. In order to reduce the factors that may affect the results of the study, patients with systemic disease and multiple pregnancies were not included. It is divided into two groups as under 35 years old and 35 years and above. Gravida, birth forms, birth weights, and birth weeks were recorded. Statistical analysis is done in SPSS 22 statistical program; Descriptive statistics were determined, multiple comparison tests between groups were made for the parameters examined, and the significance levels were tested with the Multivariety Analyisis of Variance (MANOVA) at 95% confidence interval and different groups were determined. The relationship between parameters in the groups was tested by correlation analysis. Results: According to the gestational age groups, it was observed that the gestational week was different with the significance level of $p = 0.013$, the gravida with the $p = 0.000$, the delivery type with the $p = 0.003$ and the birth weight with the $p = 0.032$ significance level and the 95% confidence interval compared to the groups. Conclusion: It has been determined that abortion is more common at the age of 35 and over, and normal birth is more common under the age of 35. It was found that the premature birth rate increased with maternal age. In both groups where maternal age is different; It was understood that as the week of birth increased, the mode of delivery shifted towards cesarean.

Keywords: Pregnancy, Gestational Age, Birth Week, Gravida, Type of Delivery, Birth Weight

Makale id= 306

Sözlü Sunum

Mefv Geni Patojenik Varyantları: Türk Popülasyonunda Dismenore İçin Bir Risk Faktörü

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Can Nacar[1]

[1]Adıyaman Üniversitesi

Özet

Amaç: Akdeniz ateşi (MEFV) geni, bağışıklık hücrelerinde inflamatuar aktivitenin modülatörlerinden biri olan pirin proteinini kodlar. MEFV gen varyasyonları ile inflamatuar hastalıklar arasında bir ilişki olduğu öne sürülmektedir. Bu çalışmanın amacı primer dismenoreli hastalarda MEFV gen varyasyonlarını araştırmaktır. Yöntemler: Yaygın MEFV gen varyasyonlarının (M694V, M680I, V726A, E148Q ve R202Q) prevalansı, 145 primer dismenoreli genç kadın ve 135 sağlıklı kontrolde araştırıldı. MEFV gen varyasyonları, PCR tabanlı RFLP testi kullanılarak genotiplendi. Bulgular: Çalışma grubunda doğum sayısı ve evlilik durumu kontrollere göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla p <0,001, p = 0,001). Hasta grubunda aile öyküsü istatistiksel olarak daha yüksekti (p <0,001). Toplamda MEFV genotipi ve allel frekansları hastalarda kontrollere göre anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla p = 0,008 ve p = 0,005). Hasta grubunda MEFV gen E148Q allelinin daha yaygın olduğu bulundu (p = 0,039). MEFV R202Q A alleli hastalarda kontrollere göre daha yüksekti (p = 0.045). R202Q varyant AA'ya karşı GG + GA genotipleri, kontrollerle karşılaştırıldığında hastalarda daha anlamlı bir ilişki gözlendi (p = 0.020). Sonuç: Bulgularımız, bir Türk kohortunda MEFV varyasyonlarının dismenoreli hastalar için bir risk faktörü olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dismenore, Akdeniz Ateşi Geni, Varyant.

Mefv Gene Pathogenic Variants: A Risk Factor for Dysmenorrhea in the Turkish Population

Abstract

Background/aim: The Mediterranean fever (MEFV) gene codes for protein pyrin, which is among the modulators of inflammatory activity in innate immune cells. It was suggested that there is a relation between MEFV gene variations and inflammatory diseases. The aim of this study was to investigate MEFV gene variations in the patients with primary dysmenorrhea. Methods: The prevalence of

common MEFV gene variations (M694V, M680I, V726A, E148Q and R202Q) were investigated in 145 young women with primary dysmenorrhea and 135 unrelated healthy controls. MEFV gene variations were genotyped using PCR-based RFLP assay. Results: Number of childbirth and marriage status were significantly lower in the study group than the controls. ($p<0.001$, $p=0.001$ respectvely). Family history was statistically higher in the patient group ($p<0.001$). In total, MEFV genotype and allele frequencies were significantly higher in patients than controls ($p=0.008$ and $p=0.005$, respectively). It was found that MEFV gene E148Q allele was more common in patient group ($p=0.039$). MEFV R202Q A allele was higher in the patients than the controls ($p=0.045$). A significant association was observed when the patients were compared with the controls according to R202Q variant AA versus GG+GA genotypes ($p=0.020$). Conclusion: Our findings suggest that MEFV variations may be a risk factor for patients with dysmenorrhea in a Turkish cohort.

Keywords: Dysmenorrhea, Mediterranean Fever Gene, Variant.

Makale id= 55

Sözlü Sunum

Meme Başı Akıntılarında Sitolojinin Değeri Arttırılabilir Mi' Cevap Raporlardaki Detaylarda Saklı

Doç.Dr. Kenan Çetin[1] , Dr. Öğretim Üyesi Oruç Numan Gökçe[1]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi AD

Özet

Giriş: Patolojik meme başı akıntılarının (MBA) en sık nedeni intraduktal lezyonlardır (IL). IL'lar benign olabileceği gibi yüksek riskli (YIL) veya malign (MIL) de olabilirler. Akıntıya neden olabilen ve tedavisinde cerrahi gerektirmeyen diğer nedenler ise duktal ektazi (DE) ve periduktal mastititir (PM). Altta yatan IL'u öngörmek ve gereksiz cerrahileri azaltmak için hastaların preoperatif değerlendirilmesinde akıntı sitolojisi kullanılmaktadır. Ancak akıntı sitolojisinin IL'i öngörmedeki sensitivite ve spesifitesi düşük olup klinik yararı tartışmalıdır. Çalışmamızda akıntı yaymalarındaki duktus hücrelerinin yanında zeminde raporlanan diğer hücrelerin, IL saptamadaki etkisi araştırıldı. Yöntem: Nisan 2013-Mayıs 2018 arasında polikliniğimize MBA ile başvuran ve duktus eksizyonu uygulanan 95 hastanın operasyon öncesi akıntı sitolojileri retrospektif olarak değerlendirildi. Sitolojik incelemelerde atipik sitolojik bulgular ve papillom kuşkulu sitoloji olarak raporlanan hastalar IL açısından pozitif, diğer sonuçlar(normal duktus hücreleri, hiposelüler yayma ve inflamatuvar hücreler) negatif olarak kabul edildi. Hastalar ayrıca sitoloji epikrizlerindeki detaylara göre, kırmızı kan hücreleri (KKH) raporlanan ve raporlanmayan ile inflamatuvar hücreler (İH;köpüksü makrofajlar, polimorfonükleer lokositler, histiyositler) raporlanan ve raporlanmayanlar olarak ta gruplandırıldı. Bulgular: Hastaların tamamı kadın olup yaş ortalamaları 48±13(aralık:25-81) idi. 58(%61) hastanın duktus eksizyon piyeslerinde IL saptandı. Sitoloji hastaların 43(%74,1)'ünde lezyonu öngördü. Sitolojisi negatif olarak raporlanan 33 hastanın 15(%45,5)'inde IL saptandı. Sitolojinin, IL saptamada sensitivite ve spesifitesi 74,1% ve 48,6% olarak, MIL'i saptamada ise %76,9 ve %36,3 olarak bulundu. KKH'ni sitoloji epikrizlerinde detaylandırması IL saptama açısından anlamlı bulunurken ($p<0,01$), YIL ve MIL açısından anlamlı bulunmadı. Sitoloji epikrizlerinde İH'in raporlanmış olması ise; beraberinde papillom kuşkulu sitolojik bulgular raporlansa dahi, duktal ektazi-periduktal mastit açısından istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0,001$). Sonuç: Akıntıdan yapılan yayma sitolojisi MBA'li hastaların değerlendirilmesinde kullanılan ancak sensitivite ve spesifitesi düşüktür bir yöntemdir. Çalışmamızda, sitoloji epikrizlerinde belirtilen eritrosit zemin üzerinde duktus hücrelerinin görülmesi IL'lar açısından anlamlı iken, enflamatuvar hücrelerin görülmesi DE-PM açısından anlamlıdır. Bu iki indirekt bulgu ile IL öngörmede ve dışlamada sitolojinin değerinin artırılabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Meme Başı Akıntısı, Akıntı Sitolojisi, İntraduktal Lezyon

Can the Value of Cytology Be Increased in Nipple Discharges' the Answer Is Hidden in the Details of the Reports

Abstract

Introduction: The most frequent reason for pathological nipple discharge (PND) is intraductal lesions (IL). IL's can be benign, high risk (HIL), or malignant (MIL). Other reasons are ductal ectasia (DE) and periductal mastitis (PM), not requiring surgery. To detect underlying IL and to minimize unnecessary surgery, discharge cytology is used in preoperative evaluation. Unfortunately, the sensitivity and specificity of discharge cytology in predicting IL are low, and its clinical benefit is debatable. In addition to ductus cells on smears, other cells on the background and their effects on IL detection were investigated. Method: Nipple discharge cytology findings of 95 patients undergoing ductal excision between April 2013-May 2018 were evaluated retrospectively. Atypical ductal cells and suspicious findings for papilloma were defined as positive cytology. Other results (normal ductus cells, hypocellular spreading, and inflammatory cells) were defined as negative cytologic findings. Patients were also divided into groups as; red blood cells (RBC) reported/not reported, inflammatory cells (IC; foamy macrophages, polymorphonuclear leucocytes, histocytes) reported/not reported. Results: All patients were female; the mean age was 48±13(range:25- 81). IL was detected in 56(61%) of ductal excision pieces. The lesions have been predicted with cytology in 43(74.1%) of the patients. Of the 33 patients with negative cytology reports, 15(45,5%) had IL. The sensitivity and specificity of cytology in predict IL were 74,1% and 48,6%, respectively. While RBC's reporting in the cytology was associated with IL($p<0,01$), it was not significant for HIL and MIL. Even if accompanied by cytological findings for papilloma, IC's reporting was associated with ductal-ectasia and periductal mastitis ($p<0,001$). Conclusion: Discharge cytology for evaluating patients with PND is a method with low sensitivity and specificity. While RBCs in the cytology reports were associated with IL, ICs were with DE-PM. Our study suggests that these two indirect findings may increase cytology's value in predicting or excluding IL.

Keywords: Nipple Discharge, Discharge Cytology, İntraductal Lesion

Makale id= 271

Sözlü Sunum

Meme Kanseri Hastalarında P21 Kodon31, Mdm2 Snp309 ve P53 Kodon72 Gen Polimorfizmlerinin Klinikopatolojik Parametreler ve Sağkalımla İlişkisi

Dr. Ümit Turan[1]

[1]Adana Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Amaç: p53 yolağı kanser gelişiminde çok önemlidir. MDM2 ve p21, p53 yolağında kritik role sahiptirler. p53, MDM2 ve p21'deki gen polimorfizmleri ile birçok kanser arasında ilişki olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada amaç p53 kodon72, MDM2 Snp309 ve p21 kodon31 polimorfizmlerinin meme kanseri klinikopatolojik parametreleriyle ilişkisini araştırmak ve bu polimorfizmlerin sağkalıma olan etkisini belirlemektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza meme kanseri tanısı alan 125 kadın hasta alındı. Hastalardan alınan kan örneklerinde p53 kodon72, MDM2 Snp309 ve p21 kodon31 polimorfizmleri çalışıldı. Bu polimorfizmlerin, meme kanseri klinikopatolojik parametreleri ve sağkalımla olan ilişkisi SPSS 16.0.0 programı kullanılarak analiz edildi. Bulgular: p21 kodon31' de Arg aleline sahip bireylerde hastalıksız ve toplam sağkalım daha kötü olarak bulundu. Aynı zamanda Arg aleli olanlarda perinöral invazyon daha sıktı. MDM2 SNP309'da G/G aleline sahip bireylerde tanı sırasında uzak metastaz daha sık iken takipte lokal nüks daha az oranda görülmekteydi. MDM2 SNP309 ve p53 kodon72 gen polimorfizmleri ile sağkalım arasında istatistiksel anlamlı bir ilişki saptanmadı. Sonuç: Elde etmiş olduğumuz bulgular meme kanseri hastalarında p21 kodon31'de Arg alelinin kötü prognozla ilişkili olduğunu göstermiştir ve Arg aleli kötü prognostik faktör olarak kullanılabilir. Ayrıca MDM2 SNP309 G/G genotipi ileri evre ve tanı sırasında uzak metastazla ilişkili olup, kötü bir prediktif faktör olarak kabul edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Sağkalım, Tek Nükleotid Polimorfizmi, P53 Kodon72, Mdm2 Snp309, P21 Kodon31

Makale id= 86

Sözlü Sunum

Meme Kanserinde Aksiller Lenf Nodu Metastazı Hematolojik Parametrelerle Tahmin Edilebilir Mi'

Dr. Mustafa Ömer Yazıcıoğlu[1] , Dr. Servet Kocaöz[1] , Dr. Şevket Barış Morkavuk[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Meme kanseri kadınlarda en sık görülen kanser türüdür. Meme kanserinin klinik ve histopatolojik özellikleri farklılık göstermektedir. Meme kanserinde tümörün büyüklüğü, yerleşim yeri ve lenf nodu metastazının (LNM) durumuna göre Meme Koruyucu Cerrahi (MKC), Basit Mastektomi (BM) ve Modifiye Radikal Mastektomi (MRM) ameliyatlarından hasta için en uygun olan yöntem tercih edilir. Aksiller lenf nodu diseksiyonu (ALND) yapılıp yapılmamasına intraoperatif santral lenf nodu örneklemesi (SLND) yapılarak karar verilmektedir. Bu çalışmada, meme kanserli hastalarda aksiller lenf nodu metastazı (ALNM) ile hematolojik parametrelerin ilişkisini araştırdık. Materyal ve Metotlar: Ankara Şehir Hastanesinde, meme kanseri tanısı konulan ve opere edilen 167 hastanın dosyası geriye dönük olarak değerlendirildi. Hasta dosyalarından preoperatif Ultrasonografi raporu, Patoloji raporu, Hemogram ve Ameliyat raporu bulunarak kaydedildi. ALNM durumuna göre hastalar 3 gruba ayrıldı. 1. gruba ALNM olmayan hastalar alındı, 2. gruba SLND esnasında 1-2 lenf nodunda metastaz saptanan hastalar alındı ve 3. gruba SLND esnasında 3 ve daha fazla metastatik lenf nodu saptanan hastalar alındı. ALNM ile hematolojik ve histopatolojik parametreler arasındaki ilişki Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 54.24 ± 11.194 (Min.:27, Med.:55, Max.:85) yaştı. Grup 2'deki hastalar, diğer gruplarla karşılaştırıldığında Nötrofil/Lenfosit oranı ve Trombosit/Lenfosit oranı istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek iken Lenfosit/Monosit oranı ise düşüktü (Sırasıyla, p=0.043 p=0.002 ve p=0.001). Grup 3'teki hastaların, Trombosit/Lenfosit oranı istatistiksel olarak diğer gruplardan anlamlı şekilde yüksekti (p=0.007). Trombosit/Lenfosit oranı ≥ 145,3836 olan hastaların grup 3'de yer alma olasılığının 5,636 kat yüksek olduğu bulundu (OR, 5.636 CI, 2.257-14.075, p=0.000). Sonuç: Meme kanserli hastaların tedavisinde, ALNM önemli bir parametredir. Özellikle, Trombosit/Lenfosit oranının, LNM varlığını göstermesi açısından anlamlı olduğu ve kötü bir prognostik parametre olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Lenfatik Metastaz, Nötrofil Lenfosit Oranı, Trombosit Lenfosit Oranı

Makale id= 142

Sözlü Sunum

Meme Kanserinde Pre-Operatif Lenf Nodu Metastazını Öngörmede Nötrofil-Lenfosit ve Trombosit-Lenfosit Oranları

Dr. Cenk Elibol[1]

[1]Muğla Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Cenk Elibol

Özet

Giriş Tedavi öncesi nötrofil-lenfosit oranı (NLO) ve trombosit-lenfosit oranının (PLO), çeşitli kanserlerde prognostik faktör ve metastaz için bağımsız prediktif faktör olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada meme kanserli hastalarda tedavi öncesi NLO ve PLO'nun lenf nodu (LN) durumunu öngörmedeki yerini değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metod Ocak 2015-Haziran 2020 tarihleri arasında meme biyopsisi yapılan ve meme kanseri tanısı alan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Ameliyattan önceki yedi gün içinde tam kan sayımı gerçekleşitiren olgular çalışmaya alındı. Vakaların histopatolojik olarak lenf nodu durumu arşivden tarandı. Preoperatif dönemde alınan tam kan sayımı sonuçları kullanılarak lenfosit, trombosit, nötrofil değerleri not edildi ve NLO ve PLO hesaplandı. Aktif enfeksiyonu, otoimmün hastalığı olan veya steroid tedavisi alan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Sonuçlar Çalışmaya dahil edilen 140 hastanın yaş ortalaması 55 ± 12 (30-82 arasında) idi. Hastalar lenf nodu metastazı olup olmamasına göre iki gruba ayrıldı. Lenf nodu negatif ve pozitif gruplar arasında yaş açısından anlamlı fark yoktu. Altmış hastada (% 42.9) lenf nodu metastazı mevcutken, 80 hastada (% 57.1) lenf nodu metastazı yoktu. Çalışma popülasyonunun ortalama trombosit, nötrofil, lenfosit sayısı, NLO ve PLO sırasıyla 287300 ± 7700, 4,5 ± 1,6, 2,3 ± 0,8, 2,2 ± 1,2, 141,9 ± 71,8 idi. Lenf nodu metastazı olan ve olmayan iki grup arasında tüm parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı. Tartışma Birçok çalışmada, NLO ve PLO'nun medüller tiroid, mide, larenks ve endometrium kanseri gibi kanserlerde lenf nodu metastazı olup olmadığını göstermede bağımsız prediktif faktör olduğu gösterilmiştir. Ayrıca, önceki çalışmalarda NLO'nun meme kanserinin sentinel olmayan lenf nodu metastazını tahmin etmede yararlı bir araç olduğu gösterilmiştir. Ancak bizim çalışma popülasyonumuzda bu parametreler metastatik olan ve olmayan grupları ayırt etmede faydalı bulunmamıştır. Sonuç Çalışmamızda NLO ve PLO değerleri diğer kanserlerin aksine meme kanserinde ameliyat öncesi lenf nodu durumunu öngörmede anlamlı bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Lenf Nodu, Metastaz, Nötrofil, Lenfosit, Trombosit

Pretreatment Neutrophil-Lymphocyte Ratio and Platelet- Lymphocyte Ratio for Predicting Lymph Node Metastasis in Breast Cancer

Abstract

Introduction The pretreatment neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR) and the platelet-to-lymphocyte ratio (PLR) have been reported to be markers for prognostic factors and metastasis status in several cancers. We aimed to evaluate if NLR and PLR are useful to foresee the lymph node (LN) in breast cancer. Materials and Methods Between January 2015-June 2020, a total of 140 patients who had operated and having complete blood count examination within seven days before the surgery were included in the study. Histopathological results of the LN status and lymphocyte, platelet, neutrophil, NLR, and PLR were noted. Patients with an active infection, autoimmune disease, or steroid treatment were excluded from the study. Results The mean age of patients was 55 ± 12 (range between 30-82). The patients were divided into two groups according to the presence or absence of LN metastasis. There was no statistically significant difference in age between the two groups. Sixty patients (42.9%) had lymph node metastasis, and 80 patients (57.1%) had no lymph node metastasis. The mean platelet, neutrophil, lymphocyte count, NLR, and PLR of the study population were 287300 ± 7700, 4.5 ± 1.6, 2.3 ± 0.8, 2.2 ± 1.2, 141.9 ± 71.8, respectively. There was no statistically significant in all parameters between the two groups. Discussion Many studies have shown that NLR and PLR have predictive value in showing whether there is lymph node metastasis in patients diagnosed with cancer such as medullary thyroid, gastric, laryngeal, and endometrium cancer. Also, in previous studies, NLR has been shown as a useful tool in predicting non-sentinel lymph node metastasis of breast cancer. But, in our study, these parameters werN2t beneficial in determining the non-metastatic and metastatic LN groups. Conclusion In our study, NLR and PLR did not show a statistically significant difference in predicting preoperative lymph node status in breast cancer, unlike other cancers.

Keywords: Lymph Node, Metastasis, Neutrophil, Lymphocyte, Platelet

Makale id= 116

Sözlü Sunum

Mesanenin Yüzeyel Değişici Epitel Karsinomlarında İntrakaviter Bacillus Calmette-Guerin İmmunoterapisi

Dr. Ender Siyez[1]

[1]buca Seyfi Demirsoy Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, primer ya da rekürrent yüzeyel transisiyonel hücreli karsinom mesane tümörü olan 36 hastaya (33 erkek, 3 kadın) BCG immunoterapisi uygulanarak tedavinin etkililiğinin incelenmesidir. Hastaların yaş aralığı 27-77 arasında değişmektedir. Hastaların 20'si üroloji polikliniğine ağrısız intermitant makroskopik hematüri yakınmasıyla başvururken, 16'sı sistitizm ve prostatizm semptomları ile başvurmuştur. Tüm hastalara İVP, batın USG, PA akciğer grafisi, hemogram, rutin biyokimyası tetkikleri istendikten sonra tüm hastalara sistoskopi yapılmış ve şüpheli lezyonlardan biyopsi alınmıştır. Ardından tüm hastalara TUR mesane tümörü ameliyatı yapılmıştır. Hastaların intravezikal BCG uygulamaları cerrahi işlemden 2 hafta sonra uygulanmaya başlanmış ve birer hafta arayla toplam 6 defa olacak şekilde uygulanmıştır. 36 hastanın ortalama 12 aylık (5-22 ay) takibi sonrasında sadece bir hastada 6. ayda rekürrens görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Mesane Tümörü, Bcg İmmunoterapi

Intracavitary Bacillus Calmette-Guerin Immunotherapy in Superficial Transmissive Epithelial Carcinomas of the Bladder

Abstract

The aim of this study was to examine the effectiveness of treatment by administering BCG immunotherapy to 36 patients (33 men, 3 women) with primary or recurrent superficial transisional cell carcinoma bladder tumors. The age range of the patients varies between 27-77. While 20 of the patients presented to the urology outpatient clinic with the complaint of painless intermittent macroscopic hematuria, 16 of them presented with symptoms of cystitis and prostatism. Cystoscopy was performed in all patients after IVP, abdominal USG, PA chest radiography, hemogram, routine biochemistry tests were requested, and biopsy was taken from suspicious lesions. Subsequently, TUR bladder tumor surgery was

performed on all patients. Intravesical BCG applications of the patients were started 2 weeks after the surgical procedure and were applied a total of 6 times with an interval of one week. After an average of 12 months (5-22 months) of follow-up of 36 patients, only one patient had a recurrence in the 6th month.

Keywords: Bladder Tumor, Bcg İmmunotherapy

Makale id= 103

Sözlü Sunum

Mezenterik Pannikülitin Bilgisayarlı Tomografi Bulguları ve Malignite İle Birlikteliği

Dr. Öğretim Üyesi Esra Özgül[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Mezenterik pannikülitin bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularının sunulması ve malignite ile birlikteliğinin araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Kasım 2019-Kasım 2020 tarihleri arasında çeşitli nedenlerle anabilim dalımızda çekilmiş abdomen BT görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Herhangi bir nedenle (peritonitis karsinomatoza, asit, geçirilmiş cerrahi, kitle, vs) mezenter kökü ve yağ dokusu değerlendirilemeyen hastalar değerlendirme dışı bırakıldı. Mezenterik pannikülit tespit edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, eşlik eden malignite varlığı ve tipi not edildi. BT'de mezenter kökünde 1)çevre dokuları minimal iten iyi sınırlanmış yağ dokusu alanı, 2)bu alanda diğer yağ dokusu alanlarına göre artmış dansite, 3)içerisinde lenf nodları, 4)damarlar ve lenf nodları etrafında hipodens halo, 5)bu alan etrafında hiperdens halo olup olmadığına bakıldı ve en az 3 kriteri taşıyanlar mezenterik pannikülit kabul edildi. Bulgular: Toplam 6250 hasta BT'si değerlendirildi. Yaşları 33-85(ort 57) arasında değişen 125(%2) hastada (60E, 65K) mezenterik pannikülit tespit edildi. Kadınlarda ve 50 yaş üstünde daha sık görülmekle birlikte yaş ve cinsiyet ile mezenterik pannikülit arasında anlamlı ilişki saptanmadı(p=0,09, p=0.08). Hastaların 68'inde(%54,4) eşlik eden malignite vardı. Malignite varlığı ile mezenterik pannikülit arasında anlamlı ilişki bulundu(p=0,035). Maligniteler gastrointestinal sistem(GIS), üriner, jinekolojik, meme, akciğer, hematolojik ve dermatolojik diye alt gruplara ayrıldı. 19(%27,9)'u GIS, 11(%16,1)'i üriner, 11(%16,1)'i akciğer, 8(%11,7)' i meme, 7(%10,2)'si jinekolojik, 7 (%10,2)'si dermatolojik, 5(%7,3)'i hematolojik maligniteydi. Malignite çeşitleri ile mezenterik pannikülit arasında anlamlı ilişki saptanmadı (p=0,09). Tartışma: Mezenterik pannikülit yağ dokusunun kronik inflamatuar değişikliğidir. Değişik derecelerde nekroz, inflamasyon ve fibrozis görülür. Nedeni tam bilinmemektedir, otoimmün cevap veya yağ doku iskemisi etyolojide düşünülmektedir. Romatolojik hastalıklar, vaskülit, maligniteler, pankreatit, granülamatöz hastalıklar ile ilişkili bulunmuştur. Literatürde yapılan çalışmalarda hastaların ortalama %17-69'unda eşlik eden malignite tespit edilmiştir. Mezenterik pannikülitle birlikte en sık görülen malignite lenfoma olarak literatürde tespit edilirken bizim çalışmamızda GIS maligniteleri bulunmuştur. Sonuç olarak, mezenterik pannikülit tespit edilen hastalarda eşlik eden malignite yoksa malignite açısından araştırma yapmak ve hastayı takibe almak gerekli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi, Mezenterik Pannikülit, Malignite, Sklerozan Mezenterit

Computed Tomography Findings of Mesenteric Panniculitis and Coexistence With Malignancy

Abstract

Aim: To present the computed tomography (CT) findings of mesenteric panniculitis and to investigate the association with malignancy. Material and Method: Abdominal CT images taken at our department for various reasons between November 2019-2020 were retrospectively evaluated. Mesenteric panniculitis patients were included. Age, gender, presence and type of accompanying malignancy were noted. Following criterias were investigated for mesentery root on CT:1) well-circumscribed adipose tissue area that minimally pushes surrounding tissues, 2) increased density in this area compared to other adipose tissue areas, 3) lymph nodes within, 4) hypodense halo around vessels and lymph nodes, 5) hyperdense halo. Those who met at least 3 criteria were accepted as mesenteric panniculitis. Results: CT of 6250 patients were evaluated. Mesenteric panniculitis was detected in 125 (2%) patients (60M, 65F) aged 33 to 85 (mean 57) years. Although it is more common in women and over the age of 50, there was no significant relationship between age, gender and mesenteric panniculitis (p=0.09, p=0.08). 68(54.4%) of the patients had concomitant malignancy. A significant relationship was found between the presence of malignancy and mesenteric panniculitis(p=0.035). Of the malignancies, 19(27.9%) were gastrointestinal system(GIS), 11(16.1%) urinary, 11(16.1%) lung, 8(11.7%) breast, 7(10.2%) gynecological, 7(10.2%) dermatological, 5(7.3%) hematological malignancies. There was no significant relationship between malignancy types and mesenteric panniculitis(p=0.09). Discussion: Mesenteric panniculitis is a chronic inflammatory change of adipose tissue in the intestinal mesentery. Various degrees of necrosis, inflammation and fibrosis are seen. The cause is not known exactly. In the recent studies, malignancies accompanying mesenteric panniculitis were detected in average 17-69% of patients. While the most common malignancy was identified as lymphoma, GIS malignancies were found more frequently in our study. In conclusion, in patients with mesenteric panniculitis, if there is no accompanying malignancy, it may be necessary to investigate and follow-up the patient for malignancy.

Keywords: Computed Tomography, Mesenteric Panniculitis, Malignancy, Sclerosing Mesenteritis

Makale id= 31

Sözlü Sunum

Mide Kanseri Hastalarında Yaşa Göre Klinikopatolojik ve Demografik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Uzman Aziz Serkan Senger[1]

[1]Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Mide kanseri, dünya çapında en yaygın ve ölümcül kanserlerden biri olmaya devam etmektedir. GLOBOCAN 2018 verilerine göre mide kanseri görülme sıklığı olarak 5. ve mortalitede ise 3. sıradadır. Görülme sıklığı yaşla birlikte artmakla birlikte en yüksek insidansa 60-70 yaşında ulaşmaktadır. Mide kanseri gelişmesi açısından cinsiyet, ırk, sosyoekonomik durum ve beslenme alışkanlığı ile birlikte bazı kanserlerde olduğu gibi yaşında risk faktörü olduğu bilinmektedir. Çalışmanın amacı tek merkezde mide kanseri nedeniyle ameliyat edilen hastaların yaşa göre klinikopatolojik ve demografik özelliklerinin analiz edilmesidir. Hastanemizde Ocak 2007 ve Eylül 2019 yılları arasında mide kanseri nedeniyle ameliyat edilen 286 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastalar 65 yaş altı ve üstü olmak üzere iki gruba ayrıldı. Demografik verileri, klinikopatolojik özellikleri, hastanede kalış süreleri ve komplikasyonlar açısından karşılaştırıldı. Çalışmamızda istatistiksel anlam olmamakla birlikte hastaların tanı anında yaşı 65 ve üzeri idi. Bunun nedeni olarak alarm semptomlarının geç dönemde görülmesi ve nüfusun yaşlanması olarak değerlendirebiliriz. Bununla birlikte iki grup arasında cinsiyet, tümör lokalizasyonu, ameliyat tipi, borrman sınıflaması, T ve N evresi, tümör çapı, perinöral ve lenfovasküler invazyon arasında istatistiksel olarak bir farklılık görülmedi. Bu çalışmada da literatürle uyumlu olarak diffüz tip mide kanseri genç hasta grubunda daha fazla idi. Bazı yazarlar yaşın mortalite ve morbiditeyi etkileyen bağımsız bir faktör olduğunu bildirmelerine rağmen, diğerleri ise yaşlı hastalar için gastrektomiyi uygulanabilir ve güvenli olarak tanımlamıştır. Çalışmamızda ise komplikasyon gelişmesi ve hastanede kalış süresi 65 yaş ve üzeri hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha fazla idi. Bununla beraber genç hastalarda genel sağkalım oranı daha iyiydi. Sonuç olarak, ileri yaşta tanı konan mide kanseri grubunda eşlik eden hastalıklar ve yaşa bağlı fizyolojik sorunların cerrahi tedavi sonrasında prognoza etki edeceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Yaş, Prognoz

Makale id= 30

Sözlü Sunum

Mikst Nöroendokrin Non-Nöroendokrin Neoplazm (Minen); Türk Popülasyonunda En Kapsamlı Değerlendirme ve Vaka Serisi

Dr. Yiğit Düzköylü[1]

[1]İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Gastroenteroloji Cerrahisi

Özet

Giriş&Amaç: Mikst nöroendokrin non-nöroendokrin neoplazm (MiNEN) nadir rastlanan bir tümör tipi olup immünohistokimyasal çalışmalarla tanı almaktadır. MiNEN, nöroendokrin ve nöroendokrin dışı komponentlerin ikisine birden sahip olup bunlardan bir tanesi tümörün en az %30'unu meydana getirir. Mevcut literatür genellikle vaka sunumları ve nadiren birkaç seriden oluşmaktadır. Çalışmamızda, tersiyer bir merkezdeki vaka serimizi hasta özellikleri ile detaylı tümör ve klinik bulgular ile birlikte sunmayı amaçladık. Yöntem: Etik kurul onayını takiben veri tabanı geriye dönük olarak incelenerek histopatolojik incelemeyle 'MiNEN' tanısı almış hastalar belirlendi ve hasta özellikleri, histopatolojik veriler, immünuhistokimyasal belirteçler dahil olmak üzere tümör özellikleri, tanı anındaki evre, tedavi yöntemi, klinik sonuç ve sağ kalım takibi açısından değerlendirildi. Ortalama takip süresi ameliyat sonrası 18,1 aydı. Bulgular: Merkezimizde toplam 10 hasta MiNEN tanısı almış olup ortalama yaş 64.7 olarak belirlendi (Tablo 1). Tüm hastalarda küratif cerrahi uygulanmıştı. En sık tümör yerleşim yeri mide olup diğer bölgeler sırasıyla rektum, pankreas, Vater ampullası, sigmoid kolon ve koledok olarak izlendi. Nöroendokrin komponentin derecesi üç hastada grade 1, bir hastada grade 2, bir hastada grade 2-3 ve 5 hastada grade 3 olarak saptandı (Figür A-C). Çalışma esnasında 6 hasta hayatta olup ortalama sağ kalım süresi 23.5 aydı. Hastalardan dördü hayatını kaybetmişti ve ortalama sağ kalım süresi 20.6 aydı. Sonuç: Elimizdeki verilerle bildiğimiz kadarıyla çalışmamız, Türk popülasyonunda MiNEN tümör özellikleri bakımından çalışılmış en kapsamlı çalışma olup bu nadir tümör tipinin patolojik ve klinik özelliklerini saptama ve daha kesin tedavi rehberlerine yol göstermede katkı sağlayacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Mikst Nöroendokrin Non-Nöroendokrin Neoplazm, Adenonöroendokrin Karsinom, Mikst Neoplazmlar, Gastrointestinal Tümörler

Mixed Neuroendocrine Non-Neuroendocrine Neoplasm (Minen); Largest Case Series and Evaluation of a Rare Tumor in Turkish Population

Abstract

Background&Aims: Mixed neuroendocrine non-neurendocrine neoplasm (MiNEN) is a rare entity, diagnosed with immunohistochemical studies. MiNENs are defined as neoplasms having both the neuroendocrine and non-neuroendocrine components, each of which accounts for at least 30% of the tumor. Literature mainly includes case reports and series which are very few. In our study, we aimed to report a case series from a tertiary hospital with demographics of the patients, detailed tumor and clinical findings. Methods: Following the approval of the ethics committee, database was explored for patients with the histopathological diagnosis of 'MiNEN' and patients were identified retrospectively and evaluated in means of demographics, histopathological examination, tumor properties including immunohistochemical markers, stage at diagnosis, treatment modalities, clinical outcome and survival follow-up. Mean follow-up time was 18,1 months starting from the date of operation. Results: Ten patients had been diagnosed with MiNEN in our center, diagnosed at a mean age of 64,7 (Table 1). All of the patients had undergone surgery with curative surgery. Most common tumor localization was stomach. Other tumor sites were rectum, pancreas, ampulla of vater, sigmoid colon and ductus choledochus. Grade of neuroendocrine component was grade 1 in three patients, grade 2 in one patient, grade 2-3 in one patient and grade 3 in five patients (Figures 1 A-C). At the time of the study, 6 of the patients were alive with a mean survival time of 23,5 months. Four of the patients had died with a median survival time of 20.6 months. Conclusion: To the best of our knowledge, ours is the most extensive case series from Turkish population, on the characteristics of MiNEN, which we think may contribute to literature in understanding the pathological and clinical aspects of this rare tumor leading to insight into more certain treatment guidelines.

Keywords: Mixed Neuroendocrine Non-Neuroendocrine Neoplasm, Adenoneuroendocrine Carcinoma, Mixed Neoplasms, Gastrointestinal Tumors

Makale id= 169

Sözlü Sunum

Misafir Anne Uygulaması, Türkiye

Uzman Bükre Çıkman[1] , Dr. Ayşegül Açıkgöz[2] , Uzman Mehmet Çıkman[3]

[1]Halk Sağlığı Uzman Doktor
[2]Pratisyen Doktor
[3]Aile Hekimliği Uzman Doktor
*Corresponding author: Bükre çıkman

Özet

Giriş: Anne ve bebek ölümleri önemli halk sağlığı sorunlarıdır. Bu ölümlerin azaltılması için birçok program yürütülmektedir. Bu programlardan biri de hastane dışı doğumların azaltılmasını hedefleyen "Misafir Anne Uygulaması (MAU)"dır. Çalışmamızın amacı "Misafir Anne Uygulaması" programının ülkemizdeki gelişim sürecine dikkat çekmek ve yıllık canlı doğum sayısı iki bin civarı olan İç Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir ilin 2016-2019 yıllarına ait verilerinin değerlendirerek bölgeler arasındaki farklılığı gözlemlemektir. Yöntem: Çalışmamız kesitsel tiptedir. Yıllık canlı doğum sayısı iki bin civarı olan İç Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir ilin 2016-2019 yılları arasındaki gebeleri, misafir anne uygulamasına dâhil olma kriterlerine uyan gebeleri ve bu gebelerden uygulamaya katılmayı kabul eden gebeleri, uygulamayı reddeden gebeleri ve red sebeplerini kapsayan bilgiler ilgili İl Sağlık Müdürlüğünden edinilmiştir. Bulgular: 2016-2019 yılları arasında 9127 gebenin 492'si MAU için davet edilmiştir. 132 gebe göç, erken doğum, adres değişikliği gibi nedenlerle MAU'dan yaralanamamıştır. 360 gebeden sadece 13 (%3,6) gebe uygulamaya katılmayı kabul etmiştir. MAU'yu reddeden gebelerin red sebepleri; %54,7 gebenin kendi imkanlarıyla hastanede doğum yapmak istemesi, %23,0 diğer çocuklarına bakacak kimsesi olmaması, %8,3 misafir edilen sürenin uzun olması, %5,5 eşinin izin vermemesidir. MAU'ya katılımın beklenenden düşük olmasının en büyük sebebi gebenin kendi imkanlarıyla hastanede doğum yapmak istemesidir ve bu durum çalışmanın yapıldığı ilin merkezi büyük bir şehrin yakınında olmasıdır. MAU gibi uygulamalar dâhilinde olan gebeler doğum için orayı tercih etmektedirler. Diğer illerde yapılan çalışmalar incelendiğinde özellikle Doğu Anadolu Bölgesi illerinde oranların bizim çalışmamızdan oldukça yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç: MAU'da iller arasında ciddi farklılıklar mevcuttur. MAU'nın saha başarısını etkileyen iki faktör vardır. Biri sağlık çalışanları tarafından gebelere uygulamanın etkin iletilmesidir. İkinci faktör de gebelerin uygulamaya katılmaları için endişe ve sosyal içerikli engellerinin olmamasıdır. Uygulamanın daha yararlı olabilmesi için bu engellerin kaldırılması adına gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Misafir Anne Uygulaması, Gebe, Hava Koşulları

Guest Mother Application, Turkey

Abstract

Introduction: Maternal and infant deaths are important public health problems. Many programs are being carried out to reduce these deaths. One of these programs is the "Guest Mother Application (GMA)", which aims to reduce out-of-hospital births. The aim of our study is to draw attention to the development process of the "Guest Mother Application" program in our country and to observe the differences between the regions by evaluating the data of 2016-2019 of a province located in the Central Anatolia Region, whose annual live births are around two thousand. Method: Our study is cross-sectional. The pregnant women between the years 2016-2019 of a province located in the Central Anatolia Region, where the number of live births is around two thousand annually, the pregnant women who meet the criteria for being included in the guest mother application and the pregnant women who agreed to participate in the application, the pregnant women who refused the application and the reasons for rejection. Obtained from the Provincial Health Directorate. Results: 492 of 9127 pregnant women were invited to GMA between 2016-2019. 132 pregnant women could not benefit from GMA due to reasons such as immigration, preterm birth, change of address. Only 13 (3.6%) of 360 pregnant women agreed to participate in the practice. Reasons for rejection of pregnant women who refuse GMA; 54.7% of pregnant women want to give birth at the hospital by their own means, 23.0% do not have anyone to take care of their other children, 8.3% stay long, 5.5% do not let their spouse. The biggest reason why participation in GMA is lower than expected is that the pregnant woman wants to give birth at the hospital with her own means and this situation is that the center of the study is located near a big city. Pregnant women who are in practices such as GMA prefer it for delivery. When the studies conducted in other provinces are examined, it has been observed that the rates in the provinces of the Eastern Anatolia Region are much higher than our study. Conclusion: There are serious differences between provinces in GMA. There are two factors that affect the field success of GMA. One is the effective transmission of the application by healthcare professionals to pregnant women. The second factor is that pregnant women do not have anxiety and social barriers to participate in the practice. Necessary arrangements should be made in order to remove these obstacles to make the application more beneficial.

Keywords: Guest Mother Application, Pregnancy, Weather Conditions

Makale id= 165

Sözlü Sunum

Mülteci Çocuk Hastalarda Beslenme Yetersizliğinin Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi

Dr. İzzettin Toktaş[1] , Dr. Fatma Demirbaş[1]

[1]Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Diyarbakır

Özet

Giriş ve Amaç: Protein enerji malnutrisyonu (PEM) nutrisyonel yetersizliğe bağlı gelişen önlenebilen ve tedavi edilebilen çocukluk yaş grubunda sıklığı giderek artan önemli bir halk sağlığı sorunudur. Gelişmekte olan ülkelerde yılda yaklaşık 300.000 çocuğun ölümüne neden olan PEM, mülteci çocuklarda daha ağır seyretmekte ve bu çocuklarda önemli morbidite ve mortaliteye neden olmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız PEM nedeniyle takip edilen mülteci ve Türk çocukların geriye dönük değerlendirilmesidir. Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu araştırma, 1 Temmuz 2019 - 30 Haziran 2020 tarihleri arasında Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi Gastroenteroloji ve Endokrin polikliniklerine başvuran ve PEM tanısı konulan 2-18 yaş arasındaki hastaları kapsamaktadır. Retrospektif dosya taraması yapılarak PEM tanısı konulan Suriyeli mülteci hastaların tamamı ve mülteci hastaların 2 katı olacak şekilde Türk hastalar, SPSS programı aracılığıyla rastgele seçilmiştir. İstatistiksel analizde Student t testi, Mann Whitney U testi ve Ki-kare kullanılmıştır. P<0,05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya 120 mülteci hasta (yaş ortalaması 84,4±47,8 ay, %55,5'i kadın), 240 Türk hasta (yaş ortalaması 107,7±53,6 ay, %50,4'ü kadın) dahil edilmiştir. Kronik hastalık öyküsü (Çöliak hastalığı, Serebral palsi, inflamatuar bağırsak hastalığı vs.) Türk hastalarında (%19,2), mülteci hastalara (%7,5) göre anlamlı düzeyde yüksek saptanmıştır (p<0,05). Mülteci çocuklarda (%68,6) D vitamini eksikliği, Türk çocuklarına (%46,9) göre daha yüksek bulunmuştur (p<0,05). Yaşa göre ağırlık Z-skoru iki hasta grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmaz iken; mülteci hastalarda yaşa göre boy ortalama Z-Skoru (Z= -2,0±1,5), Türk hastalardan (Z= -1,6±1,5) daha düşük bulunmuştur (p<0,05). Mülteci hastaların Vücut Kitle İndeksi Z-Skoru (Z= -1,5±1,2) ise Türk hastalardan (Z= -2,0±1,5) daha yüksek bulunmuştur (p<0,05). Sonuç: Mülteci hastalarda daha çok alım yetersizliğine bağlı malnutrisyon görülürken, Türk hastalarında ise malnutrisyona eşlik eden kronik hastalığın daha fazla olduğu saptanmıştır. Mülteci hastalarda bodurluk, Türk hastalardan daha yüksek bulunmuştur. Malnutrisyonlu hastaların erken tanısının konulup ve tedavinin erken başlanması hem mülteci çocuklarda hem de Türk çocuklarda hastalığın prognozu açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Büyüme Geriliği, Çocuk, Mülteci, Protein-Enerji Malnütrisyonu

Makale id= 100

Sözlü Sunum

Multipl Skleroz Hastalarında Triptofan Metabolitlerinin Hastalığın Tipi ve Şiddeti İle İlişkisi

Dr. Şaziye Melike Işık[1] , Doç.Dr. Ahmet Hakan Ekmekçi[2] , Prof.Dr. Şerefnur Öztürk[2] , Arş.Gör. Duygu Eryavuz[2] , Prof.Dr. Ali Ünlü[2]

[1]Konya Numune Hastanesi
[2]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: MS hastaları ve sağlıklı kontrol grubunda triptofan yolu metabolit düzeylerini karşılaştırmayı ve hastalık alt tipi ve EDSS ile triptofan metaboltleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymayı amaçladık. Yöntem: MS tanılı (53 RRMS, 27 SPMS ve 5 PPMS) toplam 85 olgu ve 41 sağlıklı gönüllü dahil edildi. RRMS hastaları RRMS-atak ve RRMS-stabil olarak kendi içinde gruplandırıldı. Hasta ve kontrol grubunun plazma triptofan metabolitleri düzeyleri karşılaştırıldı. Ayrıca hastaların EDSS düzeyleri ve hastalık süresi ile plazma triptofan metabolitleri arasındaki bağıntı ve ilişki incelendi. Bulgular: Hasta grubun TRP ve serotonin seviyeleri sağlıklı kontrollere göre anlamlı derecede düşük bulundu. Tüm MS hastalarının KYN, QUIN, KYN/TRP oranı ve QUIN/KYNA oranı sağlıklı kontrollere göre istatistiksel açıdan anlamlı yüksek bulundu. Ancak triptofan metabolitleri ile RRMS-atak ve RRMS-stabil hasta grubu arasında ilişki saptanmadı. Yine RRMS ve SPMS hasta grubu arasında triptofan metabolitleri açısından farklılık saptanmadı. Triptofan metabolitleri ile hastalık alt tipi ve EDSS arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı. ROC analizi sonucunda KYN/TRP oranı için 0,0137 kesme değeri olarak alındığında MS hastalarının %70,6 duyarlılık ve %70,7 özgüllük ile öngörülebileceği hesaplandı. Bir diğer parametre olan QUIN/KYNA oranının ise 1,2969 olduğu durumda, %62,4 duyarlılık ve %58,5 özgüllükte MS hastalığı tanısını öngördürülebildiği hesaplandı. Sonuç:TRP ve serotonin seviyeleri MS hastalarında sağlıklı kontrollere göre anlamlı derecede düşük bulundu. Tüm MS hastalarının KYN, QUIN, KYN/TRP oranı ve QUIN/KYNA oranı sağlıklı kontrollere göre istatistiksel açıdan anlamlı yüksek bulundu. KYN/TRP ve QUIN/KYNA oranlarının düşük özgüllük ve duyarlılık ile MS hastalığının varlığını öngörebileceği saptandı. Triptofan metabolitleri ve EDSS ve hastalık alt tipi arasında anlamlı ilişki saptanmadı. Bulgularımız TRP metabolitlerinin MS tipleri ve şiddeti konusunda sınırlı da olsa bilgi verdiği, yeni çalışmalarla bunun incelenmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz; Triptofan; Kinürenin; Edss

The Relationship Between Tryptophan Metabolites and Type and Severity of Disease in Multiple Sclerosis

Abstract

Introduction:we aimed to compare the tryptophan pathway metabolites levels in MS patients and healthy control group and to reveal the relationship between disease subtypes, EDSS and tryptophan metabolites. Methods:A total of 85 patients with MS (53 RRMS, 27 SPMS and 5 PPMS) and 41 healthy controls were included. RRMS patients were grouped into RRMS-attack and RRMS-stable. Plasma tryptophan metabolites levels of the patient and control groups were compared. In addition, the correlation and relationship between EDSS levels and disease duration and plasma tryptophan metabolites of the patients were examined. Results: TRP and serotonin levels of the patient group were found to be significantly lower than healthy controls. KYN, QUIN, KYN / TRP ratio and QUIN / KYNA ratio of all MS patients were statistically significantly higher than healthy controls. However, there was no relationship between tryptophan metabolites and RRMS-attack and RRMS-stable patient group. No difference was found between RRMS and SPMS patient groups in terms of tryptophan metabolites. No significant relationship was found between tryptophan metabolites and disease subtype and EDSS. As a result of ROC analysis, when 0.0137 cut-off value is taken for KYN / TRP ratio, it was calculated that MS patients can be predicted with 70.6% sensitivity and 70.7% specificity. In the case of another parameter, QUIN / KYNA ratio, 1.2969, it was calculated that 62.4% sensitivity and 58.5% specificity can predict the diagnosis of MS disease. Conclusion: Based on the findings of our study, TRP and serotonin levels were significantly lower in MS patients than healthy controls. It was determined that KYN / TRP and QUIN / KYNA ratios may predict the presence of MS disease with low specificity and sensitivity. Our findings indicate that tryptophan metabolites provide limited information about MS subtypes and severity, and that new studies should be examined.

Keywords: Multiple Sclerosis; Tryptophan; Kynurenine; Edss

Makale id= 126

Sözlü Sunum

Nadir Bir Olgu: Meckel Divertiküliti Basısına Bağlı Akut Mezenter İskemi

Dr. Hüda Ümit Gür[1]

[1]SBÜ Haseki Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Ani başlayan ve giderek artan karın ağrısı, bulantı ve kusma yakınmaları ile hastanemiz Acil Cerrahi Polikliniğ'ne başvuran 59 yaşındaki erkek hasta, yapılan tetkiklerinde akut mekanik intestinal obstrüksiyon bulguları saptanması üzerine acilen ameliyata alındı. Ameliyatta jejunum distalinden terminal ileuma kadar olan ince bağırsakların nekrotik olduğu, proksimalde jejunum anslarının dilate olduğu görüldü. Eksplore edidiğinde Meckel divertiküliti olduğu ve divertikülitin ucunun bağırsak mezenterine yapışarak superior mezenterik artere bası oluşturduğu görüldü. Yapışıklık ayrıldı, bağırsak ansları sıcak kompresler ile sarılarak canlılığının geri dönmesi beklendi. Nekrotik kalan kısmın rezeksiyonuna karar verildi. Rezeksiyon sonrasında kalan yaklaşık 200 cm ince bağırsak ansı yan yana anastomoze edildi. Ameliyat sonrası altıncı günde anastomoz kaçağı nedeniyle tekrar ameliyata alınan hastada anastomozun yaklaşık 40 cm proksimal ve distalinde bağırsak anslarının kanmlanmadığı ve anastomozun ayrışmış olduğu görüldü. Nekrotik kısımlar rezeke edilerek uç jejunostomi ve müköz fistül yapıldı.Yedi ay sonra hastanın ileostomisi kapatıldı, ancak bu ameliyattan sonraki dokuzuncu günde anastomoz kaçağı olması nedeniyle tekrar ameliyata alınan hastada batında ileri derecede adhezyonlar olduğu, anastomoz kaçağının lokal olduğu ve peritonite yol açmadığı görüldü. Dren ile dışarı alınan anastomoz kaçağından enteroatmosferik fistül gelişti. Sistemik bozukluğa yol açmayan fistül nedeniyle hasta halen takiptedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Mezenter İskemi, Meckel Divertiküliti, Kısa Bağırsak Sendromu

Makale id= 325

Sözlü Sunum

Nadir Bir Vaka: Meme Kanserinin Mideye Metastazı ve Hormonoterapi İle Tam Yanıtı

Dr. Ezgi Değerli[1]

[1]istanbul Üniversitesi Cerrahpaşa- Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Ezgi Değerli

Özet

GİRİŞ: Meme kanseri kadınlarda en sık görülen malignitedir. Son yıllarda artan tarama yöntemleri ile metastatik evrede tanı alan hastaların sayısı azalmış olsa da atipik metastazlar dikkat çekmektedir. Memenin gastrointestinal sisteme metastazı nadir bir durum olup bu yazıda hormon pozitif invaziv lobüler histolojili meme kanserinden kaynaklanan bir mide metastazı olgusu sunulmaktadır. OLGU: Yetmiş yaşında postmenapozal kadın hasta ,dispepsi şikayeti nedenli yapılan üst GİS endoskopisi ile taşlı yüzük hücreli adenokarsinom tanısı almıştır. Mide kanseri olduğu düşünülüp operasyon planlanırken yapılan PET CT'de bilateral memede kitlesel lezyon saptanmıştır. Meme biyopsisinde bilateral invaziv lobüler meme karsinomu tanısı konulmuştur. Mide biyopsileri ile karşılaştırmalı incelendiğinde mide patolojisinin ; e-cadherin pozitif ,invaziv lobüler meme karsinomu metastazı olduğu teyit edildi. ER % 90 pozitif, PR negatif, c-erb2 negatif histolojide olması üzerine hastaya hormonoterapi planlandı ve letrozol 2.5 mg / gün tedavisi başlandı. 3. Ay bakılan kontrol görüntülemede tam yanıt saptandı. Kontrol üst GİS endoskopisinde tümör hücresine rastlanmadı. Hasta yaklaşık 3 yıldır letrozol altında tam yanıtlı olarak izlenmektedir. TARTIŞMA: Meme kanserinin gastrointestinal metastazı nadir görülen invaziv lobüler karsinom alt tipinde görülmektedir. Meme kanserinin mideye metastazı durumunda sistemik tedaviler uygulanmalıdır. Bu tedavi seçimi hastanın yaş, komorbite, performans, reseptör durumuna göre değişiklik göstermektedir. Mide biyopsisinde görülen taşlı yüzük hücreli komponetin invaziv meme karsinomuna ait olduğunun teyit edilmesi hastamızın mide kanseri sanılıp total gastrektomiden kurtulmasını sağlamıştır. Hormon pozitif postmenapozal hastamızda hormonoterapi ile tam yanıt alınması ve 3 yıl tam yanıtlı takip ediliyor olması yüz güldürücü bir sonuç olmuştur. SONUÇ: İnvaziv lobüler meme karsinomu tanısı konulan hastalarıda atipik mide metastazları nadir de olsa olabilir. Gastrointestinal semptomların eşlik etmesi ve mide biyopsisinin taşlı yüzük hücreli olması mide karsinomu da olabileceğini düşündürebilir. Ancak bu durumda karşılaştırmalı patolojik değerlendirme yapılmalıdır. Metastaz olduğu teyit edilen hormon duyarlı karsinomlarda hormonoterapi ile mide metastazlarının bile tam yanıt verebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Invaziv Lobüler Meme Kanseri, Mide Metastazı, Hormonoterapi

Makale id= 266

Sözlü Sunum

Nıftp'in (Papiller Benzeri Nükleer Özelliklere Sahip Noninvaziv Folliküler Tiroid Neoplazmı) Retrospektif Tanısı İçin Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı'nda Sistematik Bir İnceleme

Dr. Öğretim Üyesi Gupse Turan[1] , Prof.Dr. Sevgiye Kaçar Özkara[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Gupse Turan

Özet

AMAÇ: Papiller tiroid karsinomunun noninvaziv enkapsüle folliküler varyantının (NI-EFVPK) tanı kriterleri yeniden değerlendirilerek; 2016'da, "papiller benzeri nükleer özelliklere sahip noninvaziv folliküler tiroid neoplazmı" (NIFTP) terminolojisi tanıtılmıştır ve tiroid nodüllerinin klinik yönetiminde önemli etkilere neden olmuştur. NIFTP vakalarının çoğunda radyoaktif iyot tedavisi yapılmaksızın, lobektomi yeterli bulunmaktadır. Çalışmamızın amacı, bölümümüzde daha önce FVPTK olarak değerlendirilmiş vakalardan son tanımlanan kriterlere göre NIFTP ile uyumlu olanları belirlemek ve klinikopatolojik takiplerini değerlendirmektir. YÖNTEM: Bölümümüzde son 15 yılda değerlendirilen tüm tiroidektomi vakaları taranarak, FVPTK tanılı olguların patoloji raporlarındaki verilerden olası NIFTP vakaları belirlendi ve bunlar mikroskopik olarak yeniden incelendi. Retrospektif NIFTP tanısı için, revize histopatolojik kriterler kullanıldı. BULGULAR: Vakalarının 2138'i daha önce PTK, 481'i (%22.5) FVPTK tanısı almıştı. FVPTK vakalarının tekrar değerlendirilmesiyle belirlenen potansiyel NIFTP vakalarının retrospektif değerlendirmesi sonrası, 76 olgu (%3.6) nihai NIFTP tanısı aldı. NIFTP hastalarının %77.6'sı kadın (K/E: 59/17), ortalama yaş 50.4 (19-87 yıl), tümör çapı 23.2 mm (3-90 mm) ve takip süresi 76.8 aydı (1-273 ay). NIFTP olgularının %21.1'i multifokal, %15.8'i bilateraldi. Takiplerine ulaşılanların hiçbirinde, nüks, lenf nodu tutulumu ya da uzak metastaz saptanmadı. SONUÇ: NIFTP tanısı, eksizyonun bilimsel kriterlerle kapsamlı değerlendirilmesinden sonra konabilir. NIFTP düşünülen tiroid nodüllerinin lobektomi ile konservatif tedavisi önerilmekle birlikte; multifokalite ve bilateralite nedeniyle, hastaların aktif izlemi gündemde tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tiroid, Fvptk, Nı-Efvpk, Nıftp.

A Systematic Review At Kocaeli University Medical Faculty Pathology Department for the Retrospective Diagnosis of Nıftp (Noninvasive Follicular Thyroid Neoplasm With Papillary-Like Nuclear Features)

Abstract

AIM: By re-evaluating the diagnostic criteria of the noninvasive encapsulated follicular variant of papillary thyroid carcinoma (NI-EFVPTK); in 2016, the terminology "noninvasive follicular thyroid neoplasm with papillary-like nuclear features" (NIFTP) has been introduced and has had significant effects in the clinical management of thyroid nodules. Lobectomy without radioactive iodine therapy is considered sufficient in most NIFTP cases. The aim of our study is to determine the cases that were previously evaluated as FVPTK in our department and those compatible with NIFTP according to the last defined criteria and to evaluate their clinicopathological follow-up. METHOD: All thyroidectomy cases evaluated in our department in the last 15 years were screened, and possible NIFTP cases were determined from the data in the pathology reports of the patients with FVPTK and they were re-examined microscopically. Revised histopathological criteria were used for the retrospective diagnosis of NIFTP. RESULTS: Of the cases, 2138 had previously been diagnosed with PTK and 481 (22.5%) of them had been diagnosed with FVPTK. After retrospective evaluation of potential NIFTP cases identified by re-evaluation of FVPTK cases, 76 cases (3.6%) received a final diagnosis of NIFTP. 77.6% of NIFTP patients were female (F/M: 59/17), mean age 50.4 (19-87 years), tumor diameter 23.2 mm (3-90 mm) and follow-up time was 76.8 months (1-273 months). 21.1% of NIFTP cases were multifocal and 15.8% were bilateral. No recurrence, lymph node involvement or distant metastasis was detected in any of the patients who were followed up. CONCLUSION: The diagnosis of NIFTP can be made after a comprehensive evaluation of the excision with scientific criteria. Conservative treatment of thyroid nodules with suspected NIFTP with lobectomy is recommended. Active surveillance of patients should be kept on the agenda because of multifocality and bilaterality.

Keywords: Thyroid, Fvptc, Nı-Efvpk, Nıftp.

Makale id= 295

Sözlü Sunum

Nörofibromatozlu Yetişkin Bir Hastada Nadir Görülen Bir Tümör Vakası: Lomber Ependimoma.

Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Yakar[1]

[1]Ömer Halisdemir Üniversitesi Beyin ve Sinir Cerrahisi ABD

Özet

Nörokutanöz bozukluklar (fakomatozlar) grubuna ait olan Tip 1 nörofibromatozis (NF1), nörofibromatozların% 90'ını oluşturur ve en yaygın nörokutanöz sendromdur. NF1 tanısı klinik semptomlara ve genetik analize dayanır ve geniş bir klinik yelpazeye sahiptir. NF1, kalıtsal bir tümör duyarlılık sendromudur ve hem merkezi sinir hem de periferik sinir sisteminde tümör gelişimine karşı artan bir duyarlılık vardır. NF1 hastalarında, omurilik dahil olmak üzere nöroaksisin herhangi bir yerinde gliomalar oluşabilir. Ependimomlar yetişkinlerde omuriliğin en sık görülen intramedüller tümörlerinden biri olmasına rağmen, intradural-ekstramedüller (İDEM) lokalizasyon nadiren görülür. Ayrıca, bugüne kadar spinal ependimomun eşlik ettiği az sayıda NF1 vakası bildirilmiştir. Bu çalışmada literatürde ilk kez Lumbar 2-3 (L2-3) düzeyinde intradural-ekstramedüller ependimomlu bir NF1 olgusu sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Spinal Tümör, Nörofibromatozis, Ependimoma

A Rare Tumor Case in An Adult Patient With Neurorfibromatosis: Lumbar Ependymoma

Abstract

Type 1 neurofibromatosis (NF1), which belongs to the group of neurocutaneous disorders (phacomatoses), accounts for 90% of neurofibromatoses and is the most common neurocutaneous syndrome. The diagnosis of NF1 is based on clinical symptoms and genetic analysis and has a broad clinical spectrum. NF1 is an inherited tumor susceptibility syndrome, and there is an increased susceptibility to tumor development in both the central nervous and peripheral nervous system. In patients with NF1, gliomas may occur anywhere in the neuroaxis, includingin the spinal cord. Although ependymomas are one of the most common intramedullary tumors of the spinal cord in adults, intradural-extramedullar (IDEM) localization is

rarely seen. Furthermore, few cases of NF1 accompanied by spinal ependymoma have been reported to date. In this study, we present a case of NF1 with intradural-extramedullary ependymoma at Lumbar 2-3 (L2-3) level for the first time in the literature.

Keywords: Spinal Tumor, Neurofibromatosis, Ependymoma.

Makale id= 289

Sözlü Sunum

Obez Çocuk ve Adolesanlarda Tam Kan Sayımına Dayalı İnflamatuvar Belirteçlerin Sistemik İnflamasyonu Öngörmedeki Yeri

Dr. Selin Elmaoğulları[1] , Dr. Aslıhan Araslı Yılmaz[1]

[1]Sağlık Bakanlığı Üniversitesi Ankara Dr. Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Selin Elmaoğulları

Özet

Giriş: Kronik düşük dereceli inflamasyon, obezite patofizyolojisinde anahtar rol oynamaktadır. Bu nedenle obezitede inflamatuar belirteçlerin ve bunların metabolik risk ile ilişkisinin değerlendirilmesi önem kazanmaktadır. Literatürde bu belirteçlerden nötrofil/lenfosit oranı (NLO) metabolik sendromu olan obez çocuklarda kronik inflamasyon için olası bir belirteç olarak önerilmiştir. Morbid obez gençlerde yüksek platelet lenfosit (PLO) oranının artmış trombotik durum, kardiyovasküler risk ve inflamatuar yanıtı belirlemede yararlı bir belirteç olabileceği öne sürülmüştür. Çalışmamızda; obez çocuk ve adelosanlarda tam kan sayımı parametreleri, NLO ve PLO değerlerini belirlemeyi ve sistemik inflamasyon durumunun sağlıklı çocuklarla karşılaştırılarak öngörülebilirliğini değerlendirmeyi amaçladık. Metod: Çalışmaya, yaşları 8-18 yaş arasında olan 84 obez [yaş ve cinsiyete göre vücut kitle indeksi (VKİ)>95 persantil], 50 kontrol (VKİ <95 persantil) çocuk ve adelosan dahil edildi. Olguların obezite komorbiditeleri değerlendirildi. Dislipidemi varlığı; >200 mg/dL kolesterol, >150 mg/dL trigliserid, >130 mg/dL LDL, <40 mg/dL HDL değerlerinden en az birinin olması olarak tanımlandı. İnsülin direnci, HOMA-IR değerinin prepubertal > 2,5, pubertal >4 olması olarak kabul edildi1. Hipertansiyon tanısı, kan basıncı ölçümü iki defa cinsiyet, yaş ve boya göre >95 persantil olan olgularda 24 saatlik tansiyon monitörizasyonu ile teyit edilerek konuldu. Obezite komorbiditelerinden, dislipidemi, insulin direnci, hipertansiyon veya hepatosteatoz bulgularından hiçbiri olmayan olgular metabolik sağlıklı; en az biri olan olgular metabolik sağlıksız kabul edildi. Metabolik sağlıklı ve metaboliksiz sağlıksız obezler ile kontrol grubunun tam kan sayımında NLO, PLO, platelet sayısı, platelet dağılım genişliği (PDW) ve ortalama platelet hacmi (MPV) ölçümleri karşılaştırıldı. Bulgular Olgularımızın yaş ortalaması 11,51±3,08 yıl olup %52,6'sı kızlardan oluşmaktaydı. Obez olguların %31'i (n=26) metabolik sağlıklıydı. Metabolik sağlıksız obezlerde metabolik sağlıklı obezler ve kontrol grubuna göre platelet sayısı, PDW ve PLO istatiksel olarak anlamlı olarak yüksekti (p<0,05). NLO ve diğer kan sayımı parametrelerinde gruplar arasında istatistiksel farklılık saptanmadı. Sonuç: Metabolik sağlıksız obezlerde PLO değerinin obezite ilişkili inflamasyonu ve komorbiditeyi öngörmede yeri olabileceğini öngörmekteyiz. Bu konuda daha ileri çalışmalarla değerlendirmeye ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İnflamasyon, Platelet/lenfosit Oranı, Obezite

Makale id= 73

Sözlü Sunum

Obezite Hastalarında, Gst Gen Polimorfizminin Rolü

Dr. Abdulkadir Ünsal[1] , Doç.Dr. Hakan Buluş[1] , Dr. Mehmethan Cihan[2] , Dr. Veysel Barış Turhan[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı T.C. Sağlık bilimleri Üniversitesi Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi
[2]karaman eğitim araştırma hastanesi

Özet

Obezite, alınan enerjinin, harcanan enerjiden fazla olmasından kaynaklanan, tüm dünyada prevalansı endişe verici şekilde artan kronik bir hastalıktır. Obeziteye neden olan etkenlerden biri olan oksidatif stres, reaktif oksijen türleri (ROT) ile hücrenin antioksidan savunma sistemi arasındaki dengesizlikten ortaya çıkar. Obezitede artış gösteren ROT'lar hipotalamik nöronlar üzerinde etkili olarak, açlık ve tokluğun kontrolünde ve buna bağlı olarak vücut ağırlığının kontrolünde etkili olurlar. ROT arttığında, DNA, protein ve lipitlerin oksidasyonu yoluyla hücre zedelenmesi, nekroz ve apopitoz oluşur. Adipoz dokuda oksidatif stresin artışı obez kişilerde metabolik sendrom gelişmesine neden olur. Diğer yandan kalori kısıtlaması veya egzersiz nedeniyle kilo kaybı oksidatif stresi azaltır. Mitokondri ROT oluşumunun en önemli kaynağıdır. Elektron transfer sisteminde, oksidatif fosforilasyon tepkimeleri sonucu oluşan ROT'lar, hücre sinyal mekanizması, hücre çoğalması ve farklılaşması gibi çeşitli fizyolojik olaylarda rol alırlar. Çalışmamızda ilk kez Türk toplumunda apopitoz mekanizmalarında ve hücre siklus düzenlenmesinde görev yapan Glutatyon-S-transferaz (GST) GSTM1 ve GSTT1 izozimlerinin obezitedeki rolünü araştırdık. Bu bilgiler ışığında planlanan bu tez çalışmasında, obezite tanısı konmuş 152 hastada, GSTM1 ve GSTT1 izozimlerinin rolü araştırılmıştır. Elde edilen bulgular, obez hastalarda GSTM1 ve GSTT1 izozimlerinin mutasyonuyla oksidatif stresin arttığı gösterilmiştir. Ayrıca GSTM1 ve GSTT1 izozimlerinin mutasyonuyla,obezite hastalarında, BMI, TSH, glukoz, tokluk kan şekeri, trigliserit ve kolesterol düzeyleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişkiler saptanmamıştır. Bu çalışmamız, GSTM1 ve GSTT1 izozimlerinin obezite gelişimindeki rolünü desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Gstm1, Gstt1, Oksidatif Stres

Investigation of Gst-M and Gst-T Isozymes by Molecular Approaches in Obesity Patients Under Bariatric Surgery

Abstract

Obesity is a chronic disorder with increasing prevalence worldwide and occurs when energy intake is greater than energy expenditure. Oxidative stress is one of the factors that cause obesity and arises from an imbalance between the reactive oxygen species and cell's antioxidant defense system. Increasing ROS in obesity has an effect on the hypothalamic neurons which are involved in hunger and satiety control and consequently body weight control. On the other hand, weight loss due to calorie restriction or exercise reduces oxidative stress. Mitochondria is the most important source for ROS formation. In electron transfer system, reactive oxygen species forming as a result of oxidative phosphorylation reactions are involved in various physiological processes such as cell proliferation and differentiation. For the first time in our work, we investigated the role of GSTM1 and GSTT1 isoenzymes in obesity which has apoptosis mechanisms and cell cycle regulation in Turkish population. In this thesis study planned, in the light of this information, the role of GSTM1 and GSTT1 isoenzymes in 152 patients diagnosed with obesity was investigated. Findings have been shown to increase oxidative stress by GSTM1 and GSTT1 isoenzymes mutation in obese patients. There were no statistically significant associations between BMI, TSH, glucose, satiety blood glucose, triglyceride and cholesterol levels with GSTM1 and GSTT1 isoenzymes mutation in obesity patients. Our study supports the role of GSTM1 and GSTT1 isoenzymes, an important gene, in the development of obesity.

Keywords: Obesity, Gstm1, Gstt1, Oxidative Stress

Makale id= 242

Sözlü Sunum

Obstetrik Girişimler İçin Kliniğimizde Takip Edilen Gebelerde Covıd Test Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Dr. Gülseren Polat[1] , Arş.Gör.Dr. Tuğba Akçaoğlu[1] , Dr. Birzat Emre Gölboyu[2] , Dr. Feride Mimaroğlu[1]

[1]Medipol Mega Üniversite Hastanesi
[2]Manisa Şehir Hastanesi
*Corresponding author: Tuğba Akçaoğlu

Özet

COVID-19 pandemisi dünyamızı ve paralelinde ülkemizi yaygın şekilde etkilemektedir. Türkiye'de ilk vakanın 10 Mart 2019 tarihinde saptanmasının ardından ülke genelinde sağlık politikaları geliştirilmeye başlandı. Gebe hastaların takibinde bir konsensüs olmamasına karşılık genel koruma önlemleri uygulanarak hastaların takibine devam edilmektedir. 10 Nisan 2020 ile 30 Mayıs 2020 tarihleri arasında, İstanbul Medipol Üniversitesi Medipol Mega Üniversite Hastanesi'nde obstetrik girişimler yapılacak, COVID-19 enfeksiyon semptomları taşımayan 362 gebeden PCR testi için burun ve boğazdan kombine sürüntü örnekleri alındı, lenfosit sayılarının değerlendirilmesi için hemogram istendi. Üç yüz altmış iki gebeden 2'sinin PCR testi pozitif saptandı, diğerleri negatifti. Hastalar 14 gün sonra telefonla aranarak COVID-19 semptomları olup olmadığı soruldu. Bu sürede 1 hastada saptanan ateş sonrasında tekrarlanan PCR testi negatif saptandı ve hastada mastit geliştiği belirlendi. Hastaların tamamında lenfopeni saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Covıd, Pandemi, Gebe, Obstetri, Pcr, Lenfopeni

Makale id= 97

Sözlü Sunum

Obstrüktif ve Nonobstrüktif Hipertrofik Kardiyomiyopatide Sağ Ventrikül Fonksiyonlarının Doku Doppler Görüntüleme İle Karşılaştırılması

Dr. Aycan Esen Zencirci[1] , Dr. Tuna Tezel[1]

[1]Siyami Ersek Göğüs, Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği
*Corresponding author: Aycan Esen Zencirci

Özet

Amaç: Doku Doppler görüntüleme hipertrofik kardiyomiyopatide sistolik ve diyastolik fonksiyonların değerlendirilmesinde önemli rol oynar. Çalışmamızda doku Doppler görüntüleme tekniği kullanılarak obstrüktif ve nonobstrüktif hipertrofik kardiyomiyopatide sağ ventrikül fonksiyonlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Asemptomatik 11 nonobstrüktif ve 25 obstrüktif hipertrofik kardiyomiyopati hastası ardışık olarak çalışmaya dahil edildi. 33 sağlıklı gönüllü kontrol grubu olarak çalışmaya alındı. Doku Doppler kullanılarak sol ve sağ ventrikül diyastolik ve sistolik fonksiyonları değerlendirildi. Bulgular: Kontrol grubu ile kıyaslandığında nonobstrüktif ve obstrüktif hipertrofik kardiyomiyopatide sağ ventrikül lateral anülus miyokardiyal erken diyastolik (Em) velositeleri ve anüler miyokardiyal erken diyastolik/miyokardiyal geç diyastolik velosite (Em/Am) oranı düşük saptandı (0.14±0.06, 0.13±0.09, 0.21±0.08, $p<0.01$, 1.35±0.4, 1.34±0.8, 2.3±0.8, $p<0.001$, sırasıyla). Sağ ventrikül lateral anülus Am velositesi yüksek saptandı (0.13±0.16, 0.12±0.20, 0.1±0.07, $p<0.01$). Kontrol grubu ile kıyaslandığında nonobstrüktif ve obstrüktif hipertrofik kardiyomiyopatide sağ ventrikül lateral anülus sistolik miyokardiyal velositeleri (Sm) düşük saptandı (0.12±0.04, 0.13±0.06, 0.15±0.09, $p<0.01$). Ancak obstrüktif ve nonobstrüktif hipertrofik kardiyomiyopati grupları arasında herhangi bir fark saptanmadı. Sonuç: Bu çalışma asemptomatik obstrüktif ve nonobstrüktif hipertrofik kardiyomiyopatide sağ ventrikül sistolik ve diyastolik disfonksiyonun sol ventrikül disfonksiyonuna eşlik ettiği ve bu durumun sol ventrikül çıkış yolu obstrüksiyonundan bağımsız olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Doku Doppler Ekokardiyografi; Hipertrofik Kardiyomiyopati; Ventrikül Fonksiyonları

Comparison of Right Ventricularfunctions With Tissue Doppler Imaging Technique Between Obstructive and Nonobstructive Hypertrophic Cardiomyopathy

Abstract

Aim: Tissue Doppler imaging plays an important role in the evaluation of systolic and diastolic functions In hypertrophic cardiomyopathy. In our study, we aimed to evaluate right ventricular functions in obstructive and nonobstructive hypertrophic cardiomyopathy with tissue Doppler imaging technique. Methods: Asymptomatic 11 non-obstructive and 25 obstructive hypertrophic cardiomyopathy patients were consecutively enrolled in the study. 33 healthy volunteers were included in the study as a control group. Left and right ventricular diastolic and systolic functions were evaluated with tissue Doppler imaging. Results: Right ventricular lateral annular myocardial early diastolic velocities (Em) and myocardial early diastolic velocity/myocardial late diastolic velocity (Em/Am) ratio were found to be lower in nonobstructive and obstructive hypertrophic cardiomyopathy compared to the control group. (0.14±0.06, 0.13±0.09, 0.21±0.08, $p<0.01$, 1.35±0.4, 1.34±0.8, 2.3±0.8, $p<0.001$, respectively). Right ventricular lateral annular Am velocity was found to be high (0.13±0.16, 0.12±0.20, 0.1±0.07, $p<0.01$). Right ventricular lateral annular systolic myocardial velocities (Sm) were found to be lower in nonobstructive and obstructive hypertrophic cardiomyopathy patients compared to the control group (0.12±0.04, 0.13±0.06, 0.15±0.09, $p<0.01$). However, there was no difference between obstructive and nonobstructive hypertrophic cardiomyopathy groups. Conclusion: This study showed that right ventricular systolic and diastolic dysfunction accompany left ventricular dysfunction in asymptomatic obstructive and nonobstructive hypertrophic cardiomyopathy and this situation is independent of left ventricular outflow tract obstruction.

Keywords: Tissue Doppler Echocardiography; Hypertrophic Cardiomyopathy; Ventricular Functions

Makale id= 270

Sözlü Sunum

Oksitosin Alerjisi

Dr. Zehra Bedir[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı S.B.Ü. Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Zehra Bedir

Özet

AMAÇ: Yaşamı tehdit eden anaflaksi sistemik bir aşırı duyarlılık reaksiyonudur. Dispne, hırıltılı solunum, bulantı, karın ağrısı, ürtiker ve angioödem klinik bulguları arasındadır. Biz bu olguda oksitosine bağlı anaflkatik şok gelişen hastayı sunmayı amaçladık. OLGU: 23 yaşında 5 yıllık evli, ek hastalığı olmayan, 1 abortus öyküsü olan 41 haftalık gebenin normal doğum için hastanemize yatışı yapıldı. Alerji öyküsü olmayan gebeye oksitosin indüksiyonu başlandı. Sonrasında nefes darlığı oldu. Aynı tarihte fetal distsres nedeniyle acil sezaryene alındı. 10 mg. hiperbarik bupivakainle spinal anestezi uygulanan hastaya 1. Dk Apgarı 9 olan bebek çıktıktan sonra 20iü 1000 cc % 0.9 salin içinde oksitosin infüzyonu verildi. Operasyon 35 dk sürdü. Postoperatif uyandırma odasında yutkunma güçlüğü ve boğazında takılma hissi olduğunu belirtti. Yapılan oral muayenede uvulanın ödemli olduğu gözlendi. Feniramin maleat, deksametazon ve ranitidin uygulanan hasta uyandırma odasındaki takibinin 35. dk' sında uvuladaki ödem arttı, solunum sıkıntısı ve hırıltılı solunumu olan hastaya 1 mg adrenalin 10 cc' ye sulandırılarak 6 cc intramusküler uygulandı. Entübe edilerek yoğun bakım ünitesi olan üst merkeze sevki sağlandı. Yoğun bakımda 3 gün takip edilen hasta kadın doğum servisimize devredildikten sonra externe edildi. SONUÇ: Mukadder Şanlı ve Ark.1 sezaryen sırasında oksitosine bağlı anaflaktik şok gözlenen hastanın spesifik antikor testiylede oksitosin alerjisi doğrulamışlar. Ancak Berrin Günaydın ve Ark.2 Mukadder Şanlı ve Ark.'nın olgusu için spesifik antikor testi yanında ve kanda spesifik anti-lateks Ig E düzeyi tayini yaptırılmasını önermişler. Operasyon sırasında oksitosinden hemen sonra gözlenen anaflakside lateks alerjisinin öncelikle düşünülmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Anaflkatik şokta laringeal ödem gelişmeden entübasyon havayolu açıklığı sağlanmasında daha güvenli olacaktır. KAYNAKLAR 1.Şanlı, M., Gülhaş, N., Erdil, F. A., Miniksar, H., Demiröz, D., & Durmuş, M. Anaphylactic Shock in Caesarean Section. Journal of Cardio-Vascular-Thoracic Anaesthesia and Intensive Care Society,2014; 20(3), 179-182. 2.Günaydın B., Tuna T.A., Dayanır H., Atak F. Sezaryende Oksitosin İnfüzyonundan Sonra Gözlenen Anafilaksi Gerçekten Oksitosine mi Bağlı? GKDA Derg 2015; 21(1):67-68.

Anahtar Kelimeler: Oksitosin, Anaflaksi,lateks

Makale id= 140

Sözlü Sunum

Omega-3 ve Omega-6 Yağ Asitlerinin Kanser İle İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Güneş Bayır[1] , Semanur Özer[1]

[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi
*Corresponding author: Semanur Özer

Özet

Özet Vücudun üretemediği ve mutlak besinler yoluyla alınması gereken çoklu doymamış yağ asitlerine esansiyel yağ asitleri (EYA) denir. Vücutta omega-3 ve omega-6 olmak üzere iki tip EYA bulunur. Omega-3 yağ asitleri α-linolenik asit (LNA), omega-6 yağ asitleri ise linoleik asit (LA) ile temsil edilmekte ve karaciğerde LA araşidonik aside (ARA), LNA ise EPA ve ardından DHA'ya metabolize edilmektedir. Kanser, hücrelerin kontrolsüz bölünmesi ve çoğalması ile ortaya çıkan genetik ve çevresel koşulların etkisi altında olan kompleks bir hastalıktır. Esansiyel yağ asitleri ve kanser arasında sıkı bir ilişki vardır. Araşidonik asit tepkimesi sonucunda pro-inflamatuar eikosanoid olan prostaglandin E2 (PGE2) ve lökotrien B4 (LTB4) oluşur. Kanser başta olmak üzere birçok kronik hastalık bu eikosanoidlerin fazla üretilmesiyle karakterizedir. Bunun aksine, EPA ve DHA antienflamatuar, anti-mitojenik özelliğe sahip eikosanoidlerin öncüsüdür. Bu etkileriyle; tümör hücresi proliferasyonunu sınırladığı ve apaptozu arttırdığı bilinmektedir. Birçok in vivo ve in vitro çalışma omega-3 yağ asitlerinin prostat, meme,pankreas, kolon kanser hücrelerinin proliferasyonunu azaltarak regüle ettiğini ortaya koymuştur. Ayrıca; omega-3 yağ asidi içeriği sebebiyle yağlı balık tüketimi premenepozal kadınlarda meme kanseri riski ile ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı omega-6 yağ asitlerinin kanser yapıcı, omega-3 yağ asitlerinin antineoplastik aktiviteye sahip olduğu düşünülen mekanizmalarını tanımlamak ve kanseri önlemesine ilişkin mevcut bulguları güncel literatür eşliğinde ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Omega-3 Yağ Asitleri, Omega-6 Yağ Asitleri, Kanser

Makale id= 253

Sözlü Sunum

Oral Mukozal Lezyonlar: 1 Yıllık Biyopsi Sonuçlarımız

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Atalay[1]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Fatma Atalay

Özet

GİRİŞ Oral mukozal lezyonlar Kulak Burun Boğaz pratiğinde oldukça sık karşılaşılan patolojiler arasında yer alır. Ayrıca bu hastalar dermatoloji polikliniklerine ve diş hekimlerine de başvurabilmektedir. Oral kavitede izlenen lezyon enfeksiyöz, premalign veya malign bir lezyon olabilmektedir. Bazen de sistemik ve otoimmun bir hastalığın oral tutulumu şeklinde karşımıza çıkabilmektedir. Yaplan insidans çalışmalarında premalign lezyonların erken dönemde tanınmasının ve tedavi edilmesinin hastalar açısından ne kadar önemli olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı, KBB polikliniğine başvuran ve oral mukozal lezyonu olan 21 hastanın biyopsi sonuçlarını inceleyerek, oral mukozal patolojilerin sıklığını araştırmak ve tedavi yöntemlerini incelemektedir. MATERYAL METOD Ağustos 2019-Temmuz 2020 tarihleri arasında polikliniğimize oral mukozal lezyon nedeniyle başvuran ve biyopsi alınan 21 hastanın biyopsi sonuçları retrospektif olarak incelendi. SONUÇLAR Hastaların %61,9'u (13) kadın, %38,1'i (8) erkekti. Kadınların yaş ortalaması 47,6, erkeklerin yaş ortalaması 39,8 idi. Lezyonların yerleşim yeri incelendiğinde 3 hastada dilde, 1 hastada tonsil üzerinde, 1 hastada ağız tabanında, 11 hastada bukkal mukozada ve 5 hastada dudak iç mukozasında lezyon mevcuttu. Lezyonların tamamı lokal anestezi ile eksize edildi. Biyopsi sonuçları aşağıda listelenmiştir. İrritasyon fibromu/Fibroz hiperplazi: 8 Mukosel/Benign kistik oluşum: 5 Skuamoz papillom: 1 Skuamoz hiperplazi: 2 Kronik sialoadenit: 2 Lenfanjiomatöz polip: 1 Pyojenik granülom: 1 Düşük dereceli neoplazi: 1 TARTIŞMA Oral mukozal lezyon tespit edildiğinde uygun yaklaşımla takip ve tedavisi yapılmalıdır. Özellikle maligniteye dönüşme riski olan premalign lezyonlar erken teşhis edildiği zaman malign dönüşüm riski azalacak ve daha basit yöntemlerle tedavi edilmesi mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mukozal, Oral, Premalign.

Makale id= 272

Sözlü Sunum

Orbital Schwannoma

Uzman Güvenç Toprak[1]

[1]muş Devlet Hastanesi

Özet

Vaka Sunumu 16 yaşında erkek hasta sağ üst göz kapağında büyüme gösteren kitle şikayeti ile başvurdu. Hastanın görme keskinliği tam idi. Hasta ortoforikti, göz hareketleri doğaldı. Diplopi yoktu. Hastadan dermoid kist öntanısı ile orbital MR istendi. Hastanın kontrastlı orbital MR'ı ; orbita anteriorunda üst temporal bölgede 7x10x27 mm boyutlarında preseptal alan ile ilişkili lobulasyon gösteren T1A'da hipo, T2A'da hiperintens, intravenöz kontrast madde verilmesi sonrası yoğun ve homojen kontrast tutan lezyon şeklinde raporlandı. Lezyonun karakteristiği MR'daki özellikleri göz önünde bulundurularak dermoid kist öntanısından uzaklaşıldı. Kesin tanı amacıyla eksizyonel biyopsi önerildi. Operasyon sırasında septum önünde ve enkapsüle olduğu gözlemlenen kitle kolaylıkla tek parça eksize edildi. Patolojik incelemesinde Hemotoksilen-Eozin boyaması ile Antoni A ve B bölgeleri izlenen spiral ve virgül şekilli hücreler, "Verocay Body" bulunduğu öğrenildi. İmmünohistokimyasal boyamaları S-100 (+), CD68 (+), Ki67 (-) şeklinde raporlandı. Histopatolojik ve immünohistokimyasal olarak Schwannom tanısı kondu. Tartışma Orbital schwannom nadir görülen primer orbita tümörlerindendir. Sıklığı %1-4 arasındadır. Orbital schwannomlar, farklı ve az rastlanan çeşitli lokalizasyonlarda bildirilmiştir. Optik sinir, infraorbital sinir , okulomotor sinir, abdusens siniri, superior oblik kası gibi. Orbital schwannomların yavaş büyüyen, iyi sınırlı ve enkapsüle olduğu, çevreye infiltrasyon göstermediği bilinmektedir. Kistik kitle olarak da görülebilirler. Kitlenin ayırıcı tanısında bu yaş grubunda en sık görülen nörofibrom, lenfanjiom, dermoid kist, orbita psödötümör, hemanjiom, lakrimal bez tümörleri düşünülebilir. Nörofibromlar ile ayırıcı tanısı önemlidir. Nörofibromlara sistemik bulgular da eşlik eder. Sonuç Nadir görülen orbital Schwannom'un preseptal alanda yerleşimini bildiren bir olguya literatür taramamızda ulaşamadık. Orbital tümörler arasında nispeten az görülen Schwannom'u hatırlatmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Orbital Schwannoma, Mr, Eksizyonel Biyopsi

Orbital Schwannoma

Abstract

Case A 16-year-old male patient presented with a mass in the right upper eyelid. Visual acuity of the patient was complete. The patient was orthophoric, eye movements were normal. There was no diplopia. Orbital MRI was requested. Contrast-enhanced orbital MRI of the patient; It was reported as hypo in T1A, hyperintense in T2A, intense and homogeneous contrast enhancing lesion after intravenous contrast agent administration, showing lobulation in the anterior of the orbit in the upper temporal region, 7x10x27 mm in size, associated with the preseptal area. Considering the characteristics of the lesion, its features in MRI, the dermoid cyst pre-diagnosis was avoided. Excisional biopsy was recommended. The mass that was observed to be encapsulated in front of the septum during the operation was easily excised. In the pathological examination, it was learned that there were spiral and comma-shaped cells, "Verocay Body", with Hemotoxylin-Eosin staining and Antoni A and B regions. Immunohistochemical staining was reported as S-100 (+), CD68 (+), Ki67 (-). Schwannoma was diagnosed histopathologically and immunohistochemically. Discussion Orbital schwannoma is a rare primary orbital tumor. Its frequency is between 1-4%. Orbital schwannomas have been reported in rare localizations such as optic nerve, infraorbital nerve, oculomotor nerve, abducens nerve, and superior oblique muscle. Orbital schwannomas are known to be slow growing, well circumscribed, encapsulated, and not infiltrating into the environment. In the differential diagnosis of the mass, the most common neurofibroma, lymphangioma, dermoid cyst, orbital pseudotumor, hemangioma, and lacrimal gland tumors can be considered in this age group. Differential diagnosis with neurofibromas is important. Systemic findings accompany neurofibromas. Conclusion We could not reach a case reporting the location of Schwannom in the preseptal area in our literature review. We wanted to remind you of Schwannom, which is relatively rare among orbital tumors.

Keywords: Orbital Schwannoma, Mr, Excisional Biopsy

Makale id= 177

Sözlü Sunum

Organization of Rehabilitation Activity With Distant Families in the System of Social Services of Ukraine

Prof.Dr. Liudmila Romanovska [1]

[1]Khmelnitsky National University
*Corresponding author: Liudmila Romanovska

Özet

The paper considers the paradigm of organization of rehabilitation activity with distant families in the system of social services of Ukraine. The analysis of normative maintenance, basic concepts, approaches, principles, models and kinds of rehabilitation activity with distant families is made. Rehabilitation of children in distant families is considered as a holistic set of psychological, social, pedagogical measures aimed at restoring health and psycho-emotional state. Possibilities of involvement in realization of complex rehabilitation of experts of various branches – social workers, social pedagogues, psychologists are defined. It is proposed to introduce the technology of complex rehabilitation of children in distant families, which will provide a combination of diagnostic, corrective, therapeutic and preventive measures, which are developed on the base of using art therapy, game techniques, training, family therapy and innovative technologies.

Anahtar Kelimeler: Rehabilitation, Distant Families, Social Services, Rehabilitation Technology.

Makale id= 76

Sözlü Sunum

Palyatif Bakımda Kanserli Hastalarda Beslenme

Uzman Orkun Sarıçam[1]

[1]Pursaklar Devlet Hastanesi
*Corresponding author: orkun sarıçam

Özet

Giriş: Palyatif bakım, son birkaç on yılda kanserli hastalara, semptom yönetimi, psikososyal ve manevi bakım, bakıcı desteği, hasta-klinisyen iletişimi gibi konularında profesyonel bir bakım sağlar. Kanserli hastalarda, beslenme alımlarının azalması ve metabolik değişikliklerden kaynaklanan yetersiz beslenme, yaşam kalitesini, tedavi toleransını ve sağkalımı olumsuz etkiler. Biz çalışmamızda palyatif bakımda izlediğimiz kanserli hastaların total parenteral nütrisyon (TPN) ve enteral nütrisyon (EN) oranlarını, çıkış durumları ve yatış sürelerini araştırmayı amaçladık. Gereç ve yöntemler: Ocak 2015- Ocak 2020 tarihleri arasında hastanemiz palyatif bakım servisinde izlenen primer ve metastatik kanser tanısı alan 272 hasta çalışmamıza dahil edildi. Hastaların perkutan endoskopik gastrostomi (PEG), TPN, EN (PEG ve nazogastrik tüp), yatış süreleri ve çıkış durumları incelendi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 35±94 yıl ve 115 (42.2%)'i kadın, 157(%57.7)'si erkekti. Hastaların palyatif servisde yatış süresi 2±95 gündü. 193(%70.9) hasta sadece EN ile beslenirken, 34 (%12.5) hasta sadece TPN ile, 45(%16.5) hasta aralıklı olarak hem TPN hem EN ile beslendi. Çıkış durumları 150 (%55.1) hastada exitus, 45 (%16.5) hastada yoğun bakıma sevk, 77 (%26,3) hastada ise eve taburcu idi. Sonuç: Kanserli hastalarda tümör bölgesine, hastalığın evresine ve tedaviye bağlı olarak % 30 ila % 90 arasında değişen prevalansla malnütrisyon gelişir. Kanserli hastalarda kanser kaynaklı metabolik değişiklikler veya kanser kaynaklı semptomlar (örneğin anoreksi, mide bulantısı, ağrı) ve antikanser ilaçların gastrointestinal yan etkileri gibi sebebler gıda alımının azalmasına neden olur. Biz palyatif bakımda izlediğimiz hastaların öncelikle enteral olarak beslenmesini sağlamaya çalıştık. Enteral beslenemeyen veya çeşitli sorunlardan dolayı (diyare, PEG enfeksiyonu …) enteral beslenmelerine ara verilen hastaların TPN ile beslenmelerini sağladık. Sonuçta kanserli hastalarda beslenme problemlerinin erken dönemde saptanarak destek beslenme tedavisi başlanmasının, primer hastalıklarının tedavisinde daha başarılı sonuçlar elde edilerek yaşam kalitelerini artıracağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Palyatif Bakım, Kanser, Nütrisyon

Makale id= 139

Sözlü Sunum

Pandemi Döneminde Hava Yolu Yönetimi ve Anestezi Uygulamaları

Uzman Devrim Tanıl Kurt[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Dünya Sağlık Örgütü, 30 Ocak 2020'de COVID-19 hastalığını "uluslararası boyutta halk sağlığı acil durumu" olarak tanımlamış ve 11 Mart 2020'de de küresel salgın (pandemi) ilan edilmiştir. Hastalık esas olarak damlacık yoluyla bulaştığı için, havayolu ya da temas ile bulaş açısından riskli birimler olan ameliyathanelerde anestezi sürecinin yönetimi önemlidir. Damlacık üreten tıbbi prosedürlere katılan sağlık çalışanlarının, kişisel koruyucu ekipman kullanımı konusunda eğitimli olmaları gerekmektedir. Şüpheli/ kesin COVID-19 hastalarının operasyonlarının negatif basınçlı ameliyathanelerde yapılması önerilir. Yüze iyi oturan bir maske ile 3-5 dakika süreyle preoksijenizasyon yapılmalıdır. Şüpheli/ kesin COVID-19 tanılı hastada entübasyon gerektiğinde hızlı seri entübasyon yapılması uygundur. Trakeal entübasyona başlamadan önce tam nöromüsküler blokaj sağlanması önerilir. Endodotrakeal tüpün distal kısmı entübasyon öncesinde klemplenmeli veya bakteri/virüs solunum filtresi takılı olmalıdır. Entübasyon işlemi en tecrübeli kişi tarafından, tek denemede ve mümkün ise videolaringoskopi ile yapılmalıdır. Mekanik ventilasyon endotrakeal tüp kafi şişirildikten sonra başlatılmalı, kaçak olmadığından emin olunmalıdır. Kapnografi ile entübasyonun doğrulanması önemlidir. Şüpheli COVID-19 olan hasta için kapalı aspiratör kullanarak derin bir trakeal numune alınmalıdır. Hastayı ekstübe ederken de aerolizasyon ve personel maruziyetini en aza indirmek gerekmektedir. Bunun için hastanın burun ve ağzının iki kat ıslak gazlı bez ile kapatılması önerilmektedir. Ekstübasyon sonrasında da hastaya hemen cerrahi maske takılmalıdır. Hasta operasyondan sonra stabil ise üstü tek kullanımlık bir operasyon örtüsü ile örtülerek en kısa sürede negatif basınçlı izolasyon odasına alınmalıdır. Pandemi dönemindeki anestezi yönetiminin belirlenmesi ile sağlık hizmetlerinin kaliteli ve kesintisiz yürütülmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Hava Yolu Yönetimi, Anestezi

Airway Management and Anesthesia Applications During the Pandemic Period

Abstract

The World Health Organization defined the COVID-19 disease as an "international public health emergency" on January 30, 2020, and a global epidemic (pandemic) was declared on March 11, 2020. Because the disease is mainly transmitted by droplets, the management of the anesthesia process is important in operating rooms which are risky units in terms of airway or contact contamination. Healthcare professionals participating in droplet-producing medical procedures must be trained in the use of personal protective equipment. It is recommended that operations of suspected/ confirmed COVID-19 patients be performed in negative pressure operating rooms. Preoxygenization should be carried out for 3-5 minutes with a well-fitting face mask. Rapid sequence induction is appropriate when intubation is required in a suspected/ confirmed COVID-19 diagnosed patient. It is recommended to provide full neuromuscular blockage before starting tracheal intubation. The distal part of the endodotracheal tube should be clamped prior to intubation or a bacteria / virus breathing filter attached. The intubation procedure should be performed by the most experienced person, in a single attempt and, if possible, with a videoyngoscopy. Mechanical ventilation should be started after the endotracheal tube cuff is inflated, making sure that there is no leakage. It is important to confirm intubation with capnography. Aerosolization and personnel exposure should be minimized while extubating the patient. For this, it is recommended to close the nose and mouth of the patient with twice as many wet gas cloths. After extubation, surgical masks should be applied to the patient immediately. If the patient is stable after the operation, it should be covered with a disposable operation cover and taken to the negative pressure isolation room as soon as possible. With the determination of anesthesia management during the pandemic period, it can be ensured that health services are carried out in a quality and uninterrupted manner.

Keywords: Covid-19, Airway Management, Anesthesia

Makale id= 250

Sözlü Sunum

Pandemi Döneminde Yoğun Bakım Ünitesinde Alzheimer Hastalarının Klinik Özellikleri

Dr. Öğretim Üyesi Barış Ecevit Yüksel[1]

[1]lokman hekim üniversitesi sağlık uygulama araştırma merkezi

Özet

GİRİŞ / AMAÇ: Alzheimer yaşlılıkla birlikte ortaya çıkan, bilişsel işlevler de azalma, öz bakım yetersizlikleri, çeşitli nöropsikiyatrik ve davranışsal bozukluklar ile karakterize olan bir hastalıktır. Bu çalışmadaki amacımız yoğun bakım ünitesinde takip edilen Alzheimer hastalarıın klinik özelliklerini ve mortalite oranlarını incelemektir. GEREÇ ve YÖNTEM: 1 Mart ve 1 Kasım 2020 tarihleri arasında YBÜ'ye kabul edilen hastalar retrospektif olarak incelendi. BULGULAR: : Çalışmamıza 25 hasta (9 erkek, 16 kadın) dahil edildi. Ortalama yaş 79,4 bulundu. Üç hastamızda (%12) covid 19 pozitif olarak tespit edildi. Yirmi hastamızda(%80) oral alım mevcut idi. Pnömoni ve ürosepsis (%72)en sık geliş sebebi ve hipertansiyon en sık eşlik eden hastalık oldu. Oniki (%48) hastaya vazopressör ve 16 hastaya (%64) mekanik ventilasyon desteği verildi. Hastaların entübe gün sayıları ortalama 3.8 gün, yoğun bakım ortalama gün sayısı ise 9.1'idi. Hastaların geliş gloskow koma skoru ortamla 8.4'idi. Onaltı hasta (%64) hastanede öldü. Ölen hastalarda pnömoni ve kalp ritim bozukluğu sıklığı hayatta kalanlara göre anlamlı derecede daha fazlaydı (p=0,02, p=0,04). TARTIŞMA/SONUÇ: Alzheimer hastalarında pnömoni ve ürosepsis hala ensık yoğun bakım yatış ve mortalite sebebi olmaya devam etmektedir. Bunun farkında olarak bu enfeksiyonlarını önlemek için alınan tedbirler önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer, Yoğun Bakım, Mortalite

Makale id= 251

Sözlü Sunum

Pandemi Döneminde Yoğun Bakım Ünitesinde Pulmoner Emboli Tanılı Hastaların Klinik Özellikleri

Uzman Tünay Kandemir[1]

[1]lokman hekim üniversitesi sağlık uygulama araştırma merkezi

Özet

GİRİŞ / AMAÇ: Pulmoner emboli (PE), pıhtı veya pıhtıların sistemik derin venlerden pulmoner vasküler yatağa gelişini ifade eden mortalitesi yüksek bir hastalıktır. Bu çalışmadaki amacımız yoğun bakım ünitesinde takip edilen PE olgularının klinik özelliklerini, gelişen tedavi komplikasyonlarını ve mortalite oranlarını incelemektir. GEREÇ ve YÖNTEM: 23 Mart- 20 kasım 2020 tarihleri arasında YBÜ'ye kabul edilen hastalar retrospektif olarak incelendi. BULGULAR: : Çalışmamıza 42 hasta (20 erkek, 22 kadın) dahil edildi. Ortalama yaş 72 idi. Hastalarımızın hiçbirinde covid 19 hastalığı görülmedi. Dispne en sık başvuru şikayetiydi (%97.6). Kırkiki hastanın hepside en az bir risk faktörüne sahipti. 6 olguya sistemik trombolitik tedavi uygulandı. Onyedi hastada mekanik ventilatör ihtiyacı oldu. Kardiyovasküler, Santral sinir sistemi hastalıkları, KOAH ve kanser en sık eşlik eden hastalıklardı. İki (%4.8) hastada kanama oldu. Sistemik trombolitik uygulanan hastaların hiçbirisinde kanama olmadı. Oniki hasta (%28,6) hastanede öldü. Bunlardan 1'ü PE'ye bağlı kalan 11 hasta ise eşlik eden hastalıklar nedeniyle öldü. Sonuç olarak PE ile ilişkili mortalite oran %2,4, eşlik eden hastalıklara bağlı mortalite oranı ise %26,2'idi. Ölen hastalarda KOAH ve KKY sıklığı hayatta kalanlara göre anlamlı derecede daha fazlaydı (p=0,000). TARTIŞMA/SONUÇ: Çalışmamızdaki PE hastalarında standart tedaviye bağlı ciddi kanama oranı çok yüksek saptanmamıştır ve gerekli hallerde trombolitik tedavi güvenle uygulanabilir. Eşlik eden hastalıklara bağlı mortalite, PE ile ilişkili mortaliteden daha fazla olduğu dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Emboli,yoğun Bakım,mortalite

Makale id= 201

Sözlü Sunum

Panik Bozukluk Tanılı Hastalarda Disosiyatif Belirtiler

Uzman Mehmet Fatih Üstündağ[1]

[1]Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: mehmet fatih üstündağ

Özet

Amaç: Disosiyatif belirtiler birçok psikiyatrik bozukluğa eşlik edebilmektir. Psikiyatrik tanısı olmayan sağlıklı bireylerde bir savunma mekanizması olarak işlev gören disosiyasyon varlığında, psikiyatrik bozuklukların seyri ve tedaviye yanıtı olumsuz etkilenmektedir. Panik bozukluk (PB) hastalarında disosiyatif belirtiler, karakteristik olarak panik ataklar esnasında yaşanmaktadır. Remisyon dönemlerinde PB hastalarında disosiyatif belirtilerin varlığı ile ilgili literatürde az sayıda çalışma mevcuttur. Bu çalışmanın amacı halen remisyondaki PB tanılı hastalarda disosiyatif belirtileri araştırmak ve sağlıklı kontrol grubuyla karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya ayaktan Psikiyatri Kliniğimize başvuran ve çalışma ölçütlerini karşılayan 52 PB hastası ile yaş ve cinsiyet açısından eşleştirilmiş 48 sağlıklı birey kontrol grubu olarak alındı. Hasta ve kontrol grubuna DSM–IV Eksen–I Bozuklukları için Yapılandırılmış Klinik Görüşme Ölçeği (SCID–I), Sosyodemografik ve Klinik Veri Formu, Disosiyasyon Ölçeği (DIS-Q) uygulandı. Ayrıca hasta grubunun remisyon durumlarının teyit edilmesi amacıyla PB hasta grubuna Hamilton depresyon (HAM-D) ve Hamilton anksiyete (HAM-A) ölçekleri, Panik Agorafobi ölçeği (PAÖ) ve Panik bozukluk şiddeti ölçeği (PBŞÖ) uygulandı. Bulgular: PB hasta ve kontrol grubu sosyodemografik veriler ve Disosiyasyon Ölçeğine göre değerlendirilmiştir. Gruplar arasında sosyodemografik veriler açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır. PB hastalarının yaş ortalamaları 35,13±10,36 yıl iken PB tanısının konulduğu yaş ortalamaları ise 27,33± 9,52 yıldır. DIS-Q toplam puan ortalamaları PB hastalarında 1,97±0,68, kontrol grubunda 1,56±0,43 dür ve istatistiksel olarak fark anlamlıdır (p: 0,03) . DIS-Q alt ölçeklerinden Amnezi alt ölçeğinde PB hastalarının puan ortalamaları 1,96±0,71, kontrol grubunun ise 1,56±0,44 tür(p:0,02). Diğer üç alt ölçekte PB grubu daha yüksek puan almakla birlikte istatistiksel olarak farklılık anlamlılık düzeyine ulaşmamıştır. Sonuç: PB hastalarında aktif hastalık döneminde eşlik eden ve özellikle panik ataklar esnasında gözlenilen disosiyatif belirtiler remisyon dönemlerinde de sağlıklı kontrol grubundan daha fazla görülmektedir. Klinisyenlerin PB hastalarında disosiyatif belirtileri incelenmesi, tedavi direncini anlamayı ve daha etkin psikoterapi ve farmakoterapi planlanması yapabilmesine olanak sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Panik Bozukluk, Disosiyatif Belirtiler,

Dissociative Symptoms in Patients With Panic Disorder

Abstract

Objective:Dissociative symptoms can coexist with various psychiatric disorders. In the presence of dissociation, which functions as a defense mechanism in healthy individuals without a psychiatric diagnosis, the course of psychiatric disorders and response to treatment are affected negatively. The aim of this study is to investigate dissociative symptoms in patients diagnosed with PD during remission, and to compare them with the healthy control group. Methods:The study included 52 patients with PD, who presented to our outpatient psychiatry clinic and met the study criteria, and 48 healthy individuals, who were matched in terms of age and gender. Structured Clinical Interview Scale for DSM – IV Axis – I Disorders (SCID – I), Sociodemographic and Clinical Data Form, Dissociation Scale (DIS-Q) were administered to the patient and control groups. In addition, in order to confirm the remission states of the patient group, Hamilton Depression (HAM-D) and Hamilton Anxiety (HAM-A) scales, Panic Agoraphobia Scale (PAS) and Panic Disorder Severity Scale (PDSS) were administered to the PD patient group. Results:PD patient group and the control group were evaluated according to sociodemographic data and Dissociation Scale. The mean DIS-Q total score was 1.97 ± 0.68 in patients with PD patients, and 1.56 ± 0.43 in the control group; and the difference was statistically significant(p: 0.03). In the Amnesia sub-scale, which was one of the sub-scales of DIS-Q, the mean score of the patients with PD was 1.96 ± 0.71, and the mean score of the control group was 1.56 ± 0.44(p: 0.02). Conclusion:Dissociative symptoms, which coexist during the active disease period and are particularly observed during panic attacks in patients with PD, are also more common during the remission periods compared to the healthy control group. Examination of dissociative symptoms in patients with PD may allow clinicians to understand treatment resistance as well as planning more effective psychotherapy and pharmacotherapy.

Keywords: Panic Disorder, Dissociative Symptoms

Makale id= 315

Sözlü Sunum

Parkinsonizm İle Prezente Bir Nöroakatositoz Olgusu

Uzman Esma Kobak Tur[1]

[1]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği

Özet

Giriş: Nöroakantositoz, genc yetişkinlikte kore ve/veya parkinsonizm, oro-lingual-fasiyal distoniler, tikler, sosyal disinhibisyon, kişilik değişiklikleri, nöbetler, arefleksi ve distal kas zaafının eşlik edebildiği multisistemik, yavaş ilerleyici bir nörodejeneratif hastalıktır. Ortalama başlangıç yaşı 35 olmakla birlikte, literatürde 1 ile 7. dekadlarda başlangıç gösterebilen olgular bildirilmiştir. Burada parkinsonizm ile prezente olan geç başlangıçlı bir nöroakantositoz olgusu tartışılacaktır. Olgu: Altmışdokuz yaşında erkek hasta, dört yıldır dış merkezde parkinsonizm nedeni ile takip ediliyordu. Son bir yıldır Levodopa+carbidopa+entakapon, rasajilin ve ketiapin tedavisini kullandığı öğrenildi. Şikâyetlerin dört yıl önce sağ tarafta yavaşlıkla başladığı ve her iki elde ara sıra ortaya çıkan tremorun eşlik ettiği öğrenildi. Özellikle son 4 aydır ortaya çıkan yutma ve konuşma güçlüğü, ağız kurulu ve kilo kaybı yakınması ile başvurdu. Bu nedenle 4 ay önce tedavisine piridostigmin eklendiği öğrenildi. Nörolojik muayenesinde; derin tendon refleksleri hipoaktifti, ekstrapiramidal sistem değerlendirmesinde; oro-lingual-fasyal distoni, motor imperisitans, lingual diskinezisi ve ileri dizartrik konuşması mevcuttu. Bilateral üst ekstremitelerde 1+ postural tremoru, sağ 3+ sol 2+ bradikinezi ve rigiditesi mevcuttu. Sağda belirgin asosiye hareketleri azalmış, sağ ayak sürüyerek yürüyordu, çekme testi 2 pozitifti. Psikiatrik değerlendirmesinde; duygudurumu depresifti, içe kapanığı ve eşiyle ilgili yoğun jaluzik tipte hezeyanları mevcuttu. Laboratuvar incelmelerinde özellik saptanmadı. Kranial MR'da serebral ve serebellar yaygın atrofi ve gradient serilerde striatal alanda bilateral hipodens görünüm mevcuttu. Periferik yaymasında her sahada %5 oranında akantositleri görüldü. EMG'si alt ekstremitelerde baskın duysal aksonal polinoropati ile uyumlu bulundu. Hastanın medikal tedavisi yeniden düzenlendi ve botulinum toksin uygulaması yapıldı. Sonuç: Nöroakantositoz, merkezi sinir sisteminin dejenerasyonu, nöromuskuler belirtiler ve periferik kan yaymasında akantosit görülmesiyle tanıda şüphelenilen nadir bir grup hastalığı ifade eder. Hastalığın tanınması gereksiz ilaç yükünü azaltabilir ve belirtilerin yönetimi hastaların yaşam kalitesini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Nöroakatositoz, Parkinsonizm

A Case of Neuroacanthocytosis Presented With Parkinsonism

Abstract

Introduction: Neuroacanthocytosis is a slowly progressive multisystem neurodegenerative disease in young adulthood accompanied by chorea and/or parkinsonism, oro-lingual-facial dystonia, tics, social disinhibition, personality changes, seizures, areflexia, and distal weakness. The disease onset average age is 35 years, but cases have been reported of disease onset 1 to 7 decades in the literature. Here, a case of late-onset neuroacanthocytosis presented with parkinsonism will be discussed. Case: A sixty-nine-year-old male patient was monitored for parkinsonism in an external hospital for four years. He had been using Levodopa+carbidopa+entacapone, rasagiline, and quetiapine for the past year. His complaints began four years ago with bradykinesia on the right side and were accompanied by a postural tremor on both hands. Especially in the last four months, swallowing and speech difficulties and weight loss complaints applied. Neurological examination showed that his deep tendon reflexes were hypoactive, he had oro-lingual-fascial dystonia, motor impersistence, lingual dyskinesia, and advanced dysarthric speech. There were also 1+ postural tremors, right 3+ left 2+ bradykinesia, and rigidity in bilateral upper extremities. The pull test was 2 positive. In his psychiatric assessment, his mood was depressed and withdrawn, and intense jalousie delusions about his partner were present. No properties were detected in laboratory inspections. Cerebral and cerebellar widespread atrophy and bilateral hypodensities were present in the striatal area in the gradient series in cranial MRI. 5% of acanthocytes were observed in each site in his peripheral spread. His EMG was found to be compatible with dominant sensory axonal polyneuropathy in the lower extremities. Result: Neuroacanthocytosis refers to a rare group of diseases suspected in diagnosis, with degeneration of the central nervous system, neuromuscular symptoms, and acanthocytes' appearance in peripheral blood smears. Recognition of the disease can reduce unnecessary drug burden, and management of symptoms can improve p

Keywords: Neuroacanthocytosis, Parkinsonism

Makale id= 284

Sözlü Sunum

Patoloji Tanısı Adenomyozis Ya da Leiomyoma Uteri Olan Histerektomize Olgularda, Klinik Semptomatolojinin ve Transvajinal Ultrasonografik Değerlendirmenin Retrospektif Korelasyonu

Uzman Serap Fırtına Tuncer[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Adenomyozis ve leiomyoma uteri, klinik semptomları benzer ancak tedavi modaliteleri farklı olabilecek olan patolojilerdir. Klinik semptomların ve TVUSG bulgularının doğru kombinasyonu sonucunda, tedavi öncesinde tanının doğru konulması, tedaviye de yön gösterecektir. Biz de bu amaçla, çalışmamızda klinik semptomları ve TVUSG bulgularını, patoloji sonuçları ile karşılaştırıp aralarındaki korelasyonu inceledik. YÖNTEM: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde, 01.01.2008-31.12.2009 tarihleri arasında, benign nedenlerle histerektomi operasyonu olan ve sitopatolojik inceleme sonucu, leiomyoma uteri ve /veya adenomyozis olarak rapor edilen 201 olgu retrospektif olarak değerlendirilmiştir. 201 olgudan 164'ünün, histerektomize materyallerinin incelenmesinde, adenomyozis ve/veya leiomyoma uteri saptanmış, 164 olgu, 201 olgu içinde, prevelans açısından değerlendirilmiş ancak 31'inin dosyalarına ulaşamamış olmamız ya da dosyalarındaki bilgilerin eksik olmaları nedeni ile, klinik semptomatolojinin ve TVUSG değerlendirilmesinde, çalışma dışı bırakılarak, bu alanlarda ki çalışmaya 133 olgu (80 leiomyoma uteri olgusu, 25 adenomyozis olgusu, 28 leiomyoma uteri+adenomyozis olgusu) dahil edilmiştir. İstatistiksel analizler için SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 18.0 programı kullanıldı. Tanımlayıcı istatistiksel metodların (ortalama, standart sapma) yanı sıra, parametrelerin değerlendirilmesinde Student T testi ve Paired Samples Test kullanıldı. Sonuçlar % 95 güven aralığında, anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi. BULGULAR: Çalışmamızda, 201 olgunun histerektomi materyallerinin incelenmesinde, 94 olguda (% 46.8) leiomyoma uteri, 33 olguda adenomyozis (%16,4), 37 olguda (%18,4) ise leiomyoma uteri+adenomyozis saptanmıştır. Leiomyoma uterinin, adenomyozise eşlik etme oranı % 52,9 olarak bulunmuştur. 37 olgunun (%18,4) patolojik incelemesinde ise leiomyoma uteri ve adenomyozis haricinde patolojiler saptanmıştır. Parite sayısı, kronik pelvik ağrı şikâyeti, dilatasyon&küretaj sayısı adenomyozis ve leiomyoma uteri+adenomyozis gruplarında leiomyoma uteri grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı dercede yüksek bulunmuştur. Ortalama değer eşitliği sayısı, leiomyoma uteri grubunda 2.07 (minimum değer:0, maksimum değer:5, Sd:1,065), adenomyozis grubunda 3,36 (minimum değer:0, maksimum değer:8, Sd:1,912), adenomyozis + leiomyoma uteri grubunda 2.61 (minimum değer: 0, maksimum değer: 8, Sd: 1,499) olarak bulunmuştur. Kronik pelvik ağrı şikâyeti, leiomyoma uteri grubunda %26,9, adenomyozis grubunda %68, leiomyoma uteri + adenomyozis grubunda % 67,9 olarak bulunmuştur. Ortalama D&C sayısı, leiomyoma uteri grubunda 0,76 (minimum değer: 0, maksimum değer: 5, Sd:1,022), adenomyozis grubunda

1,52 (minimum değer: 0, maksimum değer: 4, Sd:1,503), adenomyozis + leiomyoma uteri grubunda 1.21 (minimum değer: 0, maksimum değer: 5, Sd: 1,449) olarak bulunmuştur. Transvajinal ultrasonografik değerlendirme ile histopatolojik tanının tam uygunluğu leiomyoma uteri grubunda %100, adenomyozis grubunda %20, leiomyoma uteri+ adenomyozis grubunda %10,7 olarak bulunmuştur. SONUÇ: Kronik pelvik ağrı şikayeti adenomyozisin önemli bir semptomudur. TVUSG özellikle leiomyoma uteri tanısında faydalı olup, adenomyozisin tanısında değeri sınırlıdır.

Anahtar Kelimeler: Adenomyozis, Leiomyoma Uteri, Transvajinal Ultrasonografi.

Retrospective Correlation of the Clinical Symptomatology and the Transvaginal Ultrasonographic Findings of the Hysterectomised Patients With the Pathologic Diagnoses of Adenomyosis And/or Leiomyoma Uteri

Abstract

OBJECTIVE: Adenomyosis and leimyoma uteri are pathologies with similar clinical symptoms but different treatment modalities. As a result of the correct combination of clinical symptoms and transvaginal ultrasonography (TVUSG) findings, correct diagnosis before treatment will guide the treatment. For this purpose, in our study, we compared clinical symptoms and TVUSG findings with pathology results and examined the correlation between them. MATERIALS & METHOD: 201 cases who underwent hysterectomy for benign reasons and reported as leiomyoma uteri and / or adenomyosis as a result of cytopathological examination in Akdeniz University Medical Faculty Gynecology and Obstetrics Clinic between 01.01.2008-31.12.2009 were evaluated retrospectively. Adenomyosis and / or leiomyoma uteri were detected in the examination of hysterectomized materials of 164 out of 201 cases, 164 cases were evaluated in terms of prevalence among 201 cases, but 31 of them were excluded from the study due to the fact that we could not reach their files or because the information in their files was incomplete. 133 cases (80 leiomyoma uteri cases, 25 adenomyosis cases, 28 leiomyoma uteri + adenomyosis cases) were included in the study. SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 18.0 program was used for statistical analysis. Student T test and Paired Samples Test were used in the evaluation of parameters as well as descriptive statistical methods (mean, standard deviation). Results were found to be significant at 95% confidence interval at $p<0.05$ level. RESULTS: Among the hysterectomy materials of 201 cases, leiomyoma uteri was found in 94 cases (46.8%), adenomyosis in 33 cases (16.4%), and leiomyoma uteri + adenomyosis in 37 cases (18.4%). The rate of accompanying leiomyoma uterus to adenomyosis was found to be 52.9%. Pathologies except leiomyoma uteri and adenomyosis were detected in the pathological examination of 37 cases (18.4%). Mean parity number was 2.07(minimum value:0, maximum value:5, Sd:1.065) in leiomyoma uteri group,

3.36 (minimum value:0, maximum value:8, Sd:1.912) in adenomyosis group, 2.61(minimum value:0, maximum value:8, Sd:1.499) in leiomyoma uteri+ adenomyosis group. Chronic pelvic pain was obtained in 26.9% of patients in leiomyoma uteri group, 68% of patients in adenomyosis group, 67.9% of patients in leiomyoma uteri + adenomyosis group. Mean D&C number was 0.76 (minimum value:0, maximum value: 5, Sd: 1.022, 95% CI: 0.54-0.99) in leiomyoma uteri group, 1.52 (minimum value:0, maximum value:4,Sd:1.503) in adenomyosis group,1.21(minimum value:0, maximum value:5, Sd:1.449) in leiomyoma uteri +adenomyosis group. The accuracy of histopathological diagnosis by transvaginal ultrasonographic evaluation was found to be 100% in the leiomyoma uteri group, 20% in the adenomyosis group and 10.7% in the leiomyoma uteri + adenomyosis group. CONCLUSION: Chronic pelvic pain is an important symptom of adenomyosis. TVUSG is useful in the diagnosis of leiomyoma uteri, however its value is limited in the diagnosis of adenomyosis.

Keywords: Adenomyosis, Leiomyoma Uteri, Transvaginal Ultrasonografi.

Makale id= 164

Sözlü Sunum

Pediyatrik Tip 3 Suprakondiler Humerus Kırıklı Kilolu Hastalarda, K Teli ile Kapalı Fiksasyon Sonrası Erken Dönem Gelişen Kırık Deplasmanında Plak ile Revizyon İşe Yarar mi'

Dr. Özgün Karakuş[1]

[1]Atatürk Şehir Hastanesi

Özet

Suprakondiler humerus kırıkları humeral kondillerin proksimalinde olekranon fossadan geçen kırıklar olarak tarif edilir. Genellikle 3 – 10 yaşlarında görülür .Biyomekanik çalışmalar çapraz pinlemenin en kuvvetli konfigürasyon olduğunu göstermiştir. Ancak K teli ile kapalı tespit sonrası erken dönemde gelişen kırık deplasmanında plak tespiti kullanımı konusunda yeterli sayıda çalışma bulunmamaktadır. Bu sebeple kilolu çocuklarda ameliyat sonrası erken dönemde gelişen kırık deplasmanı için plak tespitinin kullanılabilir olup olmadığını tartışmak istedik. 9 yaş erkek hastada düşme sonrası gelişen sağ taraflı tip 3 suprakondiler humerus kırığı teşhis edildi. Hastanın boy-kilo değerlerinin sırası ile 130 cm / 43 kg ve BMI değerinin 25.44 olduğu öğrenildi. Hastada nörovasküler patoloji saptanmadı. Hasta uzun kol atel ile yatırıldı. Hasta ameliyata alınarak skopi kontrolünde kırık kapalı olarak redükte edildi ve 1 adet medialden ve 2 adet lateralden K teli ile kırık tespiti yapıldı. Post op 1.gün hasta yeniden değerlendirildi ve nörovasküler patoloji saptanmadı. Hasta 2 hafta sonra kontrole geldiğinde, yeni travma tarif etmemesine rağmen çekilen x-ray grafilerde kırık hattının deplase olduğu tespit edildi. Bu sebeple hastaya revizyon cerrahisi önerildi. Cerrahi öncesi planlamada, hastanın BMI değerinin yüksek olması sebebi ile, plak vida osteosentezi planlandı. Hasta preop hazırlıkları tamamlandıktan sonra ilk kırık sonrası 15. günde revizyon ameliyatına alındı ve kırık açık redükte edildikten sonra medialden 1 adet K teli ve lateralden 2 adet K teli ile tespite ek olarak lateralden anatomik plak tespiti yapıldı. Revizyon cerrahisi sonrası 2. haftada atel çıkarıldı ve dirsek ROM egzersizleri başlandı. Ameliyat sonrası 3. haftada K telleri çekildi. Ameliyat sonrası 8. Hafta kontrolünde kırıkta kaynama tespit edildi. Plak vida tespiti sonrası kırıkta deplasman ve ciddi hareket kısıtlılığı gelişmedi. Sonuç olarak BMI değeri yüksek olan deplase suprakondiler humerus kırıklı çocuklarda K teli ile fiksasyon yeterli olmayabilir. Bu sebeple obez hastalara, epifiz hattı travmatize edilmeden yapılan plak-vida osteosentezi deplasmanı engellemek ve erken hareket başlamak adına uygun olabilir.

Anahtar Kelimeler: Supracondiler Humerus Kırıkları, Revizyon, Osteosentez

Makale id= 305

Sözlü Sunum

Peptik Ülser Perforasyonunda Nötrofil-Lenfosit Oranı ve Perforasyon Çapı Mortaliteyi Öngörebilir Mi '

Arş.Gör.Dr. Furkan Karahan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Arif Atay[1] , Dr Halis Bağ[2] , Dr Melek Gökova[3] , Dr Haldun Kar[3] , Prof.Dr. Osman Nuri Dilek[4]

[1]İKÇÜ Atatürk eğitim araştırma hastanesi genel cerrahi kliniği
[2] ikçü atatürk eğitim ve araştırma hastanesi genel cerrahi kliniği
[3]ikçü atatürk eğitim ve araştırma hastanesi genel cerrahi kliniği
[4]İKÇÜ Atatürk eğitim araştır
*Corresponding author: furkan karahan

Özet

Giriş ve Amaç: Peptik ülser perforasyonu (PUP), günümüzde halen yüksek mortalite ve komplikasyon oranlarına sahip akut batın durumudur. Bu hastalarda erken tanı ve cerrahi müdahale, komplikasyon, yatış süresi ve mortalite üzerinde etkilidir. Bu çalışma, PUP hastalarında crp, wbc, nötrofil-lenfosit oranı (NLR), trombosit lenfosit oranı (PLR) ve perforasyon çapının; komplikasyon, mortalite ve hastanede yatış süresini öngörmede potansiyel rolünü belirlemeyi amaçladı. Gereç ve Yöntem: Ocak 2018- haziran 2020 arasında İKÇÜ genel cerrahi kliniğinde PUP nedeniyle opere edilen 88 hasta retrospektif olarak incelendi. Yaş, cinsiyet, hemogram parametreleri, NLR, PLR, crp, perforasyon bölgesi, delik çapı, serviste yatış süreleri, komplikasyon ve mortalite değerleri kaydedildi. Hastalar mortalite, komplikasyon durumu, yatış süresine ve perforasyon çapına göre gruplara ayrıldı. Bulgular: 88 hastanın 65 (%73,8)'i erkek, 23 (%26,2)'ü kadındı. Yaş ortalaması 59,48 (±20,17) idi. Hastanede yatış süresi ortalama 9 (±9,25) gündü. Postoperatif dönemde 16 (%18,1) hastada komplikasyon gelişti, 16 (%18,1) hasta exıtus oldu. Analiz sonucuna göre mortalite grubunda, preoperatif NLR, PLR ve crp değerlerinin, iyileşen gruba göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek olduğu, trombosit değerinin ise düşük olduğu görüldü ($p<0,05$). Komplikasyon grubunda crp ve lenfosit değerleri, komplikasyon olmayan gruba göre anlamlı ($p<0,05$) yüksekti. Hastanede yatış süresini açısından hiçbir kan parametresinde, gruplar arası anlamlı fark saptanmadı. Perforasyon çapı 10 mm ve üzerinde olanlarda (n=30), küçük olanlara (n=58) göre mortalite oranı anlamlı olarak ($p=0,039$) fazlaydı. Tartışma: Çalışma, PUP'lu hastalarda preoperatif NLR, PLR, crp, wbc ve peroperatif perforasyon çapı ile mortalite, hastanede kalış süresi ve komplikasyonlar arasındaki korelasyonu araştırdı. Sonuçlar NLR, PLR, crp ve trombosit değerlerinin mortalite riskini belirlemede önemli belirteçler olabileceğini gösterdi. Komplikasyonu öngörmede crp ve lenfosit kullanılabilir. Perforasyon çapı 10 mm üzerinde olanlarda mortalite riski daha fazladır. NLR ve PLR ile hastanede yatış süresi arasında anlamlı ilişki saptanmadı. Sonuç olarak NLR, PLR ve

perforasyon çapı önemli mortalite biyobelirteçleridir. Yüksek mortalite beklentisi saptanan hastalarda, postoperatif yakın izlem, ölüm oranlarını azaltmada faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Peptik Ülser, Perforasyon, Nötrofil, Lenfosit, Biyobelirteç, Mortalite

Makale id= 228

Sözlü Sunum

Pnömoni İlişkili Bakteriyemili Hastalarda Streptococcus Pneumoniae Prevalansı ve Antibiyotik Direnci

Dr. Öğretim Üyesi Ömer Akgül[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
*Corresponding author: Ömer AKGÜL

Özet

Streptococcus pneumoniae, insan üst solunum yollarında bulunan fırsatçı bir patojendir. Dünya çapında, mortalite ve morbidite'nin önemli nedenlerindendir. Hastalığın insidansı, bebeklik çağında ve ileri yaşlılık döneminde daha yüksek oranda belirlenmektedir. Bu hastalarda S. pneumoniae nedenli ciddi solunum sistemi enfeksiyonları ve invasive enfeksiyonlar (bakteriyemi) görülmektedir. Çalışmamızın amacı, Van Eğitim ve Araştırma hastanesinde yoğun bakım ünitesinde pnömoni ilişkili bakteriyemi görülen hastaların kan kültürlerinden izole edilen S. pneumoniae suşlarının prevalansı ve sahip oldukları antibiyotik direnç profillerini belirlemektir. 2018-2019 yılları arasında şiddetli pnömoni görülen 123 hastanın kan kültürleri toplandı. Hastalar yaş ve cinsiyetlerine göre sınıflandırıldı. Pozitif kan kültür şişelerinden Gram pozitif kok morfolojisine sahip olanları mikrobiyolojik değerlendirmeye tabii tutuldu. S. pneumoniae izolatlarının ilk izolasyonunda %7'lik Koyun kanlı agar ve MacConkey agara ekimler yapıldı. Kültürler, %5 CO2 ortamında 37°C'de 48 saat inkube edildi. Koloni morfolojisi, Gram boyama ve katalaz testi sonuçları değerlendirildi. Şüpheli S. pneumoniae izolatlarının Vitek 2 cihazı kullanılarak tanımlaması ve antibiyogram testi yapıldı. 123 hastadan 57 S. pneumoniae izole ve identifiye edildi. En yüksek oranda S. pneumoniae izolasyonunun reanimasyon yoğun bakımda, kadın ve 70 yaşından büyük (70<) hastalarda olduğu belirlendi. En yüksek antibiyotik direncinin Erythromycin (%52,6), Clindamycin (%42,1) ve Tetracycline (%36,8) karşı olduğu görüldü. Antibiyotiklerden, en yüksek orta duyarlılığın ise Ceftriaxone (%26,3) ve Cefotaxime (%26,3) karşı geliştiği ortaya konuldu. Vankomisin direnci belirlenen bir izolatın E-test kullanılarak direnç doğrulaması yapıldı. En etkili tedavinin Glikopeptid, Florokinolon ve Fenikol grubu antibiyotikler kullanılarak yapılabileceği belirlendi. Sonuç olarak, pnömoni ilişkili S. pneumoniae bakteriyemisine farklı yoğun bakım ünitelerinde en çok kadın ve 60 yaş üzerinde hastaların maruz kaldığı görüldü. S. pneumoniae izolatlarının vankomisin gibi tedavide yoğun kullanılan antibiyotiklere dirençli olabileceğinden kaynaklı antibiyotik direnç özelliklerinin belirlenmesinin önemli olduğu ortaya konuldu.

Anahtar Kelimeler: S. Pneumoniae, Bakteriyemi, Pnömoni, Antibiyotik Direnci

Makale id= 170

Sözlü Sunum

Polikistik Over Sendromu Tanısı Alan Hastaların Metabolik Risk Faktörlerinin Değerlendirilmesi

Uzman Habibe Radiye Akgün[1] , Doç.Dr. Ömer Tolga Güler [2]

[1]Denizli Devlet Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği
[2]Pamukkale Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

Özet

Polikistik over sendromu (PKOS) üreme çağında en sık görülen endokrinopatidir. PKOS'un asıl sebebi bilinmemekle birlikte multifaktöryel sebepler suçlanmaktadır. Bu çalışmaya yeni tanı almış Polikistik Over Sendromlu 62 hasta ile sağlıklı kontrol grubu olarak değerlendirilen 58 olgu dahil edilmiştir. Yaş, vücut kitle indeksi, gravide, parite ve Bel/Kalça oranı için anlamlı farklılık saptanmamıştır. PKOS tanılı 62 hastasının, 44 (%71) tanesinde klinik hiperandrojenizm saptanmıştır. Açlık Kan Şekeri, HOMA-IR, Total Kolesterol, HDL, LDL, Trigliserit düzeyleri için hasta ve kontrol grupları arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır. Düşük AMH PKOS ve yüksek AMH PKOS gruplarında ise LH/FSH, DHEA-S, serbest testosteron, SHBG, açlık kan şekeri, HOMA-IR, Total Kolesterol, HDL , LDL ve Trigliserit değerleri karşılaştırıldığında sadece serbest Testosteron için anlamlı fark bulunmuştur. Bir çok metabolik risk faktörleri açısından farklılık saptanmasa bile, PKOS hastalarının kendi içerisinde ayrışan özellikleri bulunmaktadır. Bu anlamada AMH seviyelerine göre yapılacak bir değerlendirmeye göre PKOS hastalarının kendi içerisindeki farklı alt grupların farklı patogenezler ile ilişkili olduğu düşünülebilir. Bu konuda kesin sonuçlara ulaşmak için geniş serili prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, Hiperandrojenizm, Metabolik Risk Faktörleri

Evaluation of the Metabolic Risk Factors Among Women With Polycystic Ovary Syndrome

Abstract

Polycystic ovarian syndrome (PCOS) is the most common endocrinopathy in reproductive aged women. The exact pathophysiology of the disease is unknown and it is considered to be multifactorial. In this study, 62 cases with newly diagnosed PCOS and 58 healthy controls were analyzed. Age, body mass index,

gravida, parity, and waist to hip ratio was found to be similar among case and control groups. The prevalence of clinical hyperandrogenism was found to be 71% in the PCOS group. Fasting glucose, HOMA-IR, total cholesterol, HDL, LDL, and triglyceride levels were similar between the two groups. When LF/FSH, DHEAS, free testosterone, SHBG, fasting glucose, HOMA-IR and lipid profile was compared between cases with Low and high AMH levels, only free testosterone levels were found to be significantly differrent. Although several metabolic risk factors may be similar, there seem to be significant discrepancies for the subgroups in PCOS cases. With this respect, AMH levels may provide discrimination of different PCOS subgroups with different pathogenesis. More prospective studies with larger sample sizes are urgently needed to draw definitive conclusions.

Keywords: Polycystic Ovary Syndrome, Hyperandrogenism, Metabolic Risk Factors

Makale id= 318

Sözlü Sunum

Posteromedial Gevşetme Uygulanmış Tekrarlayan Pes Ekinovarus Olgusunda Mini-Skarotomi Yardımlı Ponseti Yöntemi

Dr Öğretim Üyesi Celal Bozkurt[1]

[1] Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Bölümü

Özet

Posteromedial Gevşetme Uygulanmış Tekrarlayan Pes Ekinovarus Olgusunda Mini-Skarotomi Yardımlı Ponseti Yöntemi AMAÇ: Pes ekinovaruslu hastalarda altın standart tedavi yöntemi ileri yaşlara kadar başarılı olduğu gösterilen Ponseti yöntemidir. Bu bilgilere rağmen günümüzde ihmal edilmiş veya nüks deformitelerde posteromedial gevşetme (PMG) cerrahileri yapılmaktadır. Cerrahi tedavi sonrası nüks gelişmesi durumunda ise revizyon cerrahileri yüksek riskli girişimlerdir. Literatürde PMG sonrası Ponseti yöntemi uygulaması ile ilgili sadece bir çalışma mevcuttur. PMG yapılmış hastalarda ayak medialindeki sert skar dokusu düzeltmeyi engelleyen önemli bir yapıdır. Bu yazıdaki amacımız daha önceki yazıda tanımlanmamış olan yeni bir teknikle deformite düzeltme sonucunu bildirmektir. YÖNTEM: Bilateral pes ekinovarus tanısıyla dış merkezde seri alçılama sonrasında nüks gelişen ve sonrasında PMG uygulanan hasta deformitenin tekrar etmesi sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan fizik muayene sonucunda her iki ayak posteromedialinde insizyon skarı ve her iki ayakta adduksiyon, topuk varusu ve eqinus deformiteleri olduğu görüldü. Hastaya mini-skarotomi yardımıyla Ponseti yöntemi uygulaması planlanarak tedaviye başlandı. BULGULAR: Hastaya haftalık Ponseti yöntemiyle 11 alçı uygulandı. Adduksiyon ve varus düzeltmeleri sırasında eski insizyon hattındaki skarın deformitenin düzeltilmesine engel olması sebebiyle iki ayrı alçı seansında gergin bölgelere mini cilt kesileriyle skarotomi uygulandı ve ayakta yumuşama gözlendi. Son olarak posterior kapsül ve aşil tendon etrafindaki yapışıklıklar gevşetilerek ekin deformitesi düzeltildi ve uzun bacak alçı sarıldı. 3 hafta sonra alçı sonlandırılarak ayak abdüksiyon ortezi kullanımına geçildi. ÇIKARIMLAR: Ponseti yöntemi 2 yaşına kadar başvurularda, ihmal edilmiş hastalarda veya tekrar eden pes eqinovarus deformiteli olgularda başarılı sonuçlar vermektedir. Bununla beraber bu olguda görüldüğü üzere öncesinde açık gevşetme uygulanmış hastalarda da düzeltmeyi engelleyen bölgelere uygulanan mini-skaratomi yardımlı Ponseti yöntemiyle başarılı sonuç elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pes Ekinovarus, Posteromedial Gevşetme, Ponseti Yöntemi

Makale id= 183

Sözlü Sunum

Potentıal Effect of Posterıor Cırculatıon Dısorder On Central Posıtıonal Vertıgo Preliminary Study

Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Özer[1]

[1]tam-med özel hastane
*Corresponding author: Gökhan Özer

Özet

Introduction-Aim: Posterior circulation disorder is defined as transitory ischemia of the vertebrobasilar circulation. Dizziness, vertigo, headaches, vomiting, diplopia, blindness, ataxia, imbalance, and weakness in both sides of the body are the most common symptoms.In the present study, we aimed to investigate the neurological symptoms of posterior circulation disorder and the potential role of this condition in the development of central and/or positional vertigo. Material-Method: This study included chart review of 96 patients presenting to the neurology clinic of a university hospital between January and June 2018. Doppler, USG, brain MRI,magnetic resonance angiography results were examined retrospectively. Patient symptoms were recorded. Hypoplasia of the vertebral artery (VA) was considered when the lumen diameter was 2 mm or less on grey scale examinations or a VA blood flow volume below 40 mL/min on duplex sonography. Vertebrobasilar insufficiency (VBI) was considered when blood flow volume of the vertebral artery was below 200 ml/min. Results: The study sample had a mean age of 60.97±14.70 years. Of 96 patients, 49 (51%) were females. Mean blood flow volumes were 60.91±34.52 mL/min for the right VA, 77.35±42.36 mL/min for the left VA and 138.51±33.95 mL/min for the total VA. 37.5% of patients hadpositional vertigo and 10.72% hadcentral vertigo. Total mean VA flow volumes were statistically significant different between patients with or without central vertigo (P=0.019). Conclusion:Total VA blood flow was 27 ml/min lower in patients with central vertigo compared to that in patients with positional vertigo, dizziness and imbalance.

Anahtar Kelimeler: Posterior Circulation, Central Vertigo, Positional Vertigo

Makale id= 267

Sözlü Sunum

Premenopozal Adneksiyal Kitlelerin Ayırıcı Tanısında He4' Ün Rolü

Dr. Nil Atakul[1] , Prof.Dr. Fuat Demirkıran[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitsi İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Jinekolojik Onkoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Nil Atakul

Özet

Amaç: Adneksiyal kitlesi olan hastalarda epididymal protein (HE4)'ün plazma seviyesini araştırmak ve malign adneksiyal kitlelerin ayırıcı tanısında klinik uygulanabilirliğini irdelemektir. Ayrıca bu belirtecin CA 125 tümör belirtecine üstünlüğü olup olmadığı araştırılacaktır. Hastalar ve Yöntem: İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Jinekolojik Onkoloji ve Genel Jinekoloji servislerinde opere edilen 70 menopoz öncesi dönemdeki hasta çalışma kapsamına alındı (yaş 16-50). Operasyondan önceki on gün içinde tüm hastalardan venöz kan örnekleri alındı. Alınan kanların serumları ayrıldı ve her bir hastaya ait serumda CA 125, CA 19.9 ve HE4 gibi tümör belirteç düzeyleri arastırıldı. Serum HE 4 düzeyleri enzim işaretli Immun yöntem (Enzyme linked immunassay;Elisa) kullanılarak belirlendi. Sonuçlar %95'lik güven aralığında, anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Malign adneksiyal kitlelerin histolojik dağılımına bakıldığında; kitlelerin 20'sinin (%55) seröz kistadenokarsinom, 4' ünün (%11) müsinöz kistadenokarsinom, 3'ünün (%8) endometrioid adenokarsinom, 4' ünün (%11) metastatik tümör, 2' sinin (%5) sex kord stromal tümör, 3'ünün (%8) malign germ hücreli tümör olduğu görüldü. Hastaların ortalama yaşı malign grupta 34.08 ± 9,19, selim grupta 33.44 ± 10,46 saptandı. Malign ve benign gruplar arasında yaş ve boyut bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur $p>0.05$ Malign grubun Ca125 ve HE4 değerleri benign gruba göre anlamlı derecede daha fazlaydı $p<0.001$. Epitheliyal malign ve non epitheliyal malign gruplar arasında yaş ve boyut bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı.$p>0.05$. Sonuçlar: CA 125 ve HE4 proteinlerinin malign over tümörlerinde anlamlı olarak yükseldiğini gösterdik. HE4 proteininin malign ve selim tümör ayırımında menapoz öncesi hastalarda CA 125' e göre daha özgüllüğü olduğunu gösterdik. Sonuçlarımız, klinisyenlerin reprodüktif dönem kadınlarda şişkinlik, karın veya pelvik ağrı veya anormal kanama gibi over kanseri semptomlarına pelvik kitle eşlik ediyorsa serum HE4 seviyelerine, serum CA 125 düzeylerinden daha fazla güvenilir bir belirteç olarak değerlendirmeleri gerektiğini öngörmektedir.

Anahtar Kelimeler: Premenopozal Adneksiyal Kitle, He4

Role of He4 in the Differential Diagnosis of Premenopausal Adnexal Lesions

Abstract

Purpose: To evaluate plasma values of human epididymal protein (HE4) and it's use in the differential diagnosis of malign adnexal masses. Also, this biomarker compared with CA 125. Patients and Methods: 70 premenopausal patients who were admitted to Istanbul University Cerrapasa Medical Faculty, Gynecolgjcal Oncology, and Gynecology Department were included in this study. (age 15-50). Venous blood samples were taken from all patients within ten days before the operation. The sera of the collected blood were separated and tumor marker levels such as CA 125, CA 19.9, and HE4 were investigated in the serum of each patient. Serum HE 4 levels were determined using the enzyme-labeled Immun method (Enzyme-linked immunoassay; Elisa). The results were evaluated at a 95% confidence interval and a significance level of $p < 0.05$. Results: Malignant adnexal masses grouped by histologic results; 20 (%55) were serous cystadenocarcinoma, 4 (%11) were mucinous cystadenocarcinoma, 3 (%8) were endometrioid adenocarcinoma, 4 (%11). The mean age of patients was 34.08 ± 9,19 in malign and 33.44 ± 10,46 in the benign group. There was no statistical difference found on behalf of age and mass size between malignant and benign groups $p>0.05$. In the malignant group of patients, HE4 and CA 125 levels were found to be statistically significantly higher than the benign group. Conclusion: We have shown that CA 125 and HE4 proteins are significantly increased in malignant ovarian tumors. We showed that HE4 protein is more specific than CA 125 in premenopausal patients in differentiating malignant and benign tumors. Our results suggest that clinicians should evaluate serum HE4 levels as a more reliable marker than serum CA 125 levels in women in the reproductive phase if the symptoms of ovarian cancer such as bloating, abdominal or pelvic pain or abnormal bleeding are accompanied by a pelvic mass.

Keywords: Premenopausal Adnexal Lesion, He4

Makale id= 124

Sözlü Sunum

Preoperatif Alkalen Fosfotaz Düzeyi Primer Hiperparatiroidi Hastalarında Paratiroidektomi Sonrası Görülen Geçici Hipoparatiroidiyi Öngörebilir Mi'

Uzman Murat Çalapkulu[1] , Uzman Muhammed Erkam Sencar[1] , Uzman Davut Sakız [2] , Uzman İlknur Öztürk Ünsal[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Endokrinoloji ve Metabolizma Kliniği
[2]Mardin Devlet Hastanesi

Özet

Giriş: Primer hiperparatiroidizm (PHP), otonom çalışan bir veya daha fazla paratiroid bezine bağlı paratiroid hormonun (PTH) kalsiyum (Ca) düzeyinden bağımsız şekilde aşırı salgılanmasına neden olan endokrin bir bozukluktur. Postoperatif hipokalsemi ve hipoparatiroidi paratiroidektomi operasyonlarından sonra sık görülen bir komplikasyondur. Bu iki komplikasyon geçici ve veya kaıcı olabilir. Geçici hipokalsemi daha yaygındır ve paratiroidektomi operasyonlarından sonra %12 oranında gözlenebilir. Geçici hipokalseminin, serum kalsiyumunda bir azalmaya ve buna karşılık gelen serum fosfatında bir artışa neden olan PTH'daki akut düşüşle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada, ameliyat öncesi ALP düzeyinin, ameliyat sonrası geçici hipoparatiroidizm gelişimini öngörebilecek bir marker olup olmadığını araştırmayı amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya 2017-2020 yılları merkezimizde PHP tanısı alan 18 yaşından büyük 200 hasta alındı. Hastaların demografik ve laboratuvar verileri dosyalarak taranarak kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya alınan hastalarrın %83.5'i kadın, %16.5'i erkekti ve ortalama yaş 55.1±12.2 yıl olarak saptandı. Hastaların preoperatif ortalama kalsiyum düzeyi 11.2±0.8 mg/dl iken, ortalama PTH, fosfor ve ALP düzeyi sırasıyla 173 (68-922) pg/ml, 2.6±0.5 mg/dL ve 124 (47-773) U/L olarak saptandı. Postoperatif Ca ve PTH düzeyleri sırasıyla 9.6±0.74 mg/dl ve 15 (0.3-111) pg/ml olarak saptandı. Hastaların %25'inde geçici hipoparatiroidi saptandı. Preoperatif ALP düzeyi postoperatif hipokalsemi gelişen olgularda daha yüksek saptandı (p:0.013). ALP için yapılan ROC analizinde postoperatif hipokalsemi gelişiminde eşik değeri 119.5 pg/ml olarak alındığında sensitivite %79, spesifite %62 idi. Tartışma ve Sonuç: Semptomatik PHP hastalarında en uygun tedavi cerrahidir. Operasyon sonrası en önemli komplikasyon hipoparatiroidi ve buna gelişen hipokalsemidir. Geçici hipoparatiroidizm, ameliyat sırasında bir veya daha fazla paratiroid bezine kan akışının manipülasyonuna veya adenom dışı bezlerin cerrahi sonrası inaktif kalmasına bağlıdır. Loke ve arkadaşlarının yaptığı çalışmada preoperatif ALP düzeyinin 340 U/L ve üzerinde olması durumunda hipokalseminin arttığı bildirilmiştir. Bu çalışma literatür ile uyumlu olarak preoperatif ALP'si düşük olan hastaların postoperatif geçici hipoparatiroidi geliştirme ihtimalinin daha düşük olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Primer Hiperparatiroidi; Alkalen Fosfataz; Hipoparatiroidi, Hipokalsemi

Makale id= 262

Sözlü Sunum

Primer Ptca ile Tedavi Edilen Anteriyor Miyokard Enfarktüslü Hastalarda Başvurudaki Ekg de Fragmente Qrs Bulunması Sol Ventrikül Ejeksiyon Fraksiyonu ile İlişkilidir.

Dr. Öğretim Üyesi Zeydin Acar[1]

[1]Avrasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fak. & Medicalpark Karadeniz Hastanesi, Trabzon

Özet

Amaç: Anteriyor mİyokard enfarktüsü sonrası sol ventrikül disfoksiyonu artmış mortalite ve morbidite ile ilişkilidir. Erken tanı ve tedavi hayat kurtarıcı olabilir. Fragmente QRS (fQRS) skar dokusu ve / veya fibrozis nedeniyle miyokardiyal depolarizasyonun bozulmuş homojenliğini yansıtır. fQRS ucuz ve basit elde edilen bir EKG parametresidir. Bu çalışmada, anteriyor miyokard enfarktüsü tanısı ile ilk defa başvuran hastalarda, EKG de fQRS bulunmasının sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu ile ilişkisi araştırıldı. Materyal ve metod: Çalışma prospektif tasarlandı. Çalışma ilk defa anteriyor miyokard enfarktüsü tanısı ile başvuran 156 hasta ile tamamlandı. Tüm hastalar primer peruktan girişim(primer PTCA) ile tedavi edildi. Hastalar ilk başvuru EKG sinde Fqrs varlığına göre iki gruba ayırıldı. Hastalara 5. Günde veya taburculuk öncesi ekokardiyografi yapıldı. Daha önce koroner öyküsü olan ve ekokardiyografik değerlendirme yetersiz hastalar çalışma dışı bırakıldı. Sonuçlar: Çalışma 76 sı fQRS(+) olan toplam 156 hasta ile tamalandı. Univariate analizde başvuru sırasındaki troponin I seviyesi, antegrad akım varlığı, beyaz küre ve EKG de fQRS bulunması EF ile ilişkili bulundu. Multivariate analizde başvurudaki troponin I seviyesi (OR:0.966, CI %95: 0.946-0.986 ve P<0.001) antegrad akım varlığı(OR:2.503, CI %95: 1.416-5.493 ve p< 0,022) ve fQRS (OR:2.573, CI%95:1.268-5.668 ve p=0.019) sol ventrikül EF ile ilişkili bulundu. Tartışma: Primer PTCA ile tedavi edilen anteriyor miyokard enfarktüsü hastalarında başvuru EKG sinde fQRS bulunması, takip eden dönemde sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonunu düşüklüğünü gösteren basit ve ucuz bir göstergedir.

Anahtar Kelimeler: Anteriyor Miyokard Enfarktüsü, Fragmante Qrs, Ejeksiyon Fraksiyonu

Makale id= 153

Sözlü Sunum

Radyasyon Onkolojisi Kliniğinde Covid-19 Pandemi Sürecinin Yönetimi

Doç.Dr. Timur Koca[1] , Arş.Gör.Dr. Yasemin Şengün[1] , Arş.Gör.Dr. Ece Atak[1] , Arş.Gör.Dr. Rahmi Atıl Aksoy[1] , Prof.Dr. Aylin Fidan Korcum[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi AD

Özet

Amaç: Akdeniz Üniversitesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalında Covid-19 pandemi sürecinde alınan önlemlerin ve vaka sayılarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Giriş: SARS-CoV-2 enfeksiyonu, ilk olarak Çin'in Wuhan kentinde, Aralık 2019'da ortaya çıkmıştır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından Coronavirus Hastalığı 2019 (COVID-19) olarak adlandırılmıştır. Hastalığın dünya geneline yayılmasıyla 14 Mart 2020'de pandemi ilan edilmiştir. Hastalığın başlıca klinik semptomları; ateş, kuru öksürük, nefes darlığı, kas ağrıları ve yorgunluktur. Yöntem: Anabilim Dalımızda 11 Mart - 25 Kasım 2020 tarihleri arasında 602 hastaya radyoterapi uygulanmıştır. Sağlık Bakanlığı ve DSÖ'nün önerileri doğrultusunda, bulaşı azaltmak ve teması engellemek için; personelin kişisel koruyucu ekipmanları kullanılması zorunlu hale getirilmiştir. Tüm çalışanlara maske, eldiven, gözlük, siperlik, önlük ve tulum temin edilmiştir. Hasta, hasta yakını ve personelin günlük ateş ölçümleri ve semptom sorgulaması yapılmıştır. Pandeminin ilk pik döneminde, esnek çalışma sistemine geçilmiştir. Anabilim Dalına giriş ve çıkışlar, kartlı kapı kontrol sistemi ile hastanenin diğer bölümlerinden izole edilmiştir. Tüm Anabilim Dalı oda ve salonlarına, Ozon ile sterilizasyon yapılmış, poliklinik hizmetleri sonrası günlük UV sterilizasyon işlemi uygulanmıştır. Her hastanın tedavisinden sonra cihazların sterilizasyonu yapılmıştır. Hastaların bekleme süreleri kısaltılmış, hastaların birbirleriyle ve personelle asgari temasta olmaları sağlanmıştır. Pandeminin ilk döneminde, erken evre meme ve erken evre prostat kanseri, düşük dereceli gliom hastalarının tedavileri, güncel literatür göz önüne alınarak ertelenmiştir. Palyatif vakalarda, en kısa hipofraksiyone rejimlerin uygulanması tercih edilmiştir. Aydınlatılmış onam formları, Covid-19 pandemisi hakkında bilgileri de içerecek şekilde düzenlenmiştir. Hastalara simülasyon öncesi Covid PCR testleri yapılmıştır. Pandemi sürecinde tedavi alan hastaların bilgilerine dosya taraması yapılarak ulaşılmış ve tanımlayıcı analizleri yapılmıştır. Bulgular: Pandemi sürecinde radyoterapi alan hastaların ve Anabilim Dalı'nda çalışan personele ait vaka sayıları ile tanımlayıcı veriler Tablo1'de verilmiştir. Sonuç: Pandemi süreçlerinin yönetiminde bulaşı azaltmak ve tedavileri kesintiye uğratmamak için etkin kararlar almak oldukça önemlidir. Bireysel hijyenik tedbirler yanında, aktif immünizasyonun etkin hale getirilmesi ile tedavi süreçlerinde daha iyi bir düzenin sağlanması mümkün olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pandemisi; Radyasyon Onkolojisi Kliniği; Radyoterapi

Management of Covid-19 Pandemic in Radiation Oncology Department

Abstract

Aim: It was aimed to evaluate the number of cases and preventions during the Covid-19 pandemics in the Radiation Oncology Department of Akdeniz University. İntroduction: SARS-CoV-2 infection first appeared in Wuhan, China, in December 2019. It has been named Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) by the World Health Organization (WHO). The pandemic was declared on March 14, 2020. Methods: The treatment of 602 patients was initiated in the department between 11 March 2020 and 25 November 2020. To reduce the contact and spread; it has become mandatory for the personnel to use personal protective equipment. In line with the recommendations of the Turkish Ministry of Health and WHO, all employees were provided with mask, gloves, goggles, eyeshield and aprons. Daily temperature measurement and symptom questioning of patients, relatives and staff were made. Flexible working system was adopted in the first peak period of the pandemic. The entrance and exits to the department are isolated from other departments with the automated door control system. Ozone sterilization and daily UV sterilization was applied to all rooms. After the treatment of each patient, the Radiation Therapy devices were sterilized. Treatments of early stage breast, early prostate cancer and low-grade glioma patients have been postponed. In palliative cases, the application of the shortest hypofractionated regimens was preferred. Informed consent forms have been updated. Covid PCR tests were performed on patients before simulation. Results: The descriptive analyses and case numbers of department staff and the patients who received Radiotherapy during the pandemic are given in Table 1. Conclusion: It is very important to make effective decisions in the management of pandemic processes in order to reduce transmission and not to interrupt treatments. In addition to individual hygienic measures, it will be possible to provide a better order in treatment processes by providing active immunization.

Keywords: Covid-19 Pandemic; Radiation Oncology Department; Radiotherapy

Makale id= 181

Sözlü Sunum

Ramazan Orucunun Gözün Ön Segment Parametreleri Üzerine Olan Diürnal Etkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Atılım Armağan Demirtaş[1] , Dr. Öğretim Üyesi Mine Karahan[2] , Dr. Öğretim Üyesi Seyfettin Erdem[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir, Türkiye
[2]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD, Diyarbakır, Türkiye
*Corresponding author: Atılım Armağan Demirtaş

Özet

Amaç: Çalışmamızda Ramazan orucuna bağlı dehidratasyonun korneal kırıcılık, santral kornea kalınlığı, kornea hacmi, ön kamara hacmi ve ön kamara derinlik paramatrelerini ve bunların diürnal değişimlerini etkileyip etkilemediğini Scheimpflug kamera sistemi ile değerlendirmeyi amaçladık. Metod: Altmış sekiz sağlıklı kişinin 68 gözünde, Scheimpflug kamera sistemi kullanılarak korneal kırıcılık (K1, K2 ve Kmax), santral kornea kalınlığı, kornea hacmi, ön kamara hacmi ve ön kamara derinlik parametreleri değerlendirildi. Gönüllülerin değerlendirmeleri Ramazan ayı içerisinde oruçlu iken sabah saat 08.00 ve öğleden sonra saat 16.00 olmak üzere iki kere, kontrol değerlendirmeleri Ramazan ayından 1 ay sonra yine aynı saatlerde yapıldı. Veriler eşleştirilmiş örneklem t testi ile analiz edildi. Bulgular: Yirmi sekizi kadın, 40'ı erkek olan olguların yaş ortalaması 34.38 ± 4.93 (26-42) idi. Oruç sırasında saat 08:00 ve 16:00 ölçümlerini karşılaştırdığımızda, saat 16:00'da K1 (08:00; 42.81 ± 1.51 ve 16:00; 42.85 ± 1.50, p = 0.016) ve Kmax (08:00; 44.29 ± 1.73 ve 16:00; 44.38 ± 1.78, p = 0.020) değerlerinin anlamlı şekilde daha dik olduğunu gözlemledik. Saat 08:00 ve 16:00 ölçümleri karşılaştırıldığında santral kornea kalınlığının (08:00; 535.60 ± 30.43 ve 16:00; 535.25 ± 30.66, p = 0.694), kornea hacminin (08:00; 59.72 ± 3.85 ve 16:00; 59.60 ± 3.98, p = 0.344), ön kamara hacminin (08:00; 170.91 ± 30.77 ve 16:00; 171.22 ± 32.61, p = 0.808) ve ön kamara derinliğinin (08:00; 2.90 ± 0.28 ve 16:00; 2.91 ± 0.28, p = 0.053) diürnal değişikliklerinde anlamlı farklılık olmadığı saptandı. Tüm ön segment parametreleri üzerinde oruç sırasında yaşanan diürnal değişimle kontrolde yaşanan değişim kıyaslandığında saptanan fark anlamlı değildi (p > 0.05). Tartışma: Sonuçlarımız oruca bağlı dehidratasyonun gözün korneal kırıcılık gibi bazı ön segment parametrelerini etkilediğini göstermekle birlikte kornea pakimetresi ve ön kamara anatomisinin diürnal değişimlerini etkilemediğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diürnal Değişim, Ön Segment Parametreleri, Ramazan Orucu, Scheimpflug Kamera Sistemi

Evaluation of the Diurnal Effect of Ramadan Fasting On Anterior Segment Parameters of the Eye

Abstract

Purpose: In our study, we aimed to evaluate whether dehydration due to Ramadan fasting effects corneal refraction, central corneal thickness, corneal volume, anterior chamber volume, and anterior chamber depth parameters and their diurnal changes using the Scheimpflug camera system. Method: Corneal refraction (K1, K2, and Kmax), central corneal thickness, corneal volume, anterior chamber volume and anterior chamber depth parameters were evaluated in 68 eyes of 68 healthy subjects using the Scheimpflug camera system. Evaluations of the volunteers were made twice, at 08:00 in the morning and at 16:00 in the afternoon while fasting during Ramadan, and control evaluations were made at the same time one month after Ramadan. Data were analyzed by paired sample t test. Results: The mean age of the subjects, of which 22 were women and 40 were men, was 34.38 ± 4.93 (26-42). When we compare the measurements of 08:00 and 16:00 during fasting, at 16:00 hour K1 (08:00; 42.81 ± 1.51 and 16:00; 42.85 ± 1.50, p = 0.016) and Kmax (08:00; 44.29 ± 1.73 and 16:00; 44.38 ± 1.78, p = 0.020) values were significantly steeper. When 08:00 and 16:00 hours are compared, central corneal thickness (08:00; 535.60 ± 30.43 and 16:00; 535.25 ± 30.66, p = 0.694), corneal volume (08:00; 59.72 ± 3.85 and 16:00; 59.60 ± 3.98, p = 0.344), anterior chamber volume (08:00; 170.91 ± 30.77 and 16:00; 171.22 ± 32.61, p = 0.808) and anterior chamber depth (08:00; 2.90 ± 0.28 and 16:00; 2.91 ± 0.28, p = 0.053), there was no significant difference in diurnal changes.. When the diurnal changes of all anterior segment parameters was compared between during fasting and control periods, the difference was not significant (p > 0.05). Discussion: Our results show that fasting due to dehydration effects some anterior segment parameters such as corneal refraction, however it does not effect the diurnal changes of corneal pachymetry and anterior chamber anatomy.

Keywords: Diurnal Change, Aterior Segment Parameters, Ramadan Fasting, Scheimpflug Camera System

Makale id= 319

Sözlü Sunum

Santral Sinir Sistemi Kaynaklı Schwannom Olgularında Tek Merkez Deneyimimiz

Dr. Öğr. Görevlisi Betül Gündoğdu[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Schwannom, schwann hücrelerinden meydana gelen çevre dokudan keskin bir sınır ile ayrılmış benign tümörlerdir. Nükleer palizatlanma, schwann hücrelerinden zengin antoni A ve bu hücrelerden fakir antoni B alanları yanısıra verocay cisimcikleri tanısal histolojik özellikleridir. İmmünohistokimyasal olarak diffüz ve kuvvetli S-100 pozitifliği neredeyse her zaman görülen diğer bir özelliğidir. Sellüler, melanotik (pigmente), pleksiform ve epiteloid subtipleri mevcuttur. WHO grade 1 tümörlerdir. Bilateral vestibüler schwannomlar otozomal dominant geçişli Neurofibromatozis tip 2 hastalığını temsil eder. Bu çalışmada beyin cerrahi kliniğine başvurarak opere olmuş ve anabilim dalımızda değerlendirilmiş hastalara ait materyallerde schwannom olgularının veri dökümü yapılmıştır. Yöntem Çalışmaya Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin Cerrahi Kliniği Ocak 2010-Aralık 2020 tarihleri arasında başvurmuş ve klinik tarafından gerekli görülerek opere edilen ve Tıbbi Patoloji Anabilim Dalına gönderilen 1278 hastaya ait materyal çalışmaya dahil edildi ve retrospektif olarak incelendi. Schwannom sıklığı; cinsiyet, yaş grubu ve yıllara göre dağılımı göz önüne alınarak histopatolojik bulguları ile değerlendirildi. Bulgular Çalışmaya dahil edilen 1278 hastanın 38‘i (% 2,97) schwannom tanısı almıştı. 38 hastanın 19’ u erkek, 19’u kadın hastayd Yaş ortalaması erkeklerde 67± 16,59846 yaş (dağılım 30 -78), kadınlarda 46± 19,31048 yaş (dağılım 13-84) idi. Başvuran 1278 hastanın 38‘i (% 2,97) schwannom tanısı almıştı. Olgular genellikle spinal olmak üzere serebellopontin köşe lokalizasyonlu ve birkaçı da dura ile ilişkili idi. Tümörün klinik-radyolojik bulguları ve histopatolojik bulguları literatür ile benzerdi. Sonuç Bu çalışma, tek bir merkezin santral sinir sistemi schwannom değerlendirmesini temsil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Schwannom, Santral Sinir Sistemi

Makale id= 92

Sözlü Sunum

Sars-Cov-2'nin Laboratuvar Tanısı: Güncel Yaklaşımlar

Dr. Öğretim Üyesi Serhat Sirekbasan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Oğlakçı İlhan[1]

[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi, Eldivan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
*Corresponding author: Serhat Sirekbasan

Özet

SARS-CoV-2 enfeksiyonunun erken, hızlı ve doğru tanısı hastaların uygun tedaviye başlayabilmesi için önemli olmakla birlikte, özellikle asemptomatik veya hafif semptomatik hastalarda virüsün toplum içindeki yayılmasını azaltmak için büyük önem taşımaktadır. Yanlış negatif test sonucu salgının toplumda hızla yayılmasına neden olabilir; benzer şekilde yanlış pozitif sonuç da hastalara gereksiz tedaviye ve çeşitli travmalara yol açabilir. Bu nedenle, COVID-19'un tanısında kullanılan testlerin tanısal performanslarını bilmek ve güncel bulgularla birlikte kullanımını sağlamak önemlidir. Dünya Sağlık Örgütü, COVID-19 tanısında SARS-CoV-2 virüs RNA'sını saptayan moleküler testlerin kullanımını önermektedir. Doğru tanı için doğru zamanda doğru numunenin alınması gerekir. Numunenin türü ve alınma şekli, transport ve saklama koşulları, hastalığın evresi ve klinik tablosu gibi birçok faktör PCR testlerinin duyarlılığını etkilemektedir. Yeni nesil dizileme ve mikroarray analizleri şu anda SARS-CoV-2 tanısı için uygulanmamaktadır; ancak bu teknikler mutasyonların ve virüs evriminin incelenmesi için önemli araştırma araçlarıdır. İzotermal amplifikasyon teknikleri, yüksek etkinlikte ve karşılaştırılabilir performansla gerçek zamanlı RT-PCR testine iyi bir alternatif sunar. Antikor bazlı serolojik testler ise seroprevalans temelli epidemiyolojiyi anlamak ve antikor yanıtını saptamak için kullanılır. Hızlı antijen kitleri ise acil durumlarda hızlı tanı sağlamak için talep görmektedir. Bu sunum ile SARS-CoV-2'nin laboratuvar tanısında kullanılan testler detaylı bir şekilde anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, Covıd-19, Laboratuvar Testleri, Laboratuvar Tanısı

Makale id= 88

Sözlü Sunum

Semptomatik Karotis Darlığı İle Hematolojik Parametrelerin İlişkisi

Uzman Gözde Öngün[1] , Doç.Dr. Gökhan Özdemir[2] , Arş.Gör.Dr. Süeda Ecem Yılmaz[2] , Arş.Gör.Dr. Cihat Özgüncü[2] , Uzman Aydın Talip Yıldoğan [3] , Uzman Fettah Eren[4] , Dr. Öğretim Üyesi Fikret Akyürek[2] , Prof.Dr. Şerefnur Öztürk [2]

[1]Muş Devlet Hastanesi, Nöroloji kliniği, Muş
[2]Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi Hastanesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Konya
[3]Dr. Ersin Arslan Devlet Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Gaziantep
[4]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Konya

Özet

Amaç: Semptomatik karotis arter stenozu (SKAS) iskemik inmenin en önemli nedenlerinden biridir. Burada inflamasyon önemli rol oynar. Bu nedenle karotis arter hastalığına bağlı inme geçiren hastalar ile hematolojik parametreler arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık. Yöntem: SKAS nedeni ile dijital subtraksiyon anjiyografi yapılan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Son altı ay içinde inme geçiren, %50'nin üzerinde karotis stenozuna sahip hastalar çalışmaya alındı. Hastaların klinik ve sosyodemografik özellikleri, stent özellikleri, filtre kullanımı, balon dilatasyon yapılma durumu, ark tipi, kontralateral oklüzyon varlığı ve komplikasyon durumu kaydedildi. Hemogram floresans akış sitometrisi kullanılarak değerlendirildi. SKAS olan, iskemik inme geçirip stenozu olmayan hastalar ve kontrol grubu hastaları arasındaki veriler incelendi. Bulgular: SKAS; ileri yaş, erkek cinsiyet, hipertansiyon, hiperlipidemi, diyabetes mellitus, koroner arter hastalığı ve inme öyküsü olan hastalarda fazlaydı ($p<0,001$). İskemik inme geçirip stenozu olmayan grupta sigara içiciliği ve atriyal fibrilasyon daha sıktı ($p<0,001$). Sağlıklı kontrol grubunda hemoglobin ve hematokrit değeri daha yüksekti ($p=0,001$). SKAS hastalarında RDW ve platelet/lenfosit oranı (PLR) daha yüksekti ($p<0,001$). İnme geçirip stenozu olmayan grupta nötrofil ve nötrofil/lenfosit oranı (NLR) daha yüksekti ($p<0,001$). Kan parametreleri ile işlem teknik özellikleri ve komplikasyon arasında ilişkisi saptanmadı ($p>0,05$). Sonuç: PLR, NLR ve RDW seviyesi SKAS ile ilişkilidir. PLR, NLR ve RDW değeri, SKAS öngörülmesinde ucuz ve kullanışlı bir biyobelirteç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Karotis Stenozu, İnme, Hematolojik Parametreler

The Assosiation Between Symptomatic Carotis Stenosis and Hematological Parameters

Abstract

: Aim: Symptomatic carotid artery stenosis (SCAS) is one of the most important causes of ischemic stroke. Inflammation plays an important role in here. Therefore, we aimed to invastigate the relationship between hematological parameters in patients with stroke assosiated with carotid artery disease. Method: Patients who underwent digital subtraction angiography for SCAS were evaluated retrospectively. Patients with carotid stenosis greater than 50% who had a stroke in the last six months were included in the study. Clinical and sociodemographic characteristics, stent characteristics, filter use, balloon dilatation status, arch type, presence of contralateral occlusion, and complication status were recorded. Hemogram was evaluated using fluorescence flow cytometry. Data were analyzed among patients with SCAS, without stenosis with ischemic stroke and control group. Results: SCAS was higher in patients with advanced age, male, hypertension, hyperlipidemia, diabetes mellitus, coronary artery disease, and a history of stroke ($p<0.001$). Smoking and atrial fibrillation were more higher in group without carotid stenosis and who had ischemic stroke ($p<0.001$). Hemoglobin and hematocrit values were higher in healthy control group (p:0.001). RDW and platelet/lymphocyte ratio (PLR) were higher in SCAS patients ($p<0.001$); Neutrophil and neutrophil/lymphocyte ratio (NLR) was higher in the group with stroke and without stenosis ($p <0.001$). There was no relationship between blood parameters and procedure technical features and complications ($p> 0.05$). Conclusion: PLR, NLR and RDW level are correlated with SCAS. PLR, NLR and RDW value can be an inexpensive and useful biomarker for predicting SCAS.

Keywords: Carotid Stenosis, İschemic Stroke, Hematological Parameters

Makale id= 135

Sözlü Sunum

Sepsis ve Septik Şokta Pentoksifilin Uygulamasının Hemodinami, Doku Oksijenasyonu ve Mortalite Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Canan Bütüner[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD

Özet

AMAÇ:Yoğun bakım ünitelerin de sepsismortalitesi %9 ile %80 arasında ve MODS gelişimi ile demortalite %100'e çıkmaktadır. Bu çalışmadasepsis de erken dönemde pentoksifilin tedavisi uygulanan hastalarda pentoksifilin tedavisinin etkisini retrospektif olarak araştırmayı amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEM: Pentoksifilin tedavisine IV devamlı 5mg/kg/saat olarak 180 dakika süreyle devam edildi.Pentoksifilinin 1. saati, 3. saati ve 24. saatinde laboratuvar parametreleri, hemodinamik çalışma, doku oksijenasyon hesaplamaları, kan laktat ölçümleri ve skorlamalar yapıldı. Ayrıca hastaların 14 ve 28 günlük sağ kalımları değerlendirildi. BULGULAR: Toplam oniki hasta için APACHE II ile hesaplanan beklenen mortalite %29±1,43 olmasına rağmen çalışma sonunda mortalite %26±66 bulundu. MODS skorunda pentoksifilin tedavisi sonunda azalma anlamlı bulundu(p<0,002). Kardiyak debi, kardiyak indeks pentoksifilin tedavisinden sonra anlamlı artış gösterirken (p<0,005) sistemik damar direnci, pulmoner damar direnci, sistemik damar direnci indeksi, pulmoner damar direnci indeksianlamlı olarak düşüş gösterdi(p<0,005). Doku oksijen sunumu, doku oksijen tüketimianlamlı artış gösterdi(p<0,005).Laktat düzeyleri pentoksifilin öncesi 18,80+1,63 iken pentoksifilinin 1. saatinde 16,81±1,72 pentoksifilinin 3. saatinde 15,63±1,60 pentoksifilinin 24.saatinde 14,94±l,24'e düştü(p<0,005). SONUÇ: Bu araştırmada elde edilen veriler sonuçta, sepsis veya septik şoktapentoksifilin tedavisiile hemodinaminin ve doku oksijenasyon parametrelerinin belirgin olarak düzeltmekte olduğunu ve hastaların mortalite oranlarının düşmekte olduğunu göstermektedir vepentoksifilininsepsis ve septik şokta güvenle kullanılabileceği düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Sepsis,septik Şok,pentoksifilin

Makale id= 273

Sözlü Sunum

Serotoninin Fare Ventral Kohlear Çekirdekte Bulunan Yıldız Nöronlarının Zar Özellikleri Üzerine Etkisi

Arş.Gör. Beytullah Özkaya[1] , Dr. Öğretim Üyesi Caner Yıldırım [1] , Prof.Dr. Ramazan Bal[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi
*Corresponding author: Beytullah Özkaya

Özet

Koklear çekirdek 8. kranial sinir kökünün girişinde pons ve medulla oblongata arasındaki sınırda bulunur ve işitsel bilgilerin işlenmesi ve daha yüksek işitme merkezlerine iletilmesinden sorumludur. Kohlear çekirdeğin bir bölümü olan ventral kohlear çekirdekten (VKÇ) elde edilen kesitlerde yapılan çalışmalarda farklı hücre tipleri karakterize edilmiştir. Bu hücre tiplerinden biride yıldız (stellate) hücreleridir. Yıldız hücreleri ses sinyallerinin dinamik amplitüd profilini kodlayarak aksonlarını inferior kollikulusun kontralateraline projeksiyon yapar. Kohlear çekirdek sadece 8. kranial sinirden değil aynı zamanda rafe çekirdeklerinden gelen serotonerjik inputlar da alır. Serotonerjik sistem çeşitli fizyolojik ve davranışsal işlevleri düzenler. Serotonerjik sistemin işitme sistemindeki fonksiyonu net olarak bilinmiyor olsa da serotonerjik sistemin disfonksiyonu pek çok beyin bölgesinde nöronların uyarılabilirliğini ve fonksiyonunu etkilemektedir. Bu nedenle yıldız nöronları üzerine serotoninin nasıl etki ettiği, bu hücrelerin aktif ve pasif zar özellliklerini nasıl etkilediğinin araştırılması amaçlanmıştır. Bu çalışma için 14-17 gün yaşta toplamda 15 adet bulb/c ırkı fare kullanıldı. Kohlear çekirdekten kesitler alınarak serotonin (25 µM) uygulamasının hücrelerin elektrofizyolojik özellikleri üzerine etkisi yama kenetleme (patch clamp) tekniği kullanılarak belirlendi. Yıldız hücrelerinin pasif zar özellikleri (dinlenim zar potansiyeli, input direnci, kapasitansı ve zaman sabiti) ölçüldü. Dinlenim zar potansiyeli -68,26± 0,95 mV (n=15) olarak belirlendi. İnput direnci, kapasitansı ve zaman sabiti sırasıyla 360,87±40,72 MΩ (n=15), 55,11±7,79 pF (n=10) ve 20,63±3,37 ms (n=10) ölçüldü. Perfüzyon solüsyonu içerisinde uygulanan serotonin (25 µM) yıldız hücrelerinin dinlenim zar potansiyellerinde 4,9 mV'luk anlamlı düzeyde bir depolarizasyona neden oldu (kontrol: -68,26 ± 0,95, serotonin: -63,32±1,09 $p<0,001$, n=15). Ayrıca serotonin depolarizasyona bağlı olarak 100 pA'lik akım enjeksiyonu ile indüklenen aksiyon potansiyeli frekansını da anlamlı düzeyde artırmıştır. (kontrol: 24,07 ± 3,07, serotonin: 27,79 ± 3,80 $p<0,05$, n=14). Sonuç olarak serotonin, yıldız hücrelerinde zar potansiyelinin depolarizasyonuna neden olarak eşik değerine daha kolay ulaşmasına, dolayısıyla uyarılabilirliğin artmasına neden olduğunu göstermektedir. Kısaca serotonin yıldız hücrelerinde istirahat zar potansiyelinin modülasyonuna neden olmaktadır.
Proje TUBITAK tarafından desteklenmiştir (Proje no: 120r002).

Anahtar Kelimeler: Serotonin, Kohlear Nükleus, Patch Clamp, Yıldız Nöronları

The Effect of Serotonin On Membrane Properties of Stellate Cells in the Mice Ventral Cohlear Nucleus

Abstract

The cochlear nucleus (CN) is located at the border between the pons and the medulla oblongata at the entrance of the 8th cranial nerve root and is responsible for processing and relaying auditory information to the higher auditory centers. In studies performed on sections obtained from ventral cochlear nucleus (VCN), which is a part of the cochlear nucleus, different cell types were characterized. One of these cell types is stellate cells. Stellate cells encode the dynamic amplitude profile of the auditory signals and project their axons contralateral to the inferior colliculus. CN receives input not only from the 8th cranial nerve, but also serotonergic fibers coming from the rafe nuclei. The serotonergic system modulates diverse physiological and behavioral functions. Although the function of the serotonergic system in the auditory system is not clearly known, dysfunction of the serotonergic system affects the excitability and function of neurons in many brain regions. Therefore, it was aimed to investigate how serotonin affects stellate cells and how it affects active and passive membrane properties of stellate cells. A total of 15 bulb/c mice at 14-17 day-old were used for this study. The effect of serotonin (25 µM) on the electrophysiological properties of the cells was determined using the patch clamp technique in CN slices. The passive membrane properties of stellate cells icluding resting membrane potentials, input resistances, capacitance and time constants were measured. The mean resting membrane potential was measured to be -68,26± 0,95 mV (n=15). İnput resistances, capacitance and time constants were measured measured to be 360,87±40,72 MΩ (n=15), 55,11±7,79 pF (n=10) and 20,63±3,37 ms (n=10), respectively). Bath application of serotonin (25 µM) produced a significant depolarization of 4.9 mV in the resting membrane potential of the stellate cells (control: -68,26 ± 0,95, serotonin: -63,32±1,09 ($p<0,001$, n=15). In addition, this depolarization led to enhancement of the frequency of action potential induced by 60 pA DC current (control: 24,07 ± 3,07, serotonin: 27,79 ± 3,80 $p<0,05$, n=14). In conclusion, the presented data show that serotonin plays a role in the modulation of action potential frequency, excitability threshold and the resting membrane potential in stellate cells. In conclusion, the presented data show that serotonin causes stellate cells to depolarize and reach the threshold, increasing excitability. In short, serotonine modulate resting membrane potential of stellate cells. This study was supported by grants from TUBITAK (Project number:120r002, Turkey).

Keywords: Serotonin, Cochlear Nucleus, Patch Clamp, Stellate Neuron

Makale id= 261

Sözlü Sunum

Serum Albümin Düzeyleri İle Akut Pulmoner Emboli Klinik Formları Arasındaki İlişki

Doç.Dr. Selda Telo[1] , Dr. Öğretim Üyesi Mutlu Kuluöztürk[1]

[1]Fırat Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, akut pulmoner emboli (APE) hastalarında albümin düzeylerindeki değişiklikleri araştırmak ve klinik formlarında ki tanı değerini değerlendirmektir. Yöntem: Fırat Üniversitesi Göğüs Hastalıkları Kliniğine başvuran ve APE tanısı alan 110 olgu retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. APE hastaları klinik formlarına göre 28 masif 33 submasif ve 49 masif olmayan olmak üzere üç gruba ayrıldı. Albümin, Crp, D-dimer ve diğer parametrelerde ki farklılıklar üç grup arasında analiz edildi. Bulgular; Albümin düzeyleri, masif grupta, submasif ve nonmassif gruba göre istatistiksel olarak daha düşük bulundu (sırasıyla, p =0.003 ve p=0.001). CRP düzeyleri massif grupta non masif gruba göre istatistiksel olarak yüksek bulundu p= 0.027. Sağ ventrikül çapı ile albümin arasında negatif korelasyon olduğu belirlendi (r = -0.26, p =0.005). Masif emboliyi öngörmede ROC analizi ile albümin kesme değeri ≤3,35 olarak alındığında, albümin duyarlılığı % 79 ve özgüllüğü% 70 (AUC = 0.75,% 95 CI = 0.64–0.85, p<0,001) olarak bulundu. Sonuç: Bir negatif akut faz reaktanı olan albüminin masif APE'de ki düşük seviyeleri artmış bir enflamatuar durumu yansıyor olabilir. Ayrıca düşük albümin düzeyleri akut pulmoner embolinin şiddetini göstermede bir indikatör olabilir.

Anahtar Kelimeler: Albümin, Pulmoner Emboli, Enflamasyon, Sağ Ventrikül Çapı

The Relationship Between Serum Albumin Levels and Acute Pulmonary Emboli Clinical Forms

Abstract

Aim: The aim of this study is to investigate the changes in albumin levels in patients with acute pulmonary embolism (APE) and to evaluating the diagnostic value in clinical forms. Method: 110 patients who applied to Fırat University Chest Diseases Clinic and were diagnosed with APE were included in the study retrospectively. APE patients were divided into three groups as 28 massive, 33 submassive and 49 nonmassive, according to the clinical form. Differences in

albumin, Crp and D-dimer and other markers were analyzed among the three groups. Results: Albumin levels were found to be statistically lower in the massive group compared to the submassive and nonmassive groups (p =0.003 and p=0.001, respectively). CRP levels were statistically higher in the massive group than the non-massive group p = 0.027. There was a negative correlation between right ventricular diameter (RVD) and albumin (r = -0.26, p = 0.005). When albumin cut-off value was taken as ≤3.35 to predict massive embolism by ROC analysis, albumin sensitivity was found to be 79% and specificity to be 70% (AUC = 0.75, 95% CI = 0.64-0.85, p <0.001). Conclusion: Albumin, known as a negative acute phase reactant, its lower levels in massive APE may reflect an increased inflammatory state. Also, low albumin levels can be an indicator of the severity of acute pulmonary embolism.

Keywords: Albumin, Pulmonary Embolism, Inflammation, Right Ventricular Diameter

Makale id= 134

Sözlü Sunum

Sevofluran ve İsofluranın Metabolik ve Hemodinamik Etkilerinin Karşılıklı Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Edip Temiz[1] , Prof.Dr. Mehmet Emin Orhan[1] , Prof.Dr. Ercan Kurt [1] , Prof.Dr. Güner Dağlı[1] , Prof.Dr. Arif Hikmet Süer[1]

[1]Gülhane Askeri Tıp Fakültesi,Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD

Özet

AMAÇ: Anestezi pratiğinde isofluran ve sevofluran yıllardır kullanılan inhalasyon anestezikleridir. Sevofluran ve isofluran ile anestezi uygulanan olgularda, metabolik ve hemodinamik olarak meydana gelen değişiklikleri karşılıklı olarak değerlendirmeyi amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmamıza ASA I-II grubu 60 olgu alındı. Grup I'e sevofluran, Grup II'ye ise isofluranla anestezi indüksiyonu ve idamesi sağlandı. Bu olgulardan belirlenen zamanlarda kan ve idrar örnekleri alındı.Kanda metabolik parametreler, idrarda ve kanda inorganik florür iyon düzeyi çalışıldı. Ayrıca kalp atım hızı ve kan basıncı değerleri ölçümleri yapılarak hemodinamik veriler kaydedildi. BULGULAR:Serum ve idrarda inorganik florür düzeylerinde Grup I olgularda hem kendi arasında hem de Grup II olgulara göre istatistiksel anlamlı değişiklikler saptandı. Diğer metabolik verilerde anlamlı fark bulunamadı($p>0,05$). Kalp hızında da Grup II' de Grup I'e göre insizyon öncesi ve insizyon sonrası dönemde istatistiksel anlamlı bir yükselme saptandı($p<0,05$). SONUÇ:Florürlü anesteziklerin parçalanması sonucunda oluşan inorganik florür nefrotoksik etkiye sahiptir. Çalışmada sevofluranın açığa çıkardığı florür iyon düzeyi 50 mcM olan nefrotoksik düzeyin altındadır ve her iki anestezikle de hepatonefrotoksik bulgu saptanamamıştır. Her iki inhalasyon anesteziğinin de normal koşullardaki hastalarda güvenle kullanılabileceği, ancak renal patolojisi olan olgularda isofluran rahatça kullanılabilirken, sevofluranın yeterli güvenilirliğe sahip olmadığı, daha ileri çalışmalar yapılması gerektiği kanısına varıldı.

Anahtar Kelimeler: Sevofluran,isofluran,florüriyonu,nefrotoksisite,genel Anestezi

Makale id= 20

Sözlü Sunum

Sezaryen Sonrası Suprapubik Apse veya Rektus Kılıf Hematomu Olan Hastaların Girişimsel Radyoloji Yöntemleriyle Tedavisi: Tersiyer Merkez Deneyimi

Uzman Doktor Şeyhmus Tunç[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Girişimsel radyoloji, minimal invaziv prosedürleri uygulamak için radyolojik görüntüleme kılavuzlu teknikler kullanır ve geleneksel cerrahi ve tıbbi tedaviye daha düşük riskli alternatifler sunar. Ultrasonografi (USG), bilinen avantajlarının yanı sıra abdominal apse, hematom ve sıvı koleksiyonlarının tespiti ve bunların içeriği hakkında bilgi vermesi nedeniyle en sık kullanılan kılavuz yöntemdir. Bu çalışmada, girişimsel radyoloji yöntemleri ile tedavi edilen hastaların klinik ve laboratuar özelliklerini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve yöntemler: Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Jinekoloji Kliniği'nde Ocak 2017-Mayıs 2020 tarihleri arasında sezaryen sonrası suprapubik apse veya rektus kılıf hematomu olan ve girişimsel radyoloji yöntemleri ile tedavi edilen 14 hastayı retrospektif olarak değerlendirdik. Bu lezyonlara US kılavuzluğunda 8F-16F arasında değişen boyutlarda drenaj kateteri yerleştirildi. Mikrobiyolojik kültür testi için örnek alındı. Lezyonun drenajından sonra, kateter günde üç kez steril salin ile irrige edildi. Ampirik olarak başlanmış antibiyoterapi kültür antibiyogram sonucuna göre gerekliyse değiştirildi. Klinik (ağrı, ateş), laboratuar ve radyolojik iyileşme sağlandığında kateter çıkarıldı. Bulgular: Hastaların 7'sinde (%50) suprapubik apse, 7'sinde (%50) rektus kılıf hematomu mevcuttu. Hastaların ortalama yaşı 31.4±4.5 yıl, ve ortalama lezyon boyutu 10.07±3.22 mm idi. Girişimsel radyolojik prosedür öncesi ortalama beyaz küre sayısı 12.89±4.71 x103/µL idi ve işlem sonrası 8.69±2.26 x103/µL'ye düşmüştü. İşlem öncesi ortalama C-reaktif protein (CRP) değeri 115.50±75.19 mg/L idi ve işlem sonrası bu değer 28.00±19.01 mg/L'ye gerilemişti. Hiçbir hastada ek cerrahi girişime gereksinim duyulmadı. Kültür antibiyogram sonucu iki (%14.3) hastanın antibiyoterapisi değiştirildi. Ortalama antibiyoterapi süresi 10.29±5.04 gün, ortalama hastanede kalış süresi 12.07±6.44 gündü. Sonuç: Girişimsel radyolojik işlemler suprapubik apse ve rektus kılıf hematomu tedavisinde minimal invaziv, etkili ve güvenli yöntemlerdir.

Anahtar Kelimeler: Suprapubik Apse, Rektus Kılıf Hematomu, Girişimsel Radyoloji

Treatment of Patients With Suprapubic Abscess Or Rectus Sheath Hematoma After Cesarean Section by İnterventional Radiology Methods: A Tertiary Center Experience

Abstract

Objective: Interventional radiology uses image-guided techniques to perform minimally invasive procedures, providing lower-risk alternatives to conventional surgical and medical treatments. Ultrasonography (US) is the most commonly used guideline method because of its known advantages as well as it detects abdominal abscesses, hematomas, and fluid collections and provides information about their content. If the US is not sufficient, it is necessary to use computerized tomography (CT) as the guide method. This study aimed to evaluate the clinical and laboratory characteristics of patients treated with interventional radiology methods. Material and methods: We retrospectively evaluated 14 patients with suprapubic abscess or rectus sheath hematoma after cesarean section treated with interventional radiology techniques between January 2017 and May 2020 at the Gynecology Clinic of Diyarbakır Gazi Yaşargil Training and Research Hospital. A drainage catheter in sizes ranging from 8F to 16F was placed in these lesions under US guidance. Sample colection was done for a microbiological culture test. After the drainage of the lesion, the catheter was irrigated with sterile saline three times a day. Empirically initiated antibiotherapy was changed, if necessary, according to the culture test result. The catheter was removed when clinical (pain, fever), laboratory and radiological improvement were achieved. Results: Seven (50%) of the patients had a suprapubic abscess, and seven had rectus sheath hematoma. The mean age of the patients was 31.4±4.5 years, and the mean lesion size was 10.07±3.22 mm. The mean white blood count level before the procedure was 12.89±4.71 x103/µL and decreased to 8.69±2.26 x103/µL after the procedure. The mean C-reactive protein (CRP) level before the procedure was 115.50±75.19 mg/L and decreased to 28.00±19.01 mg/L after the procedure. No additional surgical intervention was required in any of the patients. In two patients (14.3%), antibiotherapy was changed according to the culture test result. The mean duration of antibiotherapy was 10.29±5.04 days, and the mean hospital length of stay was 12.07±6.44 days. Conclusion: Interventional radiology procedures are minimally invasive, effective, and safe methods in treating suprapubic abscess and rectus sheath hematoma.

Keywords: Suprapubic Abscess, Rectus Sheath Hematoma, İnterventional Radiology

Makale id= 215

Sözlü Sunum

Sezeryanda Rejyonel Anestezi Mi Genel Anestezi Mi'

Dr. Öğretim Üyesi İrem Ateş[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Sezaryan ile doğum tüm dünyada hızlı bir şekilde artmaktadır. Ülkemizdeki sezaryan ile doğum sıklığı %53 civarındadır. CİS gerekli durumlarda anne ve bebek için hayat kurtarıcıdır ancak bu operasyonların sadece cerrahi işlemle değil aynı zamanda uygulanan anestezi tekniği ile de ilgili morbitite ve mortalitesi riski bulunmaktadır. Biz de Atatürk Üniversitesi Anestezi Kliniği'nde son 5 yıl içeriside alınan CİS vakalarında uygulanan anestezi yöntemlerini inceledik.Sezaryen operasyonlarında uzun yıllar boyunca genel anestezi uygulanmış ancak son yıllarda rejyonel anestezi hem hastalar hem de anestezistler tarafından daha çok tercih edilir olmuştur. Anestezi Kliniğimizde vakaların %23.37'ünde genel anestezi ,%76,62'sinde rejyonel anestezi (spinal/epidural/spinal+epidural) tekniği tercih edildi. Elbette bu tercih yapılırken operasyonun elektif mi acil mi olduğu, annenin komorbititesi, beklentisi ve tercihi, anestezistin tecrübesi de önem arz etmektedir. Her iki tekniğinde avantaj ve dezavantajları mevcuttur. Bizim de tercih ettiğimiz rejyonel anestezinin avantajları annenin bilincinin açık olması ve bebek ile arasındaki bağın erken kurulması, yenidoğanın anestezik ilaçlara maruz kalmaması sonucu solunumunun deprese olmaması, yenidoğanda daha yüksek APGAR skorlarıdır. Ayrıca anne zor entübasyon ve aspirasyon riski ile karşılaşmamaktadır, operasyon esnasında ve sonrasında ağrısı olmamaktadır. Uterus atonisini ve buna bağlı kan kaybını, tromboemboli riskini azaltması diğer avantajıdır. Hastanede kalış süresi de azalması diğer bir avantajıdır.Sezaryen operasyonlarının tüm dünyada özellikle ülkemizde hızlı bir şekilde artması obstetrisyenleri ve anestezistleri maternal ve fetal güvenliğin daha iyi sağlanması yanısıra daha konforlu ameliyat şartlarının sunulması açısından en uygun anestezi tekniğini hastaya önermeyi gerektirmektedir. Biz de kliniğimizde genel anesteziyi daha çok acil obstetride hızlı ve güvenilir indüksiyona ihtiyaç duyulan ve spinal aneztezi için kontrendikasyon bulunan durumlarda tercih edilmekteyiz. Günümüzde, küresel eğilim rejyonel anesteziye doğru ilerlemekle birlikte, tartışmasız kabul gören ve ideal bir sezeryan tekniği ve tek bir anestezi yöntemi mevcut değildir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Rejyonel Anestezi,genel Anestezi

Makale id= 132

Sözlü Sunum

Şiddetli Covid-19 İlişkili İnvaziv Pulmoner Aspergillozis

Dr. Gülşen İskender[1]

[1]Dr.Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi. Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

Özet

Şiddetli klinik seyri olan Covid-19 hastalarında, viral replikasyon ve ardından gelen sitokin fırtınası ve karmaşık inflamatuar süreçler nedeniyle büyük akciğer hasarı meydana gelmektedir. İnvaziv pulmoner aspergillozis (IPA), akut solunum yetmezliği ile seyreden şiddetli Covid-19 hastalarında hastalığın seyrini kötü yönde etkileyebilen yakın zamanda tanımlanmış bir komplikasiyondur. Burada şiddetli Covid-19 ile ilişkili IPA gelişen, immün sistemi yeterli bir olgu sunulmuştur. 78 yaşında erkek hasta kuru öksürük ve nefes darlığı ile hastanemize başvurdu. Hastada yapılan incelemelerde toraks BT'nin Covid -19 ile uyumlu olduğu saptandı ve hastaneye yatışı yapıldı. Covid-19 PCR testinin pozitif olduğu saptandı hastaya favipiravir tedavisi başlandı. Hastada derin hipoksi gelişince yoğun bakım ünitesine yatışı yapıldı, deksametazon tedaviye eklendi. Devam eden ateş ve CRP yüksekliği nedeniyle geniş spektrumlu antibiyotikler ilave edildi. Yoğun bakım yatışının 12. gününde hasta entübe edildi. Entübasyonun 13. gününde ateşi ve solunum parametrelerinde kötüye gidiş devam edince bronkoalveolar lavaj yapıldı ve alınan örnekte Aspergillus terreus üremesi saptandı. Hastanın aldığı tedavilere vorikonazol eklendi. Bu tedavinin 4. Gününde hasta hayatını kaybetti. Şiddetli ve kritik covid-19 hastalarında yaygın olarak görülen bakteriyal ve viral ko-enfeksiyonların yanısıra IPA da söz konusu olmakta ve mortaliteyi artırmaktadır. Klinisyenlerin bu enfeksiyona karşı uyanık olmaları gerekmektedir. Solunum yolu örneklerinden mantar kültürü ve galaktomannan testi erken tanıda yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, İnvaziv Pulmoner Aspergillozis

Invasive Pulmonary Aspergillosis Related to Severe Covid-19

Abstract

Viral replication and the ensuing cytokine storm and complex inflammatory processes cause major lung damage in Covid-19 patients with severe clinical course. Invasive pulmonary aspergillosis (IPA) is a recently described complication with acute respiratory failure that can adversely affect the course of the disease in patients with severe Covid-19. Here, an immunocompetent severe Covid-19 case who developed IPA is presented. 78 years old male patient applied to our hospital with dry cough and shortness of breath. In the examinations performed on the patient, it was found that chest CT was compatible with Covid -19 so he was hospitalized. Covid-19 PCR test was found positive. Favipiravir treatment was started. The patient was taken to the intensive care unit due to deep hypoxia, and dexamethasone was added to the treatment. Broad-spectrum antibiotics were added due to persistent fever and high CRP. The patient was intubated on the 12th day of intensive care admission. Mini bronchoalveolar lavage was performed on the 13th day of intubation when fever and respiratory parameters continued to be poor. Aspergillus terreus growth was detected in the sample taken. Voriconazole was added to the treatments the patient received. The patient died on the 4th day of this treatment. In addition to common bacterial and viral co-infections in severe and critical covid-19 patients, IPA can also be involved and increases mortality. Clinicians need to be alert to this infection. Fungal culture and galactomannan test from respiratory tract samples will help in early diagnosis.

Keywords: Covid-19, Invasive Pulmonary Aspergillosis

Makale id= 37

Sözlü Sunum

Sırtta Dev Malign Mezenkimal Tümör Tanılı Hastada Oturur Pozisyonda Uyanık Fiberoptik Entübasyon Uygulaması

Dr. Öğretim Üyesi Burhan Dost[1] , Dr. Öğretim Üyesi Sezgin Bilgin[1]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Atakum, Samsun

Özet

Giriş ve Amaç Supin pozisyonun solunum zorluğuna neden olduğu veya hasta için sürdürülemez olduğu durumlarda oturur pozisyonda entübasyon gerekebilir. Uyanık fiberoptik entübasyon havayolunu güvende tutar ve öngörülen zor havayolu kılavuzuna göre entübasyon güçlüğü beklenen hastaların yönetiminde ilk seçenektir. Yazımızda sırtta dev malign mezenkimal tümör tanılı hastada oturur pozisyonda uyguladığımız uyanık fiberoptik entübasyon deneyimimiz sunulmuştur. Olgu Sunumu Sol skapular bölgede omuz posteriorundan orta hatta uzanan fikse kitle nedeniyle Ortopedi kliniğine başvuran erkek hastaya (49 yaşında, VKİ 17,5 m2/kg, ASA II) tümör rezeksiyonu cerrahisi planlandı. Havayolu muayenesinde kitlenin boyun hareketlerini engellemesi dışında zor havayolu ile ilgili anatomik belirteçleri normal bulundu. Kitlenin büyüklüğü ve cilde fistülize olması nedeniyle de hasta sırt üstü yatmıyordu. Oturur pozisyonda uyanık fiberoptik entübasyon yapılmasına kararı verildi. Hasta bilgilendirildikten sonra onamı alındı ve uyum göstermeye çalışacağını ifade etti. Operasyon günü hastaya premedikasyon uygulanmadı. İşlemden 30 dk önce IV 0.03 mcg/kg/dk remifentanil infüzyonu başlandı ve antisiyalogog olarak IV 0.5 mg atropin uygulandı. Krikotiroid membran 22G IV kanülle geçilerek 4ml %2 lidokain ile transtrakeal topikal anestezi sağlandı. Laringofarenkse 6 puf %10 lidokain sprey uygulandı. İşlem süresince oral 8 L/dk O2 verildi. Sekiz numaralı endotrakeal tüp yerleştirilmiş fiberoptik bronkoskop ile orofarinkse ulaşıldı, fiberoptik bronkoskop laringeal açıklığa doğru ilerletilirken çalışma kanalına yerleştirilmiş 18 G epidural kateterden 'spray as you go' tekniği ile %1 lidokain püskürtüldü. Fiberoptik bronkoskop karinaya kadar ilerletildikten sonra üzerinden endotrakeal tüp kaydırılarak trakeaya yerleştirildi. Anestezi devresine bağlanan hastaya ait ETCO2 dalgası monitörde görüldükten sonra anestezi indüksiyonu sağlandı. Cerrahi bitiminde entübe olarak yoğun bakım ünitesine transferi sağlanan hasta postoperatif ikinci günde ekstübe edildi. Yoğun bakım ünitesine yatışının dördüncü gününde ortopedi servisine devredildi. Sonuç Sırtta yer kaplayan büyük kitleler veya supin pozisyona bağlı artan solunun güçlüğü varlığında uygun ekipman hazırlığı, topikal anestezi teknikleri ve hasta ile iyi iletişim kurularak oturur pozisyonda uyanık fiberoptik entübasyon güvenle uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Fiberoptik Entübasyon, Mezenkimal Tümör, Zor Havayolu

Makale id= 223

Sözlü Sunum

Situs İnversus Totalisli Hastada Laparaskopik Kolesistektomi Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Eray Kurnaz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Ufuk Memiş[1]

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD.
*Corresponding author: Ufuk MEMİŞ

Özet

Giriş:Situs inversus totalis, torakal ve abdominal organların orta hat sagittal planda yer değiştirdiği, anatomik ayna görüntüsü oluşumuyla sonuçlanan otozomal resesif bir durumdur Bu çalışmada, situs inversus totalisi olan bir hastada sağ elini kullanan bir cerrah tarafından uygulanan laparoskopik kolesistektomi vakasını sunmayı amaçladık. Olgu sunumu:24 yaşındaki kadın hasta, yaklaşık dört aydır devam eden sol üst karın ağrısı şikayetiyle polikliniğe başvurdu. Ultrasonongrafide karaciğer ve safra kesesinin solda, dalağın ise sağda yerleşimli olduğu, safra kesesi duvar kalınlığının normal olup kese içerisinde 6 mm çapında taş olduğu görüldü. Çekilen akciğer grafisinde ise dekstrokardi izlendi. Semptomatik kolelitiazis tanısı ile hastaya elektif laparoskopik kolesistektomi yapıldı..Sonuç:Hastanın tanısından, trokar yerleşimleri ve ameliyatı içeren süreçte dikkatli davranılarak situs inversuslu hastalarda laparoskopik kolesistektomi güvenli bir şekilde uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Situs İnversus Totalis ,laparaskopik Kolesistektomi, Kolelithiasis

A Case of Laparoscopic Cholecystectomy in a Patient Wıth Situs Inversus Totalis

Abstract

Objective: Situs inversus totalis is an autosomal recessive condition in which the thoracic and abdominal organs are displaced in the midline sagittal plane, resulting in the formation of an anatomical mirror image. We aimed to present a laparoscopic cholecystectomy case performed by a right-handed surgeon in a patient with situs inversus totalis.Case presentation: A 24-year-old woman presented to the outpatient clinic with a complaint of left upper abdominal pain that has been going on for about four months. On ultrasonography, it was observed that the liver and gallbladder were located on the left and the spleen on the right and

there was a stone with 6 mm diameter in the .gallbladder. Dextrocardia was observed in the chest radiography. With the diagnosis of symptomatic cholelithiasis, elective laparoscopic cholecystectomy was made..Conclusion: Laparoscopic cholecystectomy can be safely performed in patients with situs inversus totalis by carefully treating each step in the process including diagnosis, trocar placements and surgery.

Keywords: Situs İnversus Totalis, Laparoscopic Cholecystectomy, Cholelithiasis

Makale id= 85

Sözlü Sunum

Sleeve Gastrektomi Uygulanan Ratlarda Düşük Molekül Ağırlıklı Heparin Kullanımının Tiroid Fonksiyonları Üzerine Etkisi

Dr. Mustafa Alimoğulları[1] , Dr. Öğretim Üyesi Bahar Kartal[2]

[1]Yenimahalle Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji AD

Özet

Giriş: Obezite; alınan enerjinin, harcanan enerjiden fazla olmasından kaynaklanan kronik bir hastalıktır. Son yıllarda morbid obezitede cerrahi tedavi en uygun seçenek olarak görülmektedir. Sleevegastrektomi (SG) ameliyatı sonrası hastalarda kilo kaybı, iştah azlığı ve insülün direncinin düşmesine ek olarak obezite ile birlikte seyreden hastalıklarda da gerilemeler kaydedilmiştir. Tiroid hormonları vücutta; enerji, solunum, metabolizmanın dengelenmesi gibi hayati fonksiyonlardan sorumludur. Obezite cerrahisi sonrası derin ventrombozunu önlemede proflaksisi amacı ile düşük molekül ağırlıklı heparin (DMAH) yaygın olarak kullanılmaktadır. Bemiparin;3.6 kda'da, diğer DMAH 'dan daha düşük molekül ağırlığına ve sakarit zincir uzunluklarının dar bir dağılımına sahip olan, DMAH çeşitidir. Bizde çalışmamızda SG sonrasında 30 gün boyunca bemiparin kullanımının ratların tiroid hormonları ve tiroid dokusuna olası etkisini histolopatolojik olarak inceledik.
Gereç ve Yöntem : Çalışmada, başlangıç ağırlıkları129.8 ± 130 gram 18 adet ,WistarAlbino,erkek rat kullanıldı. Hayvanlar (n=6) olmak üzere 3 gruba ayrıldı.Grup I (Kontrol): Hiçbir işlem uygulanmadı, Grup II: Obez + SG uygulanan, Grup III: Obez + SG uygulanan + 30 gün (250 unit/kg) bemiparin (sc) uygulanan olarak belirlendi. Tüm ratlardan; tiroid hormonlarını değerlendirmek amacıyla kan örnekleri alınarak TSH, T3 ve T4 seviyeleri değerlendirildi. Sakrifikasyondan sonra tiroid dokuları alınarak histopatolojik olarak değerlendirmek amacıyla intrafolliküler kolloid miktarı ve follikül çapları ölçüldü. İstatistiki analizde OnewayAnova testi kullanıldı. Tukey post-hoc test ile gruplar arası farklılık değerlendirildi. İstatistiksel anlam için p değer 0.05 olarak alındı.
Bulgular: Tiroid hormon sentezinin parametreleri olan tiroidfollikülleri çapları ve intrafolliküler kolloid miktarı histolopatolojik olarak değerlendirildiğinde gruplar arasında anlamlı bir fark saptanmadı.Bemiparin uygulanmasının tiroid hormonları üzerine etkisi araştırıldığında, TSH, T3 ve T4 ortalama değerleri arasında da gruplar arasında anlamlı bir fark gözlenmedi.
Sonuç : Biz çalışmamızda obezite nedeniyle SG uyguladığımız ratlarda uzun süreli bemiparin kullanımının tiroid fonksiyon testleri ve histopatolojik olarak değerlendirilen tiroid dokusu üzerinde herhangi bir yan etki gözlemlemedik. Bu konu ile ilgili daha yüksek volümlü ve insan çalışmalarının yapılması gerektiği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Sleeve Gastrektomi, Tiroid Fonksiyonları, Düşük Molekül Ağırlıklı Heparin (Dmah)

Makale id= 175

Sözlü Sunum

Social and Psychological Protection of Society From Functional Disorders in Modern Times.

Doç.Dr. Vazirova Sevda Rauf[1]

[1]Azerbaijan Pedagogical University
*Corresponding author: Vazirova Sevda Rauf

Özet

No matter how well-arranged and organized a society is, there will always be people in it who feel lonely, unhappy, offended, unsettled, humiliated and insulted. This fact implies that social protection on an institutional level is crucial for every kind of state, regardless of its political regime and government model. Humanity co-exists with various forms of parasites and fatal microorganisms, but an epidemic happens only when circumstances arise that are especially favorable for their mass reproduction. Mental health pandemics arise in the same way – mentally unstable or ill people, who usually mind their own business, begin to systematically poison the weakened and exhausted modern spirit, which has lost its ability to resist. Social Psychology appeared as a separate scientific field after the need for social protection was recognized in Western developed countries (USA, England, Germany, etc.) in the middle of the 19th century. Social psychology emerged at the intersection of sociology, psychology, hygiene and epidemiology. Almost every patient who has been treated in the clinic for any disease is discharged socially maladjusted to some degree, requiring social rehabilitation. It does not matter whether a person is completely cured of the disease or disabled: same problem arises in both cases. The difference is only in the degree of maladjustment, therefore, in the amount of necessary rehabilitation. Symptoms of maladjustment (of a specific person, group of people, nations) are the so-called functional disorders. “Functional disorder is the pursuit of a better life at the lowest cost. In other words, this is a clash of desire and the dangers associated with it with the security that ensures the fulfillment of this desire" © Michel Sapir. We see a clear example of the issues mentioned above in today’s society. Restrictions imposed due to the SARS-CoV-2 coronavirus have led to a noticeable increase in the number of cases of severe depression among the population. Before conducting the survey, it was expected that the number of severe depression cases among the population will not exceed one percent, but this figure was found to be up to five percent. Our brains are programmed to be social. How exactly this happens is studied by social neuroscience, of which John Cacioppo was one of the founders. He described isolation as follows: “Loneliness is exactly the same as feeling hungry, thirsty or pain. Without close people around, we suffer physically, more precisely, neurobiologically". Even at the beginning of the pandemic, experts in the field of psychiatry warned that the second wave of diseases would be associated not as much with the coronavirus as with mental problems. Physicians say that if the psychological problems related to the pandemic are not eliminated

now, they can have serious consequences for many years to come. “Our mental health system will not be able to cope with a global mental pandemic,” warns us doctor James L. in an article published in the "Psychiatric Times". Remedying this situation is the responsibility of social medicine and not of clinicians. Modern social medics, i.e. psychiatrists, psychologists, epidemiologists, hygienists, must do a lot of work in this area, because the problem of functional disorders occupies the first place today and remains unresolved.

Anahtar Kelimeler: Depression, Frustration, Coronavirus, Sars-Cov-2, Epidemic, Pandemic, Psychotherapists.

Makale id= 283

Sözlü Sunum

Spontan İntrakraniyal Hipotansiyon Kaynaklı Başağrısının Sfenopalatin Ganglion Blokajı İle Başarılı Tedavisi

Dr. Bülent Barış Güven[1]

[1]İstanbul Sultan 2. Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Spontan intrakraniyal hipotansiyon(SİH) herhangi bir travmatik girişim olmaksızın spontan olarak ortaya çıkan beyin omurilik sıvısı(BOS) basıncında düşüş ve ortostatik baş ağrısı ile karakterize klinik bir tablodur. SİH'ın ortaya çıkış nedeni tam olarak bilinmemekle birlikte, spinal meninkslerdeki konnektif dokunun yapısal bozukluğu sorumlu tutulmaktadır. 37 yaşındaki kadın hasta 10 gündür süren baş ağrısı yakınması ile nöroloji polikliniğine başvurdu. Hastadan alınan anamnezde; ayağa kalkınca şiddetlenen ve düz yatınca azalan nitelikteki baş ağrısına bulantının da eşlik ettiği ve ağrı kesicilerin yararlı olmadığı görüldü. Fizik muayenesi normal sınırlarda olan hastanın laboratuvar bulguları da normal sınırlardaydı. Çekilen kontrastlı Beyin MR görüntülemesinde ise, periferal subdural mesafeler de belirginleşme, postkontrast serilerde pakimenenjiyal kontrast tutulumu, beyin sapı ve serebellumda inferiora doğru yer değiştirme ile birlikte mamillopontin mesafede daralma izlendi. MR bulguları sonucunda hastada şiddetli intrakraniyal hipotansiyon geliştiği değerlendirilerek nöroloji kliniğine yatışı yapıldı ve tedavisi planlandı. Hastaya 7 gün süreyle medikal tedavi uygulandı. Ağrısının hiç azalmaması üzerine hastaya 20ml ile otolog kan ile epidural kan yaması(EKY) yapıldı. Ağrıları tamamen kaybolan hasta 11 ay sonra yine aynı şikayetler ve bulgularla nöroloji polikliniğine başvurdu. Hastaya bu sefer sfenopalatin ganglion(SPG) blokajı yapılmasına karar verildi. %10lidokain, ucu pamuklu bir çubuğa emdirildi ve transnasal yolla pterygopalatin fossaya doğru ilerletilerek SPG üzerine 20 dk baskı uygulamak suretiyle bloke edildi. Bu işlem 4 gün sonra hastanın şikayetlerinin azalmış olmasına rağmen yine tekrarlandı ve sonrasında hastanın şikayetleri tamamen kayboldu. SPG, pterygopalatin fossada bulunan bir parasempatik gangliondur. SPG bloğu, çeşitli nitelikteki baş ağrılarını tedavi etmek için uzun süredir kullanılmaktadır. Bu yöntemin vazodilatasyonu durduran parasempatik sistemi bloke ederek etki gösterdiği düşünülmektedir. Postdural ponksiyon baş ağrıları(PDPBA) tedavisi için SPG bloğunun güvenli ve iyi tolere edilen bir tedavi olduğunu gösteren çalışmalar son yıllarda giderek artmıştır. SİH kaynaklı ağrıyı hafifletmek için EKY'e alternatif bir yöntem olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Spontan İntrakraniyal Hipotansiyon, Sfenopalatin Ganglion Blokajı, Baş Ağrısı

Makale id= 265

Sözlü Sunum

Spontan Özofagus Perforasyonu ve Yönetimi: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Dr. Tezcan Akın[1] , Doç.Dr. Erdinç Çetinkaya[1] , Dr. Merve Akın[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
*Corresponding author: Tezcan Akın

Özet

Amaç: Spontan özofagus perforasyonları (SÖP) özofagus perforasyonlarının (ÖP) %15' ini oluşturur. Bu olgu sunumunda SÖP'unda zorlu vaka yönetiminin öneminin vurgulanması amaçlandı. Olgu: 51 yaşında erkek hasta, 1 haftadır olan şiddetli öğürme ve bulantı kusma sonrası ortaya çıkan göğüs ağrısı ve sonrasında eklenen karın ağrısı, bulantı ve kusma nedeniyle acil servise başvurdu. Hastanın muayenesinde batında yaygın hassasiyet ve reboundu mevcuttu. Ayrıca ateş ve nefes darlığı da vardı. Torakoabdominal manyetik rezonans (MR) incelemede batında serbest hava değerleri, sol hemitoraksta effüzyon, mediastende serbest hava ve özofagus distal kesimi ile trakea arasında trakeaözofagial fistül şüphesi tespit edildi. Bu bulgularla torasik özofagusta SÖP ön tanısıyla hasta ameliyata alındı. Eksplorasyonda batında patoloji tespit edilmedi ve transhiatal yaklaşımla gastroözofageal bileşkeden 7-8 cm proksimalde yaklaşık 1cm'lik perforasyon alanı ortaya konarak iki kat üzerinden primer onarıldı ve göğüs tüpü takıldı. Postoperatif 11. gün torax tüpünden pürülan drenaj olması nedeniyle kontrastlı bilgisayarlı torax tomografi (BT) çekildi ve kaçak tespit edildi. Hastaya endoskopik özofageal stent yerleşririldi. Stent yerleştirildikten 2 hafta sonra mideye migre oldu ve endoskopik olarak çıkarıldı. Postoperatif 6. haftada torax tüpü çekilerek hasta şifa ile taburcu edildi. Sonuç: ÖP'nun tedavi başarısını etkileyen en önemli faktör perforasyondan sonra tanı ve tedaviye kadar geçen süredir. İlk 24 saatte müdahale edilen olgularda mortalite %10'un altındayken süre uzadıkça bu oran artar. Erken evrede klinik ve labaratuvar bulguları nonspesifik iken geç evrede inflamasyon ve sepsis bulguları ön plandadır. Yüksek şüphe, tanı ve tedavinin gecikmesini önlemede önemlidir. Tanı da kontrastlı BT yüksek sensitiviteye (%92-100) sahiptir. Deneyimli ekip varlığında, tanının erken konduğu (<24saat), sepsis bulgularının olmadığı, servikal veya torasik özofagusa sınırlı ve minimal kontaminasyonun olduğu hastalarda cerrahi dışı yöntemler düşünülebilir. Bu kriterlere uymayan hastalarda cerrahi tedavi düşünülmelidir. Bu olguda da geç başvuru (>24 saat) nedeniyle cerrahi tedavi tercih edildi.

Anahtar Kelimeler: Özofagus Perforasyonu, Endoskopi, Erken Tanı

Makale id= 213

Sözlü Sunum

Stafilokokkovyye İnfektsii İ Problema Rezistentnosti K Antibiotikam

Arş.Gör. Yuldosheva Khonzoda Akhmadovna[1]

[1]Tashkentskiy institut usovershenstvovaniya vrachey
*Corresponding author: Yuldosheva Khonzoda Akhmadovna

Özet

Nauchnyy obzor, posvyashchennyy problemam stafilokokkovoy patologii, osvyashchayet slozhivshuyusya situatsiyu v mire. Soglasno stat'ye, mikroorganizmy dannoy gruppy yavlyayutsya povsemestno rasprostranennymi mikroorganizmami, vyzyvayushchimi porazheniya cheloveka i zhivotnykh. Avtory v stat'ye aktsentiruyut znachitel'nuyu rol' stafilokokkov v vozniknovenii razlichnykh zabolevaniy cheloveka, kak v gospital'nykh usloviyakh, tak i vne statsionara, a takzhe na neuklonnyy rost antibiotikorezistentnosti. Dannaya publikatsiya okhvatyvayet sovremennyye problemy ustoychivosti stafilokokkov s vyrabotannoy rezistentnost'yu k sovremennym antimikrobnym preparatam, kotoryye mogut peredavat'sya cheloveku cherez pryamoy kontakt ili oposredovanno cherez pishchevuyu tsep' ili okruzhayushchuyu sredu.

Anahtar Kelimeler: Stafilokokki, Antibiotiki , Antibiotikorezistentnosti, Rezistentnost'

Makale id= 328

Sözlü Sunum

Staphylococcus Aureus Suşlarının Çeşitli Antibiyotiklere Duyarlılıklarının Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Çiğdem Arabacı[1] , Doç.Dr. Berrin Uzun[2]

[1]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi
[2]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk EAH Tıbbi Mikrobiyoloji Kliniği
*Corresponding author: Çiğdem Arabacı

Özet

ÖZET Bu çalışmada, Ocak 2016- Kasım 2019 tarihleri arasında, laboratuvarımıza gönderilen çeşitli klinik örneklerinden izole edilen Staphylococcus aureus suşlarının çeşitli antibiyotiklere duyarlılıklarının belirlenmesi amaçlandı. Çalışmamızda 100 Metisiline dirençli S.aureus (MRSA) ve 100 Metisiline duyarlı S.aureus (MSSA) suşunun vankomisin, teikoplanin, linezolide duyarlılıkların belirlenmesi için gradiyent test şeritleri kullanılmış, diğer antibiyotiklerin duyarlılıkları ise otomatize sistemle belirlenmiş ve EUCAST rehberine göre değerlendirilmiştir Çalışmaya alınan MRSA suşlarının %75'i yatan, MSSA suşlarının %66'sı yatan hastalara ait örneklerden izole edildi. MRSA suşlarının %40'ı, MSSA suşlarının %21'i yoğun bakım hastalarından saptandı. Suşların izole edildiği klinik örnekler sıklık sırasıyla doku-apse (%41.5), kan (%38), steril vücut sıvısı (%7), derin trakeal aspirat ve balgam (%7.5), idrar (%5.5), katater ucu (%0.5) idi. Çalışmamızda vankomisine, teikoplanine ve linezolide dirençli S.aureus suşuna rastlanmadı. MİK50/MİK90 değerleri, vankomisin, teikoplanin ve linezolid için sırasıyla, MSSA suşlarında 1/1.5 µg/ml, 0.75/1.5 µg/mL, 0.75/1 µg/mL ve MRSA suşlarında ise 1.5/2 µg/mL, 1.5/3 µg/mL, 0.75/1.5 µg/mL olarak bulundu. MİK90 değerleri esas alındığında MRSA suşlarında linezolid, vankomisine göre 1. 3, teikoplanine göre iki kat daha etkin; MSSA suşlarında ise linezolid, vankomisine ve teikoplanine göre 1. 5'ar kat daha etkin bulunmuştur. MRSA suşlarında daptomisin, tigesiklin, kotrimoksazol ve kısmen fusidik asit dışındaki tüm ajanlara karşı yüksek direnç oranları saptanmıştır. MSSA suşlarında ise tüm antibiyotiklerin oldukça etkin olduğu izlenmiştir. Sonuç olarak glikopeptidlere karşı MSSA izolatlarının belirlenen MİK değerlerinin, MRSA izolatlarının MİK değerlerine yakın değerlerde saptanması gelecekte direnç gelişimi olasılığının artacağını düşündürmüştür. MİK90 değerlerine göre linezolid glikopeptid ajanlardan daha etkin bulunmuştur. MSSA suşlarında tüm antibiyotikler oldukça etkin iken MRSA suşlarında antibiyotiklerin daha dikkatli kullanılması gerektiği, kısıtlı antibiyotik politikalarının daha sıkı uygulanması gerektiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Staphylococcus Aureus, Gradient Test, Vankomisin, Teikoplanin, Linezolid

Makale id= 216

Sözlü Sunum

Subakut Tiroiditin Değerlendirilmesinde Shear Wave Elastografinin Yeri

Öğr.Gör. Mahi Nur Cerit[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Subakut tiroiditli hastalarda tiroid parankiminin değerlendirilmesinde shear wave elastografinin (SWE) potansiyel rolünü değerlendirmektir. Yöntem: Subakut tiroiditi olan 20 hasta ve 20 yaş ve cinsiyet uyumlu sağlıklı kontrol prospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Tiroid parankiminin sertliği, 9 MHz lineer prob kullanılarak SWE ile ölçüldü. Tüm hastalarda tiroid bezine her lob için 5 ROI yerleştirildi ve sertlik değeri kPa cinsinden ölçüldü. Tüm deneklerin ortalama sertlik değerleri hesaplandı. Nicel değişkenler, ortalama ± SD veya median (minimum-maksimum) olarak gösterildi. Tiroid parankiminin sertlik değerleri Student-t testi ile karşılaştırıldı. 0.05'ten küçük bir p değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Tüm deneklerin tiroid fonksiyon testleri not edildi. Bulgular: Tiroid bezi median sertlik değerleri subakut tiroidit grubunda 28.67 (min 7.15, max 64.22) kPa ve kontrol grubunda 9.22 (min 73.81, max 18.78) kPa olarak bulundu. Subakut tiroidit grubunda mediaan sertlik değerleri kontrol grubuna göre daha yüksekti (p <0,001). Subakut tiroiditi, normal tiroid parankiminden ayırmada sertlik değerlerinin eğri altında kalan alanı (AUROC) 0,960 (CI; 0,887-1) idi. Sertlik değeri için eşik değeri 17.68 kPa idi. Duyarlılık % 95 ve özgüllük % 95 idi. Sertlik değeri ile TSH düzeyi arasında negatif korelasyon vardı (r = -0.726, p <0,001). Sertlik değeri ile serbest T3 ve serbest T4 seviyeleri arasında pozitif korelasyon vardı (sırasıyla r = 0.530, p = 0,001 ve r = 0.483, p = 0,002). Sertlik değeri ile anti-tiroid peroksidaz antikoru ve antitiroglobülin antikoru arasında korelasyon saptanmadı (p> 0.05). Sonuç: Çalışma bulgularımız SWE'nin subakut tiroidit tanısında yüksek tanısal performansa sahip olduğunu göstermiştir, subakut tiroidit varlığının öngörülmesinde umut verici bir araç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Shear Wave Elastografi, Subakut Tiroidit, Tiroid Sertliği

Shear Wave Elastography for the Evaluation of Subacute Thyroiditis

Abstract

Purpose: To evaluate the potential role of the shear wave elastography (SWE) in the evaluation of thyroid parenchyma among patients with subacute thyroiditis. Materials and Methods: We prospectively enrolled 20 patients with subacute thyroiditis and 20 age- and gender-matched healthy control participants. Thyroid parenchyma stiff ness was measured by SWE using a 9 MHz linear probe. In all patients, 5 region of interests were placed in thyroid gland for each lobe and measured in kPa. Mean stiffness values of all subjects were calculated. Quantitative variables are shown as the mean ± SD. Stiff ness values of thyroid parenchyma were compared with using Student t-test. A p value less than 0.05 was considered as statistically significant. The serum indicators of all subjects were noted. Results: The median stiff ness values of thyroid gland were found as 28.67 (min 7.15, max 64.22) kPa in subacute thyroiditis group and 9.22 (min 73.81, max 18.78) kPa in control group. Median stiffness values were higher in the subacute thyroiditis group than in the control group (P <0,001). The area under the receiver operating characteristic (AUROC) of stiffness values in differentiating subacute thyroiditis from normal thyroid parenchyma was 0.960 (CI; 0,887-1). The cut off value for stiffness value was 17.68 kPa. The sensitivity was 95% and specificity was 95%. Stiffness value was negatively correlated with TSH level (r=-0.726, p<0,001). Stiffness value was positively correlated with free T3 and free T4 levels (r=0.530, p=0,001 and r=0.483, p=0,002, respectively). Stiffness value was not correlated with anti-thyroid peroxidase antibody and antithyroglobuline antibody (p>0.05). Conclusion: Our study findings showed that SWE has a high diagnostic performance in the diagnosis of subacute thyroiditis and may be promising tool in the prediction of the presence of subacute thyroiditis.

Keywords: Subacute Thyroiditis, Shear Wave Elastography, Thyroid Stiffness

Makale id= 291

Sözlü Sunum

Subklinik Hipotiroidi ve Hiperprolaktinemi Birlikteliği Olan 2 Olgu

Dr. Emine Ayça Cimbek[1]

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinoloji BD, KTÜ Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinoloji Bilim Dalı

Özet

Hiperprolaktinemi hipotalamo-hipofizer aksa ait sık görülen bir endokrin bozukluktur. Hipofizer adenom, gebelik, ilaçlar ve hipotalamo-hipofizer bozukluklar hiperprolaktineminin sebepleri olup primer hipotiroidiye sekonder olarak da hiperprolaktinemi görülebilir. Hiperprolaktinemi erişkinlerde gonadal disfonksiyon ve galaktore ile ortaya çıkarken çocuklarda obezite, sekonder amenore ve jinekomasti gibi farklı klinikler gözlenebilir. Burada Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinoloji Polikliniğinde izlenen, hiperprolaktinemiye eşlik eden primer hipotiroidi tanısı alan iki olgu sunulmuştur. On iki yaş 9 aylık erkek hasta tek taraflı meme büyümesi şikayetiyle başvurdu. Kemik yaşı: 14 yaş, vücut ağırlığı: 70 kg (97p), boyu: 172 cm (98p), sol memede 4 cm çapında glandüler doku tespit edildi. Pubertesi Tanner evre 4 ile uyumluydu. Total testesteron: 4,43 ng/ml, estradiol: 15,28 pg/mL (7.63-42.6), prolaktin: 21,39 ng/ml (4,04- 15,2), sT4: 0,974 ng/dl (0,93- 1,7), TSH: 7,47 µIU/mL (0,27- 4,2), FSH: 6,21 mIU/mL (1,5-12,4), LH: 5,58 mIU/mL (1.7-8.6) saptandı. Hiperprolaktinemisi 15 dakika aralıklı ardışık ölçümlerde devam etti. Hipofiz MR'da mikroadenom saptandı. TRH uyarı testi sonucunda primer hipotiroidi tanısı konularak levotiroksin tedavisi başlandı. On yedi yaş 2 aylık kız hasta 1 yıldır Hashimoto tiroiditi tanısı ile aralıklı tiroid fonksiyon testleri ölçümleri gerçekleştirilerek izlenmekteydi. Vücut ağırlığı: 46 kg (9.3p), boyu: 154 cm (8.45p), grade 2 guatrı mevcuttu. Pubertesi evre 5 ile uyumluydu. Galaktore yakınması olması üzerine yapılan tetkiklerde sT4: 1,17 ng/dL (0,93- 1,7), TSH: 4,88 µIU/mL (0,27- 4,2), prolaktin: 42.36 ng/mL (4,79- 23,3) saptandı. Görme alanı kaybı veya başağrısı tariflemiyordu. TRH testi sonucunda primer hipotiroidi tanısı koyularak levotiroksin başlandı. Hipofiz MR'da patoloji saptanmadı. İzlemde galaktore yakınması geriledi. İkinci olguda eşlik eden Hashimato tiroiditi olmakla birlikte bu olgular ile hiperprolaktinemili çocuklarda tiroid fonksiyonlarının araştırılmasının önemi vurgulanmak istenmiştir. Subklinik hipotiroidi durumunda TRH stimulasyon testiyle primer hipotiroidi ortaya çıkarılarak uygun tedavi ile tiroid hormon ve prolaktin düzeyleri kontrol altına alınabilir. Hipofizer lezyonların değerlendirilmesinde gereksiz cerrahi girişimleri önlemek için ayrıntılı anamnez, fizik muayene ve endokrinolojik değerlendirme gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipotiroidi, Hiperprolaktinemi, Çocuk

Makale id= 327

Sözlü Sunum

Tam İdrar Analizi İle İnfeksiyon Belirteçlerinin Üriner Sistem İnfeksiyonu Tanısındaki Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Çiğdem Arabacı[1] , Uzm. Dr. Çiğdem Moroğlu[2] , Uzm. Dr. Eren Vurgun[3] , Uzm. Dr. Kenan Ak[1]

[1]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı
[2]Çankırı Devlet Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği
[3]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Tıbbi Biyokimya Laboratuvarı

Özet

Amaç: Üriner sistem infeksiyonu tanısında altın standart yöntem olan idrar kültürü ile tanıyı destekleyici laboratuvar testleri olarak tam idrar tetkiki ve WBC, MPV, C-reaktif protein ve sedimentasyon hızı gibi infeksiyon belirteçleri kullanılabilmektedir. Çalışmamızda bu testlerin idrar kültürü sonuçları ile karşılaştırılarak tanısal duyarlılık ve özgüllük oranlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Tam idrar analizi, tam kan sayımı, C-reaktif protein, sedimentasyon hızı ve idrar kültürü istemi yapılmış olan 604 hastaya ait veriler hastanemiz kayıtlarından retrospektif olarak incelendi. Kültür sonuçları referans kabul edilerek bu testlerin istatistiksel analizi yapıldı ve tanısal doğruluk parametreleri değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya %36,7'si çocuk, %63,3'ü erişkin olmak üzere toplam 604 hasta dahil edildi. Toplam 103 hastanın (%17) idrar kültüründe üreme vardı. Çocuklarda tam idrar analizinde lökosit esteraz, nitrit pozitifliği ve mikroskopide lökosit varlığı idrar kültüründe üreme olanlarda istatistiksel olarak anlamlı bulunurken, infeksiyon belirteçlerinden olan lökositoz, sedimentasyon hızı ve CRP yüksekliği açısından anlamlı bir fark saptanmadı. Erişkin hastalarada ise idrar kültüründe üreme olan grupta tam idrar analizinde bakılan lökosit esteraz, nitrit, protein ve mikroskopik lökositüri değerlerinden hepsi istatistiksel olarak anlamlı saptandı. Beyaz küre yüksekliği açısından anlamlı fark saptanmazken, CRP ve sedimentasyon hızı kültürde üreme olan grupta daha yüksek saptandı. MPV değeri hastaların hiçbirinde yüksek saptanmadığından değerlendirilmeye alınmadı. Her iki hasta grubunda tam idrar analizinde mikroskopide lökosit varlığının duyarlılığı diğerlerine göre daha yüksek bulunurken, nitrit pozitifliğinin özgüllüğü daha yüksek bulundu. Sonuç: Üriner sistem infeksiyonu tanısında altın standart olarak kullanılan idrar kültür sonucunu öngörmede, tam idrar analizi ve erişkinlerde diğer infeksiyon belirteçleri kullanılabilir. Bu sayede erken dönemde tedaviye başlanarak, gelişebilecek komplikasyonlar önlenebilir.

Anahtar Kelimeler: İdrar Kültürü, Tam İdrar Analizi, Enfeksiyon Belirteçleri

Makale id= 199

Sözlü Sunum

Tenofovir Disoproxil Fumarate Tedavisi Alan Kronik Hepatit B Hastalarında Kemik Mineral Dansiteleri ve Renal Fonksiyonların Değerlendirilmesi

Uzman Ferhan Kerget[1]

[1]Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Dirence karşı yüksek bariyerli bir nükleotit anoloğu olan Tenofovir disoproxil fumarate (TDF) kronik hepatit b hastalarında ilk tedavi seçeneği olarak önerilmektedir. Uzun süreli TDF kullanımına bağlı renal toksisite ve kemik mineral yoğunluğunda azalma raporları mevcuttur. Biz de çalışmamızda TDF'nin kronik hepatit b hastalarının kemik mineral dansiteleri ve renal fonksiyonları üzerine etkilerini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Bir yıldan daha uzun süredir TDF tedavisi alan kemik ağrısı şikayetiyle 54 hasta kronik hepatit b hastası çalışmamıza dahil edildi. Hastaların laboratuvar parametreleri, ve demografik verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Hastaların tedavilerinin başlangıcında ve sonrasında bakılan kemik minarel dansitesinde z skor spine, t skor spine ve t skor femur düzeylerinin tedavi sonrasında daha düşük olduğu gözlendi (p: 0,04, 0,03, 0,001 diğer tümü için). Tedavilerinin başlangıcında ve sonrasında bakılan kreatin, GFR, fosfor, ürik asit ve PTH düzeylerinin değerlendirmesinde kreatin, ürik asit ve PTH düzeylerinin yükseldiği, GFR ve fosfor düzeylerinin ise gerilediği gözlendi (p:0,001 hepsi için). PTH düzeyi kemik dansitometri düzeyleri arasında yapılan korelasyon analizinde PTH ile z skor femur ve t skor femur arasında pozitif yönlü istatistiksel olarak anlamlı sonuç gözlendi (r:0,384, p:0,004, r:0,347, p:0,01). Ürik asit düzeyi ile kemik dansitometri sonuçlarının yapılan korelasyon analizinde ise z skor spine ve t skor spine ile ters yönlü istatistiksel olarak anlamlı korelasyon gözlendi (r:-0,342, p:0,011, r:-0,361, p:0,007). Sonuç: TDF kullanan hastalarda kemik mineral yoğunluğundaki azalma raporları ön planda bu durumunun ilacın direk etkisine bağlansa da çalışmamızda göstermektedir ki TDF'ye bağlı renal fonksiyon bozukluğu da bu aşamada değerlendirilmeye değerdir.

Anahtar Kelimeler: Hepatitis B, Kemik Minarel Dansitesi, Tenofovir Disoproxil

Evaluation of Bone Mineral Density and Renal Functions in Chronic Hepatitis B Patients Treated With Tenofovir Disoproxil Fumarate

Abstract

Background: Tenofovir disoproxil fumarate (TDF), a nucleotide analogue with high barrier to resistance, is recommended as the first choice of treatment for patients with chronic hepatitis B. Long-term TDF use has been associated with renal toxic effects and reduced bone mineral density. The aim of this study was to investigate the effects of TDF on bone mineral density and renal functions in patients with chronic hepatitis B. Methods: The study included 54 chronic hepatitis B patients who were treated with TDF for at least 1 year. The patients' laboratory parameters, dual-energy X-ray absorptiometry (DEXA) and demographic data were evaluated retrospectively. Results: Comparisons of pre- and posttreatment bone mineral density values revealed significant decreases in spinal Z- and T-scores and femoral T-score ($p=0.04$, 0.03, and 0.001). In addition, significant increases in creatinine, uric acid, and parathyroid hormone levels and significant decreases in GFR and phosphorus levels were observed after treatment ($p<0.001$ for all). Parathyroid hormone level was positively correlated with femoral Z- and T-scores ($r=0.384$, $p=0.004$ and $r=0.347$, $p=0.01$), while uric acid level was negative correlated with spinal Z- and T-scores ($r=-0.342$, $p=0.011$ and $r=-0.361$, $p=0.007$). Conclusions: Although the reported reductions in bone mineral density in patients using TDF have been attributed primarily to the direct effect of this drug, our study shows that the role of TDF-induced renal dysfunction should also be investigated.

Keywords: Hepatitis B, Bone Mineral Density, Tenofovir Disoproxil

Makale id= 240

Sözlü Sunum

The Effect of Different Biomaterials İmplants On Regulatory T Cells and Foxp3 Responses, and Adapting to Covıd-19 Patients

Doç.Dr. Sibel Akyol[1] , Prof.Dr. Murat Hancı[2] , Prof.Dr. Besim Ben Nıssan[3]

[1]1IUC Cerrahpasa Medical Faculty, Department of Physiology
[2]2IUC, Cerrahpasa Medical Faculty, Department of Neurosurgery, Istanbul, Turkey
[3]3University of Technology Sydney, Faculty of Science, School of Life Sciences, Sydney, Australia
*Corresponding author: Sıbel Akyol

Özet

Introduction As the world's population is getting older, the importance of regenerative medicine, which has the ability to revitalize or replace damaged or diseased tissues, using combinations of cells, biomaterials and biomolecules to repair fractures, has increased. During tissue repair and regeneration, the innate and adaptive immune systems play a pivotal role. The immune system modulates tissue healing and is critical in determining regenerative strategies. Regulatory T-cells (Treg) provide the repair and regeneration of various organ systems. In order to plan immune-centric regenerative treatment, it is imperative to understand how the various immune components modulate tissue repair and regeneration. In this study, while discussing the effect of titanium (Ti) alloy and stainless steel (SS) on regulatory T cells and Foxp3 in a rat model, we will interpret how immune responses may change in groups with COVID-19. Material and methods In the study, 39 Wistar albino male rats of 250-300 gram were randomly numbered and divided into three groups with 13 rats each resulting in Group I (n: 13, sham), Group II (n: 13, Ti (Ti6AI4V) alloy rod), and Group III (n: 13, SS (SS 316L) alloy rod). At the thoracolumbar region 2 cm midline incision the paravertebral region down to the lamina-facet junction was exposed by blunt dissection. No implant was used in Group I (the sham group), in group II and III the rods were placed on the lamina. Peripheral blood samples of approximately 1.5 cc were drawn from all rats in all three groups before the surgery and on Day 7, 14 and 28 after the surgery. Immunologic analysis CD25 (IL-2R), CD4+CD8+ and CD4+CD25+Foxp3+ (T regs) were measured using the flow cytometry method. Cytokine analysis IL-6 and IL-17A were measured using a multiple analyte platform (XMAP, Luminex). RESULTS: CD25 (IL-2R), CD4+CD8+ and Tregs levels were lower in the Group III compared to the sham and Group IIs. IL-6, IL-17A levels in the G III showed a significant increase on all days in comparison with the sham and Group II. While there was a reduction in IL-6 and IL-17A levels in the Group II as opposed to the sham group. Conclusion In pilot studies, it is emphasized that CD4+/CD8+ and Treg cells are low in patients with COVID-19, and that "cytokine storm" is responsible for the progression of the disease to a serious stage and organ damage. This study demonstrates that Treg-

mediated modulation has an effective role in regulating tissue healing in Titanium alloy implantation compared to stainless steel. According to the results of our study, the use of steel implants triggers a cytokine storm in patients with COVID-19, causing the disease to transition to serious stages.

Anahtar Kelimeler: Treg Cell, Foxp3, Cytokines, Biomaterial, Covıd 19, Titanium, Stainless Steel

Makale id= 260

Sözlü Sunum

Tıbbı Sülük Tedavisi ve Çeşitli Ağrı Sendromlarında Kullanılması

Dr. Mustafa Nusret Çiçekli[1] , Arş.Gör. Caner Günaydın[1] , Araştırmacı Çiğdem Çiçekli[2]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakaloji
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Temel Onkoloji

Özet

Medikal sülük terapisi her ne kadar birçok hastalığın tedavisinde kullanılıyor olsa da bu hastalıklar arasında depresyon, ağrı, yara iyileşmesi öne çıkmaktadır. Hirudoterapi olarak adlandırılan sülük tedavisi hakkında son yıllarda literatürde bulunan araştırmalar artmaktadır. Bu araştırmalar içerisinde özellikle kronik ağrı ve diğer ağrı sendromları üzerine yapılan çalışmalar çoğunluktadır. Temel mekanizması sülüğün salyasında bulunan bine yakın etken maddenin kan emilimi sırasında insana geçmesine dayanmakta olsa da özellikle hangi etkenin ağrı kesici özellik gösterdiğine dair herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak bu uzun süreli analjezik etkinin klinik anlamdaki etkisinin gözlemlenmesi için farklı yöntemlerle analizler sürmekte ve medikal tıbbi sülük tedavisi uygulanmaktadır. Biz de bu derlememizde hirudoterapi hakkında son yıllarda ortaya çıkan çalışmaları, özellikle de ağrı ile ilişkili olanları derledik.

Anahtar Kelimeler: Medikal Sülük, Hirudoterapi, Ağrı, Ağrı Sendromları.

Medical Leech Therapy and Its Use in Varıous Pain Syndromes

Abstract

Although medical leech therapy is used to treat many diseases, depression, pain, and wound healing stand out among these diseases. There has been an increasing amount of research in the literature about leech therapy called hirudotherapy. Among these studies, studies on chronic pain and other pain syndromes are mostly. Although its primary mechanism is based on the passage of nearly a thousand active substances in the leech's saliva to the human during blood absorption, there is no information about which agent has pain-relieving properties. However, to observe the clinical effect of this long-term analgesia, analyzes with different

methods are ongoing, and medical leech therapy is widely applied. In this review, we gathered recent studies on hirudotherapy, especially its relationship with pain.

Keywords: Medical Leech, Hirudotherapy, Pain, Pain, Syndromes.

Makale id= 33

Sözlü Sunum

Evaluation of Reproductive Disorders in Adolescents and Young Women with Type 1 Diabetes Mellitus: A Single Center Experience

Uzman Selma Tunç[1]

[1]Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi
*Corresponding author: Selma Tunç

Abstract

Despite advances in diabetes mellitus treatment, reproductive problems such as infertility, delayed puberty, menstrual irregularities, Polycystic Ovary Syndrome (PCOS) and premature ovarian failure (POY) are common among women with Type 1 diabetes mellitus (T1DM). The aim of the study is to examine reproductive disorders among adolescents and young women with T1DM. 115 adolescents and young women who were followed up with the diagnosis of T1DM in the Diyarbakır Children Hospital Pediatric Endocrinology outpatient clinic between 2017-2020 were included. In all patients was performed anthropometric evaluation and in patients whose had menstrual irregularities were performed hormonal and radiological (pelvic USG) evaluation. The cases were divided into 2 groups as those diagnosed with diabetes before menarche and those diagnosed with diabetes after menarche. The mean age, body mass index and HbA1C levels, and family history for DM were similar in both groups. The duration of diabetes was significantly longer in the group diagnosed before menarche compared to the group diagnosed after menarche (p= 0.019). 49.5% (n= 57) of the cases had menstrual irregularities. Menstrual irregularity was statistically higher in the diabetes group diagnosed before menarche (35/57, 31%) compared to the group diagnosed with post-menarche diabetes (22/57, 19%) (p= 0.025). Similarly, the mean menarche age at was found to be 0.8 years delayed in patients group diagnosed before menarche (13.1 years) compared to patients group diagnosed with diabetes after menarche (12.3 years) (p= 0.037). Pelvic USG was performed for 57 patients whose had menstrual irregularities. The ovaries were normal in 30, polycystic in 19 and small in 8 of these patients. Polycystic ovary syndrome (PCOS) was detected in 16.5% (19/115) of the cases. The frequency of PCOS was higher in the group diagnosed with diabetes before menarche (n = 13) compared to the group diagnosed with diabetes after menarche (n= 6) (p= 0.017). No patient was found to have premature ovarian failure. As a result, approximately half of adolescents and young women with Type 1 DM have menstrual irregularities. Adolescent girls and young women diagnosed with diabetes before menarche showed higher menstrual irregularities and a delay in menarche age. As the duration of diabetes increases, the frequency of reproductive disorders also increases.

Keywords: Type 1 diabetes mellitus, menarche, reproductive disorders, polycystic ovary syndrome.

Makale id= 106

Sözlü Sunum

Torasik ve Lomber Vertebra Metastatik Tümörlerinde Posterior Yaklaşımla Korpektomi ve Genişleyebilir Kafes İle Rekonstrüksiyon: 6 Olguluk Seride Özellikler ve Kişisel Deneyim

Dr. Azmi Tufan[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bağcılar Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Azmi Tufan

Özet

Metastatik omurga tümörlerinde amaç, nörolojik defisit ve ağrıyı düzeltmek, yaşam kalitesini yükseltmektir. Cerrahi tedavi genellikle nöral basıyı gidermek ve instabiliteyi düzeltmek için yapılır. Korpusu tutan tümörler için hem anterior hemde posterior yaklaşımlar daha etkin tümör rezeksiyonu açısından avantaj sağlasa da uzamış ameliyat süresi, kan kaybı, solunum ve dolaşım problemleri gibi hastanın onkolojik tedavisini geciktirecek riskler taşır. Bu çalışmada metastatik lomber ve torasik tümörlerde kombine yaklaşımlara alternatif olarak sadece posterior yaklaşımla tümör rezeksiyonu yapılıp, genişleyebilir korpektomi kafesi ve pedikül fiksasyonu uygulanarak rekonstrüksiyon yapılan 6 olgu incelenmiştir. Cerrahi hazırlık, ameliyat tekniği ve sonuçlar değerlendirilerek kişisel deneyim paylaşılmıştır. Yöntem 2013-2019 yılları arasında yazarın opere ettiği 6 olgu incelenmiştir. Olguların 2'si erkek 4'ü kadındı. Ortalama yaş 57,3 yıl , takip süresi 26,6 aydı. Ortalama ameliyat süresi 220 dakika, kan kaybı 720 cc idi. Hiçbir olguda ek nörolojik defisit gelişmedi.Ortalama yatış süresi 13 gün idi. Ameliyat sonrası ortalama VAS 2,83, ASİA 0,66, KPS 10 puan yükselmişti. 52 ve 74 aydır takip edilen sırasıyla feokromasitoma ve troid Ca metastazlı iki hasta halen yaşamaktadır. Tartışma Metastatik omurga tümörlerinde Tokuhashi scoru yüksek sınırlı sayıda hasta dışında çoğu zaman palyatif cerrahiler uygulanır. Amaç radikal rezeksiyondan ziyade nöral doku ile tümör arasında radyoterapiye izin verecek güvenli koridor oluşturmaktır. Bunun yanında ağrıyı azaltmak ve hastanın mobilizasyonunu sağlamak için stabilizasyon uygulanır. Kanser hastalarında tedavi multidisiplinerdir. Olguların en hızlı şekilde onkolojik tedavilerin başlaması için planlanan cerrahi prosedür amaca uygun ve düşük morbitideli olmalıdır. Bu noktada olgularımıza uyguladığımız tekniğin düşük morbitide ile nöral dekompresyon, yeterli tümör rezeksiyonu ve etkin bir stabilizasyon sağladığı söylenebilir. Sonuç Torasik ve lomber vertebra metastatik tümörlerinde posterior yaklaşımla korpektomi ve genişleyebilir kafes ile rekonstrüksiyon amaca uygun, etkin ve morbitidesi düşük bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Spinal, Metastaz, Posterior, Korpektomi, Genişleyebilir Kafes

Makale id= 206

Sözlü Sunum

Trianguler Fibrokartilaj Kompleks Yaralanmalarında Artroskopik Debridman Sonuçları

Dr. İsmail Eralp Kaçmaz [1] , Dr. Vadym Zhamilov[1] , Dr. Can Doruk Basa[1]

[1]SBÜ İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
*Corresponding author: ismail eralp kaçmaz

Özet

Giriş ve Amaç: Trianguler fibrokartilaj kompleks (TFKK) yaralanmaları el bileğinde sık rastlanan ulnar taraf ağrı nedenlerindendir. Bu çalışmada TFKK yaralanmalarında uygulanan artroskopik debridman ameliyatının fonksiyonel sonuçlara etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: 2018 Ocak- 2019 Ocak tarihleri arasında aynı cerrah tarafından artroskopik TFKK debridmanı uygulanan 12 hasta geriye dönük tarandı. Ameliyat öncesinde doldurulan hasta formlarından yaş, cinsiyet, taraf, meslek ve takip süresi bilgilerine ulaşıldı. Ayrıca ameliyat öncesi ve sonrasındaki poliklinik kontrollerinde doldurulan Quick DASH (Q-DASH) anketleri (Kol, Omuz ve El Sorunları Hızlı Anketi) değerlendirildi. Q-DASH skorundaki düzelme ile demografik veriler arasındaki ilişki değerlendirildi. Değişkenlerin analizinde SPSS 25.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, ABD) programı kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 12 hastanın yaş ortalaması 36 ± 12,3 (min:18-max:66) idi. Dokuz hastanın sağ, 3 hastanın sol el bileği ameliyat edilmişti. Üç hastanın öğrenci olduğu, 9 hastanın ise kas gücü gerektiren ağır işlerde çalıştığı tespit edildi. Ortalama takip süresi 17 ± 3,7 aydı. Q-DASH skorlarının ameliyat öncesi ve sonrasında sırasıyla ortalaması 66,3 ± 14,3 ve 22,2 ± 15,2 idi. Q-DASH'teki azalmanın erkeklerde (p=0,271), sol el bileğinde (p=0,087) ve öğrencilerde (p=0,89) daha fazla olduğu, artan yaşla birlikte ise skorlardaki düzelmenin azaldığı (p=0,23) saptandı. Ancak analizlerin hiçbirinde istatistiksel anlamlı fark ortaya çıkmadı. Tartışma ve Sonuç: TFKK yaralanmalarında uygulanan artroskopik debridman ameliyatı Q-DASH skorlarında azalma, el bileği fonksiyonlarında iyileşme sağlamaktadır. Çalışmada elde edilen sonuçlarda istatistiksel anlamlı fark çıkmaması sık yapılan bir ameliyat olmaması nedeniyle elde edilen örneklemin sınırlı olmasından kaynaklanmaktadır. Daha geniş serilerde yapılacak çok merkezli çalışmalar bu farkın daha net anlaşılmasını sağlayabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Trianguler Fibrokartilaj Kompleks, Artroskopi, Debridman

Arthroscopic Debridement Results in Triangular Fibrocartilage Complex Injuries

Abstract

Introduction and Aim: Triangular fibrocartilage complex (TFCC) injuries are common causes of ulnar side pain. In this study, it was aimed to evaluate the effect of arthroscopic debridement in TFCC injuries. Materials and Methods: Twelve patients who underwent arthroscopic TFCC debridement by the same surgeon between January 2018 and January 2019 were retrospectively screened. Age, gender, side, profession and follow-up time was obtained from the patient forms. In addition, the Quick Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand (Q-DASH) questionnaires that were filled out at the outpatient clinic controls before and after surgery were evaluated. The relationship between the improvement in the Q-DASH score and the demographic data was evaluated. SPSS 25.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, USA) program was used in the analysis of variables. Results: The mean age of 12 patients included in the study was 36 ± 12.3 years (min: 18-max: 66). The right wrist of 9 patients and the left wrist of 3 patients were operated. It was determined that three patients were students and 9 patients worked in heavy jobs that required muscle power. The mean follow-up time was 17 ± 3.7 months. The mean preoperative and postoperative Q-DASH scores were 66.3 ± 14.3 and 22.2 ± 15.2, respectively. It was found that the decrease in Q-DASH was higher in males ($p = 0.271$), left wrist ($p = 0.087$) and students ($p = 0.89$), and the improvement in scores decreased with increasing age ($p = 0.23$). However, no statistically significant difference was found. Discussion and Conclusion: Arthroscopic debridement in TFCC injuries provides reduction in Q-DASH scores. The fact that there was no statistically significant difference is due to limited sample obtained due to the lack of frequent operations. Multi-center studies to be conducted in larger series will provide a clearer understanding of this difference.

Keywords: Triangular Fibrocartilage Complex, Arthroscopy, Debridement

Makale id= 40

Sözlü Sunum

Triptolidin Cd133+/cd44+ Prostat Kanser Kök Hücreleri Üzerindeki Etkilerinin İki Boyutlu ve Üç Boyutlu Kültür Sistemlerinde İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Eda Açıkgöz[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tibbi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Eda AÇIKGÖZ

Özet

Prostat kanseri (PCa), erkeklerde en sık görülen kanser türüdür. Kanser tedavisi yaklaşımlarının tekrarlanan başarısızlıklarının başlıca bilimsel nedeni, kök hücrelere benzer davranış paternleri sergileyen ve kanserin kökü olarak ifade edilen "Kanser Kök Hücre" leridir. Kanser kök hücreleri (KKH), tümör dokusu içerisinde oldukça az bulunan tümörün oluşumundan, ilerlemesinden, konvansiyonel tedavilere dirençten, invazyondan ve hatta metastazdan sorumlu tutulan hücre grubunu oluşturmaktadır. Bu nedenle, kanser tedavilerinde mutlak başarı için KKH'leri hedef alabilecek tedavilerin geliştirilmesi gerekmektedir. Tripterygium wilfordii'nin kökünden elde edilen Triptolid (TPL), anti-kanser etkileri olan doğal bir ilaçtır. Bu çalışmada, klinik öncesi kanser çalışmalarda kullanılan TPL'nin, prostat KKH'leri üzerindeki etkileri iki boyutlu (2D) ve üç boyutlu (3D) hücre kültür sistemlerinde araştırılmıştır. Çalışmada, PC3 prostat kanser hücre hattındaki CD133+/CD44+ yüzey özelliklerine sahip KKH'leri flow sitometri ile izole edilmiştir. MTT yöntemi ile hücre canlılık analizleri, Muse Cell Analyzer cihazı ile apoptotik hücre ölümü ve hücre döngüsü analizleri çalışılmıştır. TPL'nin 3D kültür sistemlerindeki etkileri multiselüler tümör sferoid modeli kullanılarak incelenmiştir. Kanser kök hücre yüzey belirteci olan CD44'ün ekspresyon düzeyleri floresan boyamalar ile belirlenmiştir. MTT analiz sonuçları, TPL'nin konsantrasyon ve zamana bağlı olarak CD133+/CD44+ prostat KKH proliferasyonunu azalttığını göstermiştir. TPL'nin IC50 konsantrasyonunun apoptozu indüklediği ve hücre döngü arestine yol açtığı belirlenmiştir. 3D kültür modelindeki çalışmalar, TPL'nin tümör sferoid çapları ve sayılarını önemli ölçüde azalttığı göstermiştir. Floresan boyama sonuçlarında, TPL'nin hem 2D hem de 3D hücre kültür sistemlerinde CD44 ekspresyon düzeylerini azaltığı görülmüştür. in vitro ve 3D hücre kültür sistemlerinde yapılan çalışmalardan elde edilen sonuçlar, TPL'nin PC3 CD133+/CD44+ prostat KKH'lerinin hedeflenmesi ve ortadan kaldırılmasında oldukça etkili olduğunu göstermiştir. In vitro çalışmalarından elde edilen verilerin ilerde yapılacak olan in vivo ve preklinik çalışmalar ile desteklenmesi durumunda, TPL'nin prostat kanser tedavisinde etkili bir terapötik ajan olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanser Kök Hücre, Prostat Kanseri, Triptolid, Apoptoz, Hücre Döngüsü, Multiselüler Tümör Sferoid

Investigation of the Effects of Triptolide On Cd133+/cd44+ Prostate Cancer Stem Cells in Two-Dimensional and Three-Dimensional Culture Systems

Abstract

Prostate cancer (PCa) is the most common cancer among men. The major scientific reason for the repeated failures of cancer treatment approaches is "Cancer Stem Cells", which exhibit behavior patterns similar to stem cells and are identified as the root of cancer. Cancer stem cells (CSCs) constitute a rare subset of the cancer cells within a tumor mass which is responsible for tumor formation, progression, resistance to conventional therapies, invasion and even metastasis of the tumor. Therefore, in order to achieve an efficient cancer treatment, it is necessary to develop therapies that can target CSCs. Triptolide (TPL), extracted from the root of Tripterygium wilfordii, is a natural drug with anti-cancer effects. In this study, the effects of TPL used in pre-clinical cancer studies on prostate CSCs were investigated in two-dimensional (2D) and three-dimensional (3D) cell culture systems. CSCs with CD133+/CD44+ surface marker properties in PC3 prostate cancer cell line were isolated using flow cytometry. Cell viability was measured via MTT assay and the apoptosis and cell cycle analyses were determined using Muse Cell Analyzer. The effects of TPL in 3D culture systems have been investigated using a multicellular tumor spheroid model. The expression levels of CD44, a cancer stem cell surface marker, were detected by immunofluorescence staining. According to the MTT assay results, TPL inhibited CD133+/CD44+ prostate CSCs proliferation in a time- and concentration- dependent manner. It has been determined that the IC50 concentration of TPL induced apoptosis and cell cycle arrest. The 3D culture studies showed that TPL significantly reduced the number and diameter of tumor spheroids. In the immunofluorescence staining results, it was observed that TPL decreased CD44 expression levels in both 2D and 3D cell culture systems. Results obtained from this studies conducted in vitro and 3D cell culture systems have shown that TPL is highly effective in targeting and eliminating PC3 CD133+/CD44 + prostate CSCs. It is thought that TPL can be an effective therapeutic agent in the treatment of prostate cancer, if the data obtained from in vitro are supported by in vivo and preclinical studies to be performed in the future.

Keywords: Cancer Stem Cell, Prostate Cancer, Triptolide, Apoptosis, Cell Cycle, Multicellular Tumor Spheroid

Makale id= 281

Sözlü Sunum

Türk Gebe Kadınlarda Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim Geni İnsersiyon / Delesyon Polimorfizmi İle Gestasyonel Diabetes Mellitus İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Güneş Çakmak Genç[1] , Arş.Gör.Dr. Başak Kurucu İşsiz[1] , Doç.Dr. Sevim Karakaş Çelik[1] , Prof.Dr. Müge Harma[2] , Prof.Dr. Ahmet Dursun[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik A.D
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D
*Corresponding author: Başak Kurucu İşsiz

Özet

Giriş: Gestasyonel diabetes mellitus (GDM), gebelik sırasında saptanan bir tür glikoz intoleransı veya hiperglisemidir. GDM'li gebe kadınlar daha yüksek maternal ve perinatal morbidite riskine sahiptir ve daha sonraki yaşamlarında tip 2 diabetes mellitus (T2DM) ve metabolik sendrom geliştirme riskleri artmıştır. GDM için bazı risk faktörleri bildirilmiş olmasına rağmen, bunların kesin mekanizmaları hala belirsizliğini korumaktadır. Genom çapında ilişkilendirme çalışmaları (GWAS), T2DM ve GDM'nin genetik yapısının kısmen benzer olduğunu göstermiştir. Anjiyotensin dönüştürücü enzim (ACE) geni insersiyon/delesyon (I/D) polimorfizminin, koroner arter hastalığı, hipertansiyon, tip 2 diyabet, diyabetik nefropati gibi çeşitli komplikasyonlarla ilişkili olduğu gösterilmiştir. Amaç: Çalışmamızda ilk kez GDM'li Türk kadınlarda ACE geni I/D polimorfizmi ile gestasyonel diyabet riski arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Materyal ve metod: Bu vaka kontrol çalışmasına, GDM geliştirmiş 100 kadın ve hamilelik sırasında normal glikoz seviyelerine sahip 100 kadın olmak üzere 200 gebe kadın dahil edildi. Genomik DNA, tam kandan standart tuzlama yöntemi kullanılarak ekstrakte edildi. ACE geninin I/D polimorfizmi, polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) bazlı jel elektroforezi ile genotiplendi. Bulgular: GDM'li kadınlar arasında ACE polimorfizminin ID ve DD genotip sıklıkları sırasıyla %47.0 ve %34.0 ve GDM'siz kadınlarda %51 ve %26 idi. Bu farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı değildi (p= 0.446). Sonuç: Çalışmamız, popülasyonumuzdaki gebelerde ACE geni I/D polimorfizmi ile GDM arasında bir ilişki olmadığını tespit etti. GDM için risk faktörlerini belirlemek ve önleme tedbirleri için kanıt sağlamak önemli klinik değere sahiptir. Bu polimorfizmin kesin metabolik etkilerini anlamak için daha büyük prospektif çalışmalara ihtiyaç duyulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Diabetes Mellitus, Polimorfizm, Ace, Pcr

Association of Angiotensin-Converting Enzyme Gene Insertion/deletion Polymorphism With Gestational Diabetes Mellitus in Turkish Pregnant Women

Abstract

Introduction: Gestational diabetes mellitus (GDM) is a type of glucose intolerance or hyperglycemia detected during pregnancy. Pregnant women with GDM have a higher risk for maternal and perinatal morbidity and have an increased risk of type 2 diabetes mellitus (T2DM) and metabolic syndrome later in life. Although some risk factors for GDM have been reported, their exact mechanisms are still unclear. Genome-wide association studies (GWAS) have shown that the genetic structure of T2DM and GDM are also partially similar. Angiotensin converting enzyme (ACE) gene insertion/deletion (I/D) polymorphism is shown to be associated with various complications such as coronary artery disease, hypertension, type 2 diabetes mellitus, diabetic nephropathy. Objective: In our study, we aimed to investigate for the first time the relationship between ACE gene I/D polymorphism and the risk of gestational diabetes in Turkish women with GDM. Materials and Methods: In this case control study 200 pregnant women were recruited including 100 women who had developed GDM and 100 women with normal glucose levels during pregnancy. Genomic DNA was extracted using the standard salting out method from whole blood. I/D polymorphism of the ACE gene was genotyped by polymerase chain reaction (PCR)-based gel electrophoresis. Results: ID and DD genotype frequencies of ACE polymorphism among women with GDM were 47.0% and 34.0%, respectively, and 51.0% and 26.0% among women without GDM, respectively. These differences were not statistically significant (P=0.446). Conclusion: Our study determined that there is no association between ACE gene I/D polymorphism and GDM among pregnant women in our population. Identifying risk factors for GDM and providing evidence for prevention measures has important clinical value. Larger prospective studies will be needed to understand the precise metabolic effects of this polymorphism.

Keywords: Gestational Diabetes Mellitus, Polymorphism, Ace, Pcr

Makale id= 131

Sözlü Sunum

Türkiye'de Covıd 19 Salgınından Önce Ve Salgın Döneminde İki Grubun Bilgi Ve Tutumlarının Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Elif Köse[1] , Arş.Gör.Dr. Hilal Karahan[1] , Prof.Dr. Hasan Çetin Ekerbiçer[1]

[1]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

Özet

Amaç: İlk olarak 2019 Aralık ayı sonlarında Çin'de ortaya çıkan viral pnömoni vakalarının yaygınlaşması ile DSÖ tarafından 30 Ocak'ta uluslararası boyutu olan acil bir durum, 11 Mart'ta da pandemi olarak ilan edilmiştir.
Bu araştırma Çin'de başlayan ve iki aylık süreçte dünyadaki salgına şahit olan fakat salgının daha yaşanmadığı dönemde ve vaka sayılarının giderek azaldığı yaz dönemlerinde yapılmıştır. Salgın ile ilgili toplumun bilgi, görüş ve düşünceleri, endişe ve korkularının iki farklı dönemde incelenmesi ve karşılaştırılması amaçlanmıştır.
Yöntem: Bu çalışma; 1-14 Mart 2020 ve 1-14 Haziran 2020 dönemlerinde verilerin toplandığı tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. İlk dönemde veri toplama anketlerle yüz yüze, ikinci dönemde Google form ile online olarak yapılmıştır. Katılımcıların sosyodemografik özellikleri ve Covid 19 ile ilgili bilgi, tutum ve inanışları incelenmiştir. Tanımlayıcı analizlerde kategorik değişkenler sayı ve yüzde olarak belirtilir. Grupların karşılaştırılmasında kategorik değişkenlerde ki kare, sürekli değişkenlerin karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi kullanılmıştır.
Bulgular: Salgının olduğu dönemdeki katılımcıların yanıtlarında, kalabalık yerlerden uzak durma sıklığı, evde kalma sıklığı, maske takma sıklığı gibi uygulamalar daha yüksek sıklıkta çıkmıştır ($p<0.001$).
Salgın Türkiye'ye gelmeden önce yüksek sıklıkta olan, mektup ya da paket almanın güvenli olmadığı, evcil hayvanların koronavirüs yaydığı, tuzlu su ile gargara yapmanın kesin koruyucu olduğu, Antibiyotiklerin etkin olduğuna dair önermelerin sıklıkları salgın döneminde azalmıştır ($p<0.001$). Salgından önce panik ortamının kasıtlı olarak oluşturulduğunu belirtilme sıklığı daha çok iken salgın döneminde bu sıklık azalmıştır ($p<0.001$). Salgından önce de salgın döneminde de kadınlar kalabalık yerlerden kaçınmak mümkün olduğunca evde kalma ve maske takma önermelerinde iki dönemde de erkeklerden daha fazla uyum göstermişlerdir.
Sonuç: Salgın döneminden önce doğru olarak bilinen yanlışlar salgın Türkiye'ye geldikten yaklaşık 4 ay sonra yerini doğru bilgilere bırakmıştır. Salgınla ilgili gerekli korunma kurallarına uyma sıklığı artmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Bilgi, Tutum, Davranış

Comparison the Knowledge and Attitudes of Two Groups Before the Covid-19 Outbreak and During the Outbreak in Turkey

Abstract

Aim: With the spread of viral pneumonia cases that first appeared in China in late December 2019, it was declared by WHO as an emergency with an international dimension on January 30 and as a pandemic on March 11.
This research was carried out in the summer periods, which started in China and witnessed the epidemic in the world for two months, but in the period when the epidemic did not occur and the time that the number of cases gradually decreased. It is aimed to examine and compare the knowledge, opinions and thoughts, anxieties and fears of the society regarding the epidemic in two different periods.
Method: This work; It is a descriptive study in which data were collected between 1-14 March 2020 and 1-14 June 2020. Data collection was done face-to-face with questionnaires in the first period, and online with Google form in the second period. Sociodemographic characteristics of the participants and their knowledge, attitudes and beliefs about Covid 19 were examined. In descriptive analysis, categorical variables are specified as numbers and percentages. Chi-square in categorical variables was used in comparison of groups, and Mann Whitney U test was used in comparison of continuous variables.
Results: In the responses of the participants during the epidemic period, practices such as the frequency of staying away from crowded places, the frequency of staying at home, and the frequency of wearing a mask were higher ($p < 0.001$).
Outbreak with high frequency before coming to Turkey, letter or package is getting to be unsafe, pet of the coronavirus spring, the gargling with salt water that is certain preservatives, frequency of suggestion that antibiotics are effective decreased during the outbreak ($p < 0.001$). While it was more frequently stated that the panic environment was created deliberately before the epidemic, this frequency decreased during the epidemic period ($p < 0.001$). Before the epidemic and during the epidemic period, women complied more than men in both periods in the suggestions of staying at home and wearing a mask as much as possible to avoid crowded places.
Conclusion: Wrong right before the outbreak, known as pandemic period was replaced after about four months after coming to Turkey on accurate information. The frequency of complying with the necessary protection rules regarding the epidemic has increased.

Keywords: Covid-19, Knowledge, Attitude, Behavior

Makale id= 304

Sözlü Sunum

Türkiye'de Pediatrik Anestezi Gelişimi ve Pediatrik Anestezideki Lisansüstü Tezler

Uzman Yılmaz Apaydın[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ Anadolu'da çocuk cerrahisi ile ilgili önemli dökümanlara örnekler Sümer tabletleri ve Şerafeddin Sabuncuoğlu'nun Cerrahiye-i İlhaniye eseridir (15. Yüzyıl). Tarihsel süreçte çocuk cerrahisi ile pediatrik anestezi de gelişmiştir. Bu çalışmada amaç; Türkiye'deki pediatrik anestezi ile ilgili dökümanlarda önemli yer tutan lisanüstü tezleri incelemektir. MATERYAL- METOD Türkiye'deki pediatrik anestezi ile ilgili lisansüstü tezler çalışmanın kapsamıdır. Veriler epistemolojik doküman analiz yöntemiyle toplanmıştır. Yükseköğretim Kurumu Ulusal Tez Merkezi veri tabanından ilgili dökümanlara ulaşılmıştır. Sonra çalışmalar yıllara göre ayrılarak çözümlenmiştir. En son verilerin çözümlenmesi ile çıkan bulgular yorumlanmıştır. BULGULAR 1-Aralık 2020 tarihi itibarıyla % 87.64 tıpta uzmanlık çalışması, %6.74 doktora çalışması ve % 5.62 yüksek lisans çalışması olmak üzere toplam 89 pediatrik anestezi ile ilgili lisansüstü tez mevcuttur. İlk lisansüstü tez 1979 yılında prospektif bir çalışma planı ve 577 hasta ile yapılmıştır. 10 yıllık dağılımları: 1971-1980: %1.12, 1981-1990: %2.24, 1991-2000: %24.72, 2001-2010:%29.22, 2011-2020:%42.7. Çalışmaların %80.91'i prospektif, %6.74'ü retrospektif, % 8.99'u anket, %1.12'i derlemedir. Özet ve tam metini olmayan çalışma %2.24. 6018 hasta ile " 2007- 2012 yılları arasında pediyatrik cerrahi tarafından opere edilen hastaların anestezi uygulamalarının retrospektif analizi" başlıklı çalışma en yüksek hasta sayısına sahiptir. SONUÇ Pediyatrik anestezi erişkin anestezisinden anatomik, fizyolojik, farmokolojik özellikleri nedeniyle erişkin anestezisinden farklılık göstermektedir. Günümüzde çocuk cerrahisi ve pediatrik anestezide dünyada ve ülkemizde ilerlemeler kaydedilmiştir. Geçmişten günümüze artan lisansüstü tez çalışmaları da bu konudaki gelişmelerin bir göstergesidir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Anestezi, Lisansüstü Tez, Çocuk Cerrahisi

Graduate Thesis On the Development of Pediatric Anesthesia and Pediatric Anesthesia in Turkey

Abstract

Introduction and Purpose Examples of important documents about pediatric surgery in Anatolia are the Sumerian tablets and the Cerrahiye-i İlhaniye work by Şerafeddin Sabuncuoğlu (15th century). In the historical process, pediatric surgery and pediatric anesthesia have also developed. The purpose of this study is; It holds an important place in the graduate thesis was to examine documents related to pediatric anesthesia in Turkey. Material- Method Graduate thesis on pediatric anesthesia in Turkey is the scope of the study. The data were collected using the epistemological document analysis method. Relevant documents were obtained from the data base of the Higher Education Institution National Thesis Center. Then the studies were analyzed by separating them by years. Findings obtained by analyzing the latest data have been interpreted. Results As of 1-December 2020, there are 89 graduate theses on pediatric anesthesia in total, 87.64% of which are specialty studies in medicine, 6.74% of doctoral studies and 5.62% of graduate studies.. The first postgraduate thesis was conducted in 1979 with a prospective study plan and 577 patients. 10-year distributions: 1971-1980: 1.12%, 1981-1990: 2.24%, 1991-2000: 24.72%, 2001-2010: 29.22%, 2011-2020:42.7 %. 80.91% of the studies are prospective, 6.74% is retrospective, 8.99% is survey, 1.12% is compilation. Study with out abstract and fulltext 2.24%. The study titled “Retrospective analysis of the anesthesia applications of patients operated by pediatric surgery between 2007 and 2012” with 6018 patients has the highest number of patients. Conclusion Pediatric anesthesia differs from adult anesthesia due to its anatomical, physiological and pharmacological features. Today, progress has been made in pediatric surgery and pediatric anesthesia in the world and in our country. Increasing number of postgraduate thesis studies from past to present is an indication of the developments in this field.

Keywords: Pediatric Anesthesia, Postgraduate Thesis, Pediatric Surgery

Makale id= 128

Sözlü Sunum

Üçüncü Basamak Bir Eğitim ve Araştırma Hastanesine Başvuran Yetişkin Klavikula Kırıklarının Epidemiyolojik Değerlendirmesi

Dr. Ahmet Burak Bilekli[1]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

Özet

Amaç: Klavikula kırıkları (KK) tüm kırıkların %2.6-4'ü ve omuz çevresi kırıkların %35-44'ünü oluşturmaktadır. Sıklıkla görülmelerine rağmen, ülkemizde epidemiyolojik özelliklerini değerlendiren yakın tarihli bir çalışma yoktur. Bu çalışmanın amacı, üçüncü basamak bir eğitim araştırma hastanesi olan merkezimize başvuran KK'nın sıklığı ve demografik özelliklerini değerlendirmektir. Hastalar ve Yöntem: Bu çalışmada 01.01.2019-19.11.2020 tarihleri arasında Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil servis ve ortopedi polikliniğine başvuran 18 yaş ve üzerindeki KK tanılı hastaların kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Demografik veriler, yaş gruplarına göre dağılım, sağ/sol ayrımı, AO/OTA sınıflamasına göre kırık tipi, görüldüğü saat dilimi, günü ve mevsimi değerlendirildi. Bulgular: Belirtilen tarihler arasında toplam 138 hastaya KK tanısı konuldu. Hastaların %78.3'ü erkek (n=108), %21.7'si kadındı (n=30). Hastaların yaş ortalaması 41.6'ydı (18-89). KK'nın en sık görüldüğü yaş grubu 18-24 (%25.4, n=35), en az görüldüğü yaş grubu 75 yaş ve üzeri gruptu (%7.2, n=10). Kırıkların %40.6'sı sağ (n=56), %59.4'ü sol (n=82) taraflıydı. En sık görülen kırık alt tipi %41.3 (n=57) ile basit diafiz kırığı olan 15B1, en az görülen ise %6.5 (n=9) ile 15A1 ve 15C2 alt tipleriydi. KK en sık 08:01-12:00 (%39.9, n=55), en az 04:01-08:00 saatleri arasında (%1.4, n=2); en sık salı (%23.2, n=32), en az pazar günü (%4.3, n=6) ve en sık sonbahar (%30.4, n=42), en az ilkbahar mevsiminde görülmekteydi. (%16.7, n=23). Sonuç: Mevcut hasta grubunda, uluslararası literatüre benzer şekilde, KK erkek hastalarda, 18-24 yaş grubunda ve sol tarafta daha sık görülmüştür. Uluslararası literatürde cumartesi-pazar ve ilkbahar-yaz mevsiminde daha sık KK bildirilirken, çalışmamızda salı günü ve sonbahar mevsiminde daha sık görülmüştür. Coğrafya ve sosyoekonomik faktörlerin kırık epidemiyolojisini etkilediği bilinmektedir. Çalışmamızla belirlenen bu verilerin ülke çapında geniş çaplı ve çok merkezli çalışmalar ile sağlanacak ulusal verilere öncülük etmesi planlanmaktadır. Böylece yaralanma önleme stratejileri oluşturulurken uluslararası literatür verilerinden daha etkili ve yararlı bilgiler elde edileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klavikula, Kırık, Epidemiyoloji

Epidemiological Evaluation of Adult Clavicle Fractures Admitted to a Tertiary Education and Research Hospital

Abstract

Aim : Clavicle fractures (CF) constitute 2,6-4% of all fractures and 35-44% of shoulder girdle fractures. Although they are frequent, there is no recent study evaluating the epidemiological features in our country. The aim of this study is to evaluate the frequency and demographic characteristics of CFs who applied to our tertiary education and research hospital. Material and Methods: Records of patients with the diagnosis of CF who were ≥ 18 years who applied to the orthopedics outpatient clinic of Gülhane Training and Research Hospital between 01.01.2019 and 19.11.2020 were retrospectively evaluated. Demographic data, distribution by age groups, side, type according to AO/OTA classification, time zone, day and season were evaluated. Results: A total of 138 patients were diagnosed with CF. 78,3% of patients were male, 21,7% were female. Average age of patients was 41,6 (18-89). Most common age group was 18-24 (25,4%), least common age group was ≥75 years (7,2%). 59,4% of fractures were left sided. Most common fracture subtype was 15B1 (41,3%), and least common was 15A1 and 15C2 with 6,5%. CFs were most frequent between 08:01-12:00 (39,9%), and least between 04:01-08:00 (1,4%). CFs were most frequent on Tuesdays (23,2%), least on Sunday (4,3%) and most frequent in autumn (30,4%), and least in spring (16,7%). Conclusion: Similar to international literature, CFs were more common in male patients, in 18-24 age group and on the left side. The international literature suggests that CFs are more frequent at weekends and spring-summer seasons. In our study, it was more frequent in Tuesday and autumn. It is known that geography and socio-economic factors affect fracture epidemiology. Data determined with our study will lead to large-scaled and multi-centered national studies. Thus, it is considered that more effective and useful information will be obtained from national literature while creating injury prevention strategies.

Keywords: Clavicle, Fracture, Epidemiology

Makale id= 81

Sözlü Sunum

Ülkemizde Eş Zamanlı Önemli Bir Sorun; Metanol Zehirlenmesi

Doç.Dr. Bengü Gülhan Aydın[1] , Dr. Öğretim Üyesi Çağdaş Baytar[1] , Arş.Gör.Dr. Zeynep Koç[1] , Prof.Dr. Hilal Ayoğlu[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD
*Corresponding author: bengü gülhan aydın

Özet

Giriş Metanol zehirlenmesi; suisid amaçlı veya kaçak alkollü içecek üretiminde metil alkol kullanımına bağlı karşımıza çıkabilmektedir. Metanolün metaboliti olan formik asit toksisiteden ve metabolik asidozdan sorumludur. 1,2 Ekim 2020 tarihinde ülke genelinde metanol zehirlenmelerine bağlı 50'nin üzerinde ölüm bildirilmiştir. Bu çalışmada metanol zehirlenmesi nedeniyle Ekim 2020 tarihlerinde eş zamanlı takip edilen iki olgunun sunulması amaçlanmıştır. Olgu sunumları için onam alınmıştır. OLGU1 50 yaşında erkek hasta acil servise getirildiğinde, bilinci kapalı, genel durumu kötü, pupiller fiks-dilate, Glaskow Koma Skoru:(GKS):3-E. Anamnezinde; alkol kullanımının (kolonya içiciliği) olduğu, gözlerinin görmediğini ve kendini kötü hissettiğini yakınlarına bildirmesi üzerine, evde bilinci kapalı halde bulunduğu öğrenildi. Laboratuar: Kan gazı değerleri: Tablo 1'de gösterilmiştir. Hipotansiyon nedeniyle noradrenalin infüzyonu başlandı. Fundus muayenesi:Normal. Toraks tomografisi (BT): COVID şüpheli, bilateral yamasal buzlu cam infiltrasyonları mevcut. PCR testi: negatif. Bikarbonat replasmanı, hemodializ, etil alkol, kalsiyum folinat, tiamin-piridoksin tedavileri başlandı. Geliş kranial BT: Normal. Yatışının 2.gününde nörolojik bulgularda düzelme olmaması üzerine çekilen ikinci BT'de jeneralize beyin ödemi, yaygın subaraknoid kanama görüldü (Resim-I). Yatışının 11. gününde çoklu organ yetmezliğine bağlı ex oldu. OLGU2 50 yaşında, erkek hasta, ev yapımı alkol tüketiminden 24 saat sonra gelişen görme bulanıklığı olması ve diyaliz ihtiyacı olabileceği belirtilerek dış merkezden sevkli geldi. Anamnezinde kronik alkol tüketimi mevcuttu. Fizik muayene:GKS:15, Fundus muayenesi: Normal. Laboratuvar Kan gazı: Tablo 1'de gösterilmiştir. Na:137meq/L, Cl: 107mEq/L, K: 4.8mEq/L Diyaliz, etil alkol, kalsiyum folinat, tiamin-piridoksin, dekstroz tedavileri başlandı. Görme şikayeti ve asidozu düzelen hasta yatışının 4. gününde taburcu edildi. Tartışma Metanol zehirlenmeside santral sinir sistemi ve göz bulguları sıklıkla 12-24 saat sonra ortaya çıkar. En karakteristik BT bulgusu bilateral putaminal nekroz olup, diffüz serebral ödem, subaraknoid kanamalar da görülmektedir.4 Metanol seviyesi çalışılamadığı durumlarda anamnez, fizik muayene, laboratuvar ve radyolojik bulgular tanıyı desteklemiştir. Sonuç Klinik tablo hiçbir hastalığa uymayan durumlarda metanol zehirlenmesi düşünülmelidir. Asidoz ve metabolitlere yönelik uygun tedaviyle semptomlar düzelebileceği gibi mortal seyredebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Metanol Zehirlenmesi, Bulanık Görme, Asidoz, Hemodiyaliz

A Simultaneous Problem in Our Country; Methanol Poisoning

Abstract

Introduction Methanol poisoning can occur due to the use of methyl alcohol in the production of suicidal or illegal alcoholic beverages. Formic acid, a metabolite of methanol, is responsible for toxicity and metabolic acidosis. 1,2. In this study, we aimed to present two cases which were followed up simultaneously in October 2020 due to methanol poisoning. Consent was obtained for the cases. Case 1 When a 50-year-old male patient was brought to the emergency room, he was unconscious; his general condition was poor, pupillary fixed-dilated, Glasgow Coma Score: (GCS): 3-E. It was learned that he informed his relatives that his eyes did not see and felt bad. Noradrenaline infusion was started due to hypotension. Fundus examination: Normal. Thoracic tomography (CT): COVID is suspected, bilateral patchy ground-glass opacities are present. PCR test: negative. Bicarbonate replacement, hemodialysis, ethyl alcohol, calcium folinate, thiamine-pyridoxine treatments were initiated. Generalized cerebral oedema and diffuse subarachnoid haemorrhage were observed in the second CT, which was taken on the second day of hospitalization (Figure-I). On the 11th day of his hospitalization, He died due to multiple organ failure. Case 2 A 50-year-old male patient was referred from an external centre, stating that his vision was blurred 24 hours after home-made alcohol consumption. Physical examination: GCS: 15, Fundus examination: Normal. Dialysis, ethyl alcohol, calcium folinate, thiamine-pyridoxine, dextrose treatments were started. The patient, whose visual complaints and acidosis improved, was discharged on the 4th day of admission. Discussion In methanol poisoning, central nervous system and eye findings often occur after 12-24 hours. The most characteristic CT finding is bilateral putaminal necrosis, and diffuse cerebral oedema and subarachnoid haemorrhage are observed.4 Conclusion Methanol poisoning should be considered in cases where the clinical picture does not match any disease. With appropriate treatment for acidosis and metabolites, symptoms may improve as well as mortality.

Keywords: Methanol Poisoning, Blurred Vision, Acidosis, Hemodialysis

Makale id= 299

Sözlü Sunum

Ultrasonografi Eşliğinde Meme Biyopsisi Yapılan Olgularda Radyolojik-Histopatolojik Uyumun Değerlendirilmesi

Uzman Burcin Pehlivanoglu[1] , Uzman Tuce Soylemez[1] , Uzman Mehmet Ali Nazli[1]

[1]Basaksehir Cam and Sakura City Hospital, Istanbul, Turkey

Özet

Görüntüleme eşliğinde meme biyopsisi meme lezyonlarının tanısında sık kullanılan bir yöntemdir. Meme kanseri tanı ve tarama programlarının bir parçası olarak da zaman zaman yararlanılan ultrasonografi (USG) bu konuda önemli bir yardımcı araçtır. Bu çalışmada USG eşliğinde yapılan meme iğne biyopsilerinde izlenen histopatolojik bulguların, radyolojik ve patolojik uyumun değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Çalışmaya USG eşliğinde meme iğne biyopsisi yapılan ardışık 116 hasta dahil edilmiş, bu hastalara ait USG ve patoloji raporları geriye dönük olarak taranmıştır. Tüm hastalar kadındı. Ortanca yaş 44±12 (yaş aralığı: 16-66) idi. İki hastada (%2) bilateral, 8 hastada (%7) multifokal lezyon mevcuttu. Değerlendirilen 126 lezyonun 63'ü sağ (%50), 59'u (%47) sol meme yerleşimliydi. BI-RADS kategorisi 115 lezyon (%91) için verilmişti. %2 (n=3) BI-RADS 2, %27 (n=34) BI-RADS 3, %35 (n=44) BI-RADS 4, %25 (n=32) BI-RADS 5 ve %2 (n=2) BI-RADS 6 olarak raporlanmıştı. 8 hastada BIRADS 3 ya da 4 lezyon tariflenmesine rağmen biyopside olağan meme dokusu görüldüğünden bu olgularda biyopsi yetersiz olarak sınıflandırıldı. Olguların önemli bir kısmında (%37; n=47) malignite saptanırken diğer sık görülen lezyonlar fibroepitelyal lezyon (%28; n=35) ve inflamatuvar patolojilerdi (%11; n=14). İki biyopside majör radyolojik-patolojik uyuşmazlık izlenirken 14 biyopside minör uyuşmazlık söz konusuydu. Major uyuşmazlık olan 2 (%2) olguda radyolojik olarak öncelikle fibroepitelyal lezyon düşünülmekle birlikte biyopside invaziv karsinom saptandı. Bununla birlikte; bu olgular BI-RADS 4, yani şüpheli malign, kategorisindeydi. Minor uyuşmazlık olan 14 (%11) olgunun 10'u BI-RADS 4 olarak kategorize edilmişti ve benign lezyonlarda minör uyuşmazlık oranı anlamlı düzeyde daha yüksekti (p=0.013). Bulgularımız, merkezimizde gerçekleştirilen USG eşliğindeki meme iğne biyopsilerinde radyolojik-histopatolojik uyum oranının yüksek olduğunu göstermektedir. BI-RADS gibi sınıflama sistemlerinin kullanımının uyumluluk oranını yükselttiği görülmektedir. Öte yandan; özellikle BI-RADS 4 kategorisindeki lezyonların invaziv karsinomlardan ayrımının mutlaka histopatolojik olarak yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme, Biyopsi, Ultrasonografi, Histopatoloji

Ultrasound-Guided Breast Biopsy: Evaluation of the Correlation Between Radiologic and Histopathologic Findings

Abstract

Image-guided breast biopsy is commonly used for diagnosis of breast lesions. Breast ultrasound (US), which is also used for screening purposes, is an important tool for guiding biopsies. In this study, we aimed to evaluate the radiologic-histopathologic correlation in patients who underwent US-guided breast biopsy. A total of 116 consecutive cases were included. Patients' US and pathology findings were retrospectively reviewed. All patients were female. Median age was 44±12 (range 16-66 years old). Two patients (2%) had bilateral, 8 (7%) had multifocal lesions. Of the 126 biopsies that were evaluated, 63 (50%) were located in the right breast and 59 (47%) in the left. Breast Imaging Reporting and Data System (BI-RADS) was used for 115 lesions (91%). Three cases (2%) were BI-RADS 2, 27% (n=34) BI-RADS 3, 35% (n=44) BI-RADS 4, 2%5 (n=32) BI-RADS 5 and %2 (n=2) were BI-RADS 6. Eight biopsies which had been scored as BI-RADS 3 or 4 were considered inadequate because they involved only normal breast tissue. More than one third (37%; n=47) were malignant as 28% (n=35) were consistent with fibroepithelial lesion and 11% (n=14) with inflammatory lesions. Major radiologic-pathologic disagreement was observed in only 2 cases, while there was minor disagreement in 14. In two cases (2%) with major disagreement, US findings had been interpreted in favor of fibroepithelial lesions but the biopsy revealed invasive carcinoma. However, these cases had been classified as BI-RADS 4, indicating a suspicion for malignancy. Ten of the 14 cases (11%) with minor disagreement were BI-RADS 4 lesions and minor disagreement was more common for benign lesions (p=0.013). Our findings demonstrate a high radiologic-histopathologic correlation rate in US-guided breast biopsy samples. Adopting standardized reporting systems such BI-RADS increases the correlation. On the other hand, histopathologic verification is necessary in patients with BI-RADS 4 lesions to exclude malignancy.

Keywords: Breast, Biopsy, Ultrasound, Histopathology

Makale id= 200

Sözlü Sunum

Üremeye Yardımcı Tedavi Laboratuvarlarında Dezenfeksiyon ve Dekontaminasyon

Dr. Gülsemin Çiçek[1]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Histoloji ve Embriyoloji ABD, ÜYTM, İstanbul
*Corresponding author: Gülsemin Çiçek

Özet

Üremeye Yardımcı Tedavi Merkezleri (ÜYTM) laboratuvarlarında, mikrobiyal kontaminasyona sebep olabilecek kaynaklar fazla sayıdadır. Üreme hücrelerinin kaynağı olan semen ve folikül aspirasyon sıvıları kaynak olabileceği gibi personel, ortam havası veya kullanılan malzemeler kaynaklı dış ortamdan mikroorganizmaların girişi de sebep olabilir. Mikrobiyolojik kontaminasyon; embriyo kalitesinin düşmesi, erken gebelik kayıpları, DNA kırıkları veya embriyoların ölümüne sebep verebilecek sonuçlara sebep olabilir ve infertilite hastaları açısından hem maddi hem de manevi kayıplara yol açabilmektedir. Bu alanda yapılan araştırma sayısı oldukça azdır; ancak yapılan güncel yayınlar tüp bebek başarı sonuçlarını etkilediğini göstermektedir. Türkiye'de bünyesinde ÜYTM olan kamu ve özel sağlık kuruluşu sayısı sınırlıdır. Bu nedenle, hastanelerde enfeksiyon kontrolü açısından tüp bebekte deneyim sahibi olan çalışan sayısı azdır. Özellikli bir birim olan ÜYTM laboratuvarlarında dezenfeksiyon ve dekontaminasyon konusuna dikkat çekilmesi amaçlanmıştır. Canlı hücrelerle çalışılan ÜYTM laboratuvarlarında hem mikrobiyolojik kontaminasyonu önleyen hem de embriyo ve gamet hücrelerine toksik olmayan yöntemler kullanılmalıdır. Bu amaçla firmalar tarafından özel olarak geliştirilmiş, sadece tüp bebek merkezleri için özel kullanılan kokusuz, toksik olmayan malzemeler ve temizleme solüsyonları vardır. Ancak; folikül sıvılarını, semen örneklerini ve kültür sıvılarını ekstra yıkama prosedürleri veya embriyo besiyerlerine antibiyotik eklenmesi gibi birçok ek önlem gerekmektedir. Laboratuvar hava kalitesi ise ayrı olarak ele alınması gereken ve çok önemli bir konudur. ÜYT merkezlerinde kontaminasyonların insidansı ile ilgili yeterli veri ve çalışma bulunmamaktadır ve bu durum dezenfeksiyon konusuna daha çok dikkat etmeyi gerektirir. Üremeye yardımcı tedavilerin her aşamasında hijyenik önlemler, risk ve güvenlik yönetiminin bir parçasıdır ve hastalar, gametleri ve embriyolarının yanı sıra personel için de güvenliğin sağlanması açısından dikkate alınmalıdır. Olası tehditleri belirlenerek, embriyo kalitesini olumsuz etkileyebilecek mikroorganizma kaynaklarını engelleme amaçlı optimal şartları sağlamaya çalışmak ve klinik gebelik oranlarıyla birlikte değerlendirmek gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üremeye Yardımcı Tedavi, Laboratuvar, Dezenfeksiyon, Dekontaminasyon

Makale id= 4

Sözlü Sunum

Üst ve Alt Gastrointestinal Sistem Benign Darlıklarında Endoskopik Balon Dilatasyon Deneyimimiz

Dr. Engin Okan Yıldırım[1]

[1]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç Benign gastrointestinal anastomoz darlığı vakaların %2 ila %30'u bulan oranlarda görülür. Çoğu kendiliğinden düzelmesine rağmen, %2 ila %5'i iyileşmez ve semptomatik hale gelir. Çalışmamızda ameliyat sonrası benign anastomoz darlıklarında endoskopik balon dilatasyon deneyimimizi değerlendirmeği amaçladık. Gereç ve Yöntem Ocak 2015-Eylül 2020 tarihleri arasında benign darlık nedeniyle endoskopik balon dilatasyon uygulanan hastalar retrospektif incelendi. Dilatasyon endoskopların içinden geçen şişirilmiş çapları 8 ila 20 mm ve uzunlukları 30 ila 80 mm olan balonlar ile yeterli dilatasyon sağlanana kadar 2 ila 3 dakikalık çok aşamalı balon şişirme tekniği ile uygulandı. Bulgular Çalışmaya toplam 25 hasta dahil edildi. Ortalama yaş 54,28±15,65 ve hastaların %64' ü (16) erkek, %36'sı (9) kadın idi. %76 (19) hastada üst gastointestinal, %24 (6) hastada alt gastrointestinal anastomoz darlığı mevcuttu. 7 (%28) hasta mide tümörü, 3 (%12) pilor stenozu, 2 (%8) postbulber darlık, 6 (%24) akalazya, 3 (%12) rektum tümörü, 3 (%12) sigmoid tümörü ve 1 (%4) bariyatrik cerrahi nedeniyle primer cerrahi geçirdi. Anastomoz darlıkları lokalizasyona göre incelendiğinde; %28 (7) özefagojejunal, %24 (6) özefagogastrik, %20 (5) gastrojejunal, %4 (1) sleeve, %12 (3) kolokolonik ve %12 (3) kolorektal olduğu saptandı. 18 hastaya (%72) tek seans, 3 (%12) 2 prosedür ve 4 (%16) 3 ve daha fazla endoskopik balon dilatasyon uygulandı. Hiçbir hastada komplikasyon gelişmezken, 1 (%4) hastada balon dilatasyon başarısız oldu ve tekrar cerrahi gerekti. Sonuç Endoskopik balon dilatasyon ameliyat sonrası anastomoz darlıklarında; iyi tolere edilebilen, cerrahi müdahale ihtiyacını ortadan kaldıran, düşük komplikasyon oranına sahip ve bu nedenlerden dolayı tedavide ilk tercih edilen yöntem olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Anastomoz, Balon Dilatasyon, Gastrointestinal Sistem

Our Endoscopic Baloon Dilatation Experience in Upper and Lower Gastrointestinal System Benign Strictures

Abstract

PURPOSE Benign gastrointestinal anastomotic stricture occurs in 2% to 30% of cases. Most resolve spontaneously, 2% to 5% do not improve and become symptomatic. In our study, we aimed to evaluate our experience of endoscopic

balloon dilatation in postoperative benign anastomotic strictures. MATERIAL AND METHOD Patients who underwent endoscopic balloon dilatation due to benign stenosis between January 2015 and September 2020 were retrospectively analyzed. Dilatation was applied using a 2 to 3-minute multi-stage balloon inflation technique with balloons with inflated diameters of 8 to 20 mm and lengths of 30 to 80 mm through the endoscopes until sufficient dilatation was achieved. FINDINGS 25 patient were included.Mean age was 54.28+- 15.65 and %64 (16) of patients male ,%36 (9) of patients female. %76(19) of patients were about upper gastrointestinal where as %24(6) patients about lower GI. 7 (28) Patient were gastric tumor ,%12(3) of patients pyloric stenosis ,%8(2) of patients peptic strictures ,%24(6 of patient had achalasia ,%12(3) of patients had rectum tumor ,%12(3) of patient sigmoid colon tumor ,%4(1) of patient was postbariatric surgery stricture .According to classification of localization of strictures ;%28(27) of patients were esophagojejunal,%24(6) of patients esophagogastric ,%20(5) of gastrojejunal ,%4(1) of postsleeve gastrectomy , %12(3) colocolonic and %12(3) colorectal respectedly. 18(%72) of patients once ,3(%12) patients twice and 4(%16) patients 3 times performed baloon dilatation. While no complications developed in any patient, balloon dilatation failed in 1 (4%) patient and repeated surgery was required. RESULT Postoperative baloon dilatation of anostomotic strictures is well tolerated; diminishes the necessity of surgery,have lowe complication rates therefore first line of stricture treatment.

Keywords: Endoscopy, Anostomosıs, Baloon Dilatation, Gastrointestinal System

UTSAK

Makale id= 2

Sözlü Sunum

Uterin Septum Rezeksiyonu Sırasında Gelişen Ani Kardiyak Arrest ve Pulmoner Ödem: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi İlknur Suidiye Yorulmaz[1]

[1]Düzce Üniversitesi

Özet

Amaç: Olgumuzda 45 yaşında uterin septum nedeniyle opere olan hastada koter yardımıyla septum rezeksiyonu sırasında gelişen kardiyak arrest ve sonrasında masif akciğer ödemi olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu: 45 yaş, ASA-2 (hipotiroidi) , bayan hasta 5 ay önce uygulanan başarısız invitro fertilizasyon sonrasında uterin septum rezeksiyonu nedeniyle spinal anestezi altında operasyona alındı. Oturur pozisyonda yapılan spinal anestezi sonrasında 40. dakikada torakal 6 vertebra düzeyinde duysal blok olan ve hemodinamik olarak stabil seyreden hastada septum koterle rezeke edilirken hipotansiyon olmaksızın aniden başlayan bilinç bulanıklığı, apne sonrasında kardiyak arrest gelişti. Hastaya uygulanan 30 saniye kardiyopulmoner resüstasyon sonrasında kardiyak aktivitesi geri döndü. Hasta 3 dakika maske ile solutuldu. Spontan göz açma, ajitasyon, spontan solunumu olan ve takipneik olan Glaskow koma skalası (GKS) 11 olan hastanın tekrar GKS'nın 8' e gerilemesi nedeniyle 250 mg pentotal ve videolaringoskop ve guide kullanılarak entübe edildi. Hasta pozitif basınçlı ventilasyonla manuel solutuldu. Endotrakeal tüp içinden bol miktarda köpüklü akciğer ödemini düşündüren sekresyon aspire edildi. Hastaya gelişen ventriküler ekstrasistolleri nedeniyle 150 mg amiadaron ve 40 mg furosemid yapıldı. Ajitasyonu devam eden hastaya pentotal uygulandı. Vital bulguları stabil hale geldikten sonra yoğun bakım ünitesine devredildi. Yoğun bakım ünitesinde 60 mg daha furosemid uygulanan hasta pentotal infüzyonu durdurularak 5 saat sonra GKS 15 olması ve spontan solunumunun nedeniyle ekstübe edildi. 2. gün sonunda vital bulguları stabil seyreden hasta kadın doğum servisine devredildi. Tartışma: Hastanın anamnezinde önceki küretajında da hipotansiyon ve bradikardi atağı, kısa süreli bilinç kaybı oluştuğu öğrenildi. Hastada vagal uyarıya bağlı bradikardi geliştiği düşünüldü. Postoperatif dönemde sağ böbrekte atrofi ve serum prolaktin seviyelerinin 60 mcg/L olduğu tespit edildi. Yine düşük TSH (0,11 mIU/L) ve serbest T4 düzeyinin 2 mikrogram/dL altında olmasının da ağır hastalığı olanlarda olduğu gibi spinal anestezi altında kardiyak arrest olgularında mortalite oranlarında yükselmeye yol açabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Arrest, Periferik Vagal Refleks, Spinal Anestezi, Uterin Septum Rezeksiyonu

Makale id= 89

Sözlü Sunum

Uterus Sarkomlarının Güncel Literatüre Göre Yeniden Histopatolojik ve İmmünohistokimyasal Değerlendirilmesi

Uzman Seda Duman Öztürk[1] , Prof.Dr. Sevgiye Kaçar Özkara[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
[2]Kocaeli Üniversitesi

Özet

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı'nda son 20 yıllık sürede tanı almış uterus sarkomu olgularının güncel bilgilere göre yeniden değerlendirilmesi ve bu olguların ayırıcı tanısında ve raporlanmasında bölüm içi standardizasyon sağlanması amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Toplam 84 uterus sarkomu olgusuna ait tüm arşiv materyali yeniden incelendi. Olguların nüks, metastaz ve prognoz bilgileri, hasta dosyalarından derlendi. Temsil edici tümör dokularına CD10, kaldesmon-h ve siklin D1'den oluşan immünohistokimya paneli uygulandı. Çalışılan tüm parametrelerin birbiriyle ilişkileri istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: Uterus sarkomlarının farklı histopatolojik tipleri arasında, yaş dağılımı, tümör çapı, mitotik indeks, nekroz, myometrial invazyon derinliği, servikal, adneksiyal ve/veya omental tutulum, lenfovasküler invazyon, lenf nodu metastazı, nüks ve uzak organ metastazı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar saptandı. Hastaların prognozu ile tümörlerinin mitotik aktivitesi ve uzak organ metastazı varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki belirlendi. Kullanılan immünohistokimya panelinin, ayırıcı tanıda, histomorfolojiye anlamlı katkısı olduğu görüldü. Sonuç: Kaldesmon-h, CD10 ve siklin D1'in uterus sarkomlarının histopatolojik değerlendirmesinde rutin kullanılmasının; ayırıcı tanıda ve prognostik parametrelerin raporlanmasında güncellenmiş standart kontrol listesi oluşturulmasının yararlı olacağı düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Leiomyosarkom, Endometrial Stromal Sarkom, Andiferansiye Uterin Sarkom, Adenosarkom, Karsinosarkom.

Histopathological and Immunohistochemical Evaluation of Uterus Sarcomas According to Current Literature

Abstract

Introduction and Aim: In this study, it was aimed to reevaluate the cases of uterine sarcoma diagnosed in the Kocaeli University Faculty of Medicine, Pathology Department within the last 20 years according to current information and to provide intra-departmental standardization in the differential diagnosis and reporting of these cases. Materials and Methods: A total of 84 uterine sarcoma cases were re-examined. Recurrence, metastasis and prognostic data were collected from the patient files. Immunohistochemistry panel consisting of CD10, caldesmon-h and cyclin D1 was applied simultaneously to the representative tumor tissues. The relationships between the parameters studied were evaluated statistically. Results: Statistically significant differences were found between different histopathological types of uterine sarcomas in terms of age distribution, tumor diameter, mitotic index, necrosis, depth of myometrial invasion, cervical, adnexial and/or omental involvement, lymphovascular invasion, lymph node metastasis, recurence and distant metastasis. Statistically significant correlation was determined between the prognosis of the patients and presence of distant metastasis and mitotic activity of their tumors. The immunohistochemistry panel was found to have significant contribution to the histomorphological examination in the differential diagnosis. Conclusion: The routine use of h-caldesmon, CD10 and cyclin D1 in the histopathological evaluation of uterine sarcomas and establishing an updated standard checklist was thought to be beneficial for the differential diagnosis and reporting the prognostic parameters.

Keywords: Leiomyosarcoma, Endometrial Stromal Sarcoma, Undifferentiated Uterine Sarcoma, Adenosarcoma, Carcinosarcoma.

Makale id= 23

Sözlü Sunum

Vitreoretinal Cerrahi Uygulanmış Gözlerde Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Ölçümlerinin Sonuçları

Dr. Çetin Akpolat[1]

[1]Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Vitreoretinal cerrahisi prosedürleri uygulanan gözlerde ve diğer gözlerde optik koherans tomografi anjiyografi (OKTA) ölçümlerini karşılaştırmayı amaçladık. Yöntemler: Kesitsel olarak tasarlanmış bu çalışmaya 11 hasta dahil edildi. Retina dekolmanı cerrahisi prosedürleri uygulanan gözler çalışma grubu olarak kabul edildi ve diğer gözler kontrol grubu olarak kabul edildi. Hastalara en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı ve OKTA ölçümlerini içeren ayrıntılı bir göz muayenesi yapıldı. Retina dekolmanı olan hastalara pars plana vitrektomi (PPV), skleral çökertme cerrahisi (SBS) veya PPV±SBS ameliyatları uygulandı. Ayrıca çalışma grubunu SBS'li gözler ve PPV±SBS'li diğer gözler olmak üzere iki alt gruba ayırdık. Bulgular: Kontrol grubunun ortalama EİDGK değeri çalışma grubundan daha iyiydi (P=0.010). Çalışma grubundaki yüzeyel parafoveal (36.67±5.14), yüzeyel üst yarım alan (36.56±4.99) ve yüzeyel alt yarı alan (36.75±5.82) damar yoğunlukları sırasıyla kontrol grubuna göre daha düşüktü (45.28±7.14, P=0.004; 45.71±6.86, P=0.002; 44.85±7.50, P=0.010). SBS ve PPV±SBS alt gruplarının tüm parametreleri istatiksel olarak benzerdi (Hepsi için p<0.05). PPV±SBS alt grubunda (34.95±4.49), kontrol grubuna (45.28±7.14) göre önemli ölçüde daha düşük yüzeyel parafoveal yoğunluk kaydettik (P=0.006). PPV±SBS alt grubunda yüzeyel üst yarı alan (34.78±4.74), yüzeyel alt yarı alan (35.08±4.88) ve derin foveal (22.95±10.50) damar yoğunlukları sırasıyla kontrol grubuna göre daha düşüktü (45.71±6.86, P=0.004; 44.85±7,50, P=0.012; 34.57±7.31, P=0.017). Sonuç: OKTA, retina mikrovasküler yapısını değerlendirmek için değerli bir non-invazif ve yüksek çözünürlüklü görüntüleme aracıdır. Böylece, retina dekolmanı cerrahi prosedürlerinin anatomik ve fonksiyonel başarısı OKTA damar yoğunluğu ölçümleri kullanılarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Pars Plana Vitrektomi; Skleral Çökertme Cerrahisi; Optik Koherans Tomografi Anjiografi; Damar Dansitesi

The Results of Optical Coherence Tomography Angiography Measurements in Eyes With Vitreoretinal Surgery

Abstract

Purpose: We aimed to compare the optical coherence tomography angiography (OCTA) measurements in eyes performed vitreoretinal surgical procedures and fellow eyes. Methods: In the present cross-sectionally designed study 11 patients were enrolled. The eyes with retinal detachment surgical procedures served as the study group, and the fellow eyes comprised the control group. The patients had a detailed ophthalmic examination including best-corrected visual acuity (BCVA), intraocular pressure, and OCTA measurements. Pars plana vitrectomy (PPV), scleral buckling surgery (SBS), or PPV±SBS were the surgeries performed for the patients with retinal detachment. Besides, we divided the study group into two subgroups consisting of the eyes with SBS and the other eyes with PPV±SBS. Results: The mean BCVA of the control group was better than the study group (P=0.010). Superficial parafoveal (36.67±5.14), superficial superior hemifield (36.56±4.99) and superficial inferior hemifield (36.75±5.82) vessel density measurements in the study group were lower than the control group, respectively (45.28±7.14, P=0.004; 45.71±6.86, P=0.002; 44.85±7.50, P=0.010). All variables in the SBS and PPV±SBS subgroups were statistically similar ($p<0.05$ for all). We noted a significant lower superficial parafoveal density in the PPV±SBS subgroup (34.95±4.49) than in the control group (45.28±7.14), (P=0.006). Superficial superior hemifield (34.78±4.74), superficial inferior hemifield (35.08±4.88), and deep foveal (22.95±10.50) vessel density measurements were lower in the PPV±SBS subgroup than the control group, respectively (45.71±6.86, P=0.004; 44.85±7.50, P=0.012; 34.57±7.31, P=0.017). Conclusion: OCTA is a valuable non-invasive and high-resolution imaging tool to evaluate retinal microvasculature. So, the anatomical and functional success of retinal detachment surgical procedures can be assessed using OCTA vessel density measurements.

Keywords: Pars Plana Vitrectomy; Scleral Buckling Surgery; Optical Coherence Tomography Angiography; Vessel Density

Makale id= 210

Sözlü Sunum

Warfarin Kullanımına Bağlı Gelişen İzole Bilateral Meme Hematomu

Dr. Abdulkadir Ünsal[1] , Dr. Veysel Barış Turhan[1]

[1]SBÜ Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Giriş: Hayatı tehdit eden tromboembolik olayları önlemek için kullanılan varfarin vücudun herhangi bir yerinde kanamaya ve buna bağlı hematom gelişimine neden olabilir. Ancak varfarin kullanımına bağlı izole meme hematomu nadiren görülmektedir. Bu, memede nekroza ilerleyen kanamaya neden olabilir. Olgu: 67 yaşında kadın hastaya yüksek d-dimer sonucu pulmoner emboli tanısı kondu ve ventilasyon / perfüzyon sintigrafisi ve warfarin başlandı. Üçüncü gün sağ meme ve sağ koltuk altı bölgesini içine alacak şekilde, sağ kürek kemiğine lateral olarak uzanan hematom görülmesi üzerine bize sevk edildi. Hasta hastaneye kaldırıldı ve takibe alındı. Warfarin kesildi. Düşük molekül ağırlıklı heparin tedavisi başlandı. Vitamin K ve toplam 4 ünite taze donmuş plazma ve 5 ünite eritrosit süspansiyonu verildi. Hastaneye yatıştan 3 gün sonra memedeki ödem ve hematom geriledi. Hemoglobin düşüşü yoktu. Hasta önerilerle taburcu edildi. Sonuç: Nadir bir durum olduğu için her iki memeyi de içeren bir memede ödem oluşturan bir olgu sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Warfarin, Meme, Hematom

Isolated Bilateral Breast Hematoma Due to Warfarin Use

Abstract

Introduction: Warfarin, which is used to prevent life-threatening thromboembolic events, may cause bleeding in any part of the body and related hematoma development. However, isolated breast hematoma due to warfarin use is rarely seen. This may cause hemorrhage that progresses to necrosis in the breast. Case: A 67-year-old female patient was diagnosed with pulmonary embolism as a result of high d-dimer and ventilation/perfusion scintigraphy and warfarin were started. On the third day, when a hematoma extending laterally to the right scapula, including almost the entire right breast and right axillary region, was observed, he was referred to us. The patient was hospitalized and followed up. Warfarin was discontinued. Low molecular weight heparin treatment was initiated. Vitamin K

and a total of 4 units of fresh frozen plasma and 5 units of erythrocyte suspension were given. Edema and hematoma in the breast regressed 3 days after hospitalization. There was no hemoglobin drop. The patient was discharged with recommendations. Conclusion: Since it is a rare condition, a case involving both breasts causing edema in one breast is presented.

Keywords: Warfarin, Breats, Hematoma

Makale id= 297

Sözlü Sunum

Yaşlı Hastalarda Kalça Kırıkları ile İlişkili Üst Ekstremite Kırıkları: Prevalans ve Klinik Çıkarımlar

Uzman Sefa Aktı[1] , Doç.Dr. Deniz Çankaya[1]

[1]Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Osteoporotik kırıklarda kalça kırıklarından sonra en sık görülen kırık, üst ekstremite kırıklarıdır. Bu kırıklar farklı mekanizmalarla ortaya çıksa da her iki kırık da aynı anda ortaya çıkarsa yürüme rehabilitasyonunun gecikmesi beklenir. Ayrıca ek tedavi, tedavi sürecinin zorluğundan dolayı mortalite ve morbiditenin artmasına neden olabilir. Eşlik eden kalça ve üst ekstremite kırıklarıyla ilgili sınırlı sayıda çalışma vardır. Bu çalışmanın amacı kalça ve üst ekstremite kırıklı hastaların prevalansını ve özelliklerini incelemektir. Yöntemler: Ocak 2015-Aralık 2020 tarihleri arasında üçüncü basamak eğitim ve araştırma hastanesinde tedavi gören hastalar değerlendirildi. AO kırık sınıflamasına göre tip 31A, 31B, 31C kalça kırığı olan 60 yaş üstü hastalar dahil edildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, kırık tipi, eşlik eden üst ekstremite kırığı, kırığın yeri, hastanede yatış ve 90 gün içindeki mortalite oranları değerlendirildi. Eşlik eden üst ekstremite kırığı olan hastalar ve eşlik eden kırığı olmayan hastalar yaş, cinsiyet, kırık tipi, hastanede kalış süresi ve ölüm oranları açısından karşılaştırıldı. Çalışmaya patolojik kırıklar dahil edilmedi. Bulgular: 13 hastada görülen Distal Radius kırığı (%40) en sık üst ekstremite kırığı bölgesiydi. 8 hastadaki (%26) humerus kırıkları, en sık eşlik eden ikinci kırık bölgesiydi. 28 hastada (%86) eşlik eden üst ekstremite kırığı ve kalça kırığı aynı tarafta idi ($p > 0.05$). Eşlik eden üst ekstremite kırığı olan hastalar izole kalça kırığı olan hastalardan daha gençti ($p < 0.05$) Gruplar arasında hastanede kalış süresi ve ölüm oranları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p > 0.05$). Kırık tarafına göre eşlik eden üst ekstremite kırıkları açısından kırık tipleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p > 0,05$). Sonuç: Üçüncü basamak tıp merkezimizde kalça kırıklarına eşlik eden üst ekstremite kırığı insidansı %3,7 idi. Eşlik eden kırıklı hastaların yaş ortalamasının izole kırıklı hastalara göre daha düşük olmasına rağmen, mortalite oranlarının izole kırıklı hasta grubu ile aynı olması bu hasta grubuna tedavi ve rehabilitasyonda daha dikkatli yaklaşılması gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kalça; Üst Ekstremite; Kırıklar; Osteoporoz; Yaşlı

Upper Extremity Fractures Associated With Hip Fractures in Elderly Patients: Prevalence and Clinical İmplications

Abstract

Purpose: In osteoporotic fractures, the most common fracture after hip fractures is upper extremity fractures. if both fractures occur at the same time, walking rehabilitation is expected to be delayed.There are limited studies on concomitant hip and upper extremity fractures. The aim of this study is to examine the prevalence and characteristics of patients with hip and upper extremity fractures. Methods: Patients who were treated at tertiary training and research hospital between January 2015 and December 2020 were evaluated.Patients' age, gender, type of fracture, associated upper extremity fracture, and location of the fracture, hospitalization, and mortality rates within 90 days were evaluated. Patients with concomitant upper extremity fractures and patients without concomitant fractures were compared in terms of age, gender, fracture type, length of hospital stay, and mortality rates. Results: Distal Radius fractures (40%) seen in 13 patients were the most common upper extremity fracture site. The humeral fractures in 8 patients (26%) were the second most common accompanying fracture site. In 28 patients (86%), the accompanying upper extremity fracture and hip fracture were on the same side ($p > 0.05$). Patients with concomitant upper extremity fractures were younger than patients with isolated hip fractures ($p < 0.05$) There was no statistically significant difference in terms of hospital stay and mortality rates between the groups ($p > 0.05$). There was no statistically significant difference between fracture types in terms of accompanying upper extremity fractures regarding the fracture side ($p > 0.05$). Conclusion: The incidence of upper extremity fractures accompanying hip fractures was 3.7% in our tertiary medical center. Although the average age of patients with accompanying fractures is lower than patients with isolated fractures, the mortality rates are the same as the patient group with isolated fractures, suggesting that this patient group should be approached more carefully in treatment and rehabilitation.

Keywords: Hip; Upper Extremity; Fractures; Osteoporosis; Elderly

Makale id= 29

Sözlü Sunum

Yaşlılarda Kardiyovasküler Cerrahi

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Çakırköse[1]

[1]Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Özlem Çakırköse

Özet

Kardiyovasküler cerrahi ile ilgili hastalıkların (ateroskleroz, dejeneratif kapak hastalıkları, disritmiler vb) yaşla birlikte görülme sıklığı artmaktadır. Yaşlılara ait kardiyovasküler hastalıkların değerlendirilmesinde bazı ilkeler göz önünde bulundurulmalıdır; 1)Yaşlılarda cerrahi problemlerin klinik sunumu genel populasyondan farklı olabilir bu da tanıda gecikmeye neden olur 2)Yaşlılar stresi iyi idare ederler ,ancak rezerv eksikliği sebebiyle strese maruz kalamazlar 3)Preoperatif hazırlık ve detaylara dikkat edilmesi çok önemlidir; bunlar eksik olduğunda acil cerrahide olduğu gibi risk önemli ölçüde artar 4) Yaşlılarda elektif cerrahi sonuçları iyidir ve ileri yaş olanlara karşı önyargıyı desteklemez 5)Yaşlılar komplikasyonları kötü tolore ettiği için intraoperatif ve perioperatif olarak detaylara dikkat edilmesi büyük fayda sağlar. Yaşlılarda kardiyovasküler cerrahiden en iyi fayda elde edebilmek için en uygun yolu belirlemeyi amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Kardiyopulmoner by Pass, Yaşlılar, Prensipler, Nörolojik Etkiler, Renal Etkiler, Hematolojik Etkiler, Gastrointestinal Etkiler, Solunumsal Etkiler, Kardiyak Etkiler, Hormonal Etkiler, Mortalite, Medikasyon.

Cardiovascular Surgery in the Elderly

Abstract

The incidence of cardiovascular surgery-related diseases (atherosclerosis, degenerative valve diseases, dysrhythmias, etc.) increases with age. Some principles should be considered in the evaluation of cardiovascular diseases in the elderly; 1) The clinical presentation of surgical problems in the elderly may differ from the general population. This situation causes delay in diagnosis 2) Seniors handle stress well, but cannot be stressed due to lack of reserves 3) Preoperative preparation and attention to detail are essential; when these are missing, the risk

increases significantly, as in emergency surgery 4) Elective surgery results in the elderly are good and does not support prejudice against elderly people We aimed to determine the most appropriate way to get the best benefit from cardiovascular surgery in the elderly.

Keywords: Cardiopulmonary Bypass, the Elderly, Principles, Neurological Effects, Renal Effects, Hematological Effects, Gastrointestinal Effects, Respiratory Effects, Cardiac Effects, Hormonal Effects, Mortality, Medication.

Makale id= 83

Sözlü Sunum

Yeni Hipotiroidi Tanısı Alan Olgularda Sinir İleti Çalışmaları ve Ultrasonografik Olarak Median Sinir Kesit Alanlarının Ölçümü

Uzman Aydın Talip Yıldoğan[1] , Uzman Hasan Kara[2] , Uzman Abdullah Erdem Akkulak[3] , Uzman Cem Onur Kıraç[4] , Doç.Dr. Süleyman Baldane[5] , Doç.Dr. İlknur Albayrak Gezer[6] , Prof.Dr. Recep Aygül[7] , Uzman Gözde Öngün[8] , Uzman Fettah Eren[9]

[1]Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Gaziantep
[2]Horasan Devlet Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Kliniği, Erzurum
[3]Harakani Devlet Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Kliniği, Kars
[4]Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Endokrinoloji Kliniği
[5]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Endokrinoloji Kliniği, Konya
[6]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Kliniği, Konya
[7]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Konya
[8]Muş Devlet Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Muş
[9]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Konya
*Corresponding author: Aydın Talip Yıldoğan

Özet

Amaç: Çalışmamızda yeni tanı almış hipotiroidi hastalarında karpal tünel sendromu (KTS) ve polinöropati (PNP) sıklığının belirlenmesi, bu parametrelerin median sinir kesit alanı ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya 35 yeni tanı hipotiroidi hastası ve benzer yaş-cinsiyette 35 kontrol hastası alındı. KTS ve PNP yapabilecek hastalık öyküsü olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Bilateral kayıtlanan SİÇ, 20 Hz-10 kHz filtre ayarı, 50 ms analiz zamanı kullanılarak yapıldı. Median sinir kesit alan ölçümü prob karpal tünelin giriş kısmında ve aksiyal pozisyondayken hiperekoik epinörium dışarıda kalacak şekilde yapıldı. Median sinir kesit alanlarının elektrofizyolojik parametrelerle ilişkisi incelendi. Bulgular: Çalışmada 30 (%85,7) kadın ve 5 (%14,3) erkek hasta vardı. Hastaların 8 (%22,9)'inde elektrofizyolojik olarak KTS belirlendi. Kontrol grubunda ise KTS saptanmadı ($p < 0,001$). Hastalarda polinöropatiyi destekleyecek anlamlı elektrofizyolojik bulgu saptanmadı. Median sinir kesit alanları hasta grubunda daha yüksekti. Ancak bulgular istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0,05$). Vücut kitle indeksi (VKİ) ve sağ median ultrasonografik sinir kesit alanı (USKA) arasında ($p=0,001$, $r=0,378$); VKİ ve sol median USKA arasında ($p=0,002$, $r=0,363$) pozitif korelasyon belirlendi. Sonuç: Çalışmamız yeni tanı hipotiroidi hastalarında yüksek oranda KTS varlığını ortaya koyarken, anlamlı bir PNP gelişmediğini desteklemektedir. Sinir kesit alanları ile VKİ arasında ise anlamlı pozitif korelasyon saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sinir İletimi, Hipotiroidi, Nöropati, Ultrasonografi

Nerve Conduction Studies and Measurement of Median Nerve Section Areas With Ultrasonography in Patients With New Diagnosis of Hypothyroidia

Abstract

Objective: Our study was aimed to determine the incidence of carpal tunnel syndrome (CTS) and polyneuropathy (PNP) in newly diagnosed hypothyroid patients and to examine the relationship between these parameters and the median nerve cross-sectional area. Method: This study had included 35 newly diagnosed hypothyroid patients and 35 control patients of similar age and gender. Patients with a history of disease that could have CTS and PNP were not included in the study. Bilaterally recorded Nerve Conduction Study (NCS) was performed with 20 Hz-10 kHz filter and 50 ms analysis time. Median nerve cross-sectional area was measured with the probe at the entrance of the carpal tunnel when it's in the axial position, leaving the hyperechoic epineurium outside. The relationship between median nerve cross-sectional areas and electrophysiological parameters was examined. Results: 30 (85.7%) female and 5 (14.3%) male patients are included in this study. 8 (22.9%) of patients were diagnosed electrophysiologically CTS but there was no CTS diagnosis in the control group ($p < 0.001$). No significant electrophysiological finding was detected to support the PNP in the patients. Median nerve cross-sectional areas were higher in the patient group compared to the control group. However, the findings were not statistically significant ($p > 0.05$). A positive correlation was determined between body mass index (BMI) and ultrasonographic cross-sectional area of the right median nerve ($p = 0.001$, $r = 0.378$); between BMI and ultrasonographic cross-sectional area of the left median nerve. ($p = 0.002$, $r = 0.363$). Conclusion: Our study supports the high rate of CTS in newly diagnosed hypothyroid patients yet not a significant PNP presence. A significant positive correlation was found between nerve cross-sectional areas and BMI.

Keywords: Nerve Conduction, Hypothyroidism, Neuropathy, Ultrasonography

Makale id= 80

Sözlü Sunum

Yenidoğan Döneminde Saptanan Hidronefroz Olgularının Takip Sonuçları

Uzman Mehtap Çelakıl[1]

[1]Hatay Devlet Hastanesi
*Corresponding author: Mehtap Çelakıl

Özet

Giriş Sağlık kurum ve kuruluşlarına erişimin kolaylaşması ve antenatal ultrasonografinin yaygın kullanımı sonucunda yenidoğan döneminde hidronefroz görülme sıklığı artmaktadır ve büyük çoğunluğu hayatın ilk bir yılında gerilemektedir. Doğum sonrası yapılan gereksiz ultrasonografi istemleri de bu sıklık artışında önemli bir rol oynamaktadır. Çalışmamızdaki amaç yenidoğan döneminde saptanan hidronefroz olgularının 15 aylık takip sonuçlarını paylaşmaktır. Gereç-yöntem Çocuk nefroloji polikliniğimize yenidoğan döneminde hidronefroz saptanması üzerine yönlendirilip 15 ay boyunca takiplere düzenli gelen 347 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular Toplam 347 hasta(e/k:270/77) dahil edildi.167(%48.1)hasta antenatal tanı almışken,180(%51.9) hastada başka nedenlerle çekilen ultrasonografide hidronefroz saptanmıştı. Akraba evliliği öyküsü olan hasta sayısı 190(%54.7), preterm doğum 82(%23.6), en az bir kardeşte böbrek anomalisi 92(%26.5) idi. 218(%62.8) hastada hidronefroz sol tarafta iken, 73(%21.1) hastada sağda,56(%16.1) hastada ise bilateraldi. Hidronefroz derecesi 247(%71.2)hastada hafif,67(%19.3) hastada orta,33(%9.5) hastada ağırdı. Ağır hidronefrozlu 33 hastanın 18'inde nonobstruktif dilatasyon saptanırken, 12'sinde obstruktif üropati (10 ureteropelvik darlık,2 ureterovezikal darlık), 3'ünde vezikoüretral reflü(2 hasta bilateral evre 4,1 hasta evre 3) saptandı. Orta deredece hidronefrozu olan 67 hastanın 54'ünde nonobstruktif dilatasyon, 9'unda VUR, 4'ünde obstruktif üropati(2 puv, 2 up darlık) vardı. Tanı sırasında hafif hidronefroz olup takipte hidronefrozda artış nedeniyle MAG 3 ve VCUG çekilen 37 hastanın ise 25'inde nonobstruktif dilatasyon, 7'sinde UP darlık 3'ünde VUR (2 hasta evre 2, 1 hasta evre 1),2'sinde inkomplet PUV saptandı. Bir yaşına geldiğinde 294(%84.7) hastada spontan gerileme görüldü. Bu hastaların 210'u tanı anında hafif hidronefrozu olan hastalardı. Son kontrolde bilateral evre 4 VUR olan kız hastada kronik böbrek hastalığı (evre 2)gelişti. Sonuç Antenatal hidronefroz sık görülen bir böbrek problemi olsa da ilk 1 yaş spontan gerileme olasılığı yüksektir. Hafif olguların pediatri uzmanları tarafından izlenmesi, ilerleyici ve orta-ağır hidronefrozu olan hastaların çocuk nefroloji uzmanına yönlendirilmesi ilerleyici böbrek hasarının ve kronik böbrek hastalığı gelişiminin önlenmesi açısından son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hidronefroz, Spontan Düzelme, Antenatal Tanı

Follow-Up Results of Hydronephosis Cases Determined in the Newborn Period

Abstract

Introduction As a result of the ease of access to health institutions and organizations and the widespread use of antenatal ultrasonography, the frequency of hydronephrosis in the neonatal period increases and most of them regress in the first year of life. Unnecessary ultrasonography requests after birth also play an important role in this increase in frequency. The aim of our study is to share the 15-month follow-up results of hydronephrosis cases detected in the neonatal period. Material-methods 347 patients who were referred to pediatric nephrology clinic due to the detection of hydronephrosis in the neonatal period and followed up regularly for 15 months were evaluated retrospectively. Results A total of 347 patients (m /f: 270/77) were included.167 (48.1%) patients were diagnosed antenatally, and hydronephrosis was detected in 180 (51.9%) patients on ultrasonography performed for other reasons. The number of patients with a consanguineous marriage history was 190 (54.7%), preterm birth 82 (23.6%), and at least one sibling had a renal anomaly 92 (26.5%). Hydronephrosis was on the left side in 218 (62.8%) patients, on the right in 73 (21.1%) patients, and bilateral in 56 (16.1%) patients. The degree of hydronephrosis was mild in 247 (71.2%) patients, moderate in 67 (19.3%) patients, and severe in 33 (9.5%) patients. Nonobstructive dilatation was detected in 18 of 33 patients with severe hydronephrosis, obstructive uropathy (10 ureteropelvic stenosis, 2 ureterovesical stenosis), 3 vesicourethral reflux (2 patients bilateral stage 4.1 patient stage 3) were detected. Of 67 patients with moderate hydronephrosis, 54 had nonobstructive dilatation, 9 had VUR, 4 had obstructive uropathy (2 puv, 2 up stenosis). Of 37 patients who had mild hydronephrosis at the time of diagnosis and had MAG 3 and VCUG due to increased hydronephrosis during follow-up, 25 had nonobstructive dilatation, 7 had UP stenosis, 3 had VUR (2 patients were stage 2, 1 patient was stage 1), and 2 had incomplete PUV . When she/he was one year old, spontaneous regression was observed in 294 (84.7%) patients. 210 of these patients were mild hydronephrosis at the time of diagnosis. Chronic kidney disease (stage 2) developed in a female patient with bilateral stage 4 VUR at the last visit. Conclusion Although antenatal hydronephrosis is a common kidney problem, the first year of age is likely to regress spontaneously. Monitoring of mild cases by pediatricians and referral of patients with progressive and moderate to severe hydronephrosis to a pediatric nephrologist are extremely important in terms of preventing progressive kidney damage and the development of chronic kidney disease.

Keywords: Hydonephrosis,spontan Remission, Antenatal Diagnosis

Makale id= 159

Sözlü Sunum

Yenidoğan İşitme Taramasında Audıotory Braınstem Response(Abr) Sonuçlarımız

Uzman Kemal Koray Bal[1]

[1]Adana Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ : Bebeklerde işitme kaybında erken tanı ve tedavi, konuşma ve dil gelişiminin oluşması ve doğru gelişmesi açısından önemlidir. Sağlıklı yenidoğanlarda konjenital işitme kaybı oranı %0.1-0.6 arasında değişmektedir . Biz 2019 yılından bu yana ülkemizde OAE ‘ nin yerini alan ABR testindeki sonuçları tespit etmeyi amaçladık . MATERYAL VE METOD : 01.06.2020 – 01.08.2020 tarihleri arasında Adana Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi KBB Kliniği’nde ABR yapılan 895 yenidoğan hasta çalışmaya dahil edilmiştir.Hastaların cinsiyet,yaş,ilk test,ikinci test,sağ kulak,sol kulak gibi bilgileri kayıt altına alınıp , retrospektif olarak dosyalardan taranmıştır. BULGULAR : Çalışmamızda ABR yapılan 895 yenidoğan bulunmakta olup 494 ‘ ü (55,2%) kız , 401 ‘ i (44,8%) erkekti.692 (77,3%) yenidoğan ilk testten bilateral olarak geçmiştir.203(22,7%) yenidoğan ilk testten kalmıştır. SONUÇ : İşitme kaybı erken dönemde saptanıp , tedavi ve rehabilitasyon açısından zaman kaybedilmemelidir . Tarama ABR güvenilir bir testtir .

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan , İşitme , İşitme Kaybı

Auditory Brainstem Response (Abr) Results in Newborn Hearing Screening

Abstract

OBJECTIVES : Early diagnosis and treatment of hearing loss in babies is important for the formation and correct development of speech and language. Congenital hearing loss in healthy newborns varies between 0.1-0.6%. We aimed to determine the results in the ABR test, which has replaced OAE in our country since 2019. MATERIALS AND METHODS : 895 newborn patients who underwent ABR at Adana City Training and Research Hospital ENT Clinic between 01.06.2020 - 01.08.2020 were included in the study. It was scanned retrospectively from the files. RESULTS : In our study, there were 895 newborns who underwent ABR, 494 (55.2%) were girls and 401 (44.8%) were boys.692 (77.3%) newborns passed the first test bilaterally.203 (22.7%) the newborn failed the first test.

CONCLUSION: Hearing loss should be detected in the early period and time should not be wasted in terms of treatment and rehabilitation. Screening ABR is a reliable test.

Keywords: Newborn , Hearing , Hearing Loss

Makale id= 69

Sözlü Sunum

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Covid-19 Hastalarının Değerlendirilmesi

Dr. Eren Yıldız[1]

[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Çin'in Wuhan şehrinde 2019 Aralık ayında, pnömoni vakaları ile seyreden yeni bir koronavirüs tanımlandı. Şubat 2020'de Dünya Sağlık Örgütü, bu yeni tip korona virüsün yapmış olduğu hastalığın adını 2019 koronavirüs hastalığı anlamına gelen COVID-19 olarak belirledi. COVID-19 hastalığı genellikle erişkinlerde daha ağır seyretmekte olup çocuklarda klinik daha hafif seyretmektedir. Görülme sıklığı da yetişkinlerden daha az olsa da her yaştan çocuk COVID-19 hastalığına yakalanabilir. Yenidoğanlarda COVID-19 ile ilgili yapılan çalışmalar asemptomatik bir seyrin olabileceği gibi ciddi solunum sıkıntısı olan hastaların da olabileceğini göstermiştir. Ateş, hipoksemi, öksürük ve takipne gibi semptomlar görülebilmektedir. Çalışmamızda kliniğimizde yatarak takip edilen COVID-19 tanılı yenidoğan hastaların bulgularını sunmayı ve literatür eşliğinde tekrar değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Mart 2020- Ekim 2020 tarihleri arasında yenidoğan yoğun bakım ünitesinde COVID-19 tanısı ile izlenen hastalar incelendi. COVID-19 tanısı orofarengeal ve nazofarengeal sürüntü örnekleriyle alınan PCR pozitifliği ile koyuldu. Sonuç: Çalışma süresi içerisinde 4 hastamız olduğu görüldü. Tüm hastalarımızın başvuru şikayeti ateşti. Asemptomatik vaka yoktu. Diğer görülen semptomlar öksürük, burun akıntısı ve beslenme intoleransıydı. Hastaneye başvuru yaşları ortalama 15 gündü (11-20 gün). Hastalarımızın hepsi miadında doğmuştu, ek konjenital anomalileri bulunmamaktaydı. Dört olgu da toplum kaynaklıydı. Birinci olgumuzun yurtdışı teması vardı, diğer olgularda aile içi temas vardı. Hastalarımıza antiviral tedavi başlamadık. Bir olgumuza antibiyotik tedavisi başlandı. Olgularımızın tamamının akut fazları negatifti, iki olgumuzda nötropeni saptandı. Dört olgumuzun da akciğer filmleri normal olarak değerlendirildi. Olgularda pnömoni gelişmedi. Hiçbirinin takviye oksijen ihtiyacı olmadı. Tartışma: Takip ettiğimiz hastaların ortak semptomu ateşti. Ateş çocuk serilerine benzer şekilde en sık görülen şikayettir. Literatürde diğer yenidoğan COVID-19 olgu sunumları ve kısa olgu serilerinin hepsinde olumlu sonuçlar alınmış olup, tedavi başarılı sonuçlanmıştır. Bizim vakalarımızda da herhangi morbidite ve mortalite yaşanmadı. Yenidoğanların olgunlaşmamış bağışıklık sistemi, onları COVID-19 hastalarında hastalık şiddeti ve mortalite için temel bir faktör olan sitokin fırtınasından koruyor olabilir. Yenidoğanlarda COVID-19 seyri ile ilgili daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Yenidoğan, Çocuk, Koronavirüs

Evaluation of Covid-19 Patients Followed in the Neonatal Intensive Care Unit

Abstract

Introduction: A new coronavirus with pneumonia cases was identified in Wuhan, China, in December 2019. In February 2020, the World Health Organization determined the name of the disease caused by this new type of corona virus as COVID-19, which means 2019 coronavirus disease. COVID-19 disease is generally more severe in adults and the clinical course is milder in children. Although the incidence is less than adults, children of all ages can get COVID-19 disease. Studies on COVID-19 in newborns have shown that there may be an asymptomatic course or patients with severe respiratory distress. Symptoms such as fever, hypoxemia, cough and tachypnea can be seen. In our study, we aimed to present the findings of newborn patients diagnosed with COVID-19 who were followed up in our clinic and to evaluate them in the light of the literature. Method: Patients who were followed up in the neonatal intensive care unit with the diagnosis of COVID-19 between March 2020 and October 2020 were examined. The diagnosis of COVID-19 was made with the PCR positivity obtained with oropharyngeal and nasopharyngeal swab samples. Results: It was observed that we had 4 patients during the study period. All of our patients had complaints of fever. There were no asymptomatic cases. Other symptoms seen were cough, discharge, and feeding intolerance. The average age of admission to the hospital was 15 days(11-20 days). All of our patients were term, there were no additional congenital anomalies. All four cases were community-acquired. Our first case had an international contact, the other cases had family contact. We did not start antiviral therapy for our patients. Antibiotic treatment was initiated in one of our patients. Acute phases of all our cases were negative, neutropenia was detected in two of our cases. Chest X-rays of all four patients were evaluated as normal. No pneumonia developed in the cases. None of them needed supplemental oxygen. Discussion: The common symptom of the patients we followed was fever. Similar to the children's series, fever was the most common complaint. Positive results were obtained in all other neonatal COVID-19 case reports and short case series in the literature, and the treatment was successful. There was no morbidity or mortality in our cases. The immature immune system of newborns may be protecting them from the cytokine storm, which is a key factor in disease severity and mortality in COVID-19 patients. More studies are needed on the course of COVID-19 in newborns

Keywords: Covıd-19, Newborn, Child, Coronavirus

Makale id= 5

Sözlü Sunum

Yetişkin Hastalarda Yabancı Cisim Yutulması

Dr. Serhan Yılmaz[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul

Özet

Amaç: Yabancı cisim yutulması en yaygın olarak çocuklarda (%80) meydana gelirken; yetişkinlerde (%20) görülür. Yabancı cisimler endoskopi ile başarılı bir şekilde çıkarılabilir veya mideye itilebilir. Gecikmiş müdahaleler çıkarılma olasılığını azaltır ve komplikasyon riskini artırır. Bu çalışmanın amacı yetişkinlerde yabancı cisim yutulmasının endoskopik yönetimi konusundaki deneyimimizi bildirmektedir. Gereç ve Yöntem: Ocak 2015-Eylül 2020 tarihleri arasında kliniğimizde yabancı cisim yutulması nedeniyle endoskopik tedavi gören yetişkin hastalar retrospektif incelendi. Demografik özellikler, şikayetler, radyolojik değerlendirme, endoskopik müdahaleler ve yutulan materyaller ile ilgili verileri kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 48 hasta dahil edildi. Ortalama yaş 43,06±16,66 idi. Hastaların %60.4 (n=29) kadın, %39.6 (n=19) erkek idi. Şikayetler; disfaji (n= 5, %10.4), karın ağrısı (n=4, % 8,3) boğaz ağrısı/takılma hissi (n=16, %76.8)idi, 25 hastanın (% 52) şikayeti yoktu. Tüm hastalara radyografik değerlendirmeleri yapıldı ve 10 hastada (% 20.9) yutulan materyal radyografilerde görüldü. 22 hastaya (% 45.8) bilgisayarlı tomografi taraması yapıldı ve 12 hastada (% 54.5), tarama nesneyi ortaya çıkardı. 27 hastada (%69.2) obje çıkarıldı, 12 (%30.8) hastada mideye itildi. Dokuz hastada (%18.8) yutulan nesne hiçbir yöntemle belirlenemedi. Toplu iğne en sık yutulan yabancı cisimdi (n=13, %27) ve yemek borusu en sık yerleşim yeri idi (n=30, %62.5). Yutulan nesne 13 hastada (%27.1) gıda, 35 hastada (%72.9) yabancı madde idi. Sonuç: Endoskopik tedavi, yutulan yabancı cisimleri çıkarmak için nispeten düşük komplikasyon ve ölüm oranları ile güvenli ve oldukça etkili bir prosedürdür. Komplikasyon riskini azaltmak için hızlı endoskopik müdahale sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Cisim, Özefagus, Endoskopi, Gastrointestinal Sistem

Foreign Body Ingestion in Adult Patients

Abstract

Purpose: While foreign body ingestion occurs most commonly in children (80%); can occur in adults (20%). Foreign bodies can be successfully removed by endoscopy or pushed into the stomach. Delayed interventions reduce the likelihood of removal and increase the risk of complications. The aim of this study is to report our experience in the endoscopic management of foreign body ingestion in adults. Method and material: Adult patients who received endoscopic treatment due to foreign body ingestion between January 2015 and September 2020 were retrospectively analyzed. Demographic data, complaints, radiological evaluation, endoscopic interventions, and ingested material were recorded Results: A total of 48 patients were included in the study. The mean age was 43.06 ± 16.66. 60.4% (n = 29) of the patients were female and 39.6% (n = 19) were male. Complaints were; dysphagia (n = 5, 10.4%), abdominal pain (n = 4, 8.3%) and sore throat / snagging (n = 16, 76.8%), 25 patients (52%) had no complaints. Radiographic evaluations were made in all patients and ingested material was seen on radiographs in 10 patients (20.9%). 22 patients (45.8%) underwent computed tomography scanning, and in 12 patients (54.5%), the scan revealed the object. The object was removed in 27 patients (69.2%), and pushed into the stomach in 12 (30.8%) patients. In nine patients (18.8%), the object ingested could not be detected by any method. The pin was the most commonly swallowed foreign body (n = 13, 27%) and the esophagus was the most common location (n = 30, 62.5%). The object ingested was food in 13 patients (27.1%) and foreign matter in 35 patients (72.9%). Conclusion: Endoscopic treatment is a safe and highly effective procedure for removing swallowed foreign bodies, with relatively low complication and mortality rates. Rapid endoscopic intervention should be provided to reduce the risk of complications.

Keywords: Foreign Body, Esophagus, Endoscopy, Gastrointestinal System

Makale id= 279

Sözlü Sunum

Yılan Isırması Sonrası Gelişen İskemik Strok Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Işık[1]

[1]Binali Yıldırm Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Yılan ısırmalarında yılanın türüne ve venomun miktarına bağlı olarak ödem ve yumuşak doku nekrozundan sistemik ve nörolojik bozukluklara kadar değişen bulgular ortaya çıkabilmektedir. Olgu: 63yaşında kadın hasta ve yakınları bahçelerine çalışmak için gitmişler. Hasta otların arasında el arabası ile ilerlerken sağ ayak dorsal yüzden ısırılmış. Hasta yılanı görse de, hızla kaçtığı için tarifleyemiyordu. Yakınları yara bölgesini sıkıp hastayı eve götürmüşler. Evde hastanın şiddetli ağrısı ve yara yerinde ödemi olmuş. Birkaç saat sonra hastanın yara yerinde hissizlik, aynı taraf kol ve bacağında güçsüzlük şikayetleri de başlamış. Zamanla hasta yürüyemez hale gelip konuşma bozukluğu da oluşunca hasta merkezimize getirilmiş. Strok gelişimi için herhangi bir risk faktörü ve komorbiditesi olmayan hastanın muayenesinde sağ kol ve bacakta 4/5 oranında kas gücü mevcuttu. Kan parametreleri normaldi. Gerekli tedavileri ve yara bakımı yapılan hastanın takipleri sırasında yara bölgesindeki ödemi arttı ve yara çevresinde kızarıklık ve büller oluştu. Dizartrisi düzelse de güç kaybı düzelmeyen hastaya manyetik rezonans görüntüleme düzenlendi. Akut laküner enfarktlarının mevcut olduğu görülen hasta konsültasyonun ardından nöroloji servisine interne edildi. Tartışma: Yılan venomu kompleks bir toksin karışımıdır. Felç ve kas paralizisini içeren nörolojik koplikasyonlar venomun toksik etkileri ile ilişkilidir. Metalloproteinaz, serin proteaz ve C type leptinler koagülasyon kaskadında antikoagülan, prokoagülan veya her ikisi birlikte şeklinde etki gösterebilirler. Sonuçta iskemik veya hemorajik bir strok ortaya çıkabilmektedir. Elipida yılan venomu fosfolipaz gibi enzimlerden zengindir ve bunlar presinaptik ve postsinbaptik transmisyonu engelleyen nörotoksinlerdir. Venomdaki enzim içeriğine bağlı olarak prokoagülan veya antikoagülan aktivite belirgin olur. Sonuç: Strok yılan ısırmasının nadir de olsa mortal seyreden bir komplikasyonu olup gözden kaçırılmamalıdır ve antivenom serum tedavisi ne kadar erken başlanırsa nörolojik komplikasyonların o kadar az olacağını gösteren çalışmalar unutulmamalıdır. Kaynaklar: 1-Neurological complications of venomous snake bites a review. Del Brutto OH, et al. Acta Neurol Scand. 2012. PIMD: 21999367 Review.

Anahtar Kelimeler: Yılan Isırması, Stroke, Venom

Makale id= 8

Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Takibinde Yeşil İdrarı Olan Olguya Yaklaşım

Dr. Öğretim Üyesi Hafize Kızılkaya[1]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi

Özet

Propofol anestezi indüksiyonu ve idamesinde kullanılmakla birlikte yoğun bakım ünitelerinde sürekli sedasyon sağlamak amacıyla kullanılan kısa etkili bir sedatif ve hipnotik ajandır. Propofolün kullanımında sık karşılaşılan hipotansiyon, apne ve miyoklonus gibi yan etkileri yanında idrarda yeşil renk değişikliği gibi nadir yan etkisi de bulunmaktadır. Böbreklerden atılan ve "quinol" olarak bilinen bu propofol metabolitleri yeşil idrarın ana nedeni olabilir. Bu bildiride kolanjite bağlı septik şok nedeniyle yoğun bakımda ünitesinde takipliyken sedasyon amacıyla propofol infüzyonu yapılan ve buna bağlı yeşil idrar gelişen bir olgu sunulmuştur. Olguda propofol metaboliti olan "quinol" ün yeşil idrarın ana nedeni olabileceği düşünülmüştür. Bu sunum ile propofolün, klinisyenlerin tedirgin olabileceği ve nedenini saptamak amacıyla ileri tetkik harcamalara neden olabilecek, nadir görülen ve benign karakterli bir yan etkisi olan yeşil idrar görünümünü alabileceği belirtilmiştir. Özellikle pandemi döneminde dünya ülkelerinde ekonominin büyük oranda sağlık üzerine yoğunlaştığı bu dönemde, klinisyenlerin endişelenmemeleri gerektiği vurgulanmak istenmiştir. Bu benign yan etkiyi araştırmak amaçlı gereksiz tahlil ve tetkikler için harcamaların yapılmaması ve zaman kaybedilmemesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil İdrar, Propofol, Quinol

Approach to a Case With Green Urine Following Intensive Care

Abstract

Propofol is a short-ingative and hypnotic agent used for anaesthesia induction and maintenance, but is used to provide continuous sedation in intensive care units. Propofol is a short-ingative and hypnotic agent used for anaesthesia induction and maintenance, as well as for continuous sedation in intensive care units. These propofol metabolites, which are excrete from the kidneys and known as "quinol", may be the main cause of green urine. In this statement, a case of propofol infusion for sedation purposes and related green urine was developed while being followed

up in intensive care unit due to septic shock due to chonjite. In this case, it was thought that "quinol", a propofol metabolite, may be the main cause of green urine. With this presentation, it is stated that propofol can take the appearance of green urine, a rare and benign side effect that clinicians may be agitated and may cause further examination expenses in order to determine the cause. Especially during the pandemia period, when the economy in the world is largely concentrated on health, clinicians should not worry. It is important to avoid spending and waste time on unnecessary tests and examinations to investigate this benign side effect.

Keywords: Green Urine, Propofol, Quinol

Makale id= 192

Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Ünitesinde Hasta Yakını Bilgilendirme ve Pandeminin Etkileri

Dr. Ufuk Demir[1]

[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Yoğun bakım üniteleri; tıbbi durumu ağır olan hastaların tedavisinin ve bakımının sürdürüldüğü, hastanenin en karmaşık biyomedikal cihazlarının bulunduğu, ileri teknoloji, bilgi ve performans gerektiren bölümleridir. Çeşitli nedenlerle yoğun bakımlarda hasta hizmetleri, hasta yakını olmaksızın sürdürülür. Ancak bilimsel literatür, yoğun bakım takibi süresince hasta ve hasta yakını görüşmelerinin bir çok olumlu etkisini göstermiştir. Üstelik yoğun bakım sürecinin sadece hastaları değil hasta yakınlarını da etkilediği görülmüştür. Bu yüzden yoğun bakım ünitelerinde belirli rutinlerle hasta ziyareti yapılmaktadır. Covid-19 salgınının ilk haftalarından itibaren birçok ülkede hasta yakınlarının; kendi hastalarını, diğer hastaları veya sağlık çalışanlarını enfekte etmesinden korumak için sadece Covid-19 yoğun bakım ünitelerinde değil tüm yoğun bakım ünitelerinde hasta ziyaretleri yasaklandı. En yakın akrabalarına bilgi güncellemeleri artık hasta başında ve hekim ile yüzyüze değil; telefon, internet araması veya video bağlantısı gibi alternatif yöntemler kullanılarak verilmektedir. Bazı yoğun bakım ünitelerinde hastaların ölüm haberleri bile sadece telefonla verilmektedir. Yoğun bakım ünitesi personeli ile hastaların aileleri arasındaki iletişim kritik bakım tıbbında çok önemlidir birçok çalışma, bakım verenler ile iletişimin, bakımın en çok değer verilen yönlerinden biri olduğunu ve hastanın vefat etmesi durumunda bile aile üyelerinin deneyimlerini olumlu etkilediğini göstermiştir. COVID-19 salgını, dünya genelinde "telesağlık" platformlarının kullanımının artmasına ve zorunlu olarak benimsenmesine neden olmuştur. Çeşitli video konferans yöntemleriyle iletişim; yoğun bakımda, yaşam sonu bakımı sırasında ve iyileşme süresince yatak başında sanal aile varlığını mümkün kılmak için bir yöntem olarak kullanılmaktadır. Bir telefon görüşmesi, bir video görüşmesi, bir e-posta, bir yazılı hikaye çok yardımcı olmasına rağmen, izolasyonun yasakladığı fiziksel temasın yerini alamayacaktır. Kritik bakım ünitelerinde esnek, açık veya bireyselleştirilmiş ziyaretin faydalarını öven son 30 yılda yapılan tüm araştırmalara rağmen, bu konu hakkında hala çok tartışma mevcuttur. Belki de hastaların ihtiyacı olduğu desteği bazen sadece aileleri veya sevdikleri sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım, Hasta Yakını, Bilgilendirme, Telesağlık, Covid-19

Makale id= 248

Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Ünitesindeki Covıd-19 Tanılı Geriatrik Hastaların Komorbidite ve Mortalitenin Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Ömer Zühtü Yöndem[1]

[1]lokman hekim üniversitesi sağlık uygulama araştırma merkezi
*Corresponding author: ömer zühtü

Özet

GİRİŞ / AMAÇ: Covid-19 Sars-Cov-2 virüsünün respiratuar ve diğer organ yetmezliklerine neden olan ve hastaların %5'inde yoğun bakım yatışı gerektiren bir hastalıktır. Geriatrik hastalar, şiddetli Covid-19 enfeksiyonuna daha duyarlı olup, hastaların kliniği daha mortal seyretmektedir. Biz bu çalışmada 70 yaş üstü covid 19 tanısı alan hastaların komorbidite ve mortalitelerini araştırmayı amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEM: 23 Mart- 20 kasım 2020 tarihleri arasında YBÜ'ye kabul edilen hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. BULGULAR: Ortalama yaş 80.5 idi (% 63 erkek). En sık görülen semptom dispne (%96,3) ve en sık görülen komorbidite hipertansiyondu (% 77,8).YBÜ kabulündeki Ortalama Akut Fizyoloji ve Kronik Sağlık Değerlendirme Sistemi (APACHE II) skoru 27,8 idi. 26 hasta da (%96,3) pnömoni bulguları ve 22 hastada septik şok mevcut idi. On üç hastaya (%48,1) düşük akışlı oksijen, 7'sine noninvaziv mekanik ventilasyon (% 25,9) ve 24'üne (% 88,9) invaziv mekanik ventilasyon tedavisi uygulandı. Yirmiüç hasta (% 85,2) vazopresör tedavi aldı ve 3 (%11,1) hastaya akut böbrek hasarı nedeniyle renal replasman tedavisi uygulandı. YBÜ mortalite oranı % 85.2 idi. TARTIŞMA/SONUÇ: COVID-19 hastalığına bağlı yoğun bakımda takip edilen hasta sayısı olarak erkek cinsiyet halen kadın cinsiyete göre yüksek olduğu ve YBÜ sindeki mortalite oranı, APACHE II skoruna göre beklenen mortalite oranından daha yüksek olduğu dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid 17, Geriatri, Yoğun Bakım

Makale id= 214

Sözlü Sunum

"izole Oligohidroamniyotik Gebelere Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanlarının Yaklaşımının Değerlendirilmesi: Bir Anket Çalışması"

Dr. Emre Destegül[1]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Emre

Özet

Amaç: İzole oligohidramniotik gebelerin yönetimi hala kesinlik kazanmamıştır. Biz bu çalışmada kadın hastalıkları ve doğum uzmanlarının bu gebelerin yönetimindeki fikir ve davranışlarını araştırmayı hedefledik. Materyal Metod: Anket formu mail yoluyla katılımcılara ulaştırılarak anket gerçekleştirildi. İzole oligohidramniotik gebeler; hipertansiyon, intrauterin büyüme kısıtlılığı, trombofili, preeklampsi, diyabet ve kromozomal / yapısal anormallikleri olmayan, dört kadran amniotik sıvı indeksi <5 cm. olarak ölçülen hastalar olarak kabul edildi. Bulgular: Toplam ankete katılan hekim sayısı 150 idi. Katılımcıların %50.7'si erkek, %49.3'ü kadındı. Ankete cevap veren katılımcıların görev yerlerine bakıldığında sıklık sırasına göre; eğitim araştırma hastanesi, devlet hastanesi, özel hastane, özel muayenehane, üniversite hastanesi ve diğer olarak sıralanmaktaydı (sırasıyla; %50, %18.1, %13.9, %9.7, %6.6 ve %1.7). Katılımcıların %91.2'si izole oligohidramniosun en az bir perinatal kötü sonuçla ilişkili (sezaryen doğum, anormal fetal kalp atımı, intrauterin fetal kayıp, neonatal yoğun bakıma yatış, düşük APGAR skoru, mekonyum varlığı,) olduğunu düşünmekteydi. Fakat buna rağmen %61.6'sı doğum indüksiyonunun perinatal mortaliteyi azalttığını düşünürken %38.4'ü perinatal mortaliteyi azaltmadığını düşünmekteydi. 40. Gebelik haftasında ise katılımcıların %93.2'si indüksiyon gerektiği kanaatindeydi. Katılımcılara haftası ile uyumlu gelişim gösteren ve antenatal testleri normal olan izole oligohidramniosu olan gebede doğum indüksiyonu için bekleyeceğiniz en geç hafta ne olur diye sorulduğunda da cevaplar sıklık sırasına göre; 37, 39, 40, 38, 34,35 36. Haftalar oldu (%27.4, %26, %17.8, %16.4, %8.2, %1, %1, %1). Katılımcıların %1.2'si ise sadece bu endikasyonla indüksiyon başlamayacağını belirtti. Sonuç: Ankete verilen cevapların genel dağılımına baktığımızda, literatür ile benzer şekilde izole oligohidramniosun yönetimi konusunda kesin bir fikir birliği olmadığı görülmektedir. Özellikle son yıllarda yapılan derlemelerde izole oligohidramniosun kötü perinatal souçlar ile ilişkili olabileceği daha ön plana çıkmıştır. Kadın hastalıkları ve doğum hekimliği cemiyetlerinin de bu bilgileri de dikkate alarak izole oligohidramniosun yönetimi konusunda hekimlere rehberlik edecek daha net bilgiler içeren kılavuzlar geliştirmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: İzole Oligohidramnios, Kadın Hastalıkları ve Doğum, Oligohidramnios

Evaluation of Obstetricians and Gynecologists Approach to Isolated Oligohydroamniotic Pregnants: A Survey Study.

Abstract

Aim: Optimal management of isolated oligohydramnios (IO) is still debatable. In this study, we aimed to investigate the approach of gynecologists and obstetricians in IO. Methods: The survey was conducted via e-mail. IO was defined as; patients whom had four quadrant amniotic fluid <5 cm. and without hypertension, intrauterine growth restriction, thrombophilia, preeclampsia, diabetes and chromosomal / structural abnormalities. Results: 150 physicians participated in this survey. 50.7% of the participants were men, 49.3% were women. Work places of participants were; training and research hospital, state hospital, private hospital, private clinic, university hospital and others (respectively; %50, %18.1, %13.9, %9.7, %6.6 ve %1.7). 91.2% of the participants thought, isolated oligohydramnios is associated with at least one poor perinatal outcome (ceserean delivery, low APGAR score, abnormal fetal heartbeat, intrauterine fetal loss, presence of meconium, neonatal intensive care unit admission.). 61.6% of participant thought that labor induction reduces perinatal mortality, while 38.4% thought that it does not. At the 40th week of pregnancy, 93.2% of the participants thought that induction is required. When the participants were asked which week they wait untill for labor induction, whose antenatal tests are normal; the answers were in order of frequency; 37th, 39th, 40th, 38th, 34th, 35th and 36th weeks (respectively; 27.4%, 26%, 17.8%, 16.4%, 8.2%, 1%, 1%, 1%). 1.2% of the participants stated that they would not give an induction only with this indication. Conclusion: General distribution of the answers to the questionnaire showed, that there is no definite consensus on the management of IO similar to the literature. Especially in the reviews made in recent years, it has become more prominent that IO may be associated with poor perinatal outcomes. We think that gynecology and obstetrics societies should develop guidelines with clearer information to guide physicians on the management of IO.

Keywords: Isolated Oligohydramnios, Obstetricians and Gynecologists, Oligohydramnios

Makale id= 127

Sözlü Sunum

"müziğini Seç Harekete Geç" Projesi

Dr. Ayşegül Açıkgöz[1] , Uzman Bükre Çıkman[1] , Esra Kocamış Baş[1]

[1]Çankırı İl Sağlık Müdürlüğü, Halk Sağlığı Hizmetleri Birimi

Özet

Amaç: Günümüzde çocuklar daha az hareketlidir. Projemizin amacı; ilk ve ortaokul öğrencilerinin dış ortamda oyun oynama, spor yapma durumunu incelemek ve teneffüs saatlerinin açık alanda daha faal kullanılmasını arttırmaktır. Yöntem: Projemiz Çankırı ilinde 2019 yılında başlatılan gözleme dayalı bir çalışmadır. Valilik oluru alınarak, İl Milli Eğitim ve İl Sağlık Müdürlüğü düzeylerinde proje tanıtımı yapılmıştır. 123 ilk ve ortaokuldan projede devamlılığı sağlayabilecek 13 okul seçilmiş dokuz tanesi projeye katılmayı kabul etmiştir. Projemizin hedefi; çocukların hava koşulları gözetilerek her ders gününün ilk teneffüsünde, düzenli olarak gönüllü öğretmenler eşliğinde, uygun müzik ve basit spor hareketlerinden oluşan bir koreografi kullanılarak tüm öğrencilerin katılımıyla dış ortamda vakit geçirmeleri ve hareketliliklerinin arttırılmasıdır. İlkokulların beden eğitimi dersleri branş öğretmeni olmadığından sınıf öğretmenleri tarafından değerlendirilmektedir. Projeye alınan okullardan beden eğitimi öğretmeni olmayan okullara sosyal medya üzerinden destek sağlanarak ortak kullanım için bir sosyal medya adresi açılmıştır. Okullarda sınıf öğrencilerine farkındalıklarını arttırmak için hekim ve diyetisyen tarafından 'Sağlıklı Yaşam ve Beslenme' konulu eğitim verilmiştir. Bulgular: Okulların ilkokul kısımlarında yarım gün eğitim öğretim süresi olup 10 dk.'lık beş adet teneffüsleri vardır. 1-2-3. Sınıf öğrencilerinin müfredatında beş saat; 4. Sınıf öğrencilerin müfredatında iki saat beden eğitimi dersi bulunmaktadır. Ortaokulların ise iki saatten az olmamak üzere beden eğitimi dersleri vardır. Açılan sosyal medya hesabından branş öğretmeni olmayan okullara ilgili branç öğretmenleri tarafından kareografi desteği verilmiştir. Proje öncesi özellikle 1 ve 2. Sınıfların çok düşük olan aktif kullanılan teneffüs zamanı kontrollü olarak arttırılmıştır. Projenin devamlılığı sağlanınca tüm katılımcılar çalışmayı sahiplenmiştir. Eğitim ile desteklendiği için özellikle ilkokul yaş grubunda beslenmeye yönelik farkındalık oluştuğu gözlemlenmiştir. Sonuç: Çocukların katılımıyla gerçekleşen bu projenin devamlılığı gönüllük esasasında olmasından dolayı öğretmenlerin idari destek alması çok önemlidir. Beden dersi için branş öğretmeni olmaması gönüllülere artı bir görev oluşturmuş. Okullardan bahçe m²'si kapasitenin çok altında olan ve müzik alt yapısı olmayan okullar mevcuttur. Projenin bundan sonraki adımı ülke geneline adapte edilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Okulda Sağlıklı Yaşam, Okul Çağı Çocuk, Fiziksel Aktivite

"Choose Your Music, Take Action" Project

Abstract

Purpose: Children are less active today. The purpose of our project; To examine the situation of primary and secondary school students to play and do sports outdoors and to increase the more active use of break times in the open area. Method: Our project is an observational study initiated in 2019 in Çankırı. The project was promoted at the levels of Provincial National Education and Provincial Health Directorate with the approval of the Governorship. Of the 123 primary and secondary schools, 13 schools were selected that could ensure continuity in the project, and nine agreed to participate in the project. The goal of our project; Considering the weather conditions, children spend time outdoors with the participation of all students and increase their mobility by using a choreography consisting of appropriate music and simple sports movements, regularly accompanied by volunteer teachers, at the first break of each lesson day. Physical education classes of primary schools are evaluated by classroom teachers since there are no branch teachers. A social media address has been opened for common use by providing support through social media to schools that are included in the project, which are not physical education teachers. In order to increase the awareness of class students in schools, a training on "Healthy Living and Nutrition" was provided by physicians and dieticians. Findings: The primary school parts of the schools have half a day of education and five breaks of 10 minutes. 1-2-3. Five hours in the curriculum of grade students; There are two hours of physical education lessons in the curriculum of 4th grade students. Secondary schools have physical education classes for no less than two hours. From the social media account opened, choreography support was provided by the relevant branch teachers to the schools that did not have any branch teachers. Before the project, active breathing time, which was very low, especially in 1st and 2nd classes, was increased in a controlled manner. When the project's continuity was ensured, all participants embraced the work. Since it is supported by education, it has been observed that there is awareness about nutrition especially in the primary school age group. Conclusion: Since the continuity of this project with the participation of children is on a voluntary basis, it is very important for teachers to receive administrative support. Not having any branch teachers for the physical lesson created a plus task for the volunteers. Among the schools, there are schools with garden square meters far below the capacity and without music infrastructure. The next step of the project is to adapt to the country.

Keywords: Healthy Life At School, School Age Child, Physical Activity

Makale id= 173

Poster Sunum

Covıd - 19 ve İnme

Uzman Esma Kobak Tur[1]

[1]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği

Özet

Koronavirüs hastalığı 2019 (Covid-19) yeni tip koronavirüslerin neden olduğu, hastaneye yatırılan hastaların üçte birinde nörolojik belirtilerin görüldüğü bir hastalıktır. Covid-19 hastalarında yapılan geriye dönük çalışmalarda inme insidansı %2,5-6 arasında gösterilmiştir. İnme riski Covid-19' un şiddetine göre değişebilir. Erken vaka serileri, hafif hastalığı olanlarda riskin <%1 olduğunu, yoğun bakımda olan hastalar için riskin % 6 kadar yüksek olabileceğini göstermektedir. İnme geçiren Covid-19 hastalarında yüksek mortalite oranları (%38) bildirilmiştir. Akut inme, çoğu zaman Covid-19 belirtilerinin başlamasından bir ila üç hafta sonra ortaya çıkar, ancak çok az hastada hastaneye yatışa yol açan ilk bulgu olmuştur. Pandemi sürecinde; inme başvurularında belirgin azalma izlenmiş olup bunun muhtemel nedenleri arasında, özellikle yaşlı yetişkin hastalara uygulanan evde kalma dönemi ya da acil servis hizmelerinin Covid-19 hastalarının ihtiyaçları tarafından boğulması sayılabilir. Covid-19 hastalarında inme şiddeti tipik olarak en az orta düzeyde olmakla birlikte, hastaların %40,9 unda etyolojide büyük damar oklüzyonu bildirilmiştir. Hipoksemi iskemiyi şiddetlendirebilir ve ciddi Covid-19 infeksiyonu endotel hücre hasarını ve protrombotik koşulları tetikleyebilir. Endotel hücrelerinin anjiyotensin dönüştürücü enzim iki (ACE2) reseptörleri yoluyla doğrudan viral istilası, konakçı enflamatuar yanıt ile birlikte, Covid-19'un geniş bir klinik spektrumuna neden olabilir. İnme hastalarına zamanında tıbbi yardım verilmemesi ciddi sakatlıklara yol açabilir ve uzun süreli bakım ihtiyaçları nedeniyle potansiyel olarak sosyal ve ekonomik kayıplara neden olabilir. Bu nedenle, inme birimleri pandemik gerekliliklere göre düzenlenmelidir. Kriptojenik inme vakalarında tetikleyici olabileceğinden Covid-19 infeksiyonu etiyolojik incelemelerde yer almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, İnme, Koronavirüs

Covid - 19 and Stroke

Abstract

Coronavirus disease 2019 (Covid-19), caused by new types of coronaviruses, was with neurological symptoms in a third of hospitalized patients. In retrospective studies conducted in Covid-19 patients, stroke incidence was shown between 2.5 and 6%. Stroke risk might vary depending on the severity of Covid-19. Early case series showed that the risk is <1% for those with mild disease, while the risk was as high as 6 percent for intensive care patients. High mortality rates (38%) have been reported in Covid-19 patients with stroke. It was the first finding to lead to hospitalization in very few patients; however, acute stroke often occurs one to three weeks after the onset of covid-19 symptoms. During the pandemic, a significant decrease in stroke applications was observed. The possible causes of this include the stay-at-home period, especially for older adult patients, or the suffocation of emergency department services by the needs of Covid-19 patients. Although the severity of stroke is typically at least moderate in Covid-19 patients, large vascular occlusion has been reported in etiology in 40.9% of patients. Hypoxemia can exacerbate ischemia, and severe Covid-19 infection can trigger endothelial cell damage and prothrombotic conditions. Direct viral invasion of endothelial cells via the angiotensin-converting enzyme two (ACE2) receptors, along with host inflammatory response, can cause a broad clinical spectrum of Covid-19. Failure to provide timely medical attention to stroke patients can lead to serious disabilities and potentially lead to social and economic losses due to their long-term care needs. Therefore, stroke units should be regulated according to pandemic requirements. Covid-19 infection should be included in etiological examinations, as it can be a trigger in cryptogenic stroke cases.

Keywords: Covid-19, Stroke, Coronavirus

Makale id= 70

Poster Sunum

Covid -19 Pandemisi Döneminde Ameliyathane İşleyişi

Dr. Ayşe Yılmaz[1]

[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Covid -19 pandemisinde sağlık çalışanları hastanelerde yeni düzenlemeler yaptılar. Pandemi sürecinde ameliyathaneler hastanelerin en çok dikkat edilmesi gereken bölümlerden biri haline geldi. Pandemi hastanelerinde covid -19 olası ve kesin tanılı hastaların operasyonları için yapılması gereken hazırlıklar, her hastanenin fiziki şartları ve hizmet sunduğu bölümler standart olmadığı için farklılıklar gösterdi. Ayrılan bu ameliyathane de yapılması gerekenler çalışan herkesin periyodik pandemi konulu hizmet içi eğitim almaları, kişisel koruyucu ekipmanların temin ve takip edilmesi, işaret tabelaları ve bilgilendirme afişlerinin yerleştirilmesi, ameliyat odasında kullanılan cihazların üzerinin koruyucu şeffaf örtülerle kaplanması, ameliyathane odasında görevli personelin önceden belirlenmesi, iki ardışık ameliyat arasında oda temizliği için bir süre ayrılması ve ameliyatlarda öncelikle tek kullanımlık ürünler seçilmesi ve tekrar kullanılan her türlü malzemenin sterilizasyonunun uygun şekilde koruyucu ekipmanı giyinmiş kişilerce yapılmasıdır. Covid - 19 pandemisi bizlere hayatın ve hatta rutin uygulamaların bile her an değişebileceğini öğretti. Ameliyathane çalışanları olarak bu deneyimlerimizi olası başka durumlarda da kullanabileceğimizi düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Covid -19, Ameliyathane, Pandemi

Operation Room During Covid -19 Pandemic Period

Abstract

In the Covid -19 pandemic, healthcare professionals made new regulations in hospitals according to the pandemic. During the pandemic process, operating rooms have become one of the most important departments of hospitals. In pandemic hospitals, the preparations to be made for the operations of covid -19 possible and definite diagnosed patients differed because the physical conditions and the departments they served were not standard. What needs to be done in this allocated operating room is that every employee should receive in-service training

on periodic pandemics, provide and follow up personal protective equipment, place signboards and information posters, cover the devices used in the operating room with protective transparent covers, pre-determination of the staff in the operating room, Between two consecutive surgeries, a time should be allowed for room cleaning and to choose disposable products with priority in and to the operations sterilize all kinds of reused materials by people dressed in protective equipment. The Covid -19 pandemic taught us that life and even routine practices can change at any time. As operating room staff, we think that we can use these experiences in other possible situations.

Keywords: Covid -19, Operating Room, Pandemic

Makale id= 57

Poster Sunum

Covid 19'da Cerrahi Planlama

Dr. Veysel Barış Turhan[1] , Dr. Abdulkadir Ünsal[1]

[1]T.C Sağlık Bakanlığı SBÜ Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Giriş:Çin'in Hubei eyaleti Wuhan şehrinde 31 Aralık 2019 da SARS-CoV-2 virüsünün sebep olduğu COVİD-19 salgını 6 kıta ve yüzlerce ülkeye yayılmıştır. Ülkemizde ilk vaka 11 Mart 2020'de tanımlanması ile ülkemizde salgın süreci başlamış ve etkisini arttırarak devam etmektedir.COVID-19 olarak adlandırılan hastalığın etkeni, SARS-CoV-2 olarak adlandırılan alt tipidir. Virüsün bulaşma sonrası ile belirtilerin görülmesi arasında geçen sessiz dönem 2 ila 14 gün arasındadır.Tüm dünyaya yayılan ve Pandemi kabul edilen hastalığın en sık görülen bulguları; yüksek ateş, kuru öksürük, halsizlik, yorgunluk, nefes darlığı, boğaz ağrısı,baş ağrısı, kas eklem ağrılarıdır. Bugün ki bilgiler ışığında ölüm oranı yaklaşık %3.4 tür. Tedavi için spesifik birantiviral ilaç henüz yoktur.Bu süreçte devam etmesi gereken cerrahi işlemlerin hangi plan doğrultusunda uygulanacağı tüm cerrahların ve hastaların birinci önceliği olmaktadır. Bu konuyla ilgili çeşitli görüşler olsa da ortak bildiriler mevcuttur. Bu bölümde ülkemizde ve dünyada uygulanan planlama ve organizasyon dökümanları anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Pandemi , Cerrahi

Surgery Planning in Covid -19

Abstract

Introduction: Hubei province of China, Wuhan Greeting, on December 31, 2019, the cause of the SARS-CoV-2 virus COVID-19 epidemic has spread to 6 continents and limited. With the identification of the first case in our country on March 11, 2020, the epidemic process has started in our country and continues to increase. The silent period between the virus infection and the appearance of symptoms is 2 to 14 days. The most common diseases that spread all over the world and are accepted as pandemics; high fever, dry cough, weakness, fatigue, shortness of breath, sore throat, headache, muscle joint pain. In the light of today's information, the mortality rate is approximately 3.4%. There is no specific antiviral drug for

treatment yet. In this process, which plan will be applied to the procedures that should be continued is the first priority of all surgeons. Although there are opinions on this issue, there are common statements. In this country and in our world, planning and documents will be explained.

Keywords: Covid 19, Pandemic , Surgery

Makale id= 114

Poster Sunum

Covıd-19 - Nörolojik Bulgular ve Yönetimi

Uzman Aslı Alkan[1]

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Anestezizoloji ve Reanimasyon
*Corresponding author: Aslı Alkan

Özet

Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID- 19), SARS- CoV-2'nin neden olduğu bir klinik tablodur. Semptomatik hastalarda sıklıkla ateş, kuru öksürük, halsizlik ve nefes darlığı ortaya çıkar. COVID-19 ilişkili nörolojik sorunlar hakkında 1 yıllık pandemi sürecinde epey bilgi birikimi elde edilmiştir. Nörolojik hastalıkların etiyopatogenezinde santral sinir sisteminde ve endotel hücrelerinde eksprese edilen ACE2 sorumlu tutulmaktadır. COVİD-91 tablolarında; sinir sisteminin farklı bölgelerinin tutulumu ile ortaya çıkan birçok hastalık tanımlanmıştır. Santral sinir sistemi ilişkili; baş ağrısı, bilinç bulanıklığı, deliryum, menenjit, ensefalit, nöbet, serebrovasküler olaylar bildirilmiştir. Ayrıca, hipoguzi/hiposmi ve iskelet- kas sistemi hastalıkları tanımlanmıştır. COVİD-19'lu hastaları değerlendirirken basit baş ağrısından serebrovasküler olayalara kadar geniş bir yelpazede sorunlara neden olabileceği akılda tutulmalıdır. Her geçen gün COVİD-19'a spesifik özelliklerin anlaşılması, nörolojik hastalıklara özel gerek tanısal gerekse tedavi yaklaşımımıza katkılar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Koronavirüs, Nörolojik, Serebrovasküler, Nöbet

Covid-19- Neurological Manifestations and Management

Abstract

Coronavirüs disease 2019(COVID-19), is a disease caused by SAR- CoV-2. The most common presenting symptoms are fever, dry cough, malaise and dyspnea. In the previous 1 year, neurological problems associated with COVID-19, have been more understood. In the etiopathogenesis of these neurological diseases, the expression of ACE2 on central nervous system cells and endothelial cells have been accused of. There are numerous neurological diseases caused by the damage to different parts of the nervous system. Headache, impairment of consciousness,

delirium, meningitis, encephalitis, seizure, cerebrovascular diseases, hyposmia and neuromuscular diseases have been reported. While caring patients with COVID-19, we should suspect for these neurological problems. In near future, by exploring characteristics of COVID-19, we will be able to care our patients better.

Keywords: Covıd-19, Coronavirus, Neurological, Cerebrovascular, Seizure

Makale id= 308

Poster Sunum

Covıd-19 Döneminde Epilepsi

Dr. Aylin Reyhani[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği

Özet

İlk olarak Aralık 2019 tarihinde Çin'in Wuhan şehrinde etiyoloisi tespit edilemeyen pnömoni vakaları bildirmiş, Ocak 2020'de bunun insanlarda daha önce gösterilmemiş akut ağır solunum yetersizliği sendromu koronavirüsü 2 (SARS CoV-2) ya da daha çok bilinen adıyla koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) olduğu belirtilmiştir. Bu infeksiyöz hastalık hızlıca yayılmış ve Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi olarak tanımlanmıştır. COVID-19 en sık akciğerleri tutar. Ancak virusun nörotrop özelliğinin de olduğu ve COVID-19 enfeksiyonu olan hastalarda nörolojik bulguların da görülebileceği belirtilmiştir. Yeterli çalışma olmamasından dolayı nöbet ve COVID-19 arasındaki ilişki henüz tam olarak anlaşılamamıştır. Epilepsi tanılı hastaların COVID-19'a daha yatkın olduğu gösterilmemiştir. Buna karşılık nörolojik bulguları olan COVID-19 hastaların yaklaşık % 0,5'inde de nöbet tariflenmiştir. Ateş, hipoksi, sitokin fırtınası ve serebrovasküler hastalıklar COVID-19 ile ilişkili farklı patofizyolojik mekanizmalarla nöbet eşiğini düşürerek nöbeti tetikleyen en sık etkenlerdir. COVID-19 enfeksiyonunu daha ağır geçiren hastalarda daha hafif geçirenlere göre nöbet riskinin arttığı düşünülmektedir. Nöbetler daha çok kritik hastalarda ve terminal dönemdeki hastalarda görülmekle beraber, ilk semptom olarak veya de novo olarak da görülebilir. Hem epilepsi tanılı hastalarda, hem de COVID-19 tanılı hastalarda anksiyete, stres ve depresyon genel topluma göre daha sıktır. Dolayısıyla bu hastaların, nöbet sıklığını arttırma ihtimali olan anksiyete, stres ve depresyon açısından da değerlendirilmesi önerilmektedir. COVID-19 tedavisinde kullanılan hidroksiklorokin, azitromisin ve benzeri bazı ilaçlarla antiepileptik tedaviler arasındaki ilaç etkileşimleri belirgin sorun yaratabilir. Lüzum halinde, tedavi protokolü tekrar gözden geçirilmeli ve uygun şekilde düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Epilepsi, Koronavirus, Nöbetler, Pandemi.

Epilepsy in the Era of Covid-19

Abstract

A case series of pneumonia with unknown etiology was first reported in Wuhan city of China in December 2019 while later in January 2020 the etiologic agent was demonstrated as the novel severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) or called with a more famous name as coronavirus disease 2019 (COVID-19) which was not identified in humans before. This infectious disease rapidly spread and the World Health Organization declared it as pandemic. Coronavirüs primarly targets the respiratory system. But it was reported that the virüs has neurotropic capacity and the patients infected with COVID-19 may exhibit neurological manifestations. Current understanding in relationship to seizures and COVID-19 remains limited by lack of studies. Patients with epilepsy have not been shown to be more susceptible to COVID-19. On the other hand about % 0.5 of patients diagnosed as COVID-19 with neurological symptoms had seizures. Fever, hypoxia, cytokine storm, or cerebrovascular events are the mostly encountered factors that lower seizure thresholds by different pathophysiological mechanisms associated with COVID-19 infections and trigger the seizures. It is suggested that more severely affected COVID-19 patients were more likely to have seizures than less severely affected ones. Although the seizures mostly develop in critically ill and terminal stage patients, seizures as an initial symptom or de novo seizures can also occur. Both people with epilepsy and people with COVID-19 experience more anxiety, stress and depression than the general population. Therefore, it is recommended to evaluate these people for anxiety, stress and depression which may increase the seizure frequency. Drug-drug interactions between hydroxychloroquine, azithromycin and similar drugs used in the treatment of COVID-19 and antiepileptic drugs could pose significant challenges. So the treatment protocol should be reviewed and properly regulated when it is necessary.

Keywords: Coronavirus, Covıd-19, Epilepsy, Pandemic, Seizures.

Makale id= 172

Poster Sunum

Covıd-19 Hasta Takibinde Enfeksiyon Kontrolü ve Kişisel Koruyucu Ekipman Kullanımı

Uzman Filiz Koç[1]

[1]SBÜ Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hst ve Klinik mikrobiyoloji kliniği
*Corresponding author: Filiz Koç

Özet

Dünya Sağlık Örgütü tarafından Ocak 2020'nin sonlarında COVID-19 halk sağlığı acil durumu olarak, Mart 2020'de Pandemi olarak nitelendirmesinin ardından sağlık hizmeti verilirken alınması gereken tedbirler önem kazanmıştır. Pandeminin ilk aylarından itibaren görülen sağlık personelinin yüksek oranda bulaşını azaltabilmek için prosedürler belirlenmiş ancak azalma sağlansa da toplumdan edinme seviyesine indirilememiştir. Birçok uzman, bulaşmanın esas olarak damlacıklar yoluyla gerçekleştiğini kabul etmekte solunum salgıları ile salınan virüs, mukoza zarlarıyla doğrudan temas etmesi ile alınmaktadır. Havada daha fazla ilerleyen ve daha uzun süre asılı kalan küçük partiküller olan aerosollerle bulaşın, aerosol üreten prosedürler dışında bulaşdaki rolü belirsizdir. Duyarlı bir kişi kontamine bir yüzeye dokunduğunda ve ardından gözlerine, burnuna veya ağzına temasında meydana gelen dolaylı ikincil bulaşma da mümkündür. COVID-19 bulaşmasını azaltmak için enfeksiyon kontrol önlemleri arasında kaynak kontrolü (ör. Solunum salgılarını engelleyecek şekilde ağzı ve burnu kapatma), hastaların erken tespiti ve izolasyonu, bakım sırasında uygun kişisel koruyucu ekipmanın (KKE) kullanılması ile ortam temizliği yer alır. Şiddetli akut solunum sendromu korona virüs 2'nin (SARS-CoV-2) bulaşmasının sınırlandırılması, COVID-19 hastalığında tedavinin önemli bir bileşenidir. Çin'den 138 hastada COVID-19 ile ilgili ilk çalışmalarda, hastaların yüzde 43'ünün hastane ortamında enfekte olduğu bildirildi. Benzer bulgular ABD de bakım evlerinde bulunan sakinler, personel ve ziyaretçilerde bildirildi. Bu bulgular sağlık kurumlarında uygulanan enfeksiyon önlemlerinin, kişisel koruyucu ekipman kullanımının çalışanlar ve hastalar için önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19 Hasta Takibinde Enfeksiyon Kontrolü ve Kişisel Koruyucu Ekipman Kullanımı

Makale id= 115

Poster Sunum

Covid-19 Komplıkasyonları- Myokardit

Uzman Aslı Alkan[1]

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Anestezizoloji ve Reanimasyon

Özet

Koronavirüs hastalığı 2019 (COVİD- 19), SARS- CoV-2'nin neden olduğu bir klinik tablodur. Klinik olarak asemptomatik tablodan, solunum yetmezliğine kadar farklı şekillerde hastalık prezente olabilir. Ayrıca kardiyovasküler komplikasyonlara neden olabilir. Myokardit, COVİD-19 ilişkisi gösterilmiş fatal komplikasyonlardan birisidir. Etiyolojide; sitokin fırtınasının myokard hasarına neden olabildiği ve myokarddaki ACE2'ye direkt virüs bağlanması ile myokardite neden olabileceği düşünülmektedir. COVİD-19 ilişkili myokardit tanısında kullanılacak tek bir test veya bulgu yoktur. Tanısal süreçte; klinik bulgular, biyobelirteçler, görüntüleme ve lüzum halinde patoloji birlikte değerlendirilmelidir. COVİD-19'lu vakalarda, myokardit hızlı klinik kötüleşmeye neden olabileceği için klinisyenler myokardit konusunda bilgi sahibi olmalıdır. COVİD-19- myokardit ilişkisi ve yönetimi ile ilgili çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Koronavirüs, Kardiyak Komplikasyonlar, Myokardit

Covid-19 Complications- Myocarditis

Abstract

Coronavirus disease 2019(COVID-19) is clinical consequences of SARS-CoV2 infection. While the patients may be asymptomatic, the disease may result in severe respiratory distress. In addition, cardiovascular complications have been reported. Myocarditis is one of the fatal complications of COVID-19. In the etiology, both the cytokine storm and the ACE2 associated direct viral infection have been suspected. There is no specific test or finding that can conclude a clear diagnosis. Clinical findings, biomarkers, imaging and ,in special cases, pathological evaluation, should be evaluated during diagnostic work-up. Because it may result in a progressive clinical deterioration, clinicians should be aware COVİD related myocarditis. We need more data about the COVID-19 related myocarditis.

Keywords: Covıd-19, Coronavirus, Cardiac Complications, Myocarditis

Makale id= 79

Poster Sunum

Covid-19 Tanılı Yada Şüpheli Çocuk Hastalarda Perioperatif Bakım ve Anestezi

Uzman Müge Çakırca[1] , Uzman Mehmet Çakırca[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği
[2]Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet

Covid-19 pandemisiyle pediatri ameliyathanelerinde anestezistler bu hastalarla karşılaşmaya başlamıştır. Preoperatif değerlendirme, ameliyathaneye ve odaya transfer, anestezi yönetimi sırasında uygulanabilecek önlemler ve öneriler kılavuzlarla geliştirilmektedir. Pediatrik anestezi uygulamalrında enfekte veya şüpheli hastalar için preoperatif değerlendirme aşamasında önlemler alınmaya başlanmalıdır. Aameliyathaneye ebeveyn alınmamalı, gelirken hastanın cerrahi maske kullanması ve güzergahın ameliyathane dışından seçilmesi gerekmektedir. Taşıyıcı personelin uygun şekilde korunmalıdır. Covid-19 hastalarına ayrılmış özel bir ameliyathane bulundurulmalıdır. Premedikasyon yapılmalıdır. Pediatrik hava yolu hazırlıkları, ilaç hazırlıkları ve cihaz kontrolleri önceden yapılmalıdır. Ameliyathane ekibi KKE (kişisel koruyucu ekipman) kullanımı konusunda uygulamalı şekilde önceden bilgilendirilmelidir. Hava üflemeyen ısıtıcıların kullanımı, hastanın entübasyon ve ekstübasyonunda damlacık kontrolü ve taşınabilir HEPA filtre kullanımı önerilmektedir. Uyanma ameliyathanede yapılmalı ve transfer sırasında gerekli önlemler alınmalıdır. Vaka bitiminde KKE çıkartma sıralamasına uyulmalıdır. Ekipmanların temizliği ve dezenfeksiyonu, atıkların imhası hastane enfeksiyon komitesinin önerilerine uygun şekilde eğitilmiş bir temizlik personeli tarafından uygun solüsyonlarla yapılmalıdır. Bu işlemler sırasında şüpheli teması olan veya enfekte olmuş sağlık çalışanları için ise izolasyon süresi ve işe dönüş için temizlenme kriterleri önceden belirlenmelidir. Bu yazıda, pediatrik hastalar ve ameliyathanedeki başta anestezi ekibi olmak üzere sağlık çalışanlarının güvenliği için uygulanabilir bazı öneriler sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Anestezi, Pediatrik Anestezi.

Perioperative Care and Anesthesia With Suspected Or Confirmed Covid-19 in Pediatric Patients

Abstract

With Covid-19 pandemia, anesthesiologists are encounter to pediatric patients in operating room. Recommendations with guidelines for preoperative evaluation, patient transfer, anesthesia manangement are being improved. Pediatric anesthesia applications, precautions should be taken during the preoperative evaluation phase for infected or suspicious patients. Parents should not be admitted to the operating room, the patient should use a surgical mask while coming to operating room and the route should be chosen from outside for entry and exit. Carrier personnel must be properly protected. There should be a special operating room reserved for Covid-19 patients. Premedication should be made. Pediatric airway preparations, drug preparations and device controls should be done before prosedure. The operating room team should be informed about the use of PPE (personal protective equipment). The use of non-airblowing heaters, droplet and airborne precautions for intubation and extubation of the patient, and the use of portable HEPA filters are recommended. Recovery should be done in the operating room and necessary precautions should be taken during the transfer. At the end of the case, the PPE removal sequence must be followed. Cleaning and disinfection of equipment and disposal of waste should be carried out with appropriate solutions by a trained cleaning staff in accordance with the recommendations of the hospital infection committee. For healthcare workers with suspicious contact or infected during these procedures, the duration of isolation and cleaning criteria for return to work should be determined in advance. In this article, some practical recommendations are presented for the safety of pediatric patients and healthcare professionals, especially the anesthesia team, in the operating room.

Keywords: Covid-19, Anesthesia, Pediatric, Anesthesia.

Makale id= 72

Poster Sunum

Covid-19 ve Gastrointestinal Sistem Bulguları ve Yönetimi

Dr. Abdulkadir Ünsal[1] , Dr. Veysel Barış Turhan[1]

[1]T.C Sağlık Bakanlığı SBÜ Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
*Corresponding author: Abdulkadir Ünsal

Özet

Çin'in Wuhan şehrinde ilk defa aralık 2019 da görülen yeni coronavirüs hastalığı (SARS-CoV-2) bugüne kadar dünyada yaklaşık 52 milyon kişiyi enfekte edip, yaklaşık 1,29 milyon kişinin ölümüne neden olmuştur. Yapılan çalışmalar sonucunda ateş, öksürük, myalji veya yorgunluk daha sık görüldüğü gösterilmiştir. Bununla beraber balgam üretimi, baş ağrısı gibi genel karın ağrısı, isal gibi gastrointestinal semptomlarında olabileceği gösterilmiştir. Bu semptomların en sık görülenleri anoreksi, bulantı, kusma, isal ve karın ağrısıdır. Pek çok çalışmada dışkıda yada anal/rektal süruntülerde: viral RNA varlığı gösterilmiştir. Covid-19 virüsü birçok sistemi etkilediği gibi karaciğer fonksiyonlarını da etkilemektedir. Aspartat transaminaz, alanin transaminans gibi karaciğerin major enzimlerinde yükselmelere neden olabilir. Gastrointestinal semptomları olan hastalar olmayanlara göre daha yüksek morbidite ve mortalite oranlarına sahiptir. Bu nedenle bu hastalarda rehidratasyonun sağlanması, uygun elektrolit tedavisi verilmesi gerekmektedir. Bununda beraber doğru ilaç seçimi de önemlidir. Karaciğer fonksiyon testlerindeki artış mutlaka takip edilmeli ve tedavi edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Gastrointestinal, Semptomlar

Covid-19 and Gastrointestinal System Manifestation and Management

Abstract

The novel coronavirus disease (SARS-CoV-2), which was first seen in Wuhan, China in December 2019, has infected approximately 52 million people in the world to date, causing approximately 1.29 million deaths. Studies have shown that fever, cough, muscle pain, or fatigue are more common. However, sputum production, general abdominal pain such as headache and gastrointestinal symptoms such as diarrhea have been shown. The most common of these

symptoms are loss of appetite, nausea, vomiting, diarrhea, and abdominal pain. Many studies have demonstrated the presence of viral RNA in feces or anal / rectal swabs. Covid-19 virus affects many systems as well as liver functions. Aspartate transaminase can cause increases in major liver enzymes such as alanine transaminance. Patients with gastrointestinal symptoms have higher morbidity and mortality rates than those without. Therefore, these patients should be rehydrated and given appropriate electrolyte therapy. It is also important to choose the right medication. Increase in liver function tests should be followed and treated.

Keywords: Covid-19, Gastrointestinal, Symptoms

Makale id= 320

Poster Sunum

Covid-19'un Parkinson Hastalığı Üzerindeki Etkisi

Uzman Esma Kobak Tur[1]

[1]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği
*Corresponding author: Esma Kobak Tur

Özet

İleri yaş, akut solunum sıkıntısı sendromu ve ölüme neden olabilecek şiddetli Covid-19 enfeksiyonu için en önemli risk faktörlerinden biridir. Parkinson hastalığı (PH), prevalansı yaşla birlikte artan yaygın bir nörodejeneratif hastalıktır. Yaşlı ve ileri evre Parkinson hastaları özellikle savunmasız bir popülasyonu temsil eder. Solunum kaslarının sertliği ve önceden var olan nefes darlığı ile birlikte öksürük refleksinin bozulması, Covid-19' un şiddetinin artmasına neden olabilir. Covid-19 yayılımını sınırlamak için, birçok ülke sert önlemler almıştır. Bunlar arasında sosyal uzaklaşma ve bazı ülkelerde sosyal ve ekonomik yaşamın tamamen engellenmesi yer alıyor. Çocuklara mümkün olduğunca PH ile yaşayan ebeveynlerine yapılan ziyaretlerden kaçınmaları söylendi. Evde hemşirelik müdahalelerinden kaynaklanan sosyal temaslar bile artık azalmaktadır. Covid-19 pandemisi sırasında egzersiz kaybı, PH'da motor semptomların kötüleşmesine neden olabilir. Uykusuzluk veya kabızlık gibi motor olmayan sorunlar da fiziksel aktivite eksikliği nedeniyle kötüleşebilir. Çok uzun bir süre önce Parkinson hastalarının beyin omurilik sıvısında, koronavirüslere karşı antikorlar bulundu ve bu da nörodejenerasyonda viral infeksiyonların olası bir rolü olduğunu düşündürdü. Anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 reseptörleri, dopamin nöronlarında yüksek oranda eksprese edilir ve dejeneratif süreç nedeniyle PH'da azalır; bu nedenle şiddetli Covid-19 ile ilişkili beyin penetrasyonu semptomları kötüleştirebilir ve dopamin replasman tedavisi gereksinimini artırabilir. İlginç bir şekilde, COVID-19 virüsü ile enfekte olmuş birçok hastada görülen anosmi/hiposmi, Parkinson hastalığının en iyi bilinen prodromal özelliğidir. Covid-19' da hiposminin altında yatan kesin mekanizmaları henüz bilmiyor olsak da, hiposmi geliştiren hastaların nörodejeneratif bir sürece daha duyarlı hale gelmesi mümkün olabilir. Stresle başa çıkmayı veya evde fiziksel egzersizi artırmayı hedefleyen, öz yönetim stratejilerinin PH tedavisinde giderek daha fazla rol oynayacağına inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Parkinson Hastalığı, Nörodejenerasyon

The Impact of the Covid-19 on Parkinson's Disease

Abstract

Advanced age is one of the most important risk factors for severe Covid-19 infection that can cause acute respiratory distress syndrome and death. Parkinson's disease (PD) is a common neurodegenerative disease whose prevalence increases with age. Elderly and advanced Parkinson's patients represent a particularly vulnerable population. The stiffness of the respiratory muscles and the deterioration of the cough reflex together with the pre-existing shortness of breath can cause the severity of Covid-19 to increase. To limit the spread of Covid-19, many countries have taken drastic measures. These include social distancing and, in some countries, the complete disruption of social and economic life. The children were told to avoid visits to their parents living with PD whenever possible. Even social contacts from home nursing interventions are now declining. Loss of exercise during the Covid-19 pandemic may cause worsening of motor symptoms in PD. Non-motor problems such as insomnia or constipation can also worsen due to lack of physical activity. Recently, the antibodies to coronaviruses were found in Parkinson's patients' cerebrospinal fluid, suggesting a possible role for viral infections in neurodegeneration. Angiotensin-converting enzyme 2 receptors are highly expressed in dopamine neurons and are reduced in PH due to the degenerative process; Therefore, brain penetration associated with severe Covid-19 can worsen symptoms and increase the need for dopamine replacement therapy. Interestingly, anosmia/hyposmia seen in many patients infected with the COVID-19 virus is the most well known prodromal feature of Parkinson's disease. Although we do not yet know the exact mechanisms underlying hyposmia in Covid-19, it may be possible for patients who develop hyposmia to become more sensitive to a neurodegenerative process. We believe that self-management strategies aimed at coping with stress or increasing physical exercise at home will play an increasing role in PD treatment.

Keywords: Covid-19, Parkinson's Disease,neurodegeneration

Makale id= 52

Poster Sunum

Dermatoloji Polikliniğine Başvuran Covid 19' lu Hastalarda Gözlenen Kutanöz Reaksiyonların Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Selma Bakar Dertlioğlu[1]

[1]Elazığ Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: selma

Özet

Covid-19 enfeksiyonu, asemptomatikten şiddetli akut solunum distresine kadar çok çeşitli klinik semptom ile karakterizedir. Hastalık solunum, kardiyovasküler, gastrointestinal, merkezi sinir sistemi ve üriner sistemi ciddi şekilde etkileyebileceği gibi gerek hastalığa gerek tedavisine bağlı olarak deri tutulumu da gözlenebilmektedir. Hastanemizde Covid 19 tanısı almış bütün olgularda ilk gün 2x400 mg yükleme dozu ile en az 5 günlük tedavi, ağır pnömonili olası/kesin olgularda, tek başına veya hidroksiklorokin ile birlikte birinci gün 2x1600 mg/gün, sonraki 4 gün 2x600 mg/gün olmak üzere 5 günlük favipiravir tedavisi uygulandı. Covid-19 tanısı konulmuş ve ilaç tedavisi (klorokin veya favipiravir) başlanmış 15 hasta inceledik. Hastalar detaylı anamnez, dermatolojik muayene ve labaratuar incelemesi sonrasında onayları alınarak deri bulguları fotoğraflandı. Gereken hastalara destek tedavileri başlandı. Üç hastada makulopapüler reaksiyon, 2 hastada zona zoster, 1 hastada herpes fasialis, 3 hastada peteşial lezyonlar, 1 hastada dermografik ürtiker, 3 hastada ellerde ödemli plaklar, 1 hastada ürtiker, 1 hastada Steven Johnson Sendromu (SJS) gözlendi. Peteşial döküntü (3) ve SJS (1) gelişen hastalar favipiravir diğerleri plaquanil (11) kullanmaktaydı. Hastaların Covid-19 tanısı almaları ile deri erüpsiyonlarının ortaya çıkışı arasında geçen süre ortalama 8.5 gün, tedavi başlangıcı ile lezyonların görülmesi arasındaki süre ortalama yaklaşık olarak 5.5 gündü. Hastalık ile lezyon çıkış süreleri incelendiğinde bu lezyonların çoğunun (makulopapüler reaksiyon, dermografik ürtiker, kaşıntılı ödemli plaklar, ürtiker, SJS) ilaca bağlı olabileceğini, daha az bir bölümünün ise (zona zoster, herpes fasialis, peteşial lezyonlar) hastalığa bağlı geliştiği sonucuna vardık. Bu bildiride COVID-19 enfeksiyonu ve dermatoloji ilişkisini tartıştık. Kullanılan ilaçların bir kısmının (Hidroksiklorokin gibi) ciddi yan etkileri mevcut olup, tedavide kullanımları sırasında bu yan etkilerin yakından gözlenmesi gerekmektedir. Bulguların virüsemi ilacamı bağlı olabileceğini tartıştık. Virusa bağlı dermatozlar için antiviral tedavi yeterli olurken ilaç erüpsiyonu düşünülen hastalarda ek destek tedavisi gerekebilmektedir. Fakat bu şekilde bir sınıflandırma yapabilmek için daha iyi planlanmış geniş olgu sayılı bilimsel çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19,tedavi, İlaç Döküntüsü, Steven Johnson Sendromu, Favipiravir, Plaquanil

Makale id= 225

Poster Sunum

Femur Başı Avasküler Nekrozda Yeni Bir Tedavi Metodu

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ümit Çetin[1] , Dr. Öğretim Üyesi Abdülkadir Sarı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Yaşar Mahsut Dinçel[1]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Özet

Amaç:Femur başı avasküler nekrozu(AVN) tedavisinde uyguladığımız yeni bir tedavi yönteminin sonuçlarını bildirmek Yöntem:Femur başı AVN ; femur başının nekrozu ile giden progresif bir süreçtir. Tedavisinde çeşitli modaliteler tanımlanmış olup bizim yeni tanımladığımız yöntem trapdoor prosedürüne alternatif olarak perkütan yolla femur başının greftlenmesini hedeflemektedir. Yöntemde; skopi kontrolünde lezyon saptanarak K teli ile skopi kontrolünde ulaşılıp, sonrasında bunun üzerinden kanüllü dril ile lezyona ulaşılıp sonrasında yine dril üzerinden greft alma aparatı lezyon sahasına gönderiliyor. İliak kanattan greft alma aparatı ile alınan greftler kalçaya yerleştirilen greft alıcı üzerinden lezyon bölgesine gönderilmesi pensibine dayanıyor. Bulgular:Tanımladığımız teknik daha yeni uygulanan bir teknik olduğu için hastalarımızın erken dönem(postop 3. ay) kontrollerinde çekilen MR larında opere edilen tarafın lezyonlarında doğal seyirde progresyon beklenirken bizim yaptığımız kontrollerde lezyonun progresyonun olmadığı hatta iyileşme lehine bulgular izlenmiş olup hastalarda yapılan harris kalça skorunda preop döneme kıyasla anlamlı artış saptanmıştır. Çıkarım:Tariflediğimiz perkütan greftleme tekniği; femur başı AVN hastalarında kısa dönemde yapılan değerlendirmelerde olumlu sonuçlar vermiş olup daha sağlıklı değerlendirmeler açısından orta ve ileri dönem sonuçları değerlendirmek daha sağlıklı bir sonuç verecektir

Anahtar Kelimeler: Femur Başı Avn, Alternatif Cerrahi Teknik

Makale id= 209

Poster Sunum

İn-Vitro Fertilizasyon İşlemlerinde Kullanılan Konvensiyonel İnkübatör İle Mikro-Çevre Oluşturan (Benchtop) İnkübatör'ün Embriyo Kalitesi ve Blastosist Oluşumu Üzerine Etkisi

Prof.Dr. Faik Gurkan Yazıcı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Safiye Taga[1]

[1]Mersin Üniversitesi

Özet

Giriş:İn Vitro Fertilizasyon (IVF) laboratuvarlarında, embriyo gelişimi ve takibi için oksijen ve karbodioksit gazı ile desteklenen, ısı ayarlı, büyük hacimli konvensiyonel inkübatörler kullanılmaktadır. Gelişen teknoloji ile her bir hasta için ayrı bir bölmesi olan yeni nesil inkübatörler kullanılmaya başlanmıştır. Bu çalışmada konvensiyonel inkübatörler ile mikro-çevre oluşturan (benchtop) inkübatörün embriyo kalitesi ve blastosist gelişimi üzerine etkisini karşılaştırması amaçlanmıştır. Materyal metod: Mersin Üniversitesi Hastanesi Üremeye Yardımcı Tedavi Merkezine infertilite şikayeti ile başvuran 32 çift çalışmaya alınmıştır. Tüm hastalara standart antagonist tedavi protokolü uygulandı. Toplanan 575 Metafaz II oosite mikroenjeksiyon işlemi yapıldı. İşlem sonrası 409 sayıda oosit konvansiyonel inkubatorde (grup 1), 166 sayıda oosit ise yeni tip mikro-çevre oluşturan inkubatorde (grup 2) 5. ve 6.güne kadar takip edildi. Laboratuar sürecince 3. gun ve 5.ve 6.günde embriyo kaliteleri ve gelişen blastosist sayıları kaydedildi. Bulgular: IVF laboratuvarında 3. gunde gelişen oranlara bakıldığında grup bir ve grup iki inkubatörde gelişen birinci kalite embryo oranlarında anlamlı fark izlenmedi (grup 1: 48% vs grup 2: 46%). Gelişen embriyo sayısına oranlandığında beşinci günde blastokiste ulaşma oranı her iki grupta benzerdi (grup 1: %36 vs Grup 2: %37). Sonuç: In Vitro Fertilizayon Laboratuvarında kullanılan her iki inkubatorde embryo kalitesi ve blastosist gelişimi açısından anlamlı bir fark görülmemiştir. Ancak her hasta için ayrı bir bölmesi olması ve bakım-uygulama kolaylığı nedeniyle pandemi süreci yaşadığımız bu dönemde mikro-çevre oluşturan inkubatorlerin daha kullanışlı olabileceği düşünülmektedir Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Proje Birimi 2019-1-AP5-3495 Nolu proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tüp Bebek, İnkübatör, Blastosist

Effect of Conventional Incubator and Micro-Environment Incubator (Benchtop Incubator) On Embryo Quality and Blastocyst Formation Rate in Assissted Reproduction

Abstract

Introduction: In IVF laboratories incubators, with larger volume, which are heat-regulated, and which are supported by oxygen and carbodioxide gas are used. With the developing technology, new generation micro-environment (benchtop) incubators which have a separate compartment for each patient for cell culture have been used in IVF laboratories. The aim of this study is to investigate the presence of positive effects of microenvironment incubators on embryo quality and blastocyst growth rate Material and method: 32 couples with infertility complaints were included in the study. Antagonist protocol was applied for all patients. 575 Metaphase II oocytes were collected. After microinjection, 409 oocytes were followed in the conventional incubator (group 1) and 166 oocytes in a new type of micro-environment incubator (group 2) until the 5th and 6th days. Embryo qualities and the number of developing blastocysts were recorded on the 3rd day and 5th and 6th days during the laboratory process. Results: The rate of first quality embryos developed in group one and group two incubators (group 1: 48% vs group 2: 46%) were similar on the 3rd day examination. When compared to the number of developing embryos, the rate of reaching the blastocyst on the fifth day was similar also in both groups (Group 1:36% vs Group 2: 37%). Conclusion: There was no significant difference in embryo quality and blastocyst development in both incubators used in In Vitro Fertilization Laboratory. However, due to the fact that it has a separate compartment for each patient and its ease of care and application, it is thought that the incubators that create the micro-environment may be more useful in this period when we experience a pandemic period nowadays. This study was supported by Mersin University Scientific Research Project Unit 2019-1-AP5-3495.

Keywords: Ivf, İncubator, Blastocyst

Makale id= 136

Poster Sunum

Kalçanın Geçici Osteoporozu: Olgu Sunumu

Dr. Zerrin Kasap[1] , Dr. Ayşe Melike Gerek[1]

[1]Konya Numune Hastanesi
*Corresponding author: zerrin kasap

Özet

Giriş: Kalçanın geçici osteoporozu en sık orta yaşlı erkeklerde ve üçüncü trimester gebe kadınlarda görülen nadir bir hastalıktır (1). Etyolojisi tam olarak bilinmemektedir. Travma, alkol tüketimi, sigara, kortikosteroid, vasküler hastalıklar, inflamasyon, madde kullanımı veya osteogenezis imperfekta ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir (2). Burada; bilinen risk faktörü olmayan, kalça geçici osteoporozlu bir olgu sunuldu. Olgu: 46 yaşında kadın hasta 3 aydır olan ani başlayan sağ kalça ve bel ağrısı şikayeti ile başvurdu. Hastanın ağrısı kasık ve uyluk ön yüzüne yayılmaktaydı; hareketle artmakta, istirahatle azalmaktaydı. Uyuşma, inkontinans, sabah tutukluğu yoktu. Hastaya dış merkezde lomber diskopati tanısı ile medikal tedavi düzenlenmiş, hasta fayda görmemişti. Bilinen kronik hastalığı, steroid, sigara, alkol, madde kullanımı, travma, menapoz, ateş, kilo kaybı yoktu. Fizik muayenede sağ kalça hareketleri fleksiyon 100, abduksiyon 40, internal ve eksternal rotasyonlar 30 derecede ağrıyla limitliydi. Bel hareketleri açık, ağrısızdı. Antaljik yürüyüş mevcuttu. Diğer eklem hareketleri açıktı. Nörolojik muayene doğaldı. Pelvis grafisinde özellik yoktu. Kalça MRG' sinde sağ femur başı ve femur boynunda intramedüller kemik iliği ödemi, asetabulofemoral eklem aralığında reaktif sıvı artışı dikkati çekmekteydi. Görünüm femur başının geçici osteoprozu ile uyumluydu. Kemik mineral yoğunluğu ölçümünde osteopenisi mevcuttu. Yapılan kan tetkiklerinde eritrosit sedimentasyon hızı 15 mm/saat, hemoglobin değeri 12.61 g/dL idi, tiroid stimule edici hormon, parathormon, kalsiyum, fosfor, alkalen fosfataz değerleri normaldi. Hastaya kalçanın geçici osteoporozu tanısı ile non-steroidal antiinflamutar ilaç ve 1200 mg kalsiyum/880 IU D3 tedavisi başlandı; istirahat ve baston kullanımı önerildi. 10. gün kontrolünde ağrıları bir miktar azalmıştı. Gelişebilecek kısıtlılıkları engellemek amacıyla eklem hareket açıklığı egzersizleri öğretildi, baston kullanımın devamı önerildi. 2 ay sonraki kontrolde hasta bağımsız, desteksiz olarak ambuleydi; kalça eklem hareketleri açık ve ağrısızdı. Tartışma: Ani başlayan kalça, uyluk ağrılarında kalçanın geçici osteoporozu da akla gelmesi gereken tanılardan birisidir. Sıklıkla konservatif tedavi ile tamamen iyileşir ancak nadiren komplike olarak avaskuler nekroz veya kırık gelişebildiği için erken tanı ve tedavi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kalçanın Geçici Osteoporozu, Kalça Ağrısı

Makale id= 138

Poster Sunum

Neoplastik Brakial Pleksopatili Bir Olgu

Dr. Zerrin Kasap[1] , Dr. Hafize Çoban[2]

[1]Konya Numune Hastanesi
[2]Büyükşehir Hastanesi

Özet

Giriş: Brakial pleksus lezyonları, üst ekstremitede ciddi fonksiyon kayıplarına sebep olan patolojilerden biridir. En sık travmatik (yetişkinlerde trafik kazaları, yenidoğanda obstetrik paralizi) olarak görülür. Neoplastik durumlara, postoperatif komplikasyonlara, radyasyona, torasik outlet sendromuna bağlı veya idiyopatik olarak da gelişebilmektedir (1). Burada, neoplastik brakial pleksopatili bir olgu sunulmuştur. Olgu: 65 yaş erkek hasta, yaklaşık 3 aydır olan boyun- sol kol ağrısı, sol kolda kuvvetsizlik şikayeti vardı. Şikayetleri 3 ay önce travma sonrası (asılma, ağır yük kaldırma) başlamıştı. İstirahatle şikayetleri bir miktar azalıyordu. Gece ağrısı yoktu. Özgeçmişinde, 4 yıldır kronik obstruktif akciğer hastalığı öyküsü mevcuttu. Fizik muayenede servikal lordoz düzleşmiş, boyun hareketleri her yöne ağrılı, limitliydi. Bilateral paravertebral spazmı mevcuttu. Spinöz proses hassasiyeti yoktu. Motor muayenede; omuz abduksiyonu ve fleksiyonu 3/5, dirsek fleksiyonu 4/5 idi, el ve el bilekte kuvvet kaybı yoktu. Derin tendorn refleksleri bilateral alınamadı. Patolojik refleks yoktu. Sol omuzda şişlik kızarıklık ısı artışı yoktu. Eklem hareket açıklıkları; fleksiyon 130, abduksiyon 110, internal rotasyon 70, eksternal rotasyon 90 derecede ağrıyla limitliydi. Hawkins, Neer testleri solda pozitifti. Hastaya servikal myelopati ön tanısı ile servikal MRG'de klinik tabloyu açıklayacak bir bulgu saptanmadı. Brakial pleksus hasarı düşünülerek istenen EMG, sol kolda ileri derecede parsiyel brakial pleksus üst trunkus lezyonunu desteklemekteydi. Hasta etyoloji araştırılması amacıyla üçüncü basamak hastaneye yönlendirildi. Burada amyotrofik nevralji tanısı konularak rehabilitasyon programına alınması amacıyla tarafımıza yönlendirildi. Hastanın fizik tedavi kartı; TENS, EHA, progresif dirençli egzersizler olarak düzenlendi. Tedavi sürecinde omuz ağrısının şiddetlenmesi üzerine çekilen sol omuz MRG'de spina skapula düzeyinde supraspinatus, infraspinatus tendonlarını iten, multilokule, kistik görünümde, kemik kaynaklı, kontrastlı serilerde çevresel kontrastlanma gösteren, yaklaşık 9.5x8,5 cm ebadında malign kitle lezyonu saptandı. Histopatolojik tanı önerildi. Hasta ileri tetkik, tedavisinin yapılması amacıyla üçüncü basamak hastaneye yönlendirildi. Tartışma: Üst ekstremitede kuvvetsizlik ile başvuran hastalarda brakial pleksus lezyonları akla getirilmelidir. Özellikle ileri yaşta yeni gelişen brakial pleksus lezyonları, altta yatan maligniteler açısından mutlaka araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Brakial Pleksus Lezyonu, Malignite

Makale id= 53

Poster Sunum

Pemfigoid Gestasyones: Bir Olgu Sunumu

Doç.Dr. Selma Bakar Dertlioğlu[1] , Dr. Öğretim Üyesi Serpil Ağlamış[2]

[1]Elazığ Eğitim ve Araştırma hastanesi
[2]Fırat Üniversitesi Hastanesi, Radyoloji
*Corresponding author: selma

Özet

Herpes gestasyonis gebeliğin ikinci veya üçüncü trimesterinde baslayan, nadir, otoimmün büllöz bir dermatozdur. Doğumdan haftalar sonra iyilesme olur. Sonraki gebeliklerde daha siddetli sekilde ortaya çıkar. Temel tedavisi sistemik steroid ve antihistaminik uygulanmasıdır. Bu bildiride nadir görülen 33 hafta gebe Pemfigoid Gestasyones (PG) olgusu sunulmus olup ilgili literatür kısaca gözden geçirilmistir. Karın, kol ve bacaklarda kaşıntılı deri lezyonları nedeniyle başvuran 21 yaşında, 33 haftalık gebenin yapılan dermatolojik muayenesinde, göbek çevresinde daha yoğun olmak üzere, karın, kol ve bacaklarda 1-2 cm çapından 4-5 cm çapa kadar değisen ürtikaryen papül ve plaklar gözlendi. El ve ayak dorsallerinde papüloveziküler lezyonlar ve az sayıda erozyonlar görüldü (Figure1,2). Histopatolojik değerlendirmede; epidermiste spongiozis, bazı alanlarda intrasellüler ve subepidermal bül olusumu, bazı papillalarda ödem ve üst dermiste damarlar çevresinde daha yoğun olmak üzere monosellüler ve eozinofillerden olusmuş inflamatuar infiltrat görüldü. Direkt immünofloresans boyamada perilezyonel alanda bazal membran boyunca lineer kompleman (C3) birikimi görüldü. Bu klinik ve histopatolojik bulgularla olguya herpes gestasyones tanısı kondu. Islak pansuman, antihistaminikler, topikal kortikosteroid başlanan hastanın takiplerinde lezyonlarda gerileme gözlendi. Kalan gebelik takibi boyunca sorun yasamayan hasta miyadında normal spontan doğum yaptı. Yenidoğan muayenesinde patoloji saptanmadı. Hastalığın hem dermatolojik hem de jinekolojik açıdan tanı, tedavi ve seyri için multidisipliner bir yaklaşım önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pemfigoid Gestasyones, Gebelik, Kaşıntı

Makale id= 323

Sözlü Sunum

Perkütan Kolesistostomi İle Tedavi Edilen Akut Kolesistit Hastaları

Uzman Sevcan Alkan Kayaoğlu[1]

[1]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Hastanesi

Özet

ÖZET Amaç: Akut kolesistit genel cerrahide sık karşılaşılan bir hastalıktır.Tedavisinde standart tedavi laparoskopik kolesistektomidir.Ancak komorbiditesi yüksek olan ve hastaneye başvurusu gecikmiş komplike vakalarda perkütan kolesistektomi cerrahiye alternatif bir tedavi olarak öne çıkar.Acil şartlardaki yüksek riskli operasyon yerine, safra kesesi drenajı yapılarak elektif kolesistektomi için zaman kazandırılır.Ayrıca akut kolesistitli cerrahi riski yüksek olduğu için operasyonu kabul etmeyen hastalar için de perkutan kolesistostomi bir alternatiftir. Gereç ve Yöntemler:Bu çalışmada,akut kolesistit nedeniyle perkütan kolesistostomi uygulanarak tedavi edilen ocak 2018-temmuz 2020 arasındaki 52 hasta incelendi. Hastalara akut kolesistit tanısı koymak ve derecelendirmek için Tokyo Kriterleri kullanıldı.2018 Tokyo kriterlerine göre 7 (%13,5) hastada hafif, 41 (%78,8) hastada orta, 4 (%7,7) hastada ağır şiddette akut kolesistit mevcuttu. Genel mortalite oranı %1,9 idi. Bulgular: Toplam 52 hastanın ortalama yaşı 71,42 olup, % 57,7 si erkekti. İşlem yapılan hastaların ASA skoru 2,3 ve 4 idi. Perkutan kolesistostomi başarı oranı %100 iken, 3 (5,8) hastada kateter dislokasyonu, 1 (%1,9) hastada katater traktından fistül gelişti. Tekrar atak geçiren 5 (%9,6) hasta tespit edildi. Katater kalış süresi ortalama 28,76 gün idi. Hastaların 17 (%32,7) sine işlem sonrası kolesistektomi yapıldı. Sonuçlar ve Öneriler: Çalışmamızda perkütan kolesistostomi sonrası tekrar atak geçirenlerde katater kalış süresinin kısa olması nedeniyle, gelecekte daha geniş hasta grubunda kateter çekilme süresi ile ilgili çalışmalar gerekmektedir. Tekrar atak geçirmeyen hastalarda lökosit ve CRP düşüş değerlerinin anlamlı olması nedeniyle, hastaları işlemden sonra klinik muayene bulgularının rahatlamasına ek olarak taburcu ederken esas değerlendirmenin lökosit ve CRP değerlerinin düştüğünün görülmesi olduğunu önermekteyiz. Anahtar Kelimeler: Akut kolesistit,perkütan kolesistostomi,yüksek riskli hastalar

Anahtar Kelimeler: Akut Kolesistit,perkütan Kolesistostomi,yüksek Riskli Hastalar

Makale id= 324

Sözlü Sunum

Sünnetin Çocuklarda Depresif Belirti, Kaygı Düzeyi ve Davranış Sorunlarına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mesut Yavuz[1] , Prof.Dr. Türkay Demir[2]

[1]Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Uzmanı, İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı
[2], Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Uzmanı, Özel Muayenehane Hekimi, İstanbul,
*Corresponding author: Mesut Yavuz

Özet

Amaç: Sünnet dini, tıbbi, kültürel ve kozmetik nedenlerle tüm dünyada yaygın olarak uygulanan bir cerrahi girişimdir. Türkiye'de sünnet dini ve kültürel nedenler ile yaygın olarak uygulansa da, bu konuda yapılan araştırmalar henüz sınırlıdır. Bu araştırmada sünnetin çocukların depresif belirti, kaygı düzeyi, ruhsal ve davranışsal süreçlerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: 6 ve 11 yaş aralığında 35 erkek çocuk sünnetten bir hafta önce, bir ay sonra ve altı ay sonra değerlendirilmiştir. Çocuklar için depresyon ölçeği (ÇDÖ), çocuklar için sürekli kaygı envanteri, (ÇSKE) ve çocuklar için davranış değerlendirme ölçeği (ÇDDÖ) (4/18 yaş) uygulanmıştır. ÇDDÖ çocukların anneleri tarafından, ÇDÖ ve ÇSKE ise çocuklar tarafından doldurulmuştur. Sünnet öncesi, sünnetten bir ay ve altı ay sonra doldurulan ölçek puanları eşleştirilmiş örneklem t testi ile karşılaştırılmıştır. Ölçek puanları ayrıca tekrarlı ölçümler ANOVA testi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Depresif belirti ve kaygı düzeyi puanları sünnetten bir ay sonra sünnet öncesi döneme göre anlamlı ölçüde düzelme göstermiştir ama altı ay sonunda sünnet öncesi döneme göre anlamlı bir fark bulunmamıştır. ÇDDÖ'de ise suça yönelik ve saldırgan davranışlar, dikkat sorun puanları, bedensel yakınmalar ve depresif/kaygı sorun puanları sünnetten altı ay sonra sünnet öncesi döneme göre anlamlı düşüş göstermiştir. Tekrarlı ölçümler ANOVA testinde sünnet öncesi, sünnetten bir ve altı ay sonra uygulanan ölçek puanlarında anlamlı bir fark saptanmamıştır. Sonuç: Sünnet sonrası dönemde, sünnet öncesi döneme göre, çocuklarda cerrahi müdahale kaygısının azalması depresif belirti/kaygı düzeyi, içselleştirme ve dışsallaştırma sorunlarında olumlu gelişmeler görülmesini açıklayabilir. Ek olarak, ülkemizde sünnete verilen dini ve kültürel olumlu anlamlar çocuklarda sünnet sonrası ruhsal ve davranışsal iyileşme durumuna katkıda bulunmuş olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sünnet, Depresif Belirti, Kaygı, Davranış Sorunları

The Effect of Circumcision On Depressive Symptom, Anxiety Levels and Behavioral Problems in Children

Abstract

Objective: Circumcision is a surgical operation which is performed for religious, medical, cultural and cosmetic reasons in worldwide commonly. In Turkey, although circumcision is commonly performed for religious and cultural factors, there is still limited number of research on this topic. The aim of this study is to evaluate the effect of circumcision on depressive symptom, anxiety levels and behavioral problems in children. Methods: 35 boys aged between 6 and 11 were evaluated one week before circumcision, one month and six months after circumcision. Child depression inventory (CDI), trait anxiety inventory for children (TAIC), and child behavior check list (CBCL) (4/18) were used. The mothers of children fulfilled CBCL, and the children fulfilled STAI and TAIC. The scale scores fulfilled before circumcision, one month and six months after circumcision were compared by paired sample t test. Additionally, the scale scores were compared by repeated measures ANOVA test. Findings: Depressive symptom and anxiety level scores improved significantly one month after circumcision compared to pre-circumcision period, but no significant difference was found at the end of six months compared to the pre-circumcision period. In CBCL, delinquent and aggressive behavior scores, attention problems, somatization, and depression/anxiety problem scores showed a significant decrease six months after circumcision compared to pre-circumcision period. In the repeated measures ANOVA test, no significant difference was found in the scale scores applied before circumcision, one and six months after circumcision. Conclusion: t may be considered that the decrease in surgical intervention anxiety in children may explain the positive developments in the level of depressive symptoms / anxiety, internalization and externalization problems in the post-circumcision period compared to the pre-circumcision period, and that the religious and cultural positive meanings given to circumcision in our country may have contributed to the mental and behavioral recovery of children after circumcision.

Keywords: Circumcision, Depressive Symptoms, Anxiety, Behavioral Problems

Makale id= 249

Sözlü Sunum

İnek Ovaryumlarında Aspirasyon ve Dilimleme Yöntemleri ile Oosit Toplamanın Etkinliği

Dr. Araştırma Görevlisi Serdal Kurt[1] , Dr. Öğretim Görevlisi Serkan Ali Akarsu[2]

[1]Dicle University, Faculty of Veterinary Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Diyarbakır, Turkey
[2]Kahramanmaraş İstiklal Üniversitesi Elbistan Meslek Yüksekokulu, Kahramanmaraş,Türkiye

Özet

Ovaryumlardan oosit aspirasyonu in vitro biyoteknolojik çalışmaların temelini oluşturmakta olup oosit toplamak için farklı yöntemler kullanılabilmektedir. Ancak elde edilen oosit sayıları deneyim başta olmak üzere birçok faktörden etkilenmektedir. Sunulan çalışmada, mezbahane kaynaklı inek ovaryumlarında aspirasyon ve dilimleme yöntemleri ile oosit toplamanın etkinliğinin araştırılması amaçlandı. Bu amaçla, toplamda 20 adet mezbaha kaynaklı foliküler fazda olan ovaryum kullanıldı. Ovaryumlar randomize gruplama yöntemi ile aspirasyon grubu (n=10) ve dilimleme grubu (n=10) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Aspirasyon grubundaki ovaryumların üzerinde bulunan 2 mm'den büyük foliküller bir enjektör yardımıyla 18-G iğne kullanılarak manüel olarak aspire edildi. Aspirasyon sonucunda elde edilen foliküler sıvı petri kabına aktarıldı. Dilimleme grubundaki ovaryumların yüzeyine petri kabının içinde bistüri yardımıyla kesitler atıldı ve serum fizyolojik ile yıkandı. Bu işlemler sonucunda iki grupta da her bir ovaryum için ayrı ayrı elde edilen sıvılar mikroskop altında incelenerek oosit sayımları yapıldı. Her iki grupta iki farklı yöntem ile toplanabilen oosit sayıları istatiksel olarak SPSS programında kıyaslandı. Verilerin gruplardaki dağılımının normal olmadığı gözlendiği için non parametrik Mann Whitney U testi ile istatistiksel anlamlılık incelendi. İstatistiksel olarak $p < 0.05$ anlamlı kabul edildi. Elde edilen bulgulara göre dilimleme grubuna kıyasla aspirasyon grubunda oosit sayısın anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edildi ($p = 0,03$). Sonuç olarak, inek ovaryumlarından oosit toplama yönteminin oosit sayısına etki ettiği anlaşılmıştır. Ancak bu sonucun deneyime göre değişebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnek, Oosit, Ovaryum

Efficiency of Oocyte Retrieval by Aspiration and Slicing Methods in Cow Ovaries

Abstract

Oocyte aspiration from ovaries is the basis of in vitro biotechnological studies, and different methods can be used for oocyte retrieval. However, the number of oocytes obtained is affected by many factors, especially experience. In the present study, it was aimed to investigate the efficiency of oocyte retrieval by aspiration and slicing methods in cow ovaries from slaughterhouse source. For this purpose, a total of 20 slaughterhouse-derived follicular phase ovaries were used. Ovaries were divided into two groups as aspiration group (n = 10) and slicing group (n = 10) by randomized grouping method. Follicles larger than 2 mm on the ovaries in the aspiration group were aspirated manually using an 18-G needle with the help of an injector. The follicular fluid obtained as a result of aspiration was transferred to a petri dish. Sections were performed on the surface of the ovaries in the slicing group with the help of a scalpel in a petri dish and washed with saline. As a result of these procedures, the fluids obtained separately for each ovary in both groups were examined under microscope and oocytes were counted. The number of oocytes that can be collected using two different methods in both groups was statistically compared using the SPSS program. Since it was observed that the distribution of the data in the groups was not normal, the statistical significance was examined using the non-parametric Mann-Whitney U test. Statistically $p < 0.05$ was considered significant. According to the findings obtained oocyte count was found to be significantly higher in the aspiration group compared to the slicing group ($p = 0.03$). In conclusion, it has been understood that the oocyte retrieval method from cow ovaries affects the oocyte count. However, it is thought that this result may change according to experience.

Keywords: Cow, Oocyte, Ovary

Makale id= 12

Sözlü Sunum

Kedilerde Sol Ventrikül Hipertrofisi"

Dr. Öğretim Üyesi Melahat Toker[1] , Prof. Dr. Mehmet İriadam[2]

[1]ankara Eğitim Ve Araştırma Hast.Kardiyoloji Servisi
[2]harran Üni. Veterinerlik Fak. Fizyoloji Abd.
*Corresponding author: Melahat Toker

a ORCID:0000-0001-5442-4309, b ORCID: 0000-0002-9694-6014

Özet

Amaç; Hipertrofik kardiyomiyopati (HKMP), kalp kasının (miyokard) anormal şekilde kalınlaştığı (hipertrofik) bir hastalıktır. Kalınlaşmış kalp kası, kalbin kan pompalamasını zorlaştırabilir. Çalışmamızda amacımız kalp kası kalınlaşmış kedilerın yaşamlarını paylaşmaktır. Yöntem; Çalışmamız son 10 (on) yılda ekokardiyografi yapılan 600 kediden 20(yirmi) tanesinde kalp kasında kalınlaşma, İki boyutlu, PW Doppler ve CW Doppler ekokardiyografi yapılarak sonuçlar değerlendirildi. Bulgular; Kedilerin şikayetlerine bağlı olarak elektrokardiyografi ve ekokardiyografi yapıldı. Hipertrofik kardiyomiyopati tanısı için bütün kedilere B mod (iki boyutlu) ve M mod tekniği ile kalp kaslarının kalınlıkları ölçüldü. Kedilerde Color, CW ve PW Doppler ekokardiyografi ile gradient , velositelerine, yetmezliklerine ve E ve A dalgası, E/A oranına bakılıdı. Duvar kalınlıklarının normal değerlerin üzerinde çıkanlar çalışmaya alındı ve konsantrik hipertrofi olarak değerlendirildi. Sonuç; Kedilerde sol ventrikül duvarlarının kalınlaşması ventrikülün kan akışını engelleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime; Hipertansiyon, Hipertrofik, Kedi, Ekokardiyografi, Kardiyomipati

Left Ventrıcle Hypertrophy in Cats

Abstract

Goal; Hypertrophic cardiomyopathy (HCM) is a disease in which the heart muscle (myocardium) becomes abnormally thick (hypertrophic). Thickened heart muscle can make it difficult for the heart to pump blood. Our aim in our study is to share the lives of cats with thickened heart muscles. Method; In our study, in 20 (twenty) out of 600 cats that had echocardiography in the last 10 (ten) years, thickening of the heart muscle, two-dimensional, PW Doppler and CW Doppler echocardiography were performed and the results were evaluated.Results; Electrocardiography and echocardiography were performed depending on the complaints of the cats. For the diagnosis of hypertrophic cardiomyopathy, the thickness of the heart muscles was measured in all cats using the B-mode (two-dimensional) and M-mode technique. Color, CW and PW Doppler echocardiography was used to measure gradient, velocity, regurgitation and E and A wave, E / A ratio in cats. Those whose wall thicknesses were above normal values were included in the study and evaluated as concentric hypertrophy. Result; Thickening of the left ventricular walls in cats can block the blood flow to the ventricle

Keywords: Hypertension, Hypertrophic, Feline, Echocardiography, Cardiomipathy

Makale id= 91

Sözlü Sunum

Sepsisli Hipotansif ve Hipotansif Olmayan Buzağılarda Kan Gazları, Hematolojik ve Monitörizasyon Parametrelerinin Karşılaştırılması ve Seçilen Değişkenlerin Prognostik Öneminin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Amir Naseri[1] , Dr. Merve İder[1]

[1]Selçuk Üniversity

Özet

Sunulan çalışmada hipotansif ve hipotansif olmayan sepsisli buzağılarda kan gaz, hemogram ve monitarizasyon parametrelerini karşılaştırmak ve mortalite tahmininde olası prognostik değişkenleri belirlemek amaçlanmıştır. Araştırmaya sepsis kriterlerini taşıyan 22 adet buzağı dahil edildi. Hipotansiyon için sistolik kan basıncının (SBP) <90 mmHg ve / veya ortalama arteriyel kan basıncının (MAP) <65 mmHg kriterleri göz önünde bulunduruldu. Çalışma sırasında 7 (%58) hipotansif ve 4 (%40) hipotansif olmayan buzağı öldü. Klinik olarak hipotansif buzağıların vücut ısısı, SBP ve MAP düzeyleri hipotansif olmayanlara göre daha düşüktü. Hipotansif buzağıların glikoz düzeyleri hipotansif olmayan buzağılara göre önemli oranda düşük RBC ve HTC düzeyleri yüksekti. Ölen buzağıların venöz pO2 ve SO2 düzeyleri hayatta kalan buzağılara göre daha düşük, laktat düzeyleri daha yüksekti. ROC analizi sonucunda; eğri altında kalan alan (AUC) 0,991 (% 95 güven aralığı (Cl): 0.962-1.000; P= 0,000), % 100 sensitivite ve % 99 spesifite ile laktat düzeyinin 6,7 mmol/L Cut-off değeri mortalite tahmini açısından en iyi prognostik gösterge olarak bulundu. Sonuç olarak, mortalite oranı hipotansif buzağılarda hipotansif olmayan buzağılara göre daha yüksektir. Bulgularımız, septik buzağılarda mortalitenin en güçlü belirleyicisinin doku hipoksisi olduğunu gösterdi. % 100 sensitivite ve % 99 spesifite ile 6.7 mmol/L Cut-off değerinde laktat düzeyleri sepsisli ölen ve hayattta kalan buzağıları ayırt etmede en iyi prognostik göstergedir.

Anahtar Kelimeler: Laktat, Sepsis, Buzağı, Hipotansiyon, Doku Hipoksisi

Comparison of Blood Gases, Hematological and Monitorization Parameters, and Determine Prognostic İmportance of Selected Variables in Hypotensive and Non-Hypotensive Calves With Sepsis

Abstract

The aim of the present study was to comparison of blood gases, hematological and monitorization parameters in hypotensive and non-hypotensive calves with sepsis and also, determine the probably prognostic variables to prediction mortality. Twenty-two calves were met the criteria of sepsis were enrolled in the study. Hypotension was defined as presence of systolic blood pressure (SBP) <90 mmHg and/or mean arterial pressure (MAP) <65mmHg. During study 7 (58%) hypotensive and 4 (40%) non-hypotensive calves died. Clinical findings showed that hypotensive calves had a lower body temperature, SBP and MAP than hypotensive calves. Glucose levels were significantly lower and RBC and HCT levels were higher in hypotensive calves than non-hypotension calves. Venous pO2 and SO2 were lower and lactate was higher in non-survivor calves than survivor calves. The findings of receiver operating characteristic curve (ROC) showed the area under the curve (AUC) of 0.991 (P= 0.000, 95% CI=0.962-1.000), sensitivity of 100% and a specificity of 99% for prediction of mortality at optimum cut off point of 6.7 mmol/L propound the lactate as best prognostic indicator. In conclusion, mortality rate in hypotensive calves is higher than non-hypotensive calves. Our findings indicated that tissue hypoxia is the strongest determinant of mortality in septic calves. Blood lactate levels with sensitivity of 100% and specificity of %99 at cut-off point of 6.7 mmol/L is the best prognostic indicator to differentiate between survivor and non-survivor calves with sepsis.

Keywords: Lactate, Sepsis, Calf, Hypotension, Tissue Hypoxia

Makale id= 333

Sözlü Sunum

Theoretical and applied aspects of medical and psychological rehabilitation of servicemen - participants of hostilities in Ukraine

Dr. Natalia KOROLOVA[1]

[1] National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya

Abstract

The paper considers and substantiates scientific approaches to the organization of medical and psychological rehabilitation for servicemen - participants of hostilities in Ukraine. The components of medical and psychological rehabilitation of combatants are determined. The paper presents the model of organization of medical and psychological rehabilitation of servicemen as a system of medical and psychological care aimed at preventing reduction and loss of workability, restoration of impaired functions, prevention of complications and recurrences of diseases of combat veterans with acute or chronic adaptive disorders and their early returning to professional activity.

Keywords: medical and psychological rehabilitation, servicemen - participants of hostilities, model of medical and psychological rehabilitation.